ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΗΤΟΙ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙΣ

τοῦ ἁγιωτάτου ἀποστολικοῦ τε καὶ καθολικοῦ ὀρθοδόξου πατριαρχικοῦ

θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ πάσης Παλαιστίνης ἀποκειμένων

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ ΜΕΝ ΚΑΙ ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΟΙΣ ΚΟΣΜΗΘΕΙΣΑ ΠΙΝΑΞΙΝ

ὑπὸ

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ - ΚΕΡΑΜΕΩΣ

τύποις δ' ἐκδοθεῖσα ἀναλώμασι τοῦ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

1891

impression anastatique

CULTURE ET CIVILISATION
115, AVENUE GABRIEL LEBON
BRUXELLES
1963

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΗΤΟΙ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΤΕ ΚΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ

ΑΠΟΚΕΙΜΕΝΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΤΩΙ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩΙ ΚΑΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩΙ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΙ

ΠΡΩΗΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ

Κυρίῳ Κυρίῳ

ΝΙΚΟΔΗΜΩΙ ΤΩΙ Α̅

ΤΩΙ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩΙ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΩΙ ΗΜΩΝ ΠΑΤΡΙ

ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΩΙ ΔΕΣΠΟΤΗΙ

ΤΗΝ ΒΙΒΛΟΝ ΤΑΥΤΗΝ Ο ΕΚΠΟΝΗΣΑΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΑΝΕΘΗΚΕΝ.

ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΕ ΠΑΤΕΡ,

Τὸ ἔργον σὺν Θεῷ τελέσας ἁγίῳ, ὅπερ μοι ἐνετείλω, ἡνίκα Σὺ τὸν πατριαρχικὸν καὶ ἀποστολικὸν θρόνον τῆς ἁγίας ἐκόσμεις πόλεως, οὐδενὶ ἄλλῳ κατακεκοσμῆσθαί μοι τοῦτο ὀνόματι δίκαιον ἔδοξεν, ἢ τῷ τῆς Σῆς Μακαριότητος, ἣ καὶ γεννήτης ἐκείνου καὶ μαιευτής. Σὺ γὰρ τῶν μὲν εἰς φῶς νῦν ἐκφερομένων κειμηλίων εἴπερ τις ἄλλος πρεπόντως ἐφρόντισας, τοῖς δὲ τὸν ἕλληνα φιλοῦσι λόγον καὶ τὴν ἱερὰν ἐπιτηδεύουσι θεολογίαν δῶρα πολλὰ ἐδωρήσω, τόνδε τὸν πίνακα καὶ τὰ τούτῳ συμπαρακολουθοῦντα ποικίλων συγγραφῶν ἀνάλεκτα μεγαλοψύχως αὐτοῖς συμπαραθέμενος. Σοῦ οὖν, Μακαριώτατε Πάτερ, εὐμενῶς τὸν γόνον τῆς Σῆς ἀποδεχομένου σοφίας, θερμῶς δέομαι τῇ μὲν ἁγιαζούσῃ καὶ μακαρίᾳ Σου εὐλογίᾳ σαίνειν με, ταῖς δὲ θεοδέκτοις Σου λιταῖς εἰς τὸ λοιπὸν τοῦ βίου εὐθύνειν.

Ὁ τῆς Σῆς Μακαριότητος
ταπεινὸς ἐν Χριστῷ υἱὸς
Α. Παπαδόπουλος-Κεραμεύς.

Μηνὶ νοεμβρίῳ τοῦ 1891 ἔτους.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τὸ ἐν χερσὶ βιβλίον εἰς τέσσαρας μεμερισμένον τόμους δισχίλια καὶ τετρακόσιά που καθ' ἓν ἕκαστον γραπτὰ διεξέρχεται τεύχη, ἃ κώδικας ἢ χειρόγραφα κοινῶς λέγομεν· ἐξ ὧν ὀκτακόσια μὲν καὶ πεντήκοντα ἐν τῇ κατὰ Βυζάντιον ἱεροσολυμιτικῇ ἀπόκειται βιβλιοθήκῃ, τὰ δὲ λοιπὰ ἐν αὐτοῖς τοῖς Ἱεροσολύμοις. Τούτων δὲ πάντων κύριος ὅ τε πανάγιος τοῦ Σωτῆρος τάφος καὶ τὸ ἐπιμελούμενον τούτου καθολικὸν καὶ ὀρθόδοξον πατριαρχεῖον· οὗ οἱ προγεγονότες προστάται—οἱ πατριάρχαι μετὰ τῶν περὶ αὐτοὺς ἐλλογίμων κληρικῶν—φροντίδα ἐκείνοις συνεχῆ, ὡς οἱ καιροὶ συνεχώρουν, παρεῖχον· οἱ μὲν γὰρ αὐτοχειρὶ ἀπογράφοντες ἢ καὶ συγγράφοντες ἐπηύξανον, ἢ ἄλλους τὰ ἑαυτοῖς χρήσιμα ἀπογράφειν ἐκέλευον, οἱ δὲ τὰ εὑρισκόμενά που ἀτίμως κείμενα συλλαμβάνοντες ἢ καὶ τὰ πιπρασκόμενα ἀργυρίου ὠνούμενοι ἐναπετίθεσαν εἰς τὰς ἐν Βυζαντίῳ τε καὶ Παλαιστίνῃ βιβλιοθήκας [1]. Εἰσὶ δ' οἱ καὶ ἀφιερώσει ἀναθέντες οὐκ ὀλίγοι, περὶ ὧν τὰ ἐν τοῖς κώδιξιν ὑπομνήματα ἱκανῶς διδάσκει. Τῶν δ' οἱωνδήτινων γραπτῶν τούτων βιβλίων πίναξ καθολικὸς οὐχ

[1] Οὗτοι δ' εἰσὶ πάνυ πολλοί, οἷον Δωρόθεος α' Γερμανὸς Σωφρόνιος Νεκτάριος Δοσίθεος Χρύσανθος Μελέτιος καὶ Παρθένιος οἱ πατριάρχαι· ἔτι δ' ἡγούμενοι μονῶν πρωτοσύγκελλοί τε καὶ ἄλλοι τῶν κατὰ καιροὺς κληρικῶν τῆς ἱεροσολυμίτιδος ἐκκλησίας. Τῶν πατριαρχῶν δὲ Δοσίθεος μὲν καὶ ψήφισμα περὶ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἔγραψε βιβλιοθήκης, ἐξ οὗ οἵαν ἐκεῖνος αὐτῇ παρέσχε φροντίδα, σαφῶς βλέπομεν· ὅρα δὲ τοῦτο ἐν σελίδι 855 τῶν ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ πατριαρχείου ἀνεκδότων τοῦ Δοσιθέου ἐπιστολῶν. Χρύσανθος δ' ὁ Νοταρᾶς τῆς ἐν Βυζαντίῳ μάλιστα ἐπεμελεῖτο βιβλιοθήκης. Κύριλλος δὲ Ἀθανασιάδης ὁ σπουδαῖος ἀρχιμανδρίτης ὅσα οἱ μέχρις Ἱεροθέου πατριάρχαι περὶ τῶν ἱεροσολυμιτικῶν ἔπραξαν βιβλιοθηκῶν, κατ' ἔκτασιν ἐν οἰκείῳ συνέγραψε βιβλίῳ δι' ἐφημερίδων διαδοθέντι· ὅπερ ἐγὼ σὺν ὑπομνήμασιν εἰς τὸν τρίτον τοῦ καταλόγου τοῦδε μετεκδίδωμι τόμον.

εὑρίσκετο [1]· δι' ὃ αὐτὸ μὲν τὸ πατριαρχεῖον εὐθύνας ὀφεῖλον τὰ ὑπάρχοντα τέως γιγνώσκειν κατὰ λεπτὸν οὐχ οἷόν τε ἦν, οὐδὲ μὴν τὸ ποιὸν εἰκάζειν τῶν πλειόνων· οἱ δὲ τὸν ἕλληνα λόγον καὶ τὴν ἱερὰν ἐπιτηδεύοντες θεολογίαν, ὕλην αὐτοῖς χρήσιμον ἀναζητοῦντες ἄλλοσε μὲν ἄφθονον εὕρισκον, ἐν δὲ ταῖς ἱεροσολυμιτικαῖς βιβλιοθήκαις πάνυ σμικράν, τὸν ὁδηγήσοντα πίνακα μὴ ἔχοντες· αἱ γὰρ ἀναγραφαί, ἃς δύο ἢ τρεῖς ἐλλόγιμοι Εὐρωπαῖοι ἔτυχον συγγεγραφότες, ψιλαί τε καὶ ἐλλιπεῖς καὶ τὰ πολλὰ οὐκ ἀκριβεῖς ἐκρίνοντο [2]. Ἦσαν δὲ καὶ οἱ τὰ ὁπωσδήποτε φυλαττόμενα ἐφθαρκότες οὐκ ὀλίγοι· ἀμαθεῖς μὲν γὰρ μοναχοὶ πολλὰ ἔστιν ὅτε ἐξηφάνισαν, ἢ τοῖς χάρταις καὶ ταῖς περγαμηναῖς ἐπ' ἄλλα χρησάμενοι πράγματα ἢ ἀπεμπολήσαντες ἢ καὶ οἷά τινα φρύγανα τῷ πυρὶ παραδόντες ἐφ' ἑψήσει σιτίων· ὅσοι δὲ μὴ τοιοῦτοι ἢ καὶ τοῦ μοναχικοῦ ἀμοιροῦντες τριβωνίου — οὗτοι δὲ ξένοι τινὲς καὶ ἀλλόφυλοι ἦσαν — οἰκτείροντες τὴν ἀμέλειαν καὶ οἷον αὐτόκλητοι σωτῆρες

[1] Πίνακες ἦσαν γραπτοὶ ἐνίων κωδίκων οὔτ' ἀκριβεῖς οὔτε λεπτομερεῖς, ἐξ ὧν εἷς τῷ 1817 ἔτει συντεθεὶς πρὸς τῷ τέλει τοῦ τόμου τοῦδε κατεχωρίσθη· τῆς δ' ἐν Βυζαντίῳ βιβλιοθήκης πίναξ συνοπτικὸς ἔτει 1731 ἐγένετο, ὃς ἐπιγραφὴν φέρει τήνδε: «Κατάλογος πάντων τῶν βιβλίων τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει θείου καὶ ἱεροῦ μετοχίου τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου τάφου, ἐπὶ Μελετίου τοῦ μακαριωτάτου καὶ θειοτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων· ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας ‚αψλα' κατὰ μῆνα μάρτιον». Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλοι συνετάχθησαν κατάλογοι, ὧν ἕνα Σάθας τύποις ἐξέδοτο (Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη, τ. Ι, σ. 287—312). Ἔτει δὲ 1864 ἀρχιμανδρίτης Ῥώς, ὁ σοφώτατος καὶ ἁγιώτατος Ἀντωνῖνος, κατάλογον καλὸν αὐτοβούλως συνέγραψεν, ἐν ᾧ 624 διεξέρχεται τεύχη· ὃν ὕστερον Ἐμμανουὴλ Ἰωαννίδης ὁ Ἀμοργῖνος μικρὸν ἐπιθεωρήσας αὐτοχειρὶ ἐξέγραψε καὶ τῷ τότε βιβλιοφύλακι δῶρον ἔδωκεν.

[2] Ὅρα τὰ ἐφεξῆς βιβλία: J. M. Aug. Scholz, Biblisch-kritische Reise. Leipzig, 1823, σ. 140-149. Pertz, Archiv d. Gesellschaft für ältere deutsche Geschichtkunde, τ. IX, σ. 645-656, ἔνθα L. Bethmann 95 τεύχη ἱκανῶς ἀναγράφει: Handschriften d. Patriarchats von Jerusalem in Konstantinopel.—Philologus V, σ. 758-762. — R. Curzon, Besuche in den Klöster der Levante. Nach den dritten Auflage deutsch von R. R. W. Meissner. Leipzig 1851, σ. 105, 116, 117.—H. O. Coxe, Report to Her Majesty's Government on the greek manuscripts yet remaining in libraries of the Levant. London, 1858, σ. 45-61 καὶ 75-76. Τὸ δὲ Report τοῦ Coxe κατ' ἄλλο αὐτοῦ τοῦ συγγραφέως ἀπόγραφον ἐν Ἱεροσολύμοις εὑρεθὲν (1859) τύποις ἐξεδόθη ἀνωνύμως φροντίδι O. Бодянскій: Греческія книгохранилища Востока и ихъ рукописи, осмотрѣнныя однимъ англійскимъ путешественникомъ въ 1858 году. Москва, 1871, εἰς 8-ον, σελίδες 32.

ἐμφανιζόμενοι τὰ μὲν ἀνῄρουν, τῶν δὲ τεμάχη ἀφήρπαζον, ἢ προφάσεις τινὰς προβαλλόμενοι, ἢ δέη ποικίλα ἐπάγοντες. Μείζονα δὲ φθοράν, καὶ ταύτην ἀνυπόθετον, οἱ παρεληλυθότες ἐπήγαγον χρόνοι· ὑδάτων μὲν γὰρ πλησμονῇ ἢ καὶ ἐμπρησμοῖς τεύχη προσαγωγὰ καὶ λόγου ἄξια ἢ καὶ τὸ εἶδος καλὰ ἄρδην κατελύθη ἢ καὶ ἐξίτηλα τὰ πολλὰ ἐγένετο· Ἀράβων δὲ καὶ Φράγκων ἐπιδρομαῖς τὰ μὲν διελύθη, τὰ δ᾽ ἀπεξενώθη διασπαρέντα. Οἱ γοῦν κατὰ Παλαιστίνην μονάζοντες σωτηρίαν ἑαυτοῖς τε καὶ ταῖς κινδυνευούσαις οἷα εἰκὸς πορίζοντες λαύραις, τὸ τελευταῖον τῶν ἀπομεινάντων βιβλίων κρύπτας τῆς Σάβα τοῦ θεοφόρου ἐχυρᾶς λαύρας ἄσυλον ὡρίσαντο· ἵνα καὶ πρὸ ἐτῶν τεσσάρων πλείω ἢ ἑπτακόσια τεύχη εὑρέθη ἀμελῶς κείμενα, ἃ εἴ τις παρατυχὼν ὡς τότ᾽ εἶχον εἶδε, δάκρυα χέων ὀργὴν ἂν ἴσως ἐπὶ τοὺς φυλακοῦντας ἐνέγκαι [1].

Τὸ μέντοι ἐλλεῖπον καὶ ἃ ἔδει πράττειν ὑπὲρ τῶν ὑπολειφθέντων οἱ παρερχόμενοί τε τῶν πατριαρχῶν καὶ οἱ περὶ αὐτοὺς ἐλλόγιμοι ἱεροσολυμῖται ἀδεῶς ὡμολόγουν καὶ ταῦτα πραχθῆναι ηὔχοντο· ἀπορίᾳ δὲ χρημάτων, ἀτολμίᾳ τε καὶ ἀνεπιστημοσύνῃ τῶν πρακτέων ἀφίσταντο. Ἦν δὲ καὶ τὸ πρακτέον μέγα πολύμοχθόν τε καὶ ἀχάριστον, οὐχ ἑνὸς ἀλλὰ πολλῶν τῆς συνεργίας χρῇζον. Ἄνδρες δ᾽ ὅμως μεγαλόψυχοι τὰ ἐντυγχάνοντα τοῖς πραχθησομένοις κωλύματα εὖ ἴσασιν ὑπερπηδᾶν· οἷος ἦν ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης Νικόδημος, ὃς ἡνίκα τοῦ θρόνου τῆς Σιωνίτιδος ἦρχεν ἐκκλησίας, βουλὴν ἐβουλεύσατο γενναίαν, τοὺς μὲν κώδικας τῶν ἐν Παλαιστίνῃ μονῶν εἰς τὴν πατριαρχικὴν εἰσκομισθῆναι βιβλιοθήκην, τούτων δὲ πάντων καὶ τῶν ἐν Βυζαντίῳ κατάλογον γενέσθαι λεπτομερῆ καὶ τύποις ἐκδοθῆναι. Καὶ γοῦν πρὸς τὸ ἔργον ἐχώρησεν ἀπὸ Βυζαντίου ἀρξάμενος, Δαμιανοῦ μὲν Σαμίου τοῦ ἀρχιμανδρίτου ἡγουμενεύοντος, Γερμανοῦ δὲ σκευοφυλακοῦντος· οἳ καὶ τὸν τάδε γράφοντα παρακαλέσαντες τὸ πρακτέον κελεύσαντος τοῦ πατριάρχου

[1] Τῶν ἐν τῇ λαύρᾳ κωδίκων Σάβα τοῦ θεοφόρου κατάλογον εὐσύνοπτον ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀντωνῖνος ὁ Ῥῶς πρὸ ἐτῶν συνέταξε πολλῶν, ἐν ᾧ 536 ἀναγράφει τεύχη· τοῦ δὲ πίνακος τούτου δύο ἀπόγραφα εἶδον, τὸ μὲν ἐν τῷ πατριαρχείῳ Ἱεροσολύμων, τὸ δ᾽ ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Παλαιστινοῦ συλλόγου.

ἐπέτρεψαν. Ὁ δ' ἐν βραχεῖ τὰ μὲν τύποις ἐκδεδομένα εἰς θήκας ἄρτι εἰργασμένας κατ' εἶδος ἐναπέθετο καθόλου, ἀριθμοὺς ἐπιθεὶς καὶ χερσὶν ἄλλων εἰς χαρτία ἀπογραψάμενος, ἵν' ὕστερον μεθοδικὸς καὶ τούτων πίναξ γένηται· τὰ δὲ γραπτὰ τεύχη εἰς ἕνα συναγαγὼν τόπον καὶ κατὰ σχῆμα ἐλλείψει χώρου διατάξας, ἀριθμοὺς αὐτοῖς καινοὺς ἐπέθετο καὶ τῆς ἀπογραφῆς τούτων, τῇ ἰδίᾳ μεθόδῳ χρώμενος, κατήρξατο. Οὔπω δὲ τοῦ ἔργου τελεσθέντος, ἔδοξε τῷ πατριάρχῃ εἰς Ἱεροσόλυμα αὐτὸν παρακαλέσαι, ἵν' ἐκείνῳ μὲν γραμματεύῃ, ἐν δ' ὥραις σχολῆς τῆς τε διατάξεως καὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἐκεῖσε φροντίζῃ κωδίκων, ἕως ἄλλη τις ὑπουργία αὐτὸν αὖ εἰς Βυζάντιον καλέσειε καὶ οὕτω πέρας τῷ πρώτῳ δοίη ἔργῳ [1].

Παραγενόμενος οὖν εἰς τὴν ἱερὰν πόλιν (1887) τοῦ ἔργου ἡψάμην ἀπὸ τῆς πατριαρχικῆς ἀρξάμενος συλλογῆς, ἣ παλαιόθεν ἐν τῷ πατριαρχείῳ εὖ ἔχουσα ἔκειτο· ὁ δὲ πατριάρχης τὴν αὐτοῦ βουλὴν ἔργῳ πληρῶν καὶ φύσει τὰ γραπτὰ φιλῶν καὶ παλαιὰ τεύχη, τά τ' ἐν τῇ πόλει καὶ τὰ ἐκτὸς διεσπαρμένα συνέλεγε καὶ εἰς τὴν πατριαρχικὴν συνεκόμιζε βιβλιοθήκην, ἣν ἑνὶ τούτου γε ἕνεκεν ἐμεγέθυνε δωματίῳ, τὰ ἐν αὐτῇ διορθωτέα πρότερον πράξας. Καὶ μὴν τὴν μὲν παλαιὰν συλλογήν, ἣ τετρακοσίους ἤδη καὶ πλείω κώδικας ἐπλήρου, εἰς ἑξακοσίους καὶ τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἀνήγαγεν, ἀπὸ δὲ τῶν μονῶν ἑκατοντάδας συγκομίσας βίβλων ἐν οἰκείαις διέταξε θήκαις· ὃ δὴ ὀνήσιμον καὶ σωτήριον ἔδοξε. Καὶ γὰρ οἵ τε τῆς μονῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ κώδικες καὶ οἱ τῆς λαύρας Σάβα τοῦ θεοφόρου ἐν Ἱεροσολύμοις νῦν εὕρηνται ἀσφαλῶς πεφυλαγμένοι, τόπους μὲν κεχωρισμένους κατέχοντες, ἐπιμελείας δὲ παρ' ὧν δεῖ τυγχάνοντες. Ἐφρόντισε δὲ καὶ τῆς σωτηρίας ἀλλογλώσσων κωδίκων, ὅσοι ἐν Παλαιστίνῃ ἐσῴζοντο τῷ παναγίῳ τοῦ Σωτῆρος προσήκοντες τάφῳ, οὓς κοινῆς ἕνεκεν ὠφελείας ἐν τῷ αὐτῷ διέταξεν ἱδρύματι. Κέκτηται τοίνυν

[1] Ὁ τῆς ἐν Βυζαντίῳ ἱεροσολυμιτικῆς βιβλιοθήκης κατάλογος, ὃν ἐγὼ κατ' ἔκτασιν ἠρξάμην συντάττειν ἐν ἔτει 1886, σχεδὸν συνετελέσθη μηνὶ αὐγούστῳ τοῦδε τοῦ ἔτους, Γερασίμου μὲν τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου τῆς κατὰ Παλαιστίνην πατριαρχοῦντος ἐκκλησίας, Γερμανοῦ δὲ Ἀποστολάτου τοῦ σεβασμίου ἀρχιμανδρίτου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡγουμενεύοντος.

ἡ πατριαρχικὴ ἐν Ἱεροσολύμοις βιβλιοθήκη κώδικας μὲν ἑλληνικοὺς χιλίους τετρακοσίους καὶ ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτά, ἐξ ὧν ἑξακόσιοι μὲν καὶ τεσσαράκοντα καὶ πέντε τὸ ἀρχαῖον κατέχουσι τμῆμα [1], ἑπτακόσιοι δὲ καὶ ἓξ τὴν Σαβαΐτιδα πληροῦσι συναγωγήν, ἑκατὸν δὲ καὶ ἐννέα τὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἑπτακαίδεκα δὲ τὸ ἴδιον τοῦ πατριάρχου ἀνάθημα. Ἀλλόγλωσσα δὲ τεύχη ἐστὶ τάδε: 177 ἀραβικὰ ἢ περσικὰ ἢ τουρκικά, ὧν πίναξ λεπτομερὴς οὔπω ἐγένετο· 143 ἰβηρικά, ὧν κατάλογον ἐπαρκῆ ὁ Ἴβηρ Τσαγαρέλης τύποις ἐξέδοτο, ἡνίκα τὰ τεύχη ἀμελῶς ἐν τῇ μονῇ τοῦ Σταυροῦ ἔκειτο καὶ ἀριθμοὺς ἐπικειμένους οὐκ εἶχεν [2]· 50 συριακά, ὧν πίνακα ὅτε ἀνεχώρουν, ἀκήκοα συντετάχθαι παρὰ τοῦ φιλτάτου μοι φίλου J. Rendel-Harris [3]. 19 αἰθιοπικά, πίνακος ἰδίου οὐκέτι τυχόντα, καὶ σλαβικὰ ἢ βλαχικὰ εἴκοσι καὶ δύο, ἅπερ ὁ σεβάσμιος ἀνεγράψατο Κρασνοσέλσκης [4]. Ταῦτα μὲν οὖν αὐτοῦ κεῖται, χωρὶς

[1] Τετρακόσιοι καὶ εἴκοσί που κώδικες τῆς ἀρχαίας συναγωγῆς ἐπιτόμως πάνυ παρὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Κυρίλλου Ἀθανασιάδου ἐν τῷ παλαιῷ τῆς βιβλιοθήκης καταλόγῳ ἀναγεγραμμένοι εἰσίν. Ἔλεξέ μοι δὲ Κύριλλος, ὅτι καὶ κατάλογον ἐκείνων κατ' ἔκτασιν συνέθετο πρὸς χρῆσιν ἰδίαν καὶ τῶν αὐτῷ συνήθων. Εὔκαιρον δὲ γράψαι, ὅτι περὶ μεθοδικῆς μελέτης τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις κωδίκων ἐφρόντισε καὶ ὁ εἰς τὴν ἱερὰν πόλιν παραγενόμενος αὐτοκρατορικὸς μέγας δοὺξ Κωνσταντῖνος ὁ Νικολάου (1859), ὃς διὰ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ τῆς παιδείας ρωσσικοῦ ὑπουργείου εἰσηγήσατο, ὅπως τῷ σοφῷ καὶ φιλέλληνι διδασκάλῳ Μιχαὴλ Κούτοργᾳ ὁ τῆς μελέτης ἐκείνων ἐπιτραπῇ πόνος· ἀλλ' ὁ Κούτοργας διά τινας αἰτίας ἠναγκάσθη τῆς ἐντολῆς ἀμελῆσαι. Περὶ δὲ τῆς φροντίδος ταύτης ὁ τοῦ ῥηθέντος διδασκάλου ἀνεψιός, ὁ εὐμενὴς φίλος M. de Koutorga, διήγησίν μοι ἐπέδωκεν, ἥτις ἐν τῷ τρίτῳ τοῦ καταλόγου τόμῳ ἀσμένως καταχωρισθήσεται.

[2] **Александръ Цагарели, Памятники Грузинской старины въ Святой Землѣ и на Синаѣ.** Τεῦχος 10 τῆς συναγωγῆς: **Православный Палестинскій Сборникъ**, ἐν Πετρουπόλει 1888, σ. 143—192. Εἶδε δὲ τὰ τεύχη ὁ συγγραφεὺς ἐν ἔτει 1881.

[3] Ὁ αὐτὸς καὶ πραγματείαν περὶ τῆς παρ' ἐμοῦ τακτοποιηθείσης πατριαρχικῆς ἐν Ἱεροσολύμοις βιβλιοθήκης τύποις ἐξέδοτο, ἣν ἐπέγραψε: The library of the convent of the Holy Sepulchre at Jerusalem. Ὅρα τὸ βιβλίον: Haverford College. Studies published by the faculty of Haverford College № I, 1889. Περὶ τῆς ἐμῆς διατάξεως ἔλεξέ τινα καὶ Schley Schaff, μὴ καλῶς ἀπομνημονεύσας τι τῶν αὐτῷ παρ' ἐμοῦ λεχθέντων. Ὅρα τὸ πονηθὲν αὐτῷ ὑπομνημάτιον: The patriarch of Jerusalem and the Didache, ὃ ἐν τῇ Homiletic Review κατεχώρισε, τόμῳ XVII, april 1889, № 4, σελ. 300—306.

[4] **Н. Красносельцевъ, Славянскія рукописи Патріаршей библіотеки въ Іерусалимѣ.** Ἐν Καζανίῳ 1889.

τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῶν βασιλικῶν τε καὶ πατριαρχικῶν γραμμάτων· ταῦτα γὰρ ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ πατριαρχείου ἀφανῆ φυλάττεται, τῆς παλαιολογίας τε καὶ τῆς ἱστορίας καὶ τῆς τοπολογίας διὰ τοῦτο ἄχρι νῦν οὐδὲν κέρδος ἐντεῦθεν ἐχούσης· ὅσα δ' ἐν Βυζαντίῳ ἐστί, τοῦ λόγου τοῦδε ἡ ἀρχὴ ἐδήλωσεν.

Ὁ μὲν δὴ πατριάρχης Νικόδημος χρόνον βραχὺν δαπανήσας "ψυχῆς ἰατρεῖον" ὡς ἐνῆν ἐν τῇ Χριστοῦ πόλει ἀνήγειρε καὶ τοῖς πρὸς ταύτην παραγιγνομένοις σπουδαίοις προσιτόν τε καὶ θεραπείας πάροχον ἀνέδειξεν· αὐτὸ δὲ τὸ ἰατρεῖον δόμος ἐστὶ μικρὸς ἐν τῇ πατριαρχικῇ πάλαι ἱδρυμένος μονῇ, ἣ οἰκεῖν ὥρισται τοῖς τοῦ Κυριακοῦ Τάφου κληρικοῖς. Ἦσαν δὲ σὺν ἐμοὶ βοηθοὶ ἐκ τῶν ἱεροδιακόνων οἵδε, Ἰουβενάλιος Ἰουστῖνος Γλυκέριος Βενέδικτος καὶ τότε μὲν Κωνσταντῖνος, νῦν δὲ Κάλλιστος, οἳ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἐντύπων βιβλίων ἐμοῦ ἐφισταμένου ἐπεμέλοντο· ἐξ ὧν Ἰουστῖνος τὸν πίνακα τούτων ἐν μικροῖς παρεσκευασμένον χάρταις αὐτοχειρὶ τεχνικῶς προδιαιρεθέντα ὕστερον ἀπεγράψατο. Ἐγὼ μὲν οὖν τῶν κωδίκων μόνων ἐξόχως ἐπεμελούμην, καὶ ἐπεὶ τῷ πλήθει τῆς προκειμένης κατεπλάγην ὕλης, κατάλογον ἐκείνων σὺν σπουδῇ ψιλὸν παρεσκεύαζον· ᾠόμην γὰρ τὴν καθ' ἕκαστον τοσούτων κειμένων ἀναγραφὴν καὶ πλειόνων ἔργον εἶναι καὶ ἀνδρῶν εὐσθενῶν τε καὶ ἐπιστήμῃ, ἧς στέρομαι, προεχόντων. Ἔπειτα μέντοι τὸ τέλος ἰδὼν ὁ πατριάρχης τῇ τεχνικῇ μὲν καταστάσει μάλιστα ἥσθη καί με λόγοις ἐγκωμιαστικοῖς ἐπῄνεσε, τοῦ δ' ἐπιτόμου δοκιμίου οὐδ' ἅψασθαι ἠξίου· ἔλεγε γὰρ ὅτι προσεδόκα κατάλογον τὰς ἐν τοῖς κώδιξιν ἐξαριθμοῦντα συγγραφὰς καὶ τὰς μὲν τύποις γνωστὰς μηνύοντα, τὰς δὲ μὴ σημαίνοντα, ἔτι δ' ὅτι τύποις ἤθελεν ἐκδοθῆναι τὰς ἐμοί τε καὶ ἄλλοις τῶν συγγραφῶν ἀρεσκούσας. "Οὕτω γάρ", προσετίθει, "ὁ θρόνος οὗτος ὁ πατριαρχικὸς παιδευτικὸν μὲν ἔργον τῶν τῆσδε τῆς ἐκκλησίας προστάντων, οἷον Δοσιθέου Χρυσάνθου Ἐφραὶμ καὶ Κυρίλλου β', ἐφ' ἱκανὸν προάξει, τοῖς δ' ὀπαδοῖς τῶν ἑλληνίδων τε καὶ τῶν ἀγγελικῶν Μουσῶν οἷόν τι ἀντίδωρον, ἀνθ' ὧν οἱ χριστιανοὶ πρὸς τὸν Τάφον τῆς Ζωῆς ἀνατιθέασι, τὸν κατάλογον καὶ τὰς συγγραφὰς χαρίσεται".

Ὁ πατριάρχης μὲν οὖν οὕτως ἔλεγε πρὸς τὸ αὐτῷ ποθούμενον ἔργον τολμῆσαί με παραινῶν, καίπερ μέγα τε καὶ ἀχάριστον ὄν· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδ' ὅπως τοῖς λόγοις παρασυρεὶς πρὸς τὸν πόνον καρτερῶς ὥρμησα. Καὶ δὴ ἐνιαυτοὺς δύο πονήσας, ὅ τι ὁ πατριάρχης ἤθελεν, ὡς εἶχον δυνάμεως ἐτέλεσα, εἰ καὶ ποικίλαι φροντίδες, λύπης μεσταὶ καὶ δυσθυμίας, τὴν προκοπὴν τοῦ ἔργου ἀνέκοπτον τὰ πολλά. Δοκίμιον γοῦν τοῦ πόνου ὁ ἐν χερσὶ πρόκειται τόμος, ὃς τὴν παλαιὰν συναγωγὴν ὑπὸ τοῦ πατριάρχου ἄλλαις συνηυξημένην βίβλοις ἱκανῶς οἶμαι διεξέρχεται. Οὗτος δ' αὖ τοῦ ὅλου τὴν ἀρχὴν μηνύει, ἥ μοι τῆς συζύγου νόσον μὲν ἐνιαυτὸν μεγάλην νοσούσης τὸν δὲ Χάρωνα ὑπούλως ἐπανερχόμενον ἀγῶνι πολλῷ ἐλαυνούσης, δυσθύμως τετέλεσται· καὶ γὰρ αἱ μὲν ἐν τῷ τόμῳ τῷδε ἀνωμαλίαι οἷαι καὶ ὅσαι εἰσί, ἐν τούτῳ ἀπολογίαν εὑρίσκουσιν· ἐν δὲ τοῖς ἐφεξῆς τόμοις αὐτὰ μὲν τὰ τεύχη ἐκτενεστέρῳ ἀπεικάζεται λόγῳ, τὰ δὲ περὶ αὐτῶν ῥήματα τοὺς ἀναγιγνώσκοντας ὡς οἷόν τε κάλλιον διδάσκοντα σαφέστερα κεῖται.

Τὸ πόνημα τοίνυν, ὁ κατάλογος, καὶ αἱ αὐτοχειρὶ ἐκγραφεῖσαι συγγραφαί, ἐν χρόνῳ τοσούτῳ, ὡς ὁ πατριάρχης παρῄνει, ἐτελέσθησαν καὶ τὴν πρὸς τύπωσιν ἐντολὴν περιέμενον· ἐπεὶ δὲ τὰ μὲν προσήκοντα ἀναλώματα πάνυ πολλὰ ἐξαριθμούμενα εὑρέθη, τὸ δὲ πατριαρχεῖον χρέη ἐπὶ τόκοις, ὡς πρότερον καὶ τότε καὶ νῦν, ὤφειλεν, ἡ μὲν τύποις ἔκδοσις ὡς εἰκὸς ἀνεβάλλετο, ἐμὲ δὲ μὴ σήψει τὰ τετράδια καταλυθείη δεδιότα λύπη κατεῖχεν. Ἀλλ' ὁ πατριάρχης τοῦ πόνου οὐκ ἐπελανθάνετο, οὐδ' ἠμνημόνει τοῦ πόθου, ὃν εἶχεν ἡνίκα τὰ πρακτέα παρεκελεύετο· ἐνιαυτοῦ γὰρ διελθόντος παρακαλέσας ἔλεξέ μοι ἀπροσδοκήτως, ὅτι τὴν ἔκδοσιν τῆς βίβλου ὁ ἐπιφανέστατος ἐφ' ἑαυτὸν ἀνεδέξατο

ΣΕΡΓΙΟΣ ὁ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ὁ αὐτοκρατορικὸς μέγας δούξ, ὃς καὶ ἃ δεῖ γενέσθαι τούτου γε χάριν εὖ κατὰ τὸν ὀρθόδοξον παλαιστινὸν διέταξε σύλλογον τὸν πάνυ πολλὰς τύποις ἐκδόντα περὶ Παλαιστίνης συγγραφάς, ὧν τινες τῇ ἑλληνίδι καὶ ῥωσσίδι φωνῇ διεδόθησαν. Προσέθηκε δ' ὅτι τὸ ἐμὸν πόνημα εἰς τὸν ἕλληνα μόνον ἐντυπωθήσεται λόγον,

τοῦ συλλόγου ἐκείνου βουλὴν ἐξαίρετον ἐν τούτῳ βουλευσαμένου δι' ὃ σέβας πρὸς τὸ πατριαρχεῖον τόδε ἔχει. Οὕτω δ' ἐγένετο.

Ἐγὼ μὲν οὖν τῷ αὐτοκρατορικῷ παλαιστινῷ συλλόγῳ χάριτας νῦν φανερῶς ὁμολογῶ, παρὰ δὲ τῶν ἐντυγχανόντων τῇ βίβλῳ ἴσως ἄξιός εἰμί ἐφ' οἷς ἡμάρτηκα συγγνώμης τυχεῖν· καὶ γάρ τιν' ἁμαρτήματα τῶν ὀφθαλμῶν τὸ ὀξὺ διαλαθόντα τὸν τόμον ἐρρύπωσεν. Ὅσα μὲν οὖν δηλωτέα μοι εἶναι ἔδοξεν, ἢ πρὸς τῷ τέλει τοῦ καταλόγου ἢ ἐν αὐτῷ τῷ πίνακι ὀνομάτων ἐσήμηνα, ὅσα δὲ ὑπομνήσεως ἄξια οὐκ ἦν σιγῇ ἐκάλυψα, οἷόν ἐστι τὸ "φευρουαρίου", ᾧ ἐν ταῖς πρώταις σελίσι πολλάκις χρῶμαι, τὸ εἰωθὸς μὲν τῷ κώδικι φυλάξας, τῷ δὲ καθόλου σχεδὸν τῶν καλλιγράφων ἔθει ἐν τῷδε στοιχήσας τῷ ὀνόματι [1]. Τὰ δὲ τῶν καλλιγράφων αὖ ἁμαρτήματα, ὅσα ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ὑπομνήμασι, καθόλου μὲν τὸ κάλλος σῴζων τῆς βίβλου ἢ ἐξήλειφον ἤ, ὡς ἔχρῃζε διορθώσεως, παρεντιθέμενος ἐμήνυον. Ἀεὶ δὲ τῷ κανόνι τούτῳ χρῆσθαι οὐκ ἔδοξέ μοι δίκαιον· δι' ὃ ὑπομνήματα καλλιγράφων, ἢ γραφὴν ἐπιτηδευσάντων καλὴν ἢ ἐπιστήμης μετόχων ἢ παλαιότητι αἰδεσίμων, ὡς ἐν τοῖς κώδιξιν εἶχον, οὕτως κἀν τῇ βίβλῳ ἐσημάνθη.

Ἡ μὲν δὴ γένεσις τοῦ καταλόγου ἥδε, αὐτὴ δ' ἡ βίβλος διττοῖς κεκόσμηται κόσμοις, γραφικοῖς τε καὶ βιβλιολογικοῖς· εἰκόνες μὲν γὰρ παλαιῶν γραμμάτων φωτοτυπικῇ εἰργασμέναι τέχνῃ τοὺς τόμους πάντας καλλύνουσιν, ἵν' οἷς τῶν Ἑλλήνων τὸ εἰς παλαιογράφων ἀσκεῖσθαι ἀνάγνωσιν καλὸν ἔδοξεν, ὁδηγοί τινες μὲν οὗτοι πρόχειροι αὐτοῖς ὦσι, τόλμης δ' αἴτιοι πρὸς ἀνάγνωσιν τῶν ἐν Ἑλλάδι λοιπῶν κωδίκων. Παραπομπαὶ δ' εἰς βίβλους πολλὰς καὶ ποικίλας τὸ σῶμα τοῦ καταλόγου οὐ σμικρὸν ὤγκωσαν· αἱ μὲν γὰρ τὰς προχείρους μοί τινων συγγραφῶν ἐκδόσεις παρασημαί-

[1] Συγγραφεὺς δὲ παλαιὸς τὰ κατὰ Φευρουάριον διηγούμενος λέγει· «καὶ κρατήσας αὖθις τῆς Ῥώμης Μάλιος καὶ λυπηθεὶς διὰ τὴν παράληψιν αὐτῆς ἐν τῷ Σεξτηλίῳ μηνὶ ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας τοῦ μηνὸς ὡς δυστυχοῦς γενομένου τῇ Ῥώμῃ, ἀποχαράξας τὸ ὄνομα αὐτοῦ μηκέτι λέγεσθαι οὕτως . . . τὸν δὲ Σεξτήλιον μῆνα Φευρουάριον ἐκάλεσεν, ὡς ἀξίου ὄντος τοῦ δυστυχοῦς μηνὸς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φευρουάριον καλεῖσθαι». **J. A. Cramer, Anecdota graeca e codd. manuscr. biblioth. Oxoniensium, τ. IV, σ. 227.**

νουσιν, αἱ δ' ἄλλαι χρήσιμά τινα τῇ βίβλῳ ἐπιτόμως μηνύουσιν. Αἱ παραπομπαὶ μὲν οὖν εἴτ' ἐν τῷ οἰκείῳ ἐσημάνθησαν τόπῳ, εἴτ' ἐν τῷ κεφαλαίῳ, ὃ "παροράματα διορθώσεις καὶ συμπληρώσεις" μηνύει. Πασῶν δὲ τῶν ὧδ' ἀναγεγραμμένων συγγραφῶν ἐκδόσεις ἢ ἄλλα περὶ ἐκείνων μαθήματα παρασημᾶναι οὐχ οἷόν τε ἦν· ἕνα μὲν γὰρ πάντα γιγνώσκειν ἀνήκουστον, οὐδέ γε ῥᾴδιον τὸ ἐντυγχάνειν ταῖς χρηστέαις βίβλοις· ὃ δὴ χρόνον μακρὸν ἐπὶ κέρδει σμικρῷ ἀπόλλυσιν. Ὅσα μὲν οὖν ὁ χρόνος διερχόμενος εἰδέναι ἢ πυνθάνεσθαι συνεχώρει, ἐν οἷς ἔδει τόποις ἐσημάνθη, τὰ δὲ λοιπὰ παρὰ τῶν εὐνοίᾳ τὴν βίβλον προσδεξομένων ἀνακοινούσθω μοι, ἵνα κἀκείνοις ἐν τοῖς ἐφεξῆς τόμοις ἀσμένως χρήσωμαι.

Γέγραφα ἐν Πετρουπόλει μηνὶ νοεμβρίῳ ἔτους σωτηριώδους ͵αωϟα΄.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ - ΚΕΡΑΜΕΥΣ.

ΒΙΒΛΙΑ ΣΥΝΕΧΩΣ ΜΝΗΜΟΝΕΥΟΜΕΝΑ.

Io. Alberti Fabricii, Bibliotheca Graeca. Editio quarta . . . curante Got. Christoph. Harles. Hamburgi, 1790 - 1838, τόμοι 12 καὶ Index.

Patrologiae cursus completus; series graeca, accurante J.-P. Migne. Parisiis, 1857-1866, τόμοι 161 εἰς μέγα 8ον.

Συναξαριστὴς τῶν δώδεκα μηνῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ. πάλαι μὲν ἑλληνιστὶ συγγραφεὶς ὑπὸ Μαυρικίου . . . τῷ δὲ 1819 τὸ δεύτερον μεταφρασθεὶς . . . ὑπὸ . . . Νικοδήμου Ἁγιορείτου. νῦν δὲ τρίτον ἐπεξεργασθεὶς ἐκδίδοται ὑπὸ Θ. Νικολαΐδου Φιλαδελφέως. Ἀθήνησι 1868, τόμοι 2 εἰς 4ον.

Архимандритъ Сергій, Полный мѣсяцесловъ Востока. Москва, 1875-1876, τόμοι 2 εἰς 8ον.

Acta Sanctorum. Parisiis 1864-1887, τόμοι 63 εἰς φύλλον, μετὰ τοῦ παραρτήματος.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

τῶν ἑλληνικῶν κωδίκων τῆς κυρίως πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης.

---

1. Τεῦχος μεμβράνινον εἰς μέγα σχῆμα (ἔχον ὕψος 0, 405 καὶ πλάτος 0, 27), οὗ τὸ κείμενον δίστηλον, κατέχον ἐν ἑκάστῃ σελίδι χῶρον ὕψους 0, 295 καὶ πλάτους 0, 17. Ἐκ τῆς ἀριθμήσεως τῶν τετραδίων ἐξάγεται ὅτι ὁ κῶδιξ περιεῖχε τὸ κατ' ἀρχὰς φύλλα 232, ἀλλὰ τὴν σήμερον σώζονται 209. Τὸ τελευταῖον τετράδιον σημειοῦται τῷ κθ' ἀριθμῷ· ἑκάστου δὲ τετραδίου ὁ ἀριθμὸς γέγραπται διὰ στοιχείων κεφαλαιωδῶν ἐν τῇ ἐπάνω ἄκρᾳ παντὸς πρώτου φύλλου. Τὰ φύλλα 73, 80 καὶ 201 εἰσὶ πρόσθετα, ἀφεθέντα ἄγραφα πρὸς ἀναπλήρωσιν ἐλλείποντος κειμένου· τὸ δὲ 193 φύλ. ἀποτελεῖ στενὴν λωρίδα περιλαμβάνουσαν τὸ τέλος τοῦ ἀπὸ 173 φύλλου ἀρχομένου λόγου. Πρόσθετον ἐπίσης ἐστὶ καὶ τὸ 87^{ον} φύλλον, ὅπερ τυγχάνει βομβύκινον, ἀναπληρωθέν, ὡς ἐκ τῆς γραφῆς εἰκάζεται, κατὰ τὴν ιδ' ἑκατονταετηρίδα. Ὥςτε αἱ ἐν τῷ τεύχει τούτῳ ἐλλείψεις χρονολογοῦνται ἀπὸ αἰώνων. Ὁ γραφικὸς δὲ χαρακτὴρ τοῦ ὅλου τεύχους φαίνεται ἀνήκων εἰς δύο ἀνορθογράφους καλλιγράφους, ἀπὸ κοινοῦ συνεργασθέντας καὶ συνακμάσαντας, ὡς ἔοικεν, ἀρχομένης τῆς δεκάτης ἑκατονταετηρίδος [1]. Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος ὑπάρχει τὸ «μηνὶ φευρουαρίω α'» διὰ μεγάλων κεφαλαιωδῶν καὶ κεχρωματι-

σμένων στοιχείων, ἔχον ἄνωθεν κόσμημα ταινιῶδες πεποικιλμένον ἀνθεμίοις. Κοσμήματα δὲ ἁπλᾶ καὶ ἀπέριττα ἐν σχήματι πλατέος Π ἀπαντῶσιν ἐν ἀρχῇ ἑκάστου κειμένου, οὗ καὶ αὖθις ἡ ἐπιγραφὴ διακεχάρακται στοιχείοις κεφαλαιώδεσι καὶ κεχρωματισμένοις. Ἐν τῇ κάτω ὤᾳ τοῦ φύλλου 167α ὑπάρχει ὑπογραφὴ τοῦ ια' αἰῶνος λέγουσα «✝ Κ(ύρι)ε βοήθ(ει) τω σω δουλω Βασιλειῶ (πρω)τ(ο)-σπαθ(α)ρ(ίω) καὶ β(ασιλικῶ) νοτ(α)ρ(ίω) τησ σακέλ(λης) το Αμπαρατὸ ✝». Ἡ αὐτὴ ὑπογραφὴ ὑπάρχει συντομώτερον καὶ ἐν φύλ. 136α. Ἐν δὲ φύλλῳ 104α ἀναγινώσκεται κατὰ τὴν ὤαν δέησις τοῦ ιγ' αἰῶνος ὑπὲρ Ἰωάννου τινός, τοῦ ἀφιερώσαντος πιθανῶς τὸν παρόντα κώδικα εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἀββᾶ Γερασίμου, εἰς ἣν καὶ ἀνῆκε τότε, κατὰ τὴν ἐν τῇ ὤᾳ τῆς πρώτης σελίδος σύγχρονον σημείωσιν «βιβλίον τοῦ ἁγίου Γεράσιμου». Ἀλλὰ καὶ ἐν φύλλῳ 37α ἀπαντᾷ ἡ ὑπογραφὴ συγχρόνου τινὸς ἀναγνώστου ὀνόματι Νικολάου.

Ἔστι δὲ τέλος τὸ παρὸν τεῦχος βιβλίον πανηγυρικὸν λεγόμενον τοῦ μηνὸς φευρουαρίου, ἐμπερικλεῖον τὰ ἑπόμενα κατὰ τάξιν κείμενα.

1. Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Τρύφωνος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ βίος τοῦ ἁγίου μάρτυρος Τρύφωνος ἀπὸ διετοῦς αὐτοῦ» κτλ. Τοῦ ἀνεκδότου τούτου βίου ἕτερα ἀντίγραφα σημειοῦνται παρὰ Φαβρικίῳ, Biblioth. Graec. X, σελ. 343. Ὅρα καὶ H. Omont, Catologue des MSS grecs de la bibliothèque royale de Bruxelles, σελ. 38, cod. 112. Ὁ δὲ Νικόδημος Ἁγιορείτης σημειοῖ ὅτι ἀπόγραφον τοῦ αὐτοῦ βίου εὕρηται καὶ ἐν τῇ Λαύρᾳ τοῦ Ἄθωνος. Συναξαριστ. τ. Ι, σελ. 433 ἐν ὑποσημειώσει.

2. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Τρύφωνος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἔτους διακοσιοστοῦ ἐννενηκοστοῦ πέμπτου ἀπὸ τῆς βασιλείας Αὐγούστου» κτλ., φύλ. 5β. Μεταγενέστερον ἀπόγραφον τοῦ αὐτοῦ κειμένου σημειοῖ ὁ J. B. Pitra, Codices MSS Palatini, σελ. 183 cod. 317.

3. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου ὁμιλία εἰς τὴν παναγίαν Θεοτόκον καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα καὶ τὴν Ἄνναν, ἧς ἡ ἀρχή· «Πολλοὶ

1. Ὁ δεύτερος γραφικὸς χαρακτὴρ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 144 φύλλου.

τῶν μεγάλων ἀνθρώπων», φύλλ. 11α. Ὅρα τὴν ὁμιλίαν ταύτην παρὰ Migne, Bibl. Gr. τ. 39, σελ. 44.

4. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Σωτῆρος καὶ εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ τὸν Συμεῶνα, οὗ ἡ ἀρχή· «Οὐ μόνον φορεῖ σάρκα», φύλ. 15β. Migne, Bibl. Gr. τ. 50, σελ. 807. Πρβλ. Fabric. Bibl. Gr. τ. X, σελ. 240.

5. Τιμοθέου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων ὁμιλία εἰς τὸν προφήτην Συμεῶνα, ἧς ἡ ἀρχή· «Μόνος ἐν ἀνθρώποις τέλειος», φύλ. 18β. Migne τ. 86, σελ 237. Fabric. X, σελ. 240.

6. Μεθοδίου ἐπισκόπου λόγος εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ὑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος κτλ., οὗ ἡ ἀρχή· «Πάλαι μὲν ἱκανῶς», φύλ. 22α. Ἐν τῷ κώδικι σιωπᾶται τὸ ὄνομα τῆς ἐπισκοπῆς. Ἐξεδόθη δ' ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Μεθοδίου Πατάρων κατ' ἀπόγραφα μεταγενέστερα. Migne τ. 18, σελ. 348. Κατὰ τὸν ἀρχιεπίσκοπον Τσερνιγόβου Φιλάρετον ἡ ὑφὴ τοῦ λόγου τούτου ἐστὶν ἡ αὐτὴ τῇ τῶν συγγραμμάτων τοῦ ἁγίου Μεθοδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ὅρα Φιλαρέτου ἱστορικὴν διδασκαλίαν περὶ τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας, ἐξελληνισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἀρχιμ. Νεοφύτου Παγίδα. Ἐν Ἱεροσολύμοις, 1885—1888, τόμ. I, σελ. 290.

7. Μαρτύριον τοῦ μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου, οὗ ἡ ἀρχή· «Μαξιμιανὸς καὶ Μαξιμῖνος οἱ βασιλεῖς», φύλ. 25α. Fabric. X, σελ. 335.

8. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «περὶ τῆς ἁγίας εἰκόνος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (καὶ) τοῦ γεναμένου θαύματος ἐν Βηρυτῷ τῇ πόλει». Ὁ λόγος οὗτος ἀναγινώσκεται, κατὰ τὸν κώδικα, τῇ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας· ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῶν λέξεων «Ἄρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς» κτλ., φύλ. 28α. Migne τ. 28, σελ. 805. Περὶ τοῦ νόθου τούτου λόγου ὅρα καὶ Fabric. X, σελ. 254. Τὸ κείμενον δὲ αὐτοῦ εὗρε καὶ ὁ V. Gardthausen (Catal. cod. graec. Sinaiticorum σελ. 87) ἐν τέλει τοῦ 377 σιναϊτικοῦ κώδικος, ἀλλὰ περίεργον ὅτι ἐπέγραψεν αὐτὸ de imaginem controversia καὶ ὅτι ἐνόμισεν ἔργον τοῦ ἐν ἁγίοις Χρυσοστόμου.

9. «Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας», ἧς ἡ

ἀρχή· «Τῆς προλαβούσης ὁμιλίας τέλος», φύλ. 30α. Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ πολυμαθεστάτου καὶ εὐγενεστάτου Σ. Ἀριστάρχου ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ, τόμ. Γ', 1883, σελ. 786 - 792. Ἀλλὰ διά τινα δυσνόητα χωρία τῆς ἐκδόσεως ταύτης ἀντέβαλον τὸ κείμενον πρὸς τὸ ἱεροσολυμικὸν ἀπόγραφον καὶ τὰς συλλεχθείσας διαφόρους ἀναγνώσεις ἀπεταμίευσα ἐν τέλει τοῦ Α' τόμου τῆς Ἱεροσολυμικῆς Σταχυολογίας μου [1].

10. «Τῇ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας. Ἐπιστολὴ Ἰωάννου Ἱεροσολυμίτου πρὸς τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν παραβάτην», ἧς ἡ ἀρχή· «Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν», φυλλ. 36α. Συνεξεδόθη τοῖς συγγράμμασι τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ. Migne τ. 95, σελ. 309.

11. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Περπετούας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ τελειωθέντων ἐν Ἀφρικῇ τῇ πρὸ τεσσάρων νόννων φευρουαρίων. Ἀρχ. «Ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλι(ή)νου διωγμὸς ἐγένετο», φύλ. 41α. Ἑλληνικὸν κείμενον τοῦ μαρτυρίου τούτου οὐ σημειοῦται ἐν Fabric Bibl. graec. X, σ. 309. Τῇ σήμερον ἡ ἡμετέρα καθολικὴ ἐκκλησια τελεῖ τὴν μνήμην τῆς ἁγίας Περπετούας και τῶν σὺν αὐτῇ μαρτυρησάντων τῇ α' φευρουρίου, κατὰ τὸν κώδικα ὅμως ἐτελεῖτο τὸ πάλαι τῇ γ' ἡμέρᾳ τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ἡ εἴδησις αὕτη βεβαιοῦται καὶ ἐξ ἑτέρου κώδικος. Ἄλλα δὲ πάλιν χειρόγραφα βεβαιοῦσιν ὅτι ἐν ἄλλοις χρόνοις ἡ μνήμη τῆς ἁγίας Περπετούας ἑωρτάζετο τῇ β' τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ὅρα ἀρχιμ. Σεργίου Полный мѣсяцесловъ востока, τόμ. II, σελ. 28, 29, 30.

12. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἀγάθης, οὗ ἡ ἀρχή· «Βασιλεύοντος Δεκίου καίσαρος», φύλ. 47β. Migne τ. 114, σελ. 1332. Κατὰ τὸν κώδικα ἡ μνήμη αὐτῆς ἐτελεῖτο τῇ δ' φευρουαρίου. Πρβλ. Σεργίου Полный мѣсяцесловъ востока, τ. II, σ. 31.

1. Ὁ ἐξοχ. Σ. Ἀριστάρχης πιθανολογεῖ ὅτι ἡ εἰρημένη τοῦ ἁγίου Φωτίου ὁμιλία ἐδιδάχθη ἡμέρᾳ παρασκευῇ τῆς α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν, περὶ τὸ ἔτος 861. Ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὸν Ἱεροσολυμικὸν ἀρχαιότατον κώδικα ἡ ὁμιλία αὕτη τέτακται ἀναγινώσκεσθαι τῇ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας, πιθανώτατον φαίνεται ὅτι ἐδιδάχθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἐν τοιαύτῃ χαρμοσύνῳ ἑορτῇ καὶ ὅτι ἡ ἐκκλησία ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις παραλαβοῦσα καὶ σώζουσα ἔθος ἐκ παραδόσεως κραταιωθὲν ὥρισεν ἵνα ἀναγινώσκηται ἐν κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας.

13. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀβραμίου ἐπισκόπου, μαρτυρήσαντος ἐν Ἀρβὴλ τῇ πόλει (ε' φευρ.). Ἀρχ. «Ἐν τῷ πέμπτῳ ἔτει τοῦ καθ' ἡμᾶς διωγμοῦ», φύλ. 52α. Παρὰ Φαβρικίῳ (Χ. σ. 187) ἐλλείπει τὸ κείμενον τοῦτο. Περὶ τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου τῇ ε' φευρ. ὅρα Σεργίου Полный мѣсяцесловъ востока, τ. II, σ. 31.

14. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Ἐμέσῃ (ϛ' φευρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἰουλιανός», φ. 52β.

15. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Φαύστας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ τελειωθέντων Εὐηλασίου καὶ Μαξίμου. Ἀρχ. «Ἡ ἁγία μάρτυς Φαῦστα», φύλ. 54α. Κατὰ τὸν κώδικα ἡ μνήμη αὐτῆς τελεῖται, ὡς καὶ σήμερον, τῇ ϛ' φευρουαρίου.

16. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου (ζ' φευρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Πόθῳ καὶ ἀγάπῃ κινούμενος ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς Κρισπῖνος», φύλ. 56α. Migne τ. 114, σελ. 1348.

17. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μάρθας καὶ Μαρίας ἀδελφῶν, καὶ Λυκαρίωνος μονάζοντος (η' φευρ.). Ἀρχ. «Βασιλεύοντος Δεκίου τοῦ ἀνομωτάτου», φύλ. 62α.

18. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Νικηφόρου τοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ Θεουπόλει (θ' φευρ.). Ἀρχ. «Ἦν τις πρεσβύτερος ὀνόματι Σαπρίκιος», φύλ. 64α. Migne τ. 114, σελ. 1368.

19. Γρηγορίου Νύσσης ἐπιτάφιος εἰς Μελέτιον ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας, οὗ ἡ ἀρχή· «Ηὔξησεν ἡμῖν τὸν ἀριθμόν». φύλ. 66β. Migne τ. 46, σελ. 852. Κατὰ τὸν κώδικα ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Μελετίου ἐτελεῖτο τῇ ι' φευρουαρίου.

20. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους (ι' φευρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους», φυλ. 71β. Ἐλλείπει μέρος. Τὸ κείμενον τοῦτο οὐ σημειοῦται παρὰ Φαβρικίῳ Χ, σελ. 209.

21. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Βλασίου (ια' φευρ), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἡνίκα ὁ καιρὸς τῶν εἰδώλων», φύλ. 79α. Ἐλλείπει μέρος. Migne τ. 116, σελ. 817.

22. Βίος τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς ἐπονομασθείσης Μαρίνου (ιβ' φευρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Αὕτη ἡ ὁσία ἔσχεν πατέρα», φύλ. 83β.

23. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Μαρτινιανοῦ μοναχοῦ (ιγ' φευρ.),

οὗ ἡ ἀρχή· «Ἔγγιστα τῆς πόλεως Καισαρείας», φύλ. 84β. Fabric. X, σελ. 288.

24. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Αὐξεντίου (ιδ' φευρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Τῶν ἀρχαιοτέρων πατέρων ἔργοις», φύλ. 94α. Fabric. X, σελ. 202. Migne τ. 114, σελ. 1377.

25. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ὀνησίμου μαθητοῦ τοῦ ἀποστόλου Παύλου (ιε' φευρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Χαίρει καὶ γένος», φύλ. 106β. Fabric. X, σελ. 300.

26. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Παμφίλου, Οὐάλεντος, Παύλου, Σελεύκου, Πορφυρίου, Θεοδούλου, Ἰουλιανοῦ Αἰγυπτίων (ις' φευρ.), Ἀρχ. «Καιρὸς δὴ καλεῖ», φύλ. 110β. Fabric. X, σελ. 303.

27. «Διήγησις τῶν ἐν Μαρτυροπόλει ἁγίων καὶ τοῦ ἁγίου Μαρουθᾶ τοῦ ἀνεγείραντος τὴν πόλιν ἐπ' ὀνόματι τῶν μαρτύρων» (ιζ' φευρ.). Ἀρχ. «Κλίμα χώρας ἐστὶν Σοφανίνων λεγόμενον», φύλ. 115α. Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Μαρουθᾶ τελεῖται νῦν τῇ 16 φευρ.

28. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀρχιβίου ἀρχιεπισκόπου καὶ θαυματουργοῦ (ιη' φευρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Βούλομαι διηγήσασθαι», φύλ. 116β. Ἐν ἄλλῳ κώδικι, ἐν ᾧ ὑπάρχει τὸ αὐτὸ κείμενον, ὁ ἅγιος Ἀρχίβιος ὀνομάζεται Αὐξίβιος (P. Lambecii Comment. de aug. biblioth. caes. Vindob. τ VIII, 1679, σελ. 87)· οὕτω δὲ φέρεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς μηναίοις. αράφρασις ἄλλου κειμένου περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ εὕρηται παρὰ Μακαρίῳ Νοταρᾷ (Νέον Λειμωνάριον, ἐκδ. Ν. Ρουσοπούλου, ἐν Ἀθήναις, 1873, σελ. 35—43). Ἑορτάζεται δὲ σήμερον τῇ ιζ' φευρουαρίου.

29. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Σαθὼδ ἐπισκόπου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ρκη' μαρτυρησάντων ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ διωγμοῦ (κα' φευρ.). Ἀρχ. «Μετὰ τὸ τελειωθῆναι», φ. 123β. Fabr. X, σελ. 320. Ἐν τῷ παρὰ Λαμπεκίῳ ἀντιγράφῳ (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 87) ὁ μάρτυς οὗτος ὀνομάζεται Σαδώθ, παρὰ Νικοδήμῳ δὲ Σαδώκ. Συναξαρισ. τ. I, σελ. 469. Ἡ ἐκκλησία ἡμῶν ἑορτάζει αὐτὸν τὴν σήμερον τῇ κ' φευρουαρίου.

30. «Χρυσίππου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Θεόδωρον, ἔτι δὲ καὶ τῶν αὐτοῦ θαυμάτων

μερικὴ διήγησις» (κβ' φευρ.). Ἀρχ. «Μάρτυρος ἐν τοῖς μάρτυσιν λάμποντος», φύλ. 125β. Fabric. X, σελ. 334.

31. «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου, ἐπισκόπου γεναμένου ἐν Σμύρνῃ τῆς Ἀσίας, τῇ πρὸ ἑπτὰ καλανδῶν» (κγ' φευρ.). Ἀρχ. «Ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἡ παροικοῦσα Σμύρναν», φύλ. 136α. Migne τ. 5, σελ. 1029. Ἕτερον καλὸν ἀπόγραφον τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ἐπιστολῆς τῆς ἐν Σμύρνῃ ἐκκλησίας εὗρον ἐν κώδικι Κοσινίτζης ιβ' αἰῶνος. Ἡ ἐπιγραφὴ δὲ ἐν αὐτῷ ἔχει ὧδε· «ἐξήγησις τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Πολυκάρπου Σμύρνης». Ὅρα Ἑλλην. Φιλολογ. Συλλόγ. παράρτημα ἀρχαιολογικὸν ΙΖ' τόμου, ἐν Κωνσταντινουπόλει 1886, σελ. 41.

32. «Ἐξήγησις παραδόσεως, ὅπως ἡ κεφαλὴ τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου εἰς τὴν Ἐμεσηνῶν ἀπεδείχθη πόλιν» (κδ' φευρ.). Ἀρχ. «Μοναχοὶ δύο ἐκ τῆς ἑῴας», φύλ. 140β. Ἐλλείπει τὸ τέλος. Fabric. X, σελ. 260.

33. Βίος τοῦ ἁγίου Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης (κς' φευρ.) ὑπὸ Μάρκου διακόνου, οὗ ἡ ἀρχή· «Τῶν ἁγίων ἀνδρῶν τοὺς ἄθλους», φύλ. 144α. Ἐκ κώδικος βιενναίου ἐξεδόθη ὑπὸ M. Haupt τῷ 1875 ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Marci Diaconi vita Porphyrii Gazensis, edita ex codice vindobonensi ms. hist. graec. 111. Berolini (ex comment. reg. accad. berolin. 1874).

34. Ἱππολύτου ἐπισκόπου Ῥώμης περὶ Χριστοῦ καὶ Ἀντιχρίστου. Ἀρχ. «Βουληθέντι σοι κατὰ ἀκρίβειαν», φ. 173α. Migne τ. 10, σ. 725.

35. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Νέστορος ἐπισκόπου Πέργης τῆς Παμφυλίας (κη' φευρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐν ταῖς ἡμέραις Δεκίου τοῦ βασιλέως ἦν διωγμός», φύλ. 194α. Οὔτε ὁ ἅγιος οὔτε βίος αὐτοῦ οἱοσδήτις σημειοῦται παρὰ Φαβρικίῳ· ἀλλὰ καὶ ὁ ἁγιορείτης Νικόδημος ἀγνοεῖ τὸν κατὰ πλάτος βίον τοῦ ἱερομάρτυρος Νέστορος.

36. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν ἄσωτον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀεὶ μὲν τὴν τοῦ Θεοῦ», φύλ. 195β. Ελλείπει μ.ρο-
Migne τ. 60, σελ. 723.

37. Ἀναστασίου Σιναΐτου ὁμιλία εἰς τὸν ς' ψαλμόν, ἧς ἡ ἀρχή· «Πρέπουσαν τὴν τῶν νηστειῶν», φύλ. 202β. Τὸ κείμενον ἀτελές, λῆγον νῦν εἰς τὰς λέξεις «παλαιουμένων καὶ γηρούντων· ἐὰν ὅλως». Migne τ. 89, σελ. 1077.

2. Τεῦχος μεμβράνινον μεγάλου σχήματος (ὕψους 0, 39, πλ. 0,275) περιλαμβάνον φύλλα 401, κατὰ δὲ τὸ ὕφος τῆς γραφῆς, τῆς τε μικρᾶς καὶ κεφαλαιώδους, φαίνεται χρονολογούμενον ἀπὸ τοῦ τέλους περίπου τῆς Θ' ἑκατονταετηρίδος, πλὴν τῶν φύλλων 27, 56, 58 καὶ 132, ἅτινά εἰσι τοῦ ιγ' αἰῶνος, προστεθέντα τότε εἰς ἀναπλήρωσιν ἰσαρίθμων φύλλων προαπολεσθέντων. Ἡ γραφὴ δέ ἐστι μεγάλη, παχεῖα καὶ ὑπόξανθος. Δεῖγμα αὐτῆς φωτογραφικὸν ὅρα ἐν τῷ ἔμπροσθεν πίνακι, τὴν δὲ ἀπογραφὴν τοῦ ἐν αὐτῷ κειμένου ἰδὲ ἐν τέλει τῆς περιγραφῆς τοῦ παρόντος κώδικος, περὶ οὗ προστίθημι καὶ ταῦτα· ὅτι ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος αὐτοῦ ἐλλείπουσιν, ὅτι ἕκαστον τῶν ἐν αὐτῷ βιβλίων χωρίζεται ὑπὸ ἁπλουστάτης καὶ λεπτῆς ταινίας ἀχρωματίστου, ὅτι ἀχρωμάτιστοί εἰσι καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ αὐτῶν αἱ διὰ κεφαλαιωδῶν στοιχείων παριστάμεναι, καὶ ὅτι ἐν ὤαις τισὶν σημειοῦνται ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου διάφοροι τοῦ κειμένου ἀναγνώσεις κατὰ Ἀκύλαν, Σύμμαχον καὶ Θεοδοτίωνα. Ἐν φύλλῳ δὲ 242α ὑπάρχει σχόλιον Γενναδίου εἰς χωρίον τοῦ προφήτου Ἀμβακούμ, καὶ ἐν τῷ 401β σημείωσις τοῦ ιδ' αἰῶνος, μαρτυροῦσα τάδε κατὰ λέξιν. «† ετουτο βιβλιων εναι τοῦ ἁγίου τάφου καὶ ἤτης τὸ εβρί νά το δόση μεσα ἧσ τον ἅγιον τάφον ηνα μη θέλει ἐχει το κρῖμα του».

Περιεχόμενα.

1. Γένεσις ἀκέφαλος, ἀρχομένη ἀπὸ τῶν λέξεων «τὴν φωνή(ν) σου ἤκουσα περιπατοῦντος» κτλ. Γενέσεως γ', 10 μέχρι τέλους.
2. Ἔξοδος, φ. 45α.
3. Λευϊτικόν, φ. 75α.
4. Δευτερονόμιον, φ. 141α.
5. Ἰησοῦς, φ. 173α.
6. Κριταί, φ. 196α.

7. Ρούθ, φ. 219α.
8. Ὠσηέ, φ. 222α.
9. Ἰωήλ, φ. 227β.
10. Ἀμώς, φ. 230α.
11. Ἀβδιού, φ. 235α.
12. Ἰωνᾶς, φ. 235β.
13. Μιχαίας, φ. 237α.
14. Ναούμ, φ. 240β.
15. Ἀμβακούμ, φ. 242α.
16. Σοφονίας, φ. 244α.
17. Ἀγγαῖος, φ. 246α.
18. Ζαχαρίας, φ. 247β.
19. Μαλαχίας, φ. 254β.
20. Ἡσαΐας, φ. 256β.
21. Προφητεία Ἱερεμίου, φ. 295β.
22. Βαρούχ, φ. 342β.
23. Θρῆνοι, φ. 346α.
24. Προσευχὴ Ἱερεμίου, φ. 349α.
25. Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς Ἱερεμίου, φ. 349β.
26. Ἰεζεκιήλ, φ. 351β.
27. Ὁράσεις Δανιήλ, φ. 390α, ἀπὸ τῆς α' ὁράσεως μέχρι τῶν λέξεων «ἐξεκλίναμεν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου καὶ ἀπὸ τῶν» (τῆς θ' ὁράσεως ἐδαφ. 5).

Σημείωσις. Τὸ κείμενον, ὡς ἐν τῷ πίνακι τῷ φωτοτυπικῷ θεᾶται, ἐστὶ μονόστηλον, ἔχον ἐν ἑκάστῃ σελίδι γραμμὰς 39 ἢ 40· καταλαμβάνει δὲ χῶρον ὕψ. 0,301 καὶ πλ. 0,18.—Τὸ ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ φύλ. 242β μνησθὲν σχόλιον Γενναδίου ἀναφέρεται εἰς τὸ α' κεφ. τοῦ Ἀμβακούμ, 12 ἐδάφ., καὶ ἔχει ὧδε· «Τὸ ἔπλασέν με ἐλέγχειν παιδείαν αὐτοῦ ἔφη, τουτέστιν ἐκ μήτρας καὶ ἄνωθεν, ἐπὶ τούτῳ οὔπω με κατεσκεύασεν, ὥστε πλημ(μ)ελοῦντα ἐλέγχειν τὸν Ἰ(σρα)ήλ». Ὁ σχολιαστὴς δὲ οὗτος φαίνεταί μοι ὢν ὁ ἐκκλησιαστικὸς πατὴρ Γεννάδιος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ὃς ἐτελεύτησε τῷ 471 ἔτει, καταλιπὼν σὺν ἄλλοις ἑρμη-

νείας εἰς τὴν θείαν Γραφήν, ὧν τεμάχια δυστυχῶς περιεσώθησαν ἄχρις ἡμῶν.

Χάριν δὲ τῶν ἀσχολουμένων περὶ τὴν ἀνάγνωσιν χειρογράφων παλαιῶν παρατίθεται ὧδε ἡ ἀπογραφὴ τοῦ ἐν τῷ φωτοτυπικῷ πίνακι κειμένου, ὅπερ παρίστησι τὴν πρώτην σελίδα τοῦ 15 φύλλου τοῦ κώδικος ἐνέχουσαν τὸ ἑπόμενον μέρος τοῦ κδ' κεφαλ. τῆς Γενέσεως, ἀπὸ 8—21 ἐδαφίου.

Πε(ρὶ) τοῦ γάμου Ἰσαὰκ καὶ Ρεβέκκας

8 αὐτοῦ ἔμπροσθέν σου· καὶ λήψη γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐ-
κεῖθεν· ἐὰν δὲ μὴ θέλη ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετὰ σοῦ εἰσ τὴν
γῆν ταύτην· καθαρὸσ ἔση ἀπὸ τοῦ ὅρκου τούτου· μόνον
τὸν υ(ἱό)ν μου μὴ ἀποστρέψησ ἐκεῖ· 9 καὶ ἔθηκεν ὁ παῖσ τὴν
χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν μηρὸν ἀβραὰμ τοῦ κυρίου αὐ-
τοῦ καὶ ὤμοσεν αὐτῷ περὶ τοῦ ῥήματοσ τούτου· 10 καὶ
ἔλαβεν ὁ παῖσ δέκα καμήλουσ ἀπὸ τῶν καμήλων
τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ
κυρίου αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ· καὶ ἀναστὰσ ἐπορεύθη
εἰσ τὴν μεσοποταμίαν εἰσ τὴν πόλιν ναχώρ· 11 καὶ ἐκοί-
μισε τὰσ καμήλουσ ἔξω τῆσ πόλεωσ παρὰ τῷ φρέαρ
τοῦ ὕδατοσ τὸ προσ οψὲ ἡνίκα ἐκπορεύονται αἱ
ὑδρευόμεναι· 12 καὶ εἶπεν· κ(ύρι)ε ὁ θ(εὸ)σ τοῦ κυρίου μου ἀ-
βραάμ· εὐόδωσον ἐναντίον μου σήμερον· καὶ ποίησον
ἔλεοσ μετα τοῦ κυρίου μου ἀβραάμ· 13 ἰδοὺ ἐγὼ ἕστηκα
ἐπὶ τῆσ πηγῆσ τοῦ ὕδατοσ· αἱ δὲ θυγατέρεσ τῶν οἰκούν-
των τὴν πόλιν ἐκπορεύονται ἀντλῆσαι ὕδωρ· 14 καὶ
ἔσται ἡ παρθένος ᾗ ἂν ἐγὼ εἴπω ἐπίκλινον τὴν ὑ-
δρίαν σου ἵνα πίω· καὶ εἴπη μοι πίε καὶ τὰσ καμή-
λουσ σου ποτιῶ ἕως ἂν παύσωνται πίνουσαι·
ταύτην ἡτοίμασας τῷ παιδί σου ἰσαάκ· καὶ ἐν τού-
τω γνώσομαι ὅτι ἐποίησασ ἔλεοσ τῷ κυρίω μου
ἀβραάμ· 15 καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι αὐτὸν
λαλοῦντα ἐν τῆ διανοία αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ ῥεβέκκα
ἐξεπορεύετο ἡ τεχθεῖσα βαθουὴλ υἱῷ μελχάσ
τῆσ γυναικὸσ ναχὼρ ἀδελφοῦ δὲ ἀβραὰμ ἔχουσα
τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆσ· 16 ἡ δὲ παρθένοσ
ἦν καλὴ τῆ ὄψει σφόδρα· παρθένοσ ἦν ἀνὴρ οὐ-
κ' ἔγνω αὐτήν· καταβᾶσα δὲ ἐπι τὴν πηγὴν ἔπλη-

Σελὶς 10.

Κῶδιξ πατρ. 2, ἐνάτου αἰῶνος, φ. 15α. Γενέσεως κεφ. κδ', 8—21.

σε τὴν ὑδρίαν καὶ ἀνέβη· [17] ἐπέδραμεν δὲ ὁ παῖσ
εἰσ συνάντησιν αὐτῆσ καὶ εἶπεν· πότισόν με μικρὸν
ὕδωρ ἐκ τῆσ ὑδρίας σου· [18] εἰ δὲ εἶπεν· πίε κύριε· καὶ
ἔσπευσε καὶ καθεῖλε τὴν ὑδρίαν ἐπι τὸν βραχίονα
αὐτῆσ· καὶ ἐπότισεν αὐτὸν, ἕωσ ἐπαύσατο πίνων·
[19] καὶ εἶπεν· καὶ ταῖσ καμήλοισ σου ὑδρεύσομαι ἕωσ
ἂν πᾶσαι πίωσιν· [20] καὶ ἔσπευσεν καὶ ἐξεκένωσε
τὴν ὑδρίαν εἰσ τὸ ποτήριον· καὶ ἔδραμεν ἔτι ἐπι τὸ
φρέαρ ἀντλῆσαι· καὶ ὑδρεύσατο πάσαισ ταῖσ κα-
μήλοισ· [21] ὁ δὲ αν(θρωπ)οσ κατεμάνθανεν αὐτὴν· καὶ παρε-
σιώπα τοῦ γνῶναι εἰ εὐώδοκε κ(ύριο)σ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἢ οὔ.

Εἰς τὸ τεμάχιον τοῦτο παρατηροῦνται τὰ ἑξῆς· α΄) τὸ ἐφελκυστικὸν ν ἀπαντᾷ καὶ πρὸ συμφώνου, παρελείφθη δὲ μόνον ἐν τῇ λέξει «ἐξεκένωσε» τοῦ 20 ἐδαφίου. β΄) ὑπάρχουσι δύο ἀνορθογραφίαι ἐν ἐδαφ. 18 καὶ 21, αἵτινες πάντως ἐγένοντο ἐκ παραδρομῆς, διότι ὁ κῶδιξ ἐστὶν ὀρθότατος πανταχοῦ. γ΄) ὑπάρχουσι διάφοροι ἀναγνώσεις· ἐν γ΄ ἐδαφ. ἀντὶ «ὅρκου μου» ἀναγινώσκεται «ὅρκου τούτου» κατὰ τὸ σιναϊτικὸν καὶ ἀλεξανδρινὸν ἀπόγραφον· ἐν ἐδ. 12 ἀντὶ «ἐναντίον ἐμοῦ» ἐγράφη «ἐναντίον μου»· ἐν ἐδ. 14 ἀντὶ «πίε σὺ» ὑπάρχει ἁπλῶς «πίε», ὡς καὶ ἐν τῷ σιναϊτικῷ. Ἐν τῷ αὐτῷ ἐδαφίῳ ἀντὶ «μετὰ τοῦ κυρίου μου» ἀναγινώσκεται, ὡς καὶ ἐν τῷ σιναϊτικῷ, «τῶ κυρίω μου»· παραλείπεται δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀπόγραφον καὶ τὸ ἄρθρον «τῷ», τὸ ἐν τῇ κοινῇ ἐκδόσει ἀπαντῶν πρὸ τοῦ ὀνόματος Ἰσαάκ· ἐν ἐδαφ. 16 ἀντὶ «ὑδρίαν αὐτῆς» ὑπάρχει ἁπλῶς «ὑδρίαν»· ἐν ἐδαφ. 20 ἀντὶ «ποτιστήριον» ἀναγινώσκεται «ποτήριον», καὶ ἀντὶ «ἔδραμεν ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλῆσαι πάλιν» ἔχομεν «ἔδραμεν ἔτι ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλῆσαι».

Τοῦ λόγου ὄντος περὶ διαφόρων γραφῶν, παρατίθημι νῦν κατ' ἐκλογὴν καὶ τὴν ἀντιβολὴν τοῦ κειμένου ἑνὸς τῶν προφητῶν, τοῦ Μαλαχίου.

ΜΑΛΑΧΙΑΣ.

Κείμ. ἐκδ. Tisch.	Κείμ. κώδικ. Ἱεροσολυμ.
I, 4 ἀνοικοδομήσωμεν τὰς ἐρήμους... οἰκοδομήσουσι, καὶ ἐγὼ καταστρέψω.	ἀνοικοδ. τὰς ἐρήμους αὐτῆς (in marg. τὰς ἐρημωμένας)... οἰκοδομήσουσιν καγὼ καταστρέψω.

I, 6 τὸν κύριον ἑαυτοῦ.	τὸν κύριον αὐτοῦ φοβηθήσεται.
I, 7 προσάγοντες... κυρίου ἠλιγισμένη ἐστί.	προσαγαγόντες... κυρίου ἐξουδενωμένη ἔστιν.
I, 8 προσάγαγε δὴ αὐτῷ τῷ ἡγουμ. σου εἰ προσδέξεταί σε, εἰ λήψ. πρόσωπόν σου.	προσάγαγε δὲ αὐτῶ τῶ ἡγουμ. σου, εἰ προσδέξεται αὐτὸ· εἰ λήψ. πρὸ προσώπου σου.
I, 9 καὶ νῦν ἐξιλάσκεσθε τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ δεήθητε αὐτοῦ· ἐν χερσὶν ὑμῶν γέγονε ταῦτα· εἰ λήψομαι κτλ	καὶ δεήθητε αὐτοῦ ἵνα ἐλεήσῃ ὑμᾶς ἐν χερσὶν ὑμῶν γέγονεν ταῦτα· εἰ λήψομαι κτλ.
I, 10 ἀνάψετε	ἀνάψατε
I, 11 προσάγετε	προσαγάγετε τῶ
I, 13 καὶ ἐὰν φέρ. τὴν θυσίαν	καὶ προσεφέρετε αὐτὰ θυσίαν
I, 14 ἐν τῷ ποιμνίῳ... θύει διεφθαρμένον	ἐν ποιμνίω... θύει τὰ διεφθαρμένα
II, 3 ἔνυστρον ἐπὶ τὰ πρόσωπα κτλ.	(Οὕτω καὶ ἐν τῷ ἱεροσολ. κώδικι. In marg. Ἀκύλας: ἰδοὺ ἐγὼ ἐπιτιμῶ ὑμῖν σὺν τῶ βραχίονι καὶ λικμήσω κόπρον ἐπὶ πρόσωπον ὑμῶν κόπρον ἑορτῶν ὑμῶν)
II, 4 διότι ἐγὼ	ὅτι ἐγὼ
II, 5 στέλλεσθαι	στέλλεσθε
II, 6 ἐν τῷ στόματι.. ἀπὸ ἀδικίας.	ἐν στόματι... ἐξ ἀδικίας.
II, 7 διότι ἄγγελος	ὅτι ἄγγελος
II, 8 ἠσθενήσατε	(In marg. Ἀκ(ύλας). Σύμμαχος: ἐσκανδαλίσατε).
II, 9 ἀπερριμμένους	παρειμένους
II, 10 ἐγκατελίπετε	ἐγκατελίπατε. In marg. Σύμμαχος: ἐδυσωπεῖσθε.
II, 15—16 καὶ ὑπόλειμμα πνεύματος αὐτοῦ. καὶ εἴπ. τί ἄλλο ἢ σπέρμα... καὶ φυλάξασθε... ἐγ-	καὶ ὑπόλιμμα πνεύματός σου. καὶ εἴπ. τί ἄλλο ἀλλ' ἢ σπέρμα... καὶ φυλάσσεσθε.... ἐγκαταλείπῃς....

καταλίπης· ἀλλὰ ἐὰν μισήσας ἐξαποστείλης... καὶ καλύψει... ἐνθυμήματά σου... φυλάξασθε... οὐ μὴ ἐγκαταλίπητε.	ἀλλ᾽ ἐὰν μισήσῃς ἐξαπόστειλον... καλύψει... ἐνθυμήματα ὑμῶν... φυλάξεσθε... οὐ μὴ ἐγκαταλείπητε τὴν συνθήκην.
II, 17 καὶ ἐν αὐτοῖς αὐτὸς	καὶ ἐν αὐτοῖς καὶ αὐτὸς
III, 1 καὶ ὁ ἄγγελος	καὶ ἄγγελος
III, 2 ὑπομενεῖ... ὡς ποία	ὑπομένει...ὡς πόα
III, 3 καθαρίσει... καὶ τὸ ἀργύριον	καθαριεῖ...καὶ ὡς τὸ ἀργύριον
III, 4 καθὼς τὰ ἔτη	καθὼς ἔτη
III, 5 καὶ προσάξω... φαρμακοὺς	καὶ προσελεύσομαι...φαρμάκους
III, 7 ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν	ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
III, 8 μή τι πτερνιεῖ	εἰ πτερνισει
III, 9 ἀποβλέπετε καὶ ἐμὲ	ἀποβλέπετε εἰς αὐτά· καὶ ἐμὲ
III, 10 ἐκφόρια... καὶ ἔσται ἡ διαρπαγὴ αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. ἐπιστρέψατε δὴ	ἐκφορεῖα... καὶ ἡ ἁρπαγὴ τοῦ πτωχοῦ εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν. ἐπιστρέψατε δὴ (in marg Ἀκύλας: πεινάσατε)
III, 15 καὶ ἀντέστησαν	ἀντέστησαν
III, 17 αἱρετιῶ... αἱρετίζει... τὸν δουλεύοντα αὐτῷ.	ἐρετιῶ... ἐρετιεῖ... τὸν εὖ δουλεύοντα αὐτόν.
IV, 1 ἔρχεται	ἔρχεται κυρίου
IV, 4—6 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ, [5] ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. μὴ ἔλθω καὶ πατάξω τὴν γῆν ἄρδην. [6] μνήσθητι νόμου Μωσῆ τοῦ δούλου μου, καθότου ἐνετειλάμην	[4] μνήσθητι νόμου Μωσῆ τοῦ δούλου σου, καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρὴβ πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ προστάγματα καὶ δικαιώματα. [5] καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶν ὑμῖν Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ, [6] ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν καὶ καρδίαν ἀνθρώπου

αὐτῷ ἐν Χωρὴβ πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ προστάγματα καὶ δικαιώματα. πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἐλθὼν πατάξω τὴν γῆν ἄρδην.

subscriptio

Μαλαχίας ὁ καὶ Ἄγγελος

Σημειωτέον ἔτι περὶ τοῦ κώδικος τούτου, ὅτι τὰ ἀναπληρωτικὰ φύλλα 27 καὶ 56 εἰσὶ μικροτέρου σχήματος (ὕψ. 0,345, πλ. 0, 26) καὶ ἐκ διφθέρας λεπτῆς, καὶ ὅτι ἀμφότερά εἰσι παλίμψηστα, ὧν ἡ ἀρχικὴ γραφὴ ἀνήκει εἰς τὸν Ε' αἰῶνα, παρεμφερὴς οὖσα τῇ τοῦ σιναϊτικοῦ λεγομένου κώδικος. Τὸ παλαιὸν δὲ αὐτῶν κείμενόν ἐστι δίστηλον καὶ ἐν φυλ. 56α διακρίνεται ἡ ἐπιγραφὴ **ΣΟΦΙΑ ΙΗΣΟΥ ΥΙΟΥ ΣΙΡΑΧ**, ὡς πράγματι καὶ αἱ διακρινόμεναι λέξεις καὶ φράσεις μαρτυροῦσιν.

3. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψους 0, 375, πλ. 0, 27) τῆς ΙΒ'—ΙΓ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 170 παχείας διφθέρας, καὶ οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον, ἔχον ἐν ἑκάστῃ σελίδι γραμμὰς 36 καὶ καταλαμβάνον χῶρον ὕψους 0, 285 καὶ πλ. 0,185. Ἐμπεριέχει δὲ σειρὰν ὑπομνηματιστῶν εἰς ἅπασαν τὴν Γένεσιν, ὧν τὰ τεμάχια ἀνέρχονται εἰς 681 κατὰ τὴν ἀρίθμησιν τοῦ καλλιγράφου. Τοῦ κειμένου προτάσσεται ἐρυθροῦν κόσμημα τετραγώνου παραλληλεπιπέδου σχήματος, ἐγκλεῖον τὴν ἐπιγραφὴν «Συγγραφὴ τοῦ πρ(ο)φ(ή)του Μωϋσέως». Ὑπομνηματισταὶ δέ εἰσιν οἱ ἑπόμενοι.

Ἀκάκιος Καισαρείας.
Ἀκύλας.
Ἀπολλινάριος.
Βασίλειος (Καισαρείας).
Γρηγόριος Νύσσης.
Δίδυμος.
Διόδωρος.
Γεννάδιος (Κωνσταντινουπόλεως).
Εὐσέβιος.
Εὐστάθιος Ἀντιοχείας.
Ἐφραὶμ (Σύρος).

Θεοδώρητος (Κύρρου).
Θεόδωρος (Ἡρακλείας).
Ἱππόλυτος Ῥώμης.
Ἰωάννης Χρυσόστομος.
Ἰσίδωρος (Πηλουσιώτης).
Κύριλλος (Ἀλεξανδρείας).
Μελίτων.
Ὁ Ἀγκύρας (?).
Σευηριανὸς Γαβάλων.
Σεραπίων ἐπίσκοπος Θμούσεως.
Σούκενσος Διοκαισαρείας.
Σύμμαχος.
Φίλων ἐπίσκοπος (Καρπαθίου).
Φίλων ὁ Ἑβραῖος.
Ὠριγένης.

4. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0, 375, πλ. 0, 265) τῆς ΙΑ′ ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 298, ὧν τινων τὰ ἄκρα ἐλλείπουσιν. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 33, ἤτοι ὕψ. 0, 265, πλ. 0, 18. Ἐν ἀρχῇ δὲ ὑπάρχει ἐρυθροῦν κόσμημα ἐν σχήματι Π, φέρον ἐντὸς τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ βιβλίου.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου ὑπόμνημα εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον, ἀπὸ τῆς 56—90 ὁμιλίας. Ἑκάστη τῶν ὁμιλιῶν διαχωρίζεται ὑπὸ ἐρυθροῦ ταινιώδους κοσμήματος· ἐρυθρῷ δὲ χρώματι γέγραπται καὶ τὸ ἑρμηνευόμενον εὐαγγελικὸν κείμενον.

Ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ φύλ. 147α ἀναγινώσκεται ὑπογραφὴ Παρθενίου τινὸς ἀρχιερέως, γραφεῖσα ἐν μονοκονδυλίᾳ κατὰ τὸν ιϛ′ αἰῶνα. Ἑτέρα ὑπογραφὴ τοῦ ιβ′ αἰῶνος ἐν φύλ. 86α λέγει ταῦτα· «εὔχου ὁ ἀναγινώσκων Λεόντιον (μον)αχ(ὸν) καὶ πρε(σβύτερον?) τον Κομητέα».

5. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0, 37, πλ. 0, 265) τῆς ΙΓ′ ἑκατονταετηρίδος, περιέχον συλλογὴν ἑρμηνειῶν εἰς τὸν μακάριον Ἰώβ, καὶ ἀξιόλογον διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν αὐτῷ εἰκόνων (miniatures) διαφόρου μεγέθους καὶ σχήματος, ἐξ ὧν ὅμως ὀλίγαι δυστυχῶς περιεσώθησαν

ἀνεπηρέαστοι, τῶν πλειόνων φθαρεισῶν ἢ καὶ διὰ χειρὸς ἀνθρωπίνης καταστραφεισῶν· συμποσοῦνται δὲ εἰς 117 καὶ ἅπασαι ἐμφαίνουσιν ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις τὸν βίον τοῦ μακαρίου Ἰώβ. Τὸ δὲ κείμενον, ἐκ 33 σειρῶν ἐν ἑκάστῃ σελίδι, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 3 φύλλου, διῆκον μέχρι τέλους ἀνελλιπῶς καὶ λῆγον εἰς τὸ 259 φύλλον· χῶρον δὲ καταλαμβάνει ἐν ἑκάστῃ σελίδι 0,44 × 0,155. Τὰ δὲ προτεταγμένα δύο φύλλα πρόσθετα ὄντα τυγχάνουσι λείψανον ἑτέρου κώδικος, ὅπερ περιλαμβάνει μέρος τοῦ τρίτου περὶ ἱερωσύνης λόγου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου [1].

Ἐν ἀρχῇ λοιπὸν τοῦ κυρίως κώδικος (φ. 3) ὑπάρχει ὡραῖον καὶ πεποικιλμένον πλατὺ κόσμημα ἐν σχήματι πλατέος Π, ὑποκάτωθεν ἔχον χρυσοῖς κεφαλαίοις γράμμασι τὴν ἐπιγραφὴν «Τῶν κατὰ κεφάλαιον ἐξηγήσεων εἰς τὸν δίκαιον Ἰώβ, ἀπὸ φωνῆς Ὀλυμπιοδώρου διακόνου καὶ ἑτέρων», ὧν ἡ ἀρχή· «Πολλὰ τοῖς παλαιοτέροις ἔδοξε» κτλ. Migne, Patrol. Gr. τ. 93, σελ. 13—468.

Τὸ τελευταῖον φύλλον, ὅπερ ἀριθμεῖται 260ον, ἀφέθη ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου ἄγραφον· ἀλλ' ἐπὶ τῆς πρώτης αὐτοῦ σελίδος ὁ ἀείμνηστος Ἱεροσολύμων πατριάρχης Δοσίθεος ἔγραψεν (ἐν ἔτει 1674) ἰδιοχείρως ταῦτα· «† Ἡ παροῦσα βίβλος ἦν μὲν τῆς ἐπάνω τοῦ Μελενίκου κειμένης μονῆς τῆς Ροζινῆς, εὕρομεν δ' αὐτὴν ἐρριμ(μ)ένην ἀτίμως ἔνδον τῆς μητροπόλεως Μελενίκου, διατοῦτο ἐλάβομεν αὐτὴν τοῦ εἶναι ἐν Κυρίῳ κτῆμα αἰώνιον τοῦ ἁγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου· οὐ γὰρ δίκαιον ἐκρίναμεν τοιοῦτον χρησιμώτατον χρῆμα κεῖσθαι παρὰ τυφλοῖς καὶ ἀγραμμάτοις ἀνθρώποις. Δώῃ δὲ ὁ Κύριος ἀεὶ εἶναι κατὰ καιροὺς τὸν ἀναγινώσκοντα, ἐπικατάρατος δ' ὁ ταύτην ἀφαιρέσων τῶν δεσποτικῶν προσκυνημάτων.— Ἐλήφθη ἀχοδ' ἰουνίου κ' ἐν Μελενίκῳ ἐπὶ βασιλέως Δημητρίου Μοσχοβίας, καὶ τῷ κε' ἔτει τῆς βασιλείας σουλτὰν Μωχάμετ ἤμπην Ὀμεταλὴμ καὶ πατριάρχου Παϊσίου Ἀλεξανδρείας, ὃν ἡμεῖς προε-

1. Ὕψος τῶν φύλλων τούτων 0,36, πλάτ. 0,255. Το ἐν αὐτοῖς κείμενον δίστηλον ἐκ 32 γραμμῶν (ἤτοι 0,27 × 0,195), ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων «τοῖς κατηγόροις· τῶν τὰ μέγιστα ἂν εἴην ἠδικηκότων ἀνδρῶν». Ὁ κῶδιξ ἐξ οὗ τὰ φύλλα ταῦτα ἐλήφθησαν ἦν τοῦ Ι' ἢ ΙΑ' αἰῶνος.

βιβάσαμεν, καὶ Γερασίμου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Πιτυροῦν Μοσχοβίας, καὶ Σερβίας Μαξίμου. — † Ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Δοσίθεος, ὁ ἐκ Πελοποννήσου».

Καθόσον δ' ἀφορᾷ εἰς εἰκόνας σημειῶ τὰ ἑπόμενα. Πολλαὶ ἐξ αὐτῶν εἰσιν ἐπαναλήψεις πρὸς κόσμησιν τοῦ βιβλίου, ὡς λόγου χάριν αἱ πολλάκις ἐπαναλαμβανόμεναι ἐν τῷ τεύχει παραστάσεις τοῦ ἐπὶ κοπρίας καθημένου Ἰὼβ καὶ τοῦ οὐρανοῦ μετὰ προτομῆς τῆς ἀϊδίου θεότητος. Τὸ σχεδίασμα δέ ἐστι πολλαχοῦ ἀκανόνιστον, ἀλλὰ τὰς ἀτελείας τοῦ καλλιτέχνου διασκεδάζει πολλάκις ὁ χρωματισμός, ὅστις τυγχάνει ἐλευθέριος, ἀποκλίνων μᾶλλον εἰς ἀναλελυμένα ἢ εἰς βαθείας κατασκευῆς χρώματα, ἐν οἷς ἰδίᾳ ἐξέχει τὸ κυανοῦν, δι' οὗ ὁ τεχνίτης ἐπεζήτει ἀπομιμηθῆναι τὴν οὐράνιον φύσιν. Πρὸς μικρὰν δὲ ἐκτίμησιν τῆς καλλιτεχνικῆς τοῦ τεύχους ἀξίας περιορίζομαι εἰς τὴν ἀπομνημόνευσιν τῶν ἑπομένων παραστάσεων [1]. Ἐν φύλ. 7β εἰκονίζεται οἴκημα καὶ ὁ μακάριος Ἰὼβ ἐστεμμένος, καθήμενος ἐπὶ σκίμποδος καὶ συνδιαλεγόμενος τῇ ἀπέναντι αὐτοῦ καθημένῃ συζύγῳ. Ἐν φύλ. 9β παρίσταται ἡ οἰκογένεια αὐτῶν, ἤτοι αὐτὸς οὗτος ὁ Ἰὼβ καὶ ἡ σύζυγος ἐστεμμένας ἔχοντες τὰς κεφαλὰς καὶ ἑκατέρωθεν περιστοιχιζομένους ὑπὸ τῶν ἑπτὰ υἱῶν καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων. Ἐν φ. 10β εὕρηται πίναξ τεχραχῇ διῃρημένος, ἐν ᾧ παρίστανται τὰ ἀγαθὰ τοῦ οἴκου Ἰώβ, ἤτοι πρόβατα, κάμηλοι, βόες καὶ ὄνοι. Ἐν φ. 11β ἐξεικονίζονται οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰὼβ ἐν ᾗ περιπτώσει συμπαρέλαβον τὰς ἀδελφὰς καὶ μετέβησαν εἰς τὸν οἶκον πρὸς διασκέδασιν. Ἐν φ. 12α παρίσταται ὁ Ἰὼβ ἱστάμενος ὑπ' οὐρανὸν ἐκτὸς τῆς οἰκίας καὶ προσφέρων ὁλοκαυτώματα· πρὸς τοῦτο δὲ εἰκονίζονται ἐν τῷ πίνακι ναός τε καὶ βωμοὶ φέροντες πυρὰς καὶ θύματα. Ἐν φ. 14α βλέπομεν οὐρανόν, ἐξ οὗ προβάλλει ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ, καὶ

[1] Τὸ ἱεροσολυμικὸν ἀπόγραφον οὐκ ἔστι μοναδικόν. Ὅρα τὴν περιγραφὴν τοῦ ἐν Παρισίοις σωζομένου ἀντιτύπου, ἣν ἐφιλοτέχνησεν ὁ H. Bordier, Description des peintures et autres ornements contenus dans les manuscrits grecs de la bibliothèque nationale. Paris, 1883, σελ. 223—225.

ἑκατέρωθεν πέντε ἀγγέλους, τοὺς υἱοὺς τοῦ Θεοῦ, παρασταθέντας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Ἐν φύλ. 15β ὑπάρχει ἐν τῷ περιθωρίῳ μὲν ὁ Σατανᾶς μέλας τό τε σῶμα καὶ τὴν μορφὴν καὶ μετὰ δύο πτερύγων, ἐν τῷ κειμένῳ δὲ παράστασις τοῦ οὐρανοῦ, ἐν ᾧ ἐστιν ὁ θεὸς ἐρωτῶν τὸν διάβολον ὁπόθεν ἔρχεται. Τὴν παράστασιν ταύτην ἐπανέλαβεν ὁ καλλιτέχνης ἐν φύλλῳ 17β καὶ 19β. Ἐν φύλ. 20β ἐξεικονίζεται τὸ συμπόσιον τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέρων τοῦ Ἰὼβ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πρωτοτόκου· περὶ τὴν τράπεζαν κάθηνται ἕνδεκα ἄτομα· ὑπηρέτης δὲ καὶ παιδίσκη κομίζουσιν αὐτοῖς πινάκια πλήρη φαγητοῦ. Ἐν φ. 21α εἰσὶ δύο εἰκόνες, ἡ μὲν ἐν τῷ κειμένῳ, ἡ δὲ ἐν τῇ ὤᾳ. Ἡ πρώτη παρίστησι ζεῦγος βοῶν ἀροτριῶν τὴν γῆν καὶ τρεῖς ὄνους βόσκοντας, ὧν ἐν μέσῳ οἱ Σαβαῖοι, ἑπτὰ τὸν ἀριθμόν, ἄγριοι τὴν μορφὴν καὶ ἀποκτείνοντες τοὺς ὑπηρέτας τοῦ Ἰώβ· ἡ ἑτέρα δὲ εἰκὼν παρίστησι τὰ οἰκήματα αὐτοῦ, ὧν ἐν μέσῳ ἵσταται αὐτὸς ὁ Ἰώβ, ἀκροώμενος τῆς διηγήσεως τοῦ διαφυγόντος ὑπηρέτου. Ἐν τῷ κατόπιν φύλλῳ (22α) εἰκονίζεται ἄλλη δοκιμασία, ὅ ἐστι πρόβατα καὶ ποιμένες τοῦ Ἰώβ, εἰς οὓς βάλλεται πῦρ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. Εἶτα παριστῶνται (φ. 23α) οἱ Χαλδαῖοι ἔφιπποι καὶ ὡπλισμένοι ἁρπάζοντες τὰς καμήλους αὐτοῦ, εἷς δὲ αὐτῶν πατάσσει ὑπηρέτην ἐν στόματι μαχαίρας. Ἐν τῷ κατόπιν φύλλῳ εἰκονίζονται αὖθις τὰ οἰκήματα τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ, ἀλλὰ καταπίπτοντα ἤδη διὰ τοῦ ἀνέμου τῆς ἐρήμου καὶ κατακαλύπτοντα αἰφνιδίως τὰ τέκνα τοῦ μακαρίου, ἅτινα εὐωχοῦντο περὶ τράπεζαν· ἐν ταῖς γωνίαις δὲ τῶν οἰκημάτων φαίνονται καὶ οἱ δημιουργοὶ τῆς καταστροφῆς, τρεῖς διάβολοι. Ἡ ἀγγελία τοῦ θλιβεροῦ τούτου γεγονότος παρίσταται ἐν τῷ μεθεπομένῳ φύλλῳ, ἔνθα βλέπομεν τὸν Ἰὼβ ἐκτὸς τοῦ οἰκήματος ἀκροώμενον ἀπαθῶς τῶν ῥημάτων τριῶν ὑπηρετῶν διασωθέντων. Ἐν φύλλῳ δὲ 26β εἰκονίζεται αὖθις ὁ οὐρανὸς μετὰ τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου καὶ ἐπὶ τῆς γῆς αὐτὸς ὁ δοκιμασθεὶς μακάριος Ἰὼβ ἐξυρισμένην ἔχων τὴν κεφαλὴν καὶ προσκυνῶν χαμαί, λέγων δὲ τὸ «γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ» κλπ. Καὶ αὗται μὲν εἰσιν αἱ εἰκόνες αἱ διακοσμοῦσαι τὸ πρῶτον κεφάλαιον τῆς

διηγήσεως τοῦ Ἰώβ· παρομοίως δὲ μεθερμηνεύονται ὑπὸ τοῦ καλλιτέχνου καὶ τὰ ἐφεξῆς κεφάλαια μέχρι τέλους.

6. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψους 0,37, πλ. 0,275) γραφὲν ὑπὸ διαφόρων χειρῶν τῆς Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίδος καὶ συγκείμενον ἐκ 385 φύλλων, ἐξ ὧν χαρτῷά εἰσι τὰ φ. 16, 19—25 καὶ 122—130, ἀναπληρωθέντα, ὡς φαίνεται, κατὰ τὸν ιγ' ἢ ιδ' αἰῶνα. Πολλὰ φύλλα ἐν ἀρχῇ εἰσιν ἐφθαρμένα κατὰ τὰ ἄκρα, ἄλλων δὲ ἐβλάβη τὸ κείμενον ἐξ ὕδατος καὶ πολλῆς χρήσεως. Αὐτὸ δὲ τὸ κείμενόν ἐστι δίστηλον ἐν ἑκάστῃ σελίδι καὶ ἐκ γραμμῶν 39 - 45. Ἐκ δὲ τῶν ἐπιγραφῶν τινὲς μὲν ἀναγινώσκονται ὑπὸ ἁπλᾶ πορφυρᾶ κοσμήματα ἐν σχήματι Π, τινὲς δὲ ὑπὸ ταινιώδη ἀφελῆ καὶ ἀπέριττα κοσμήματα, αἱ πλείους ὅμως εἰσὶν ἐγγεγραμμέναι δι' ἐπικλινῶν κεφαλαιωδῶν στοιχείων παλαιοῦ ὕφους. Περιέχει δὲ τὸ τεῦχος, ὅπέρ ἐστι πανηγυρικόν, τὰ ἑπόμενα κατὰ τάξιν κείμενα.

1. Μαρτύριον τῶν ἁγίων 40 μαρτύρων, οὗ ἡ ἀρχή· «Κατὰ τοὺς καιροὺς Λικιννίου», φ. 1α. Fabric. X. σ. 289. Νικοδήμου Συναξαριστής, τ. II, σελ. 23 ἐν ὑποσημειώσει.

2. Βασιλείου Καισαρείας λόγος περὶ νηστείας, οὗ ἡ ἀρχή· «Νηστείας καὶ ἱλασμοῦ ὁ καιρὸς», φ. 4β. Fabric. IX, σ. 43.

3. Θεοδώρου Στουδίτου λόγος ἐν τῇ μεσονηστίμῳ εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης», φ. 5β. Migne τ. 99, σελ. 692.

4. Μαρτυρίου ἁγίας τινὸς Μαρίας τὸ τέλος, οὗ αἱ πρῶται λέξεις «μασθῷ τραχήλῳ σῷ», φ. 8α.

5. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀρχή· «Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια», φ. 8α. Migne τ. 50, σελ. 791. Ὁ λόγος οὗτος φέρεται καὶ ἐπ' ὀνόματι Γρηγορίου Νεοκαισαρείας. Ὅρα Fabric. X, σελ. 281. Α. Π. Κεραμέως, Μαυρογορδ. Βιβλιοθ. τ. I, σελ. 77. Ἐπ' ὀνόματι δὲ τοῦ Χρυσοστόμου ἀναγινώσκεται ἅπας ὁ λόγος παρὰ Migne τ. 50, σελ. 791.

6. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος σχεδιασθεὶς εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν

τῆς ὑπερενδόξου Θεοτόκου», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπέστη σήμερον ἡ πάντων χαρά», φ. 10α. Migne τ. 97, σ. 881.

7. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον, οὗ ἡ ἀρχή· «Σήμερον ἐκ νεκρῶν», φ. 15β. Migne τ. 48, σ. 779.

8. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὰ βαΐα, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐκ θαυμάτων ἐπὶ τὰ θαύματα», φ. 17β. Migne τ. 59, σ. 703.

9. Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὰ βαΐα, φ. 21α. Migne τ. 97, σ. 985.

10. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν, τῇ μεγάλῃ δευτέρᾳ. Ἀρχ. «Ὀφθαλμὸς μὲν ὁρῶν», φ. 28β. Migne τ. 59, σ. 585.

11 Τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν ἁγίαν δευτέραν τῆς μεγάλης ἑβδομάδος, οὗ ἡ ἀρχή· «Διηνύσαμεν τῆς νηστείας», φ. 31α. Migne τ. 55, σ. 519.

12. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ «συνήγαγον οἱ Ἰουδαῖοι συνέδριον», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐοίκασιν οἱ τῆς ἐκκλησίας», φ. 34α. Migne τ. 59, σ. 525.

13. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν παραβολὴν τῶν ι΄ παρθένων, τῇ μεγάλῃ τρίτῃ. Ἀρχ. «Ὅταν τὸ εὐδαπάνητον», φ. 35β. Migne τ. 59, σ. 527.

14. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν πόρνην καὶ εἰς τὸ μύρον καὶ εἰς τὸν φαρισαῖον, οὗ ἡ ἀρχή· «Πάντοτε μὲν ὁ θεός», φ. 38α. Migne τ. 59, σ. 531.

15. Τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα καὶ εἰς τὸ πάσχα, καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μυστηρίων, καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν. Ἀρχ. «Ὀλίγα ἀνάγκη σήμερον», φ. 41α. Migne τ. 49, σ. 373.

16. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας λόγος τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ, οὗ ἡ ἀρχή· «Μέγα μὲν οὐρανὸς δημιούργημα», φ. 46α. Migne τ. 28, σ. 1053.

17. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ ὁμιλία εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρόν», ἧς ἡ ἀρχή· «Πεπλήρωται ἡμῖν λοιπόν», φ. 48α. Migne τ. 50, σ. 811.

18. Γρηγορίου Ἀντιοχείας λόγος «τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπαινετὸς καὶ οὗτος», φ. 51β. Migne τ. 88, σ. 1848.

19. Ἐπιφανίου Κύπρου «λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὸν Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ἀριμαθαίας, καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ ᾅδῃ τοῦ Κυρίου κατάβασιν, μετὰ τὸ σωτήριον πάθος παραδόξως γεγενημένην». Αρχ. «Τί τοῦτο σήμερον», φ. 57α. Migne τ. 43, σ. 440.

20. Γρηγορίου Νύσσης «λόγος εἰς τὸ ἅγιον καὶ σεβάσμιον πάσχα· ἐλέχθη δὲ τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ». Ἀρχ. «Οἱ πένητες τῶν ἀνθρώπων», φ. 64β. Migne τ. 46. σ. 652.

21. Γρηγορίου Θεολόγου λόγος εἰς τὸ πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀναστάσεως ἡμέρα», φ. 73β. Migne τ. 35, σ. 396.

22. Γρηγορίου Νύσσης ὁμιλία εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἧς ἡ ἀρχή· «Εἴτις πατριαρχῶν εὐλογία», φ. 74β. Migne τ. 46, σ. 600.

23. Βασιλείου Καισαρείας ὁμιλία εἰς τὸ «ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος», ἧς ἡ ἀρχή· «Πᾶσα μὲν ἡ τῶν εὐαγγελίων», φ. 83β. Migne τ. 31, σ. 472.

24. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα», οὗ ἡ ἀρχή· «Χριστὸς ἐγεννήθη, χορεύσωμεν», φ. 86β.

25. (Γρηγορίου Θεολόγου) εἰς τὸ ἅγιον πάσχα λόγος β', οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου», φ. 87β. Migne τ. 36, σ. 624.

26. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ», φ. 97β. Migne τ. 61, σ. 733.

27. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα, οὗ ἡ ἀρχή· «Εὔκαιρον σήμερον», φ. 100β. Migne τ. 52, σ. 765.

28. Τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν ἀπιστίαν τοῦ Θωμᾶ καὶ εἰς τὴν πίστιν αὐτοῦ, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἤκω τὸ χρέος», φ. 105α. Migne τ. 59, σ. 681.

29. Γρηγορίου Θεολόγου ὁμιλία εἰς τὴν καινὴν κυριακήν, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι», φ. 108β. Migne τ. 36, σ. 608.

30. «Βίος Μαρίας τῆς αἰγυπτίας ἀπὸ ἑταιρίδων ὁσίως ἀσκησάσης κατὰ τὴν ἔρημον». Ἀρχ. «Μυστήριον βασιλέως», φ. 112α. Migne τ. 87, pars 3, σ. 3697.

31. Μαρτύριον τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Κατὰ τοὺς καιροὺς Γαλιήνου», φ. 123α. Τὸ κείμενον τοῦτο οὔτε παρὰ Φαβρικίῳ οὔτε παρὰ τῷ ἁγιορείτῃ μοναχῷ Νικοδήμῳ σημειοῦται· Ἄλλων μαρτυρίων συντάξεις ἐξέδωκεν ὁ Α. Ν. Βεσελόβσκης, РАЗЫСКАНІЯ ВЪ ОБЛАСТИ РУССКИХЪ ДУХОВНЫХЪ СТИХОВЪ, ἐν Πετρουπόλει, 1880, σ. 38—41, 172—208.

32. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὰς μυροφόρους, καὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἔτι μου κατὰ τὴν ψυχήν», φ. 131α. Migne τ. 62, σ. 727.

33. Τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν παράλυτον, τῇ μεσοπεντηκοστῇ», οὗ ἡ ἀρχή· «Ὥςπερ ἡ φαοσφόρος», φ. 133α. Migne τ. 61, σ. 777.

34. Τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν μεσοπεντηκοστήν», οὗ ἡ ἀρχή· «ὅπου δ' ἂν ὁ δεσπότης», φ. 136α. Migne τ. 61, σ. 741.

35. Λεοντίου ἐπισκόπου Νεαπόλεως λόγος εἰς τὴν μεσοπεντηκοστήν, οὗ ἡ ἀρχή· «Τοῖς φιλοῦσι τὸν κύριον», φ. 137β. Κατὰ μεταγενέστερα ἀπόγραφα ἐξεδόθη ἐπ' ὀνόματι Λεοντίου πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως. Migne τ. 86, pars 2, σ. 1976.

36. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν σαμαρεῖτιν, οὗ ἡ ἀρχή· «Φέρε τοίνυν καὶ τήμερον», φ. 142β. Migne τ. 61, σ. 743.

37. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασείας (κϛ' ἀπριλίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐγένετο μετὰ τὸ πατάξαι», φ. 144β. Fabric. X, σ. 205.

38. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Εὔκαιρον σήμερον», φ. 151β. Migne τ. 52, σ. 765.

39. Τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου ἕτερος λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν

τοῦ Κυρίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ χάριτι», φ. 154α. Migne τ. 64, σ. 45.

40. Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως λόγος εἰς τὴν ἁγίαν ἀνάληψιν, οὗ ἡ ἀρχή· «Εὐλογητὸς ὁ θεός», φ. 156α. Migne τ. 65, σ. 833.

41. Γρηγορίου Θεολόγου λόγος εἰς τὴν πεντηκοστήν, οὗ ἡ ἀρχή· «Περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα», φ. 157β. Migne τ. 36, σ. 428.

42. Βασιλείου Σελευκείας λόγος εἰς τὴν πεντηκοστήν, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἡ τὰς γλώσσας», φ 163α. Ἐξεδόθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου. Migne τ. 64, σ. 417.

43. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν πεντηκοστήν, οὗ ἡ ἀρχή· «Πάλιν ἑορτή», φ. 165ς. Migne τ. 50 pars 2, σ. 453.

44. Ἐφραὶμ Σύρου ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας τοὺς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ μαρτυρήσαντας, οὗ ἡ ἀρχή· «Φαιδρὰ καὶ ἐπέραστος», φ. 172β. Ὅρα ἐκδόσεως Assemani τῶν ἁπάντων τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ τ. II, σ. 306.

45. «Θεογνώστου μοναχοῦ ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους πάντας τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ μαρτύρων», οὗ ἡ ἀρχή· «Λαμπρὸς ὁ τῆς ἑορτῆς καιρός», φ. 175β. Migne τ. 105, σ. 849.

46. Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους πάντας, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐξ οὗ τὴν ἱερὰν πανήγυριν», φ. 178α. Migne τ. 50, σ. 705.

47. Τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν εὐαγγελιστήν, οὗ ἡ ἀρχή· «Πάλιν ἡμῖν ἐξ οὐρανοῦ», φ. 182α. Κατὰ τὰς μέχρι σήμερον ἐρεύνας μου τὸ ἐγκωμιαστικὸν τοῦτο πονημάτιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου οὐχ εὗρον ἐκδεδομένον οὔτε κἂν ἀναφερόμενον ἐν τῷ παρὰ Φαβρικίῳ καὶ Migne λεπτομερεστάτῳ πίνακι τῶν ἁπάντων τοῦ Χρυσοστόμου.

48. Θεοδώρου Στουδίτου ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέσιον τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀηδόνι τινὶ πολυφώνῳ», φ. 184β. Migne τ. 99, σ. 748.

49. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ ἁγίου

Ἰωάννου τοῦ προδρόμου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀγαπητοί, εὔκαιρος ἡμέρα», φ. 188α. Migne τ. 61, σ. 757.

50. «Πράξεις τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου πῶς ἐτελειώθησαν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Νέρωνος βασιλέως». Ἀρχ. «Ἐγένετο μετὰ τὸ ἐξελθεῖν», φ. 193α. C. Tischendorf, Acta apostolorum apocrypha σ. 1 κέ. Ἀντίγραφον ιβ' αἰῶνος τῶν αὐτῶν πράξεων ἀνεῦρον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς μονῆς Κοσινίτζης, ἔνθα ὁ κῶδιξ κατὰ τὸν ἀνέκδοτόν μου κατάλογον φέρει τὸν ἀριθμὸν 28. Μνείαν αὐτοῦ ποιοῦμαι ἐν τῇ «ἐκθέσει παλαιογραφικῶν καὶ φιλολογικῶν ἐρευνῶν ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ». Ὅρα ἀρχαιολογ. παράρτημα Ἑλλην. Φιλολογ. Συλλόγου, τ. ΙΖ', σελ. 41.

51. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον, οὗ ἡ ἀρχή· «Οὐρανοῦ καὶ γῆς», φ. 202α. Migne τ. 59, σ. 491.

52. Τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τοὺς ἀποστόλους, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἥλιος ἀνίσχων», φ. 204β. Migne, τ. 61, σ. 721.

53. Τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τοὺς ἁγίους δώδεκα ἀποστόλους, οὗ ἡ ἀρχή· «Εἰκότως καὶ τήμερον», φ. 206α. Migne τ. 59, σ. 495.

54. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου (η' ἰουλίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους βασιλεύοντος», φ. 207β. Ἀντίγραφον ὑπάρχει καὶ ἐν τῷ κώδ. 121 τῆς ἐν Παρισίοις κοϊσλινιανῆς συλλογῆς (B. de Montfaucon, Bibliotheca Coisliniana. Parisiis, 1715, σελ. 196).

55. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Κηρύκου καὶ Ἰουλίτης ὑπὸ Θεοδώρου ἐπισκόπου. οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπείπερ τῷ καλῷ», φ. 221α. Fabric. X, σ. 209. Ἀντίγραφα σημειοῖ καὶ Νικόδημος ὁ ἁγιορείτης. Συναξαριστοῦ τ. II, σ. 262 ἐν ὑποσημειώσει 15 ἰουλίου.

56. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Μαρίνης, οὗ ἡ ἀρχή· «Τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν», φ. 223α. Ἐξεδόθη μετὰ προλόγου καὶ κριτικῶν σημειώσεων ὑπὸ H. Usener, acta s. Marinae et s. Christophori. Bonn, 1886, σελ. 3—46.

57. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, οὗ ἡ ἀρχή· «Βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου Μαξιμιανοῦ», φύλ. 230α. Fabricii X, σ. 303.

58. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὗ ἡ ἀρχή· «Οἱ μὲν εὖ εἰδότες ἀριθμεῖν», φ. 237β. Λατινιστὶ εὕρηται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, ἑλληνιστὶ δὲ ἐξεδόθη ὡς πόνημα Πανταλέοντος διακόνου Κωνσταντινουπόλεως. Fabric. X, σ. 244. Combefis, Novum auct. tom. duplex σ. 1760.

59. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν», φ. 240α. Λείπει τὸ τέλος.

60. «Εἰς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ ἁγίου προφήτου Ἱερεμίου Μηνὶ μαΐῳ α' τοῦ ἁγίου Ἱερεμίου». Ἀρχ. «Ἐγένετο ὅτε αἰχμαλωτεύθησαν», φ. 242α. Ἐξ ἐπιστολῆς φιλικῆς τοῦ κ. J. Rendel Harris μανθάνω ὅτι τὸ κείμενον τοῦτο ἐξεδόθη ὑπ' αὐτοῦ, ἀντιγραφὲν ἐ τοῦ παρόντος κώδικος.

61. «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Ἱερεμίου». Ἀρχ. «Ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ Ἱερεμίας», φ. 247α.

62. «Ἀνδραγαθήματα ἤτοι πολιτεία καὶ ἄθλησις τῶν ἁγίων τριῶν παίδων Ἀνανία, Ἀζαρία, Μισαὴλ καὶ τοῦ ἐνδόξου προφήτου Δανιήλ». Ἀρχ. «Βούλομαι τοίνυν ὑφήγησιν», φ. 247β. Fabric. X, σ. 217. Α. Π. Κεραμέως, Μαυρογ. Βιβλιοθήκη, τ. I, σ. 152.

63. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὰ ἅγια νήπια, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἤθελον μὲν ἀεὶ καὶ πάντοτε», φ. 250β. Κατὰ τὸν κώδικα ὁ λόγος ἀναγινώσκεται τῇ κθ' δεκεμβρίου. Migne τ. 61, σελ. 699.

64. Τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου «λόγος ἕτερος εἰς τὰ ἅγια νήπια», οὗ ἡ ἀρχή· «Πάλιν ὁ τάλας», φ. 253α. Ὁ λόγος οὗτος ἀφέθη ἀνέκδοτος ὡς νόθος. Πρβλ. Migne τ. 64, σ. 1389.

65. Γρηγορίου Νύσσης ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον τὸν πρωτομάρτυρα, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν», φ. 255α. Migne τ. 46, σ. 701.

66. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἑσπέρου καὶ Ζωῆς καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου (β' μαίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Μετὰ τὴν οὐρανόθεν», φ. $261^{α}$. Κείμενον ἀνέκδοτον μὴ σημειούμενον παρὰ Φαβρικίῳ καὶ Νικοδήμῳ· ἀλλ' ἀντίγραφον ὑπάρχει καὶ ἐν Οὐατικανῷ. J. Pitra, Cod. mss. palatini biblioth. Vaticanae, σ. 15.

67. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Τιμοθέου ἀναγνώστου καὶ Μαύρας (γ' μαΐου), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ ἐζητοῦντο», φ. $264^{β}$. Acta Sanctorum τ. I μαΐου, σ. XVIII παραρτήματος.

68. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Πελαγίας (ε' μαΐου), οὗ ἡ ἀρχή· «Τοῦ πρῴην διωγμοῦ ἀνανεωθέντος», φ. $269^{β}$. Acta Sanctorum τ. I μαΐου, σ. XLIII παραρτήματος. H. Usener, Legenden der Pelagia. Bonn, 1879, σ. 17. Ἡ μνήμη τῆς ἁγίας Πελαγίας τελεῖται σήμερον παρ' ἡμῖν τῇ δ' μαΐου. Πρβλ. ἀρχιμανδρίτου Σεργίου Полный мѣсяцесловъ востока, τ. II, σ. 115 καὶ 117, ἔνθα κατ' ἄλλα χειρόγραφα βεβαιοῦται ἡ πληροφορία τοῦ ἡμετέρου κώδικος.

69. «Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων ἐπιστολὴ πρὸς Κωνστάντιον βασιλέα, περὶ τοῦ σημ(ε)ίου τοῦ σταυροῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ φανέντος» (ζ' μαΐου), ἧς ἡ ἀρχή· «Βασιλεῖ θεοφιλεστάτῳ», φ. $275^{β}$. Migne τ. 33. σ. 1165.

70. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀκακίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Τρίτον τοῦτο τοῦ μισοκάλου», φ. $277^{α}$. Acta Sanctorum τ. II μαΐου, σ. XXXVIII παραρτήματος. Κατὰ τὸν ἱεροσολυμικὸν τοῦτον κώδικα ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀκακίου ἐτελεῖτο τῇ 8 μαΐου, ἐνῷ σήμερον τελεῖται τῇ 7 ἡμέρᾳ τοῦ αὐτοῦ μηνός. Καὶ ὁ ἀρχιμανδρίτης Σέργιος (ἔνθ. ἀνωτ. σ. 119) εὗρε τὴν αὐτὴν πληροφορίαν ἐν ἄλλοις χειρογράφοις.

71. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου (θ' μαΐου), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἔτους τετάρτου τῆς βασιλείας Δεκίου», φ. $283^{β}$. Analecta Bollandiana τ. I (Parisiis, 1882), σελ. 121. H. Usener, acta s. Marinae et s. Christophori. Bonn, 1886, σ. 56.

72. Κοίμησις τοῦ προφήτου Ἡσαΐου (θ' μαΐου). Ἀρχ. «Ἡσαΐας ἦν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ», φ. $291^{α}$.

73. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μωκίου (ια΄ μαΐου), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ», φ. 291α. Fabric. X, σ. 294.

74. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Γλυκερίας (ιβ΄ μαΐου), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἔτους πρώτου βασιλεύοντος», φ. 295α. Acta Sanctorum τ. III μαΐου, σ. 10* παραρτήματος. Ἡ μνήμη τῆς ἁγίας Γλυκερίας τελεῖται σήμερον τῇ 13 μαΐου. Τὴν πληροφορίαν δὲ τοῦ ἡμετέρου κώδικος βεβαιοῖ συναξάριον εὐαγγελίου (ια΄ αἰῶνος) τῆς ἐν Σινᾷ βιβλιοθήκης. Ὅρα ἀρχιμανδρίτου Ἀντωνίνου **Древній канонарь синайской библіотеки**. Ἐν Κιέβῳ, 1874, σελ. 48.

75. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Παχωμίου (ιε΄ μαΐου), οὗ ἡ ἀρχή· «Καθεζομένου ποτὲ τοῦ ὁσίου», φ. 299β.

76. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πατρικίου (ιθ΄ μαΐου), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις», φ. 300β. Acta Sanctorum τ. III ἀπριλίου, σ. LIX παραρτήματος.

77. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Θαλελαίου (κ΄ μαΐου), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐν ὑπατείᾳ Νουμεριανοῦ», φ. 302β. Ἐν τέλει· «Ἐπληρώθη τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Θαλελαίου· κηρύσσεται δὲ αὐτοῦ ἡ μνήμη μηνὶ μαΐῳ κ΄, καὶ ἡ ἄθλησις αὐτοῦ μηνὶ σεπτεμβρίῳ γ΄». Acta Sanctorum τ. V μαΐου, σ. 12* παραρτήματος.

78. «Περὶ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως» (κα΄ μαΐου). Ἀρχ. «Ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος, ὁ υἱὸς Κωνσταντίου», φ. 304β. Τὸ συναξάριον τοῦτο οὐ σημειοῦται παρὰ Φαβρικίῳ.

79. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἰουστίνου, Χαρίτωνος, Χαριτοῦς, Εὐελπίστου, Ἱέρακος, Πέωνος καὶ Λιβεριανοῦ (α΄ ἰουνίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἀνόμων», φ. 305β. Fabric. X, σ. 267.

80. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ὀνουφρίου (ιαʹ ἰουνίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν», φ. 307α. Acta Sanctorum τ. III ἰουνίου, σ. 24. Περὶ τῆς μνήμης τοῦ ὁσίου Ὀνουφρίου τῇ 11 ἰουνίου ὅρα ἀρχιμ. Σεργίου **Полный мѣсяцесловъ востока**, τ. II, σ. 156.

81. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἀκυλίνης (ιγ΄ ἰουνίου), οὗ ἡ ἀρχή.

«Τῇ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν», φ. 316α. Κείμενον ἀνέκδοτον καὶ τέως ἀγνοούμενον.

82. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μανουήλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαὴλ (ιζ' ἰουνίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου Ἰουλιανοῦ», φ. 320α. Acta Sanctorum τ. IV ἰουνίου, σελ. 239.

83. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Λεοντίου (ιη' ἰουνίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Βασιλεύοντος Οὐεσπασιανοῦ», φ. 324α. Acta Sanctorum τ. IV ἰουνίου, σ. 456.

84. Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων Ἰουλιανοῦ καὶ Βασιλίσσης (κα' ἰουνίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Ταῦτά εἰσιν τὰ πάθη», φ. 328α. Fabric. X, σελ. 266.

85. Ἄσκησις καὶ ἄθλησις τῆς ἁγίας Φεβρωνίας (κε' ἰουνίου), ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ», φ. 335α. Acta Sanctorum τ. VI ἰουνίου, σ. 16.

86. Μνήμη τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας (κζ' ἰουνίου). Ἀρχ. «Οὗτος ὁ ἀοίδημος πατὴρ ἡμῶν», φ. 347β. Κείμενον ἀνέκδοτον. Τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας τελουμένην τὸ πάλαι τῇ 27 ἰουνίου εὗρε καὶ ὁ ἀρχιμανδρίτης Σέργιος ἐν ἄλλοις χειρογράφοις (Полный κτλ. II, σ. 170).

87. Μαρτύριον τοῦ ἱερομάρτυρος Δωροθέου, οὗ ἀρχή· «Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις Δωρόθεος», φ. 350α.

88. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Θεοδότου Ἀγκύρων, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ ἅγιος μάρτυς Θεόδοτος», φ. 350β.

89. Βίος καὶ ἄθλησις τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ (α' ἰουλίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ βασιλεύοντος», φ. 351α. Fabric. X, 214. Α. Π. Κεραμέως, Μαυρογορδ. Βιβλιοθ. τ. I, σ. 160.

90. Θαύματα δ' τῶν ἁγίων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, ὧν ἡ ἀρχή· «Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν», φ. 353α.

91. «Μηνὶ ἰουλίῳ β. Λόγος δηλῶν τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐφανερώθη ἡ θεία τῆς Θεοτόκου ἐσθής, ἡ ἀποκειμένη ἐν τῇ σεβασμίᾳ σορῷ τῆς ἐν Βλαχέρναις προσκυνουμένης», οὗ ἡ ἀρχή·

«Θεϊά τινα καὶ μεγάλα μυστήρια». φ. 359α. Ἐξεδόθη ἐπ' ὀνόματι Γεωργίου Νιμομηδείας. Fabric. X, σ. 285. Πρβλ. Νικοδήμου, Συναξαρισ. τ. II, σ. 242 ἐν ὑποσημειώσει.

92. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Κόνωνος (γ' ἰουλίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Πάλιν ὁ τῆς δυσσεβοῦς πίστεως», φ. 367α. Τὴν μνήμην αὐτοῦ τελουμένην τῇ 3 ἰουλίου νῦν πρῶτον εὑρίσκω ἐν τῷ παρόντι κώδικι. Τὸ παρὰ Ἀντωνίνῳ σιναϊτικὸν συναξάριον σημειοῖ αὐτὴν τῇ 5 ἰουλίου (ДРЕВНІЙ КАНОНАРЬ κτλ. σ. 54. Πρβλ. ἀρχιμ. Σεργίου Полный МѢСЯЦЕСЛОВЪ ВОСТОКА τ. II, σ. 176), ἐνῷ τανῦν τελεῖται τῇ 5 ἰουνίου. Τὸ δὲ κείμενον τοῦ μαρτυρίου, ἀνέκδοτον ἔτι καὶ ἀσημείωτον παρὰ Φαβρικίῳ καὶ Harles, γινώσκει καὶ ὁ μοναχὸς Νικόδημος ἐξ ἀντιγράφου ἐν τῇ μεγάλῃ λαύρᾳ τοῦ Ἄθωνος. Συναξαρ. τ. II, σ. 187 ἐν ὑποσημειώσει.

93. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ὑακίνθου (δ' ἰουλίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Βασιλεύοντος κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν Τραϊανοῦ», φ. 368β. Τοῦ ἀνεκδότου τούτου μαρτυρίου, οὗ οὐδεμίαν μνείαν ποιοῦσιν ὅ τε Φαβρίκιος καὶ Harles, γινώσκω δύο εἰσέτι ἀντίγραφα, τὸ μὲν ἐν τῇ ἀθωΐτιδι μονῇ τῶν Ἰβήρων (Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. II, σ. 244 ἐν ὑποσημειώσει), τὸ δὲ ἐν τῇ συνοδικῇ βιβλιοθήκῃ Μόσχας (Ch. Fr. de Matthaei, Accurata cod. graec. mss. biblioth. Mosquensium sanct. Synodi notitia et recensio, σ. 96, cod. 163). Ἡ μνήμη τοῦ μάρτυρος Ὑακίνθου τελεῖται νῦν τῇ 3 ἰουλίου, ἀλλὰ δύο ἔτι κώδικες βεβαιοῦσι τὴν τοῦ ἱεροσολυμικοῦ ἀπογράφου πληροφορίαν. Ὅρα ἀρχιμ. Σεργίου Полный МѢСЯЦЕСЛОВЪ ВОСТОКА τ. II, σ. 175.

94. Μαρτύριον τῶν ἁγίων με' μαρτύρων τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας μαρτυρησάντων (ι' ἰουλίου). Αρχ. «Λικιννίου βασιλεύσαντος ἀπέστειλεν», φ. 371β. Τὸ κείμενον τοῦτο διάφορόν ἐστι τῶν παρὰ Φαβρικίῳ (Bibl. Gr. τ. X, σ. 289) καὶ Νικοδήμῳ (Συναξαρ. τ. II, σ. 255 ἐν ὑποσημ.) σημειουμένων.

95. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Πρόκλου καὶ Ἱλαρίου (ιβ' ἰουλίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐγένετο ἐπὶ Μαξιμιανοῦ», φ. 378α. Ἕτερον ἀπόγραφον τοῦ ἀνεκδότου τούτου μαρτυρίου σώζεται ἐν τῇ

μεγάλῃ Λαύρᾳ τοῦ Ἄθωνος. Νικοδήμου, Συναξαριστ. τ. ΙΙ, σ. 258.

96. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀθηνογένους καὶ τῶν δώδεκα μαθητῶν αὐτοῦ (ις' ἰουλίου) οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως ἦν πολλὴ μανία», φ. 381α. Fabric. X. σ. 201.

97. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ (ιη' ἰουλίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου Ἰουλιανοῦ, φ. 383α. Acta Sanctorum τ. IV ἰουλίου, σ. 373.

98. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Καλλινίκου (κθ' ἰουλίου), οὗ ἡ ἀρχή· «Περιβόητος πᾶσιν ἀνθρώποις», φ. 385β. Τὸ κείμενον τοῦτο οὐ σημειοῦται παρὰ Φαβρικίῳ (τ. Χ, σ. 208) καὶ Νικοδήμῳ, Συναξαρ. τ. ΙΙ, σ. 285. Ἐν τῷ ἱεροσολυμικῷ κώδικι σώζεται μέρος μόνον τῆς ἀρχῆς, διότι ἡ συνέχεια αὐτοῦ ἀπεκόπη διὰ ψαλλίδος ἢ μαχαιρίου, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ ἐν τέλει τοῦ κώδικος λωρίδες τεσσάρων φύλλων.

Σημείωσις. Ἐν φυλλ. 247α ὑπάρχει ὑπογραφὴ τοῦ ιβ' αἰῶνος «Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ σῶσον τὸν σὸν δοῦλον τὸν Βαρδάλην».

7. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος (ὕψους 0,38 πλ. 0,265) ἐκ φύλλων 361, ὧν τέσσαρά εἰσι χαρτῷα, ἤτοι τὰ φύλλα 358, 359, 360 καὶ 361, προστεθέντα, ὡς ἔοικε, κατὰ τὸν ιδ' αἰῶνα εἰς ἀναπλήρωσιν χάσματος. Τὸ κείμενον ἐν ἑκάστῃ σελίδι δίστηλον καὶ ἐκ στίχων 34, ἐν ᾧ ἁπαντᾷ συνεχῶς τὸ ι προσγεγραμμένον· ἐν ἀρχῇ δὲ ὑπάρχει κόσμημα ἐρυθροῦν ἐν σχήματι Π. Σημείωσις τοῦ ιζ' αἰῶνος δηλοῖ ὅτι τὸ παρὸν τεῦχος ἦν κτῆμα τῆς λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα καὶ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις μετοχίου αὐτῆς τοῦ ἀφιερωμένου τῷ ἀρχαγγέλῳ Μιχαήλ. Ἀλλὰ καὶ ἐν φύλλῳ 361β ἀναγινώσκεται ὑπογραφὴ μονοκόνδυλος «Ἰωακεὶμ ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης Ἱεροσολύμων», οὗ χρονολογικὰ γεγονότα γινώσκονται κατὰ τὰ ἔτη 1443 καὶ 1464 [1]. Ἑτέρα σημείωσις ἐν φ. 361α δηλοῖ

[1] Α. Δημητρακοπούλου, Ἱστορία τοῦ σχίσματος, ἐν Λειψίᾳ 1867, σελ. 155. — Τοῦ αὐτοῦ, Ὀρθόδοξος Ἑλλάς, ἐν Λειψίᾳ, 1872, σελ. 118. — Памятники древне-русскаго каноническаго права, μέρος Ι, ἐν Πετρουπόλει, 1880, σελ. 926.

τὸ ὄνομα Γερμανοῦ ἀνατολίτου, ὅστις ἐλθὼν τῷ 1753 εἰς τὴν λαύραν τοῦ ὁσίου Σάββα ἐγένετο αὐτῆς κανδηλάπτης, καὶ τῇ 14 ὀκτωβρίου 1779 ἀπῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονάς.

Ἔστι δὲ τέλος τὸ παρὸν τεῦχος πανηγυρικὸν τοῦ μηνὸς δεκεμβρίου, ἐν ᾧ περιέχονται τὰ ἑπόμενα κείμενα.

1. Ἄθλησις τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, ἧς ἡ ἀρχή· «Μαξιμιανῷ τῷ δυσσεβεῖ», φύλλ. 1. Migne τ. 116, σελ. 301.

2. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Σάββα (δεκ. ε'), οὗ ἡ ἀρχή· «Οὐδὲν οὕτω κινῆσαι ψυχήν», φ. 6β Fabric. X, σ. 319

3. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Νικολάου (δεκ. ϛ'), οὗ ἡ ἀρχή· «Σοφόν τι χρῆμα», φ. 69β. Migne τ. 116, σ. 317.

4. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου Μεδιολάνων (δεκ. ζ'), οὗ ἡ ἀρχή· «Οὐαλεντινιανὸς μετὰ τελευτὴν», φ. 86β. Migne τ 116, σ. 861.

5. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Παταπίου (δεκ. η'), οὗ ἡ ἀρχή· «Οὐ πολλοὺς Αἴγυπτος», φ. 95α. Migne τ. 116. σ. 357.

6. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μηνᾶ, Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου (δεκ. ι'), οὗ ἡ ἀρχή· «Μετὰ τὴν ἐπὶ γῆς», φ 99β. Migne, τ. 116, σ. 368.

7. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου (δεκ. ια') οὗ ἡ ἀρχή· «Ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀριστέων», φ. 120α. Migne, τ. 116, σ. 969.

8. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος (δεκ. ιβ'), οὗ ἡ ἀρχή· «Μέγιστον εἰς ψυχῆς», φ. 147β. Migne τ. 116, σ. 417.

9. Ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὀρέστου (δεκ. ιγ'), ἧς ἡ ἀρχή· «Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ», φ. 168β. Migne, τ. 116, σ. 468.

10. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Θύρσου, Λευκίου, Φιλήμονος καὶ Ἀπολλωνίου (δεκ. ιδ'), οὗ ἡ ἀρχή· «Τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», φ. 185β. Migne τ. 116, σ. 508.

11. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου (δεκ. ιε'), οὗ ἡ ἀρχή· «Αἰλίου Ἀδριανοῦ», 206β. Migne τ. 115, σ. 128.

15. Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Δανιὴλ καὶ τοὺς τρεῖς ἁγίους

παῖδας Ἀνανίαν Ἀζαρίαν καὶ Μισαὴλ (δεκ. ιζ'), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄρτι Ναβουχοδονόσορ», φ. 213α. Migne τ. 115, σ. 372.

16. Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βονιφατίου τοῦ Ρωμαίου (δεκ. ιθ'), ἧς ἡ ἀρχή· «Καὶ τὰ τῶν ἄλλων μὲν», φ. 225α. Migne τ. 115, σ. 241.

17. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου (δεκ. κ'), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄρτι Τραϊανοῦ τὰ σκῆπτρα», φ. 232β. Migne τ. 114, σ. 1269.

18. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἰουλιανῆς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ μαρτυρησάσης (δεκ. κα'), οὗ ἡ ἀρχή· «Καὶ ἡ καλλίστη τῶν πόλεων», φ. 239β. Migne τ. 114, σ. 1437.

19. Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς φαρμακολυτρίας (δεκ. κβ'), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀναστασία γυναικῶν», φ. 245α. Migne τ. 116, σ. 573.

20. Μαρτύριον των ἁγίων δέκα μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ (δεκ. κγ'), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄλλος μὲν ἄλλο τι», φ. 259β. Migne τ. 116, σ. 565.

21. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἄθλησις τῆς ἁγίας Εὐγενίας καὶ τῶν ταύτης γονέων (δεκ. κδ'). Ἀρχ. «Κομμόδου μετὰ Μάρκον», φ 262β. Fabric. X, σ. 224.

22. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν μακάριον Φιλογόνιον (δεκ. κ'), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐγὼ μὲν καὶ τήμερον», φ. 279β. Migne τ. 48, σ. 747.

23. Βασιλείου Καισαρείας λόγος εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν (δεκ. κε'), οὗ ἡ ἀρχή· «Χριστοῦ γέννησις», φ. 286β. Migne τ. 85, σ. 1457.

24. Γρηγορίου Νύσσης εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ πρωτομάρτυρα Στέφανον (δεκ. κζ'), οὗ ἡ ἀρχή· «Ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν», φ. 292β. Migne τ. 46, σ. 701.

25. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ καὶ Θεοφάνους τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ (δεκ. κζ'), οὗ ἡ ἀρχή· «Τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν ἄθλησιν», φ. 300α. Migne τ. 116, σ. 653.

26. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἴνδης καὶ Δόμνης καὶ τοῦ πλήθους

τῶν δισμυρίων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ μαρτυρησάντων (δεκ. κη'), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄρτι Μαξιμιανοῦ», φ. 309β. Migne τ. 116. σ. 1037.

27. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιμανδρίτου Μαρκέλλου μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων (δεκ. κθ'), οὗ ἡ ἀρχὴ «Ἔννοιά μοι πολλάκις γέγονε», φ. 328α. Migne τ. 116, σ. 705.

28. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μελάνης τῆς Ῥωμαίας (δεκ. λα'), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἦν ἄρα καὶ τοῦτο», φ. 344β. Migne τ. 116, σ. 753.

8. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος (ὕψ. 0,365, πλ. 0,285) ἐκ φύλλων 452 ἠριθμημένων ὑπὸ χειρὸς μεταγενεστέρας, ἐξ ὧν τὸ φύλ. σνγ' ἐστὶ χαρτῷον, προστεθὲν κατὰ τὸν ιδ' αἰῶνα εἰς ἀναπλήρωσίν τινος χάσματος. Ἐν τῇ ἀριθμήσει ἀπαντῶσι μὲν δὶς οἱ ἀριθμοὶ νγ' καὶ σνζ', ἀλλ' ἐλησμονήθησαν ὅ τε ρν' καὶ ὁ ρνη'. Τὸ τεῦχος ὑπέστη καί τινας βλάβας ἐξ ὕδατος καὶ ἐκ πολλῆς χρήσεως, μάλιστα δὲ ἐν τοῖς πρώτοις καὶ τελευταίοις φύλλοις. Τὸ δὲ κείμενόν ἐστι δίστηλον ἐκ 33 γραμμῶν, καταλαμβάνον ἐν ἑκάστῃ σελίδι χῶρον ὕψ. 0, 28 καὶ πλ. 0, 18. Ἀπαντᾷ ἐν αὐτῷ συνεχῶς τὸ προσγεγραμμένον ἰῶτα, καὶ ἐν ἀρχῇ εὕρηται ἐρυθροῦν κόσμημα ἐν σχήματι Π. Χεὶρ δὲ τοῦ ιζ' αἰῶνος προσέθηκεν ἐπὶ χάρτου ἐν δυσὶ φύλλοις πίνακα τῶν περιεχομένων. Τὰ ἑξῆς δύο σημειώματα δηλοῦσι καὶ τὴν προέλευσιν τοῦ βιβλίου. Φύλλ. 2β «† Τὸ παρὸν βιβλίον τὸ ἠγόρασα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὸ ἤφερα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα 1666 ὁ παπὰ Μακάριος ὁ Τουρναβιώτης· καὶ εἰς τοὺς 1670 εἰς τὰ ἑσπέρια τοῦ ἁγίου Νικολάου τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου, ὥρᾳ δ' τῆς νυκτὸς ἀπέθανεν εἰς τὰ σπήτια ὁποῦ ἀγόρασεν καὶ ἐκαλλώπισεν διὰ γρώσ(ια) 1300· καὶ ὁ θάνατός του ἦτον ἀπὸ πανοῦκλα, ὑπηρέτης ὢν τοῦ πνευματικοῦ παπᾶ κὺρ Δανιὴλ καὶ ἐπιτρόπου, καὶ ἀναθρεπτικός· καὶ ὁ Θεὸς νὰ τὸν ἀναπαύσῃ μὲ τοὺς δικαίους». Φύλλ. σνγ' «† Τὸ παρὸν ὑπάρχει Μακαρίου θύτου, ἅμα καὶ ἁγιοταφίτου τοῦ Τουρναβιώτη καὶ εἴτις τὸ ἀποξενώσ(ει) κτλ... Παρθένιος ἐκ Τουρνόβου ὁ γράψας ταῦτα» κτλ.

Πανηγυρικὸν τοῦ μηνὸς νοεμβρίου περιέχον τὰ ἑξῆς κείμενα.

1. Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τῶν ἁγίων

καὶ θαυματουργῶν Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ. Ἀρχ. «Ἄρτι τῆς εὐσεβείας», φύλ. 1α. Migne τ. 87 pars 3, σ. 3677.

2. Ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ Ἰωσὴφ καὶ Ἀειθαλᾶ. Ἀρχ. «Ἐλύττα κατὰ χριστιανῶν», φ. 15β. Migne τ. 116. σελ. 831.

3. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες τοῦ ὁσίου Ἰωαννικίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Τὴν πρὸς ἀρετὴν», φ. 27β. Migne τ. 116, σ. 36.

4. Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης. Ἀρχ. «Τῆς πρὸς τῷ Λιβάνῳ», φ. 51α. Migne τ. 116, σ. 93.

5. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Παύλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ (ς′ νοεμβρ.). Ἀρχ. «Ἡνίκα Κωνστάντιος», φ. 56β. Migne τ. 116, σ. 884.

6. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἱέρωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων τῶν ἐν Μελιτηνῇ ἀθλησάντων. Ἀρχ. «Ἱέρωνι τῷ γενναίῳ», φ. 61β. Migne τ. 116, σ. 109.

7. Παντολέοντος διακόνου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας διήγησις θαυμάτων τοῦ παμμεγίστου ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, ἧς ἡ ἀρχή· «Μεγάλαι καὶ πολλαί», φ. 66α. Fabric. X, 199. Λατινικὴ μετάφρασις παρὰ Migne τ. 140, σ. 573.

8. Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἔπαινος· τῶν ἀπαντησάντων τῇ ἐκκλησίᾳ κτλ., οὗ ἡ ἀρχή· «Πολλὴν ὁρῶ τὴν σπουδὴν» φ. 90α. Migne τ. 56, σ. 97.

9. Ἰωάννου Χρυσοστόμου ὁμιλία εἰς τὰ Σεραφείμ, ἧς ἡ ἀρχή· «Μόλις ποτὲ τὸ κατὰ», φ. 98β. Migne τ. 56, σ. 135.

10. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἄσκησις τῆς ὁσίας Ματρώνης (θ′ νοεμβρ.). Ἀρχ. «Τοὺς σώφρονας τὸν βίον», φ. 104α. Migne τ. 116. σ. 920.

12. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας (ι′ νοεμβρ.). Ἀρχ. «Εἰκόνες καὶ στῆλαι», φ. 118β. Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ ἱεροδιακόνου Θεοφίλου Ἰωάννου, Μνημεῖα ἁγιολογικά. Βενετία, 1884, σ. 18—39, καὶ ὑπὸ Μ. Γεδεὼν Ἐκκλησιαστ. Ἀληθείας τόμ. IV, σ. 242—245, 258—260.

13. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μηνᾶ τοῦ ἐν τῷ Κοτυαείῳ μαρτυ-

ρήσαντος (ια' νοεμβρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ», φ. 126β. Fabric. X, σ. 293. Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. I, σ. 215.

14. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος (ιβ' νοεμβρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν», φ. 131α. Migne τ. 114, σ. 896.

15. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ιγ' νοεμβρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Καὶ πάντων μὲν τῶν κατὰ θεὸν», φ. 160α. Migne τ. 114, σ. 1046.

16. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Φίλιππον (ιδ' νοεμ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ τοῦ Θεοῦ θεὸς λόγος», φ. 234α. Migne τ. 115, σελ. 188.

17. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Σαμωνᾶ Γουρία καὶ Ἀβίβου (ιε' νοεμβρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἔτος μὲν ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου», φ. 238α. Migne τ. 116, σ. 128.

18. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἔδει μὲν τὴν παρὰ τοῦ πλάσαντος», φ. 253β. Migne τ. 115, σ. 813.

19. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης «εἰς τὸν βίον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας τοῦ Πόντου» ἐγκώμιον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ μὲν σκοπὸς εἷς ἐστι», φ. 256α. Migne τ. 46, σ. 893.

20. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πλάτωνος (ιη' νοεμ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Οὐ ξένα Γαλατῶν τὰ παρόντα», φ. 284α. Migne τ. 115, σ. 404.

21. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Καὶ τί τῶν καλῶν», φ. 290. Migne τ. 116, σελ 950.

22. Γεωργίου Νικομηδείας λόγος εἰς τὴν Θεοτόκον, ὅτε ἀπεδόθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῆς. Ἀρχ. «Φαιδρὸν τὸ τῆς παρούσης», φ. 297. Combefisii, Biblioth. novum auct. tom. duplex, σ. 1069.

23. Γεωργίου Νικομηδείας «εἰς τὴν προσένεξιν τῆς Θεοτόκου, ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα» λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων», φ. 303β. Migne τ. 100, σ. 1420.

24. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων (κ' νοεμβρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Κάλλιστόν τι χρῆμα», φ. 311β. Migne τ. 116, σ. 189.

25. Βίος τοῦ ἁγίου Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης (κε' νοεμβρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Κλήμης Ἰακώβῳ τῷ Κυρίῳ», φ. 346β. Migne τ. 2, σ. 469.

26. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πέτρου Ἀλεξανδρείας (κε' νοεμβρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Εἶχε μὲν ἡ ἐπιφανὴς», φ. 398β. Combefisii, Illustr. Christi mart. lecti triumphi κτλ. Parisiis 1660, σ. 189.

27. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀλυπίου (κϛ' νοεμβρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Καλοὶ μὲν καὶ οἱ τῶν μαρτύρων», φ. 407α. Fabric. X, σ. 192. Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. I, σ. 252.

28. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Πέρσου (κζ' νοεμβρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀρκαδίου τὰ Ῥωμαίων», φ. 419α. Fabric. X, σ. 336. Νικοδήμου, Συναξαριστ. τ. I, σ. 256.

29. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Στεφάνου τοῦ νέου (κη' νοεμβρ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Θεῖόν τι χρῆμα», φ. 426β. Λείπει τὸ τέλος. Fabric. X. σ. 328. Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. I, σ. 257.

9. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος (ὕψ. 0, 355, πλ. 0, 25) ἐκ φύλλων 228, ἐν οἷς τὸ κείμενόν ἐστι δίστηλον ἐκ 30 γραμμῶν καὶ χῶρον καταλαμβάνον ἐν ἑκάστῃ σελίδι ὕψ. 0, 245 καὶ πλ. 0, 17. Ἔστι δὲ ἀκέφαλον καὶ ἐλλιπὲς πανηγυρικὸν τοῦ μηνὸς ἰανουαρίου, ὅπερ ἐμπεριέχει τὰ ἑπόμενα κατὰ τάξιν κείμενα.

1. Βίος ἀκέφαλος τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας, διῃρημένος εἰς κεφάλαια καὶ ἀρχόμενος ἐν τῷ κώδικι ἀπὸ τῶν ἑξῆς λέξεων «. . . φὴν αὐτῶν· σέβας πατρικὸν ἀπονέμων τῷ ἱεράρχῃ τοῦ Χριστοῦ. Ἑλλάδιος δὲ ὁ ἐν ὁσίᾳ τῇ μνήμῃ αὐτόπτης καὶ ὑπηρέτης γενόμενος» κτλ., φ. 1—17.

2. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Παύλου τοῦ Θηβαίου (δ' ἰαν.), οὗ ἡ ἀρχή· «Καὶ ζωγράφοις τῶν ἀρχετύπων», φ. 17β. Fabric. X, σ. 307. Νικοδήμου, Συναξαριστ. τ. I, σ, 382 ἐν ὑποσημειώσει. Ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Παύλου τελεῖται νῦν τῇ 15 ἰανου-

αρίου· ἀλλ' ἡ ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησία ἐτέλει αὐτὴν τῇ 4 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Πρβλ. Σεργίου Полный мѣсяцесловъ востока, τ. II, σ. 5, 14.

3. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πολυεύκτου (θ' ἰαν.), οὗ ἡ ἀρχή· «Εἴπέρ τις ἄλλη καλλίστη», φ. 29^{β}. Migne τ. 114, σ. 417.

4. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας (ι' ἰαν.). Ἀρχ. «Πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα», φ. 37^{α}. Migne τ. 114, σ. 429.

5. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου (ια' ἰαν.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἥδιστον μὲν ἔαρ», φ. 52^{β}. Migne τ. 114, σ. 469.

6. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἑρμύλου καὶ Στρατονίκου (ιγ' ἰαν.), οὗ ἡ ἀρχή· «Βασιλεύοντος Λικιννίου», φ. 99^{α}. Migne τ. 114, σ. 554.

7. «Νείλου μοναχοῦ εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐν Σινᾷ καὶ τῆς Ῥαϊθοῦ ἁγίων πατέρων» (ιδ' ἰαν.). Ἀρχ. «Ἁλώμενος ἐγώ», φ. 107^{α}. Migne τ. 79, σ. 589.

8. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ διὰ Χριστὸν πτωχοῦ (ιε' ἰαν.), οὗ ἡ ἀρχή· «Τυραννικόν τι χρῆμα», φ. 142^{β}. Fabric. X, σ. 262. Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. I, σ. 383.

9. «Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ἁλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου» (ιϛ' ἰαν.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ὅσοι τῷ τοῦ κορυφαίου», φ. 156^{α}. Fabric. X, σ. 311. Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. I, σ. 384 ἐν ὑποσημειώσει.

10. «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, συγγραφεὶς καὶ ἀποσταλεὶς παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας» (ιζ' ἰαν.). Ἀρχ. «Ἀγαθὴν ἅμιλλαν», φ. 176^{β}. Migne τ. 26, σ. 835.

10. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0, 35, πλ. 0, 265) τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 271 λίαν καθαρῶν, οὗ τὸ κείμενον ἐγράφη ὑπὸ δύο διαφόρων καλλιγράφων, ἤτοι ἀπὸ φύλλ. 1—194 καὶ ἀπὸ φύλλ. 195—271. Ἐν τῷ πρώτῳ μέρει περιλαμβάνονται ἑκκαίδεκα ἐκλεκτοὶ λόγοι τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ

τοῦ Θεολόγου, ὧν τὸ μὲν κείμενόν ἐστι δίστηλον ἐν ἑκάστῃ σελίδι καὶ ἐκ γραμμῶν 25, ἤτοι ὕψους 0, 23 καὶ πλάτους 0, 18, αἱ δὲ ἐπιγραφαὶ χρυσαῖ καὶ περιειλημμέναι ἐντὸς ὡραίων κεχρωματισμένων καὶ κεχρυσωμένων κοσμημάτων ἐν σχήματι Π. Ἐξαιρεῖται δὲ ἡ ἐν ἀρχῇ τοῦ τεύχους ἐπιγραφή, ἥτις ἐγράφη διὰ πορφυρῶν μεγάλων κεφαλαίων στοιχείων καὶ ἐγκλείεται ἐντὸς εὐρέος καὶ πλουσιωτάτου κοσμήματος, οὗ τὸ σχῆμά ἐστι τετράγωνον παραλληλόγραμμον ὕψους 0, 112 καὶ πλάτους 0, 17. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τῶν λόγων καὶ τῶν παραγράφων αὐτῶν εἰσιν ὑπερμεγέθη, κεκαλλωπισμένα τε διαφοροτρόπως καὶ κεχρωματισμένα. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μέρει τοῦ τεύχους (φύλλ. 195—271) περιέχονται οἱ περὶ ἱερωσύνης λόγοι τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, χωριζόμενοι ἀπ' ἀλλήλων διὰ ταινιωδῶν κοσμημάτων καὶ ἔχοντες τὰς ἐπιγραφὰς ὁλοχρύσους καὶ τὸ κείμενον ἐν δυσὶ στήλαις καθ' ἑκάστην σελίδα ἐξ 28 γραμμῶν, ἤτοι ὕψους 0, 26 καὶ πλάτους 0, 175. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ καλλωπισμοῦ τῆς βίβλου, τὸ δὲ κείμενον ἔχει κατὰ τάξιν οὕτως.

1. «Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ τοῦ θεολόγου εἰς τὸ πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα» λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀναστάσεως ἡμέρα», φ. 1α. Migne τ. 35, σ. 396. Ἕπονται τοῦ αὐτοῦ οἱ ἑξῆς λόγοι.

2. Εἰς τὸ ἅγιον πάσχα τῇ ἐπαύριον μετὰ τὴν κυριακήν, λόγος β', οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι», φ. 3α. Migne τ. 36, σ. 624.

3. Εἰς τὴν καινὴν κυριακὴν λόγος γ', οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι», φ. 18α. Migne τ. 36, σ. 608.

4. Εἰς τὴν πεντηκοστὴν λόγος δ', οὗ ἡ ἀρχή· «Περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα», φ. 23α. Migne τ. 36, σ. 428.

5. Εἰς τοὺς Μακκαβαίους λόγος ε', οὗ ἡ ἀρχή· «Τί δαὶ οἱ Μακκαβαῖοι», φ. 32α. Migne τ. 35, σ. 912.

6. Εἰς Κυπριανὸν μάρτυρα ἐξ ἀγροῦ ἐπανήκοντα μετὰ τὴν τῆς μνήμης ἡμέραν, λόγος ϛ', οὗ ἡ ἀρχή· «Μικροῦ Κυπριανὸς διέφυγεν», φ. 39β. Migne τ. 35, σ. 1169.

7. Εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν λόγος ζ', οὗ ἡ ἀρχή· «Τίς ἡ τυραννίς», φ. 48β. Migne τ. 35, σ. 1044.

8. Εἰς τὰ θεοφάνεια λόγος η', οὗ ἡ ἀρχή· «Χριστὸς γεννᾶται», φ. 56α. Migne τ. 36, σ. 312.

9. Εἰς τὸν ἅγιον Βασίλειον ἐπιτάφιος λόγος θ', οὗ ἡ ἀρχή· «Ἔμελλεν ἄρα», φ. 64α. Migne τ. 36, σ. 493.

10. Εἰς τὰ φῶτα λόγος ι', οὗ ἡ ἀρχή· «Πάλιν Ἰησοῦς», φ. 106α. Migne τ. 36, σ. 356.

11. Εἰς τὸ βάπτισμα λόγος ια', οὗ ἡ ἀρχή· «Χθὲς τῇ λαμπρᾷ», φ. 115α. Migne τ. 36, σ. 360.

12. Εἰς Γρηγόριον τὸν ἀδελφὸν ἐπιστάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν, λόγος ιβ', οὗ ἡ ἀρχή· «Φίλου πιστοῦ», φ. 139β. Migne τ. 35, σ. 832.

13. Εἰς Ἀθανάσιον ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας λόγος ιγ'. οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀθανάσιον ἐπαινῶν», φ. 143α. Migne τ. 35, σ. 1081.

14. Συντακτήριος εἰς τὴν τῶν ρν' ἐπισκόπων παρουσίαν, λόγος ιδ', οὗ ἡ ἀρχή· «Πῶς ὑμῖν», φ. 158α. Migne τ. 36, σ. 457.

15. Περὶ πτωχοτροφίας λόγος ιε', οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ συμπένητες», φ. 169α. Migne τ. 35, σ. 857.

16. Εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης, λόγος ιϛ', οὗ ἡ ἀρχή· «Τί λύετε τάξιν ἐπαινουμένην», φ. 185α. Migne τ. 35, σ. 933.

17. Ἰωάννου Χρυσοστόμου οἱ περὶ ἱερωσύνης λόγοι, ὧν ἡ ἀρχή· «Ἐμοὶ μὲν πολλοὶ ἐγένοντο», φ. 195α—271β, ἔνθα ἐστὶ τὸ «τέλος τῶν περὶ ἱερωσύνης λόγων τοῦ Χρυσοστόμου»[1]. Migne τ. 48 pars 2, σ. 623—692.

11. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0, 33, πλ. 0, 24) γραφὲν μεταξὺ τῆς Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος ὑπὸ δύο διαφόρων καλλιγράφων καὶ περιλαμβάνον 236 φύλλα, ἐξ ὧν τὸ προτελευταῖόν ἐστι χαρτῷον, προστεθὲν κατὰ τὸν ιε' αἰῶνα εἰς ἀναπλήρωσιν ἐκπεσόντος κειμένου. Ὁ γραφικὸς χαρακτὴρ τοῦ πρώτου καλλι-

[1] Τὰ κάτω κράσπεδα τῶν τελευταίων φύλλων τοῦ κώδικος ἐλλείπουσιν, ἀποκοπέντα, ὡς φαίνεται, ὑπὸ τοῦ βιβλιοδέτου.

γράφου διακρίνεται μέχρι τοῦ 106 φύλλου, τοσούτῳ ἐκ τοῦ ὕφους τῆς γραφῆς, ὅσῳ καὶ ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν γραμμῶν ἑκάστης σελίδος (24 ἢ 27 γραμ.), αἵτινες καταλαμβάνουσι χῶρον ὕψους 0, 24 καὶ πλάτους 0, 16. Τοῦ ἑτέρου δὲ καλλιγράφου ἡ γραφικὴ διακρίνεται ἐκ τῆς λεπτότητος τῶν στοιχείων καὶ ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν γραμμῶν ἐν ἑκάστῃ σελίδι (33 γραμ.), ὧν ὁ χῶρός ἐστιν ὕψους 0, 235 καὶ πλάτους 0, 175. Ἀλλ' ἀμφοτέρων τὸ κείμενόν ἐστι δίστηλον. Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος ὑπάρχει «πίναξ ἀκριβὴς τοῦ παρόντος βιβλίου», ἤτοι τῶν ἐμπεριεχομένων, γραφεὶς ἐφ' ὅλου τοῦ πρώτου φύλλου διὰ μικρῶν ἐρυθρῶν στοιχείων· τοῦ πρώτου κειμένου (φύλλ. $2^α$) προτάσσεται κόσμημα ἐν σχήματι Π, ὅλως πορφυροῦν. Κατὰ σημειώσεις δὲ τοῦ ιε΄ αἰῶνος ἐν φύλ. $2^α$, $34^β$ καὶ $115^α$, τὸ παρὸν τεῦχος ἦν πρότερον κτῆμα τῆς μεγάλης λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα.

Πανηγυρικὸν τοῦ μηνὸς σεπτεμβρίου κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν.

1. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Συμεὼν τοῦ ἐν τῇ Μάνδρᾳ (α΄ σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Συμεώνην τὸν πάνυ», φ. $2^α$. Migne τ. 114, σ. 336.

2. Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μάμαντος (β΄ σεπτ.), ἧς ἡ ἀρχή· «Μάμας ὁ μέγας οὗτος», φ. $34^β$. Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ ἱεροδιακόνου Θεοφίλου Ἰωάννου, Μνημ. ἁγιολογ. σελ. 338.

3. «Ἄθλησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βαβύλα ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας, παθόντος ὑπὸ Νουμεριανοῦ τοῦ ἀσεβοῦς» (δ΄ σεπτ.). Ἀρχ. «Νουμεριανοῦ τὰ Ῥωμαίων», φ. $52^α$. Migne τ. 114, σ. 968.

4. «Διήγησις μερικὴ περὶ τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τοῦ πανενδόξου Μιχαὴλ τοῦ ἀρχιστρατήγου ἐν ταῖς Χώναις» (ς΄ σεπτ.), ἧς ἡ ἀρχή· «Καὶ τὸ περὶ τῶν ἄλλων», φ $60^α$. Fabric. X, σ. 199.

5. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Εὐδοξίου Ῥωμύλου Ζήνωνος καὶ Μακαρίου (ζ΄ σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Τραϊανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς», φ. $67^α$. Migne τ. 115, σ. 617.

6. Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Σώζοντος, παθόντος ἐν Κιλικίᾳ». Ἀρχ. «Μαξιμιανοῦ τῆς Κιλικίας», φ. $74^β$. Migne τ. 115, σ. 633.

7. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Σευηριανοῦ, οὗ ἡ ἀρχή· «Λικιννίου τοῦ δυσσεβοῦς», φ. 77β. Migne τ. 115, σ. 640.

8. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μηνοδώρας Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας (ι' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Οὐδὲ γυναιξὶν οὐδὲ κόραις», φ. 86α. Migne τ. 115, σ. 653.

9. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες τῆς ἁγίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (ια' σεπτ.). Ἀρχ. «Ζήνων μὲν ἤδη», φ. 94α. Migne τ. 115, σ. 665.

10. Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Αὐτονόμου (ιβ' σεπτ.), ἧς ἡ ἀρχή· «Τῆς ἴσης ἀτοπίας», φ. 108β. Migne τ. 115, σ. 691.

11. Πράξεις καὶ τελείωσις τοῦ ἁγίου Κορνηλίου τοῦ ἑκατοντάρχου (ιγ' σεπτ.), ὧν ἡ ἀρχή· «Μετὰ τὴν σωτήριον», φ. 111β. Migne τ. 114, σ. 1293.

12. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Νικήτα (ιε' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Νικητικοὺς ἀγῶνας», φ. 118β. Migne τ. 115, σ. 704.

13. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Εὐφημίας (ις' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Διοκλητιανοῦ τὰ Ῥωμαίων», φ. 121β. Migne τ. 115, σ. 713.

14. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Σοφίας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης (ιζ' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Μετὰ τὸ διαγγελθῆναι», φ. 129β. Migne τ. 115, σ. 497.

15. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Τροφίμου Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος (ιθ' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Πρόβου τοῦ δυσσεβοῦς», φ. 136α. Migne τ. 115, σ. 733.

16. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Εὐσταθίου καὶ Θεοπίστης καὶ τῶν δύο τέκνων αὐτῶν Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου (κ' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Τραϊανοῦ τὰ Ῥωμαίων», φ. 142β. Analecta Bollandiana τ. III, σ. 66.

17. Ἀστερίου ἐπισκόπου Ἀμασείας ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα Φωκᾶν (κβ' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἱερὸς μὲν καὶ θεσπέσιος», φ. 160α. Migne τ 40, σ. 300.

18. Ἄθλησις τῆς ἁγίας Θέκλης τῆς ἐν Ἰκονίῳ (κδ' σεπτ.), ἧς ἡ ἀρχή· «Ἄρτι τοῦ μεγάλου», φ. 163α. Migne τ. 115, σ. 821.

19. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες τῆς ἁγίας Εὐφροσύνης

τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (κε' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄρτι τὰ Ῥωμαίων», φ. 173β. Migne τ. 114, σ. 305.

20. Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην (κϛ' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ὅτι μὴ πολὺ», φ. 180β. Migne τ. 116, σ. 684.

21. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Καλλιστράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀθλησάντων (κζ' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Τὴν τοῦ Χριστοῦ ποίμνην», φ. 189α. Migne τ. 115, σ. 881.

22. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες τοῦ ὁσίου Χαρίτωνος (κη' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Πολλὰ τῆς διδασκαλίας», φ. 196α. Migne τ. 115, σ. 900.

23. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες τοῦ ὁσίου Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ (κθ' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Τοὺς εὐλογοῦντάς σέ φησι», φ. 204α. Migne τ. 115, σ. 920.

24. Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας (λ' σεπτ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς», φ. 212β. Migne τ. 115, σ. 944.

25. Φύλλον ἓν ἑτέρου κώδικος περιέχον μέρος βίου τῆς ἁγίας Ἑλένης, οὗ αἱ πρῶται λέξεις ἔχουσιν οὕτως· «....τῆς βασιλίδος ἔρωτος, ὡς οὐ κατώκνησε πρὸς τοσαύτην ὁδοιπορίαν, οὐδὲ παρελθεῖν εἰς τὸ ταύτης ποίμνιον» κτλ., φ. 236.

12. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψους 0,34, πλ. 0,25) τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 342, ὅπερ κατὰ σημείωσιν τοῦ ιϛ' αἰῶνος ἐν φύλ. 2β ἦν κτῆμα τῆς μεγάλης λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα καὶ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις μετοχίου αὐτοῦ, ἤτοι τῆς μονῆς τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Τὸ φύλλον 342 ἐστὶ μικρὸν τεμάχιον περιέχον τὸ τέλος τῆς βίβλου. Ἐν τοῖς δυσὶ πρώτοις φύλλοις, ὧν τὰ κράσπεδά εἰσιν ἀποκεκομμένα, ἀναγινώσκεται σειρὰ 44 ὁμιλιῶν διὰ πορφυρῶν στοιχείων γεγραμμένη καὶ ἐπιγραφομένη «πίναξ ἄριστος τῆς παρούσης πυκτίδος». Τῆς ἐπιγραφῆς δὲ ταύτης προτάσσεται κόσμημα τετράγωνον ὅλως ἐρυθροῦν ὕψους 0,063 καὶ πλάτους 0,066. Ἀλλ' ἐν τῷ κώδικι αὐτῷ ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα κοσμήματα ἐν σχήματι Π ἢ ὅλως ταινιώδη. Τὸ δὲ κείμενον ἐν ἑκάστῃ σελίδι ἔχει γραμμὰς 26, ἤτοι ὕψ. 0,215, πλ. 0,16. Ση-

μειωτέον ἔτι ὅτι ἡ παλαιὰ ἀρίθμησις τῶν φύλλων ἐστὶ λίαν ἐσφαλμένη.

Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας ὁμιλίαι 44 καὶ πρὸς Γρηγόριον τὸν Θεολόγον ἐπιστολὴ περὶ ἀσκήσεως. Ἐν ἀρχῇ λόγος εἰς τὸν α΄ ψαλμόν, οὗ ἡ ἀρχή· «Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος». Παρέπονται ὁμιλίαι εἰς τοὺς ψαλμοὺς ζ΄, ιδ΄, κη΄, κθ΄, λβ΄, λγ΄, λζ΄, μδ΄, με΄, μη΄, νθ΄, ξα΄, ριδ΄, ριε΄, καὶ ὁμιλίαι κατὰ τὴν ἀνατύπωσιν Migne τ. 31, σ. 1705, 277, 261, 372, 217, 237, 484, 1457, 489, 508, 164, 185, 1509, 444, 385, 329, 1437, 304, 540 κτλ. κτλ.

13. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,33, πλ. 0,24) τῆς δεκάτης ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 360, συμπληρωθὲν ἐξ ἄλλου τεύχους. Τὸ κυρίως τεῦχος λήγει εἰς φύλλον 314, μεθ' ὃ προσετέθησαν 46 φύλλα ἄλλου κώδικος γραφέντος ὑπό τινος ἐκκλησιάρχου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει διασήμου μονῆς τῶν Στουδίων. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐν ἑκάστῃ σελίδι ἐκ σειρῶν 24, ἤτοι ὕψ. 0,215 καὶ πλ. 0,25. Ὑπάρχουσι καί τινα κοσμήματα ἐν σχήματι Π, ἐξ ὧν μόνον τὸ ἐν ἀρχῇ ἐστι κεχρωματισμένον. Τὸ περικάλυμμα δὲ τοῦ τεύχους ἐστὶν ἐκ μέλανος δέρματος, καὶ κατά τινα σημείωσιν ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ φύλλου 357α, γραφεῖσαν, ὡς εἰκάζω, κατὰ τὸν ιδ΄ αἰῶνα, ἡ δέσις τοῦ βιβλίου ἐγένετο ὑπό τινος μοναχοῦ Ἰακώβου. Ἔκ τινος δὲ συγχρόνου σημειώματος ἐν φ. 359β, ἀλλ' ἀπεξεσμένου, διέκρινα ὅτι ἦν πρότερον κτῆμα λαύρας τινός, καὶ οὐκ ἀπιθάνως τῆς τοῦ ἁγίου Σάββα, ἧς ἱκανοὶ κώδικές εἰσι συμπεπηγμένοι κατὰ τὸν τρόπον τοῦ παρόντος τεύχους, ὅπερ τέλος περιέχει

Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ Θεολόγου τὰ ἐφεξῆς συγγράμματα.

1. Ὁμιλία ἀκέφαλος εἰς τὴν πεντηκοστὴν ἀπὸ τῶν λέξεων «...σονται καὶ ἀνακαινισθῇ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· δημιουργεῖ δὲ τὴν πνευματικὴν» κτλ. Migne τ. 35, σ. 448, ιδ΄.

2. «Εἰς Ἀθανάσιον ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας» ἐγκώμιον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀθανάσιον ἐπαινῶν», φ. 3β. Migne τ. 35, σ. 1081.

3. «Εἰς τοὺς Μακκαβαίους» λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Τί δαὶ οἱ Μακκαβαῖοι», φ. 27α. Migne τ. 35, σ. 912.

4. «Εἰς Κυπριανὸν» ἐγκώμιον, οὗ ἡ ἀρχή· «Μικροῦ Κυπριανός», φ. 38β. Migne τ. 35, σ. 1169.

5. «Εἰς Ἥρωνα τὸν φιλόσοφον» ἐγκώμιον, οὗ ἡ ἀρχή· «Τὸν φιλόσοφον ἐπαινέσομαι», φ. 51α. Migne, τ. 35, σ. 1197.

6. «Πρὸς τὸν κατάπλουν, εἰς τοὺς ἀπ' Αἰγύπτου ἀποδημήσαντας» λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Τοὺς ἀπ' Αἰγύπτου προςφθέγξομαι», φ. 65β. Migne τ. 36, σ. 241.

7. «Πρὸς Ἀρειανοὺς καὶ εἰς ἑαυτὸν» λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ποῦ ποτέ εἰσιν», φ. 73α. Migne τ. 36, σ. 213.

8. «Εἰρηνικὸς γ' εἰς ἀμφιλόνεικον», οὗ ἡ ἀρχή· «Εἰρήνη φίλη», φ. 84α. Migne τ. 35, σ. 1132.

9. «Περὶ τῆς εὐταξίας τῆς ἐν διαλέξεσι» λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ συνεληλύθατε», φ. 95β. Migne τ. 36, σ. 173.

10. «Εἰς ἑαυτὸν ἐξ ἀγροῦ ἐπιστάντα μετὰ τὰ κατὰ Μάξιμον» λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπόθουν ὑμᾶς, ὦ τέκνα», φ. 116α. Migne τ. 35, σελ. 1228.

11. «Εἰς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας ἐπιθυμεῖν αὐτὸν τῆς καθέδρας Κωνσταντινουπόλεως» κτλ. λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐγὼ θαυμάζω τί ποτε», φ. 130α. Migne τ. 36, σ. 265.

12. «Εἰς τὴν τῶν ρν' ἐπισκόπων παρουσίαν» λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Πῶς ὑμῖν τὰ ἡμέτερα», φ. 139β. Migne τ. 36, σ. 457.

13. «Πρὸς Κλυδόνιον πρεσβύτερον ἐπιστολὴ α'», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ πολλοὶ οἱ προσελθόντες», φ. 161α. Migne τ. 37, σ. 193.

14. «Πρὸς Κλυδόνιον ἐπιστολὴ β'», ἧς ἡ ἀρχή· «Τῷ τιμιωτάτῳ», φ. 165β. Migne τ. 37, σ. 176.

15. «Πρὸς Νεκτάριον ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως» ἐπιστολή, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἔοικε τὴν παροῦσαν ζωὴν ἐπιλελοιπέναι», φ. 175α. Migne τ. 37, σ. 329.

16. «Κατὰ [ἑ]λλή[νων κ]αὶ κατὰ Ἰου[λιανοῦ] λόγος α'», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀκούσατε αὐτὰ πάντα» φ. 177β. Migne τ. 35, σελ. 532.

17. «Στηλιτευτικὸς λόγος β'», οὗ ἡ ἀρχή· «Οὗτος μὲν δὴ τῶν ἐμῶν λόγων», φ. 244α. Migne τ. 35, σ. 664.

18. «Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ εὐαγγελίου» κτλ. λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ τοὺς ἁλιεῖς προελόμενος», φ. 271β. Migne τ. 36, σ. 281.

19. «Εἰς τὴν χειροτονίαν Δοάρων ὁμιλία δοθεῖσα Εὐλαλίῳ ἐπισκόπῳ», ἧς ἡ ἀρχή· «Δέξασθε τὸν ἡμέτερον λόγον», φ. 286α. Migne τ. 35, σ. 852.

20. «Πρὸς παρθένον παραινετικὸς» λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Παρθένε νύμφη Χριστοῦ», φ. 288α. Migne τ. 37, σ. 632.

21. «Πρὸς Εὐάγριον μοναχὸν περὶ θεότητος» ἐπιστολή, ἧς ἡ ἀρχή· «Σφόδρα σὲ θαυμάζω», φ. 290β. Migne τ. 37, σ. 385.

22. «Σημασία εἰς τὸν Ἰεζεκιήλ», ἧς ἡ ἀρχή· «Νομίζομεν τὸν ἄνθρωπον εἶναι», φ. 294β. Migne τ. 36, σ. 665. Ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ ἡμετέρου κώδικος ὁ καλλιγράφος σημειοῖ περὶ τοῦ κειμένου τούτου τάδε· «ἰστέον ὅτι κατά τινας οὗτος ὁ λόγος ἀμφιβαλλόμενος».

23. «Εἰς τὴν μετάφρασιν τοῦ Ἐκκλησιαστοῦ» λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Τάδε λέγει Σολομῶν», φ. 296α. Καὶ πάλιν ἐν τῇ ὤᾳ γέγραπται «ἰστέον ὅτι κατά τινας ὁ λόγος οὗτος ἀμφιβάλλεται». Migne τ. 36, σ. 669.

24. «Λόγος περὶ πτωχοτροφίας», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄνδρες ἀδελφοί», φ. 315. Migne τ. 35, σ 857.

25. «Εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης» λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Τί λύετε τάξιν», φ. 343β. Migne τ. 35. σ. 933. Ἐν τέλει σημείωσις τοῦ καλλιγράφου ὀλίγον ἀπεξεσμένη, ἣν ἀναγινώσκω οὕτως· «τῷ γράψαντι [Εὐλο?]γίῳ[μοναχῷ] καὶ μεγ(άλῳ) ἐκκλη(σιάρχῃ) τῶν Στουδ(ίων)».

14. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,32, πλ. 0,255) τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 314, οὗ τὸ κείμενον δίστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 27 ἐν ἑκάστῃ σελίδι, ἤτοι ὕψους 0,195 καὶ πλάτους 0,15. Τὸ τελευταῖον φύλλον ἀριθμὸν ἔχει 313· ἀλλὰ μετὰ τὸν ἀριθμὸν 51 ὁ ἀριθμήσας τὸν κώδικα ὑπερεπήδησεν ἓν φύλλον· διὸ καὶ ἐσημειώθη τοῦτο τῷ ἀριθμῷ 51α. Ὁ κῶδιξ οὗτός ἐστιν ὁ λαμπρότερος πάντων τῶν ἐν τῷ πατριαρχείῳ Ἱεροσολύμων εὑρισκομένων τευχῶν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν αὐτῷ

λειογραφειῶν ἢ εἰκόνων (miniatures), διὰ τὴν ὡραίαν αὐτῶν γραφήν, διὰ τὴν καλλίστην αὐτῶν διατήρησιν καὶ διὰ τὴν μοναδικὴν ἰχνογραφίαν μυθολογουμένων προσώπων, εἰς ὧν τὰς παραστάσεις ἐνεπνεύσθη ὁ καλλιτέχνης ἔκ τε τοῦ κειμένου τοῦ Νόννου, ἔκ τε τῶν παρὰ τοῖς ζωγράφοις τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ σωζομένων παραδόσεων καὶ ἐκ τοῦ βυζαντιακοῦ βίου· ἐφ' οἷς ἅπασιν, ἀξιώσει τοῦ ἐρασιτέχνου καὶ πολυμαθεστάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου Νικοδήμου, οὐκ ὤκνησα ἵνα κατὰ δύναμιν ἀναγράψω ἁπάσας ἀνεξαιρέτως τὰς εἰρημένας λειογραφίας, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι ἡ σμικρὰ καὶ ἀπέριττος αὕτη περιγραφὴ χρησιμεύσει ὁπωσδήποτε τοῖς περὶ τὴν χριστιανικὴν ἀρχαιολογίαν ἀσχολουμένοις. Προσέθηκα δὲ καὶ φωτογραφίας τεσσάρων σελίδων, περὶ ὧν ὁ προσήκων λόγος ἔσται ἐν τέλει τῆς περιγραφῆς. Ἡ πρώτη σελὶς τοῦ 1 φύλλου ἐστὶν ἄγραφος· αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ τὸ μεθεπόμενόν εἰσι πορφυροβαφῆ. Ἐν τῇ δευτέρᾳ σελίδι τοῦ 1 φ. γέγραπται ἀργυροῖς στοιχείοις «πίναξ ἀκριβὴς τῆς γραφῆς τοῦ βιβλίου», ὅ ἐστι τοῦ περιεχομένου· ἡ πρώτη δὲ τοῦ 2 φ. σελὶς κατέχεται ὑπὸ πίνακος τετραγώνου, ἐν ᾧ μεγάλοις κεφαλαίοις καὶ ἀργυροῖς γράμμασιν ἀναγινώσκεται ἰαμβεῖον εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ὃ καὶ παρατίθεται ὡς ἀνέγνων.

Ὁ γρήγορος νοῦς, τοῦ Θεοῦ τὸ βιβλίον,
λαμπτὴρ ὁ θεῖος, ἡ στάμνος τῶν δογμάτων,
σύννους ὁρᾷς ἔνεστιν εἰκονισμένος,
φαίων παραινῶν· «νοῦς ἐστι τὸ βιβλίον·
ὡς οἱ θέλοντες τοὺς ἐμοὺς νοεῖν λόγους
τὸν νοῦν καθαρὸν ἔχειν ἐκ μολυσμάτων».

Ὄντως δὲ ἡ ὄπισθεν σελὶς κατέχεται ὅλη ὑπὸ πίνακος μετὰ πλαισίου κυανοῦ (ὕψους 0,20 καὶ πλ. 0,165), ἐν ᾧ ἐπὶ χρυσοῦ ἐδάφους παρίσταται ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος καθήμενος ἐπὶ σκίμποδος, σύννους τὴν ὄψιν καὶ λευκογένειος, ἔχων τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ὑπὸ τὴν σιαγόνα καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ κρατῶν γραφίδα δι' ἧς γράφει ἐν ἀνοικτῷ βιβλίῳ ἐπὶ τῶν γονάτων κειμένῳ τὴν ἀρχὴν τοῦ εἰς τὸ ἅγιον πάσχα περιφήμου αὐτοῦ λόγου. Ἀπέναντι δὲ

αὐτοῦ ὑπάρχει ἀναλογεῖον, ἐφ' οὗ κεῖται εἱλητὸν ἀνάπτυκτον καὶ μελανοδοχεῖον.

Περιέχει δὲ τὸ τεῦχος τὰ ἑπόμενα κατὰ τάξιν κείμενα, ὧν αἱ μὲν ἐπιγραφαί εἰσι χρυσαῖ, τὰ δὲ ἀρχικὰ στοιχεῖα κεφαλαιώδη καὶ πεποικιλμένα.

1. «Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀναστάσεως ἡμέρα», φ. 3α. Migne τ. 35, σ. 396. Ἡ πρώτη σελὶς τοῦ λόγου τούτου ἐστὶ χρυσογραφής, κυανοῖς δὲ κεφαλαίοις στοιχείοις γέγραπται ἐν τῇ κάτω ὤᾳ τὸ «τῇ δευτέρᾳ τῆς διακαινησίμου». Τῆς δὲ ἐπιγραφῆς προτάσσεται ἐγκεκοσμημένος πίναξ τετραγώνου παραλληλογράμμου σχήματος μήκους 0, 15 καὶ ὕψους 0, 8, παριστῶν ἐντὸς νεφέλης τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν εὐλογοῦντα ἐν μέσῳ δύο ἀγγέλων. Ἀπέναντι παρίσταται ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ἐνδεδυμένος ἀρχιερατικὴν στολὴν καὶ ἔχων ἐνώπιον αὐτοῦ τὸν προφήτην Ἀμβακούμ, τοῦ μὲν Γρηγορίου τείνοντος αὐτῷ τὴν δεξιὰν καὶ δεικνύντος τὴν πλήρωσιν τοῦ περὶ Χριστοῦ ὁράματος αὐτοῦ, τοῦ δὲ προφήτου Ἀμβακοὺμ παρισταμένου ὀρθοστάδην καὶ ἐντρόμου, καὶ ἐπισκοποῦντος τὴν ἀποκαλυφθεῖσαν αὐτῷ ὅρασιν. Ὁ καλλιτέχνης διὰ τῆς εἰκόνος ταύτης ἡρμήνευσε τὰ ἐφεξῆς λόγια τοῦ θείου Γρηγορίου· «καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τῶν νεφελῶν, καὶ οὗτος ὑψηλὸς σφόδρα, καὶ ἡ ὅρασις αὐτοῦ ὡς ὅρασις ἀγγέλου, καὶ ἡ στολὴ αὐτοῦ ὡς φέγγος ἀστραπῆς διερχομένης· καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ· ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ σάλπιγγος, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ ὡς πλῆθος οὐρανίου στρατιᾶς· καὶ εἶπε «σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ».

2. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι», φ. 6α. Migne τ. 36, σ. 624. Ὁ λόγος διαιρεῖται εἰς πέντε στάσεις ἀναγινωσκομένας κατὰ σειρὰν μέχρι παρασκευῆς τῆς διακαινησίμου ἑβδομάδος. Κοσμεῖται δὲ μετὰ τριῶν μικρῶν εἰκόνων, τῶν ἑξῆς. Ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ φύλλου 9α παρίσταται μέλας ὁ ἑωσφόρος μετὰ τῶν δύο αὐτοῦ ἀνα-

πεπταμένων πτερύγων, καταπίπτων πρὸς τοὺς πόδας τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ὅστις εἰκονίζεται ὀρθοστάδην τῇ δεξιᾷ μὲν εὐλογῶν, τῇ ἀριστερᾷ δὲ κρατῶν εἰλητὸν ἐμπεριέχον, ὡς εἰκάζω, τὸν εἰς τὸ ἅγιον πάσχα λόγον αὐτοῦ. Ἐπίσης ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ 11 φύλλου ὑπάρχουσι δύο μικρογραφίαι, καὶ ἡ μὲν εἰκονίζει τὸν παράδεισον, ἤτοι γῆν χλοηφόρον μετὰ τεσσάρων φοινίκων, ἐν ᾧ κάθηται γυμνὸς ὁ προπάτωρ Ἀδὰμ νέος τὴν ἡλικίαν· ἡ δὲ παρίστησι τὸν ἐκτὸς τοῦ παραδείσου κόσμον, γῆν ἁπλῆν μετὰ λοφίσκου, ἐφ' οὗ κάθηται ἡ Εὔα ἐνδεδυμένη ἐρυθροῦν χιτῶνα καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς ἐξηπλωμένον ἔχουσα τὸν τεθνηκότα Ἀδὰμ μετὰ χειρῶν ἐσταυρωμένων, ποδήρη φέροντα χιτῶνα κυανοῦν. Ἡ Εὔα, ὡς εἰκός, παρίσταται πένθιμος καὶ θρηνοῦσα, τῇ μὲν ἀριστερᾷ κρατοῦσα τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδρός, τῇ δὲ δεξιᾷ τὴν παρειὰν αὐτῆς.

3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «λόγος εἰς τὸ ἔαρ καὶ εἰς τὸν μάρτυρα Μάμαντα», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι», φ. $27^α$. Migne τ. 36, σ. 608. Ὁ λόγος οὗτος κοσμεῖται μετὰ τῶν ἐφεξῆς εἰκόνων· α') ἡγεῖται τοῦ τίτλου πίναξ τετραγώνου παραλληλογράμμου σχήματος, μήκους 0, 15 καὶ πλάτους 0, 075, ἐν ᾧ εἰκονίζεται σπήλαιον μετὰ θύρας τεχνητῆς, ἧς ἔξωθεν παρακάθηται ἐπὶ σκίμποδος ὁ μάρτυς Μάμας ἐν νεανικῇ ἡλικίᾳ, ἐνδεδυμένος λευκὸν χιτῶνα μέχρι γονάτων καὶ ἀμέλγων ἐντὸς σκύφους γάλα ἐλάφου. Ἐπὶ τῆς πέτρας τοῦ σπηλαίου ὑπάρχει δευτέρα ἔλαφος βόσκουσα. Πρὸς τὸ σπήλαιον δὲ ἔρχεται δρομαίως στρατιώτης, ὅστις, φαίνεται, ἀνεζήτει τὸ καταφύγιον τοῦ Μάμαντος, παριστάμενος μετὰ μικροῦ χιτῶνος, περικνημίδων, ἀσπίδος, μανδύου ὑπὸ τοῦ ἀέρος ἀναπεταννυμένου καὶ μετὰ κράνους ἐπὶ κεφαλῆς καμπύλου σχήματος, ἔχοντος ἐν τῷ κέντρῳ λοφίαν· κρατεῖ δὲ τῇ δεξιᾷ μακρὸν ἀκόντιον, καὶ τῇ ἀριστερᾷ δύο καλάμους· πρὸς τὰ ὀπίσω δὲ αὐτοῦ κρέμαται μακρὰ μάχαιρα. — β') τὴν δευτέραν στήλην τοῦ φύλλ. $33^α$ κατέχουσι τρεῖς μικρογραφίαι, αἵτινες παριστῶσι σκηνὰς τοῦ ἀνθρωπίνου βίου κατὰ τὸ φθινόπωρον, ἐμπνευσθείσας τῷ καλλιτέχνῃ ἐκ τῶν θαυμασίων γραφικῶν ἐκφράσεων τοῦ θείου Γρηγορίου· ἐξ ὧν ἡ πρώτη εἰκονίζει γῆν μετὰ φυτῶν

ἀκμαίων καὶ πηγῶν ὑδάτων ἐν μέσῳ φοινικῶνος, ἐφ' ἧς βόσκουσι τρεῖς ἄρνες· ἀγρότης δὲ εὐδαίμων καὶ τῆς γῆς δεσπότης παρίσταται κείρων πόαν. Ἡ δευτέρα μικρογραφία εἰκονίζει θάλασσαν ἐφ' ἧς πλέει ναῦς μετὰ ἱστίου, ἀναχθεῖσα ἐκ λιμένων καὶ ὑπὸ τριῶν κωπηλατῶν διοικουμένη· δελφῖνες δὲ περιστοιχίζουσι τὴν ναῦν, ἐξ ὧν εἷς ἀναπηδήσας πρὸς αὐτὴν τῆς θαλάσσης «περισκιρτᾷ, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ συγγραφέως, ἀναφυσῶν ὡς ἥδιστα καὶ ἀναπεμπόμενος, καὶ παραπέμπει πλωτῆρας σὺν εὐθυμίᾳ». Μακρὰν δὲ τῆς θαλάσσης κεῖται πύλη περιτετειχισμένης πόλεως καὶ λιμήν, ὅθεν ἀνήχθη ἡ ναῦς. Ἡ τρίτη δὲ τέλος εἰκὼν παρίστησι καὶ πάλιν γῆν χλοηφόρον, ἐφ' ἧς γεωργὸς ἄροτρον ὑπὸ δύο βοῶν ἑλκόμενον πήγνυται, ἄνω βλέπων πρὸς τὸν οὐρανόν· ἐκεῖθεν δὲ ἡ χεὶρ προβάλλει τοῦ πλάστου κατευλογοῦσα αὐτόν, τὸν καρποδότην ἐπικαλούμενον καὶ τέμνοντα γλυκεῖαν αὔλακα. Ὁ γεωργὸς παρίσταται ἐνδεδυμένος βραχὺ χιτῶνα, περισκελίδας καὶ πῖλον, ὠθῶν τῇ μὲν δεξιᾷ τὸ ἄροτρον, τῇ δ' ἀριστερᾷ παρορμῶν τοὺς ἀροτῆρας βόας.—γ') Ἐν φύλλῳ 33β ὑπάρχουσιν ἐπίσης τρεῖς σκηνογραφίαι, ἐξ ὧν ἡ πρώτη διαζωγραφεῖ ἐν εἰκόνι τὴν ἔκφρασιν «ἄρτι δὲ ποιμὴν καὶ βουκόλος ἁρμόζονται σύριγγας, καὶ νόμιον ἐμπνέουσι μέλος, καὶ φυτοῖς καὶ πέτραις ἐναερίζουσιν»· ἣν ὁ καλλιτέχνης παρέστησε διὰ μικροῦ λειμῶνος, ἐν ᾧ βόσκουσι δύο βόες, τρεῖς ἄρνες καὶ εἷς τράγος· ἐπὶ τῶν κορυφῶν δὲ δύο βουνῶν ποιμὴν καὶ βουκόλος ἀπέναντι ἀλλήλων καθήμενοι ἐμπνέουσιν ἐναρμόνιον μέλος, ὁ μὲν ἁρμόζων σύριγγα, ὁ δὲ αὐλόν.—Ἡ δευτέρα σκηνὴ διαζωγραφεῖ την ἔκφρασιν «ἄρτι δὲ φυτὸν φυτουργὸς θεραπεύει, καὶ ἰξευτὴς καλάμους οἰκοδομεῖ, καὶ ὑποβλέπει πτόρθους, καὶ περιεργάζεται πτερὸν ὄρνιθος»· ἣν ὁ καλλιτέχνης ἐξεικόνισε διὰ γῆς χλοηφόρου μετὰ δύο δένδρων καὶ ἰσαρίθμων ἀτόμων, ὅ ἐστιν ἰξευτοῦ καὶ φυτουργοῦ, ὧν ὁ μὲν θεραπεύει δένδρον, ὁ δὲ καθήμενος ἐντὸς καλύβης, ἐκ θάμνων καὶ κλάδων καὶ καλάμων ᾠκοδομημένης, κατέχει διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὄρνιν, ἣν περιεργάζεται· ὑποβλέπει δὲ καὶ ἕτερα πτηνὰ ἄνωθεν δένδρου περιιπτάμενα, οὗ ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐνεπήχθησαν δύο πάσσαλοι κλωβοὺς φέροντες

μετὰ ἐγκλείστων πτηνῶν. — Ἡ τρίτη σκηνὴ εὕρηται ἐν τῇ ὤᾳ, ἐκφράζουσα τὰς λέξεις τοῦ θείου Γρηγορίου «καὶ ἁλιεὺς βυθοὺς διορᾷ, καὶ δίκτυον ἀνακαθαίρει καὶ πέτρας ὑπερκαθίζεται»· διὸ παρίσταται θάλασσα μετὰ πλοίου ἄνευ ἱστίου, ἐν ᾧ εἰσι τρεῖς ἁλιεῖς, ἐξ ὧν ὁ μὲν δίκτυον ἀνασύρει, ὁ δὲ ἐπὶ πέτρας καθήμενος ἐξέβαλε τῆς θαλάσσης ἰχθὺν δι' ἀγκίστρου συλληφθέντα. Ἐν τῇ θαλάσσῃ δὲ αὐτῇ διάφοροι ἰχθῦς περινέουσι τὸ πλοῖον. — δ') Ἐν φύλλῳ 34$^{\alpha}$ ὑπάρχουσι δύο μικρογραφίαι. Ἡ μὲν ἐκφράζει τὰς λέξεις· «ἄρτι μὲν ἡ φιλεργὸς μέλισσα τὸ πτερὸν ἐκλύσασα καὶ τῶν σίμβλων ἀπαναστᾶσα τὴν ἑαυτῆς σοφίαν ἐπιδείκνυται, καὶ λειμῶνας ἐφίπταται καὶ συλᾷ τὰ ἄνθη· καὶ ἡ μὲν πονεῖ τὰ κηρία, τὰς ἑξαγώνους καὶ ἀντιθέτους σύριγγας ἐξυφαίνουσα, καὶ τὰς εὐθείας ταῖς γωνίαις ἐπαλλάττουσα, ἔργον ὁμοῦ κάλλους καὶ ἀσφαλείας· ἡ δὲ τὸ μέλι ταῖς ἀποθήκαις ἐναποτίθεται καὶ γεωργεῖ τῷ ξενίζοντι καρπὸν γλυκὺν καὶ ἀνήροτον». Ταῦτα λοιπὸν πάντα παρέστησεν ὁ καλλιτέχνης διὰ γῆς χλοηφόρου μετὰ φυτῶν καὶ δένδρων καλλυνθείσης, ἐφ ἧς κεῖνται τρεῖς κυψέλαι ἡ μὲν ὑπὲρ τὴν ἄλλην, ὅλως ὅμοιαι ταῖς νῦν παρ' ἡμῖν ἐν χρήσει, ὧν ἔξωθεν ἐσμὸς περιιπταμένων μελισσῶν. Ἡ ἑτέρα σκηνὴ παρίστησι τὴν ἑξῆς εἰκόνα «ἄρτι δὲ καλιὰν ὄρνις πήγνυται· καὶ ὁ μὲν ἐπανέρχεται, ὁ δὲ εἰσοικίζεται, ὁ δὲ περιίπταται καὶ καταφωνεῖ τὸ ἄλσος καὶ περιλαλεῖ τὸν ἄνθρωπον. Πάντα θεὸν ὑμνεῖ καὶ δοξάζει φωναῖς ἀλαλήτοις· ἐπὶ πᾶσι γὰρ εὐχαριστεῖται δι' ἐμοῦ ὁ θεός, καὶ οὕτως ὁ ἐκείνων ὕμνος ἡμέτερος γίνεται, παρ' ὧν ἐγὼ τὸ ὑμνεῖν λαμβάνω». Τὴν εἰκόνα ταύτην παρέστησεν ὁ τεχνίτης διὰ κήπου ἀειθαλοῦς μετά τινων δένδρων πεφυλαγμένων ὑπὸ καγκέλλων, καὶ ἄλλου ὑψηλοῦ δένδρου φέροντος καλιὰν ὄρνιθος, οὗ περιίπτανται τρία πτηνά· τόπος δὲ ποώδης περιρρεόμενος ἐξ ὑδάτων κατέχεται ὑπὸ δύο πορφυρῶν σινδόνων· καὶ ἐπὶ ταύτης μὲν κοιμᾶται νεανίας, ἐπὶ τῆς ἑτέρας δὲ κάθηται νεᾶνις, ἔχουσα ἐνώπιον πινάκιον, ἀλλ' ἧς τὴν κεφαλὴν προασπίζει σινδὼν ἀπῃωρημένη καὶ περιειλιγμένη.—ε') Ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ φύλλ. 34$^{\beta}$ εἰκονίζεται ἵππος ἐπὶ πεδίου ἕνα τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν ὑψῶν καὶ ὡσεὶ τρέχων, κατὰ πάντα

δὲ σύμφωνος πρὸς τὴν ἔκφρασιν «νῦν δὲ ὑψαύχην ἵππος καὶ ἀγέρωχος τοῖς οἴκοις δυσχεραίνων καὶ τὰ δεσμὰ τυραννήσας κροαίνει κατὰ πεδίων καὶ ποταμοῖς ὡραΐζεται».

4. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «λόγος εἰς τὴν ἁγίαν πεντηκοστήν», οὗ ἡ ἀρχή· «Περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα φιλοσοφήσωμεν», φ. 35α. Migne τ. 36, σ. 428. Τὸν λόγον τοῦτον κοσμεῖ εἰκὼν μία, ἡ πρὸ τῆς ἐπιγραφῆς, τετραγώνου παραλληλογράμμου οὖσα σχήματος καὶ μήκους μὲν 0,162, πλάτους δὲ 0,088· ἐν ᾗ παρίσταται τὸ ἔδαφος τῆς ἁγίας Σιών, ὅ ἐστι τὸ ἐμβαδὸν ἐκκλησίας, ἧς ἐν τῷ μέσῳ ὑπάρχει θύρα σκοτεινὴ μετὰ δύο ὀρθίων ἀτόμων, τῶν προφητῶν Ἰεζεκιὴλ καὶ Ἰωήλ. Ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν τῆς θύρας εἰσὶν οἱ δώδεκα ἀπόστολοι ἐπὶ θρόνων καθήμενοι καὶ κρατοῦντες οἱ μὲν εἱλητά, οἱ δὲ βιβλία κεκλεισμένα· ἐπὶ τῶν κεφαλῶν δὲ αὐτῶν κατέρχονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἰσάριθμοι γλῶσσαι φωτός. Ἡ εἰκὼν αὕτη εἴληπται ἐκ τῶν πράξεων κεφ. 2, 1—4. «Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι».

5. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «εἰς τὸν μάρτυρα Κυπριανόν, ἐπιστάντος μετὰ μίαν τῆς μνήμης ἡμέραν» ἐγκώμιον, οὗ ἡ ἀρχή· «Μικροῦ Κυπριανὸς», φ. 57α. Migne τ. 35, σ. 1169. Τῆς ἐπιγραφῆς προτάσσεται πίναξ τετραγώνου παραλληλογράμμου σχήματος, μήκους 0,148 καὶ πλάτους 0,075, ἐν ᾧ εἰκονίζεται ἄθροισμα λαοῦ μετὰ προσοχῆς ἀκροωμένου τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐγκωμιάζοντος τὸν μάρτυρα. Ὁ ῥήτωρ ἵσταται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πίνακος μετὰ στολῆς ἀρχιερατικῆς τὸ μὲν πρόσωπον ἔχων ἐστραμμένον πρὸς τὸν λαόν, τὴν δὲ δεξιὰν ἐκτείνων πρὸς ἄλλον ἀρχιερέα, πιθανῶς τὸν ἅγιον Κυπριανόν, ὅστις διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς κατέχει εὐαγγέλιον κλειστὸν καὶ διὰ τῆς ἄλλης εὐλογεῖ τόν τε ῥήτορα καὶ τὸ πλῆθος.

*

6. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν, συμφοιτητὴν αὐτοῦ γενόμενον καὶ ἔκδικον Ναζιανζοῦ». Ἀρχ. «Τίς ἡ τυραννὶς», φ. 69α. Migne τ. 35, σ. 1044. Καὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ λόγου τούτου προτάσσεται πίναξ μήκους 0,152 καὶ πλάτους 0,082, ἐν ᾧ παρίσταται ἄθροισμα νέων σπουδαστῶν, ἐξ ὧν εἷς γράφει ἐπὶ εἰλητοῦ τοὺς ἀκροωμένους λόγους τοῦ ἁγίου Γρηγορίου. Οὗτος δὲ ἔχων τὰ ὀπίσθια πρὸς τὸν τόπον τῶν νέων κάθηται ἐπὶ ἕδρας μετὰ τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ στολῆς, καὶ ἐν ἠνεῳγμένῳ βιβλίῳ ἐπὶ τῶν μηρῶν κειμένῳ γράφει ἀπαγγέλλων τὴν στηλίτευσιν τῶν δοξασιῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ, ὅστις κάθηται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐπὶ ἁπλοῦ σκίμποδος, καταβεβλημένος καὶ δύσμορφος τὴν ὄψιν, ἔχων ἐπὶ κεφαλῆς λευκὸν σκοῦφον ἀπέριττον, ἐνδεδυμένος μανδύαν μετὰ πορφυροῦ περιλαιμίου, καὶ γράφων τὰς κατὰ χριστιανισμοῦ δοξασίας αὐτοῦ ἐν εἰλητῷ κειμένῳ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ αὐτοῦ μηροῦ. Ὄπισθεν δὲ ἵστανταί τινες τῶν ὀπαδῶν αὐτοῦ, νέοι τὴν ἡλικίαν.

7. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «λόγος εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια ἤτουν γενέθλια», οὗ ἡ ἀρχή· «Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε», φ. 80α. Migne τ. 36, σ. 312. Προτάσσεται ἐπίσης πίναξ μήκους 0,155 καὶ πλάτους 0,085, ἐν ᾧ εἰκονίζεται ἡ ἁγία Βηθλεέμ, ἤτοι ἀνοικτὸν σπήλαιον ἐν ὄρει μετὰ φάτνης ἐν εἴδει κλίνης, ἐφ' ἧς κατάκειται τὸ βρέφος. Τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κρατεῖ ἡ Θεοτόκος καθημένη ἐκτάδην ἐπὶ πορφυρᾶς σινδόνης. Βοῦς δὲ καὶ ἵππος παραλλήλως ἱστάμενοι ἔχουσι τὰς κεφαλὰς ἐντὸς τῆς φάτνης, οἱονεὶ θερμαίνοντες τὸ βρέφος. Καὶ κατωτέρω αὐτῆς, εἰς τὴν ῥίζαν πέτρας καὶ ἐπὶ γῆς ποώδους, κάθηται ὁ μνήστωρ Ἰωσήφ, ἔχων τὴν μορφὴν γεροντικήν, τὴν κεφαλὴν κεκλιμένην καὶ στηρίζων αὐτὴν εἰς τὴν δεξιὰν παλάμην, οἱονεὶ ἀναλογιζόμενος τὸ ἔκτακτον τῆς γεννήσεως καὶ τὴν σοβαρότητα αὐτῆς ὑπὸ κοινωνικὴν ἔποψιν. Τοῦ ὅλου δὲ σπηλαίου κάτωθεν ὑπάρχει λεκάνη μετὰ βάσεως, ἐν ᾗ ἀποκαθαίρεται τὸ ἀρτιγέννητον βρέφος, κρατούμενον ὑπὸ παιδίσκης καὶ ἀπολουόμενον· ἄλλη δὲ παιδίσκη χέει ἐν τῇ λεκάνῃ ὕδωρ ἀπὸ δοχείου μετὰ λαβῆς. Καὶ πρὸς ἀριστερὰν

μὲν τῆς ὅλης ταύτης σκηνῆς τρεῖς ἄγγελοι παρίστανται ἐξ οὐρανοῦ κατελθόντες εἰς τὸ ὄρος καὶ δοξολογοῦντες, κατὰ τὰ εὐαγγέλια, τὴν γέννησιν· ὧν κατωτέρω φαίνονται βαδίζοντες πρὸς τὸ σπήλαιον οἱ τρεῖς μάγοι, τοῦ πρώτου αὐτῶν κρατοῦντος ἐν χερσὶ θήκην πλήρη δώρων, κεκλιμένην ἔχοντος τὴν κεφαλὴν καὶ μετὰ σεβασμοῦ προπορευομένου· πρὸς δεξιὰν δὲ εἰκονίζεται ἄγγελος ἐπὶ τοῦ ὄρους μετὰ ἠνεῳγμένων πτερύγων, κρατῶν τῇ ἀριστερᾷ ἀκόντιον καὶ τῇ δεξιᾷ εὐλογῶν τρεῖς ποιμένας πρὸς τὴν ῥίζαν ἄλλου βουνοῦ ἱσταμένους, ὧν ὁ μεσαῖος γέρων τὴν ἡλικίαν καὶ φέρων ἱμάτιον δερμάτινον προςβλέπει τὸν ἄγγελον.

8. «Ἰωάννου τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἐλαχίστου μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ λόγος εἰς τὴν ἁγίαν γέννησιν», οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁπόταν τὸ ἔαρ ἐπέλθῃ», φ. 92α. Migne τ. 96, σ. 817. Ἐν τῷ κρασπέδῳ ὁ καλλιγράφος σημειοῖ ὅτι ὁ λόγος οὗτος «ἀπορεῖται εἴ ἐστι τοῦ Δαμασκηνοῦ· διὸ οὐκ ὠρθώθη» [1]. Ὁ λόγος οὗτος διασαφηνίζεται ἐν τῷ κώδικι ὑπὸ πολυαρίθμων εἰκόνων, ὧν τὴν ἀναγραφὴν θεωρῶ χρήσιμον τοῖς ἀσχολουμένοις περὶ τὴν χριστιανικὴν ἀρχαιολογίαν· διότι ὁ διὰ τὸ πλῆθος ἀποκρύφων πληροφοριῶν ἀξιοπερίεργος οὗτος λόγος, πρῶτον ἤδη ἀπαντᾷ ἐν χειρογράφῳ μετὰ εἰκόνων, δυναμένων οὕτως ἐξηγῆσαι παρομοίας παραστάσεις ἐπὶ ἄλλων μνημείων. Καὶ δὴ ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ὑπάρχει πίναξ, ἐν ᾧ εἰκονίζονται δύο θύραι μονῆς (πιθανῶς δὲ τῆς λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα) μετὰ ἀετωμάτων, ἐφ' ὧν εἰσιν ἐμπεπηγμένοι σταυροὶ δύο. Ἐκ τῆς πρὸς δεξιὰν θύρας, ἐχούσης καὶ παραπέτασμα συνεσταλμένον, παρίσταται ἐξελθὸν πλῆθος μοναχῶν, ὅπερ ἔστη ἔμπροσθεν ἀναλογείου, οὗ κατέναντί ἐστιν ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἐπὶ ἕδρας καθήμενος καὶ γράφων ἐν ἀνοικτῷ βιβλίῳ. Ἔστι δὲ τὴν ἡλικίαν γέρων καὶ μετὰ μακρᾶς λευκῆς γενειάδος.—Ἐν φύλ. 96 παρίσταται ἡ φυγὴ τῆς Θεοτόκου, καθημένης ἐπ' ὄνου, ὃν σύρει ὁ μνήστωρ Ἰωσήφ. Παραπλεύρως εἰσὶ τρεῖς ἅγιοι μετὰ στεφάνης περὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, ὧν ὁ

[1] Ἔν τισι χειρογράφοις ἀποδίδοται Ἰωαννῃ τῷ πρεσβυτέρῳ Εὐβοίας. Fabricii-Harles, Bibl. Gr. τ. IX, σ. 740 καὶ τ. X, σ. 239.

μὲν εὐλογεῖ τὴν Θεοτόκον, ἕτερος δὲ τείνει τὰς χεῖρας πρὸς τὸν πεζῇ ἐρχόμενον Ἰωσήφ. Οὗτοι δέ εἰσι προφῆται, οἱ τὴν φυγὴν τῆς Θεοτόκου προφητεύσαντες. Ὄπισθεν τοῦ ὄνου ἔρχονται δύο διάβολοι.—Ἐν φύλ. 97ᵅ ἐπαναλαμβάνεται ἐν σμικρῷ σχήματι ἡ εἰκὼν τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ.—Ἐν φύλ. 98ᵝ παρίστανται τρεῖς μικρογραφίαι· α΄) οἱ τρεῖς μάγοι ἔφιπποι καὶ ὁ ἀστήρ· β΄) ἡ παρουσίασις αὐτῶν ἔμπροσθεν τῆς Θεοτόκου, καθημένης ἐπὶ πέτρας εἰς τὴν ῥίζαν ὄρους καὶ κρατούσης ἐν ταῖς ἀγκάλαις τὸ βρέφος· ὄπισθεν δὲ βράχου προβάλλει τὴν κεφαλὴν ὁ Ἰωσήφ· γ΄) ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς Ἄτταλος ἐπὶ κλίνης, ἥτις κεῖται ἐν μέσῳ δύο αἰθουσῶν. Πρὸς τὸ μέρος τῆς κεφαλῆς ἵστανται τρεῖς νέοι ποδήρεις φέροντες χιτῶνας, πρὸς δὲ τὸ τῶν ποδῶν γυνή, ἐνδεδυμένη πορφυροῦν μανδύαν. Ἡ εἰκὼν αὕτη ἐκφράζει τάδε· «Κάσσανδρος τελευτᾷ καταλείψας ἀδελφὴν Δωριάδα Πυλάδου τοῦ εἰς Ἑλλάδα ἀναιρεθέντος, ἥν τινα ἐπόθησεν Ἄτταλος ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεύς· καὶ εἰσελθὼν ἐπ' εὐνῆς τοῦ καθευδῆσαι μετ' αὐτῆς, ἔχουσα μάχαιραν ἔπηξεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ».—Ἐν φύλ. 99ᵅ παρίσταται ὁ Ἄτταλος ἐπὶ κλίνης καθεύδων καὶ ἡ Δωριὰς πηγνῦσα μάχαιραν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Ὄπισθεν δὲ τοῦ αὐτοῦ φύλλου, ἀλλ' ἐν τῷ κρασπέδῳ εἰσὶ δύο μικρογραφίαι, ὧν ἡ μὲν παρίστησιν ὅμιλον Ἀχαιῶν ἱσταμένων ἀπέναντι νεάνιδος φερούσης ποδῆρες ἔνδυμα μετὰ χρυσοῦ πλαισίου. Οὗτοί εἰσιν οἱ ὑπὸ Φιλίππου ἀδελφοῦ τοῦ Ἀττάλου ἀποσταλέντες πρὸς Εὐωπίαν τὴν ἱέρειαν, ἣν «ἠρώτων γνῶναι αὐτοὺς ἐφ' ᾧ παρῆσαν». Ἡ δὲ ἑτέρα παρίστησι πρὸς δεξιὰν πύλην τείχους καὶ πρὸς ἀριστερὰν δένδρον ὑψηλόν, ἐφ' οὗ ὑπάρχει νεανίας κρατῶν ὑδρίαν ἐξ ἧς καταχέεται ὕδωρ ἐντὸς λεκάνης μετὰ βάσεως. Τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ Κάσταλον ὕδωρ. Παρίσταται δὲ καὶ ἡ ἱέρεια Εὐωπία, ἥτις «κλινασα ἅπτεται τοῦ ὕδατος» καὶ χρησμοδοτεῖ.—Ἐν φύλ. 100ᵅ εἰκονίζεται τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς, πρὸς ὃ μετέβησαν κατόπιν οἱ Ἀχαιοί, τὴν προφῆτιν ἀτιμάσαντες. Ὁ πίναξ λοιπὸν οὗτος παρίστησι τὴν ἑξῆς διακόσμησιν. Πρὸς ἀριστερὰν ὑπάρχει στήλη ἐπὶ βάσεως μετὰ τριῶν βαθμίδων, φέρουσα ἐπιστύλιον, οὗ

ἐν τῷ μέσῳ ἵσταται ἄγαλμα γυναικὸς ὁλογύμνου, τὸ τῆς Ἀθηνᾶς, κρατούσης ἐν τῇ δεξιᾷ κλάδον ἐλαίας καὶ τῇ ἀριστερᾷ ὑψούσης πρᾶγμά τι δυσδιάκριτον· ἐπὶ κεφαλῆς δὲ φέρει κάλυμμα χρυσοῦν (modium). Ἀπέναντι τῆς στήλης ταύτης ὑψοῦνται δύο ἱστοὶ συγκρατούμενοι ἄνωθεν μετὰ δοκοῦ, ἐφ' ἧς κεῖνται δύο γυναικεῖα ἀγάλματα γυμνά, τὸ αὐτὸ ἐπὶ κεφαλῆς φέροντα κάλυμμα. Τὸ ἓν τῶν ἀγαλμάτων τούτων κρατεῖ τῇ δεξιᾷ καθέτως δόρυ, καὶ τῇ ἀριστερᾷ θώρακα. Ἀνὰ μέσον δὲ τοῦ πίνακος ὑψοῦται ἱστός. ἐν ᾧ ὑφαίνεται πορφύρα· παραπλεύρως ἵσταται ἡ ἱέρεια Ξανθίππη μετὰ πορφυροῦ ποδήρους χιτῶνος, ἥτις στραφεῖσα πρὸς τὰ ὀπίσω ὁρᾷ δύο Ἀχαιοὺς καὶ μετ' ἀγανακτήσεως, κατὰ τὸ κείμενον, λέγουσα αὐτοῖς «κακῇ ὥρᾳ εἰσήλθατε ὧδε προπετεῖς, ἀνακόλουθοι». Ἀλλ' οὗτοι ὕβρισαν καὶ ταύτην. — Ὄπισθεν δὲ τοῦ αὐτοῦ φύλλου παρίσταται πάλιν ἡ Ξανθίππη προσβλέπουσα τρεῖς Ἀχαιούς, οἵτινες μετὰ συνομιλίαν ἀπεφάσισαν τὴν εἰς τὸ μαντεῖον τοῦ Φοίβου Ἀπόλλωνος καταφυγὴν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ εἰκονίζεται ἐν φύλ. $101^{α}$, ἔνθα ἐστὶ τὸ ἐμπρόσθιον αὐτοῦ, ἀποτελούμενον ἐκ τριῶν μελαινῶν στηλῶν καὶ μιᾶς καμάρας. Ἀπέναντι ὑπάρχει τρίπους μετὰ πυρᾶς ὑποκάτωθεν, ἐφ' οὗ ἵδρυται στήλη μετὰ ἐπιστυλίου, φέρουσα τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνος, κρατοῦντος τῇ δεξιᾷ μακρὸν δόρυ καὶ τῇ ἀριστερᾷ θώρακα στηριζόμενον ἐπὶ τοῦ ἐπιστυλίου, μακροῦ ὄντος. Ἐν τῇ αὐλῇ ἵστανται δύο Ἀχαιοί, τοῦ ἑνὸς ἔχοντος τὴν δεξιὰν ἐν τῷ τρίποδι. — Ἐν φύλ. $101^{β}$ ἕτερος πίναξ παριστῶν τὸν ὑπὸ Κύρου κατασκευασθέντα ναόν, ἐν ᾧ ἀπέθηκε θεῶν ἀνδριάντας χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς. Ἐν αὐτῷ εἰκονίζεται καὶ ὁ βασιλεὺς ὄπισθεν τοῦ ἱερέως Προυπίππου πωγονοφόρου ὄντος, φέροντος χιτῶνα ποδήρη καὶ φαινόλην, ὑψοῦντος τὰς χεῖρας πρὸς τὰ ἀγάλματα καὶ αἰτουμένου παρ' αὐτῶν τὴν λύσιν ὀνείρου τοῦ βασιλέως. — Ἐν φύλ. $102^{α}$ ὑπάρχουσι δύο καμάραι τοῦ αὐτοῦ ναοῦ μετὰ στηλῶν, συνδεδεμέναι δι' ἁλύσεως ἀφ' ἧς κρέμανται κανδῆλαι. Ἐπὶ τῶν ἐπιστυλίων δέ εἰσι χρυσᾶ ἀγάλματα χορεύοντα, πρὸς ἃ δέονται ὅ τε ἱερεὺς καὶ ὁ βασιλεύς. — Ἐν τῷ φ. $103^{α}$ ἡ αὐτὴ παράστασις· ἀλλ' ἤδη ἐκ τῶν ἐπιστυλίων πίπτουσι τὰ ἀγάλματα,

κατὰ συνέπειαν φωνῆς ἀκουσθείσης μετὰ τὴν διάσχισιν τοῦ ὀρόφου τοῦ ναοῦ καὶ τὴν κατάβασιν λαμπροῦ ἀστέρος, ὃς ἔστη ἄνωθεν πηγῆς. Ἔξωθεν τοῦ ἱεροῦ ὁ βασιλεὺς καὶ ὅμιλος μάγων λεγόντων ὅτι «ῥίζα ἔνθεος καὶ βασιλικὴ ἀνέτειλεν», ἤτοι ὁ Χριστός.—Ἐν φύλ. 104α τρεῖς μικρογραφίαι· α΄) ἀνάκτορον οὗ ἔξωθεν κάθηται ἐπὶ θρόνου ὁ βασιλεύς, φέρων ἐπὶ κεφαλῆς κάλυμμα κωνικὸν καὶ διατάσσων τρεῖς ἀπέναντι αὐτοῦ ἱσταμένους μάγους, ἵνα μεταβῶσιν εἰς προσκύνησιν τοῦ τεχθέντος βασιλέως· β΄) ἡ ὁδοιπορία τῶν μάγων ἐφίππων, προπορευομένου τοῦ ἀστέρος· γ΄) ἡ ἄφιξις αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, πόλιν τετειχισμένην· ἐκτὸς τῆς πύλης ἀνήρ, ἐρωτώμενος ὑπὸ τοῦ πρώτως φθάντος μάγου «ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεύς». Κατόπιν αὐτοῦ ἔρχονται δρομαίως καὶ ἔφιπποι οἱ δύο ἄλλοι μάγοι.—Ἐν φύλ. 104β εἰκὼν παριστῶσα τὸν Ἡρώδην ἐν μέσῳ δύο ἀνακτόρων, καθήμενον ἐπὶ σκίμποδος, κρατοῦντα τῇ δεξιᾷ σπάθην ἐπὶ τῶν μηρῶν κειμένην καὶ ἔχοντα ἔμπροσθεν ὅμιλον «ἱερέων καὶ γραμματέων τοῦ λαοῦ», πρὸς οὓς τὴν ἀριστερὰν τείνων ποιεῖται τὴν ἐρώτησιν «ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται».—Ἐν φύλ. 105α τρεῖς μικρογραφίαι· α΄) ὅμιλος Ἰουδαίων ἐρωτώντων τοὺς μάγους περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐλεύσεως αὐτῶν· ὁ πρῶτος τῶν μάγων, πρεσβύτερος τὴν ἡλικίαν, τῇ μὲν δεξιᾷ κρατεῖ ξίφος, τὴν δὲ ἀριστερὰν τείνει πρός τινα τῶν Ἰουδαίων· β΄) ὅμιλος πάλιν τῶν αὐτῶν Ἰουδαίων, ἤδη τεθορυβημένων διὰ τὸ ἄκουσμα τῆς γεννήσεως τοῦ Μεσσίου, καὶ οἱ μάγοι συνομιλοῦντες περὶ τοῦ θέματος τούτου· γ΄) τρεῖς Ἰουδαῖοι καὶ οἱ μάγοι, ὧν ὁ πρεσβύτερος ζωηρὸς τὴν ὄψιν τείνει τὴν δεξιὰν πρὸς ἰουδαῖον.—Ἐν φύλ. 106α παρίσταται ἐμπρόσθιος πλευρὰ ἐκκλησίας, ἡ τῆς ἁγίας Βηθλεέμ, ἧς ἔξωθέν ἐστιν ἡ Θεοτόκος καθημένη, κρατοῦσα ἐν ἀγκάλαις τὸ βρέφος καὶ συνομιλοῦσα τοῖς μάγοις — Ἐν φύλ. 106β τρεῖς μικρογραφίαι· α΄) ἡ Θεοτόκος καθημένη ἐπὶ σκίμποδος παρὰ τὴν θύραν οἰκήματος καὶ κρατοῦσα πρὸς ἀριστερὰν ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ τὸ βρέφος· ἀπέναντι αὐτῆς ζωγράφος καθήμενος (ὁ κατὰ τὸ κείμενον συνοδεύσας τοὺς μάγους), ὅστις τῇ μὲν ἀριστερᾷ κρατεῖ πίνακα μετὰ τοῦ ὁμοιώματος τῆς Θεοτόκου

καὶ τοῦ βρέφους, τῇ δὲ δεξιᾷ ζωγραφεῖ, λαμβάνων τὰ χρώματα ἀπὸ θήκης κειμένης ἐπὶ τραπεζίου. Τὴν εἰκόνα δὲ παρίστησιν ἐν προτομῇ· β) τὸ ἐμπρόσθιον ἱεροῦ ἐν Περσίᾳ καὶ ἄνωθεν τῆς θύρας αὐτοῦ καμάρα, ἧς ἐν τῷ μέσῳ ἐτέθη τὸ ἀνωτέρω ζωγράφημα. Κάτωθεν οἱ μάγοι καί τις πέρσης, πρὸς ὃν ἑρμηνεύεται ἡ εἰκών. γ') ἡ Θεοτόκος μόνη καθημένη καὶ ἀπέναντι οἱ μάγοι, ὧν ἕκαστος κρατεῖ τὸ αὐτὸ βρέφος, ἀλλ' ὁ τρίτος κατεβίβασεν ἤδη αὐτὸ ἵνα περιπατήσῃ· ἔστι δὲ ὁ Ἰησοῦς παρὰ μὲν τῷ ἑνὶ βρέφος ἔτι, παρὰ δὲ τῷ ἄλλῳ ἔφηβος καὶ παρὰ τῷ τρίτῳ ἀνὴρ γενειῶν.—Ἐν φ. 107α δύο μικρογραφίαι· α') πρόσοψις δύο ἐκκλησιῶν καὶ οἰκιῶν συνενουμένων μετὰ ὑψηλοῦ τοίχου. Ἐν τῇ αὐλῇ ἡ Θεοτόκος μόνη καθημένη καὶ ἀπέναντι οἱ μάγοι ἀσκεπεῖς, ὧν ὁ πρεσβύτερος ἔχει ἐν ταῖς παλάμαις τὸ βρέφος, οὗ τοὺς πόδας κρατοῦσιν οἱ λοιποί· αὐτὸ δὲ τὸ βρέφος παρίσταται γελῶν καὶ σκιρτῶν «τῇ κολακείᾳ τῶν μάγων»· β') πρόσοψις ἐκκλησίας καὶ τρεῖς στῆλαι μετὰ θόλου καὶ σταυροῦ. Ἡ Θεοτόκος ἀναλαβοῦσα τὸ βρέφος κάθηται καὶ τῇ δεξιᾷ εὐλογοῦσα ἀπολύει τοὺς μάγους γονυπετῶς προσκυνοῦντας αὐτήν.—Ἐν φύλ. 107β παρίσταται ὁ θαυμασμὸς τῶν μάγων περὶ τῆς ἐναλλαγῆς τοῦ βρέφους καὶ ἡ πρὸς αὐτοὺς παραγγελία τοῦ ἀγγέλου ὅπως ἀναχωρήσωσι ταχέως. Ὑπάρχει λοιπὸν ἐζωγραφημένη ἡ ἐκκλησία τῆς ἁγίας Βηθλεέμ, ἧς ἔξωθεν δειπνοῦσιν οἱ τρεῖς μάγοι περὶ τράπεζαν πλήρη φαγητῶν· ὁ εἷς αὐτῶν κάθηται ἐπὶ σκίμποδος, ὁ ἕτερός ἐστι κεκλιμένος καὶ ὁ πρεσβύτερος ὄρθιος, τείνων τὰς χεῖρας πρὸς τὰ ἄνω, ὁπόθεν κατέρχεται ἐσπευσμένως ἄγγελος εὐλογῶν αὐτοὺς καὶ οἱονεὶ διατάσσων τὴν ταχεῖαν ἀναχώρησιν. Ἑτέρα αὐτόθι εἰκὼν παρίστησι πρόσοψιν τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας μετὰ θύρας ἀνοικτῆς καὶ τοὺς τρεῖς μάγους ἐφίππους καὶ δρομαίως φεύγοντας. Ὁ εἷς μάλιστα αὐτῶν παρίσταται ὡσεὶ ἕτοιμος ἵνα πέσῃ ἐκ τοῦ ἵππου διὰ τὸ βίαιον τῆς φυγῆς. Ἀνίπταται δὲ συγχρόνως καὶ ὁ ἄγγελος, ἔχων τὰ βλέμματα πρὸς τοὺς μάγους ἐστραμμένα, ὧν προπορεύεται ὁ πρεσβύτερος, ὑψῶν πρὸς ἐκεῖνον τὴν δεξιὰν καὶ προσβλέπων ζωηρῶς τοὺς ὄπισθεν ἐρχομένους συνοδοιπόρους.—Ἐν φύλ.

108β τρεῖς μικρογραφίαι· α΄) πορεία ἐπὶ ὄνου· ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ ὄνων ὁ λευίτης καὶ ὁ νεανίας αὐτοῦ. Κατὰ τὸ κείμενον ὁ λευίτης παρῴκει «ἐν μηροῖς ὄρους Ἐφραΐμ» καὶ ἤρχετο «ἕως ἐξέναντι Ἰεβοῦς»· β΄) παράστασις τῆς γῆς Γαβαᾶ διὰ πόλεως περιτετειχισμένης καὶ μετὰ πύλης κλειστῆς, πρὸς ἣν ἐπορεύοντο ἤδη οἱ ἀνωτέρω ἐν ὥρᾳ ἑσπερινῇ· γ΄) ἡ εἴσοδος τοῦ λευίτου καὶ τῶν συνοδοιπόρων εἰς τὴν πόλιν ταύτην, παρισταμένη διὰ πλατείας χλοηφόρου καὶ εὐδένδρου, ἧς ἐν μέσῳ κάθηται ἡ παλλακὴ ἐπὶ ὑψώματος μετὰ ἐσταυρωμένων χειρῶν, ἔχουσα ἔμπροσθεν λεκάνην· παραπλεύρως δὲ αὐτῆς ἐστιν ὁ λευίτης συνομιλῶν μετὰ χωρικοῦ καὶ πρὸς ἀριστερὰν οἱ τρεῖς ὄνοι καὶ ὁ νεανίας κομίζων εἰς τὴν παλλακὴν δοχεῖον.—Ἐν φύλ. 109β δύο παραστάσεις· α΄) ἡ οἰκία τοῦ χωρικοῦ καὶ ὅμιλος ἀνθρώπων, μεθ' ὧν συνομιλεῖ ὁ οἰκοδεσπότης· β΄) ἡ αὐτὴ οἰκία καὶ ὁ οἰκοδεσπότης ἐκβάλλων τὴν φιλοξενηθεῖσαν παλλακὴν τοῦ λευίτου, ἣν ἤδη ἐμπαίζει ὁ ἀνωτέρω ὅμιλος.—Ἐν φύλ. 110α τρεῖς μικρογραφίαι· α΄) οἰκία, ἧς ἔξωθεν κατάκειται τεθνηκυῖα ἡ γυνή· ἔτι τρεῖς ἄνδρες φεύγοντες· β΄) ἡ αὐτὴ οἰκία, πρὸς ἣν ἡ παλλακὴ ἐλθοῦσα κατέπεσεν ἐκτάδην· τὰς χεῖρας αὐτῆς ἔχει ἐπιτεθειμένας εἰς τὰς βαθμίδας τῆς θύρας. Παρίστανται αὐτόθι καὶ ὁ λευίτης καὶ ὁ νεανίας κλαίοντες ἐπὶ τῇ συμφορᾷ· γ΄) ἡ ἀνακομιδὴ τῆς παλλακῆς ὑπὸ τοῦ λευίτου εἰς τὴν πατρίδα. Πεδιάς, ὁ λευίτης καὶ ὁ νεανίας ἐπὶ ὄνων· ἐν τῷ μέσῳ τρίτος ὄνος ἄγων τὸ πτῶμα καὶ συρόμενος ὑπὸ τοῦ προπορευομένου νεανίου.—Ἐν φύλ. 110β τρεῖς μικρογραφίαι· α΄) ἐν τῷ προαυλίῳ οἰκίας τράπεζα, ἐφ' ἧς ἐτέθη τὸ πτῶμα· ἀνὴρ δὲ κρατῶν τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ «ἐμέλισε, κατὰ τὸ κείμενον, τὴν παλλακὴν εἰς δώδεκα μέλη καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰ ἐν παντὶ ὁρίῳ Ἰσραήλ»· β΄) ὅμιλος Ἰσραηλιτῶν μετὰ μορφῶν ἐξηγριωμένων καὶ καθημένων ἐπὶ ἑδρῶν. Εἷς αὐτῶν κρατεῖ τὴν κεφαλὴν τῆς παλλακῆς, ἄλλοι δὲ δύο φέρουσι τὸν πόδα, ὃν παραλαμβάνει τρίτος. Σύσκεψις κατὰ τῆς φυλῆς Βενιαμίν· γ΄) συμπλοκὴ Ἰσραηλιτῶν μετὰ τῆς φυλῆς Βενιαμίν. Πρόσοψις τῆς πόλεως Γαβαᾶ, ἀφ' ἧς ἐξέρχονται ἔφιπποι στρατιῶται, καταδιώκοντες τοὺς

ἐκδίκησιν ζητοῦντας Ἰσραηλίτας. Ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πτώματα ἀκέφαλα καταπίπτοντα ἀπὸ ἵππων. - Ἐν φύλ. 111α δύο παραστάσεις· α') δευτέρα παρασκευὴ τῶν Ἰσραηλιτῶν πρὸς ἔφοδον κατὰ τῶν υἱῶν Βενιαμίν. Πύλη πόλεως δι' ἧς ἐξέρχονται πολλοὶ ἱππεῖς δρομαίως· β') ὀδυρμὸς τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐν Βεθήλ. Λόφος ἐφ' οὗ ὅμιλος στρατιωτῶν, τὰς χεῖρας ἀνυψούντων καὶ δεομένων. Ὄπισθεν τοῦ αὐτοῦ φύλλου ἄλλαι τρεῖς παραστάσεις· α') ἔφοδος τῶν Ἰσραηλιτῶν κατὰ τῆς φυλῆς Βενιαμὶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ. Πρόσοψις τῆς πόλεως Γαβαᾶ, ἧς ἔξωθεν πληθὺς ἱππέων τρεπόντων εἰς φυγὴν τοὺς ἐχθρούς. Δύο ἱππεῖς ἀκοντίζουσιν ἱππέα ἐχθρόν, ζωηρῶς ἀγωνιζόμενον ὑπὲρ τῆς οἰκείας σωτηρίας. β') Νίκη τῶν Ἰσραηλιτῶν. Τρία φρούρια τῆς φυλῆς Βενιαμίν, ὧν ἔξωθεν δύο ξιφήρεις καὶ τέσσαρες ἄοπλοι, ἐξ ὧν ὁ εἷς ἀγωνίζεται ὑπὲρ σωτηρίας, προσβαλλόμενος ὑπὸ ἐχθροῦ. Ἕτερος αἰχμάλωτος καὶ τὰς χεῖρας δεδεμένος ἵσταται ἀπέναντι Ἰσραηλίτου, σύραντος ἤδη τὴν ῥομφαίαν ἀπὸ τῆς θήκης· γ') τέσσαρα φρούρια τῆς φυλῆς Βενιαμὶν πυρπολούμενα. — Ἐν φύλ. 112α ἡ ἐν Βηθλεὲμ βρεφοκτονία, παρισταμένη δι' ὀρέων, ὧν ἐν μέσῳ ὑψοῦνται δύο δένδρα, καὶ δι' οἰκίσκου ἐπὶ βράχου. Εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ ὄρους τρεῖς στρατιῶται, κρατοῦντες γυμνὰ βρέφη καὶ ἀποκτείνοντες αὐτά. Ὄπισθεν τοῦ αὐτοῦ φύλλου, ἐν ᾧ καὶ τὸ τέλος τοῦ λόγου ἐν σχήματι σταυροῦ, ὑπάρχουσι τέσσαρες μικρογραφίαι· α') τρεῖς ἄγγελοι προσκυνοῦντες τὴν ἀπέναντι Θεοτόκον, ἥτις παρίσταται ἐν τῷ δευτέρῳ πίνακι καθημένη ἐπὶ σκίμποδος καὶ κρατοῦσα ἐν ἀγκάλαις τὸ βρέφος· β') πέντε ποιμένες καὶ γ') οἱ τρεῖς μάγοι προσκυνοῦντες τὴν Θεοτόκον.

9. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «λόγος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον, ἐπίσκοπον Καισαρείας Καππαδοκίας, ἐπιτάφιος». Ἀρχ. «Ἔμελλεν ἄρα», φ. 113α. Migne τ. 36, σ. 493. Τῆς ἐπιγραφῆς ὑπέρκειται πίναξ παριστῶν τὸ ἐμβαδὸν ἐκκλησίας, ἐν τῷ μέσῳ κράββατον μετὰ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Βασιλείου καὶ δύο ἀρχιερεῖς μετὰ στεφάνης περὶ τὴν κεφαλήν, τὸν μὲν προσκλινόμενον τῷ ἁγίῳ Βασιλείῳ, τὸν δὲ ἱστάμενον παρὰ τοὺς πόδας τοῦ

νεκροῦ. Ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν εἰσὶν ἱερεῖς καὶ διάκονοι φέροντες τὰς στολὰς αὐτῶν.

10. Τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου «λόγος εἰς τὰ ἅγια φῶτα», οὗ ἡ ἀρχή· «Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς», φ. 172α. Migne τ. 36, σ. 356. Αὐτόθι ἐστὶ καὶ πίναξ παριστῶν τὴν βάπτισιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἐν τῷ μέσῳ ὁ ποταμὸς Ἰορδάνης, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἱστάμενος βαπτίζεται ὑπὸ τοῦ προδρόμου Ἰωάννου, ἔχοντος ὄπισθεν τὸ ὄρος Ἑρμονιεὶμ καὶ δένδρον. Πρὸς τὸ ἀπέναντι χεῖλος τοῦ ποταμοῦ ἵστανται δύο ἄγγελοι, κρατοῦντες ὑποκλινῶς σινδόνα. Παρὰ τοὺς πόδας δὲ τοῦ Ἰησοῦ κάθηται ἀνὴρ κρατῶν ὑδρίαν. Ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ βαπτιζομένου προβάλλει ἐξ οὐρανοῦ ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ, πέμπουσα τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν εἴδει περιστερᾶς.

11. Τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου «λόγος εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα», οὗ ἡ ἀρχή· «Χθὲς τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων», φ. 185α. Migne τ. 36, σ. 360. Αὐτόθι καὶ πίναξ, οὗ ἐν τῷ μέσῳ παρίσταται καθήμενος ὁ ἅγιος Γρηγόριος, ἐνδεδυμένος τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ εὐλογῶν τοὺς ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἱσταμένους ἀκροατάς, τῇ δὲ ἀριστερᾷ κρατῶν εὐαγγέλιον κλειστόν, στηριζόμενον ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος.

12. Τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου «λόγος εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Γρηγόριον τὸν Νύσσης, τὸν ἀδελφὸν Βασιλείου τοῦ μεγάλου». Ἀρχ. «Φίλου πιστοῦ», φ. 218β. Migne τ. 35, σ. 832. Αὐτόθι καὶ πίναξ παριστῶν πρὸς ἀριστερὰν ἐκκλησίαν, ἧς ἔμπροσθεν ὑψοῦται θόλος μετὰ σταυροῦ, στηριζόμενος ἐπὶ στηλῶν· πρὸς δεξιὰν δέ ἐστι οἰκία διόροφος καὶ ἐν τῷ μεταξὺ χώρῳ ἵστανται ὁ ἅγιος Γρηγόριος καὶ ὁ ἅγιος Βασίλειος, προσκλίνοντες ἀλλήλοις τὰς κεφαλάς.

13. Τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου «λόγος εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον ἀρχιεπίσκοπον Ἀλεξανδρείας», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀθανάσιον ἐπαινῶν», φ. 223β. Migne τ. 35, σ. 1081. Αὐτόθι καὶ πίναξ παριστῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν δύο οἰκίας καὶ ὅμιλον νεανίσκων ἀσκεπῶν, ἱσταμένων ὄπισθεν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ὅστις κάθηται ἐπὶ σκίμποδος, κρατῶν τῇ ἀριστερᾷ βιβλίον κλειστὸν καὶ προσβλέπων τοὺς μαθητάς· διὰ τῆς δεξιᾶς δὲ δείκνυσιν αὐτοῖς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον,

καθήμενον ἀπέναντι αὐτοῦ καὶ γράφοντα ἐν ἀνοικτῷ βιβλίῳ. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πίνακος πῖδαξ μετὰ λεκάνης.

14. Τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου «συντακτήριος εἰς τὴν τῶν ρν' ἐπισκόπων παρουσίαν», οὗ ἡ ἀρχή· «Πῶς ὑμῖν τὰ ἡμέτερα», φ. 246. Migne τ. 36, σ. 457. Αὐτόθι καὶ πίναξ παριστῶν τὴν δευτέραν οἰκουμενικὴν σύνοδον. Πέριξ εἰσὶ 14 ἱεράρχαι, ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν τράπεζαι δύο. Ἐν τῷ μέσῳ ἐπὶ διακεκριμένης ἕδρας κάθηται ὁ ἅγιος Γρηγόριος ἀπαγγέλλων τὸν συντακτήριον. Ἐν φύλ. 264 ἕτερος πίναξ παριστῶν τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου. Τεῖχος ἐπιθαλάσσιον τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετὰ ἀποβάθρας. Ἀπέναντι ἕτερον τεῖχος μετὰ πύλης κλειστῆς, ἧς ὑπέρκειται οἰκία. Ἐν τῷ μέσῳ ἀμφοτέρων θάλασσα μετὰ ἰχθύων καὶ ἄλλων θαλασσίων ζώων. Ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας ὅμιλος κληρικῶν μετὰ ἱερατικῶν στολῶν καὶ ἀπέναντι λέμβος μετὰ δύο κωπηλατῶν καὶ ἑνὸς ἐπιβάτου (ἐσταυρωμένας ἔχοντος τὰς χεῖρας) καὶ πλοῖον εἰς οὗ τὸ ἐμπρόσθιον ἵσταται ὁ ἅγιος Γρηγόριος ἀποχαιρετῶν τοὺς κληρικούς· ἀλλ' εἷς ἐξ αὐτῶν ἁρπάζει τὴν πρῶραν τοῦ πλοίου.

15. Τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου «λόγος περὶ φιλοπτωχίας», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄνδρες ἀδελφοί», φ. 264β. Migne τ. 35, σ. 857. Αὐτόθι καὶ πίναξ παριστῶν ὅμιλον ἀσκεπῶν ἀκροατῶν καὶ ἕτερον ὅμιλον ἡμιγύμνων καὶ ἐξησθενηκότων πτωχῶν, ἱκετευόντων τὸν ἅγιον Γρηγόριον, ὅστις ἵσταται ἐν τῷ μέσῳ ἐνδεδυμένος τὴν ἀρχιερατικὴν στολήν, ὁμιλῶν πρὸς τὸ πλῆθος καὶ δεικνὺς αὐτῷ τοὺς πτωχούς. Παρὰ τοὺς πόδας δὲ αὐτοῦ ὑπάρχουσι δύο πτωχὰ παιδία, κρατοῦντα δοχεῖα ἐλεημοσύνης καὶ κλίναντα πρὸς αὐτὸν τὰ γόνατα· δύο δὲ δοχεῖα μετὰ κινητῶν λαβῶν κατάκεινται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

16. Τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου «εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης». Ἀρχ. «Τί λύετε τάξιν», φ. 291α. Migne τ. 35, σ. 933. Αὐτόθι καὶ πίναξ παριστῶν δύο οἰκίας διορόφους, ὅμιλον ἀκροατῶν τεινόντων ἱκετικῶς τὰς χεῖρας καὶ ἐν τῷ μέσῳ τὸν ἅγιον Γρηγόριον δεικνύντα τῷ πλήθει τὸν ἀπέναντι πατέρα, ὅστις κάθηται ἐπὶ σκίμποδος σιωπῶν, ἤτοι τὴν δεξιὰν ἔχων εἰς

τὸ στόμα.—Ἐν τέλει τοῦ λόγου (φ. 306β) ὑπῆρχε σημείωσις, ἤδη μὴ διακρινομένη.

17. «Συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις περὶ ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος». Ἀρχ. «Οἱ τῶν ἔξω ῥήτορές τε καὶ σοφισταὶ», φ. 307α—313α. Πρβλ. Migne τ. 38, Νόννος. Τὸ κείμενόν ἐστιν ἐν τῷ κώδικι δίστηλον καὶ ἡρμηνευμένον δι' ἑπτακαίδεκα εἰκόνων, ἐξ ὧν σημειοῦνται ὧδε ἕνδεκα, διότι τῶν λοιπῶν προστίθεται αὐτὸ τὸ σχέδιον ἐν τέλει τῆς περιγραφῆς· α') ὁ Πέλωψ καταδιώκων τὸν Οἰνόμαον ἐν φύλ. 307β. Πεδιὰς καὶ ἁρμάμαξα τέθριππος φέρουσα τὸν Πέλοπα καὶ πλησιάζουσα ἑτέρᾳ ὁμοίᾳ ἐφ' ἧς ὑπάρχει ὁ Οἰνόμαος. Οὗτος δὲ προσιδὼν ἐκεῖνον ἐκτείνει τὰς χεῖρας ἔντρομος· εἰς τὴν δεξιὰν αὐτοῦ κρέμαται μαστίγιον. β') Ἄρτεμις καὶ Ἀκταίων ἐν φ. 308α. Τόπος ὀρεινός· ἡ Ἄρτεμις γυμνὴ ἔχουσα ἐν τῇ ἀριστερᾷ φαρέτραν καὶ τὴν δεξιὰν τείνουσα πρὸς τὰ ἔμπροσθεν· ἵππος δὲ ἐπισεσαγμένος ὁρμᾷ πρὸς τρεῖς κύνας ἐπιπεσόντας κατὰ τοῦ Ἀκταίονος. γ') Ἀχιλλεὺς διδασκόμενος τὴν τοξικὴν ἐν φ. 308α. Τόπος ὀρεινὸς μετὰ ἄντρου, οὗτινος ἔξωθέν ἐστιν ὁ ἱπποκένταυρος Χείρων εἰκονισμένος μετὰ δύο ἐπὶ κεφαλῆς κεράτων καὶ φέρων ὄπισθεν τὸν μικρὸν Ἀχιλλέα γυμνόν, τοξεύοντα δύο ἐλάφους φευγούσας δρομαίως πρὸς τὸ ὄρος. δ') Κρόνος καὶ Ῥέα ἐν φύλ. 310β. Ὁ Κρόνος ὄρθιος, ἡμίγυμνος, ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα καὶ εὔσαρκος, φέρων ἐπὶ κεφαλῆς κράνος. Ἀπέναντι αὐτοῦ ἡ Ῥέα μετὰ χρυσοῦ καλύμματος, κυανοῦ χιτῶνος καὶ ἐπιχιτωνίου καὶ γυμνὸν ἔχουσα τὸ στῆθος καὶ τὸν δεξιὸν βραχίονα. Διὰ τῆς δεξιᾶς τίθησιν εἰς τὸ στόμα τοῦ Κρόνου λίθον ἐσπαργανωμένον. Ὄπισθεν αὐτῆς πέντε κορύβαντες καὶ κουρῆτες μετὰ μουσικῶν ὀργάνων, ἔχοντες ἐν μέσῳ τοῦ αὐλητοῦ καὶ τοῦ τυμπανοκρούστου λίκνον χρυσοῦν, ὅπερ φέρει τὸν ἀρτιγέννητον Δία. ε') Σεμέλη καὶ Ζεὺς ἐν φ. 311α. Ἀνάκτορον μέγα μετὰ παραπετασμάτων εἰς τὰς ὀρόφους, κλίνη ἐν ᾗ κοιμᾶται ἡ Σεμέλη ἡμίγυμνος καὶ ὁ Ζεὺς μετὰ χρυσοῦ διαδήματος καὶ κυανοῦ ποδήρους χιτῶνος, πεσὼν ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς Σεμέλης. Πρὸς τὸ πρόσωπον δὲ αὐτῆς βάλλεται κερ-

αυνὸς ἐν εἴδει τριῶν καθέτων πορφυρῶν γλωσσῶν. Ὄπισθεν τῆς κλίνης παρίσταται ὁ αὐτὸς Ζεὺς καθήμενος, ἔχων γυμνὸν τὸν ἀριστερὸν πόδα μέχρι τοῦ μηροῦ καὶ προσπαθῶν ἵνα τὸ ἐκ τῆς Σεμέλης τεχθὲν ἔμβρυον (Διόνυσον) κρύψῃ ἐν τῷ μηρῷ αὐτοῦ. Κατόπιν ἡ αὐτὴ παράστασις μετὰ τῆς διαφορᾶς ὅτι τὸ ἔμβρυον, ἀκμαῖον ἤδη, ἐκβάλλεται τοῦ μηροῦ. ς′) Ὁ κολοσσὸς τῆς Ῥόδου καὶ τὸ Μαυσωλεῖον ἐν φ. 311β. Θάλασσα καὶ ἡ νῆσος Ῥόδος μετὰ μιᾶς χαμηλῆς οἰκίας ἐχούσης παρακειμένην βάσιν μετὰ δύο βαθμίδων, ἐφ' ἧς ὑψοῦται στήλη φέρουσα ἀνδριάντα χρυσοῦν Ἡρακλέους. Τῇ δεξιᾷ κρατεῖ μακρὸν ἀκόντιον στηριζόμενον εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἐπιστυλίου καὶ τῇ ἀριστερᾷ ῥόπτρον. Πρὸς τὸ ἄνω μέρος τοῦ στήθους διακρίνεται δέρμα λέοντος. Ἀπέναντι τῆς εἰκόνος ταύτης παρίσταται γῆ βραχώδης ἐν τῇ θαλάσσῃ μετὰ τοῦ τάφου τοῦ Μαυσώλου. Οὗτος δέ ἐστι λάρναξ μεγάλη, ἐν ᾗ διακρίνεται πρόσωπον ἀνδρὸς μετὰ διαδήματος. Ἄνωθεν τῆς λάρνακος τετράστηλον μετὰ τρούλλου. ζ′) Ζεὺς Ἀθηνᾶ καὶ Ἥφαιστος ἐν φ. 312α. Πλευρὰ οἰκίας, ἧς ἔξωθεν ὁ Ζεὺς καθήμενος ἐπὶ σκίμποδος. Ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐξέρχεται ἡ Ἀθηνᾶ μετὰ διαδήματος, ἐνδεδυμένη χιτῶνα κυανοῦν καὶ κρατοῦσα δόρυ καὶ θώρακα. Ἀπέναντι τοῦ Διὸς ὁ Ἥφαιστος ἱστάμενος ἀσκεπὴς καὶ μικρὸν προσκλίνων· φαίνεται δὲ συνομιλῶν μετὰ τοῦ Διός, τείνων πρὸς αὐτὸν τὴν δεξιὰν καὶ τῇ ἀριστερᾷ κρατῶν ἀξίνην ἐρριζωμένην ἐν τῇ γῇ. Κατόπιν παρίσταται ὁ αὐτὸς Ἥφαιστος κυνηγῶν τὴν παρθένον Ἀθηνᾶν. η′) Ἑκάτη καὶ φάσματα ἢ δρακοντοκέφαλοι ἐν φ. 312α. θ′) Δωδώνη ἐν φ. 312β. Πρόσοψις ναοῦ μετὰ ὑψηλῆς θύρας, ἧς ἔμπροσθεν ὑψίκομος δρῦς. Ἀπὸ τῶν κλάδων αὐτῆς ἄτομόν τι χέει διὰ χρυσῆς στάμνου ὕδωρ, ὅπερ καταρρέει ἐντὸς πίδακος. Γυνὴ δὲ μάντις, ἐνδεδυμένη πορφυροῦν χιτῶνα καὶ ἔχουσα γυμνὴν τὴν ἀριστερὰν μέχρις ὤμου, λαμβάνει ἀπὸ τῆς λεκάνης τοῦ πίδακος στρογγύλον τι ἀντικείμενον. Ὄπισθεν τῆς μάντιδος ὅμιλος μαντευομένων. ι′) Μενδήσιος τράγος ἐν φ. 313α. Πρόσοψις τοῦ μενδησίου ἱεροῦ, ὅμιλος ἀνθρώπων καὶ πρὸς δεξιὰν στήλη ἐπὶ βάσεως φέρουσα πλατεῖαν πλάκα, ἐφ' ἧς παρίσταται ἵππος καθήμενος καὶ τράγος κερασφόρος ἱστάμενος καὶ ἔχων ἕνα τῶν

ἐμπροσθίων ποδῶν ἐπὶ βάσεως ἀγάλματος, ὅπερ ὑψοῦται ἐν μέσῳ ἀμφοτέρων τῶν ζώων. Τοῦτο δὲ παρίστησιν ἐπίσης τράγον. ια′) Ὅμιλος Αἰγυπτίων μετὰ ποδήρων χιτώνων καὶ καλυμμάτων ἀραβικῶν. Ἡ φυσιογνωμία αὐτῶν ὄντως φελαχική. Βλέπουσι δὲ πρὸς τρεῖς στήλας ἐπὶ βάσεων, ὧν ἐν μέσῳ τρίπους μετὰ πυρᾶς καὶ ἱερεὺς αἰγύπτιος ἐπίσημον φέρων στολήν, ἤτοι στιχάριον καὶ φαινόλην, καὶ πρὸς τὸν τρίπουν κλινόμενος. Ἐπὶ τῶν στηλῶν κροκόδειλος, δελφὶς καὶ αἴλουρος περιεσφιγμένος ὑπὸ μεγάλου ὄφεως.

Σημείωσις. Ἐκτὸς τῆς περιγραφῆς τῶν εἰκόνων τούτων προστίθενται ὧδε δύο φωτοτυπικοὶ πίνακες μετὰ τῶν ἐπιλοίπων λειογραφιῶν (ἀριθ. 2, 3). Τὸ ἐν αὐτοῖς δὲ κείμενον ἀναγινώσκεται οὕτω.

Πλάτων ἐν ταῖς πολιτείαις λέγει, ὡς ὁ Γύγης οὗτος ποιμὴν
αι
ἦν· καὶ ποιμένων, εὗρε κεχωσμέ(νον) ἵππον χαλκοῦν· ἐν ᾧ ἵππῳ
ἔνδοθ(ι) εὗρ(εν) ἐνόντα νεκρὸν ἄν(θρωπ)ον, φοροῦντα δακτύλιον καὶ λαβὼν
τὸν δακτύλιον εἶχε· καὶ ὅτε μὲν ἔστρεφε τὴν σφενδόνι τοῦ δα-
εμ
κτυλίου ἐγίνετο ἀφανής· ὅτε δὲ ἀντέστρεφεν, πάλιν ἐγίνετο ἀφα-
νὴς τοῖς οὖσιν· σφενδόνι δέ ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ δακτυλίου· ἐλθὼν δὲ
ἐπὶ τὸν βασιλέα τῶν Λυδῶν καὶ ἀντιστρέψας τὴν σφενδόνην ἐγένετο ἀφανής.
καὶ εἰσελθὼν ἀπέκτεινεν τὸν βασιλέα, καὶ ἔλαβε τὴν βασιλείαν.
Ὁ δὲ Ἡρόδοτος, ἄλλως ἱστορεῖ τὰ κατὰ τὸν Γύγην ὅτι ἐπιτροπῇ τῆς
δεσποίνης ἀπέκτεινε τὸν Κανδαύλ(ην) ὁ Γύγης καὶ ἐβασίλευσεν:-

Ὁ Μίδας οὗτος Φρυγίας ἦν βασιλεύς· ἦν δὲ χρυσομανής τις,
ὡς τὸ ἔργον ἐδήλωσεν. Ηὔξατο οὖν ἵν' οὗ ἐὰν ἅψηται, χρυσὸς γέ-
νηται. Εἰσηκούσθη οὖν οὗτος· καὶ οὗ ἐὰν ἥψατο ἢ χειρὶ ἢ στόματι,
χρυσὸς ἐγίνετο· καὶ οὕτως πάντ(α) μὲν ἦν αὐτῷ χρυσός· φαγεῖν δὲ
μὴ δυνάμενος, ἀπόλετο· καὶ γὰρ ἡ τροφή, ἡ διδομένη αὐτῷ διὰ τοῦ
στόματος ἀπεχρυσοῦτο. Ἐφθάρη οὖν τῷ λιμῷ. Ἱστο-
ροῦσι δὲ ἄλλοι τινὲς ὅτι χρισμὸν λαβὼν ἔζησεν. Ἦν δὲ ὁ χρισμὸς
διελάσαι ἅρματ(ι)· καὶ ὅπου ἂν ἐπισχεθῇ τὸ ἅρμα στῆναι καὶ κτίσαι
πόλιν· καὶ ἐποίησεν οὕτως· καὶ κτίζει τὴν Ἄγκυραν τῆς Γαλατίας· ἄγκυρα
γὰρ σιδήριον πλοίου ποταμίου ἐπέσχε τὸ ἅρμα καὶ ἔστησεν τὸν Μίδαν·
καὶ οὕτως ἐκτίσθη ἡ πόλ(ις), καὶ ἐκλήθη Ἄγκυρα:

Τῆς γὰρ Παταρικῆς χιμαίρας ἀναφυείσης, περι ἧς μέ-
μνηται καὶ ὁ θεῖος οὗτος Γρηγόριος ἐν τῷ στηλιτευτικῷ, καὶ λυμαινομένης
τῆς χώρας τῆς τῶν Λυκίων, καὶ τοῦ Προίτου βασιλεύοντος Λυκίας, προσε-

Σελὶς 64—65.

Κῶδιξ πατρ. 14, ἑνδεκάτου αἰῶνος, φ. 308b—309a.

Σελὶς 65.
Κῶδιξ πατρ. 14, ἑνδεκάτου αἰῶνος, φ. 309b—310a.

τάχθη ὁ Βελλεροφόντης ἀποκτεῖναι τὴν χίμαιραν. Ἦν δὲ τὸ θηρίον τοιοῦτον· πρόσθε μὲν λέων, ὄπισθε δὲ δράκων· μέση δὲ ἦν χίμαιρα· ἐξ ἧς χιμαίρας, τὸ πῦρ ἀνεδίδοτ(ο) καὶ ἦν δυσάλωτον τὸ θηρίον. Τὸν ἵππον οὖν τὸν Πήγασον ἐκ θ(εο)ῦ εὑρὼν ὁ Βελλεροφόντ(ης), ὃς ἐλέγετο ἔχειν πτερὰ, καὶ ὕδωρ ἀπὸ τῶν ὀνύχων ἀποστάζειν, ἐλθὼν σύμμαχον εὑρῶν τὴν πτῆσιν τοῦ ἵππου διὰ τὸ εἶναι πτερωτὸν ὡς εἶπον,

αῖ

καὶ σφερα(ν) μολίβδου παραθεὶς ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὁ Βελλεροφόντης, ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα τῆς χιμαίρας, καὶ ἀπὸ τοῦ πυρὸς διελύθη ὁ μόλιβδος καὶ ἀνεῖλε τὴν χίμαιραν: Migne τ. 36, σ. 1061.

Ἀλφειὸς ποταμός ἐστι τῆς Ἀρκαδίας· Ἀρκαδία δὲ πόλις ἐστὶ τῆς Πελοποννήσου. Ἔστι δὲ πηγὴ ἐν Σικελίᾳ τῇ νήσῳ, Ἀρέθουσα ὀνόματι. Λέγεται οὖν ὅτι ὁ Ἀλφειὸς ποταμὸς ἠράσθη τῆς πηγῆς τῆς Ἀρεθούσης· καὶ ἐρασθεὶς. διαδὺς τὸ πέλαγος, ἀναδίδοται ἐν Σικελίᾳ παρὰ τὴν Ἀρέθουσαν πηγήν, μὴ συναναμιχθεὶς τῇ ἁλμυρίδι τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ καθαρὸν τὸ νᾶμα διαφυλάττον πρὸς τὴν ἐρωμένην:

Ὀρέστης οὗτός ἐστιν, ὁ υἱὸς Ἀγαμέμνονος. Φιλίαν δὲ τοσαύτην ἔσχεν πρὸς τὸν Πυλάδην, καὶ Πυλάδης πρὸς τὸν Ὀρέστην, ὥστε καὶ ἀποθανόντο(ς) Πυλάδου, συγκατελθεῖν τὸν Ὀρέστην μέχρι τοῦ ᾅδου:-

Ὁ Μίνως καὶ ὁ Ῥαδάμανθυς, λέγονται υἱοὶ εἶναι τοῦ Διός, ὧν, ὁ μὲν Μίνως ἦν νομοθέτης, παρὰ τοῦ πατρὸς δεξάμενος τὴν νομοθετικήν· ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς δικαστῆς δίκαιος, ὥςπερ ἀπὸ τοῦ πατρὸς τὴν δικαιοσύνην μαθών. Λέγουσιν οὖν περὶ τούτων οἱ ποιηταὶ, καὶ Πλάτων δὲ αὐτὸς, ὅτι τοὺς ἀποθανόντας οὐχὶ δέχεται σκότος, ἀλλ' αἱ Μακάρων νῆσοι καὶ τὸ Ἠλύσιον πεδίον· ὄνομα δὲ τόπου τὸ Ἠλύ(σιον), οἱονεὶ ἀλύσιον καὶ ἀπολύ(σεως) οὐ κολάσεως. Φησὶν οὖν ἐν τούτῳ οἱ πὰρ αὐτῶν δίκαιοι μετὰ θάνατον αὐλισθήσονται. Τὸ δὲ τοῦ ἀσφοδέλου ὄνομα, φυτοῦ βοτάνης ἐστὶν ὄνομά τι, ἔχοντ(ος) ὀσμὴν οὐ φαύλην· καὶ τὸ ἄνθος ἐπιτερπὲς, καὶ ἡ ῥίζα ὠφέλιμος.

15. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 345 (ἀντὶ 346 κατὰ τὴν ἀρίθμησιν) μεγάλου τετάρτου σχήματος. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐν ἑκάστῃ σελίδι καὶ ἐκ 41 γραμμῶν. Κατὰ τὴν σύμπηξιν, ἥτις φαίνεται οὖσα νεωτάτη, πολλὰ φύλλα

καὶ τετράδια προσερράφησαν λίαν ἐσφαλμένως· ἀλλ' ἐκ συμπαραβολῆς ἀνεῦρον τὴν φυσικὴν αὐτῶν ἀκολουθίαν, ὡς φαίνεται κατωτέρω. Αἱ ἐπιγραφαὶ πορφυραῖ. Ἔστι δὲ ἀνώνυμον καὶ περιέχει τὰ ἱερὰ παράλληλα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἀπὸ τοῦ Α μέχρι τοῦ Ε στοιχείου [1]. Ἕκαστον στοιχεῖον διαιρεῖται εἰς 4 βιβλία, καὶ τούτων ἕκαστον ὑποδιαιρεῖται εἰς τίτλους, ἐξ ὧν πολλοὶ ἀφέθησαν ἀνέκδοτοι. Ἡ διαίρεσις δὲ ἔχει οὕτως ἐν συνόψει.

1. Ἐν ἀρχῇ «τίτλος α', βιβλίον α'. Στοιχεῖον Ἄλφα. Περὶ ἀϊδίου θεότητος τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος, καὶ ὅτι εἷς καὶ μόνος ἐπὶ πᾶσιν ὁ Θεός». Τὸ α' τοῦτο βιβλίον τοῦ Α στοιχείου διαιρεῖται εἰς νθ' τίτλους. Ἡ σελὶς $46^{β}$ ἄγραφος.—Ἀπὸ φ. $47^{α}$ «τίτλος α', στοιχεῖον Ἄλφα, βιβλίον β'. Περὶ τῆς ἁγίας ἀκτίστου καὶ συναϊδίου καὶ ὁμοουσίου Τριάδος». Διαιρεῖται εἰς ια' τίτλους. Ἡ σελὶς $106^{α}$ ἄγραφος.—Ἀπὸ φ. $10?^{α}$ «στοιχεῖον ἄλφα, βιβλίον γ'», οὗ ὁ α' τίτλος «περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου πλάσεως καὶ κατασκευῆς καὶ ὅσα περὶ ἡμῶν ἐν Γραφαῖς ἐμφέρεται». Τὸ ὅλον δὲ διαιρεῖται εἰς με' τίτλους. — Ἀπὸ φ. $137^{α}$ «στοιχεῖον ἄλφα, βιβλίον δ'», διῃρημένον εἰς μ' τίτλους καὶ ὧν ὁ πρῶτος ἐπιγράφεται «περὶ δημιουργίας ἀγγέλων. Ὁ τίτλος ιβ' ἐπιγραφὴν φέρει «περὶ φύσεως ἀνθρώπου λόγος κεφαλαιώδης Νεμεσίου ἐπισκόπου Ἐμέσης», οὗ ἡ ἀρχὴ «τὸν ἄνθρωπον ἐκ ψυχῆς νοερᾶς καὶ σώματος» (ὅρα ὁλόκληρον τὸν λόγον τοῦτον παρὰ Migne τ. 40, σ. 504—816). Ἐν φ. $168^{α}$ «τέλος σὺν Θεῷ τοῦ ἄλφα τῶν τεσσάρων ἀλφαβήτων». Ἡ σελὶς $168^{β}$ ἄγραφος.

2. Ἀπὸ φύλ. $169^{α}$ «στοιχεῖα $B^{α}$ τοῦ α' βιβλίου», διῃρημένου εἰς ιδ' τίτλους καὶ ὧν ὁ α' «περὶ βασιλείας οὐρανῶν». — Ἀπὸ φ. $180^{β}$ «στοιχεῖα βῆτα τοῦ β' βιβλίου», οὗ ὁ α' τίτλος «περὶ βουλῆς Θεοῦ καὶ ὅτι ἀνέφικτος τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἄτρεπτος καὶ ἀπαράβατος διαμένει». Τὸ ὅλον γ' τίτλοι.—Ἀπὸ φ. $185^{β}$ «στοιχεῖον βῆτα τοῦ γ' βιβλίου» εἰς ζ' τίτλους, ὧν ὁ α' «περὶ βασιλέως, ὅτι ἀλυσιτελὲς τὸ ἐξιέναι βασιλέα εἰς πόλεμον καὶ βέλτιον

[1] Ὅρα περὶ τοῦ βιβλίου τούτου J. Langen, Johannes von Damaskus. Gotha, 1879, σ. 204—210.

διὰ μισθοφόρων ἢ δώρων τοὺς πολεμίους ἀμύνασθαι καὶ οὐ δι' ἑαυτοῦ». —Ἀπὸ φ. 189α «στοιχεῖον βῆτα, βιβλίον δ'» εἰς ιγ' τίτλους, ὧν ὁ α' περὶ τοῦ «τί ἐστιν ἡ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου βλασφημία καὶ πῶς τοῖς εἰς αὐτὸ βλασφημοῦσιν οὐκ ἀφεθήσεται οὔτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. Μαξίμου μοναχοῦ» τοῦ ὁμολογητοῦ.

3. Ἀπὸ φύλ. 193β «στοιχεῖον Γάμμα, βιβλίον α'» εἰς ιη' τίτλους, ὧν ὁ α' «περὶ γνωστικῶν και πνευματικῶν ἀνδρῶν». Οἱ τίτλοι γ'—ιβ' κεῖνται ἐν φ. 244—247· οἱ ἀπὸ ιγ'—ιη' ἐν φ. 235—340α.—Ἀπὸ φ. 240β «στοιχεῖον γάμμα, βιβλίον β'» εἰς ς' τίτλους, ὧν ὁ α' «περὶ γεωργίας». — Ἀπὸ φ. 241β «στοιχεῖον γάμμα, βιβλίον γ'» εἰς γ' τίτλους, ὧν ὁ α' «περὶ γνωσιμαχούντων καὶ ἑαυτοὺς καταμεμφομένων». Οἱ τίτλοι β' καὶ γ' ἐν φ. 227. — Ἀπὸ φ. 228α—232α «στοιχεῖον γάμμα, βιβλίον δ'» εἰς ι' τίτλους, ὧν ὁ α' περιλαμβάνει κεφάλαιον τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

4. Ἀπὸ φ. 232β «στοιχεῖον Δέλτα, βιβλίον α'» εἰς λε' τίτλους, ὧν ὁ α' «περὶ δυνάμεως Θεοῦ». Οἱ τίτλοι δ'—ιη' κεῖνται ἐν φ. 219—226, οἱ ἀπὸ ιθ'—λδ' ἐν φ. 212—218 καὶ ὁ λε' ἐν φ. 203α.—Ἀπὸ φ. 203β «στοιχεῖον δέλτα, βιβλίον β'» εἰς ς' τίτλους, ὧν ὁ α' ἔτι «περὶ δυνάμεως Θεοῦ». Οἱ τίτλοι γ'—ς' κεῖνται ἐν φ. 196—199.—Ἀπὸ φ. 199β «στοιχεῖον Δ τοῦ γ' βιβλίου» εἰς κδ' τίτλους, ὧν ὁ α' «περὶ διαθηκῶν καὶ κληρονόμων». Οἱ τίτλοι ι' — κδ' ἐν φ. 252 — 261α. — Ἀπὸ φ. 261β — 271β «στοιχεῖον Δ τοῦ δ' βιβλίου» εἰς ιδ' τίτλους, ὧν ὁ α' «τί τὸ δρέπανόν ἐστιν, ὃ ὁ προφήτης Ζαχαρίας τεθέαται, καὶ τί τὸ μέτρον τοῦ μήκους καὶ τοῦ πλάτους καὶ τὰ ἑξῆς».

5. Ἀπὸ φ. 272α «στοιχεῖον Ε τοῦ α' βιβλίου» εἰς πολλοὺς τίτλους, ὧν ὁ α' «περὶ ἐντολῶν Θεοῦ καὶ τῶν φυλαττόντων αὐτάς». Σώζονται λγ' τίτλοι, ὧν οἱ δύο τελευταῖοι ἐν φ. 338—339.—Τὸ β' βιβλίον διαιρεῖται εἰς δ' τίτλους, ἀλλ' ἡ ἀρχὴ τοῦ α' ἐλλείπει. Ἀπὸ φ. 315α ὁ β' τίτλος, ἐπιγραφόμενος «περὶ ἐκκλησίας καὶ οἴκου Θεοῦ καὶ θυσιαστηρίου». Οἱ λοιποὶ δύο τίτλοι ἐν φ. 322.—Ἀπὸ φ. 323β «στοιχεῖον Ε τοῦ γ' βιβλίου» εἰς

λα' τίτλους, ὧν ὁ α' «περὶ ἐντολῶν Θεοῦ καὶ τῶν φυλασσόντων αὐτὰς καὶ ὅτι σωτήριοι καὶ ζωοποιοὶ καὶ κατὰ πάντα εὐθεῖαι καὶ ἅγιαι καὶ δίκαιαι». Οἱ τίτλοι ι'—ια' ἐν φ. 321· οἱ ἀπὸ ιβ'—ιε' ἐν φ. 330· ὁ ις' καὶ ιζ' ἐν φ. 329· οἱ ἀπὸ κ'—κδ' ἐν φ. 337· οἱ ἀπὸ τούτου μέχρις κζ' ἐν φ. 336 καὶ οἱ λοιποὶ μέχρι λα' ἐν φ. 334 καὶ 335.—Ἀπὸ φ. 341β «στοιχεῖον Ε τοῦ δ' βιβλίου» εἰς ζ' τίτλους, ὧν ὁ α' «πῶς νοητέον ἐπὶ Θεοῦ τὸ ἐμφύσημα». Οἱ τίτλοι γ' καὶ δ' ἐν φ. 340· ὁ ε' ἐν φ. 343 καὶ ὁ τελευταῖος ἐν τέλει τοῦ κώδικος. Ὑπάρχει καὶ ις' τίτλος ἐπιγραφόμενος «πῶς νοητέον τὸ προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων», ἀλλ' ἀγνοῶ εἰς ποῖον βιβλίον ἀνήκει.

16. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,305, πλ. 0,235) τῆς Ι' ἢ ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 284, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον (ὕψ. 0,19, πλ. 0,135) ἐκ γραμμῶν 27 ἐν ἑκάστῃ σελίδι. Τὸ πρῶτον φύλλον ἦν ἄγραφον, ἀλλὰ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἡ δευτέρα αὐτοῦ σελὶς ἐπληρώθη ὑπὸ σημειωμάτων, ἐξ ὧν ὀλίγιστα εὐχερῶς ἀναγινώσκονται. Σημείωσις τοῦ ιδ' αἰῶνος ἀναπληροῦται ὧδε· «† β[ι]βλίον τοῦ ἁγίου [Σάββα] κείμενον ἐν τῇ ἁγίᾳ [μο]νῇ αὐτοῦ τῇ ἐν Ἱερουσαλήμ». Ἡ συνέχεια τῆς σημειώσεως (ἐν τρισὶ σειραῖς) ἐστὶν ἀπεξεσμένη. Ἑτέρα παλαιὰ σημείωσις ἐν φύλ. 2α λέγει «βιβλίον τῆς μονῆς τοῦ Προδρόμου».

1. Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἑρμηνείας εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον βιβλίον β', ἤτοι ἀπὸ τῆς ν' μέχρις πη' ὁμιλίας, φ. 2—223α. Migne τ. 59, σ. 23—482. Αἱ ἐπιγραφαὶ διὰ κινναβάρεως. Ἐν τοῖς κρασπέδοις ὑπάρχουσιν ἐνιαχοῦ καὶ σχόλια. Ἡ σελὶς 223β ἀφέθη ἄγραφος.

2. «Ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν ἅγιον εὐαγγέλιον», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἰστέον ὅτι τοὺς μὲν ἄλλους εὐαγγελιστάς», φ. 224α—283α. Ὅρα Fabricii, Bibl. Gr. τ. VIII, σ. 489. IX, σ. 320. Ἡ ἀνώνυμος αὕτη ἑρμηνεία διαιρεῖται εἰς ξβ' κεφάλαια. Ἐν τοῖς κρασπέδοις ὑπάρχουσι καὶ σχόλια μακρὰ λεπτοῖς γράμμασιν. Τὸ ὕφος δὲ τῆς γραφῆς ἀνήκει εἰς ἕτερον καλλιγράφον καὶ οὐχὶ εἰς τὸν γράψαντα τὸ ἐν ἀρχῇ χρυσοστομικὸν κείμενον. Αἱ τελευταῖαι τρεῖς σελίδες 283β—284β ἄγραφοι.

17. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,305, πλ. 0,25) ἐκ τετραδίων λα' ἢ φύλλων 242, οὗ τὸ κείμενον δίστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 30 ἤτοι 0,215 × 0,17. Ἐγράφη πιθανῶς ἐν ἀρχαῖς τῆς ΙΒ' ἑκατονταετηρίδος. Ἔστι δὲ *συναξάριον* τῶν μηνῶν ἰουνίου ἰουλίου καὶ αὐγούστου καὶ περιέχει βίους καὶ μαρτύρια ἁγίων τοῦ καλοκαιρίου, συγγραφέντα, ὡς εἰκάζω, ὑπὸ Συμεῶνος τοῦ Μεταφράστου. Τῇ βοηθείᾳ τοῦ κώδικος τούτου συμπληροῦται πιθανῶς ἡ σειρὰ τῶν μεταφράσεων τοῦ Συμεῶνος, ἀτελὴς καὶ λίαν συγκεχυμένη περιελθοῦσα ἄχρις ἡμῶν διὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἀντιγραφέων προτίμησιν τῶν βίων καὶ μαρτυρίων ἁγίων ἀνδρῶν ἑορταζομένων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, κατὰ τὴν χειμερινὴν καὶ ἐαρινὴν τοῦ ἔτους ὥραν. Ὁ κῶδιξ ἦν πρότερον κτῆμα τῆς λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα. Τὸ ὄνομα τοῦ καλλιγράφου κρύπτεται ἐν φ. 242β, ἔνθα ὑπάρχει μακρὰ μονοκονδυλία δυςξύμβλητος. Ἐν τέλει τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Εὐδοκίμου ἔγραψε ταῦτα.

Χριστὲ προηγοῦ τῶν πόνων. Θεοτόκε,
ἕπου βοηθοῦσά μοι τῷ παναθλίῳ.
Πόνοις πονῶν γίνωσκε γνώσεως τύχην,
ἀγνωσίας δὲ τοὺς πόνους παρατρέχων.

Καὶ πάλιν ἐν τέλει τοῦ κώδικος ἕτερον ἰαμβεῖον, ἐξ οὗ δηλοῦται ὅτι τὸ τεῦχος ἐγράφη καὶ ἐδόθη πρὸς μελέτην γυναικί τινι.

Τέλος μὲν ἔσχεν ἡ γραφὴ τῆς πυκτίδος [1],
ἀρχὴ δέ σοι γένοιτο τοῦ θείου πόθου.
Εἰ γὰρ διέλθῃς [2] ἐμπόνως τὸ πυκτίον,
τοὺς μαρτυρικοὺς ἐννοουμένη πόνους
καὶ τῶν ὁσίων τὸν πανόλβιον βίον,
ζήλῳ πτερωθεῖσα [3] Θεῷ προσεγγίσεις,
ὃς καὶ καλῶς σκέποι σε, γυναικῶν κλέος.

Περιεχόμενα.

1. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἰουστίνου, Χαρίτωνος, Χαριτοῦς, Εὐελπίστου, Ἱέρακος, Παϊσίου καὶ Βαλεριανοῦ (α' ἰουνίου.). Ἀρχ. «Ἀντωνίνου τοῦ δυσσεβοῦς», φ. 1α.

1 Ἐν τῷ κώδ. «πυκτήδος». 2 «διέλθοις» 3 «πτερωθῆς καὶ».

2. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (β' ἰουν.). Ἀρχ. «Ἡμέτερος ὁ Νικηφόρος», φ. 3α. Ἐκδοθήσεται ἐν τῇ Ἱεροσολυμικῇ Σταχυολογίᾳ μου.

3. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Μητροφάνους πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως» (δ' ἰουν.). Ἀρχ. «Ῥώμης τῆς ἐπιφανοῦς», φ. 8β.

4. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μαρκιανοῦ, Νικάνδρου, Ἀπολλωνίου, Λεωνίδους, Ἀρρίου, Γοργίου, Ὑπερεχίου, Σεληνιάδος, Εἰρήνης καὶ Πάμμωνος (ε' ἰουν.). Ἀρχ. «Πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους ἡ Αἴγυπτος», φ. 11α.

5. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου (ϛ' ἰουν.). Ἀρχ. «Ἡνίκα Διοκλητιανὸς», φ. 12α. Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται νῦν τῇ 5 ἰουνίου. Ἀλλὰ πρβλ. Σεργίου полный κτλ. τ. II, σ. 151.

6. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Θεοδότου (ζ' ἰουν.). Ἀρχ. «Ἔσχε μὲν καὶ ἄλλους», φ. 13α.

7. Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παύλου ἐν τοῖς Καϊουμᾶ, ἐπὶ τῶν εἰκονομάχων ἀθλήσαντος (η' ἰουν.). Ἀρχ. «Ἄρτι τῆς δυσσεβεστάτης», φ. 15β. Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται νῦν τῇ 8 μαρτίου. Ἀλλὰ τὴν πληροφορίαν τοῦ ἡμετέρου κώδικος βεβαιοῦσι συναξάρια ἀρχαίων εὐαγγελίων, περὶ ὧν ὅρα Σεργίου ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 153. Τὸ κείμενον τοῦ μαρτυρίου δημοσιεύεται ἐν τῇ Ἱεροσολυμικῇ Σταχυολογίᾳ μου.

8. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Νικάνδρου καὶ Μαρκιανοῦ (θ' ἰουν.). Ἀρχ. «Στρατιωτικῆς ἑτερείας», φ. 18α.

9. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης (ι' ἰουν.). Ἀρχ. «Τὰ κατὰ τὴν παρθένον», φ. 20α.

10. «Περίοδοι καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα» (ια' ἰουν.). Ἀρχ. «Καὶ τὸ τῶν ἄλλων ἁγίων τοὺς βίους», φ. 22β.

11. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ὀνουφρίου (ιβ' ἰουν.). Ἀρχ. «Τὰ κατὰ τὸν μέγαν», φ. 26β.

12. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἀκυλίνης (ιγ' ἰουν.). Ἀρχ. «Καὶ γυναιξὶ τὸ τοῦ μαρτυρίου», φ. 30β.

13. Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Ἐλισσαιὲ (ιδ' ἰουν.). Ἀρχ. «Καὶ τίς οὐκ ἂν ἀγάσαιτο», φ. 32β.

14. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Δουλᾶ (ιε' ἰουν.). Ἀρχ. «Διοκλητιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς», φ. 41α.

15. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθούντων Κύπρου (ις' ἰουν.). Ἀρχ. «Φιλόχριστοι τῷ Τύχωνι», φ. 43α.

16. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μανουὴλ Σαβὲλ καὶ Ἰσμαὴλ (ιζ' ἰουν.). Ἀρχ. «Οἱ τρεῖς τῆς Τριάδος προσκυνηταί», φ. 44β.

17. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Λεοντίου (ιη' ἰουν.). Ἀρχ. «Οὐεσπασιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς», φ. 48α.

18. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Ἰούδαν (ιθ' ἰουν.). Ἀρχ. «Υἱὸς ἄρα καὶ Ἰούδας οὗτος Ἰωσήφ», φ. 51α.

19. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ζωσίμου (κ' ἰουν.). Ἀρχ. «Τραϊανοῦ τὰ Ῥωμαίων», φ. 52β. Τὴν μνήμην αὐτοῦ τῇ 20 ἀντὶ 19 ἰουνίου βεβαιοῦσι καὶ σλαυϊκὰ χειρόγραφα. Σεργίου ἔνθ. ἀνωτ. σ. 165.

20. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰουλιανοῦ μαρτυρήσαντος ἐν Κιλικίᾳ (κα' ἰουν.). Ἀρχ. «Διοκλητιανοῦ τοῦ τυράννου», φ. 54β.

21. Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Εὐσεβίου ἐπισκόπου Σαμοσάτων (κβ' ἰουν.). Ἀρχ. «Σαμόσατα πόλις ἐστὶ τῆς Συρίας», φ. 57α.

22. Ἄθλησις τῆς ἁγίας Ἀγριππίνης (κγ' ἰουν.). Ἀρχ. «Σὺν ἄλλοις ὅτι πλείστοις», φ. 59α.

23. «Λόγος εἰς τὴν γένεσιν τοῦ ἁγίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου» (κδ' ἰουν.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἰωάννην τὸν πάνυ», φ. 61.

24. Βίος καὶ μαρτύριον τῆς ἁγίας Φευρωνίας (κε' ἰουν.). Ἀρχ. «Διοκλητιανὸς ὁ πάντων», φ. 64β.

25. «Βίος ἐν ἐπιτομῇ καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δαυὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ (κς' ἰουν.). Ἀρχ. «Ἤνεγκε μὲν σὺν ἄλλοις καὶ μεγάλοις», φ. 67β.

26. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου (κζ' ἰουν.). Ἀρχ. «Σαμψὼν τοῦ μεγάλου» φ. 69α. Μακρότερον βίον ὑπὸ Μεταφράστου ὅρα παρὰ Migne τ. 115, σ. 268.

27. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας (κη'

ἰουν.). Ἀρχ. «Τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ Κύριλλος», φ. 74α. Τὴν μνήμην αὐτοῦ τελουμένην τῇ 28 ἰουνίου νῦν πρῶτον εὑρίσκω ἐνταῦθα. Πρὸ τοῦ Μεταφράστου ἑωρτάζετο τῇ 27 ἰουνίου κατὰ τὸν προπεριγραφέντα 6 κώδικα. Ὅρα σελ. 28.

28. Ὑπόμνημα ἐν ἐπιτομῇ εἰς τοὺς ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον (κθ' ἰουν.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ πρωτόθρονος τῶν ἀποστόλων», φ. 75β.

29. «Λόγος εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων ιβ' ἀποστόλων» (λ' ἰουν.), οὗ ἡ ἀρχή· «Τὰς τοῦ καθ' ἕκαστον τῆς δωδεκάδος», φ. 80β.

30. Ἄθλησις τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἐν Ῥώμῃ (α' ἰουλ.). Ἀρχ. «Σὺν ἄλλοις οὐκ ὀλίγοις ἁγίοις», φ. 82α.

31. «Ἡ ἐν Βλαχέρναις κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου» (β' ἰουλ.). Ἀρχ. «Λέοντος τοῦ καὶ Βηρίνης», φ. 84α.

32. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ὑακίνθου τοῦ κουβικουλαρίου (γ' ἰουλ.). Ἀρχ. «Τραϊανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς», φ 87β.

33. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου (δ' ἰουλ.). Ἀρχ. «Δαμασκὸς ἡ πατρίς», φ. 89β.

34. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἐπισκόπου Κυρήνης (ε' ἰουλ.). Ἀρχ. «Καὶ τὰ περὶ Θεοδώρου», φ. 91α. Περὶ τῆς μνήμης αὐτοῦ τῇ 5 ἰουλίου ὅρα καὶ Σέργιον ἔνθ. ἀνωτ. σ. 176.

35. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Κοΐντου, οὗ ἡ ἀρχή· «Αὐρηλιανοῦ τοῦ ἀσεβεστάτου», φ. 92β.

36. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀνατολίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (ζ' ἰουλ.). Ἀρχ. «Ἤνεγκε μὲν τὸ καλὸν τοῦτο», φ. 94α. Τὴν μνήμην αὐτοῦ τελουμένην τῇ 7 ἰουλίου πρῶτον νῦν εὑρίσκω ἐνταῦθα. Τὸ κείμενον δὲ τοῦ βίου δημοσιεύεται ἐν τῇ Ἱεροσολ. Σταχυολογίᾳ μου.

37. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Προκοπίου (η' ἰουλ.). Ἀρχ. «Ὁ κλεινὸς ἐν μάρτυσι», φ. 95β.

38. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παγκρατίου ἐπισκόπου Ταυρομενίου (θ' ἰουλ.). Ἀρχ. «Ἄρτι τοῦ τῶν ἀποστόλων», φ. 103α.

39. Μαρτύριον τῶν ἁγίων με' μαρτύρων τῶν ἐν Νικοπόλει (ι' ἰουλ.). Ἀρχ. «Βασιλεύοντος τοῦ δυσσεβοῦς», φ. 104β.

40. «Ἡ διὰ τοῦ τελεσθέντος θαύματος τοῦ τόμου μνήμη τῆς ἁγίας Εὐφημίας» (ια' ἰουλ.). Ἀρχ. «Μαρκιανὸς ὅτε καὶ Πουλχερία», φ. 107α.

41. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Πρόκλου καὶ Ἱλαρίου (ιβ' ἰουλ.). Ἀρχ. «Πολλῇ τῇ λύσσῃ κατὰ χριστιανῶν», φ. 108β.

42. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Γολινδοὺχ τῆς μετονομασθείσης Μαρίας (ιγ' ἰουλ.). Ἀρχ. «Ἡνίκα Μαυρίκιος», φ. 110α.

43. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Μυρώπης (ιδ' ἰουλ.). Ἀρχ. «Ἡ μυρεπώνυμος αὕτη», φ. 112β. Ἡ μνήμη αὐτῆς τελεῖται νῦν τῇ 2 δεκεμβρίου. Πρβλ. Σεργίου полный κτλ. τ. II, σ. 167, 185, 319.

44. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Κηρύκου καὶ Ἰουλίτης (ιε' ἰουλ.). Ἀρχ. «Διοκλητιανοῦ τοῦ τυράννου», φ. 114α.

45. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀθηνογένους καὶ τῶν ι' αὐτοῦ μαθητῶν (ις' ἰουλ.). Ἀρχ. «Τοῦ κακόφρονος καὶ δυσσεβοῦς», φύλλ. 116α.

46. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Μαρίνης (ιζ' ἰουλ.). Ἀρχ. «Ὀλύβριος ὁ δεινός», φ. 118α.

47. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ (ιη' ἰουλ.). Ἀρχ. «Τοῦ δυσσεβοῦς Ἰουλιανοῦ», φ. 121β.

48. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Θεοδοσίας (ιθ' ἰουλ.). Ἀρχ. «Ἡμεδαπὴ καὶ ἐγχώριος», φ. 123α. Περὶ τῆς μνήμης αὐτῆς τῇ 19 ἰουλίου ὅρα καὶ Σέργιον ἔνθ. ἀνωτ. σ. 190.

49. Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν (κ' ἰουλ.). Ἀρχ. «Ὁ μέγας ἐν προφήταις», φ. 124α.

50. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ συνασκητοῦ αὐτοῦ (κα' ἰουλ.). Ἀρχ. «Συμεώνην τὸν πάνυ», φ. 128α.

51. Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἁγίαν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν (κβ' ἰουλ.). Ἀρχ. «Ἄρτι τοῦ ἐμοῦ Χριστοῦ», φ. 134α.

52. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Φωκᾶ (κγ' ἰουλ.). Ἀρχ. «Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως», φ. 135β.

53. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Χρηστίνης (κδ' ἰουλ.). Ἀρχ. «Τὴν χριστεπώνυμον καὶ μεγάλην Χρηστίναν», φ. 136^{α}.

54. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐπραξίας (κε' ἰουλ.). Ἀρχ. «Ἡ καλλίστη γυναικῶν», φ. 139^{β}.

55. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἑρμολάου Ἑρμίππου καὶ Ἑρμοκράτους (κς' ἰουλ.). Ἀρχ. «Τῆς ἐπιφανοῦς Νικομήδους», φ. 142^{α}.

56. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος (κζ' ἰουλ.). Ἀρχ. «Εἶχε μὲν τὴν Νικομήδους», φ. 143^{α}.

57. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ (κη' ἰουλ.). Ἀρχ. «Σὺν ἄλλοις οὐκ ὀλίγοις», φ. 148^{α}.

58. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Καλλινίκου (κθ' ἰουλ.). Ἀρχ. «Ὁ θεῖος καὶ μέγας Καλλίνικος», φ. 149^{α}.

59. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἰουλίττης (λ' ἰουλ.). Ἀρχ. «Ἰουλίτταν γυναικῶν τὴν καλλίστην», φ. 150^{β}.

60. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Εὐδοκίμου τοῦ νέου (λα' ἰουλ.). Ἀρχ. «Εὐδοκίμου τοῦ κατὰ Θεὸν», φ. 152^{α}. Τοῦ κειμένου τούτου, ὡς ἔργου τοῦ Μεταφράστου, ποιεῖται μνείαν ὁ ἁγιορείτης Νικόδημος ἐν Συναξαρ. τ. ΙΙ, σ. 289.

61. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μακκαβαίων (α' αὐγούστου), οὗ ἡ ἀρχή· «Ὅτι τε τῶν παθῶν», φ. 155^{α}. Ἀντίγραφον τοῦ μαρτυρίου τούτου σημειοῖ καὶ Νικόδημος ἔνθ. ἀνωτ. σ. 291 ἐν ὑποσημειώσει.

62. «Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος» (β' αὐγ.). Ἀρχ. «Καὶ πῶς ἄν τις», φ. 159^{α}. Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. ΙΙ, σ. 294 ἐν ὑποσημειώσει.

63. Βίος καὶ πολιτεία τῶν ὁσίων Ἰσαακίου Φαύστου καὶ Δαλμάτου (γ' αὐγ.) Ἀρχ. «Ὁ μέγας οὗτος καὶ θαυμαστὸς», φ. 161^{β}. Νικόδημος ἔνθ. ἀνωτ. σ. 296.

64. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου τοῦ κουβικουλαρίου (δ' αὐγ.). Ἀρχ. «Ἡμεδαπὸς ὁ Ἐλευθέριος», φ. 163^{β}. Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται νῦν τῇ 15 δεκεμβρίου. Ἀλλὰ τὴν πληροφορίαν τοῦ ἡμετέρου κώδικος βεβαιοῦσι καὶ ἕτερα συναξάρια, περὶ ὧν ὅρα Σέργιον ἔνθ. ἀνωτ. σ. 204.

65. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐσιγνίου (ε′ αὐγ.). Ἀρχ. «Ἀντιοχείας τῆς κατὰ Συρίαν», φ. 165^α.

66. «Λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (ϛ′ αὐγ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς», φ. 167^α.

67. Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Δομετίου τοῦ Πέρσου (ζ′ αὐγ.). Ἀρχ. «Ἤνεγκεν ἡ Περσῶν», φ. 169^α. Νικόδημος ἔνθ. ἀνωτ. σ. 303.

68. Βίος τοῦ ἁγίου Μύρωνος ἐπισκόπου Κρήτης (η′ αὐγ.). Ἀρχ. «Τῆς Κρήτης βλαστὸς», φ. 171^β.

69. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Στεφάνου πάπα Ῥώμης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (θ′ αὐγ.). Ἀρχ. «Κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεριανοῦ», φ. 173^β. Νικόδημος ἔνθ. ἀνωτ. σ. 296. Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται νῦν τῇ 2 καὶ τῇ 3 αὐγούστου. Ἡ δὲ πληροφορία τοῦ παρόντος κώδικος φαίνεται οὖσα πρωτοφανής.

70. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Λαυρεντίου Ξύστου καὶ Ἱππολύτου (ι′ αὐγ.). Ἀρχ. «Δεκίου τοῦ δυσσεβοῦς», φ. 176^α.

71. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὔπλου (ια′ αὐγ.). Ἀρχ. «Διοκλητιανὸς ἡνίκα», φ. 178^α. Τῷ Μεταφράστῃ ἀποδίδοται ἕτερον μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὔπλου, οὗ ἡ ἀρχὴ «κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ». Migne τ. 115, σ. 524.

72. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Φωτίου καὶ Ἀνικήτου (ιβ′ αὐγ.). Ἀρχ. «Διοκλητιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς», φ. 180^α. Νικοδήμου, Συναξαριστ. τ. II, σ. 313.

Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ (ιγ′ αὐγ.). Ἀρχ. «Καὶ πῶς ἂν τὴν παρὰ τῶν», φ. 183^β.

74. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μαρκέλλου ἐπισκόπου Ἀπαμείας τῆς Συρίας (ιδ′ αὐγ.). Ἀρχ. «Ὅτε Θεοδόσιος ὁ μέγας», φ. 185^α.

75. «Ὑπόμνημα εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς ἀειπαρθένου καὶ θεοτόκου Μαρίας» (ιε′ αὐγ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄρτι τῆς δεσποτικῆς», φ. 186^α.

76. «Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδὴν πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν τῆς ἀχειροποιήτου μορφῆς τοῦ κυρίου καὶ

σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ» (ις' αὐγ.). Ἀρχ. «Ἄρτι τοῦ ἐμοῦ Χριστοῦ», φ. 188^{β}.

77. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Διομήδους (ις' αὐγ.). Ἀρχ. «Καὶ τὸν κλεινὸν» φ. 191^{α}. Acta Sanct. τ. III αὐγ. σ. 268.

78. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Στράτωνος Φιλίππου καὶ Εὐτυχιανοῦ (ιζ' αὐγ.). Ἀρχ. «Τῆς Νικομήδους», φ. 193^{α}.

79. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Λαύρου καὶ Φλώρου (ιη' αὐγ.). Ἀρχ. «Καὶ τὸ τῆς καλῆς», φ. 194^{β}. Acta Sanct. τ. III αὐγ. σ. 522.

80. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ στρατηλάτου (ιθ' αὐγ.). Ἀρχ. «Τὸν θαυμαστὸν Ἀνδρέαν», φ. 196^{β}.

81. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Βάσσης καὶ τῶν γ' υἱῶν αὐτῆς Ἀγαπίου Θεογνίου καὶ Πιστοῦ (κ' αὐγ.). Ἀρχ. «Τὰ κατὰ τὴν μεγάλην μάρτυρα», φ. 189^{α}. Acta Sanct. τ. IV αὐγ. σ. 419. Περὶ τῆς μνήμης αὐτῆς τῇ 20 αὐγ. ὅρα καὶ Σέργιον σ. 219.

82. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μύρωνος τοῦ ἐν Κυζίκῳ (κα' αὐγ.). Ἀρχ. «Τῆς ἐπιφανείας τοῦ μεγάλου», φ. 201^{β}. Acta Sanct. τ. III αὐγ. σ. 421. Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται νῦν τῇ 17 αὐγούστου· ἡ δὲ σχετικὴ εἴδησις τοῦ κώδικος τούτου φαίνεται οὖσα πρωτοφανής.

83. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀγαθονίκου (κβ' αὐγ.). Ἀρχ. «Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου», φ. 203^{β}.

84. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Εἰρηναίου Ὢρ καὶ Ὀρόψεω (κγ' αὐγ.). Ἀρχ. «Τὸν τῆς εἰρήνης ἐπώνυμον», φ. 205β. Περὶ τῆς μνήμης τῇ 23 αὐγ. ὅρα καὶ Σέργιον σ. 221.

85. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Ἀνθούσης καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἀθανασίου Χαρσίμου καὶ Νεοφύτου (κδ' αὐγ.). Ἀρχ. «Οὐαλλεριανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς», φ. 206^{β}. Acta Sanct. τ. IV αὐγ. σ. 502. Ἡ μνήμη αὐτῶν τελεῖται νῦν τῇ 22 αὐγούστου. Ἀλλ' ὅρα καὶ Σέργιον σ. 222.

86. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Τῖτον (κε' αὐγ.), οὗ ἡ ἀρχή· «Τῖτος ὁ περιφανὴς», φ. 209^{α}.

87. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας (κς' αὐγ.). Ἀρχ. «Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου», φ. 211^{α}. Τὸ κείμενον τοῦτο γινώσκει καὶ Νικόδημος, Συναξαρ. τ. II, σ. 343.

88. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ποιμένος τοῦ ἀναχωρητοῦ (κζ' αὐγ.). Ἀρχ. «Πολλοὺς», φ. 215β. Acta Sanct. τ. V αὐγ. σ. 30.

89. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Μωυσέως τοῦ αἰθίοπος(κη' αὐγ.). Ἀρχ. «Οὐδὲ δούλοις», φ. 217β. Acta Sanct. τ. V αὐγ. σ. 209.

90. «Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου (κθ' αὐγ.). Ἀρχ. «Ἄρτι τοῦ Προδρόμου», φ. 219β.

91. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Καλλινίκου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως» (λ' αὐγ.). Ἀρχ. «Ἡμεδαπὸς ὁ Καλλίνικος», φ. 223α. Τὴν μνήμην αὐτοῦ τελοῦμεν νῦν τῇ 21 αὐγούστου. Ὁ ἀρχιμ. Σέργιος (σελ. 221) ἀνεῦρε τὴν μνήμην αὐτοῦ ἐν ἄλλοις συναξαρίοις κατὰ διαφόρους ἐποχάς.

92. «Ὑπόμνημα εἰς τὴν κατάθεσιν τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου» (λα' αὐγ.). Ἀρχ. «Φαιδρὰ καὶ πανεύσημος», φ. 224β. Ἐν τέλει τοῦ ὑπομνήματος· «τέλος τοῦ αὐγούστου μηνός. Δόξα τῷ Θεῷ τῷ σὲ λυτρώσαντί με».

93. «Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, συγγραφεὶς παρὰ Ἰωάννου πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Ἀρχ. «Τοῖς τετηρηκόσι τὸ κατ' εἰκόνα», φ. 226α—242α. Migne τ. 94, σ. 429.

18. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,31, πλ. 0,22) τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 164. Ἐκ τῆς δι' ἀλφαβήτου ἀριθμήσεως τῶν σελίδων δῆλον γίνεται ὅτι ἐλλείπουσιν ἐν ἀρχῇ τρισκαίδεκα φύλλα.

Πανηγυρικὸν τοῦ μηνὸς ἰανουαρίου κατὰ τὴν ἐφεξῆς τάξιν.

1. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀκινδύνου ἀκέφαλον, οὗ αἱ πρῶται λέξεις· «... ἐγὼ γεγέννηκα· ὁ δὲ ἐκεῖνον ἐξουθενῶν», φ. 1α.

2 Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἀκεψιμᾶ Ἰωσὴφ καὶ Ἀειθαλᾶ (γ' νοεμβρ.). Ἀρχ. «Ἐλύττα κατὰ χριστιανῶν», φ. 4α. Τεμάχιον ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ μαρτυρίου. Migne τ. 116, σ. 832.

3. Βίος ἀκέφαλος τοῦ ἁγίου Βασιλείου Καισαρείας, οὗ αἱ πρῶται λέξεις «... εἰρηκὼς αὐτοῖς, ὅτι ὁ τῶν προθέσεων», φ. 5α. Διαιρεῖται εἰς κεφάλαια [1].

1. Τὸ κείμενον τῶν φύλλων 5—18 μονόστηλον καὶ ἐκ 36 γραμμῶν.

4. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πολυεύκτου (θ' ἰαν.). Ἀρχ. «Νῦν ὡς ἔοικεν», φ. 18β. Τεμάχιον μόνον.

5. Βίος τοῦ ἁγίου Σιλβέστρου ἐπισκόπου Ῥώμης, οὗ ἡ ἀρχή· «Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου», φ. 19α. Fr. Combefisii, Illustr. Christi mart. lecti triumphi κτλ.

6. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «λόγος εἰς τὰ ἅγια φῶτα», οὗ ἡ ἀρχή· «Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμός», φ. 37α. Migne τ. 36, σ. 356.

7. Βασιλείου Καισαρείας «ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ βάπτισμα», ἧς ἡ ἀρχή· «Ὁ μὲν σοφὸς Σολομῶν», φ. 43α. Migne τ. 31, σ. 424.

8. Θεοδώρου πατρικίου καὶ πρωτασηκρήτις (τοῦ Δαφνοπάτου), λόγος εἰς τὴν ἐξ Ἀντιοχείας ἀνακομιδὴν τῆς σεβασμίας καὶ τιμίας χειρὸς τοῦ Προδρόμου (ζ' ἰαν.). Ἀρχ. «Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱερός», φ. 50α. Λατινιστὶ παρὰ Migne τ. 111, σ. 611. Πρβλ. Fabric. X, σ. 261. Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. I, σ. 370 ἐν ὑποσημειώσει.

9. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πολυεύκτου (θ' ἰαν.). Ἀρχ. «Νῦν ὡς ἔοικεν ἡ τοῦ Θεοῦ χάρις», φ. 59β. Τὸ κείμενον τοῦτο, ὡς καὶ τὸ κατωτέρω, οὐ σημειοῦται παρὰ Φαβρικίῳ καὶ Νικοδήμῳ.

10. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Μαρκιανοῦ (ι' ἰαν.). Ἀρχ. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», φ. 66α. Ἕτερον ἀντίγραφον ἐσημείωσα ἐν Μαυρογορδ. Βιβλιοθ. τ. I, σ. 42. Ἐν φύλ. 74β «ζήτει ιδ' εἰς τὴν ιγ' τῶν ἁγίων Ἑρμύλου καὶ Στρατονίκου, εἰς τὸ τέλος τῆς βίβλου». Ἀλλ' ἤδη ἐλλείπει ἐκ τοῦ κώδικος.

11. Διήγησις Ἀμμωνίου μοναχοῦ περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἁγίων πατέρων ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει καὶ τῇ Ῥαϊθοῦ (ιδ' ἰαν.). Ἀρχ. «Ἐγένετό ποτε καθεζομένῳ μοι», φ. 75α. Combefisii, Illustr. Christi mart. lecti triumphi, σ. 88.

12. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ καλυβίτου (ιε' ἰαν.). Ἀρχ. «Βίον καλὸν καὶ ἁγνόν», φ. 84β. Fabric. X, σ. 261.

13. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας βίος τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου (ιζ' ἰαν.). Ἀρχ. «Ἀγαθὴν ἅμιλλαν», φ. 90α. Migne τ. 26, σ. 835.

14. Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου «Ἀναστασίου

μοναχοῦ τοῦ Πέρσου μονῆς τοῦ ἀββᾶ Ἰουστίνου» (κβ' ἰαν.). Ἀρχ. «Ὁ μονογενὴς υἱός», φ. 120β. Κείμενον ἀσημείωτον παρὰ Φαβρικίῳ καὶ Νικοδήμῳ.

15. «Γέννησις καὶ ἀνατροφὴ καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἱερομάρτυρος καὶ πολυάθλου Κλήμεντος ἐπισκόπου Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ» (κγ' ἰαν.). Ἀρχ. «Ἐν ἔτει διακοσιοστῷ», φ. 131α. Κείμενον ἀνέκδοτον μὴ σημειούμενον παρὰ Φαβρικίῳ καὶ Νικοδήμῳ.

16. Βίος καὶ πολιτεία ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (κε' ἰαν.). Ἀρχ. «Ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν καὶ ἐν ἱεράρχαις περιβόητος», φ. 152α.

17. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος καὶ Μαρίας τῆς συμβίου αὐτοῦ καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Ἰωάννου καὶ Ἀρκαδίου (κς' ἰαν.). Ἀρχ. «Διηγήσατό τις γέρων μέγας», φ. 155β. Fabric. X, σ. 344. Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. I, σ. 415 ἐν ὑποσημειώσει.

18. Κοσμᾶ βεστήτορος λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ τιμίου λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (κζ' ἰαν.). Ἀρχ. «Ἤκουσται πάντως ὑμῖν», φ. 162β. Fabric. τ. VIII, σ. 457. X, σ. 211. Ἐν τῷ κώδικι λήγει εἰς τὰς λέξεις «καθυπουργοῦντες τῷ Χρυσοστόμῳ· ὁ τάφος ἀναπτ...».

19. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,315, πλ. 0,23) τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ 231 φύλλων, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον ἐν ἑκάστῃ σελίδι ἐκ γραμμῶν 24 ἢ 25, ἤτοι ὕψ. 0,205 καὶ πλ. 0,105. Αἱ ἐπιγραφαὶ χρυσοῖς γράμμασι· χρυσᾶ ἐπίσης καὶ τὰ ταινιώδη κοσμήματα τὰ διαχωρίζοντα τὸ κείμενον. Ἐν ἀρχῇ τοῦ τεύχους κόσμημα ταινιῶδες κεχρωματισμένον καὶ διεσκευασμένον μετὰ ἀνθέων λωτοῦ ἐντὸς κύκλων· οὗ ὑπέρκεινται δύο περιστεραὶ ἔχουσαι ἀνὰ μέσον πίδακα ἐκτινάσσοντα ὕδωρ. Σημείωσις αὐτόγραφος τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Σωφρονίου (ἐν φ. 227β—228α) δηλοῖ ὅτι ὁ κῶδιξ ἦν κτῆμα τοῦ ἁγίου Τάφου. Ἡ μετ' ἐπιτιμίου συνοδευομένη αὕτη σημείωσις ἐγράφη ἰνδ. ζ' ἔτους ,ζπζ'=1578—1579. Ἐπεκυρώθη δὲ ὑπὸ τοῦ διαδόχου Ἱεροσολύμων Θεοφάνους ἐν ἔτει ,ζρις'=1607—1608. Ἀλλὰ καὶ ἐν φ. 2β ὁ αὐτὸς πατρι-

άρχης Θεοφάνης έγραψεν έν έτει ,ζριέ = 1606—1607 σημείωσιν δηλοῦσαν ὅτι τὸ βιβλίον ἐστὶ κτῆμα τοῦ πατριαρχείου τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἐν δὲ φ. 230β ἀναγινώσκεται σημείωμα τοῦ ἔτους 6945 = 1436 — 1437, δι' οὗ εὐκόλως ἐξαπατᾶταί τις ὅτι ὁ κῶδιξ ἐγράφη τότε· ἀλλὰ τοῦτό ἐστι πλαστόν. Ἡ σελὶς 231α ὅλως ἄγραφος· ἡ δὲ μεθεπομένη φέρει ἔμμετρον ἐγκωμιαστικὸν ὕμνον εἰς τὴν Θεοτόκον ἐν ἀραβικῇ γλώσσῃ καὶ γράμμασιν.

Περιεχόμενα.

1. «Μαξίμου μοναχοῦ πρόλογος τῶν παρακειμένων ἐν τοῖς μετώποις σχολίων», ὧν ἡ ἀρχή· «Φυσικὸν μὲν τοῖς λογικοῖς», φ. 1α. Migne τ. 90, σ. 261—265.

2. «Μαξίμου μοναχοῦ πρὸς Θαλάσσιον ὁσιώτατον πρεσβύτερον καὶ ἡγούμενον, περὶ διαφόρων ἀπόρων τῆς ἁγίας Γραφῆς». Ἀρχ. «Τῆς σαρκὸς κατὰ τὴν σχέσιν», φ. 3α—220β. Διαιρεῖται εἰς ξε' ἐρωταποκρίσεις. Ἐν τέλει ἐλλείπουσιν 8 γραμμαὶ κατὰ τὴν ἔκδοσιν (Migne αὐτόθι σ. 244—261, 269—785).

3. «Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Μαξίμου περὶ τῶν β' φύσεων τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ὁ Ἄρειος τὰς τρεῖς ὑποστάσεις ὁμολογεῖ», φ. 221α. Migne τ. 91, σ. 145—149.

4. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ κατὰ Θεὸν λύπης». Ἀρχ. «Χαίρω καὶ εὐφραίνομαι», φ. 222β. Migne αὐτόθι σ. 413—420.

5. «Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ ἄλλη», ἧς ἡ ἀρχή· «Τὸ κατὰ σάρκα πάθος», φ. 226β—230α. Migne αὐτόθι σ. 440—445.

20. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,31 πλ. 0,23) τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 342, ὧν τὰ μέτωπα εὐρέα. Τὸ φ. 304 ἐστὶν ἀναπλήρωσις τοῦ ιγ' αἰῶνος· τὸ φ. 345 χαρτῷον καὶ ἀναπλήρωσις τοῦ ἐφεξῆς αἰῶνος. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 ἐν ἑκάστῃ σελίδι ἢ ὕψ. 0,195 καὶ πλ. 0,12. Ὁ βιβλιοπηγὸς προσέθηκεν ἐν ἀρχῇ 6 φύλλα μεμβράνινα ἄλλου κώδικος τοῦ ΙΑ' αἰῶνος. ὅστις εἶχεν ὕψος 0,265 καὶ πλ. 0,19. Καὶ τῶν φύλλων τούτων τὸ κείμενον μονόστηλον, ἀλλ' ἐκ γραμμῶν

30 ἐν ἑκάστῃ σελίδι. Ὥςτε τὸ τεῦχος ἐν συνόλῳ ἀποτελεῖ φύλλα 348, περιέχοντα τὰ ἑξῆς κατὰ τάξιν κείμενα.

1. Λείψανον μηναίου τοῦ σεπτεμβρίου, περιέχον ἐν ἀρχῇ ἀκέφαλον τὸν ᾀσματικὸν κανόνα Κοσμᾶ εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου σταυροῦ (14 σεπτ.). Αἱ πρῶται λέξεις «... λαός· ὑποπτευθεὶς ὅθεν οὗτος· ἐξαπατεῖσθαι οὐκ ἠλλοίωσε τὸν ζωηφόρον σταυρὸν» κτλ. Ὅρα Μηναῖα τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ τ. Ι, ἐν Ῥώμῃ, 1888, σ. 162, τελευταῖον τροπάριον τῆς ς' ᾠδῆς). Ἕπεται ἡ ἀκολουθία τῆς 16 σεπτ., ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ καθίσματος. Εἰς φ. 3β κανὼν ἀνώνυμος εἰς τὴν ἁγίαν Εὐφημίαν, φέρων ἀκροστιχίδα «ἐγκωμιάζω τὴν πανεύφημον κόρην». Ὁ κανὼν ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν ἀποδίδοται τῷ μοναχῷ Ἰωάννῃ. Ἀπὸ φ. 5α ἀναγινώσκεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ (κ' σεπτ.), ἀρχομένη ἐπίσης ἀπὸ τοῦ καθίσματος· τοῦ δὲ κανόνος (φ. 6α), φέροντος ἀκροστιχίδα «τῆς εὐσταθείας τῷ φερωνύμῳ κρότος», ἐλλείπουσι τὸ β' τροπάριον τῆς ζ' ᾠδῆς καὶ αἱ κατόπιν ᾠδαί.

2. «Μαξίμου μοναχοῦ πρόλογος τῶν παρακειμένων τοῖς μετώποις σχολίων». Ἀρχ. «Φυσικὸν μὲν τοῖς λογικοῖς», φ. 7α.

3. «Μαξίμου μοναχοῦ πρὸς Θαλάσσιον τὸν ὁσιώτατον πρεσβύτερον καὶ ἡγούμενον, περὶ διαφόρων ἀπόρων τῆς ἁγίας Γραφῆς». Ἀρχ. «Τῆς σαρκὸς κατὰ τὴν σχέσιν», φ. 10—297.

4. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰωάννην ἀρχιεπίσκοπον Κυζίκου». Ἀρχ. «Ἐπαινοῦνται μὲν καὶ τυχόν», φ. 298. Migne τ. 91, σ. 1061.

5. Τοῦ αὐτοῦ «ἐκ τοῦ περὶ φιλοπτωχίας λόγου». Ἀρχ. «Οὐ ταὐτὸν τὸ κατασπᾶσθαι», φ. 300α. Migne αὐτόθι σ. 1065.

6. «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου εἰς τὸ τίς ἡ περὶ ἐμὲ σοφία» κτλ. Ἀρχ. «Τούτοις τινὲς ἐντυγχάνοντες», φ. 302β. Migne αὐτόθι σ. 1069.

7. Τοῦ αὐτοῦ «ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου εἰς τὸ ἕως ἂν καὶ παρ' ἑαυτῆς ἡ ὕλη φέρῃ τὸ ἄτακτον ὥσπερ ἐν ῥεύματι». Ἀρχ. «Οἶμαι καὶ τὸν παρόντα». φ. 326α. Migne αὐτόθι σ. 1101.

8. «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον λόγου, εἰς

τὸ οὐ γὰρ ἔχει τι ὑψηλότερον ἢ ὅλως ἔχει». Ἀρχ. «Δοκεῖ μοι διὰ τούτων», φ. 328β. Migne αὐτόθι σ. 1105.

9. «Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου» τεμάχιον ἕτερον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι», φ. 329α. Migne αὐτόθι σ. 1105.—Παρέπονται ἐν τῷ κώδικι (φ. 332—348) καὶ πᾶσαι αἱ θεωρίαι τοῦ ὁσίου Μαξίμου, αἱ ἀπὸ σελ. 1112—1140 τῆς ἐκδόσεως Migne, πλὴν τῆς «περὶ τῶν πέντε τρόπων τῆς φυσικῆς θεωρίας». Τελευταία θεωρία ἐν τῷ κώδικι ἡ περὶ Μελχισεδέκ, ἧς ἐλλείπει τὸ τέλος.

21. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0, 31, πλ. 0, 24), οὗ τὸ πρῶτον μέρος, ἤτοι μέχρι φύλλου 175β, ἐγράφη ἐν Ἱερουσαλὴμ τῷ 1079. Σύγκειται ἐκ φύλλων 265, καὶ τὰ ἀπὸ φ. 176 μέχρι τέλους ἐγράφησαν ὑπὸ ἑτέρας χειρὸς τῆς ΙΑ′ ἑκατονταετηρίδος. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 26 ἐν ἑκάστῃ σελίδι, ἤτοι ὕψ. 0,195 καὶ πλ. 0,15 μέχρι φ. 175. Τὰ κατόπιν κείμενα ἐκ γραμμῶν 23—26. Ἐν ταῖς ὤαις τῶν φ. 1α καὶ 266β ἀναγινώσκεται δὶς ἡ ἑξῆς σημείωσις τοῦ ιγ′ αἰῶνος· «βιβλίον τοῦ Προδρόμου τοῦ ἐγγὺς τοῦ Ἰορδάνου». Ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ φ. 254β ἀναγινώσκεται γοτθικοῖς γράμμασι τὸ ἑξῆς· «in nomine D(omi)ni am. Dnue millo ducentesimo». Ἕτερον λατινικὸν σημείωμα, ἀλλ' ἡμιεξεσμένον, ὑπάρχει ἐν φ. 19α. Τὴν σελίδα 163β κατέχει Νικολάου τινὸς ἰαμβεῖον, οὗ τινος ἀπεξέσθησαν τὸ πάλαι δύο στίχοι καί τινες λέξεις, ἰδίᾳ δὲ τὸ ὄνομα, ὡς φαίνεται, τοῦ καλλιγράφου.

Στίχοι ἐπαινετέοι.

Ἡ βίβλος ἥδε τοὺς τριάκοντα φέρει [1]
τοῦ τῆς κλίμακος νῦν λόγους·
γέγραφε δ' αὐτὴν γραμματικὸς τῇ τέχνῃ,
πρὸς . . . . . . Ἱερουσαλὴμ . . . . . .
ἄνθος πέλοντα μοναστῶν τῶν ἐν τέλει
. . . .
. . . .
Οὗτος [2] γὰρ ἐξέλαμψε τῶν μονοτρόπων,
ὡς οὐδεὶς ἄλλος ἐν τῷ μονήρει [3] βίῳ.

1 ἐν τῷ κώδ. «φέρειν». 2 «οὗτως». 3 «μονήρη».

Θαύμασαν τοῦτον [1] σύλλογοι ναζιραίων
καὶ τῆς Θέμιδος, οἱ μαθηταὶ τῶν νόμων,
χορὸς λαμπρὸς μειράκων τῶν ἐν βίῳ,
ὡς μύσται μυσταγωγὸν ἠκριβωμένον [2].
Θυηπόλων αὖ πλῆθος ἐπευφημίζει [3]·
σὲ γὰρ πλέκοντα τῶνδε τὴν ὑμνῳδίαν
ὁ [4] τῶν ἀγγέλων ἄριστος καὶ τῶν ἡλίκων
ἐνήνοχε μὲν ψυχικῶν ἐκ πυθμένων [5]
καὶ καρδίας αὖ συντετριμμένης πάθει
καὶ μὴ φερούσης καρτερεῖν τὸν σὸν μόρον.
«Καὶ τίς γὰρ ἔσται τῶν ἐμῶν ἐπαινέτης,
κῆρυξ τις ἄλλος τῇ γνώμῃ καὶ τῷ τρόπῳ»;
Ἀλλ' ἴσθι πρέσβυς πρὸς Θεόν, θεοῦ θύτα,
ἐξιλεούμενός γε τούτους [6] εἰκότως,
οἷς πρὶν χάριν παρεῖχες ἐγκροτεῖν λόγους [7].
Ὁ συγγραφεὺς δὲ τῶν στίχων Νικόλαος,
ὃς σῆς εὐχῆς ἦν δοῦλος ἐξῃρημένος.

Περιεχόμενα.

1. Ἰωάννου Σχολαστικοῦ πνευματικαὶ πλάκες εἰς λ' λόγους (Migne τ. 88, σ. 596—1163), ὧν προηγοῦνται «πίναξ ἄριστος τῆς γραφῆς τοῦ βιβλίου», Δανιὴλ μοναχοῦ βίος Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος καὶ ἐπιστολὴ Ἰωάννου ἡγουμένου τῆς Ῥαϊθοῦ πρὸς Ἰωάννην τὸν Σχολαστικόν. Ἐν ἀρχῇ ἑκάστου λόγου γέγραπται κατὰ τὴν ᾤαν ἐρυθροῖς στοιχείοις ὑπόθεσις ἐν εἴδει συμβουλῆς πρὸς τὸν ἀναγινώσκοντα, ὡς λόγου χάριν «πέμπτον ἀνῆλθες βαθμὸν ὁ μετανοήσας τὰς γὰρ πέντε αἰσθήσεις ἐκάθηρας δι' αὐτῆς καὶ τὴν ἀκούσιον τιμωρίαν καὶ κόλασιν διὰ τῆς αὐτοπροαιρέτου ἐκφυγών» (φ. $51^α$). Ἡ σελὶς $162^β$ κατέχεται ὑπὸ τοῦ σχεδίου τῆς κλίμακος, ἧς κορωνὶς «ἡ ἀγάπη». Ἡ ἀπέναντι πάλιν σελὶς περιέχει προτροπὴν εἰς τὴν ἀνάβασιν, γραφεῖσαν ἐν σχήματι σταυροῦ.

2. Ἰωάννου Σχολαστικοῦ λόγος πρὸς τὸν ποιμένα, φ. $164^α$ — $175^β$. Migne τ. 88, σ. 1165.

1 «θαυμάσαν τούτω». 2 «ἠκριβωμένον». 3 «ἐπ' εὐφημείζη». 4 «ὦ». 5 «πυθμαῖνων». 6 «τοῦτον». 7 «ἐγκρότειν λόγων».

3. Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ. Ἀρχ. «Ἄρτι τῆς εὐσεβείας ἀναλαμπούσης», φ. 176α. Analecta Bollandiana τ. I, σ. 586.

4. Βίος καὶ πολιτεία καὶ θαύματα τῶν αὐτῶν ἁγίων ἀναργύρων ἰατρῶν Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ. Ἀρχ. «Τότε τῆς εὐσεβείας ἀναλαμπούσης», φ. 181β—265β.

Σημείωσις. Παρατίθεται ἀπέναντι ἐν φωτοτυπίᾳ ἡ σελὶς 175β ἥτις περιέχει τὸ τέλος τοῦ πρὸς τὸν ποιμένα λόγου τοῦ Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ καὶ τὴν σημείωσιν τοῦ καλλιγράφου (ὅρα πίνακα 4). Ἀναγινώσκεται δὲ οὕτως.

ἀγάγω. Ηὐλόγησας τοὺς μαθητὰς ἡμῶν· ἑώρακας τὴν προβεβλημένην καὶ ἐστηριγμένην τῶν ἀρετῶν κλίμακα, ἧς περ κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσαν σοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθηκας, μᾶλλον δὲ καὶ πλήρωμα· εἰ καὶ ἡμᾶς τοὺς εὐηθεῖς ἐκ ταπεινοφροσύνης βαλλόμενος, τὸ στόμα ἡμῶν τὸ ῥυπῶδες σοὶ πρὸς τὸν σὸν λαὸν κηχρὰν τετηράννηκας, καὶ οὐ θαῦμα· ἤθισται γὰρ καὶ Μωυσεῖ, κατὰ τὸν τῆς ἱστορίας τύπον, ἰσχνόφωνον ἑαυτὸν ἀποκαλεῖν καὶ βραδύγλωσσον. Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν Ἀαρὼν ἀρίστου ἐπιτετύχηκε λογοδότου καὶ λεξιδρόμου· σὺ δὲ ὦ μύστα, οὐκ οἶδ' ὁπόθεν τὴν ἄφηξιν ἐπὶ τούτω πεποίηκας, πρὸς πηγὴν ἄνυδρον, καὶ ὅλην αἰγυπτίων βαθράκων πεπληρωμένην. Ἐπειδὴ δὴ οὐκ ἀτελῆ μαι τὸν μῦθον ὦ οὐρανοδρόμε τὸν τοῦ σοῦ δρόμου ἐν τῷ μέσω καταλειπόντα οἴχεσθαι, πάλιν τὸν τοῦ σοῦ κάλλους ἔρανον ἐξυφαίνοντες λέγομεν ὧδε· ὅτι καὶ προσπεπέλακας τῷ ὄρει τῷ ἁγίω, καὶ τὸ ὄμμα εἰς οὐρανὸν ἀνέτεινας· καὶ ἐπὶ τὴν βάσιν τὸν πόδα ἐπεβίβασας· καὶ ἔδραμες καὶ ἀνέδραμες καὶ ὑψώθης καὶ ἐπέβης ἐπϊ χερουβὶμ ἀρετῶν καὶ ἐπετάσθης, καὶ ἀνέβης ἐν αλαλαγμῶ τὸν ἐχθρὸν τροπωσάμενος· καὶ προοδοποίησας καὶ προηγήσω· μᾶλλον δὲ καὶ εἰς ἔτι νῦν ἡγῆσαι καὶ προηγῆσαι πάντων ἡμῶν· ἐπ' αὐτὴν τὴν κορυφὴν ἀναδραμὼν τῆς ὁσίας κλίμακος καὶ ἑνωθεὶς τῇ ἀγάπη· ἡ δὲ ἀγάπη ἐστὶν, ὁ Θεὸς † † †

Ἐτελειώθη ἡ δέλτος αὕτη μη(νὶ) νοεμβρίω κβ' ἰνδ. γ' τοῦ ͵ϛφπη' ἔτους.

22. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,30, πλ. 0,25), γραφὲν πι-

Σελὶς 84.
Κῶδ. πατρ. 21, ἔτους 1079 φ. 175^{b}.

θανῶς ἀρχομένης τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος. Σύγκειται ἐκ φύλ. 301, ἐξ ὧν τὸ 282^ον^ ἐστιν ἁπλοῦν τεμάχιον, τοῦ ὅλου μὴ διασωθέντος. Ἀλλὰ καὶ τὰ φ. 260—267 εἰσὶ μεταγενέστερα, ἀναπληρωθέντα κατὰ τὸν ιγ' αἰῶνα. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐν ἑκάστῃ σελίδι ἐκ 30 γραμμῶν, ἤτοι ὕψ. 0,22 καὶ πλ. 0,16. Ταινιώδη κοσμήματα καὶ ἀρχικὰ κεφαλαῖα στοιχεῖα πορφυρᾶ. Ἦν δὲ πρότερον κτῆμα τῆς λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα (ὅρα φ. 1 καὶ 300^β^).

Συναξάριον τοῦ μηνὸς ὀκτωβρίου ὑπὸ Συμεῶνος τοῦ Μεταφράστου.

1. Τέλος τοῦ ὑπομνήματος εἰς τὸν ἀπόστολον Ἀνανίαν, ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων «Παῦλον τὴν σκιάν. Ἐκεῖνος μὲν οὖν οὕτως ἐχόμενος», φ. 1.

2. Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης (β' ὀκτ.). Ἀρχ. «Πολλὰ καὶ μεγάλα», φ. 2^β^. Migne τ. 115, σ. 848.

3. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου (γ' ὀκτ.). Ἀρχ. «Πάλαι μὲν ἐν τύποις», φ. 19^α^. Migne τ. 115, σ. 1032.

4. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Χαριτίνης (δ' ὀκτ.). Ἀρχ. «Ἐκράτει ποτὲ τὰ τῆς ἀσεβείας», φ. 28^β^. Migne τ. 115, σ. 907. Τὴν μνήμην αὐτῆς τελουμένην τὸ πάλαι τῇ 4 ὀκτωβρίου βεβαιοῖ καὶ συναξάριον τῆς μονῆς Κρυπτοφερράτης. Ὅρα Σεργίου Полный мѣсяцесловъ востока τ. II, σ. 265.

5. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Μαμέλχθης (ε' ὀκτ.). Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἦν ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος», φ. 31^β^. Κείμενον ἀνέκδοτον καὶ τέως ἄγνωστον.

6. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Δομνίνης (ε' ὀκτ.). Ἀρχ. «Ἐν ὑπατείᾳ Διοκλητιανοῦ», φ. 32^β^. Ἡ μνήμη αὐτῆς τελεῖται νῦν τῇ 12 ὀκτωβρίου.

7. «Ὑπομνήματα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον τοῦ Χριστοῦ Θωμᾶν, ἐν οἷς καὶ τὰ θαύματα αὐτοῦ». Ἀρχ. «Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν διατριβάς», φ. 37^α^. Λατινιστὶ παρὰ Migne τ. 116, σ. 559.

8. «Θαύματα τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ», ὧν ἡ ἀρχή· «Ἐξῆλθεν δὲ ὁ ἀπόστολος τοῦ ἀπιέναι», φ. 43^β^. Πρβλ. Max Bonnet, Sup-

plementum codicis apocryphi. Lipsiae, 1883, σ. 22. Τὸ ἐν τῷ ἱεροσολυμικῷ κώδικι κείμενον ἔχει πολλὰς διαφορὰς λεκτικάς τε καὶ πραγματικάς, καὶ κατὰ ταῦτα φαίνεται ὂν ἄξιον δημοσιεύσεως. Πραγματεύεται δὲ μόνον περὶ τοῦ δράκοντος καὶ τοῦ νεανίσκου, περὶ τῆς γυναικὸς Χαρισίου (ἐκδ. Bonnet σ. 55) καὶ περὶ τοῦ «ὅτε ἡ Μυγδονία λαμβάνει παρὰ τοῦ ἀποστόλου τὸ ἅγιον βάπτισμα» (ἐκδ. σ. 67—69,4). Ὁ Bonnet ἠγνόει ὅτι ὁ πολυμαθέστατος ῥῶσσος ἀρχιμανδρίτης Ἀμφιλόχιος προεξέδωκε «πράξεις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ» (ὅρα ПАЛЕОГРАФИЧЕСКОЕ ОПИСАНІЕ, ἐν Μόσχᾳ 1880, τ. II, σ. 22—28).

9. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Σεργίου καὶ Βάκχου (ζ' ὀκτ.). Ἀρχ. «Μαξιμιανοῦ βασιλεύοντος», φ. 58α. Migne τ. 115, σ. 1905.

10. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Πελαγίας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ (η' ὀκτ.). Ἀρχ. «Γυναικείαν ἀρετὴν», φ. 71β. Migne τ. 116, σ. 908.

11. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας (ι' ὀκτ.). Ἀρχ. «Ἄρτι τῆς θεογνωσίας», φ. 77β. Migne τ. 115, σ. 1053.

12. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Ζηναΐδος (ια' ὀκτ.). Ἀρχ. «Φιλοσοφίας λόγον ἐρευνῆσαι βούλομαι», φ. 84α. Acta Sanctorum τ. V ὀκτωβρίου, σ. 507.

13. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Πρόβου Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου (ιβ' ὀκτ.). Ἀρχ. «Διοκλητιανὸς τὴν αὐτοκράτορα», φ. 87α. Migne τ. 115, σ. 1068. Acta. Sanct. τ. V ὀκτ. σ. 566.

14. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Κάρπου καὶ Παπύλου (ιγ' ὀκτ.). Ἀρχ. «Μεμνῆσθαι τῶν ὑπὲρ», φ. 94α. Migne τ. 115, σ. 105.

15. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἄθλησις τῶν ἁγίων Ναζαρίου Γερβασίου Προτασίου καὶ Κελσίου (ιδ' ὀκτ.). Ἀρχ. «Νέρωνος ἄρτι», φ. 105β. Migne τ. 116, σ. 896.

16. Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Λουκιανοῦ (ιε' ὀκτ.). Ἀρχ. «Σαμόσατα πόλις», φ. 111β. Migne τ. 114, σ. 398.

17. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου (ις' ὀκτ.). Ἀρχ. «Τοῦ θεοῦ λόγου», φ. 121α. Migne τ. 115, σ. 32.

18. «Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν (ιη' ὀκτ.). Ἀρχ. «Εἰ καὶ δικαίου μνήμην», φ. 127β. Migne τ. 115, σ. 1129.

19. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Οὐάρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (ιθ' ὀκτ.). Ἀρχ. «Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου», φ. 133β. Migne τ. 115, σ. 1141.

20. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει (θ' ὀκτ.). Ἀρχ. «Πολλὴ ἡ κατὰ τῶν», φ. 143β. Migne τ. 115, σ. 1109. Acta Sanctorum τ. VIII ὀκτωβρ. σ. 142. Περὶ τῆς μνήμης αὐτοῦ τῇ 19 ὀκτ. ὅρα Σέργιον ἔνθ. ἀνωτ. σ. 278.

21. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου (κ' ὀκτ.). Ἀρχ. «Μετὰ τὴν τοῦ κυρίου», φ. 152α. Migne τ. 115, σ. 1160.

22. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἱλαρίωνος (κα' ὀκτ.). Ἀρχ. «Ἐν τῇ Παλαιστίνῃ πόλις ἐστὶν», φ. 180β. Fabric. X, σ. 235.

23. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες τοῦ ἁγίου Ἀβερκίου Ἱεραπόλεως (κβ' ὀκτ.). Ἀρχ «Μάρκου Ἀντωνίνου», φ. 205α. Migne τ. 115, σ. 1212.

24. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ ἀδελφόθεον Ἰάκωβον (κγ' ὀκτ.). Ἀρχ. «Οὐχ οὕτως ἡδύ τι», φ. 225β. Migne τ. 115, σ. 200.

25. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀρέθα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (κδ' ὀκτ.). Ἀρχ. «Ἔτος μὲν ἤδη πέμπτον», φ. 234α. Migne τ. 115, σ. 1249.

26. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν νοταρίων (κε' ὀκτ.). Ἀρχ. «Ἐπεχωρίαζε μὲν καὶ πρότερον», φ. 256α. Migne τ. 115, σ. 1289. Acta Sanct. τ. XII ὀκτ. σ. 575.

27. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Δημητρίου (κϛ' ὀκτ.). Ἀρχ. «Εἶχε μὲν τὰ Ῥωμαίων», φ. 258α. Migne τ. 116, σ. 1185.

28. Βίος καὶ μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας. Ἀρχ. «Διττὰς ἡμῖν ὁ λόγος», φ. 266α. Migne τ. 115. σ. 1293.

29. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀβραμίου (κθ' ὀκτ.). Ἀρχ. «Ἀνδρῶν φιλαρέτων», φ. 274α. Migne τ. 115, σ. 44.

30. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας (λ' ὀκτ.). Ἀρχ. «Αἰγαὶ πόλις ἐστὶν», φ. 291β. Migne τ. 115, σ. 1309.

31. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἐπιμάχου (λα' ὀκτ.). Ἀρχ. «Ἄρτι μὲν ἡ τῆς», φ. 296. Migne τ. 115, σ. 1320. Ἐν τέλει τοῦ κώδικος «Κ(ύρι)ε βοήθ(ει) τῶι κεκτημένω τήν δε τὴν βίβλον † ἀμήν». Καὶ πάλιν ἐρυθροῖς στοιχείοις καὶ ἐντὸς τετραγώνου κοσμήματος ἀναγινώσκεται τὸ ἑξῆς ἰαμβεῖον.

Τὴν ᾀσματῳδωψαλμωσύνθετον βίβλον
καὶ χειροχορδοκρουστοβροντητοκιννύραν
καὶ τὴν μελουργὸν αὐτοκύμβαλον λύραν,
ταύτην προφητόφθεγκτον ἔφθεγξε στόμα
καὶ πνευματοκίνητος ᾖσε καρδία.

23. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,31, πλ. 0,24), γραφὲν πιθανῶς περὶ τὸ τέλος τῆς Ι' ἑκατονταετηρίδος καὶ συγκείμενον ἐκ λς' τετραδίων ἢ φύλλων 287 (ἀντὶ φ. 285 κατὰ τὴν ἀρίθμησιν, ἐσφαλμένην οὖσαν). Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ 35 γραμμῶν ἐν ἑκάστῃ στήλῃ· κατέχει δὲ χῶρον 0,22 × 0,17. Κοσμήματα ταινιώδη καὶ κεφαλαῖα ἀρχικὰ στοιχεῖα ἐρυθρᾶ. Ἐν ἀρχῇ ὑπάρχει κόσμημα κεχρωματισμένον ἐν σχήματι Π.

1. Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου ὁμιλιῶν διῃρημέναι εἰς λγ' λόγους, φ. 1—194. Ὁ πρῶτος λόγος ἐπιγράφεται «περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας». Ἀρχ. «Εἰ βούλεσθε προθῶμεν» (Migne τ. 63, σ. 701). Ὁ προτελευταῖος λόγος πραγματεύεται «περὶ σιωπῆς καὶ ἀπορρήτων» (Migne αὐτόθι σ. 847). Ὁ τελευταῖος δὲ ἐπιγράφεται «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Παῦλον συντεθὲν παρὰ Θεοδώρου μαγίστρου ἀπὸ διαφόρων λόγων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου». Ἀρχ. «Τῆς μὲν ἐπιγραφῆς τῶν ἀποστολικῶν πράξεων». Migne τ. 63, σ. 787. Ἡ σελὶς 193[β] κενὴ οὖσα πρότερον ἐπληρώθη κατὰ τὸν ια' αἰῶνα ὑπό τινος κειμένου λίαν ἀνορθογράφου, ἐπιγραφομένου «ὀπτασία τοῦ ἁγίου Μακαρίου» καὶ ἀρχομένου οὑτωσί· «Τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως ἀμύθητος διήγησις» κτλ. Ἔστι δὲ γεγραμμένον ταχέως καὶ μετὰ παμπόλλων συγκοπῶν.

2. Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν ὁμιλιῶν τοῦ ἁγίου Βασιλείου τοῦ μεγά-

λου, διῃρημέναι εἰς λγ' λόγους, φ. 194α—285β. Ὁ α' λόγος ἐπιγράφεται «περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας». Ἀρχ. «Ὁ μὲν κύριος ἡμῶν». Migne τ. 32, σ. 1116. Ὁ τελευταῖος πραγματεύεται «περὶ ψυχῆς». Ἀρχ. «Τὸ τὴν πᾶσαν σπουδὴν». Ἐν τῷ κώδικι λείπει τὸ τέλος, ὡς καὶ ὁ κδ' λόγος ὁ ἐν τῇ ἐκδόσει ἐπιγραφόμενος «περὶ τιμῆς γονέων καὶ γήρως καὶ νεότητος». Αἱ ἐκλογαὶ αὗται κατ' ἄλλα ἀντίγραφα ἐγένοντο «διὰ Συμεὼν τοῦ μαγίστρου καὶ λογοθέτου» τοῦ καὶ Μεταφράστου ἐπιλεγομένου.

24. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,30, πλ. 0,23) ἐκ φύλλων 368, γραφὲν ἐν τέλει τῆς Θ' ἢ ἐν ἀρχῇ τῆς Ι' ἑκατονταετηρίδος. Τὸ μέλαν τῆς γραφῆς λίαν ξανθόν. Τὸ τεῦχος ἄρχεται κυρίως ἀπὸ τοῦ φ. 7. Τὰ προηγούμενα φύλλα εἰσὶ πρόσθετα, πληρωθέντα ὑπερμεσοῦντος τοῦ Ι' αἰῶνος. Ἀλλὰ καὶ τὰ φύλλα 7—27α ἀφέθησαν ὑπὸ τοῦ ἀντιγραφέως κενά· διὸ καὶ ἐπληρώθησαν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ὑπὸ διαφόρων σημειώσεων καὶ κειμένων, ὡς δηλοῖ ἡ ἀναγραφή. Τινῶν σημειώσεων ὁ ἀλλοῖος χαρακτὴρ διακρίνεται ἔκ τε τῆς γραφικῆς καὶ τῆς μελάνης Ἐν φ. 8α ὑπάρχει ἀρχαία ἀραβικὴ σημείωσις Γερμανοῦ ἐπισκόπου Σιναίου ὄρους, δηλοῦντος ὅτι τὴν βίβλον ταύτην ἀφιέρωσεν αὐτὸς εἰς τὴν λαύραν τοῦ ὁσίου Σάββα. Οὗτος δὲ ὁ Γερμανὸς φαίνεται ὢν ὁ ἐν ἔτει 1353 κοσμῶν τὴν ἐπισκοπὴν Σινᾶ. Τὸ κείμενον τοῦ κώδικος μονόστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 32 ἐν ἑκάστῃ σελίδι, ἤτοι ὕψ. 0,29 καὶ πλ. 0,22. Αἱ σελίδες 7α, 15β, 24β, 26β, 355β ἀφέθησαν ἄγραφοι.

Περιεχόμενα.

1. Σημείωσις γραφεῖσα ἐν τῷ κώδικι ἐπὶ τοῦ 1α φύλλου περὶ τὸ τέλος τοῦ Ι' αἰῶνος· «† Ἐπὶ Λέοντ(ος) βασιλ(έως) τοῦ υἱοῦ Βασιλείου παρελ(α)βώθη ἡ Θεσσαλονίκη ὑπὸ τῶν ἀθέων Σαρακηνῶν μηνὶ ἰουλίῳ α', ἡμέρᾳ γ', ὥρᾳ γ', ἰνδικτιῶνος ζ' ἔτους ,ςυιβ' (904)»—«† Ἐπὶ Ῥωμανοῦ βασιλέως τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου κατῆλθεν ὁ κὺρ Νικηφόρος ὁ Φωκ(ᾶς) εἰς τὴν Κρήτην μετὰ τὰ στρατιωτικὰ τάγματα καὶ παρέλαβεν αὐτὴν μηνὶ μαρτίῳ ζ' ἰνδικτιῶνος δ' ἔτους ,ςυξθ'» (961).

2. «Νομοθεσία τοῦ χυροῦ Κωνσταντίνου βασιλέως περὶ τῶν στρατιωτικῶν». Ἀρχ. «Ὥσπερ ἐν σώματι κεφαλή», φ. 1β. Zachariae a Lingenthal, Jus graeco-romanum τ. III, σ. 261. Ἡ συνέχεια εὕρηται ἐν φύλ. 19α.

3. «Ἡ προγενεστέρα νομοθεσία τοῦ χυροῦ Νικηφόρου τοῦ βασιλέως, περὶ μοναστηρίων, γηροκομείων τε καὶ ξενώνων». Ἀρχ. «Ὁ τοῦ θεοῦ πατρὸς λόγος», φ. 4β. Jus graeco-Romanum III, σ. 292. Λείπει ἐν τῷ κώδικι τὸ τέλος.

4. Σχῆμα ἀστέρος μετὰ ἀκτίνων, ὧν ἑκάστη ἔχει εἰς τὸ ἄκρον ὄνομα ἀνέμου, φ. 7β. Κατωτέρω σημείωσις γραφεῖσα ἐν ἔτει 951. «† Ἐκοιμήθ(η) ὁ κληρικὸς Θεόδωρος ὁ ἄν(θρωπ)ος ἡμῶν μηνὶ αὐγούστῳ ὀκτὼ καὶ δεκ(άτῃ) ἔτους ͵ςυνθ' ἰνδικτιῶνος θ', καθὸν καιρὸν δὲ οἱ Ἄφρικες ἐξῆλθον εἰς Καλαυρίαν (καὶ) ἠφάνισαν αὐτήν, στρατηγοῦντος ἐκεῖσε τοῦ Πασχάλ(η), ἐπι τῇ Λογγοβαρδίᾳ τοῦ πατρικίου Μαραιως (?) τοῦ καὶ τὸ ρωμαικὸν φωσσάτον διαπεράσαντος ἐν Κρατ. ἐν τῷ ἔτει ͵ςυνθ'».

5. «Ἡ ἀνατροπὴ καὶ ἀναίρεσις τῆς νεαρᾶς νομοθ(εσίας) τοῦ μακαρίτου βασιλέως Νικηφόρου. Διάταξις Βασιλείου τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως ἡμῶν, εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν τῆς ἁγίας Σοφίας ἀνατεθεῖσα καὶ ἐπὶ ἄμβωνος ἀναγνωσθεῖσα ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ πατριάρχ(ου), τῆς συνόδου, τοῦ ἱερατείου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ». Ἀρχ. «Ἡ ἐκ Θεοῦ βασιλεία ἡμῶν», φ. 8α. Jus graeco-romanum III, σ. 303. Ἐν τῷ κώδικι τὸ τέλος ἔχει οὕτω· «μηνὶ ἀπριλίῳ τετάρτῃ ἰνδικτιῶνος πρώτης, ἐν ἔτει ͵ςυγς':—Ἡ ὑπογραφὴ—† Βασίλειος ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς βασιλεὺς Ῥωμαίων». Ἕπεται σημείωσις τετράστιχος ἀραβικοῖς γράμμασι.

6. «Τάξις τῶν ὑποκειμένων μητροπόλεων τῷ πατριαρχικῷ θρόνῳ τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως». Ἀρχ. «Ἐπαρχία Καππαδοκίας πρώτης. α' ὁ Καισαρείας», φ. 8β. Τὸ ὅλον λγ' μητροπόλεις. Ἕπεται σειρὰ «περὶ τῶν αὐτοκεφάλων ἀρχιεπισκόπων». Ἀρχ. «Ἐπαρχία Μυσίας, α' ὁ Ὀδυσσοῦ». Τὸ ὅλον μα' ἀρχιεπισκοπαί.

7. «Ἡ τάξις τῶν ἀρχιεπισκόπων κατὰ τὸ χαρτοφυλάκιον».

Ἀρχ. «α' ἡ Καισάρεια, β' ἡ Ἔφεσος» κτλ., φ. 9α. Τέλος «να' τὰ Εὐχάϊτα, νβ' ἡ Ἄμαστρις, νγ' ὁ Χωνῶν».

8. «Τάξις τῶν ἀρχιεπισκοπῶν» (κατὰ τὸ χαρτοφυλάκιον). Ἀρχ. «α' ὁ Βιζύης, β' ὁ Πομπηιουπόλεως, γ' ὁ Λεοντοπόλεως», φ. $9^α$. Τέλος «μθ' ὁ Φερσάλων, ν' ὁ Ματαρχῶν, να' ὁ Τζιμήνου».

9. Ἀπαρίθμησις τῶν συνόδων μέχρι τῆς ε' οἰκουμενικῆς. Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι ἡ ἔκθεσις τῶν προκειμένων συνόδων οὐ γέγονε πρὸς τὴν τάξιν τῶν χρόνων», φ. $9^β$—$11^β$. Ἐν φύλ. $10^α$ παρενεβλήθη «ἀριθμὸς ψήφου τῶν ἑπτὰ πλανητῶν» καὶ ἡ «μετάνοια Λέοντος βασιλέως ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ἐξόδῳ», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ παρεσφάλην ἐν τῷ κατὰ τὴν τετραγαμίαν παραπτώματι» κτλ.

10. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως χρονογραφικὸν ἐν συντόμῳ». Ἀρχ. «Ἀδὰμ πρῶτος ἄνθρωπος γενόμενος», φ. $11^α$—$15^α$. Λήγει δὲ εἰς τὰς λέξεις «Βασίλειος ἔτη ιη' μῆνας ια'» (Nicephori opuscula ed. C. de Boor, Lipsiae, 1880, σ. 81—101). Ἀλλ' ἑτέρα χεὶρ ἔγραψε τῷ 969 τὰ ἑξῆς ἐν εἴδει συνεχείας· «Λέων ὁ υἱὸς Βασιλείου ἔτη κς' καὶ ἐκοιμήθη μηνὶ μαΐῳ ιβ', ἰνδ. ιε' ἔτους ͵ϛυη'.—Ἀλέξανδρος ἀδελφὸς αὐτοῦ ἅμα Κωνσταντίνῳ τῷ υἱῷ Λέοντος, ἔτος ἓν μῆνα α'.—Κωνσταντῖνος υἱὸς Λέοντος ἅμα Ζωῇ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ἔτη ε', καὶ ἀνῆλθεν ὁ Ῥωμανὸς μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ζ', ͵ϛ[υκζ'] καὶ συνεβασίλευσεν ἅμα Χριστοφόρῳ Στεφάνῳ καὶ Κωνσταντίνῳ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔτη κς' καὶ ἐδιώχθη.—Κωνσταντῖνος υἱὸς Λέοντος μετὰ Ῥωμανοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἔτη ιε' μῆνας (sic) καὶ ἐκοιμήθη μηνὶ νοεμβρίῳ θ', ἰνδ. γ' ἔτους ͵ϛυξη'.—Ῥωμανὸς υἱὸς Κωνσταντίνου ἔτη γ', μῆνας δ', καὶ ἐκοιμήθη μηνὶ μαρτίῳ ιε', ἰνδ. ϛ' ἔτους ͵ϛυοα'· καὶ ἀνηγορεύθη Νικηφόρος ὁ Φωκᾶς καὶ εἰσῆλθε διὰ τῆς Χρυσῆς Πόρτης καὶ ἐστέφθη μηνὶ αὐγούστῳ ιϛ', ἰνδ. ϛ' ἔτους ͵ϛυοα'». Κατόπιν ἕτερος προσέθηκε «καὶ ἐσφάγη (=ὁ Φωκᾶς) ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ παρὰ τοῦ κυροῦ Ἰωάννου καὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ, ἐπιβουλευθεὶς παρὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, τῆς Θεοφανῶ (sic), μηνὶ δεκεμβρίῳ ια', ἰνδ. ιγ' ἔτους ͵ϛυοϛ'· καὶ τῇ αὐτῇ νυκτὶ ἀνη-

γορεύθη ὁ κῦρ Ἰωάννης καὶ ἐστέφθη ἐν τῷ σηκῷ τῆς ἁγίας Σοφίας παρὰ κυροῦ Πολυεύκτου τοῦ πατριάρχου».

11. Κατάλογος ἐπισκόπων ἀρχιεπισκόπων καὶ πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, ἐπιγραφόμενος «Ἔστι τῆς ἐπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως ἤτοι γνῶσις τῶν ἐν αὐτῇ διδαξάντων». Ἀρχ. «Ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος», φ. 16α. Nicephori opuscula ed. de Boor, σ. 112—120. Τέλος «Ἡ ὀρθοδοξία. Μεθόδιος ἔτη δ' μῆνας γ'. Ἰγνάτιος ἔτη ιβ' καὶ ἐξεβλήθη. Φώτιος ἔτη η' μῆνας η' ἡμέρας κβ' καὶ ἐξεβλήθη. Ἰγνάτιος πάλιν ἔτη ια'. Φώτιος πάλιν ἔτη η' μῆνας ια' ἡμέρας δ' καὶ ἐξεβλήθη. Στέφανος καὶ Ἀντώνιος ἔτη ιε'». Κατόπιν χεῖρες τῶν ἐτῶν 933 καὶ 956 προσέθηκαν τάδε, συνεχίσαντες τὸν κατάλογον· «Νικόλαος τὸ πρῶτον ἔτη ϛ' καὶ ἐξεβλήθη. Εὐθ(ύμιος) ἔτη ε' μῆνας β' καὶ ἐξεβλήθη. Νικόλαος τὸ δεύτερον ἔτη ιγ' καὶ ἐκοιμήθη μαΐῳ ιε' ἰνδ. ιγ'. Στέφανος ὁ ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Ἀμασίας ἔτη γ'. Τρύφων ὁ ἀπὸ τῆς Δογούτας (?) ἔτη γ' καὶ ἐξεβλήθη· καὶ ἐχήρευσεν ἡ ἐκκλησία χρόνους δύο(?). Ἐχειροτονήθη Θεοφύλακτος ὁ τοῦ Ῥωμανοῦ τοῦ βασιλέως υἱὸς μηνὶ φεβρουαρίῳ β' ἰνδ. ϛ' ἔτους ͵ϛυμα' καὶ ἐκοιμήθη μηνὶ φεβρουαρίῳ κζ' ἡμέρᾳ δ' ἰνδ. [ι]δ' ἔτους ͵ϛυξδ'· ὁμοῦ ἔτη κγ'». Ἡ συνέχεια ἐν σελ. 23α γραφεῖσα τῷ ἔτει 970. «Καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἀπριλλίου μηνός, ἤγουν τῇ μεγάλῃ ε', παρισταμένου καὶ τοῦ κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως, ἐχειροτονήθη ὁ κῦρ Πολύευκτος ὁ ἀσκητὴς ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου Ἠλιοῦ τῆς μο(νῆς) τῆς Χρυσοπ(όλεως), καὶ ἐκοιμήθη μηνὶ φευρουρίῳ ε' ἰνδ. ιγ' ἔτους ͵ϛυοη'. Καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει μηνὶ φεβρουαρίῳ ιγ', ἤγουν τῇ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας, ἐχειροτονήθη ὁ κῦρ Βασίλ(ειος) ὁ μοναχὸς ὁ Σκαμανδρηνός».

12. «Παύλου τοῦ ἁγιωτάτου ἀποστόλου διατάξεις περὶ κανόνων ἐκκλησιαστικῶν». Ἀρχ. «Οἱ προσιόντες τῷ μυστηρίῳ», φ. 17α. Τὸ ὅλον κανόνες ιϛ'. J. B. Pitra, Juris ecclesiastici graecorum historia et monumenta. Romae, 1864—1868, τ. I, σ. 64.

13. «Πέτρου καὶ Παύλου τῶν ἁγίων ἀποστόλων διατάξεις: ἐκ

τοῦ ὀγδόου βιβλίου περὶ ἀργίας». Ἀρχ. «Ἐγὼ Πέτρος καὶ Παῦλος διατάσσομεν», φ. $18^{α}$. J. B. Pitra, Juris ecclesiast. τ. I, σ. 67.

14. Περὶ ἀγωγῶν καὶ ῥοπῶν. Ἀρχ. «Εἰσὶν ἐν συνόψει αἱ ἀγωγαὶ καὶ αἱ ῥοπαί. Τί ἐστιν ἀγωγή; Ἀγωγή ἐστιν δίκαιον τοῦ ἀπαιτεῖν ἐν δικαστηρίῳ» κτλ., φ. $19^{β}$. Μετὰ τὰ περὶ ἀγωγῶν «εἰσὶν τὰ περὶ ῥοπῆς ἀπὸ μιᾶς ἡμέρας μέχρι χρόνων ρ'» κτλ., φ. $20^{β}$. Κατόπιν «περὶ ἡμέρας α'. Ὅτι εἴκοσι μίλια καθεκάστην ἡμέραν ὥρισται» κτλ.

15. Τύπος διαθήκης ἐπιγραφόμενος «ἡ ἄνοιξις τῆς διαθήκης τοῦ ὁ δεῖνα» Ἀρχ. «Μηνὶ ὁ δεῖνα ἰνδ. δεῖνος τὴν φανερὰν ἢ καὶ μυστικήν», φ. $22^{α}$·

16. «Τὸ ἴσον τοῦ χρυσοβουλλίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ μνήμῃ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου βασιλέως». Διαιρεῖται εἰς ς' κεφάλαια. Ἀρχ. «Τὴν τῆς εἰρήνης χορηγόν», φ. $25—26^{c}$. Justiniani novellae ed. Zachariae à Lingenthal, τ. I, σ. XI—XII.

17. Τεμάχιον νεαρᾶς περὶ ἀτακτούντων, οὗ αἱ πρῶται λέξεις «δίκαιος γὰρ ὁ κύριος», φ. $27^{α}$. Αὐτόθι καὶ κεφάλαιον «περὶ τῶν διωκομένων», οὗ ἡ ἀρχή· «Τοὺς διωκομένους διὰ πίστιν» κτλ.

18. «Συναγωγὴ κανόνων ἐκκλησιαστικῶν εἰς ν' τίτλους διῃρημ(ένη)», μετὰ πολλῶν σχολίων καὶ παραπομπῶν ἐν τοῖς μετώποις. Ἀρχ. «Οἱ τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μαθηταί», φ. $27^{β}—237$. Ἀπὸ φ. $29^{α}$ ὁ πρόλογος. Ἀρχ. «Τὰ μὲν σώματα καταλλήλως ἐνύλου μεταλαμβάνοντα» [1]. Ἀπὸ φ. $31^{β}$ οἱ «τίτλοι τοῦ κανονικοῦ συντάγματος καὶ τῶν ἁρμοζόντων ἑκάστῳ τίτλῳ κεφαλαίων», ἤτοι πίναξ τῶν τίτλων καὶ τῶν κεφαλαίων. Ἀπὸ φ. $38^{α}$ «ἔκθεσις τῆς παρούσης βίβλου καθὼς ἐν τάξει παρετέθησαν». Ἀπὸ φ. $39^{β}$ «τίτλος α' κεφ.. α'

[1] Ὁ πρόλογος οὗτος φέρεται ἐν ἄλλοις ἀντιγράφοις ἐπ' ὀνόματι τοῦ Φωτίου (Ῥάλλη καὶ Ποτλῆ, Συντάγμ. τ. I, σ. 5. J. Pitra, Jur. eccles. τ. II, σ. 445). Τὸ ἀρχαιότερον τῶν τοιούτων ἀντιγράφων, ἅπερ ἐγὼ εἶδον, ἐστὶ τοῦ δεκάτου αἰῶνος. Κῶδιξ 2 τῆς συλλογῆς τοῦ Σταυροῦ, φ. $2^{α}$ «ἕτερος πρόλογος Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

περὶ θεολογίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως καὶ κανόνων καὶ χειροτονιῶν». Voelli καὶ Justelli, Bibl. juris canonici veteris τ. II, σ. 499 κέ. Παρὰ J. Pitra Juris eccles. τ. II, σ. 368—395 διατριβὴ περὶ τοῦ συγγραφέως τῆς εἰρημένης συναγωγῆς, πληροφορίαι περὶ ἀντιγράφων αὐτῆς καὶ διάφοροι γραφαί. Περὶ τῆς συναγωγῆς ταύτης ὅρα τὴν σημείωσιν Zachariae von Lingenthal, Die griechischen Nomokánones, St. Petersbourg, 1877, σ. 4—5.

19. «Περὶ Ἀγαπίου καὶ Γαβαδίου. Ἐκ τῶν πραχθέντων ὑπομνημάτων ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ Ἀγαπίου καὶ Γαβαδίου, ἑκατέρου ἀντεχομένου τῆς ἐπισκοπῆς Βόστρας». Ἀρχ. «(Ἐπὶ) ὑπατείας τῶν εὐσεβεστάτων», φ. 238α. Γ. Α. Ῥάλλη καὶ Μ. Ποτλῆ, Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων τ. III, σ. 625. Κριτικὴ ἔκδοσις παρὰ Pitra, Jur. eccles. τ. II, σ. 162.

20. Ἐπιστολὴ Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Ἀδριανὸν πάπαν Ῥώμης. Ἀρχ. «Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως», φ. 239α. Ῥ. καὶ Π., Σύνταγμα, τ. IV, σ. 375. Pitra, Jur. eccles. τ. II, σ. 304.

21. Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «ἐκ τῶν ἐμμέτρων αὐτοῦ ἐπῶν». Ἀρχ. «Ὄφρα δὲ μὴ ξείνῃσι», φ. 242α. Ῥ. καὶ Π., Συντάγμ. τ. IV, σ. 363. Pitra, Jur. eccles. τ. I, σ. 654.

22. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου «ἐκ τῶν πρὸς Σέλευκον ἰάμβων». Ἀρχ. «Πλὴν ἐκεῖνο προσμαθεῖν», φ. 242β. Ῥ. καὶ Π., Συντάγμ. τ. IV, σ. 365. Pitra, Jur. eccles. σ. I, σ. 655.

23. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «ἐπιστολὴ πρὸς Ἀμμοῦν μονάζοντα», ἧς ἡ ἀρχή· «Πάντα μὲν καλὰ καὶ καθαρὰ», φ. 243β. Migne τ. 26, σ. 1169. Pitra, Jur. eccles. τ. I, σ. 567.

24. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς λθ' ἑορταστικῆς ἐπιστολῆς». Ἀρχ. «Ἀλλ' ἐπειδὴ περὶ μὲν τῶν αἱρετικῶν», φ. 245α. Migne τ. 26, σ. 1176. Pitra, Jur. eccles. τ. σ. I, 570.

25. «Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Ῥουφινιανόν», ἧς ἡ ἀρχή· «Σὺ μὲν τὰ υἱῷ», φ. 246α. Migne τ. 26, σ. 1180. Pitra, Jur. eccles. τ. I, σ. 572.

26. «Ἐπιστολὴ γραφεῖσα ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως Μαρτυρίῳ» κτλ., ἧς ἡ ἀρχή· «Τινὰ διελέχθη μοι», φ. 247α. Κριτικὴ ἔκδοσις παρὰ J. Pitra, Jur. eccles. τ. II, σ. 187.

27. «Οἱ νόμοι:—Διάταξις ογ' διὰ τοὺς παρὰ φύσιν ἀσελγαίνοντας καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τριχός τε καὶ κεφαλῆς καὶ τῶν τοιούτων· κελεύει ταῖς ἐσχάταις ὑποβάλλεσθαι τιμωρίαις». Ἀρχ. «Πᾶσιν ἀνθρώποις τοῖς εὖ φρονοῦσι», φ. 248α. Justiniani novellae ἐκδ. Zachariae τ. I, σ. 184.

28. «Ἐκ τῶν μετὰ τὸν κώδικα θείων νεαρῶν διατάξεων τοῦ τῆς θείας λήξεως Ἰουστινιανοῦ διάφοροι διατάξεις συνᾴδουσαι ἐξαιρέτως τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς κανόσι, καὶ ἐκ περιουσίας τὴν οἰκείαν ἰσχὺν νέμουσαι· αἷς τάξιν τινὰ καὶ ἀριθμὸν ἐπεθήκαμεν, πρὸς σύντομον εὕρεσιν τοῦ ἐπιζητουμένου κεφαλαίου, διὰ τὸ ὡς εἴρηται ἐκ διαφόρων διατάξεων εἶναι τὰ συναχθέντα, ὡς ὑποτέτακται». Ἕπεται ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων μέχρις ἀριθμοῦ πζ', φ. 249β. G. E. Heimbach, Ἀνέκδοτα. Lipsiae, 1838—1840, τ. II, σ. 202—207. J. Pitra, Jur. eccles. τ. II, σ. 385—389.

29. «Διατάξεις νόμων πολιτικῶν ἐκ τῶν νεαρῶν Ἰουστινιανοῦ βασιλέως, συνηγοροῦσαι καὶ ἐπικυροῦσαι τοὺς τῶν ἁγίων πατέρων ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας», φ. 269α—285α. Heimbach, Ἀνέκδοτα, σ. II, σ. 145—201. Διάφοροι γραφαὶ παρὰ Pitra, Jur. eccles. τ. II, σ. 407—110.

30. «Νόμος Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἀρχὴ τοῦ α' βιβλίου τοῦ κώδικος», φ. 285β—288α. Πίναξ τῶν κεφαλαίων καὶ παραπομπῶν τῶν τίτλων α'—ιγ'.

31. «Συναγωγὴ τῶν εἰρημένων ἐν τῷ κώδικι καὶ τοῖς διγέστοις καὶ ταῖς νεαραῖς διατάξεσι, περὶ ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν καὶ μοναχῶν καὶ πραγμάτων εὐαγῶν, ἔτι δὲ καὶ Ἰουδαίων καὶ αἱρετικῶν ἐκ τοῦ α' βιβλίου τοῦ κώδικος», φ. 288α—328α. Ἀρχ. «Τίτλος πρῶτος. DE SUM(ma) TRINITATAE. Περὶ τῆς ἀνωτάτω Τριάδος. α' ὁ μὴ δοξάζων τὴν ἁγίαν τριάδα» κτλ. Voelli καὶ Justelli, Bibl. juris canon. τ. II, σ. 1223—1361. Διάφοροι γραφαὶ παρὰ Pitra, Jur. eccles. τ. II, σ. 410—416.

Πρβλ. Zachariae von Lingenthal, Die griechischen Nomokanones σ. 7.

32. «Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου πόλεως Κωνσταντίας: πασῶν αἱρέσεων μητέρες καὶ πρωτότυποι τέσσαρες ἐξ ὧν καὶ ἄλλαι πᾶσαι ἀνεφύησαν», φ. 328β—355α. Ἀρχ. «Α' βαρβαρισμός, ἥτις καθ' ἑαυτήν ἐστι». Migne τ. 41, σ. 165.

33. Πίναξ γενικὸς τοῦ κώδικος τούτου φ. 357α—367α.

34. «Διδασκαλία τοῦ ἁγίου Βασιλείου· λόγος προσφωνητικὸς τῶν βαπτισμάτων· ἀναγινώσκεται δὲ ἀπὸ τοῦ εὐαγγελίου εἰς τὸν ἄμβωνα τῇ κυριακῇ τῆς δευτέρας ἑβδομάδος». Ἀρχ. «Τέκνα μου ἀγαπητὰ καὶ κύριοι, εἰδότες ὑμῶν» κτλ. φ. 367α.

35. «Τακτικὸν τῆς καθέδρας τῶν βασιλέων, τῶν πατριαρχῶν, τῶν μητροπολιτῶν, ἀρχιεπισκόπων καὶ πάσης τῆς συγκλήτου». Ἀρχ. «Ὁ βασιλεὺς αὐτοκράτωρ καθέζεται μέσον», φ. 367, 368 καὶ 356α. Τελευταῖον φύλλον ἐστὶ τὸ 356ον, κατὰ λάθος μετατεθὲν ὑπὸ τοῦ βιβλιοπηγοῦ.

25. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,29, πλ. 0,24) τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 273. Ἐν τῇ σελ. 97α, ἥτις ἦν πρότερον ὅλως ἄγραφος, ὑπάρχουσι τρεῖς σημειώσεις ἀραβιστί. Ἑτέρα ἀραβικὴ σημείωσις ἐν φ. 263.

Τετραευαγγέλιον ἐλλιπές, ὑποστὰν πολλὰς βλάβας καὶ ἐκ πυρᾶς καὶ ἐξ ὕδατος. Ἐν ἀρχῇ ἀκέφαλον συναξάριον καὶ ἀπαρίθμησις ἀρχοτελειῶν τῶν ἀναγινωσκομένων εὐαγγελίων κατὰ κυριακὰς καὶ σάββατα. Ἀπὸ φ. 8 τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου. Φύλ. 10β «ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον ἅγιον εὐαγγέλιον», ἧς ἡ ἀρχή· «Οὔτε πλείονα τὸν ἀριθμὸν οὔτε ἐλάττονα». Αὐτόθι καὶ σχόλιον μακρὸν ἐν τῷ μετώπῳ, οὗ ἡ ἀρχή· «Τί δήποτε τοσούτων ὄντων». Τὰ φ. 12α — 14β ἐπληρώθησαν κατὰ τὸν ιγ' αἰῶνα διὰ τῶν ἑξῆς κειμένων· α') «ὑπόμνημα εἰς τὸν μακάριον Ματθαῖον τὸν εὐαγγελιστήν»· β') ὑπόθεσις εἰς τὸ εὐαγγέλιον αὐτοῦ· γ') «ἑρμηνεία λέξεων ἑβραϊκῶν τῶν ἐν τῷ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίῳ ἐμφερομένων» Ἀρχ. «Ἀμιναδάβ· λαοῦ μου ἑκουσίου λαός»· δ') στίχοι εἰς τὸν ἅγιον

Ματθαῖον, ὧν ἡ ἀρχή· «Τὸν ἐκ τελώνου»· ε') «ὑπόθεσις τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου»· ς') «ἑρμηνεία ἑβραϊκῶν ὀνομάτων ἐμφερομένων τῷ κατὰ Λουκᾶν ἁγίῳ εὐαγγελίῳ». Ἀρχ. «Αὔγουστος· ἑορταζόντων». Παρέπονται στίχοι, ὑποθέσεις καὶ ἑρμηνεῖαι ἑβραϊκῶν λέξεων τῶν ἐπιλοίπων εὐαγγελίων.

1. Τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον (φ. 15α—96β) μετὰ σχολίων ἐν τοῖς μετώποις, ὧν ἡ ἀρχή· «Βίβλος τῆς γενέσεώς ἐστι τοῦ γενομένου» κτλ.

2. Τὸ κατὰ Μᾶρκον εὐαγγέλιον (φ. 97β—127) μετὰ πυκνοτάτων σχολίων ἐν τοῖς μετώποις, ὧν ἡ ἀρχή· «Πολλῶν εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον καὶ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην, τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς, συνταξάντων ὑπομνήματα». Τὸ κείμενον τοῦ εὐαγγελίου μέχρι κεφ. 10, ἐδαφ. 26.

3. Τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον ἀκέφαλον, ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων «ἐν ἀνθρώποις. ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ» (κεφ. 1, ἐδ. 26), φ. 128 κἑ. Ἐν τοῖς μετώποις σχόλια.

4. Τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον (φ. 204—263) μετὰ σχολίων, ὧν ἡ ἀρχή· «Ὅσον δύναται τὸ ἐν ἀρχῇ». Λείπει τὸ τέλος, ἀπὸ κεφ. 21, ἐδ. 17· ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν φ. 127 καὶ 128 φαίνονται ἀποκοπέντα 4 φύλλα.

26. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,29, πλ. 0,225) τῆς ΙΓ' ἑκατονταετηρίδος, γραφὲν ὑπὸ δύο διαφόρων χειρῶν καὶ ἀποτελούμενον ἐκ μ' 1/2 τετραδίων ἢ φύλλων 324, ἐξ ὧν τὸ τελευταῖον ἄγραφον ἀφεθὲν ἐπληρώθη κατόπιν δι' ἀσημάντων σημειώσεων [1]. Τὸ κείμενον μονόστηλον, ἐκ 33 μέχρι 44 γραμμῶν ἐν ἑκάστῃ σελίδι, ἤτοι ὕψ. 0,22 καὶ πλ. 0,15.

«Τοῦ θεοφιλεστάτου μητροπολίτου Κρήτης κυροῦ Ἠλιοῦ, ἑρμηνεία εἰς τὴν ἐξήγησιν τῆς ἱερᾶς καὶ θείας Κλίμακος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου καὶ καθηγουμένου ὄρους Σινᾶ, τοῦ ἐπίκλην Σχολαστικοῦ, τῆς καὶ πονηθείσης παρ' αὐτοῦ, ἧς ἡ ἐπωνυμία πλάκες πνευματικαί». Ἀρχ. «Ὅςτις μὲν καὶ ὅσος τὴν ἀρετὴν ὁ τὴν παροῦσαν

[1] Ὁ ἀριθμήσας τὸν κώδικα ὑπερεπήδησε 2 φύλλα. Ταῦτα ἐσημειώθησαν ὧδε 19α, 284α.

βίβλον συνθείς», φ. 5—323. Fabricii IX, σ. 524, 525, XI, σ. 615. Ἐν ἑτέρῳ ἀντιγράφῳ ἡ ἑρμηνεία αὕτη ἀποδίδοται τῷ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχῃ Φωτίῳ. Ὅρα B. de Montfaucon, Bibliotheca Coisliniana, σ. 141, cod. 87.

Ἐν τοῖς πρώτοις πέντε φύλλοις ὑπάρχουσι α') βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος, β') ἐπιστολὴ Ἰωάννου ἡγουμένου Ῥαϊθοῦς πρὸς Ἰωάννην Σχολαστικόν, γ') πρόλογος εἰς τὴν Κλίμακα, δ') πίναξ ἀκριβὴς τῆς παρούσης πυκτίδος, ε') ἐπίλογος εἰς τὴν Κλίμακα καὶ τὸ σχῆμα αὐτῆς. Σημειωτέον ἔτι ὅτι τὸ ἑρμηνευόμενον κείμενον γέγραπται ἐρυθροῖς στοιχείοις.

27. Τεῦχος μεμβράνινον συμπεπηγμένον ὑπὸ ἄγγλου βιβλιοδέτου καὶ φέρον ἐπὶ τῆς πινακίδος τὸ ἑξῆς σημείωμα (πιθανῶς τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Πολυκάρπου)· «Αὐτὸ μὲ ἄλλα 10 ὁποῦ ἔχω εἰς ἓν σεντούκι τὰ ἤφεραν οἱ Ἐγκλέζοι ἀπὸ τὴν Ἐγκλητέρα ὁποῦ τὰ ἐπῆραν ἄλλα ἀπὸ τὸ μοναστήριον, ἄλλα ἀπὸ τὸν ἅγιον Σάββαν καὶ ἄλλα ἀπὸ τὸ μετόχιον· νὰ τὰ λάβῃ ὁ κὺρ Ἄνθιμος εἰς τὴν καινὴν βιβλιοθήκην» [1]. Ἀποτελεῖται δὲ ἐκ φύλλων 138 λεπτῆς καὶ λευκῆς μεμβράνης ὕψ. 0,283 καὶ πλ. 0,203. Τὸ κείμενόν ἐστι μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 27 ἐν ἑκάστῃ σελίδι (0,19 × 0,120)· ἐγράφη δὲ κατὰ τὴν ιε' ἑκατονταετηρίδα ὑπὸ Ἰακώβου Λαυρεντιανοῦ μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας καὶ κανονικότητος. Ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ φ. 1α σημειοῦται ὅτι «καὶ τόδε διὰ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων τῷ ἁγίῳ Τάφῳ ἐγένετο, 1677». Ἐν τῇ κάτω ὤᾳ ὑπάρχει ἡ σφραγὶς τῆς βιβλιοθήκης καὶ σημείωσις νεωτάτη «ἐκ τῶν Παναγιώτου χρησίμων».

Eutropii historia romana cum additionibus Pauli diaconi. Ἀπὸ φ. 1α tabula huius libri in qua primum per ordinem etc. Τὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα τοῦ πίνακος τούτου εἰσὶ χρυσᾶ καὶ κυανᾶ. Ἡ σελὶς 10α κοσμεῖται μετὰ ὡραίου πλαισίου, ἐν ᾧ περικλείεται ὁ τίτλος καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ κειμένου. Χρώματα δὲ τοῦ πλαισίου εἰσὶ διάφορα, ὡς τὸ λευκόν, τὸ πορφυροῦν, τὸ πράσι-

[1] Ὁ Ἄνθιμος οὗτός ἐστιν ὁ ἐξ Ἀγχιάλου ἀείμνηστος ἀρχιγραμματεὺς καὶ φιβλιοφύλαξ τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

νον, τὸ κυανοῦν, τὸ μέλαν, τὸ χρυσοῦν, τὸ ῥοδινόν, τὸ φαιὸν καὶ τὸ κροκῶδες. Ἡ πρὸς δεξιὰν παραστάς ἐστιν ἁπλῆ ταινία· ἡ πρὸς ἀριστερὰν ἀποτελεῖται ἐκ δύο ταινιῶν χωριζομένων ὑπὸ κυανοῦ ποταμοῦ. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἄνω πλευρᾶς εἰκονίζεται ῥόδαξ· ὁμοίως καὶ ἐν τῇ πρὸς δεξιὰν πλευρᾷ. Ἐν ταῖς τέσσαρσι δὲ γωνίαις τοῦ πλαισίου εἰσὶν ἰσάριθμα σεραφίμ. Ἀλλ' ἐν τῇ πρὸς ἀριστερὰν πλευρᾷ εἰκονίζεται νομισματόσημον μετὰ χρυσῶν ἄκρων καὶ στεφάνης ἐκ δάφνης, ἐν ᾧ παρίσταται ἴσως ὁ ἱστορικὸς Εὐτρόπιος, ἀμύσταξ καὶ ἀγένειος. Ἄνωθεν τοῦ νομισματοσήμου παρίστανται ἀκρὶς μετὰ πτερύγων ἀναπεπταμένων καὶ λαγωός· κάτωθεν δὲ ἔρως, ἔχων ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος σφαῖραν καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα πρὸς τὸν ὦμον. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς κάτω πλευρᾶς ὑπάρχει δεύτερον νομισματόσημον, ἐνέχον τὸ οἰκόσημον τοῦ καλλιγράφου ἢ τοῦ ἄρχοντος, δι' ὃν ἀντεγράφη ὁ κῶδιξ οὗτος. Τὸ πρῶτον γράμμα τοῦ κειμένου κεκαλλωπισμένον, μέγα καὶ περικεκλεισμένον ἐντὸς τετραγώνου σχήματος. Ἡ ἐπιγραφὴ δὲ ἔχει οὕτως· «INCIPIT. LEBER. EUTROPII. ANTIQUITATUM. CUM. ADDITIONIB(us). PAVLI DIACONI». Ἀρχ. «Primus in Italia ut quibusdam», φ. 10α. Τέλος ἐν φ. 83 «maiorem scribendi diligentiam reservamus». Ἕπεται ἐρυθροῖς γράμμασιν ἡ ἐπιγραφή· «Hucusque historiam Eutropius composuit: cui tn aliqua Paulus Diaconus addidit: iubente domiā Adilperga christianissima Beneventi ductrice: coniuge domini Archi sapientissimi principis et ideo quae sequuntur idem Paulus ex diversis auctoritatibus proprio stilo connexuit. Libri XI capitulum primum». Ἀρχ. «Anno ab urbe condita millesimo», φ. 83. Ἐν τέλει τοῦ κώδικος «IACOBVS Laurentianus scripsit».

Περὶ τοῦ κειμένου τοῦ Εὐτροπίου ἐκδοθήσεται ἰδιαίτερον ἄρθρον, ἐν ᾧ ποιοῦμαι λόγον περί τινων διαφορῶν τῶν βιβλίων I, IX καὶ X, ἀντιβληθέντων πρὸς τὸν Ἱεροσολυμικὸν κώδικα.

28. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,28, πλ. 0,235) γραφὲν μεταξὺ τῆς Ι' καὶ ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 21 ἐν ἑκάστῃ σελίδι (0,165×0,115). Ἀποτε-

*

λεῖται νῦν ἐκ 212 φύλλων, ὧν τινων τὰ περιθώρια ἐβλάβησαν ἐξ ὕδατος. Ἡ σελὶς 281β ἀφέθη ἄγραφος. Ἔσωθεν τῆς δευτέρας πινακίδος ἀναγινώσκεται ἡ ἑξῆς σημείωσις· «† τοῦτο τὸ βιβλίον ἐπροσηλώθη εἰς τὴν λαύραν τοῦ ἁγίου Σάββα τοῦ ἐν Ἱεροσολύμ(οις) παρὰ Πέτρου τοῦ Καραμανίτ(ου) ἀπὸ χωρίον λεγόμενον Πόῤῥω. ἀπὸ τὸ κάστρον Νύγδα: ἐν ἔτει ͵ζοα΄ (1563) ἰνδικτιῶνος ϛ΄, μηνὶ μαρτίῳ». Ὁ Πέτρος οὗτος ἦν υἱὸς «τοῦ Ἀράπη» (ὅρα φ. 211β.)

Τετραευαγγέλιον μετὰ πυκνῶν ἀνωνύμων σχολίων ἐν τοῖς μετώποις. Κατὰ τὸν ιγ΄ αἰῶνα παρενεβλήθησαν στίχοι εἰς τοὺς εὐαγγελιστάς.

1. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον (φ. 1α—61β) μετὰ σχολίων, ὧν ἡ ἀρχὴ λίαν δυσανάγνωστος, ἐπειδὴ ἡ πρώτη σελὶς ἐβλάβη μεγάλως.

2. Εὐαγγέλιον κατὰ Μᾶρκον (φ. 63α—100α), οὗ ἡγεῖται πίναξ τῶν κεφαλαίων ἐν φ. 61β—62β. Αὐτόθι καὶ στίχοι εἰς τὸν ἅγιον Μᾶρκον, ὧν ἡ ἀρχή· «Υἱὸν Πέτρου τὸν Μᾶρκον». Τῶν σχολίων ἡ ἀρχή· «Νόμου καὶ προφητῶν ὁ Ἰωάννης τέλος».

3. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν (φ. 102β—165α) μετὰ σχολίων, ὧν ἡ ἀρχή· «Ὅτι καὶ Θεοφίλῳ τινὶ τῶν πιστοτάτων». Ἀπὸ φ. 100β—102α πίναξ τῶν κεφαλαίων καὶ στίχοι εἰς τὸν Λουκᾶν, ὧν ἡ ἀρχή· «Ζωῆς τὸν ἄρτον».

4. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην (φ. 166α—212β) μετὰ σχολίων, ὧν ἡ ἀρχή· «Περὶ ἀρχῆς ὁ λόγος τῷ Θεολόγῳ». Εἰς φ. 165β πίναξ τῶν κεφαλαίων καὶ στίχοι εἰς τὸν Ἰωάννην, ὧν ἡ ἀρχή· «Ὁ παρθένος τι».

29. Τεῦχος μεμβράνινον εἰς σχῆμα τέταρτον, γραφὲν κατὰ τὴν ΙΑ΄ ἑκατονταετηρίδα ὑπὸ δύο διαφόρων καλλιγράφων, ὧν ὁ εἷς ἐσημείωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ (ἐν φ. 281α) ἐν ἑπτὰ σειραῖς διὰ γραμμάτων μικρῶν ἀνεστραμμένων· καὶ λέγει «† ἐγράφεισαν τὰ πα|ρόντα διὰ χειρὸς | Λέοντος διακόνου | τοῦ ἀπὸ τοῦ χωρίου | Νήσσα | Δόξα τῶ Θεῶ πάντων | ἕνεκεν· ἀμήν». Τὸ κείμενον δίστηλον. Ἐν τέλει τοῦ κώδικος προσέθηκεν ὁ βιβλιοπηγὸς δύο φύλλα μεμβράνινα, ἀποσπάσας αὐτὰ ἐκ κώδικος τοῦ Ι΄ αἰῶ-

νος· ἐν αὐτοῖς δὲ περιέχεται ἀπόσπασμα μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης.

Πανηγυρικὸν περιέχον τὰ ἑπόμενα κείμενα.

1. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ ἐν ἁγίοις Βασιλείου Καισαρείας. Ἀρχ. «Ἀγαπητοὶ οὐκ ἦν ἀπεικὸς», φ. 1α. Ἀμφιλοχ. τὰ εὑρισκόμενα ἐκδ. Fr. Combefisii, Par. 1644, σ. 155. Ὅρα καὶ Fabricii, Bibl. Gr. τ. VIII, σ. 379—380, τ. X, σ. 205.

2. Βασιλείου Καισαρείας ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα, ἧς ἡ ἀρχή· «Ὁ μὲν σοφὸς Σολομῶν», φ. 31α. Migne τ. 31, σ. 424.

3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Κυρίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Χριστὸς γεννᾶται», φ. 43α—53α. Migne τ. 36, σ. 312. Ἐν τοῖς μετώποις προσετέθη ὑπὸ χειρὸς τοῦ ιγ' αἰῶνος μετάφρασις ἀρμενικὴ τοῦ αὐτοῦ λόγου, γραφεῖσα δι' ἐρυθρῶν στοιχείων ἀρμενικῶν κατὰ τὰ πρῶτα φύλλα καὶ κατόπιν διὰ μελανῶν. Ἡ μετάφρασις αὕτη παραβληθεῖσα πρὸς ἀρχαιότατον κώδικα, φυλαττόμενον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀρμενικοῦ πατριαρχείου, εὑρέθη ἐν ἅπασι σύμφωνος πρὸς τὸ γνωστὸν παρ' Ἀρμενίοις κείμενον.

4. «Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν καὶ ἅγιον Βασίλειον», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἔμελλεν ἄρα», φ. 53α.

5. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀναστάσεως ἡμέρα», φ. 106β.

6. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος, οὗ ἡ ἀρχή· «Τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν», φ. 109α. Migne τ. 114, σ. 896.

7. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν τελώνην καὶ φαρισαῖον, καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης καὶ προσευχῆς». Ἀρχ. «Καθάπερ νεφῶν», φ. 147β.

8. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀεὶ μὲν τὴν τοῦ Θεοῦ», φ. 151α. Migne τ. 59, σ. 515.

9. Ἱππολύτου Ῥώμης «λόγος περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου» κτλ. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ οἱ μακάριοι», φ. 158β. Migne τ. 10. σ, 904

10. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος «εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς» κτλ. Ἀρχ. «Πρόκειται ἡμῖν σήμερον», φ. 177β. Migne τ. 56, σ. 525.

11. Βίος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀρχ. «Καὶ πάντων μὲν τῶν κατὰ θεὸν», φ. 200α. Migne τ. 114, σ. 1045.

12. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὰς δέκα παρθένους», οὗ ἡ ἀρχή· «Ὅταν τὸ εὐδαπάνητον», φ. 282α. Migne τ. 59, σ. 527.

13. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸν Ἰώβ», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἧκεν ἡμῖν ἐνιαύσιος», φ. 287β. Migne τ. 56, σ 563.

14. Τοῦ αὐτοῦ «ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου εἰς τὰ δέκα τάλαντα». Ἀρχ. «Τότε ὁμοιωθήσεται», φ. 294α.

15. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὸ συνήγαγον οἱ Ἰουδαῖοι συνέδριον καὶ ἔλεγον τί ποιήσωμεν». Ἀρχ. «Ἐοίκασιν οἱ τῆς ἐκκλησίας», φ. 302β. Migne τ. 59, σ. 525.

16. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὸ συμβούλιον ἔλαβον τοῦ ἀπολέσαι αὐτόν». Ἀρχ. «Ὅσοι τοῦ Ἠλία μαθηταὶ», φ. 306α. Migne τ. 61, σ. 705.

17. Ἐφραὶμ Σύρου «λόγος εἰς τὴν πόρνην», οὗ ἡ ἀρχή· «Πολλῶν ὄντων», φ. 311β. Ἐκδ. Assemani τ. II, σ. 297.

18. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου τοῦ λέγοντος: τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεναμένου ἐν Βηθανίᾳ» κτλ. Ἀρχ. «Ἡ γυνὴ αὕτη», φ. 320β. Migne τ. 58, σ. 723.

19. «Τοῦ αὐτοῦ, ὅτε ἀναστὰς ἐκ τοῦ δείπνου ὁ Σωτήρ». Ἀρχ. «Ἔλεον Θεοῦ», φ. 329α. Migne τ. 64, σ. 1346, ἔνθα σημειοῦται «spuria et praetermissa».

20. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα». Ἀρχ. «Ὀλίγα ἀνάγκη», φ. 333β. Migne τ. 49, σ. 373.

21. «Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸν σταυρὸν καὶ εἰς τὸν λῃστὴν» κτλ. Ἀρχ. «Σήμερον ὁ κύριος ἡμῶν», φ. 346α. Migne τ. 49, σ. 399.

22. Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας «λόγος τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν» κτλ. Ἀρχ. «Ἐπαινετὸς καὶ οὗτος», φ. 356α. Migne τ. 88, σ. 1848.

30. Τεῦχος μεμβράνινον ἐκ φύλλων 251 (ὕψ. 0,275, πλ. 0,225), γραφὲν μεταξὺ τῆς Ι' καὶ ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος. Τοῦ α' τετραδίου ἐλλείπουσι τὸ 1 καὶ 8 φύλλον. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 27 ἢ 29 ἐν ἑκάστῃ σελίδι, ἤτοι ὕψ. 0,19 καὶ πλ. 0,14. Κατὰ σημείωσιν δὲ τοῦ ιε' αἰῶνος (ἐν φ. 251β) ἀφιερώθη ὑπό τινος Δανιὴλ εἰς τὴν λαύραν τοῦ ἁγίου Σάββα.

1. Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας λόγος ἀκέφαλος, διηρημένος εἰς δ' κεφάλαια. Τοῦ α' κεφαλαίου λείπει ἡ ἀρχή· τὸ β' κεφ. «περὶ τῆς εἰς τὸν πλησίον ἀγάπης», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀκόλουθον δ' ἂν εἴη», φ. 4β. Ἀπὸ φ. 5β τὸ γ' «περὶ φόβου Θεοῦ» καὶ δ' τὸ «περὶ τοῦ κατὰ διάνοιαν ἀμετεώρου».

2. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀσκητικός», οὗ ἡ ἀρχή· «Οἷς ἐνυπάρχει ὁ θεῖος νόμος», φ. 7β. Ἐξεδόθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγ. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου. Migne τ. 34, σ. 668.

3. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς μοναχοὺς παραίνεσις περὶ τῆς ἐν Χριστῷ πολιτείας». Ἀρχ. «Ἀδελφοὶ ἅγιοι μακαρίας κλήσεως». φ. 12β.

4. Τοῦ αὐτοῦ ἠθικὰ κεφάλαια π' (φ. 31β), ὧν προηγοῦνται ὁ πρόλογος τῶν ἀσκητικῶν (φ. 14α), προοίμιον οὗ ἡ ἀρχὴ «Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ χρηστότητι» (φ. 17β) καὶ ἕτερον κείμενον, ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων «Θεοῦ τῇ χάριτι τὸ ἐπίταγμα», φ. 25β. Migne τ. 31, σ. 653. 676.

5. Τοῦ αὐτοῦ ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ ἀσκητικὸς βίος ἕνα σκοπὸν ἔχει», φ. 92β. Migne τ. 31 σ. 881

6. Τοῦ αὐτοῦ ὅροι, ὧν ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ χάριτι Θεοῦ», φ. 95β. Migne τ. 31 σ. 889.

7. Τοῦ αὐτοῦ «ἐπερωτήματα ἀσκητικά», τὸ ὅλον 350. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ δέδωκεν ἡμῖν ὁ λόγος», φ. 99α. Migne τ. 31 σελ. 905.

8. Τοῦ αὐτοῦ «ὅσα ἐπιτίμια», τὸ ὅλον ιβ'. Ἀρχ. «α', εἴτις ὑγιαίνων τῷ σώματι», φ. 210β. Migne τ. 31, σ. 1305.

9. «Κεφάλαια λ' τῶν μερικῶν ἀσκητικῶν» τοῦ ἁγίου Βασιλείου, ἢ «διάταξις ἀσκητικὴ πρός τε τοὺς κατὰ μόνας καὶ τοὺς ἐν κοινοβίῳ ἀσκοῦντας». Ἀρχ. «Τὴν κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίαν»,

φ. 211β—251. Migne 31, σ. 1321. Ἐν τέλει «σχόλιον Θεοδώρου ἡγουμένου τῶν Στουδίων», οὗ ἡ ἀρχή· «Ὅτι γνήσιον τοῦ μεγάλου Βασιλείου». Ἡ συνέχεια τοῦ σχολίου λείπει. Αἱ ἐν τῷ κώδικι τελευταῖαι αὐτοῦ λέξεις ἔχουσιν ὧδε· «ἢ ἐπιπολαίως ἀνέγνων ἢ συνιέντες κακοεργοῦσι». Ch. Matthaei, Lectiones Mosquenses. Lipsiae, 1779, τ. II, σ. 37.

31. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,265, πλ. 0,205) τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλ. 295, ἐν οἷς τὸ κείμενόν ἐστι μονόστηλον καθ' ἑκάστην σελίδα καὶ ἐκ γραμμῶν 20, ἤτοι ὕψ. 0,152 καὶ πλ. 0,145. Ἡ σύνδεσις τοῦ βιβλίου ἐγένετο ἐν Ῥωσσίᾳ κατὰ τὸν ιζ' αἰῶνα. Αἱ πινακίδες ἔχουσιν ἐκτυπώματα χρυσᾶ τῆς σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν εὐαγγελιστῶν. Ἔσωθεν τῆς α' πινακίδος ἀναγινώσκεται ἰδιόχειρος σημείωσις τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Δοσιθέου, ἐν ᾗ λέγει τάδε· «1683 ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἔφερε τὸ παρὸν ἀπὸ τῆς Ταυρονήσου, ἤτοι τοῦ Καφᾶ, ὁ ἱερομόναχος Ἀρσένιος ὁ Νάξιος, καὶ ἀφιέρωται τῷ παναγίῳ Τάφῳ» κτλ. Ἐν ἔτει 1875 τὸ βιβλίον τοῦτο καταβραχὲν ὑπέστη φθορὰν ἐν ταῖς εἰκόσιν, ἃς καὶ ζωγράφος ἐγχώριος ἐπανώρθωσε τότε ἀρκούντως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀρχαίου σχεδίου· ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἀδόκιμος αὐτοῦ χεὶρ ἥψατο καὶ τῶν προσώπων τῶν εἰκονιζομένων· διὸ μορφαί τινες κατέστησαν δυσειδεῖς.

Τετραευαγγέλιον, οὗ ἡγεῖται ὁ κανὼν τοῦ Εὐσεβίου ἐν πέντε σελίσι πλουσίως κεκοσμημέναις μετὰ στηλῶν καὶ ἀψίδων κεχρωματισμένων καὶ κεχρυσωμένων.

1. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον (φ. 8α—89β) μετὰ ἀνωνύμου ὑπομνήματος ἐν τοῖς κρασπέδοις, οὗ ἡ ἀρχή· «Εὐαγγέλιον ἡ παροῦσα καλεῖται βίβλος». Ἡγεῖται δὲ αὐτοῦ ὑπόθεσις καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ (φ. 5β), ἥτις ἀφέθη ἄθικτος κατὰ τὴν προμνησθεῖσαν ἐπανόρθωσιν. Ὁ Ματθαῖος παρίσταται καθήμενος ἐπὶ σκίμποδος ἐντὸς αὐλῆς καὶ μεταξὺ δύο οἰκιῶν. Ἀπέναντι αὐτοῦ ὑπάρχει τραπέζιον μετὰ μελανοδοχείου καὶ ἀναλογεῖον μετὰ ἑβραϊκοῦ βιβλίου.

2. Εὐαγγέλιον κατὰ Μᾶρκον (φ. 93α—144α), οὗ ἡγεῖται ἡ

ὑπόθεσις, ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων χρυσοῖς γράμμασι (φ. 91β—92β) καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ Μάρκου ἐν φ. 91α.

3. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν (φ. 147α—232α), οὗ ἡγεῖται ἐπίσης ἡ ὑπόθεσις (φ. 144β), ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων χρυσοῖς γράμμασι (φ. 145α—146β) καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ ἐν φ. 145α.

4. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην (φ. 234α—295α), οὗ ἡ ἐπιγραφὴ ὑπὸ κόσμημα ἐν σχήματι πλατέος Π. Ἐν φ. 232 ἡ ὑπόθεσις, εἶτα ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ.

32. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,265, πλ. 0,22) τῆς Ι' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 163, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον ἐν ἑκάστῃ σελίδι καὶ ἐξ 24 γραμμῶν. Ἡ σελὶς 156β ἀφέθη ἄγραφος. Κατὰ τὸν ιδ' αἰῶνα ἦν κτῆμα Βλασίου ἱερομονάχου (φ. 163β).

1. Ἀνωνύμου «ἐπιστολὴ πρὸς τὸν αἰτήσαντα ἀδελφὸν ἐπιπεμφθῆναι αὐτῷ τοὺς εὑρεθέντας λόγους τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου». Ἀρχ. «Ἐπαινῶ σου τὴν προαίρεσιν», φ. 1α. Migne τ. 88, σ. 1613.

2. «Περὶ τοῦ ἀββᾶ Δοσιθέου». Ἀρχ. «Ὁ μακάριος ὄντως», φ. 4α.

3. Δωροθέου ἀρχιμανδρίτου «περὶ τοῦ μετὰ σκοποῦ καὶ νήψεως ὁδεύειν τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ». Ἀρχ. «Φροντίσωμεν ἑαυτῶν ἀδελφοί», φ. 10β. Migne τ. 88. σ. 1724. Ἐν τῷ κώδικι ὑπάρχουσιν (ἀπὸ φ. 25β—58) ἕτεραι ὀκτὼ διδασκαλίαι τοῦ ἀββᾶ Δωροθέου, αἱ παρὰ Migne ἐν σ. 1640, 1652, 1657, 1676, 1685, 1696, 1708, 1716.

4. «Τοῦ ἀββᾶ Δωροθέου διδασκαλίαι διάφοροι πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς, ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀββᾶ Σερίδου καὶ τὸ ἴδιον σὺν Θεῷ συστησαμένου μοναστήριον, μετὰ τὴν τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ προφήτου τελευτὴν καὶ τελείαν σιωπὴν τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Βαρσανουφίου». Ἀρχ. «α' περὶ ἀποταγῆς. Ἐν ἀρχῇ ὅτε ἐποίησεν», φ. 59α. Migne τ. 88, σ. 1617.

5. «Τοῦ ἐν ἁγίοις ἀββᾶ Μαξίμου πρόλογος ἑκατοντάδων τεσσάρων. Περὶ ἀγάπης πρὸς Ἐλπίδιον». Ἀρχ. «Ἰδοὺ τὸν περὶ ἀγάπης λόγον», φ. 111β—156α. Migne τ. 90, σ. 960—1073.

6. Μαρτύριον τῶν ἁγίων 40 μαρτύρων. Ἀρχ. «Κατὰ τοὺς

καιροὺς Λικινίου τοῦ βασιλέως», φ. 157α—163β. Fabricii, Bibl. Gr. τ. X, σ. 289.

33. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,265, πλ. 0,21), γραφὲν μεταξὺ τῆς Ι' καὶ ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος καὶ συναποτελούμενον ἐκ 335 φύλλων, ἐξ ὧν τὰ φ. 221—252 εἰσὶ μεταγενέστερα, προστεθέντα κατὰ τὸν ιγ' αἰῶνα εἰς ἀναπλήρωσιν ἐκπεσόντος κειμένου.

Εὐαγγέλιον λειτουργικὸν μετὰ μουσικῶν ἐρυθρῶν σημαδοφώνων καὶ συναξαρίου ἐν τέλει. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 22, ἤτοι ὕψ. 0,18 καὶ πλ. 0,145. Τὸ πρῶτον στοιχεῖον ἑκάστης εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ἐστὶ κεφαλαῖον, πεποικιλμένον καὶ κεχρωματισμένον. Αἱ ἐπιγραφαὶ χρυσαῖ. Κοσμήματα ταινιώδη καὶ ἕτερα 4 ἐν σχήματι Π, πλουσίως διεσκευασμένα. Ἐν ἀρχῇ τοῦ τεύχους μέγα τετράγωνον κόσμημα μετὰ κύκλων καὶ σχήματος σταυροειδοῦς ἐν τῷ μέσῳ.

34. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,255, πλ. 0,21) τῆς Ι' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 267, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20—22 γραμμῶν, ἤτοι ὕψ. 0,18, πλ. 0,125. Ἐγράφη δὲ ὑπὸ δύο συγχρόνων καλλιγράφων. Ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ 1 φ. σημείωσις τοῦ ις' αἰῶνος «βακούφη τοῦ ἁγίου Τάφου».

1. Ἀναστασίου Σιναΐτου «ἀποκρίσεις πρὸς τὰς προσενεχθείσας αὐτῷ ἐρωτήσεις παρά τινων ὀρθοδόξων περὶ διαφόρων κεφαλαίων», φ. 1α—233. Migne τ. 89, σ. 329 κέ.

2. «Διάλογος τῶν ἁγίων Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου». Ἀρχ. «Τί ἐστιν ἀρχή; Γρηγόριος. Τὸ πρῶτον αἴτιον τοῦ δευτέρου», φ. 233.

3. «Θεοδωρήτου ἐκ τοῦ περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος» ἀπόσπασμα, οὗ ἡ ἀρχή· «Μίαν εἶναι τῶν ὅλων», φ. 236β. Ὁ περὶ ἁγίας Τριάδος λόγος σώζεται λατινιστὶ παρὰ Migne τ. 83, σ. 1167.

4. «Περὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διαταγμάτων». Ἀρχ. «Ἐτέχθη μὲν γὰρ ὁ Κύριος ἡμῶν», φ. 241α.

5. «Εὐσεβίου ἐκ τῶν χρονικῶν». Ἀρχ. «Μετὰ γὰρ τὸ πληρωθῆναι τὰ πεντακισχίλια πεντακόσια ἔτη», φ. 241β.

6. «Ἡσυχίου ἐκ τοῦ εἰς τὴν Χριστοῦ γένναν» λόγου. Ἀρχ.

«Ἐν γὰρ τῷ τεσσαρακοστῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασιλείας», φ. 242α. Migne τ. 93, σ. 1449.

7. «Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ περὶ τῶν Μακεδόνων, ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκδόσεως». Ἀρχ. «Φασὶν γὰρ οἱ Ἕλληνες εἶναι δώδεκα ζῴδια», φ. 243α. Migne τ. 95, σ. 236.

8. «Περὶ τῶν οβ' προφητῶν καὶ προφητίδων. Ἐπιφανίου». Ἀρχ. «α' Ἀδάμ, β' Ἐνὼχ», φ 244α—267β. Λείπει τὸ τέλος.

35. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,255, πλ. 0,19) τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 331 γραφέντων ὑπὸ δύο ἐπιμελῶν καλλιγράφων. Μεταξὺ τῶν φύλλων 72 καὶ 73 ὑπάρχει χάσμα. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20 γραμμῶν. Ἐν φ. 119—120 ὑπάρχει αὐτόγραφος σημείωσις τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Θεοφάνους, ἐξ ἧς μανθάνομεν ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ το τεῦχος ἀνῆκει εἰς τὸν ἅγιον Τάφον, ἤτοι εἰς τὸ πατριαρχεῖον. Ἐν τέλει ἐπὶ προσθέτου μεμβρανίνου φύλλου ἀναγινώσκεται ἡ ἑπομένη σημείωσις (τοῦ ιδ' πιθανῶς αἰῶνος), ἧς παραλείπονται ὧδε αἱ ἀνορθογραφίαι. «† Αὕτη ἡ βίβλος ἐστὶν κἀμοῦ τοῦ εὐτελοῦς ἱεροδιακόνου Γερασίμου, ὅςτις καὶ ὠνησάμην αὐτὴν ἐξ ἰδίων μου νομισμάτων καὶ ἔσχον αὐτὴν εἰς ἴδιόν μου ὄφελος, ἕνεκεν ψυχικῆς μου σωτηρίας. Μετὰ δὲ τοῦτο ἦλθέν μοι καιρός, μᾶλλον δὲ ὁρισμὸς τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης κυρίου Ἀνθίμου, καὶ ἀπερχόμενος μετὰ Θεὸν εἰς Ῥωμανίαν μετὰ τοῦ πατριάρχου, καὶ λοιπὸν φοβούμενος τὸ ἄωρον τοῦ θανάτου γράφω ἵνα ἐάν μοι ἔλθῃ θάνατος, ἵνα ἀνατεθῇ τὸ παρὸν βιβλίον εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου. Ἐὰν δὲ δώσῃ ὁ Θεὸς καὶ ἔλθω πάλιν νὰ ὑπάρχῃ τὸ βιβλίον ἴδιόν μου, ὥςπερ καὶ πρότερον· καὶ εἰ ἔλθῃ μοι θάνατος, καθὼς ἔγραψα νὰ ἀνατεθῇ τὸ βιβλίον εἰς τὸ μοναστήριον» κτλ. Ἐν φ. 309 ἀναγινώσκονται αἱ ἑξῆς σημειώσεις τοῦ ιγ' πιθανῶς αἰῶνος· α') «Ἐδόθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς Ἰωάννου τοῦ γραμματικοῦ, ἕνεκεν ψυχικῆς σωτηρίας καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ Ζ[αχαρίου], Γρηγορίου καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, πατριάρχου Ἱεροσολύμων· καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτὸ εὔχεσθε τῷ δώσαντι διὰ τὸν Κύριον εἰς τὴν μονὴν τοῦ

Χουζηβᾶ». β') Σημείωσις ἀραβικὴ δηλοῦσα ὅτι ὁ Ἰωάννης υἱὸς Ζαχαρίου ἀφιέρωσε τὸ βιβλίον εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἀββᾶ Γερασίμου, τὴν ἐπονομαζομένην «Καλαμών». Ἡ χρονολογία τῆς σημειώσεως ταύτης δυσδιάκριτος. Ἐν φ. 309β «βιβλίον Γρηγόριος ὁ Διάλογος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Χουζιβιωτίσσης».

Περιεχόμενα.

1. «Γρηγορίου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, διάλογοι ἱστορικοὶ πρὸς Πέτρον ἀρχιδιάκονον τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας περὶ πολιτείας διαφόρων πατέρων ἐν τῇ Ἰταλίᾳ διαλαμψάντων», φ. 1—309α. Διαιροῦνται εἰς δ' βιβλία, ὧν ἕκαστον ὑποδιαιρεῖται εἰς λόγους. Ἅπαντες δὲ οἱ λόγοι κατὰ τοὺς πίνακας ἑκάστου βιβλίου συμποσοῦνται εἰς 151. Ἐν ἀρχῇ ἀναγινώσκεται ὁ πρόλογος «Ἐπαινοῦνται μὲν δικαίως» κτλ. Migne, Patrol. Latin. τ. 77, σ. 147—430.

2. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «λόγος περὶ τῶν ἐν Χριστῷ κεκοιμημένων», οὗ ἡ ἀρχή· «Τὰ τῶν βρωμάτων ἡδέα», φ. 305β. Migne τ. 95, σ. 248. Ἐν τῷ κώδικι λείπει τὸ τέλος τοῦ λόγου. Αἱ τελευταῖαι λέξεις «οὔτε καρδία λελόγισται καθόλου· ὡς γένοιτο...»

36. Τεῦχος μεμβράνινον σχήματος μεγάλου 8ου, συνιστάμενον ἐκ σελίδων 556, ἤτοι φύλλων 278. Τούτοις προσετέθησαν ὑπὸ τοῦ ἀντιγραφέως ἢ τοῦ βιβλιοπηγοῦ δύο ἄγραφα μεμβρ. φύλλα, ἐν οἷς ἐσημειώθησαν κατὰ τὸν ιγ' αἰῶνα τὸ περιεχόμενον καὶ ἡ σημείωσις· «βιβλίον τῆς μονῆς τοῦ Προδρόμου», τῆς ἐγγὺς τοῦ ποταμοῦ Ἰορδάνου. Κατόπιν ὁ κῶδιξ περιῆλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα, ἐν ᾗ καὶ εἶδεν αὐτὸν τῷ 1844 ὁ ἀρχιμανδρίτης Πορφύριος Οὐσπένσκης (ὅρα σελ. 225 τοῦ κώδ.), τῷ 1857 ὁ H. Coxe[1] καὶ τελευταῖον ὁ C. Tischendorf, ὅστις καὶ προὐκάλεσε τὴν εἰς Ἱεροσόλυμα μετακόμισιν τοῦ κώδικος, ἵνα μελετήσῃ αὐτὸν ἐν ἀνέσει. Ἐν τοῖς Anecdota Sacra et Profana (Lipsiae, 1861, σ. 222 κἑ.) περιέγραψεν αὐτὸν ἐπαρκῶς. Μηνὶ δὲ μαρτίῳ 1860 ἐμελέτησε τὸν κώδικα τὸ δεύτερον ἐπὶ τρεῖς

[1] Report to Her Majesty's Government, on the greek manuscripts yet remaining in libraries of the Levant. London, 1858, σ. 13, 55.

ἡμέρας ὁ προμνησθεὶς ῥῶσσος ἀρχιμανδρίτης Πορφύριος, κατὰ τὴν ἐν ἀρχῇ ἰδιόχειρον σημείωσιν.

Ὁλόκληρον τὸ τεῦχός ἐστι παλίμψηστον. Τὸ νεώτερον κείμενον ἐνόμισαν ὁ Coxe καὶ ὁ Tischendorf ἔργον τοῦ ιβ′ αἰῶνος καὶ ὡς ἀνώνυμον ἑρμηνευτικὸν ὑπόμνημα εἰς τοὺς προφήτας, ἐνῷ ἡ γραφὴ ἀνήκει μᾶλλον εἰς τὸν ιγ′ αἰῶνα, τὸ δὲ κείμενον ἐπιγράφεται «Ἑξκαιδεκαπρόφητον», ὅ ἐστι περιλαμβάνει τὸ κείμενον τῶν προφητῶν Ὠσηὲ (σελ. 1), Ἀμὼς (σ. 20), Ὀβδιοὺ (σ. 37), Ἰωνᾶ (σ. 40), Ναοὺμ (σ. 44), Ἀμβακοὺμ καὶ Σοφονίου (σ. 49), Ἀγγαίου (σ. 59), Ζαχαρίου (σ. 63), Μαλαχίου (σ. 85), Ἡσαΐου (σ. 91), Ἱερεμίου (σ. 201), Βαροὺχ (σ. 344), Ἰεζεκιὴλ (σ. 356), Δανιὴλ (σ. 495). Ἐλλείπουσι δὲ ἐκ τοῦ κειμένου τοῦ Ἀμὼς οἱ στίχοι 6—14 τοῦ η′ κεφαλαίου καὶ ὁλόκληρον τὸ θ′ κεφάλαιον. Ἔτι ἐλλείπουσιν ὁλόκληρον τὸ κείμενον τοῦ Μιχαίου, τοῦ Ἰωὴλ τὸ α′ κεφ. καὶ οἱ στίχοι 1—7 τοῦ β′ κεφαλαίου. Τὰ ἐλλείποντα ἀπετέλουν τὸ γ′ τετράδιον τοῦ κώδικος [1].

Ὁ γράψας τὸ νεώτερον προφητολογικὸν κείμενον ἐχρησιμοποίησε τετράδια διαφόρων κωδίκων, ἑπτὰ ἢ ὀκτώ, ὧν τὸ πρῶτον κείμενον ἀλλαχοῦ μὲν ἀπέξεσεν, ἀλλαχοῦ δὲ ἀπεσπόγγισεν. Πάμπολλα φύλλα ἦσαν γεγραμμένα πρότερον διὰ μικρῶν κεφαλαιωδῶν στοιχείων τοῦ η′ καὶ θ′ αἰῶνος· ἀνῆκον δὲ εἰς τρία ἰδιαίτερα βιβλία θεολογικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ὕλης, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ πολλαχοῦ διακρινόμεναι φράσεις.—Ἕτερα φύλλα γεγραμμένα διὰ τῆς συνήθους μικρᾶς γραφῆς ἀνῆκον ἐπίσης εἰς κώδικας θεολογικοὺς τοῦ ια′ αἰῶνος. — Παλίμψηστα φύλλα τοῦ ι′ αἰῶνος σώζονται ὑπὲρ τὰ 30, ὧν τὸ ἀρχαῖον κείμενον περιλαμβάνει γνωστὰ ἔμμετρα ἔργα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἀναγινωσκόμενα πολλαχοῦ εὐχερῶς. — Εἴκοσιν ἕτερα φύλλα εἰσὶ δὶς παλίμψηστα. Διὰ φακοῦ διακρίνονται ἐνιαχοῦ λέξεις τινὲς τοῦ πρώτου κειμένου (ὅρα σελ. 221, 311, 312, 349, 381). Τὸ δεύτερον αὐτῶν κεί-

[1] Τὴν ἔλλειψιν ταύτην παρετήρησε καὶ ὁ Tischendorf. Ἀλλὰ πρὸ αὐτοῦ ὁ Πορφύριος ἀπέσπασε τὸ τετράδιον τοῦτο, ὅπερ καὶ εὕρηται νῦν ὑπ' ἀριθ 261 ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Πετρουπόλεως. Ὅρα Отчетъ Императорской публичной библіотеки за 1883 годъ. Ἐν Πετρουπόλει 1885, σ. 120, 3.

μενον, γραφὲν κατὰ τὸν ιβ' αἰῶνα, πραγματεύεται περὶ φιλοσοφικῶν καὶ φυσικῶν πραγμάτων, καὶ ἴσως ἀνήκει εἰς κείμενον ὑπομνηματιστοῦ τινος τοῦ Ἀριστοτέλους.

Μετὰ τὰ τοιαῦτα παλίμψηστα φύλλα, ἐξ ὧν (τό γε νῦν) οὐδεμία ἐπιστημονικὴ ὠφέλεια πηγάζει, ὁ γραφεὺς τῶν προφητικῶν κειμένων, εἰς συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ἐχρησιμοποίησε καὶ τετράδια μικροῦ κώδικος, ἐν ᾧ περιείχετο τὸ κείμενον διαφόρων δραμάτων τοῦ Εὐριπίδου. Τοῦ κώδικος τούτου περιέσωσεν ἄχρις ἡμῶν 34 μόνα φύλλα, ἅτινα ἐξήπλωσεν ἵνα σχηματίσῃ ἰσομεγέθη 17 φύλλα, περικόψας ὀλίγον τὰ κράσπεδα, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀποκείρας ἀλλαχοῦ μὲν στίχους, ἀλλαχοῦ δὲ σχόλια εἰς τὸ κείμενον τοῦ Εὐριπίδου. Ὁ Tischendorf σημειοῖ ὅτι εἶδε 15 φύλλα καὶ ὅτι ἐν αὐτοῖς περιέχονται στίχοι ἐκ τῶν τραγῳδιῶν Ὀρέστου, Φοινισσῶν, Ἀνδρομάχης. Ὁ Coxe λέγει ὅτι τὰ φύλλα ταῦτα ἔχουσι τὰ δράματα «Orestem et Phoenissam». Τὰς ἤδη γνωστὰς πληροφορίας τοῦ Tischendorf συμπληρῶ ὧδε.

Τὰ εὐριπίδεια παλίμψηστα φύλλα ἀποτελοῦσι τὰς ἑξῆς σελίδας τοῦ κώδικος· 281—282, 313—314, 331—332, 339—340, 343—344, 357—358, 371—372, 389—390, 421—422, 427—428, 435—436, 439—440, 445—446, 507—508, 523—524, 533—534, 539—540. Ἑκάστη τῶν σελίδων τούτων ἀποτελεῖ δύο σελίδας εὐριπιδείου κειμένου, οὗ τὰ φύλλα ἔχουσιν ὕψος 0,19 καὶ πλάτος 0,15· τὸ κείμενον δὲ καταλαμβάνει χῶρον 0,134 × 0,92. Ἑκάστη σελὶς περιέχει 50 στίχους ἤτοι ἀνὰ 25 εἰς ἑκάστην σελίδα τοῦ ἀρχαίου κώδικος. Ἐν ταῖς σελίσι 313—314 καὶ 339—340 διακρίνονται λέξεις τινὲς μόνον, καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν ἐν Ἱεροσολύμοις εὐριπιδείου λεξικοῦ ἀδύνατόν μοι ἦν ἐννοῆσαι εἰς τίνα δράματα ἀνῆκον. Τῇ βοηθείᾳ δὲ τῆς προχείρου μοι ἐκεῖσε στερεοτύπου ἐκδόσεως τοῦ Tauchnitz ἔσχον τὴν ὑπομονὴν ἀναγνῶναι καὶ ἀντιπαραβαλεῖν ἁπάσας ἀνεξαιρέτως τὰς ἐπιλοίπους σελίδας· διὸ καὶ τὰς συλλεγείσας διαφόρους γραφάς, ὡς καὶ τὰ ἀναγνωσθέντα σχόλια, ἀπεταμίευσα πρὸς σύνταξιν ἰδιαιτέρας σημειώσεως, δημοσιευθησομένης ἐν περιοδικῷ τινι συγγράμματι.

Μετὰ τὴν ἐξ Ἱεροσολύμων ἀναχώρησιν ἔσχον ἐν χερσὶ τὴν δίτομον κριτικὴν ἔκδοσιν τοῦ καθηγητοῦ A. Kirchhoff (Berolini, 1855), καὶ κατὰ ταύτην σημειῶ ὧδε τὰ σωζόμενα ἐν τοῖς ἀναγινωσκομένοις παλιμψήστοις φύλλοις.

α΄) Ὀρέστου στίχοι 105—412, 565—598, 718—766, 897—946, 1152—1175 καὶ 1356—1556 (ὅρα κώδ. σελ. 343—344, 357—358, 371—372, 389—390, 523—524, 533—534).

β΄) Ἱππολύτου στίχοι 320—368 καὶ 494—512 (κώδ. σελ. 439—440).

γ΄) Μηδείας στίχοι 76—255 (κώδ. σελ. 427—428, 507—508).

δ΄) Φοινισσῶν στίχοι 811—877 καὶ 1601—1700 (κώδ σελ. 331—332, 539—540).

ε΄) Ἑκάβης στίχοι 869—920 καὶ 1125—1173 (κώδ. σελ. 281—282).

ς΄) Ἀνδρομάχης στίχοι 81—169, 777—830, 886—986 1042—1091 (κώδ. σελ. 421—422, 435—436, 445—446).

Χάριν τῶν φιλολόγων προσετέθησαν ἐν τῷ παρόντι καταλόγῳ ἓξ φωτοτυπικοὶ πίνακες ἵνα τῇ ἀναγνώσει καὶ μελέτῃ αὐτῶν ἐκτιμήσωσι προσηκόντως τὸν πολυθρύλητον ἱεροσολυμικὸν κώδικα. Κατ᾽ ἐμὲ δὲ ὁ εὐριπίδειος κῶδιξ φαίνεται γραφεὶς περὶ τὸ τέλος τοῦ δεκάτου αἰῶνος, διότι ἡ γενικὴ ἄποψις καὶ πολλὰ στοιχεῖα τῆς γραφῆς τοῦ καλλιγράφου ἔχουσι πλησιεστάτην συγγένειαν μᾶλλον πρὸς τὴν γραφὴν τοῦ καλλιγράφου τῶν εἰς Ὅμηρον σχολίων τοῦ 454ου μαρκιανοῦ κώδικος. Τὸ κείμενον ἐν γένει, ὡς πρὸς τὰς ἀναγνώσεις, μικρὸν διαφέρει τῶν ἤδη γνωστῶν καλλιτέρων κωδίκων, ἰδίᾳ δὲ τοῦ κώδικος B (Vaticanus 909)· ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἐνέχει πρωτοφανεῖς τινας ἀναγνώσεις, δύναταί τις εἰπεῖν ὅτι ὁ ἱεροσολυμικὸς κῶδιξ, ὡς ἀρχαιότερος, ἀποτελεῖ καθ᾽ ἑαυτὸν μονομερῆ θέσιν. Ὁ ἱεροσολυμικὸς συγγενεύει τῷ βατικανῷ κώδικι καὶ κατὰ τοῦτο, ὅτι οἱ στίχοι 368 καὶ 369 τοῦ Ἱππολύτου εἰσὶν ἐν αὐτῷ ἐπίσης inverso ordine. Ἐκ τῶν διαφόρων δὲ ἀναγνώσεων, αἵτινες ἐφάνησάν

μοι πρωτοφανεῖς ἐν τῷ ἱεροσολυμικῷ (κατ' ἀκολουθίαν τῆς κριτικῆς ἀντιπαραθέσεως τῶν γνωστῶν ἀναγνώσεων ὑπὸ Kirchhoff), σημειῶ ὧδε τὰς ἑπομένας. Ἐν Ὀρέστου στίχ. 171 ἀντὶ «πολυπόνων» ἀνέγνων «πολυστόνων»· εἰς στίχ. 559 ἀντὶ «θράσους» γέγραπται «θάρσους»· ὁμοίως ἐν στίχ. 579 «θάρσος»· ἐν στ. 564 «ὡς σὺ κομπεῖς δεινὰ»· ἐν στίχ. 566 «ἀπόντα δωμάτων»· εἰς στίχ. 591 γέγραπται «ποῖ τις ἂν ἦν ἔτι φύγοι»· εἰς 602 «ἐλθεῖν» ἀντὶ «ἐξελθεῖν». 738 «θανόντ' ἐπ' ἀστῶν»· 1153 «στυγεῖσθαι»· 1156 «ἀληθὴς» ἀντὶ «σαφὴς», κατὰ τὴν διάφορον γραφὴν τὴν παρασημειωθεῖσαν ἐξ ἀγνώστου χειρογρ. ἐν τῷ κώδ. Α ὑπὸ χειρὸς νεωτέρας. 1160 «κακὸν ἐμὸν» ἀντὶ «κινδύνων ἐμοί». 1170 «ἔσχον· ὄν». 1360 «ἐκβαίνει ἀγρίων Φρυγῶν». 1518 «Μενέλεων βοηδρομεῖν». — Ἐν Ἱππολύτ. στίχ. 332 «οὐκ ἦν» ἀντὶ «οὐκοῦν»· ἐν στίχ. 502 λείπει τὸ «τάδ'». 475 «φρενῶν κακῶν». 348 λείπει τὸ «δή».—Ἐν Μηδείας στίχ. 163 «ἐνδυσαμένη». 178 «καὶ μεθείη λῆμα φρενῶν. 229 «πάντα γιγνώσκειν». — Φοινισσῶν στίχ. 852 «ἐν σπουδῇ». 899 «αὐτοῦ». 1641 «ἀθέτοις κακοῖς» ἀντὶ «ἀθλίοις κακοῖς». 1645 «τύραννον». 1676 «ποῖ φεύξῃ γὰρ ὁ λέχος». — Ἀνδρομάχης 793 «θανεῖν» κατὰ τὴν παρασημειωθεῖσαν γραφὴν ἐν τῷ κώδ. Β. 913 «λέχος». 921 «γνησίους μέν». 928 «αὐτήν». 941 «"Εκτορος φιλίας ἔχων ἔμμνον ὄν"· εἴτ'». 1017 «Φρυγῶν γῆν πρὸς» κτλ. 1036 «ὄμματ'».

37. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,245, πλ. 0,175) τῆς ΙΒ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 355, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ 31 γραμμῶν ἐν ἑκάστῃ σελίδι ἢ ὕψ. 0,16 καὶ πλ. 0,11. Ἐν τέλει ἰδιόχειρος σημείωσις Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων, γραφεῖσα τῷ ἔτει ͵ζριγ' (1604—1605) καὶ δηλοῦσα ὅτι τὸ παρὸν βιβλίον «ἐπροσηλώθη εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης» τὸν ἐν τῷ πατριαρχείῳ. Ἑτέρα σημείωσις τοῦ ἔτους 1589 (ὅρα φύλ. 351β) λέγει ταῦτα· «τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱερὸν τετραευάγγελον ἀφιερώθη εἰς τὸν Κύριον καὶ ζωοδόχον Τάφον διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν ὑπὸ τῶν τιμιωτάτων καὶ εὐγενεστάτων Θωμᾶ καὶ Γεωργιλᾶ (υἱοὶ Κριτοπουλαίων) καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν

Σελὶς 112 (1).

Κῶδ. πατρ. 36. Κείμενον Εὐριπίδου παλίμψηστον. Ἀνδρομάχης στίχ. 104—120 καὶ 122—144 Dind.

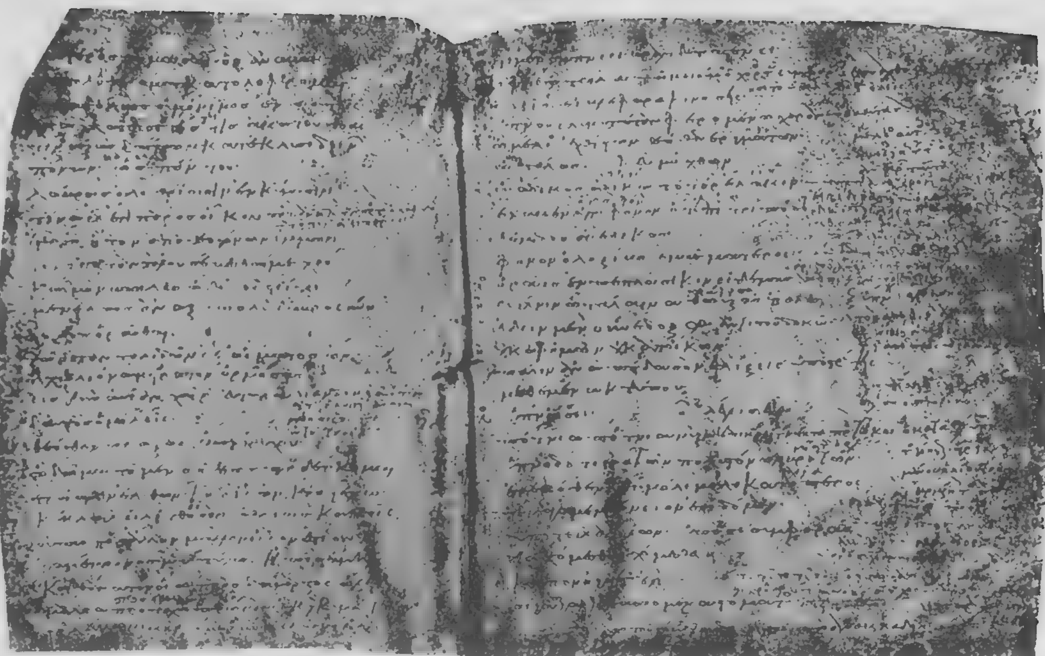
Σελὶς 112 (2).
Κῶδ. πατρ. 36. Κείμενον Εὐριπίδου παλίμψηστον. Ἀνδρομάχης στίχ. 806—830
καὶ 1042—1067 Dind.

Σελὶς 112 (3).

Κῶδ. πατρ. 36. Κείμενον Εὐριπίδου παλίμψηστον. Ἀνδρομάχης στίχ. 912—936 καὶ 938—961 Dind.

Σελὶς 112 (4).

Κῶδ. πατρ. 36. Κείμενον Εὐριπίδου παλίμψηστον. Ἱππολύτου στίχ. 494—518 καὶ 320—344 Dind.

Σελὶς 112 (5).
Κῶδ. πατρ. 36. Κείμενον Εὐριπίδου. Ὀρέστου στίχ. 337—362 καὶ 155—185 Dind.

Σελὶς 112 (6).

Κῶδ. πατρ. 36. Κείμενον Εὐριπίδου παλίμψηστον. Ὀρέστου στίχ. 743—766 καὶ 566—588 Dind.

Σελὶς 112 (7).
Κῶδ. πατρ. 36. Κείμενον Εὐριπίδου παλίμψηστον. Ὀρέστου στίχ. 1488—1508
καὶ 1410—1440 Dind.

Ἀγγελίνας, ἐξ Ἀδριανουπόλεως, οἳ καὶ γεγραμμένοι ὑπάρχουν ἐν τῇ ἁγίᾳ προθέσει· καὶ ἡ συμβία κυροῦ Θωμᾶ Σμαράγδα καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Παλαιολόγου, Πέτρου, Στεφάνου, Καβάκη καὶ ἑτέρου υἱοῦ Παλαιολόγου. Σὺν τούτῳ καὶ ἓν πετραχήλιον χρυσόν... ἔτους ͵αφπθ'». Ἐν τῇ ὤᾳ προσετέθη «καὶ ἐπιτρόπου τοῦ ἁγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου κυροῦ Θωμᾶ».

Τετραευαγγέλιον, αἱ πράξεις καὶ αἱ ἐπιστολαὶ τῶν ἀποστόλων μετὰ πινάκων τῶν κεφαλαίων, μετὰ ὑποθέσεων, πέντε τετραπλεύρων κοσμημάτων (ἐν φύλ. 5α, 49α, 78α, 124α, 191α) καὶ τῶν εἰκόνων τῶν ἀποστόλων Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου (φ. 234β) Πέτρου καὶ Ἰούδα (φ. 240β, 255β). Αἱ εἰκόνες παριστῶνται ἐπὶ χρυσοῦ ἐδάφους. Διὰ κινναβάρεως δὲ ἐγράφησαν τὰ κοσμήματα, τὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα, αἱ ἐπιγραφαὶ καὶ αἱ ἀναγνωστικαὶ ὁδηγίαι. Ἐν ἀρχῇ τοῦ τεύχους ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Εὐσεβίου πρὸς Καρπιανόν. Ἐν φύλ. 2β «λεξικὸν τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου» καὶ ἐν φ. 352α—355 «λέξεις τῶν πράξεων τῶν ἀποστόλων» καὶ τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς, ἥτις κεῖται τελευταία ἐν τῷ κώδικι. Αἱ καθολικαὶ ἐπιστολαὶ τῶν ἁγίων Ἰακώβου, Πέτρου, Ἰωάννου καὶ Ἰούδα ἀναγινώσκονται μετὰ τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων. Ἐλλείπουσι δὲ τὸ τέλος τῆς α' ἐπιστολῆς τοῦ Πέτρου, ὁλόκληρος ἡ β' αὐτοῦ ἐπιστολὴ καὶ ἡ πρώτη τοῦ Ἰωάννου, ὡς καὶ ἡ ἀποκάλυψις, ἥτις ὅμως ἐξ ἀρχῆς παρελείφθη ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου. Αἱ ἄλλαι ἐλλείψεις προέρχονται ἐξ ἀπωλείας ἑνὸς τετραδίου μετὰ τὸ 241 φύλλον. Μετὰ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Ἰωάννου (φ. 157α—186β) κεῖται «συναξάριον περιέχον τά τε ἀντίφωνα τῶν ἑορτῶν τῆς λειτουργίας, ἀλληλουϊαροπροκείμενα τοῦ ἀποστόλου, κοινωνικὰ σὺν τοῖς ἀργοτελείοις τοῦ ἀποστόλου καὶ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ὅλου χρόνου». Μεταξὺ δὲ τῆς «ἐκθέσεως κεφαλαίων τῶν πράξεων τῶν ἀποστόλων» καὶ τοῦ κειμένου τῶν πράξεων παρενεβλήθη ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου (φ. 190β) διήγησις περὶ τῆς «ἐπιδημίας Παύλου τοῦ ἀποστόλου», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀπὸ Δαμασκοῦ ἤρξατο» κτλ.

38. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0.245, πλ. 0.19) γραφὲν περὶ

ἀρχὰς τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, φέρον ἐπὶ τῆς ῥάχεως τὴν ἐπιγραφὴν «Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας διάφορα» καὶ συγκείμενον ἐκ 280 φύλλων, ὧν τὸ 1α, τὸ 2ον, τὸ 89ον καὶ τὸ 234ον εἰσὶν ἀναπληρώσεις τοῦ ιγ' αἰῶνος. Ἐγράφη ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπό τινος Θεοφάνους καὶ περιλαμβάνει τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων, τὰς καθολικὰς ἐπιστολὰς καὶ τὴν ἀποκάλυψιν Ἰωάννου. Ἐν τοῖς κρασπέδοις δὲ ὑπάρχουσιν ἐν λεπτογραμμίᾳ σχόλια πάμπολλα ἀνώνυμα, γραφέντα τὰ πλείονα ἐν σχήματι σταυρῶν. Τὸ κείμενον μονόστηλον 0,15×0,8. Ἐν τοῖς δυσὶ πρώτοις φύλλοις προσετέθη κατὰ τὸν ιγ' αἰῶνα συναξάριον ἀναγνωσμάτων κατὰ τοὺς μῆνας ἰούλιον καὶ αὔγουστον, εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ (φ. 1β) καὶ ἡ ἐλλείπουσα τότε ἀρχὴ τῶν πράξεων μέχρι τῶν λέξεων «οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀνα»ληφθείς, ὧν ἡ συνέχεια εὕρηται ἐν φύλ. 3α, ὁπόθεν ἄρχεται ὄντως ὁ ἀρχαῖος κῶδιξ. Ἐν φύλ. 72α «✝ ἐγράφησαν αἱ πράξεις τῶν ἀποστόλων χειρὶ αελφθνλχω», ἤτοι Θεοφάνους[1]. Ἡ σελὶς 72β ἀφέθη ἄγραφος. Ἀπὸ φ. 73 μέχρις 106α περιέχονται αἱ καθολικαὶ ἐπιστολαὶ Ἰακώβου, Πέτρου, Ἰωάννου καὶ Ἰούδα. Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν φ. 80 καὶ 81 φαίνεται ἀποκοπὲν ἓν φύλλον, ὅπερ εἶχεν ἴσως τὴν εἰκόνα τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, οὗτινος ἡ α' ἐπιστολὴ ἄρχεται ἀκριβῶς ἀπὸ τοῦ φ. 81α. Ἐν φ. 106β—111α κεῖται βίος τοῦ ἀποστόλου Παύλου, οὗ ἡ ἀρχὴ «Παῦλος ὁ ἀπόστολος ἑβραῖος μὲν ἦν τῷ γένει» κτλ. Κατόπιν μέχρι φ. 241 ἀναγινώσκονται αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου, ὧν τελευταία κεῖται ἡ πρὸς Ἑβραίους. Ἐν τέλει τῆς β' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς ἀναγινώσκεται ἡ σημείωσις· «Κύριε, σῶσόν με τὸν δοῦλον Ματθαῖον μοναχὸν τὸν ἔχοντα τὴν βίβλον ταύτην· ἀμήν». Καὶ ἐν τέλει τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς ἐγράφη ἡ ἑξῆς πορφυρᾶ σημείωσις· «✝ ἐςλαβ: εγω φλν κ⌒ομοχλδλοσν (sic). | φλχφλν(sic) χκε⌒χχο(sic): ΙΒ: εἰς τὴν Κονσταντινούπ(ο)λ(ιν). | καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτῷ εὔχεσθαι | διὰ τὸν Κύριον καὶ ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ Ματ|θαίῳ μοναχῷ, τὸν ἀγορά-

[1] Ἑνὸς Θεοφάνους καλλιγράφου (1006—1023) τρεῖς κώδικες ἐγνώσθησαν ἤδη. Ἴσως ταὐτίζεται οὗτος τῷ ἡμετέρῳ. Ὅρα Gardthausen, Griech. Palaeographie σ. 340.

σαντα τὴν βίβλον ταύτην». Ἡ ἐν ἀρχῇ κρυπτογραφικὴ σημείωσις ἑρμηνεύεται οὕτως· «Ἐδόθη(σαν) εἰς τὸν πραξαπόστολων τοῦτον ὑπέρπυρ(α) ιβ'».—Ἀπὸ φ. 242α—279 «Ἰωάννου τοῦ θεολόγου ἀποκάλυψις, ἣν ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ ἐξέθετο». Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἀναγινώσκεται ἐντὸς ὡραίου κοσμήματος ἐν σχήματι πλατέος Π. Ἐν φ. 279β προσετέθησαν κατὰ τὸν ιγ' αἰῶνα «τὰ ἀναστάσιμα προκείμενα τοῦ ἀποστόλου τῶν η' ἤχων, ἤγουν τὰ ἀμνήμονα». Αὐτόθι ἐσημειώθη συγχρόνως ὅτι τὸ τεῦχος ἦν «τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα τῆς Παλαιστίνης». Ἐν φ. 280α σὺν ἄλλοις ἀσημάντοις σημειώμασιν ἀναγινώσκεται ἡ ἑξῆς συνταγή· «Νὰ ποίσοι μελάν: εἰς μεμβράνας ὕδωρ λίτραν μίαν, κικίδια στάγια γ' καλακάνθ(ην) στάγιον α', κομμίδ(ια) στάγια ε'. Εἰς βαμβίκινα ὕδωρ λίτραν μίαν, κικίδια στάγια γ', καλακάνθ(ην) στάγιον α' κόκκους ι', κομμίδ(ια) στάγια ς' 1/2». Σημειωτέον ἔτι ὅτι τὰ ἀναπληρωματικὰ φύλλα 89 καὶ 234 ἔχουσι συναξάριον ἀναγνώσεων κατὰ διαφόρους μῆνας.—Τὸ πρῶτον σχόλιον εἰς τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων ἀριθμεῖται η', ἄρχεται δὲ οὕτως ἐν φ. 3α «Δεικτικῶς ἐχρήσατο τῆι λεξει εἰπόντες οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν· οὕτως ἐλεύσεται, τουτέστι μετὰ σώματος» κτλ.

39. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,24, πλ. 0,18) γραφὲν μεταξὺ τῆς ΙΒ' καὶ ΙΓ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 207, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 35 ἢ 36 καθ' ἑκάστην σελίδα, ἤτοι ὕψ. 0,185, πλ. 0,12. Αἱ ἐπιγραφαὶ πορφυροῖς στοιχείοις. Τὸ χειρόγραφον κοσμούμενον μετά τινων πορφυρῶν ταινιωδῶν κοσμημάτων περιέχει τὴν λεγομένην Ἰωάννου Ἀριστηνοῦ σύνοψιν κανόνων καί τινα μικρὰ κείμενα κανονικοῦ χαρακτῆρος. Κατ' ἐκλογὴν δὲ σημειῶ τὰ ἑπόμενα κείμενα.

1. «Πίναξ ἀκριβὴς κανόνων τῶν ἐνθάδε», φύλ. 1—8.

2. «Νομοκάνονον σὺν Θεῷ περιέχον συνοπτικῶς ὅλους τοὺς κανόνας τῶν ἁγίων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ζ' συνόδων καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ ἑτέρων θεοφόρων πατέρων, ἑρμηνευθὲν προτροπῇ τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Κομνηνοῦ παρὰ τοῦ λογιωτάτου διακόνου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ νομο-

φύλακος κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Ἀριστηνοῦ», φύλλ. 9 καὶ ἑξῆς. Περὶ ἄλλων ἀπογράφων τοῦ αὐτοῦ νομοκάνονος καὶ περὶ τοῦ συγγραφέως αὐτοῦ ὅρα Zachariae v. Lingenthal, die Synopsis Canonum ἐν τοῖς Sitzungsber. d. k. pr. Akad. d. Wissensch. zu Berlin, 1887, σελ. 1155—1159.

3. «Πέτρου Ἀντιοχείας πρὸς τὸν Βενετίας· γέγονεν δὲ οὗτος ἐπὶ τοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἀλεξίου». Ἀρχ. «Οὐδαμοῦ γέγονε τὸν πρόεδρον Ἀκυληΐας», φ. 115α. Τεμάχιον μικρὸν πηγάζον ἐκ τῆς παρὰ C. Will ἐκδεδομένης ἐπιστολῆς (Acta et scripta σ. 208—228), ἔνθα ὅμως ἡ ἀρχὴ ἔχει οὕτως· «οὐδαμοῦ παρ' οὐδενὸς ἔμαθον ἢ ἤκουσα μέχρι τῆς ἄρτι τὸν πρόεδρον Ἀκυλίας» κτλ. Ἴδε σελ. 211, 1.

4. Λεοντίου(sic) ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας τεμάχια «ἐκ τῶν τριῶν ἐπιστολῶν» αὐτοῦ (φ. 115β—118β), ὧν τὸ πρῶτον «περὶ ἀζύμου ἀπὸ τῆς πρώτης», ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων «οἱ τὰ σάββατα μετὰ τῶν ἀζύμων» φυλάττοντες. Ἄλλο ἀπόσπασμα ἐπιγράφεται «πρὸς τοὺς λέγοντας ὡς ἡ Ῥώμη πρῶτος θρόνος»· ἄρχεται δὲ οὕτως· «Ἡ Ῥώμη ἐδέξατο τὸν κορυφαῖον» κτλ. Τὸ πρῶτον τεμάχιον εἴληπται ἐκ τῆς ὑπὸ C. Will τυπωθείσης ἐπιστολῆς ἐν Act. et script. quae de controv. eccles. graecae et latinae, ἀπὸ σελ. 59, 12 μέχρι τέλους. Τὸ ἕτερον τεμάχιον οὐχ εὗρον ἐν ταῖς ἑξῆς ἐπιστολαῖς τοῦ Λέοντος, ταῖς μέχρι σήμερον τυπωθείσαις· ά) ἐπιστολὴ πεμφθεῖσα πρός τινα ἐπίσκοπον Ῥώμης περὶ τῶν ἀζύμων καὶ τῶν σαββάτων (Will ἔνθ. ἀνωτ. σ. 56—60).—β') «πρὸς Ῥωμαίους ἤτοι Λατίνους περὶ τῶν ἀζύμων» (Α. Παύλωφ, Критическіе опыты по исторіи древнѣйшей греко-русской полемики противъ латинянъ, ἐν Πετρουπόλει 1878, σ. 115—132).—γ') αὐτόθι σελ. 146—151 «ἐπιστολὴ δευτέρα περὶ τῶν ἀζύμων», ἣν ἄγνωστον νομίσαντες ἐξέδωκαν ἐν Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ, 1886 σεπτ. 30 τεῦχος ι', σ. 421—427.—δ') «ἐπιστολὴ γ' περὶ τῶν ἀζύμων» ἐκδοθεῖσα τὸ πρῶτον ὑπὸ ἀρχιμ. Β. Γεωργιάδου ἐν Ἐκκλ. Ἀληθ. 1886 δεκεμ. 31 τεῦχος ιϛ', σ. 150—162. Αὐτόθι σελ. 168—172 ὑπάρχει περιγραφὴ τοῦ ἁγιορ. χειρογράφου ὑπὸ Ἀλεξ. Ε. Λαυριωτου.

5. Βασιλείου τοῦ μεγάλου «παραγγελία πρὸς τὸν ἱερέα τῆς λειτουργίας», ἧς ἡ ἀρχή· «Σπούδασον, ὦ ἱερεῦ, σαυτὸν παραστῆσαι» κτλ., φ. 119.

6. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν καταφρονούντων τῶν ἐπιτιμίων» τεμάχιον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὃν οὐ σωφρονίζει τὰ κοινά», φ. 119β.

7. «Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ διακόνου, μαθητοῦ τοῦ μεγάλου Βασιλείου, οὗτινος ἡ ἐπωνυμία "τέκνον ὑπακοῆς", κανονάριον διαγορεῦον περὶ πάντων λεπτομερῶς τῶν παθῶν καὶ τῶν τούτοις προσφόρων ἐπιτιμίων, περί τε τῆς ἁγίας κοινωνίας, βρωμάτων τε καὶ πομάτων καὶ εὐχῶν λίαν συμπαθεστάτων». Ἀρχ. «Τῆς θείας καὶ παναγάθου τοῦ ὑπεραγάθου καὶ ἀληθινοῦ», φ. 119β. Ὅρα J. Pitra, Juris Eccles. τ. II, σ. 223. Ὁ πρόλογος καὶ διάφοροι γραφαὶ εἰς τὴν ἔκδοσιν Μορίνου παρὰ J. Pitra, Spicilegium Solesmense τ. IV, σ. 436 κέ., σ. 440.

8. «Κεφάλαιά τινα ἀπὸ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρώτης συνόδου», φ. 135β.

9. «Ἐκ τῶν καθολικῶν διατάξεων τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων καὶ μεγάλων ἀποστόλων» ἀπόσπασμα, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἔστω ὁ ἐπίσκοπος πρὸ παντὸς ἄλλου», φ. 139β.

10. «Ἡ κατήχησις ἣν λέγει ὁ πατριάρχης τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ ἐν τῇ ἁγίᾳ Εἰρήνῃ τοῖς κατηχουμένοις». Ἀρχ. «Ἐπέστη ἀδελφοὶ τῆς ἀπολυτρώσεως», φ. 144α. Ὅρα τὴν κατήχησιν ταύτην παρὰ J. Goar, Εὐχολόγιον (Venet. 1730), σελ. 279.

11. «Περὶ βαθμῶν συγγενείας ἐκ τοῦ γ' βιβλίου τῶν Ἰνστιτούτων». Ἀρχ. «Ἡ συγγένεια γενικόν ἐστιν ὄνομα», φ. 145α.

12. Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ «περὶ κληρικῶν καὶ ἱερωμένων» τεμάχιον, φ. 147α.

13. «Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἑπτὰ συνόδων». Ἀρχ. «Ἡ πρώτη ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος γέγονεν», φ. 148α.

14. Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου (τοῦ Νηστευτοῦ) «διάφοροι διαφοραὶ καὶ διαθέσεις τῶν ἐξομολογουμένων κρύφια ἁμαρτήματα» κτλ. Ἀρχ. «Δεῖ τὸν ἐξομολογούμενον», φ. 149β. Τὸ ὅλον παρὰ

Ἀλεξίῳ Δημητριέβσκη, Богослуженіе въ русской церкви въ XVI вѣкѣ. Μέρος Α΄, ἐν Καζανίῳ, 1884, σ. 101.

15. «Περὶ τῶν ἁγίων τριῶν τεσσαρακοστῶν· πόθεν παρελάβομεν φυλάσσειν αὐτάς, καὶ ὅτι οἱ ταύτας παραβαίνοντες παράνομοι». Ἀρχ. «Ἔδει μὲν ἡμᾶς ἐξακολουθοῦντας», φ. 152α.

16. «Περὶ τῆς θείας λάρνακος τοῦ Μαρτυρίου». Ἀρχ. «Ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ Φίλωνος τοῦ φιλοσόφου εὗρόν τι τοιοῦτον, ὅτι περ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ», φ. 158α.

17. «Λόγος τοῦ μακαρίου Εὐσεβείου περὶ τῆς ἁγίας κυριακῆς», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐν ἡμέρᾳ κυριακῆς καθεζομένου τοῦ μακαρίου Εὐσεβείου τοῦ ἐπισκόπου Ῥώμης, προσελθὼν ἀνὴρ ὀνόματι Ἀλέξανδρος» κτλ., φ. 158β.

18. «Ἡ ἐν ταῖς λιθίναις πλαξὶ γραφεῖσα δεκάλογος τῆς Ἐξόδου», φ. 160α.

19. Βασιλείου Καισαρείας τοῦ μεγάλου «πρόλογος καὶ ἀκριβὴς διάταξις περὶ τοῦ μετὰ φρίκης καὶ κατανύξεως καθυπουργεῖν τοῖς θείοις μυστηρίοις τοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Πρόσεχε σεαυτὸν ὦ πρεσβύτερε καὶ βλέπε», φ. 160β.

20. «Τοῦ ἐν ἁγ. π. ἡ. Βασιλείου ἀρχιεπ. Καισαρείας Καππαδοκίας, ἐκκλησιαστική». Ἀρχ. «Ἐκκλησία ἐστὶ ναὸς Θεοῦ, τέμενος ἅγιον, οἶκος προσευχῆς, συνάθροισις λαοῦ, σῶμα Χριστοῦ, ὄνομα αὐτοῦ, νύμφη Χριστοῦ τῷ ὕδατι τοῦ βαπτίσματος αὐτοῦ καθαρθεῖσα» κτλ., φ. 161α. Τὸ κείμενον τοῦτο φέρεται ἐπ' ὀνόματι διαφόρων συγγραφέων. Ὅρα τὰς σημειώσεις καὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ καρδιναλίου Pitra, Juris eccles. τ. II, σ. 297 κἑ. Ἀρχαία σλαυϊκὴ μετάφρασις μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Ν. Κρασνοσέλσκη, Свѣдѣнія о нѣкоторыхъ литургическихъ рукописяхъ Ватиканской библіотеки κτλ. Ἐν Καζανίῳ, 1885, σ. 323 κἑ.

21. «Τάξις τῶν ὑποκειμένων μητροπόλεων τῷ ἀποστολικῷ πατριαρχικῷ θρόνῳ τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως. Αὕτη ἡ τάξις ἐκ συνοδικῆς διασκέψεως τὸ ἀκριβὲς εἴληφε καθὼς σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ χαρτοφυλακίῳ ἀναγέγραπται».

Μητροπόλεις τὸ ὅλον ν'. Ἕπονται αἱ ἀρχιεπισκοπαὶ (ν') καὶ κατάλογος ἐπισκοπῶν, ἐπιγραφόμενος «ὅσοι ἑκάστῃ μητροπόλει ὑπόκεινται θρόνοι», φ. 171β - 185β. Ἀπὸ φ. 177β ἀναγραφὴ ἐπαρχιῶν κάστρων πόλεων κτλ. Ταῦτα πάντα, ὡς καὶ τὰ κατωτέρω ὁμοειδῆ κείμενα, ἀντέγραψα πρὸς ἀντιπαραβολήν, διὰ συμπληρωματικὴν συλλογὴν ἐπισκοπῶν, ἣν πρὸ ἐτῶν παρασκευάζω.

22. «Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, ἔκθεσις πρωτοκλησιῶν, πατριαρχῶν τε καὶ μητροπόλεων», φ. 185β. Κριτικὴ ἔκδοσις παρὰ J. Pitra, Juris eccles. II, σ. 201.

23. «Τάξις προκαθεδρίας μητροπολιτῶν καὶ αὐτοκεφάλων ἀρχιεπισκόπων, τελούντων ὑπὸ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον ταύτης τῆς θεοφυλάκτου βασιλίδος πόλεως», φ. 190β. Ἀρχ. «Ἐπαρχία Καππαδοκίας, ὁ Καισαρείας» κτλ. G. Parthey, Hierocl. synecdemus et notit. episcopatuum, σ. 55.

24. «Τακτικὸν ἐν ἐπιτόμῳ γενόμενον ἐπὶ Μιχαὴλ τοῦ φιλοχρίστου δεσπότου καὶ Θεοδώρας τῆς ὀρθοδοξοτάτης καὶ ἁγίας αὐτοῦ μητρός». Ἀρχ. «Ὁ καῖσαρ, ὁ νοβελίσιμος, ὁ κουροπαλάτης», φ. 194α.

25. Κατάλογος ὀρθοδόξων πατριαρχῶν Ῥώμης, Ἱεροσολύμων, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Κωνσταντινουπόλεως (μέχρι Πολυεύκτου), φ. 195β.

26. «Ἐκκλησιαστικὸν Ἀντιοχείας τακτικὸν σὺν Θεῷ τῶν ὁσίων μητροπολιτῶν καὶ αὐτοκεφάλων καὶ ἐπισκόπων, τελούντων ἐν τῇ Θεουπόλεως Ἀντιοχείας ἐπαρχίᾳ. Γέγονεν δὲ ἡ κατάστασις αὕτη τοῦ βαθμοῦ τῶν τοιούτων ἀρχιερέων ἐπὶ Ἀναστασίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου ταύτης τῆς θεωνύμου πόλεως». Ἀρχ. «Μητροπολῖται ἀριθμῶν ιβ' εἰσὶν οἵδε· α' ὁ Τύρου, β' ὁ Ταρσοῦ, γ' ὁ Ἐδέσσης» κτλ., φ. 197β. Ἕτερον ὁμοταγὲς κείμενον μεταγενέστερον κατεχώρισα ἐν τοῖς ἐμοῖς Ἑλλην. ἀνεκδ. σ. 65 κέ. Ἐν δευτέρᾳ εἰδικῇ ἐκδόσει συμπεριληφθήσεται καὶ τὸ ἱεροσολυμικὸν ἀπόγραφον πρῶτον τῇ τάξει, ὡς ἀρχαιότερον.

27. Κατάλογος ἐπαρχιῶν καὶ πόλεων τοῦ βυζαντινοῦ κράτους, ἐπιγραφόμενος «εἰσὶν ἅπασαι ἐπαρχίαι καὶ πόλεις αἱ ὑπὸ τῶν

βασιλέων τῶν Ῥωμαίων διοικούμεναι, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει: ἐπαρχίαι ξδ'. πόλεις 936, ὡς ὑποτέτακται», φ. 200α. Κείμενον ἀνωνύμως φερόμενον ἐν τῷ κώδικι καὶ γνωστὸν ἐπ' ὀνόματι «Ἱεροκλέους γραμματικοῦ συνέκδημος», οὗτινος κριτικὴν ἔκδοσιν ὀφείλομεν τῷ G Parthey, ἐν Βερολίνῳ 1866.

28. Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως «χρονογραφικὸν ἐν συντόμῳ» μέχρι τῆς περιόδου τῆς α' ἐν Νικαίᾳ συνόδου, φ. 204β—207β. Ἡ συνέχεια λείπει. — Περέπονται φύλλα τινὰ χαρτῷα, ὧν τὸ πρῶτον περιέχει

Ἰαμβεῖον εἰς τὸν πατριάρχην Σωφρόνιον
(Ἱεροσολύμων, 1579—1608).

Κλεινοῦ μὲν ὧδε Σωφρονίου ἦν δέμας,
φημὶ προέδρου τῆσδε ἱερᾶς πτόλις·
ὀστᾶ δ' ἔχει κεχασμένα ἡ τοῦδε γῆ.
Ψυχὴν δ' ἐς οὐρανὸν βίβασαν ἄξονες,
ἔνθα βοῶσιν τρισάγιον οἱ νόες.
Ἀλλ' ὦ ἔρεισμα πατριαρχῶν, μὴ λείπῃς
δι' εὐσεβῶν ὑμνεῖν τὸ τριλαμπὲς φάος.

40. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,242, πλ. 0,18) τῆς ΙΓ' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 251, ὧν τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 20—25 καθ' ἑκάστην σελίδα. Μεταξὺ δὲ τῶν ἐτῶν 1391 – 1392 προσετέθησαν ἐν τέλει 37 φύλλα, ἐν οἷς ἐγράφησαν τότε δύο κείμενα, σημειούμενα κατωτέρω. Ὁ κῶδιξ περιλαμβάνει συγγραφὰς τοῦ Κωνσταντίνου Ἀκροπολίτου· φαίνεται δὲ ὅτι ἀντεγράφησαν ὑπὸ καλλιγράφου, ὅστις ἐτέλει ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ συγγραφέως [1], διότι πολλαχοῦ ὑπάρχουσι ξέσματα καὶ διὰ δευτέρας χειρὸς διορθώσεις καὶ ἐπανορθώσεις, αἵτινες, ὡς εἰκάζω, ἐγένοντο ὑπ' αὐτοῦ τοῦ συγγραφέως. Ἰδίᾳ δὲ χειρὶ προσεθηκέ τινα ἐν φ. 220β καὶ 251β.

Κωνσταντίνου Ἀκροπολίτου ῥητορικὰ ἔργα [2], κατὰ τὴν ἑπομένην τάξιν.

[1] Ὁ ἄγγλος φιλόλογος Coxe περιέγραψε τὸν κώδικα οὕτω (**Report**, σ. 46), ἀπατηθεὶς ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς ῥάχεως τοῦ κώδικος ἐπιγραφῆς. «**Georgii Acropolitae Rhetorica progymnasmata in diversos sanctos; membr. in 4°. sec. XI**».

[2] Ἅπαντα τὰ ἔργα ταῦτα, πλὴν δύο, ἦσαν τέως ἄγνωστα. Ἐξ αὐτῶν δὲ ἀντέγραψά

1. Πρόλογος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄλλοι μὲν τῶν κομψοτέρων ῥητόρων, τῶν παλαιτέρων», φ. 1.

2. Συνθέσεις περὶ τεσσάρων μύθων, φ. 1β—6β. α') περὶ βοὸς ἀποστέρξαντος τὸν ζυγόν, β') περὶ ἐλαίας καὶ πίτυος, γ') περὶ αἰγὸς καὶ οἴου, δ') περὶ τέττιγος.

3. Ἐπιστολὴ «πρός τινα τῶν ἑταίρων», ἧς ἡ ἀρχή· «Πέπλασταί μοι ὁ μῦθος νέῳ τὴν ἡλικίαν ὄντι», φ. 6β.

4. «Διήγημα τὸ κατα τὸν Ἰωσήφ, τὴν τῆς μοιχείας ἀποφυγὴν καὶ τὸν ἐντεῦθεν κίνδυνον καὶ τὴν μετὰ τὸν κίνδυνον διαλαμβάνον ἀνάδειξιν». Ἀρχ. «Ἔρως καὶ σωφρόνων κατατολμᾷ», φ. 8α.

5. «Ψόγος ἀλαζονείας». Ἀρχ. «Πολλὰ καὶ πολλάκις πρὸς τοῦ τῆς ἀλαζονείας πάθους», φ. 12α.

6. «Σύγκρισις ἐλεημοσύνης καὶ νηστείας». Ἀρχ. «Τὰς τῶν ἀρετῶν ὑπερτέρας», φ. 13β.

7. «Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἀδάμ, τοῦ παραδείσου ἀπελαθείς». Ἀρχ. «Ὦ ἐγὼ μέλεος χερσὶ θεοῦ διαπέπλασμαι», φ. 15β.

8. «Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, καθαρισθεὶς ἀπὸ τῆς λέπρας». Ἀρχ. «Νῦν μᾶλλον εἶδον θεοῦ», φ. 16α.

9. «Τίνας ἂν εἴποι λόγους ἐξαναστὰς ὁ Λάζαρος». Ἀρχ. «Τί τὸ κατ' ἐμὲ τοῦτο», φ. 16α.

10. «Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ διὰ προσευχῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐξαναστὰς νεκρός». Ἀρχ. «Ὦ κενῆς ἣν ὁρῶ καταστάσεως», φ. 19α.

11. «Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ ληστής, ἀκούσας παρὰ τοῦ Σωτῆρος τὸ «σήμερον μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ». Ἀρχ. «Ὡς εὐχαριστῶ τῇ ἀφάτῳ περὶ ἐμὲ», φ. 21β.

12. «Ἔκφρασις τῆς κατὰ τὴν μεγάλην κυριακὴν τελετῆς». Ἀρχ. «Πολλὰ μὲν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν τὰ τεράστια». φ. 22β.

13. «Θέσις εἰ κατ' ἀρετὴν βιωτέον». Ἀρχ. «Τὸ κατὰ Θεὸν ζῆν», φ. 25α.

τινα πρὸς δημοσίευσιν. Περὶ Κωνσταντίνου Ἀκροπολίτου ὅρα Fabricii, Bibl. Gr. τ. VII, σ. 767, καὶ τὴν σημείωσιν M. Treu, Maximi monachi Planudis epistulae. Vratislaviae 1890, σ. 248—249.

14. «Λόγος εἰς τὴν ὁσιομάρτυρα Παρασκευήν». Ἀρχ. «Πάντα ἀληθῶς ἄρα τὸ τοῦ Χριστοῦ μυστήριον», φ. $31^{α}$.

15. «Λόγος εἰς τὸν ἅγιον Εὐδόκιμον». Ἀρχ. «Εἶτα εἰ γραφικὴ μοι τὸ ἐπιτήδευμα ἦν», φ. $50^{α}$.

16. «Λόγος εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον τὸν Ἀτραμυττίου». Ἀρχ. «Συχνοὶ μὲν καὶ ἄλλοι τινὲς», φ. $82^{α}$.

17. «Λόγος εἰς τὸν ἅγιον Βάρβαρον». Ἀρχ. «Οὐ βάρβαρος οὐχ ἕλλην», φ. $88^{β}$.

18. «Ἐπιστολὴ πρὸς Θεσσαλονικεῖς». Ἀρχ. «Ἀκροπολίτης τοῖς σοφοῖς τε καὶ ἐλλογίμοις», φ. $104^{β}$.

19. Ἑτέρα ἀνωνύμῳ, ἧς ἡ ἀρχή· «Τῷ σεβασμίῳ ἀνδρὶ καὶ ἐρασμίῳ μοι», φ. $105^{α}$.

20. «Λόγος εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα καὶ μυροβλύτην Δημήτριον». Ἀρχ. «Ἔχων ἐκ μακροῦ δι' ἐφέσεως, φ. $105^{β}$.

21. «Λόγος εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν». Ἀρχ. «Τῷ Ἰωάννῃ τὸν λόγον», φ. $164^{β}$. Acta Sanct. μαΐου τ. II, σ. VIII—XXXVI παραρτ. Migne τ. 140, σ. 812.

22. «Ἐγκώμιον εἰς τὸν πρῶτον τῶν εὐσεβῶν βασιλέων Κωνσταντῖνον τὸν ἰσαπόστολον». Ἀρχ. «Ἄρα τις εὐσεβείας ζῆλον αὐχῶν», φ. $220^{β}$. Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ περιβοήτου πλαστογράφου Κωνσταντίνου Σιμωνίδου (!) ἐν ἰδίῳ τεύχει (ἐν Λονδίνῳ 1853)· ἐπειδὴ δ' ἐκεῖνος καὶ γνωστὰ μνημεῖα παρεμόρφου, καλόν ἐστιν ἵνα τὸ ἐγκώμιον τοῦτο ἐκδοθῇ τὸ δεύτερον κατὰ τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις αὐθεντικώτατον ἀπόγραφον. Ἐν τῷ κρασπέδῳ αὐτοῦ, παρὰ τὸν τίτλον, ὁ συγγραφεὺς ἐσημείωσε τὸ ἑπόμενον ἰαμβεῖον.

Ἀκροπολίτης εὐσεβὴς Κυρίου λάτρις,
ἐξ ἀξίας δὲ καὶ μέγας λογοθέτης,
ὁμωνυμῶν σοι προσφέρω δῶρον λόγον·
σὺ δ' εἰς ἀμοιβὴν εἰς ἀεί μου προστάττει.

Καὶ ἐν φ. $220^{α}$, ἔνθα ἐπερίσσευσε χῶρος, ἐσημείωσε ταῦτα· «† Οἶμαί τισιν ἂν δόξαιμι ἀπερισκέπτως τὸν τοῦ ἐν ἁγίοις Κωνσταντίνου πατέρα χριστιανὸν εἰπὼν Κώνσταντα ἔν τε αὐτῷ δὴ τῷ πρὸς τὸν ἅγιον ἐγκωμίῳ καὶ διαφόροις ἄλλοις μου λόγοις, παρ' οἷς περὶ τοῦδε τὰ τῆς ὑποθέσως ἀπῃτήκει διαλαβεῖν· συχνοὶ γὰρ

ἑτέρως περὶ αὐτῶν ἱστορήκασιν. Ἀλλ' ἴστωσαν ὡς ὁ τὸν βίον αὐτοῦ συγγραψάμενος καὶ δεχθεὶς ὡς καὶ ἐπ' ἐκκλησίας ἄνωθεν καὶ ἐς τόδε καιροῦ, κἂν ἁπλοϊκώτερον ἐξετέθη καὶ ὑπτιώτερον, ὑπαναγινώσκεσθαι τὸ αὐτοῦ σύγγραμμα, χριστιανὸν τὸν Κώνσταντα παραδίδωσι καὶ τῆς ἡμετέρας καὶ ὑγιοῦς πίστεως τὸν ἐξ αὐτοῦ καὶ μέγαν τοῦτον Κωνσταντῖνον ἐξ αὐτῆς τῆς γεννήσεως. Καὶ τῶν ἱστορικῶν οὐκ ὀλίγοι, καὶ τῶν παλαιτέρων δὲ μάλιστα, ταὐτὰ περὶ αὐτοῦ γράφουσι καὶ πολυτρόπως οὕτως ἔχειν τὴν ἀλήθειαν παριστάνουσιν. Ἐγὼ δ' εἰ καὶ μηδεὶς ἄλλος τοῦτο συνείρηκεν, οὐκ ἂν ἄλλως εἰρήκειν ἢ ὡς ὁ τῇ ἐκκλησίᾳ δεχθεὶς οὗτος εἴρηκε· ταῦτα γὰρ προὔθέ[μην] ἐξ ὅτε ταῖς ἱεραῖς ἐμαυτὸν ἐνεδεδώκειν τῶν ὑποθέσεων, ἐν μὲν πάσῃ μου γραφῇ τὴν ἀλήθειαν συντηρεῖν, ἐν δὲ ταῖς διαφόροις τῶν διηγήσεων τῇ κοινῇ τῆς ἐκκλησίας παραδόσει ἀκολουθεῖν· καὶ οὐκ ἄν ποτε ἐκσταίην τῆς καλῆς ταύτης προθέσεως, καλῶν ἐπὶ τῷδε συνέριθον τὸν καλοῦ παντὸς καὶ πρύτανιν καὶ συλλήπτορα, τὸν ἀληθινὸν δηλαδὴ θεὸν καὶ σωτῆρα Χριστόν».

Καὶ ταῦτα μέν εἰσι τὰ ἐν τῷ κώδικι συγγράμματα τοῦ Ἀκροπολίτου· προσετέθησαν δὲ κατόπιν τὰ ἑξῆς κείμενα. α') «Μαρτύριον τῆς ἁγίας Εἰρήνης», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἦν ὅτε καὶ Λικίνιος βασιλεὺς ἦν», φ. 252α. β') Ἀνεπίγραφον περὶ εὑρέσεως τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου τῆς σελήνης καὶ τῆς ἰνδικτιῶνος, καὶ περὶ ἄλλων σχετικῶν θεμάτων. Ἀρχ. «Ἰστέον, ὦ σοφώτατε, ὅτι εἰς τὴν εὕρεσιν τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου τῆς σελήνης τε καὶ τῆς ἰνδικτιῶνος οὐ προστίθενται τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτη ͵ςω'(1391—1392), ἀλλὰ μόνα τὰ νῦν ἀνατρέχοντα εἰς τὴν σύστασιν καὶ συμπλήρωσιν τῆς ἐννεακοστῆς ταύτης ἑκατοντάδος, ὁπόσα εὑρεθῶσιν ἐν τῷ τῆς ἐξετάσεως καιρῷ· ἅπερ καὶ μικρὸν ἔτος καὶ κουντοῦραν ὠνόμασαν οἱ ἀρχαιότεροι. Καὶ ἐπὶ μὲν ἡλίου πρόσθες κδ' καὶ τὸ αὐτὸ μικρὸν ἔτος ὅπου ἂν εὕρῃς αὐτὸ ποσούμενον, καὶ κυρύφωσον ἀμφότερα» κτλ., φύλ. 281α—288β.

41. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,235, πλ. 0,165) τῆς ΙΑ' ἢ ΙΒ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 298, ἐξ ὧν τὸ 1ον, τὸ 2ον, τὸ 85ον καὶ τὸ τελευταῖον ἀφέθησαν ἄγραφα. Ἡ γραφὴ ἀραιά.

Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐν ἑκάστῃ σελίδι καὶ ἐκ γραμμῶν 21—22 ἢ ὕψ. 0,165 καὶ πλ. 0,11. Ἐπιγραφαὶ πίνακες καὶ κεφαλαῖα στοιχεῖα διὰ κινναβάρεως γεγραμμένα.

Τετραευαγγέλιον πλῆρες, οὗτινος προτάσσονται τὰ κανόνια. Ὑπάρχουσιν ἔτι τέσσαρα κοσμήματα ἐν σχήματι πλατέος Π, ἐκ πορφυροῦ καὶ πρασίνου χρώματος καλλωπισθέντα, καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ ἁγίου Μάρκου ἐν φύλ. 84β παρισταμένου ἐπὶ ἕδρας ἐντὸς χρυσοῦ πίνακος.

42. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,23, πλ. 0,19) τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 248. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐν ἑκάστῃ σελίδι καὶ ἐκ γραμμῶν 19 (0,157×0,19). Ἐπιγραφαὶ καὶ κεφαλαῖα στοιχεῖα ἐκ χρυσοῦ. Κατὰ σημείωσιν ἐπὶ χαρτῴου φύλλου ἀφιερώθη τῇ 1 μαΐου 1863 ὑπὸ τῆς ἐν Ἰασίῳ ἐπιτροπῆς τῶν κτημάτων τοῦ παναγίου Τάφου.

Τετραευαγγέλιον ἀκέφαλον καὶ ἐλλιπές. Σῴζονται οἱ πίνακες τῶν κεφαλαίων τῶν εὐαγγελίων Ματθαίου Μάρκου καὶ Ἰωάννου. Μεταξὺ τῶν φ. 1—2 φαίνονται ἀποκοπέντα 9 φύλλα. Ἐπίσης φαίνονται ἀποκοπέντα 5 ἕτερα φύλλα μεταξὺ τῶν σελίδων 75β—76α, 119β—120α, 194β—195α. Τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον ἄρχεται νῦν ἀπὸ κεφ. α', στίχ. 14 (Ἀβιοὺδ δὲ ἐγέννησε). Τὸ κατὰ Μᾶρκον ἀπὸ κεφ. α', στίχ. 13 (... ράκοντα πειραζόμενος)· τὸ κατὰ Λουκᾶν ἀπὸ κεφ. α', στίχ. 14 (ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρήσονται)· τὸ κατὰ Ἰωάννην ἀπὸ κεφ. α', στίχ. 16 (καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος).

43. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,225, πλ. 0,153) τῆς ΙΒ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 138, ὧν τὸ τελευταῖον ἀφεθὲν ἄγραφον περιέλαβε κατόπιν ἀσήμαντον σημείωσιν Νεοφύτου μοναχοῦ ἐν ἔτει ͵ζξς' (1557—1558). Ὑπάρχουσιν ἐν τῷ κώδικι δύο ἀριθμήσεις τῶν φύλλων, ἡ μὲν ἀπὸ σελίδος 15—278, ἡ δὲ ἀπὸ φ. ιζ'—ρμη'. Κατὰ τὴν πρώτην ἀρίθμησιν, νεωτάτην, συμπεριλαμβάνονται αἱ ἐν ἀρχῇ 14 σελίδες ἢ 7 φύλλα χαρτῷα, προερχόμενα ἐκ «μαθηματαρίου» τοῦ ιη' αἰῶνος καὶ περιέχοντα μέρος τῆς Ἑκάβης Εὐριπίδου μετὰ ψυχαγωγίας. Κατὰ τὴν δευ-

τέραν ἀρίθμησιν ἐλλείπουσιν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος 16 φύλλα. Τὸ τεῦχος ἦν πρότερον κτῆμα τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα.

Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν ἀποστόλων, ὧν τὸ κείμενον ἐν ἑκάστῃ σελίδι ἐξ 28 γραμμῶν (0,165 × 0,10). Αἱ πράξεις ἄρχονται ἀπὸ τῶν λέξεων «δεδεμένος ἁλύσεσι δυσὶ» (ιβ', 9)—Μετὰ τὰς πράξεις ἀναγινώσκονται αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου, ὧν τελευταία κεῖται ἡ πρὸς Ἑβραίους, καὶ αἱ καθολικαὶ τῶν λοιπῶν ἀποστόλων κατὰ τὴν παραδεδεγμένην τάξιν. Ἑκάστης δὲ ἐπιστολῆς προτάσσεται ἡ ὑπόθεσις.

44. Τεῦχος μεμβράνινον (ὕψ. 0,224, πλ. 0,18) γραφὲν πιθανῶς ἀρχομένης τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος καὶ συγκείμενον ἐκ φύλλων 293, ἐξ ὧν τὰ φ. 288 καὶ 289 εἰσὶ βομβύκινα, προστεθέντα εἰς ἀναπλήρωσιν ἐκπεσόντος κειμένου κατὰ τὸν ιβ' αἰῶνα. Παλαιότεραι ἀναπληρώσεις εἰσὶ τὰ φ. 190β—197 καὶ 281—283. Μεταξὺ δὲ τῶν φ. 2 καὶ 3 φαίνεται ὅτι ἀπεκόπη ἓν ὅλον φύλλον. Τοῦ φ. 281 σώζεται μόνον τὸ ἄνω ἥμισυ μέρος. Τὸ τεῦχος ἐπιγράφεται οὕτως· «Ἑρμηνεία ἐμπαράθετος Γεωργίου καὶ Βασιλείου τῶν δεκαὲξ λόγων τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου», ὧν καὶ παρέπεται ὁ πίναξ. Ἄρχεται δὲ ὧδε· «Σχόλια λόγου τοῦ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν, συμφοιτητὴν αὐτοῦ γενόμενον καὶ ἔκδικον Ναζιανζοῦ. — Ὁ μετὰ χεῖρας λόγος τοῦ συμβουλευτικοῦ εἴδους ἐστίν· ἀπὸ γὰρ τοῦ πλεονάζοντος τὰς ἐπιγραφὰς δεῖ ποιεῖσθαι» κτλ. Αἱ ἑρμηνευόμεναι ῥήσεις τοῦ ἁγίου Γρηγορίου διακρίνονται κιτρίνῳ χρώματι. Τὸ κείμενον δὲ τῆς ἑρμηνείας περιέχει πλείστας συγκοπάς. Ἐν φ. 1β εἰκονίζεται ἱστάμενος ὁ ἅγιος Γρηγόριος, τῇ μὲν δεξιᾷ εὐλογῶν τῇ δ' ἀριστερᾷ κρατῶν τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον. Τὸ τέλος τοῦ τεύχους ἐλλείπει.

45. Τεῦχος μεμβράνινον (0,215 × 0,153) τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 177, ἐξ ὧν τὰ τέσσαρα πρῶτα προσετέθησαν κατὰ τὸν ιβ' αἰῶνα. Ἔτι τὸ 14 φ. ἐστὶ χαρτῷον. Τὰ ἐν τῷ κώδικι κοσμήματα, ὡς καὶ αἱ ἐπιγραφαί, ἐγράφησαν διὰ κινναβάρεως. Τὰ πρῶτα φύλλα περιέχουσιν ἀκέφαλον παρακλητικὸν κανόνα εἰς τὴν Θεοτόκον, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ α' τροπαρίου τῆς

δ' ᾠδῆς· «Προστασίαν καὶ σκέπην ζωῆς ἐμῆς τίθημι».—Ἐν φ. 5α ἐπιγραφή· «Ἐξήγησις τοῦ α' ψαλμοῦ ἀπὸ λόγων τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ὡς ἐν παραφράσει συντόμῳ». Ἀρχ. «Πάντων τῶν καλῶν κρηπίς ἐστιν ἡ μακαριότης» κτλ. Παρέπονται ὁ δεκάλογος τῆς Πεντατεύχου καὶ «ἑρμηνεία εἰς τὸ Πάτερ ἡμῶν» δι' ἀποσπασμάτων Βασιλείου Καισαρείας, Ὠριγένους, Ἀστερίου Ἀρειανοῦ, Εὐσεβίου.—Ἀπὸ φ. 7β «ὑπόθεσις Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου εἰς τοὺς ψαλμούς», μετὰ σχολίων ἐν ταῖς ᾠαις Ὠριγένους καὶ Χρυσοστόμου. — Φύλ. 11β «στίχοι εἰς Δαυὶδ τὸν προφήτην ἑνδεκασύλλαβοι», ὧν ἡ ἀρχή· «Καλὸν τιμαλφές». — Φύλλ. 12α «Ἴαμβοι τοῦ Παφίλου», ὧν ἡ ἀρχή· «Τοῦ Παμφίλου γίνωσκε ταῦτα» κτλ.

Ἀπὸ φύλλ. 12—177 «Ψαλτήριον τερπνὸν εἰς Θεὸν μέλος, ἀλληλούϊα». Τὸ τέλος ἐλλείπει. Ἐν ταῖς ᾠαις μέχρι φ. 118β, ἤτοι μέχρι τέλους περίπου τοῦ ρζ' ψαλμοῦ, ἀναγινώσκονται σχόλια Θεοδωρήτου, Χρυσοστόμου, Ἡσυχίου, Συμμάχου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Διδύμου, Ὠριγένους κτλ. [1]

46. Τεῦχος μεμβράνινον (0,215 × 0,16) τῆς ΙΒ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 275. Καθ' ἑτέραν ἀρίθμησιν περιεῖχε φύλλα 278. Μεταξὺ τῶν φ. 80 καὶ 81 διακρίνεται ἡ ἀποκοπὴ ἑνὸς φύλλου. Τὰ φ. 15 καὶ 16 εἰσὶ παλίμψηστα.

Τετραευαγγέλιον μετὰ τριῶν τετραπλεύρων πορφυρῶν κοσμημάτων καὶ ἑνὸς ἐν σχήματι πλατέος Π (ἐν φ. 1α, 84α, 138α, 218α). Χρώματα· κυανοῦν καὶ ῥοδινόν. Τὸ κείμενον ἐν ἑκάστῃ σελίδι μονόστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 25 (0,165 × 0,10).

47. Τεῦχος μεμβράνινον (0,22 × 0,165) τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 216, ἐξ ὧν τὰ φ. 130—137 εἰσὶ βομβύκινα, προστεθέντα κατὰ τὸν ιδ' αἰῶνα. Πολλαὶ σελίδες πορφυραβαφεῖς, αἵτινες ἔμελλον περιλαβεῖν γραφὰς εἰκόνων, ἀφέθησαν κεναί.

Τετραευαγγέλιον, πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν ἀποστόλων, ὧν

[1] Νέα ἀποσπάσματα ὑπομνημάτων εἰς τοὺς ψαλμοὺς ὑπὸ Ὠριγένους, Εὐσεβίου, Ἀστερίου Ἀρειανοῦ, Θεοδωρήτου καὶ ἄλλων ἐξέδωκεν ὁ καρδ. J. B. Pitra, Analecta sacra spicil. Solesmensi, τ. III (1883), σ. 1—521.

τελευταῖαι ἐγράφησαν αἱ τοῦ Παύλου. Τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ 40 γραμμῶν καθ' ἑκάστην σελίδα (0,157 × 0,105). Ἐν τέλει ἑκάστου εὐαγγελίου ἀναγινώσκεται τετράστιχον ἰαμβεῖον. Τὸ τεῦχος κοσμεῖται μετὰ πολλῶν ἀξιολόγων εἰκόνων καὶ κοσμημάτων. Ἐν φ. 1—4 ὑπάρχει ὁ κανὼν τῶν ἀναγινωσκομένων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ περικοπῶν, μετὰ ὡραίων κοσμημάτων, στηλῶν καὶ ἀψίδων. Ἐν φ. $6^{β}$ παράστασις τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, καθημένου καὶ γράφοντος. Ἐν φ. $7^{α}$ ὑπάρχει τετράπλευρος πίναξ, ἐν ᾧ παρίσταται ἐπὶ χρυσοῦ ἐδάφους καὶ ἐντὸς κύκλου ὁ Σωτὴρ ἡμῶν κρατῶν τὸ εὐαγγέλιον. Ἄνωθεν τοῦ πίνακος δύο ταοὶ καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν πῖδαξ. Τρεῖς παρόμοιοι πίνακες εἰσὶν ἐν φ. $39^{α}$, $58^{α}$ καὶ $90^{α}$. Ἐν φ. $38^{β}$ παράστασις τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, καθημένου καὶ γράφοντος. Ἐν φ. $57^{β}$ εἰκὼν παρομοία τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ. Ἐν φ. $89^{β}$ εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου ἐν γεροντικῇ ἡλικίᾳ, καθημένου ἐπὶ θρόνου καὶ κρατοῦντος τὸ εὐαγγέλιον αὐτοῦ. Ἀπέναντι παράστασις ἀναλογείου καὶ οἰκίας. Ἐν φ. $113^{α}$ πίναξ τετράπλευρος καὶ μετὰ πλαισίου, ἐν ᾧ παρίσταται ὁ Λουκᾶς καθήμενος, ἔχων τὸ βιβλίον τῶν πράξεων ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ λαμβάνων διὰ τῆς γραφίδος μελάνην ἀπὸ τοῦ ἀπέναντι αὐτοῦ γραφείου. Παρέπονται πέντε μικροὶ πίνακες (φ. $146^{α}$, $149^{α}$, $153^{β}$, $157^{β}$, $159^{α}$), ἐν οἷς παριστῶνται ἱστάμενοι οἱ ἀπόστολοι Ἰάκωβος, Πέτρος, Ἰωάννης, Ἰούδας καὶ Παῦλος.

Τὸ ὡραῖον τοῦτο τεῦχος μετηνέχθη κατὰ τὸν ιϛ' αἰῶνα ἐκ Κύπρου ὑπό τινος Χαηντάρη καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τοῦ ἱεροσολυμίτου διακόνου Κυπριανοῦ. Οὗτος δὲ ἀφιέρωσεν αὐτὸ (μετά τινος ψαλτηρίου) εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Τάφου μηνὶ ὀκτωβρίῳ τοῦ ἔτους 1577, ἐπὶ σκευοφύλακος Ἀντωνίου ἱερομονάχου (ὅρα τὰς σημειώσεις ἐν φ. $37^{β}$ καὶ $57^{α}$).

48. Τεῦχος μεμβράνινον (0,202 × 0,16) τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ 258 φύλλων. Αἱ σελίδες $2^{β}$, $4^{α}$, $6^{β}$, $75^{α}$, $120^{β}$, $198^{β}$ καὶ $199^{β}$ ἀφέθησαν ἄγραφοι.

Τετραευαγγέλιον μετὰ πινάκων τῶν κεφαλαίων ἑκάστου εὐαγγελίου καὶ μετὰ τεσσάρων ταινιωδῶν κοσμημάτων (φ. $7^{α}$, $77^{α}$,

123α, 200α). Ἐν ἀρχῇ τοῦ τεύχους ἀναγινώσκεται χρυσογραφὴς ἡ ἐπιστολὴ Εὐσεβίου πρὸς Καρπιανὸν ἐν τρισὶ σελίσιν. Ἑκάστη δὲ σελὶς περιέχεται ἐντὸς κοσμήματος τετραγώνου παραλληλογράμμου, οὗτινος ἑκάστη πλευρὰ ἀποτελεῖ ἐν τῷ μέσῳ ἡμικύκλιον, κατὰ τὸ σχέδιον ἐμβαδοῦ βυζαντινῆς ἐκκλησίας. Τὸ 3ον φύλλον περιλαμβάνει τὸ κανόνιον τῶν ἀναγνώσεων ἐντὸς στηλῶν μετὰ ἀψίδων. Ἡ ἐργασία ἁπάντων τῶν κοσμημάτων ἐστὶν ἀξιόλογος.

49. Τεῦχος μεμβράνινον (0,208 × 0,168) γραφὲν πιθανῶς κατὰ τὸ πρῶτον τέταρτον τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος καὶ ἀποτελούμενον ἐκ 306 φύλλων. Ὁ βιβλιοπηγὸς προσέθηκεν ἔτι 4 φύλλα, ἀποσπασθέντα ἐκ λειτουργικοῦ εὐαγγελίου τοῦ ιβ' αἰῶνος. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 18 γραμμῶν ἐν ἑκάστῃ σελίδι (0,115 × 0,095). Αἱ σελίδες 17α, 97β, 150β, 239α—β, 240α, 241α καὶ 308β ἀφέθησαν ἄγραφοι.

Τετραευαγγέλιον μετὰ πινάκων τῶν κεφαλαίων, μετὰ τριῶν κοσμημάτων ἐν σχήματι πλατέος Π (φ. 18α, 100α, 154α) καὶ μετὰ τῶν εἰκόνων τῶν τεσσάρων εὐαγγελιστῶν (φ. 17β, 99β, 153β, 241β), ὧν ὁ χρωματισμὸς καὶ τὸ σχέδιόν εἰσιν ἀξιόλογα. Ἀπὸ φ. 3—9 ἀναγινώσκεται συναξάριον τῶν εὐαγγελίων, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς κυριακῆς τοῦ πάσχα. Παρέπεται χρυσογραφὴς ὑπόθεσις, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀμμώνιος μὲν ὁ Ἀλεξανδρεὺς ὡς εἰκός», φ. 10. Κατόπιν ἐν ὀκτὼ σελίσι (φ. 11α—14β) ὑπάρχει τὸ κανόνιον τῶν ἀναγινωσκομένων περικοπῶν, ὅπερ ὁ καλλιγράφος ἐνέγραψεν ὑπὸ στήλας μετὰ ἀψίδων καὶ θόλων πλουσίας κατασκευῆς διά τε τὴν ποικιλίαν τοῦ σχεδίου, τὸν χρωματισμὸν καὶ τὴν χρυσογραμμίαν. Χρυσογραφεῖς εἰσι καὶ οἱ πίνακες τῶν κεφαλαίων ἑκάστου εὐαγγελίου. Αἱ εἰκόνες τῶν εὐαγγελιστῶν ὁλοσέλιδοι. Παρίστανται δὲ ἅπαντες καθήμενοι ἐν μέσῳ δύο οἰκιῶν, γράφοντες καὶ ἔχοντες ἔμπροσθεν αὐτῶν ἀναλογεῖον. Ἑκάστην σελίδα τῶν εἰκόνων περικοσμεῖ ἀψὶς ἐρειδομένη δυσὶ στήλαις. Ἐν τέλει τοῦ τεύχους ἀναγινώσκεται ἐπίσης συναξάριον τῶν εὐαγγελικῶν περικοπῶν ἀπὸ τοῦ μηνὸς σεπτεμβρίου μέχρις αὐγούστου.

50. Τεῦχος μεμβράνινον (0,203 × 0,15) γραφὲν μεταξὺ τῆς

ΙΑ′ καὶ ΙΒ′ ἑκατονταετηρίδος καὶ ἀποτελούμενον ἐκ 418 φύλλων. Ἡ σελὶς 183β ἀφέθη ἄγραφος.

Θεοδωρήτου Κύρρου ἑρμηνεία (ἀκέφαλος καὶ ἄνευ τοῦ τέλους) εἰς τοὺς ψαλμοὺς καὶ τὰς ἐννέα ᾠδὰς τοῦ Ψαλτηρίου. Τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 33—35 ἐν ἑκάστῃ σελίδι (0,167 × 0,11). Αἱ ἑρμηνευόμεναι ψαλμικαὶ ῥήσεις ἐγράφησαν διὰ κινναβάρεως. Ἐν ἀρχῇ ἀναγινώσκεται προοίμιον ἀκέφαλον, οὗ αἱ πρῶται λέξεις ἔχουσιν οὕτως· «ἀπείθειαν καὶ σκληρότητα καὶ ὀλίγοις τῶν ἀξίων παραγυμνούμενα, καὶ ὀρθῶς ἀπὸ τοῦ τέλους μόνου κρινόμενα. Τελευταῖον δὲ αἴτιον ἡ ἀπὸ τῆς ἑβραΐδος ἐπὶ τὴν ἑλληνίδα γλῶτταν τούτων μεταβολὴ» κτλ. Ἡ ἑρμηνεία τῶν ψαλμῶν ἄρχεται ὧδε (φ. 5α). «Μακάριος· κύριος μὲν ὁ Θεός, καθὼς φησιν ὁ μακάριος Παῦλος» κτλ.

51. Τεῦχος μεμβράνινον (0,195 × 0,14) τῆς ΙΒ′ ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 356. Αἱ σελίδες 108α, 168β, 169α καὶ 169β ἀφέθησαν ἄγραφοι. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐν ἑκάστῃ σελίδι καὶ ἐκ 17 γραμμῶν (0,135 × 0,085).

Ψαλτήριον μετὰ μιᾶς εἰκόνος καὶ ὡραίων κεχρωματισμένων καὶ κεχρυσωμένων κοσμημάτων. Ἐν ἀρχῇ ὑπάρχει μέγα καὶ ποικίλως διεσκευασμένον τετράπλευρον κόσμημα, ἔχον ὑπεράνω πίδακα καὶ ἑκατέρωθεν δύο λέοντας. Ἕτερα κοσμήματά εἰσιν ἐν φ. 109α, 170 καὶ 322. Ἐν φ. 108β ὑπάρχει πίναξ ὁλοσέλιδος παριστῶν τὸν Δαυὶδ καθήμενον ἐπὶ θρόνου καὶ ἀκροώμενον τῶν λόγων τοῦ ἀπέναντι αὐτοῦ ἱσταμένου Νάθαν. Ἕτεραι εἰκόνες ὑπῆρχον, φαίνεται, μεταξὺ τῶν φύλ. 321—322. Ἐν τέλει δὲ τοῦ κώδικος ἀναγινώσκεται «εὐχὴ τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου», ἧς ἡ ἀρχή· «Μεγαλύνων μεγαλύνω σε» κτλ.

52. Τεῦχος μεμβράνινον (0,20 × 0,155) τῆς ΙΒ′ ἑκατονταετηρίδος, οὗ ἐλλείπει ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Σύγκειται τανῦν ἐξ 127 φύλλων[1]. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐν ἑκάστῃ σελίδι καὶ ἐξ 20 γραμμῶν (0,137 × 0,105). Αἱ ἐπιγραφαὶ χρυσογραφεῖς. Πε-

[1] Μεταξὺ τῶν φ. 5—6, 8—9 καὶ 31—32 εἰσὶ τρία πρόσθετα χαρτῷα φύλλα τοῦ ιϛ′ αἰῶνος.

ριέχει πολυάριθμα ὡραῖα ταινιώδη κοσμήματα, πρὸς δὲ καί τινα τετράγωνα ἐν σχήματι μεμουσιωμένου ἐδάφους, ὡς τὰ ἐν φ. 81^β καὶ 123^β. Ἐν φύλλῳ δὲ 50^α παρίσταται πῖδαξ ἀνατινάσσων ὕδωρ κατερχόμενον εἰς λεκάνην, ἐν ᾗ εἰσι δύο ἰχθῦς. Ὑπεράνω τοῦ ἀνατινασσομένου ὕδατος περιίπτανται πτηνά. Ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν τῆς λεκάνης παρίστανται λέων καὶ ἕτερον ζῷον πτερωτόν.

(Θεοδώρου Προδρόμου) ἀκέφαλος καὶ κεκολοβωμένη γραμματική, ἢ μᾶλλον ἑρμηνεία ἐκτενὴς εἰς τοὺς γραμματικοὺς κανόνας Θεοδοσίου τοῦ Ἀλεξανδρέως, γραφεῖσα πρὸς χρῆσιν τῆς βασιλίδος Εἰρήνης [1]. Τὸ κείμενον ἄρχεται ἐν τῷ κώδικι ἀπὸ τῶν ἑξῆς λέξεων τοῦ προλόγου· «ἀρσενικὸν καὶ τὸ θηλυκὸν καὶ τὸ μέσον αὐτῶν, ὅπερ αὐτὸς οὐδέτερον κατωνόμασεν εἰκότως· οὔτε γὰρ ἀρσενικὸν οὔτε θηλυκόν ἐστι. Τὸ δὲ εἶδος εἰς πρωτότυπον καὶ παράγωγον· τὸ δὲ σχῆμα εἰς ἁπλοῦν καὶ σύνθετον καὶ παρασύνθετον· περὶ ὧν ἐν τοῖς προσήκουσι τόποις διατρανώσομέν σοι σαφέστερον». Μετὰ τὸν πρόλογον ὑπάρχουσι κεφάλαια περὶ ἄρθρου, ἀντωνυμίας, προθέσεως, συνδέσμου, περὶ τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων, περὶ τῶν ἰσοσυλλάβως κλινομένων, περὶ τῶν θηλυκῶν κανόνων, περὶ οὐδετέρων ὀνομάτων, ῥήματος, ἐγκλίσεως κτλ. Ἐν φ. 119 ὑπάρχει σημείωσις τοῦ ιε΄ αἰῶνος, δηλοῦσα ὅτι «αὕτη ἡ βίβλος ἀφιερώθη παρ' ἐμοῦ Γερασίμου ἐπισκόπου εἰς τὴν ἁγίαν λαύραν τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου» κτλ.

53. Τεῦχος μεμβράνινον (0,188 × 0,17) γραφὲν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1053—1054 καὶ συνιστάμενον ἐκ 231 φύλλων, ἐν οἷς τὸ κείμενόν ἐστι μονόστηλον καὶ ἐκ 18 γραμμῶν καθ' ἑκάστην σελίδα (0,116×0,125). Κατὰ σημείωσιν τοῦ ις΄ αἰῶνος (ἐν φ. 16^α) ἦν κτῆμα «τοῦ τιμίου Σταυροῦ τῶν Ἰβήρων», μονῆς παρὰ τὰ Ἱεροσόλυμα κειμένης καὶ κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα μεταβληθείσης εἰς θεολογικὴν σχολήν. Ἐν φ. 16^α ὑπάρχει πεντάστιχος ἰβηρικὴ ση-

[1] Ὅρα I. Bekker, Anecdota Graeca σ. 1137 ἐν ὑποσημ., ἔνθα σημειοῦται ὁ τίτλος καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ προλόγου.

μείωσις. Ἕτεραι σημειώσεις παλαιότεραι ἀναγινώσκονται οὕτως. Ἐν φ. 14β «Μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος η' ἡ θυγάτηρ μου Σοφία... ὀψὲ ὥραν τῆς νυκτὸς ὡσεὶ τρίτῃ, ἐπιφωσκούσης ἡμέρας κυριακῆς, ἥτις ἦν κϛ' τοῦ μηνὸς νοεμβρίου, ἐν ἔτει ͵ϛχγη' (1189), ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰσαακίου αὐτοκράτορος τοῦ Ἀγγέλου.—Μηνὶ φεβρουαρίῳ κ', ἡμέρᾳ ε', ἰνδικτιῶνι ι', ἔτει ͵ϛψ' (1192), ἐγεννήθη ἡ θυγάτηρ μου Ζωὴ ὥρᾳ τῆς ἡμέρας ὡσεὶ ἑβδόμῃ, τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἰσαακίου αὐτοκράτορος τοῦ Ἀγγέλου»—«.... ἡμέρᾳ σαββάτῳ, μηνὶ σεπτεμβρίῳ κζ', ἡμέρᾳ κυριακῇ....... Δούκαινα ἡ γαμετὴ τοῦ Σγουροπούλου κυροῦ Μ..... καὶ ἐφέρθη τὸ λείψανον αὐτῆς εἰς τὴν σεβασμίαν μονὴν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ ἐπικεκλημένην τοῦ Ἔμφορος. Ἔμεινεν αὐτὴ ἐν τῷ βίῳ παρθένος, ἔχουσα πάσας τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ Θεοῦ· ἡ ζωὴ δὲ αὐτῆς χρόνους ιϛ' μῆνας γ'». Κατὰ τὰ σημειώματα ταῦτα ὁ κῶδιξ κατάγεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἔνθα ὑπῆρχεν ἡ μονὴ τοῦ Ἐφόρου. Ἐν φ. 15 ἐσημειώθησαν 18 κύκλοι ἐνέχοντες πασχάλια ἀπὸ τοῦ ἔτους ͵ϛχογ'—͵ϛχπθ'. Καὶ ἐν τέλει τοῦ κώδικος κεῖται ἡ ἑξῆς σημείωσις. «† Ἐτελειώθη ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ εὐσεβέστατος Στέφανος ὁ μακαρίας μνήμης, ἔτους ͵ϛψξζ' (1259), ἰνδικτ. β', καὶ ἐτέθη τὸ λείψανον εἰς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς ἁγίας Πρόκλας μηνὶ φεβρουαρίῳ εἰς τὰς ιθ'». Ἐν φ. 13α—14α ἀναγινώσκεται τὸ ἑπόμενον τοῦ καλλιγράφου ἰαμβεῖον, οὗτινος παραλείπω τὰ προφανέστερα σφάλματα.

Ὁ πάντα κόσμον τῷ λόγῳ κτίσας πάλιν
καὶ νῦν δὲ σώζων ὡς φιλάνθρωπος φύσει
τῇ σωστικῇ σου, δέσποτα, προμηθείᾳ,
σύμπραττε τῷ γράψαντι καὶ κεκτημένῳ·
ἐν σοὶ γὰρ ἔστιν ἡ βροτῶν σωτηρία.
Δαυιτικὴ πέφυκα δέλτος ᾀσμάτων,
φέρουσα τῷ γράψαντι φέρτατον κλέος,
θεόγραφον χάριν δὲ τῷ κεκτημένῳ
καὶ μανθάνουσιν εὐκλεᾶ τὴν καρδίαν
καὶ τοῖς βλέπουσιν ἐνθεεστάτους νόας.
ψάλλουσι δ' ᾆσμα πνεύματος χορηγίαν.

Κινῶν ὁ Δαυὶδ ἐμμελῶς τὴν κινύραν
τὸ τὸν Σαοὺλ ἔφευγε πνεῦμα συστρέφον.
Ἄδοντες ἡμεῖς ψαλμικωτάτους λόγους
ἐχθρῶν νοητῶν συμπατοῦμεν τὰς κάρας.
Τοῦ πνεύματος τὰ θεῖα τόξα καὶ βέλη
τείνας ὁ Δαυίδ, ψαλμοκίνητον λύραν,
ἅπασαν ὄντως προσβολὴν ἐναντίαν
βάλλει, τιτρώσκει καὶ διώκει καὶ τρέπει,
πιστῶν δὲ πάντων πρὸς Θεὸν πτεροῖ φρένας
καὶ τῶν χαμερπῶν ἐξανιστᾷ φροντίδων
πρὸς τὴν ἐν ἔργοις ψυχικὴν σωτηρίαν.

Περιεχόμενα.

1. Ἀκέφαλος ὑπόθεσις εἰς τοὺς ψαλμούς, ἧς αἱ πρῶται λέξεις· «..... εἶχε δὲ καὶ διαφόρους», φ. 1α.

2. «Μέθοδος Ἰωσήπου ἐκ τῶν ὑπομνηστικῶν αὐτοῦ καὶ χρονικῶν συνταγμάτων, πῶς συνέστη τὸ Ψαλτήριον καὶ πῶς οἱ ψαλμοὶ ἐξετέθησαν καὶ τίνα εἰσὶ τὰ μνημονευόμενα ἐν ταῖς Γραφαῖς βιβλία ὡς ὄντα, οὐχ εὑρισκόμενα δέ, καὶ τίνα εἰσὶ τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Δαυὶδ πραχθέντα, καὶ τίνες ἡρμήνευσαν τὸ Ψαλτήριον, καὶ πόσοι καὶ πότε». Ἀρχ. «Πᾶσα μὲν ἡ καθ' ἡμᾶς Γραφὴ» κτλ. φ. 3α.

3. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «ἑρμηνεία προτρεπτικὴ τῶν ψαλμῶν πρὸς Μαρκελλῖνον». Ἀρχ. «Ἄγαμαί σε τῆς ἐν Χριστῷ προαιρέσεως», φ. 8α. Migne τ. 27, σ. 12. Ἐν τῷ κρασπέδῳ τοῦ κώδικος ὑπάρχει μικρογραφία παριστῶσα τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον καθήμενον καὶ γράφοντα.

4 «Ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας» (φ. 17α—203α), περιέχον πολυαρίθμους ἀξιολόγους εἰκόνας ἐν φ. 68β, 70β, 75β, 81α, 82α, 84β, 89β, 99β, 102α, 104α, 118β, 125α, 127α, 132α, 138β, 143α, 162β, 182α, 189α, 189β, 195α, 203α. Ἡ πρώτη εἰκὼν παρίστησι τὸν Κορὲ καθήμενον καὶ γράφοντα, ἔχοντα δὲ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀναλογεῖον. Ἡ δευτέρα εἰκὼν παρίστησι τὸν αὐτὸν Κορὲ καθήμενον καὶ γράφοντα ἐντὸς εἰλητοῦ. Ἡ τρίτη παρίστησι τὸν Δαυὶδ καθήμενον καὶ προτείνοντα τὴν

Σελὶς 133.
Κῶδιξ πατρ. 53, ἔτους 1053—1054 φ. 227b.

δεξιὰν τῷ ἀπέναντι αὐτοῦ ἱσταμένῳ Νάθαν. Ὄπισθεν εἰκονίζεται ἄγγελος «ἐν τῷ εἰσελθεῖν πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην, ἡνίκα εἰσῆλθεν πρὸς Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα Οὐρίου». Ἡ τετάρτη εἰκὼν παρίστησιν οἰκίαν, ἧς ἔξωθέν ἐστιν ὁ Δαυὶδ ἱστάμενος. Οἱ λοιποὶ πίνακες εἰκονίζουσιν ἄλλας σκηνὰς εἰλημμένας ἐκ τῆς ὑποθέσεώς τινων ψαλμῶν.

5. Αἱ ἐννέα ᾠδαὶ καὶ τὰ κατωτέρω κείμενα μετὰ εἰκόνων ἐν φ. 203^{α}, 205^{β}, 214^{β}, 218^{β}, 219^{β}, 221^{β}, 226^{α}.

6. «Προφητεία Ζαχαρίου ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου», φύλλ. 219^{β}.

7. «Προσευχὴ Ἐζεκίου βασιλέως τῆς Ἰουδαίας», φ. 220^{α}.

8. «Προσευχὴ Μανασσῆ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας», φ. 221^{β}.

9. «Εὐχὴ λεγομένη ἐπὶ κοίτης τοῦ Χρυσοστόμου», ἧς ἡ ἀρχή· «Κύριε βασιλεῦ ἐπουράνιε», φ. 223^{α}.

10. «Εὐχὴ τῆς μεταλήψεως τοῦ ἁγίου Βασιλείου», ἧς ἡ ἀρχή· «Θεὲ πάτερ καρδιογνῶστα», φ. 224^{α}.

11. «Μέθοδοι ψήφων τῶν πασχαλίων καὶ ἑτέρων ζητημάτων, ἐν οἷς εὑρήσεις ἑκάστου κεφαλαίου τὴν λύσιν». Ἀρχ. «Χρὴ γινώσκειν ὅτι ἄρχεται ἡ ἰνδικτιὼν», φ. 227^{α}.

12. «Εὐχὴ ἑτέρα τῆς μεταλήψεως», ἧς ἡ ἀρχή· «Οἶδα, Κύριε, ὅτι ἀνάξιος», φ. 231^{α}. Ἕπεται ἑτέρα εὐχή, ἧς τὸ τέλος λείπει [1].

Τοῦ ἀξιολόγου τούτου ψαλτηρίου προσετέθη ἀπέναντι ἐν φωτοτυπίᾳ ἡ σελὶς 227^{β}, ἥτις ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ἑνδεκάτου κειμένου· ἀναγινώσκεται δὲ οὕτως· «ὀκτωβρίου μηνός· καὶ ἀνέρχεται ἕ|ως εἰκοστοῦ ὀγδόου· καὶ πάλιν ὑποστρέ|φει εἰς πρώτην:- | Ὁ δὲ τῆς σελήνης κύκλος, ἄρχεται ἀπὸ | τῆς πρώτης τοῦ ἰαν-

[1] Ἐν τῷ κώδικι ὑπάρχουσιν αἱ ἑξῆς ἐλλείψεις. Ψαλμ. 74. 10 κέ., 75. 12, 117. 15—29. 118. 1—11. Τὰ μέρη ταῦτα εἶχον μικρὰν εἰκόνα παριστῶσαν τὸν προφήτην Ἀσάφ, ἱστάμενον καὶ ὑψοῦντα τὰς χεῖρας πρὸς οὐρανόν. Μετὰ τὸ νῦν φ. 224 ὑπῆρχε φύλλον, ὅπερ περιεῖχε τὸ τέλος τῆς προσημειωθείσης εὐχῆς τοῦ ἁγίου Βασιλείου καὶ «εὐχὴν τῆς μεταλήψεως» τοῦ Χρυσοστόμου, ἧς σώζεται ἐν τῷ κώδικι τὸ τελευταῖον μέρος. Ἐν τῷ ἐλλείποντι τούτῳ φύλλῳ ὑπῆρχε καὶ εἰκὼν παριστῶσα τὸν Χρυσόστομον ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδεδυμένον καὶ προσευχόμενον. Ἅπαντα δὲ τὰ 4 ταῦτα φύλλα ἀποσπασθέντα ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Πορφυρίου Οὐσπένσκη εὑρίσκονται τανῦν ὑπ' ἀριθ. 266 ἐν τῇ αὐτοκρατ. βιβλιοθήκῃ Πετρουπόλεως. Ὅρα **Отчетъ Императорской публичной библіотеки за 1883 г.**, σ. 121, 8.

νουαρίου μηνός· | καὶ ἀνέρχεται ἕως ἐννεακαιδεκά|τος κύκλου· καὶ πάλιν ὑποστρέφει | εἰς πρώτην:-|Ὁ χρόνος ἔχει ἑβδομάδ(ας): νβ': ἡμέρας: | τξβ': ὥρας: ͵δτπ': λεπτὰ μυριάδας β':-|Ψῆφος δὴ οὗ εὑρίσκεται ἡ ἰνδ(ικτιών):-|Εἰσὶ τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου· ἕως τῆς | ἐνεστώσης ἰνδ(ικτιῶνος)· ἔτη ͵ςφξβ' (1053—1054): ὕφειλον αὐτὰ διὰ τῶν δεκαπέντε· καὶ τὰ μένοντα· | δηλοῦσι ποῖα ἐστὶν ἡ ἰνδ(ικτιών):-| Πεντεκαιδεκάει τετρακῶς, ἑξάσχιλε· | καὶ πεντεκαιδεκάει εἴκοσι· τριακῶς· | καὶ πεντεκαιδεκάει δεκαεπτα, σνε'».

54. Τεῦχος μεμβράνινον (0,19 × 0,155) γραφὲν ἐν ἔτει 1056 ὑπὸ Λέοντος νοταρίου, μοναδικὸν καὶ διασημότατον, ὅπερ εὑρίσκετο πρότερον ἐν Κωνσταντινουπόλει (ὑπ' ἀριθ. 446), ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ μετοχίου τοῦ παναγίου Τάφου. Σύγκειται δ' ἐκ φύλλων 120, ὧν τὸ κείμενόν ἐστι μονόστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 23 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,144 × 0,10).

Περιεχόμενα.

1. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου σύνοψις τῆς παλαιᾶς καὶ καινῆς, ὡς ἐν τάξει ὑπομνηστικοῦ». Ἀρχ. «Καινὴ λέγεται», φ. 1. Migne τ. 56, σ. 313—386. Τὰ ἐν τῇ ἐκδόσει ταύτῃ ἐλλείποντα ἀνεπλήρωσεν ὁ Νικομηδείας μητροπολίτης Φιλόθεος Βρυέννιος, ἐκδοὺς κατὰ τὸν ἱεροσολυμικὸν κώδικα πέντε νέα κεφάλαια καὶ προσθεὶς τὰς ἐν τῷ λοιπῷ κειμένῳ διαφερούσας ἱεροσολυμικὰς ἀναγνώσεις. Ὅρα Διδαχ. τῶν δώδεκα ἀποστόλων ἐκδ. Βρυεννίου σ. ρθ'—ρμζ'.

2. «Βαρνάβα ἐπιστολή». Ἀρχ. «Χαίρετε υἱοὶ καὶ θυγατέρες», φ. 39α. Τὰς διαφερούσας γραφὰς τοῦ κώδικος, κατὰ κοινοποίησιν τοῦ Βρυεννίου, ἐχρησιμοποίησεν ὁ Ad. Hilgenfeld, Barnabae epist. editio altera emendata et valde aucta. Lipsiae 1877. Ὕστερον δὲ καὶ ὁ Βρυέννιος προσέθηκε τὰς πρότερον παροραθείσας διαφορὰς ἐν σελ. ρδ'—ρη' τῶν προλεγομένων τῆς Διδαχῆς.

3. «Κλήμεντος πρὸς Κορινθίους α'». Ἀρχ. «Ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ», φ. 51β.

4. «Κλήμεντος πρὸς Κορινθίους β'». Ἀρχ. «Ἀδελφοὶ οὕτω δεῖ ὑμᾶς», φ. 70α. Ἐν τέλει τῆς ἐπιστολῆς (φ. 76α) γέγραπται

πορφυροῖς στοιχείοις τὸ «στίχοι χ΄· ῥητὰ κε΄». Ἀμφοτέρας τὰς Κλήμεντος ἐπιστολὰς πλήρεις ἐξέδωκε πρῶτος ὁ σοφώτατος μητροπολίτης Φιλόθεος Βρυέννιος ἐν βιβλίῳ ἐπιγεγραμμένῳ «τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης αἱ δύο πρὸς Κορινθίους ἐπιστολαί, ἐκ χειρογράφου τῆς ἐν Φαναρίῳ Κων/πόλεως βιβλιοθήκης τοῦ παναγίου Τάφου νῦν πρῶτον ἐκδιδόμεναι πλήρεις μετὰ προλεγομένων καὶ σημειώσεων ὑπὸ Φιλοθέου Βρυεννίου μητροπολίτου Σερρῶν, ἀναλώμασι τοῦ ἐπὶ φιλογενείᾳ καὶ ζήλῳ τῆς τε κατὰ Χριστὸν καὶ τῆς προγονικῆς παιδείας διαπρέποντος κυρίου Γεωργίου Ζαρίφη. Ἐν Κ/πόλει 1875». Εἰς 8[α] σελ. ρξθ΄ +188. Ἐν τέλει προσετέθη πίναξ λιθογραφικός, ἐν ᾧ εἰσι δείγματα τῆς γραφῆς τοῦ ἱεροσολυμικοῦ τούτου κώδικος. Προσθήκας δὲ καὶ ἡμαρτημένων διορθώσεις εἰς τὴν ἔκδοσιν ταύτην ἀπεταμίευσεν ὁ σεβάσμιος ἱεράρχης ἐν τέλει τῆς Διδαχῆς, σελ. 67—75. Ἀλλὰ καὶ ἐν σ. γγ΄—ρδ΄ ἀνέγραψε λεπτομερῶς ἁπάσας τὰς minutias τοῦ κώδικος.

5. «Ὀνόματα τῶν βιβλίων παρ' Ἑβραίοις». Ἀρχ. «Βρισίθ, Γένεσις», φ. 76[α]. Ὁ κατάλογος οὗτος, πορφυροῖς γράμμασιν ἀναγινωσκόμενος ἐν τῷ κώδικι, ἐξεδόθη ὑπὸ Βρυεννίου ἐν σελ. ρμζ—ρμη΄ τῶν προλεγομένων τῆς Διδαχῆς, καὶ φωτογραφικῶς ὑπὸ J. Rendel Harris, Three pages of the Bryennios manuscript, πίναξ β΄.

6. «Διδαχὴ τῶν δώδεκα ἀποστόλων. Διδαχὴ Κυρίου διὰ τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῖς ἔθνεσιν». Ἀρχ. «Ὁδοὶ δύο εἰσί», φ. 76[α]. Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ σοφωτάτου ἱεράρχου Βρυεννίου ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ ἐπιγραφομένῳ «Διδαχὴ τῶν δώδεκα ἀποστόλων ἐκ τοῦ ἱεροσολυμιτικοῦ χειρογράφου νῦν πρῶτον ἐκδιδομένη μετὰ προλεγομένων καὶ σημειώσεων, ἐν οἷς καὶ τῆς συνόψεως τῆς Π. Δ., τῆς ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, σύγκρισις καὶ μέρος ἀνέκδοτον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χειρογράφου, ὑπὸ Φιλοθέου Βρυεννίου μητροπολίτου Νικομηδείας. Ἐν Κ/πόλει 1883, τύποις Σ. Ι. Βουτυρᾶ». Εἰς 8[ον], σελ. ρμθ΄+75. Ἐκ τῶν λοιπῶν πολυαρίθμων ἐκδόσεων σημειῶ τὰς ἐχούσας σχέσιν πρὸς τὴν γραφὴν τοῦ κώ-

δικος. Ἐν ἔτει 1875 ἐξεδόθησαν πρὸς πίστωσιν τῆς γνησιότητος τοῦ κώδικος τρεῖς σελίδες αὐτοῦ ἐν φωτογραφίᾳ (αἱ σελ. 51β, 76α, 120α). Ἡ ἔκδοσις αὕτη ἐπιγράφεται οὕτως. Three pages of the Bryennios Manuscript including the last verses of the epistle of Barnabas, the superscription and opening of the first epistle of Clement, the close of the second epistle of Clement, the first verses of the teaching of the apostles, the last verses of the epistle of Ignatius to the Romans, etc. Reproduced by photography for John Hopkins University. Edited with notes by J. Rendel Harris, Associate Professor of New Testament Greek and Palaeography. Baltimore 1885». (Τὰς αὐτὰς σελίδας μετεκδίδωμι φωτοτυπικῶς ἐν τῷ παρόντι καταλόγῳ πρός τε κόσμησιν τοῦ βιβλίου καὶ πρὸς κοινοτέραν γνώρισιν τοῦ γραφικοῦ ὕφους τοῦ κώδικος). Τοῦ κώδικος δὲ μετενεχθέντος εἰς Ἱεροσόλυμα τῷ 1887, ὁ μακαριώτατος πατριάρχης Ἱεροσολύμων Νικόδημος Α', χαριζόμενος τῷ ἐν Βαλτιμόρῃ Johns Hopkins University καὶ τοῖς ἁπανταχοῦ θεολόγοις, ἐπέτρεψε γενναίως ἵνα ἅπασαι αἱ σελίδες τῆς Διδαχῆς ἐκδοθῶσι φωτογραφικῶς· ἐφ' ᾧ ἐντολῇ τοῦ ῥηθέντος πανεπιστημείου ὁ ἡμέτερος φίλος J. Rendel Harris παρασκευάσας ἐδημοσίευσε πολυτελεστάτην καὶ ἀκριβεστάτην τῆς Διδαχῆς ἔκδοσιν, ἥτις ἐπιγράφεται οὕτως. «The teaching of the Apostles (Διδαχὴ τῶν Ἀποστόλον) newly edited, with facsimile text and a commentary, for the Johns Hopkins University, Baltimore, from the MS. of the Holy Sepulchre (convent of the greek church), Jerusalem, by J. Rendel Harris κτλ. Cambridge 1887. Εἰς 4ον, σελ. 107 καὶ 10 φωτοτυπικοὶ πίνακες.

7. «Ἐπιστολὴ Μαρίας Κασσοβόλων πρὸς τὸν ἅγιον καὶ ἱερομάρτυρα Ἰγνάτιον ἀρχιεπίσκοπον θεουπόλεως Ἀντιοχείας». Ἀρχ. «Μαρία προσήλυτος». φ. 81α.

8. «Τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου ἀρχιεπισκόπου θεοπόλεως Ἀντιοχείας» ἐπιστολαὶ ιβ'. α') πρὸς Μαρίαν φ. 82α. β') πρὸς Τραλλιανοὺς φ. 83α. γ') πρὸς Μαγνησίους φ. 87β. δ') πρὸς τοὺς ἐν Ταρσῷ φ.

Σελὶς 136 (1).
Κῶδ. πατρ. 54, ἔτους 1056, φ. 51^{b}.

Σελὶς 136 (2).
Κῶδ. πατρ. 54, ἔτους 1056, φ. 76a.

Σελὶς 136 (3).
Κῶδ. πατρ. 54, ἔτους 1056, φ. 120α.

91β. ε') πρὸς Φιλιππησίους περὶ βαπτίσματος ἐν φ. 94α. ς') πρὸς Φιλαδελφεῖς φ. 97β. ζ') πρὸς Σμυρναίους φ. 102α. η') πρὸς Πολύκαρπον ἐπίσκοπον Σμύρνης, φ. 105β. θ') πρὸς Ἀντιοχεῖς φ. 107β. ι') πρὸς Ἥρωνα διάκονον Ἀντιοχέα φ. 110α. ια') πρὸς Ἐφεσίους φ. 111β. ιβ') πρὸς Ῥωμαίους φ. 117β. Ἐν τέλει τῆς ἐπιστολῆς ταύτης (φ. 120α) κεῖται σημείωσις τοῦ καλλιγράφου, ἥτις ἀναγινώσκεται οὕτως· «Ἐτελειώθ(η) μηνὶ ἰουνίῳ, εἰς τ(ὴν) ια', ἡ(μέρᾳ) γ' ἰνδ(ικτιῶνος) θ' ἔτους ,ςφξδ' χειρὶ Λέοντ(ος) νοτ(α)ρ(ίου) καὶ ἀλείτ(ου)».

9. Ἀνεπίγραφος σημείωσις περὶ τοῦ γένους τοῦ μνήστορος Ἰωσήφ, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἰωσὴφ ὁ ἀνὴρ Μαρίας», φ. 120α—120β. Ἐξεδόθη ὑπὸ Βρυεννίου ἐν σελ. ρμη'—ρμθ' τῶν προλεγομένων τῆς Διδαχῆς.

Σημείωσις. Ἡ σύνδεσις τοῦ κώδικος τούτου ἐστὶ παλαιά. Ἔσωθεν τῶν πινακίδων προσεκόλλησεν ὁ βιβλιοπηγὸς φύλλα λατινικοῦ καταστίχου τῶν ἐτῶν 1529—1531. Ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι ὑπάρχει σύγχρονος σημείωσις ἰδιοκτήτου, οὗ τὸ ὄνομα ἀπεσβέσθη. Ἐν τῇ ᾤᾳ δὲ τοῦ 2α φύλλου ἀναγινώσκεται σημείωσις τοῦ ιη' αἰῶνος· «εἰς χρῆσιν Νεοφύτου ἱεροδιακόνου, καὶ τέλος τοῦ ἁγίου Τάφου».

55. Τεῦχος μεμβράνινον (0,187 × 0,145) τῆς ΙΒ' ἑκατ., ἐκ φύλλων 266. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 18 γραμμῶν (0,135×0,10).

Ψαλτήριον μετὰ τῶν ᾠδῶν Μωϋσέως, Ἄννης, Ἀμβακούμ, Ἡσαΐου, τῶν προσευχῶν Ἰωνᾶ καὶ τῶν τριῶν παίδων, τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου, τῆς προφητείας Ζαχαρίου καὶ τῶν προσευχῶν Ἐζεκίου καὶ Μανασσῆ. Ἐν ἀρχῇ ὑπάρχει τετράπλευρον κόσμημα· ἐν φ. 253α εἰκὼν ἐντὸς κύκλου παριστῶσα τὸν προφήτην Ἰωνᾶν προσευχόμενον· ἐν φ. 254α πίναξ τετράπλευρος, ἐν ᾧ παρίστανται τρεῖς κάμινοι καὶ ἄνωθεν αὐτῶν ὁ ἀρχάγγελος Μιχαήλ· ἐν φ. 260α κεῖται ἕτερος πίναξ παριστῶν τὴν Θεοτόκον, κρατοῦσαν ἐν τῇ ἀριστερᾷ τὸν Ἰησοῦν καὶ τείνουσαν τὴν δεξιὰν πρός τινα νεαρὸν μοναχόν, ὅστις δέεται αὐτῆς γονυπετής. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ σημειοῦται ἐν τῷ πίνακι οὕτως· «Πρ(οσευχὴ) τοῦ δούλου τοῦ

Θεοῦ Ματθέου(sic) μοναχοῦ», τοῦ καὶ γράψαντος πιθανῶς τὸν κώδικα.

56. Τεῦχος μεμβράνινον (0,182 × 0,145) τῆς ΙΑ' ἑκατ., ἐκ 218 φύλλων, ὧν τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐν ἑκάστῃ σελίδι 23 γραμμαὶ (0,113 × 0,085).

Τετραευαγγέλιον μετὰ κανονίου καὶ συναξαρίου, πινάκων τῶν κεφαλαίων καί τινων κοσμημάτων καὶ εἰκόνων. Ἀνῆκε δὲ πρότερον εἰς τὴν λαύραν τοῦ ὁσίου Σάββα. Τὸ κανόνιον κεῖται ἐν ἀρχῇ, καταλαμβάνον 12 σελίδας κεκοσμημένας μετὰ κεχρωματισμένων στοῶν καὶ ἀψίδων. Ἐν φ. 9β εἰκὼν τοῦ Ματθαίου, ὅστις παρίσταται καθήμενος ἐπὶ σκίμποδος παρὰ τὴν θύραν οἰκίας, ἔχων τὸ εὐαγγέλιον ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ παραλαμβάνων μελάνην διὰ τῆς γραφίδος ἀπὸ τοῦ ἀπέναντι αὐτοῦ γραφείου. Ἐν φ. 10α ὑπάρχει τετράπλευρον κόσμημα, ἐνέχον τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου σταυροειδῶς καὶ ἐντὸς ἡμικυκλίων ἀποτελούντων σχῆμα σταυροῦ. Ἐν φ. 68β παρίσταται ὁ εὐαγγελιστὴς Μᾶρκος καθήμενος καὶ γράφων· πρὸς αὐτὸν δὲ κλίνων τὴν κεφαλὴν ὁ ἀπόστολος Πέτρος λέγει· «τέκνον Μᾶρκε, ἃ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι, ταῦτα γράφε».

Ἡ εἰκὼν τοῦ ἀποστόλου Λουκᾶ (φ. 105β) παρίστησιν αὐτὸν καθήμενον καὶ γράφοντα, ἔχοντα δὲ ἐνώπιον αὐτοῦ τὸν ἀπόστολον Παῦλον, ὅστις ἐξῆλθεν οἰκίας καὶ κύψας λέγει «τέκνον Λουκᾶ, ἃ οἶδας καὶ ἤκουσας, ταῦτα γράφε». Ἐν φ. 164β παρίσταται ὁ ἅγιος Πρόχωρος καθήμενος καὶ γράφων παρὰ τὴν θύραν οἰκίας προασπιζομένης ὑπὸ πύργου. Ἀπέναντι δὲ αὐτοῦ φαίνεται Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς ἱστάμενος, ἔχων τὴν κεφαλὴν ἐστραμμένην πρὸς τὸν οὐρανὸν (ὁπόθεν κατευλογεῖ αὐτὸν ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ), τὰς χεῖρας ἀναπεπταμένας καὶ λέγων «τέκνον Πρόχωρε, ἃ ἀκούεις παρ' ἐμοῦ, ταῦτα γράφε».

57. Τεῦχος μεμβρ. (0,18 × 0,135) ἐκ φ. 293, ἐξ ὧν τὰ 3 τελευταῖα προσετέθησαν ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις [1]. Τὸ κείμε-

[1] Ἡ ἀρίθμησις τῶν φύλλων λήγει εἰς ἀριθ. 290· οἱ τρεῖς δὲ περιπλέον ἀριθμοὶ ἔχουσιν οὕτως· 2α, 25α, 185α.

νον καθ' ἑκάστην σελίδα ἐξ 23—24 γραμμῶν (0,135 × 0,9). Κατὰ τὰς ἐν φ. 186α χρονογραφικὰς σημειώσεις ὁ κῶδιξ ἐγράφη ἐν ἔτει 1182. Ἐν φ. 287β ἀναγινώσκονται αἱ ἑπόμεναι σημειώσεις τοῦ καλλιγράφου·

Ἐν σοὶ τὸ πλῆρες, Χριστέ μου, τῷ μεσίτῃ·
σὺ γὰρ κατάρχῃ τῆς ἡμῶν σωτηρίας.

«† Παρακαλῶ ὑμᾶς ὅσοι ἀναγινώσκετε ταῦτα εὔχεσθε(sic) καὶ ὑπὲρ τοῦ γράψαντος εὐτελοῦς μοναχοῦ Γερασίμου ἁμαρτωλοῦ, τοῦ χρηματίσαντος καθηγουμένου καὶ ἀρχιμανδρίτου τῇ ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ Νέᾳ Μονῇ [1], ὅπως εὕροιμι ἔλεος ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· ἀξιώσειε δὲ καὶ ὑμᾶς τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ Χριστὸς ὁ Θεὸς τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν ἐπιτελεῖν. † Πόνοις Γερασίμῳ χάριν, ὦ Σῶτερ, δίδου». Παρέπεται ὑπογραφὴ ιε´ αἰῶνος, ἡ τοῦ ἐπισκόπου «Ἀθανασίου ἁγίας Βηθλεέμ» (1453). Ἐν φ. 1β ἀναγινώσκεται ἔγγραφον διαθήκης (15 δεκ. 1460), ἐν ᾧ ἀναφέρεται «χωρίον τοῦ ἁγίου Δομετίου».

Περιεχόμενα.

1. Ἀναστασίου Σιναΐτου «σὺν Θεῷ ὅροι διάφοροι κατὰ παράδοσιν καὶ πίστιν τῆς ἁγίας καθολικῆς ἐκκλησίας λεγόμενοι, συλλεγέντες ἀπό τε Κλήμεντος καὶ ἑτέρων ὁσίων πατέρων, οὓς δεῖ πρὸ παντὸς ἑτέρου μαθήματος ἐκστηθίζειν τὸν τῇ βοηθείᾳ τοῦ Θεοῦ προΐστασθαι τοῦ λόγου τῆς εὐσεβείας βουλόμενον. Πρὸς δὲ ἀκριβεστέραν παράδοσιν κἀκεῖνο εἰδέναι ἐχρῆν, ὅτι περ πᾶν τὸ οἱονοῦν ζήτημα ἢ ἐρώτημα τρεῖς τινας ἐρωτήσεις καὶ ἐξετάσεις ἔχει. Οὕτως ἀπορούμενον παρ' ἡμῶν πρὸς ἀντιδίκους, οἷον τί ἐστι Θεὸς καὶ κατὰ τί εἴρηται Θεός» κτλ., φ. 4β. Migne τ. 89, σ. 52.

2. «Ἀναστασίου ἐλαχίστου πόνημα περὶ πίστεως ὀρθοδόξου,

[1] Ὅρα περὶ τῆς μονῆς ταύτης Γρηγ. Φωτεινοῦ τὰ Νεαμονήσια (ἐν Χίῳ 1861) καὶ **Acta et diplom. graeca medii aevi** τ. V, σ. 1—13. Προστεθείσθω ὅτι ἕτερος κῶδιξ, γραφεὶς ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ τῷ 1072 ἔτει ὑπὸ Ἀθανασίου μοναχοῦ, ἀπόκειται νῦν ἐν τῇ Οὐατικανῇ βιβλιοθήκῃ (**cod. Pii II. 24**). Περιέχει δὲ τὸ πατερικὸν ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου. Ὅρα **J. Pitra, Codices manuscripti Reginae Svecorum et Pii pp. II biblioth. Vaticanae. Romae 1888**, σ. 151.

ἀνθολογηθὲν ἐκ τῶν ἁγίων Γραφῶν καὶ διδασκάλων». Ἀρχ. «Ἀρχὴ τῶν λόγων σου», φ. 27^{α}. Migne τ. 89, σ. 89.

3. «Ἀναστασίου ἐλαχίστου πρεσβυτέρου ἁγίου ὄρους Σινᾶ, περὶ πίστεως τῆς οἰκονομίας Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Βαβυλῶνι γραφεῖσα, αἰτησαμένων τοῦτο τῶν ἐν αὐτῇ φιλοχρίστων καὶ ὀρθοδόξων ἡμῶν ἀδελφῶν». Ἀρχ. «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Θεός», φ. 31^{α}. Migne τ. 89, σ. 93.

4. Γρηγορίου Νύσσης «ἐκλογαὶ μαρτυριῶν πρὸς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς Παλαιᾶς, μετά τινος ἐξεργασίας περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος, ὅτι λόγον καὶ πνεῦμα ἔχει ὁ Θεὸς κατὰ τὰς Γραφάς, λόγον δὲ ἐνυπόστατον καὶ ζῶντα καὶ πνεῦμα ὡσαύτως». Ἀρχ. «Λέγει Δαυὶδ ἐν δευτέρῳ καὶ τριακοστῷ», φ. 114^{α}. Migne τ. 46, σ. 193.

5. Ἀνωνύμου τὰ ἑξῆς κεφάλαια· α΄) «ἑρμηνεία εἰς τὸ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε». Ἀρχ. «Ταῦτα τῇ ἐνανθρωπήσει», φ. 139^{β}. β΄) «περὶ τῆς πείρας τοῦ διαβόλου, πῶς προσέβαλε τῷ Ἰησοῦ». Ἀρχ. «Τῷ μεγάλῳ τῆς ἀληθείας», φ. 140^{β}· γ΄) «Ἡσαΐου τοῦ μεγαλοφωνοτάτου περὶ τῶν ζ΄ πνευμάτων». Ἀρχ. «Ἐξελεύσεται ῥάβδος... Ταῦτά ἐστι τὰ γενικὰ» κτλ., φ. 142^{β}. δ΄) «ἑρμηνεία εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ εὐαγγελίου τὸ «καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ». Ἀρχ. «Αἷμα καὶ ὕδωρ ἀπὸ τῆς θείας», φ. 144^{α}. ε΄) «πῶς πέτρα ζωῆς ὁ Χριστὸς ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς ἀνηγόρευται καὶ διατί λίθος»; Ἀρχ. «Πέτρα ζωῆς ὁ Κύριος», φ. 145^{β}.

6. «Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἐκ τῆς πρὸς Μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολῆς». Ἀρχ. «Τί ἐστιν ἔργον ἄρχοντος; Ὅτι μὲν οὖν ἄρχοντός ἐστιν ὡς ἀληθῶς μὴ τῆς ἰδίας μόνον σωτηρίας ποιεῖσθαι», φ. 147^{α}.

7. Χρυσοστόμου «ἑρμηνεία εἰς τὰς παραβολὰς» τοῦ εὐαγγελίου». Ἀρχ. «Τίς ὁ ἄνθρωπος; ὁ Ἀδάμ», φ. 174^{α}. Πρβλ. I. Pasini, Codices manuscripti bibl. regii Taurinensis Athenaei I, σ. 367.

8. Ἀνωνύμου· «ἐρώτησις πῶς νοεῖται ἡ τῆς ζύμης παραβολὴ μαθεῖν δεόμεθα· οὐ γὰρ μικρὰ ἡμῖν ζήτησις περὶ ταύτης χθὲς γέγονεν». Ἀρχ. «Ἀπόκρισις. Διχῶς μοι δοκεῖ νοεῖσθαι», φ. 182^{α}.

9. Ἀνωνύμου «περὶ μέτρων». Ἀρχ. «Τὸ στάδιόν ἐστι πηχῶν υ', ποδῶν ψκ', ὀργυιῶν ρ'», φ. 183β. Τέλος· «τὸ ἀσσάριον φόλεις δ', ἡ ὑδρία ξέστας ι'».

10. Ἀνωνύμου «περὶ τῆς ἡλικίας τοῦ ἀνθρώπου». Ἀρχ. «Ἀπὸ γεννήσεως τοῦ ἀνθρώπου», φ. 184α. Ἕπεται ἄρθρον «περὶ τῶν κτισμάτων τοῦ Θεοῦ».

11. (Γερασίμου καθηγουμένου τῆς Νέας Μονῆς) «τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς δεῦρο» ἔτη. Ἀρχ. «Ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι τοῦ Νῶε», φ. 184β. Ἕπονται κεφάλαια περὶ τῶν ἑπτὰ ἐκδικουμένων παρὰ τοῦ Κάϊν, περὶ τῶν ἑπτὰ χαρισμάτων τοῦ Ἠλία καὶ περὶ τῶν ιδ' χαρισμάτων τοῦ Ἐλισσαίου.

12. «Κυροῦ Ψελλοῦ πρὸς τὸν βασιλέα κυρὸν Μιχαὴλ τὸν Δούκαν» κεφάλαια κβ', ἐξ ὧν τινα ἐξεδόθησαν ἐν Παρισίοις τῷ 1880 ὑπὸ Ch.-Ém. Ruelle (ἀριθ. 3, 6, 7, 15, 17, 39) καὶ ἕτερα ὑπὸ Φαβρικίου. Τὸ α' κεφ. ἄρχεται ἐν τῷ κώδικι οὕτω· «Πιστεύομεν εἰς ἕνα πατέρα», φ. 189α. Τὸ τελευταῖον κεφ. ἐπιγράφεται «πῶς συνέχεται ἡ ψυχὴ ἐν τῷ σώματι». Ὑπάρχουσι δὲ καὶ κεφάλαια «περὶ οὐσιώδους ἑνώσεως καὶ διαφορᾶς», «περὶ σχετικῆς ἑνώσεως καὶ διαφορᾶς», «περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀντιδόσεως», «περὶ θείας νεύσεως», «περὶ φύσεως καὶ πάθους».

13. «Θεοδώρου πρεσβυτέρου τῆς Ῥαϊθοῦ προπαρασκευή τις καὶ γυμνασία τῷ βουλομένῳ μαθεῖν τίς ὁ τρόπος τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως καὶ οἰκονομίας καθ' ὃν πέπρακται, καὶ τίνα τὰ πρὸς τοὺς ταύτην μὴ ὀρθῶς νοοῦντας λεγόμενα παρὰ τῶν τῆς ἀληθείας τροφίμων». Ἀρχ. «Ἄτοπον οἶμαι καὶ καλῶς τοῦτο νενόμικα», φ. 201α. Migne τ. 91, σ. 1484.

14. Τρία τεμάχια τοῦ Χρυσοστόμου «ἐκ τῆς ὁμιλίας εἰς τὸ πλὴν μάτην ταράττεται ἄνθρωπος», «ἐκ τῆς πρὸς Ὀλυμπιάδα β' ἐπιστολῆς» καὶ «ἐκ τοῦ νόμου τοῦ εἰς τὸ περὶ φύσεως νόμων», φ. 225α—232.

15. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «διάλεκτος ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν συνόδῳ πρὸς Ἄρειον. Ἀθανασίου πρὸς Ἄρειον». Ἀρχ. «Τῇ τοῦ Θεοῦ προνοίᾳ», φ. 233α. Migne τ. 28, σ. 440.

16. Βασιλείου Καισαρείας «περὶ ἀσκήσεως πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν». Ἀρχ. «Δεῖ τὸν μοναχὸν πρὸ πάντων», φύλλ. 278β.

17. «Στεφάνου μητροπολίτου Νικομηδείας, σύντομος ἐξήγησις καὶ διήγησις τοῦ τριμεροῦς τῆς ψυχῆς». Ἀρχ. «Ὅτι τρία μέρη τῆς ψυχῆς», φ. 281α. Fabric. τ. XI, σ. 715.

18. Χρυσοστόμου 4 τεμάχια, ὧν τὸ πρῶτον «ἐκ τοῦ εἰς τὸ δεῦτε μάθετε ἀπ' ἐμοῦ» κτλ., φ. 285.

19. «Τοῦ ἁγίου Κασσιανοῦ περὶ τοῦ πῶς οἱ ἅγιοι συμπαθῶς καὶ φιλανθρώπως ἐκήδοντο τῶν ἁμαρτωλῶν ὡς οἰκείων μελῶν καὶ οὐ κατεγίνωσκον αὐτοὺς καὶ ἀπεστρέφοντο». Ἀρχ. «Εἶπέ τις τῶν ἁγίων· οὐδεὶς οὕτως μισεῖ», φ. 286β.

58. Τεῦχος μεμβράν. (0,159×0,11) τῆς ΙΓ' ἢ ΙΔ' ἑκατ. ἐκ φ. 274, οἷς προσετέθησαν ἐν ἀρχῇ κατὰ τὸν ις' αἰῶνα ἕτερα 32 χαρτῷα φύλλα. Ἐγράφη ὑπὸ δύο χειρῶν. Ἐπὶ τοῦ τελευταίου χαρτ. φ. ἀναγινώσκεται ἡ ἑξῆς σημείωσις· «Τὸ παρὸν ὑπάρχει τοῦ ἁγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου, καὶ δεδώκαμεν αὐτὸ τοῦ ὁσιωτάτου ἱερομονάχου κυροῦ Γαβριήλ, εἰς χρῆσιν αὐτοῦ καὶ ἵνα μετὰ θάνατον αὐτοῦ ὑπάρχῃ τοῦ ἁγίου Τάφου. Ἐν ἔτει ͵αχξ' κατὰ μῆνα ὀκτώβριον. † Ὁ πρώην Ἱεροσολύμων Νεκτάριος». Τὸ φ. 208 ἀφέθη ἄγραφον.

1. «Λόγος ὠφελείας μεστὸς περὶ φυλακῆς καρδίας. Νικηφόρου μονάζοντος». Ἀρχ. «Ὅσοι τῆς μεγαλοπρεποῦς», ἀπὸ φ. χαρτ. 1 μέχρι φ. μεμβρ. 207β. Migne τ. 147, σ. 945. Περὶ τοῦ συγγραφέως ὅρα Fabric. καὶ Harles, Bibl. Gr. τ. VII, σ. 679.

2. «Ἐπιστολὴ Συμεὼν μητροπολίτου Εὐχαϊτῶν, πρὸς Ἰωάννην μοναχὸν καὶ ἔγκλειστον». Ἀρχ. «Τρία μέρη λέγουσιν», φ. 209α. L. Allatii, de Symeonum scriptis diatriba. Parisiis, 1664, σ. 179.

3. Τοῦ ἀββᾶ «Θαλασσίου τοῦ Λίβυος καὶ Ἀφρικανοῦ περὶ ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας πρὸς Παῦλον πρεσβύτερον» ἑκατοντάδες δ'. Ἀρχ. «Πόθος πρὸς Θεόν», φ. 239α. Migne τ. 91, σ. 1428.

4. «Ὅρασις τοῦ ἁγίου Διαδόχου, ἐπισκόπου Φωτικῆς τῆς Ἠπείρου». Ἀρχ. «Τί δὴ τοσοῦτον τὴν ἔρημον ἐθαύμασας», φ. 251α.

5. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «περὶ ἀρετῶν καὶ παθῶν ψυχικῶν καὶ σωματικῶν». Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι διπλοῦς ὢν ὁ ἄνθρωπος», φ. 255β. Migne τ. 95, σ. 85.

6. «Τοῦ ἁγίου Μαξίμου ἐκ τοῦ παραινετικοῦ λόγου τοῦ πρὸς Γεώργιον ἔπαρχον Ἀφρικῆς». Ἀρχ. «Μὴ τοίνυν ἐνδήσωμεν», φ. 262α. Migne τ. 91, σ. 376D. Ἐν τῷ κώδικι λείπει τὸ τέλος· λήγει δὲ τὸ κείμενον εἰς τὰς ἑξῆς λέξεις· «κάμμυσον τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀπὸ τῶν τερπνῶν τοῦ βίου, ἵνα κα....».

59. Τεῦχος μεμβρ. (0,152 × 0,11) τῆς ΙΒ' ἑκατ. ἐκ φ. 380, ὧν τὸ κείμενον μονόστηλον καθ' ἑκάστην σελίδα καὶ ἐκ γραμμῶν 21 ἢ ὕψ. 0,095 × 0,06. Αἱ σελίδες 1α—2α, 186β, 295β, 296β καὶ τὰ φ. 379 καὶ 380 ἀφέθησαν ἄγραφα.

Τετραευαγγέλιον μετὰ πινάκων τῶν κεφαλαίων, ὧν αἱ ἐπιγραφαὶ πορφυραῖ, καὶ μετὰ τεσσάρων τετραπλεύρων πορφυρῶν κοσμημάτων. Ἐν ἀρχῇ ἀναγινώσκεται «Δήλωσις ἐκκλησιαστικῆς τάξεως τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναγινωσκομένων εὐαγγελίων» Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι ἀναγινώσκεται τὸ ὕφος» κτλ. [1]

60. Τεῦχος μεμβρ. (0,14 × 0,11) τῆς ΙΑ' ἑκατ. ἐκ. φ. 299, ὧν τὸ κείμενον μονόστηλον καθ' ἑκάστην σελίδα καὶ ἐκ γραμμ. 23 ἢ 0,097 × 0,075. Τὰ φ. 1, 4, 75, 120—122 καὶ 189 εἰσὶ πορφυροβαφῆ. Ἄγραφοι δὲ σελίδες ἀφέθησαν αἱ ἑπόμεναι· 4β, 5α, 10β, 11, 12α, 74β, 76, 77α, 119α, 122α, 188α καὶ 189β.

Τετραευαγγέλιον μετὰ πινάκων τῶν κεφαλαίων καὶ μετὰ ἀξιολόγων κοσμημάτων καὶ εἰκόνων. Ἀπὸ φ. 2—3 ἀναγινώσκεται ἡ πρὸς Καρπιανὸν ἐπιστολὴ τοῦ Εὐσεβίου, ἥτις ἐγράφη ἐντὸς τεσσάρων ὁμοιομόρφων κοσμημάτων ἀποτελούντων σχῆμα ἐμβαδοῦ σταυροειδοῦς βυζαντινῆς ἐκκλησίας ἐκ τεσσαρων ἀψίδων. Ἡ πρώτη σελὶς γέγραπται διὰ κινναβάρεως· αἱ κατόπιν δὲ σελίδες εἰσὶ χρυσογραφεῖς. Ἀπὸ φ. 5β—10α ὑπάρχει τὸ κανόνιον τῶν ἀναγινωσκο-

[1] Ἐν σελ. 380α ὑπάρχει ὑπογραφὴ (τοῦ ιε' αἰῶνος) Φραγκοπούλου τινος τοῦ Μοσχιανοῦ, τοῦ ἀπὸ χωρίου Λαγοπάδι τῆς νήσου Λήμνου.

μένων εὐαγγελικῶν περικοπῶν ἐντὸς δέκα ἀψίδων, πλουσίως ἐσχεδιασμένων καὶ κεχρωματισμένων.—Ἐν φ. 12β ἡ εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, ὅςτις παρίσταται καθήμενος ἐπὶ ἕδρας, ἔχων τὸ εὐαγγέλιον ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ τιθέμενος τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπὶ ἄλλου βιβλίου, κειμένου ἐν τῷ ἀναλογείῳ. Τῶν λοιπῶν εὐαγγελιστῶν αἱ εἰκόνες κεῖνται ἐν τοῖς φ. 77β, 122β καὶ 191β. Ὁ Ἰωάννης παρίσταται πρεσβύτης καὶ καθήμενος ἐντὸς θρόνου. Οἱ χαρακτῆρες δὲ τοῦ προσώπου αὐτοῦ δηλοῦσιν ὅτι ὁ καλλιτέχνης ἦν παλαιστῖνος.

61. Τεῦχος μεμβράνινον γραφὲν μεσούσης τῆς ΙΔ' ἑκατονταετηρίδος καὶ περιλαμβάνον τὴν ἀνθολογίαν ἐπιγραμμάτων Μαξίμου τοῦ Πλανούδη, ἧς τὸ πρωτότυπον κεῖται ἐν τῇ μαρκιανῇ βιβλιοθήκῃ (ἀριθ. 481 Zan.). Τὸν ἱεροσολυμικὸν κώδικα περιέγραψεν ὁ Coxe οὕτως· «Anthologium διαφόρων ἐπιγραμμάτων etc. in quinque sectiones distinctum; membr. in 4° minori: sec. XII» [1]. Τῆς περιγραφῆς ταύτης οὔσης φαντασιώδους, ἀναγκάζομαι εἰπεῖν τὰ ἀκόλουθα. Τὸ τεῦχος ἔχει ὕψος 0,135 καὶ πλάτος 0,085. Τὸ κείμενον καταλαμβάνει χῶρον καθ' ἑκάστην σελίδα ὕψ. 0,09 πλ. 0,05. Ἑκάστη σελὶς ἔχει 30 γραμμάς. Ἡ γραφὴ τυγχάνει λεπτοτάτη, συμπεπυκνωμένη καὶ κανονικωτάτη· αἱ ἐπιγραφαὶ δὲ καὶ τὰ λήμματα ἐγράφησαν διὰ ῥοδινῆς μελάνης. Ὁ κῶδιξ ἐν συνόλῳ ἀποτελεῖται ἐκ 244 φύλλων, ἅτινά εἰσι διῃρημένα εἰς 24 πεντάδια (μέχρι τοῦ φ. 240) *. Τὸ κείμενον λήγει εἰς φ. 243α. Ἡ σελὶς 243β ἄγραφος. Ἐν φύλ. 244α ἐσημειώθησαν δύο μόνον στίχοι ἀδέσποτοι, οἱ ἐν τῇ Anthol. Palat. VI, 688, 3—4. Ἡ σελὶς 244β ἦν ἐπίσης ἄγραφος, ἀλλ' ἐν ἔτει 1691 περιέλαβε τὸ ἑπόμενον ἀνώνυμον

Ἐπίγραμμα εἰς τὸν μακαρίτην Κάλλιστον μοναχόν, κείμενον ἐν τῇ ἁγίᾳ Σιών.

Ἐνθάδε τὴν ὁσίαν κεφαλὴν κάτα γαῖα καλύπτει
Κάλλιστον Σιόνος κασίγνητον τοῦ ἱεράρχου

[1] H. O. Coxe, Report on the greek manuscripts etc., σ. 46.

* Ἡ μεμβράνα λεπτοτάτη καὶ ἐστιλβωμένη μόνον κατὰ τὴν μίαν ἐπιφάνειαν. Ἐν τῇ ἄλλῃ ἐπιφανείᾳ τὰ ἴχνη τοῦ τριχώματός εἰσιν ἁπτά. Τούτου δ' ἕνεκα ἡ γραφὴ κατέστη αὐτόθι πολλαχοῦ δυσανάγνωστος.

κλεινοῦ Δοσιθέου [1], παῖν Ἄννης Νικολάοιο,
εὖχος τῶν ὁσίων, Πελοποννήσου μέγα κλέος.
,αχγα', ἰουν. θ'.

Ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ κώδικος ἔχει οὕτως· «Ἀνθολογία διαφόρων ἐπιγραμμάτων ἀρχαίοις συντεθειμένων σοφοῖς ἐπὶ διαφόροις ὑποθέσεσιν, ἑρμηνείας ἐχόντων ἐπίδειξιν καὶ πραγμάτων ἢ γενομένων ἀφήγησιν. Περιέχεται μέντοι ἐν τούτῳ τῷ τμήματι κεφάλαια εἰς ἀγῶνας εἰς ἀναθήματα ἀναπήρους ἀνδρείους» κτλ. Ἡ πρώτη σελὶς περικλείεται ἐντὸς πλαισίου ἀποτελουμένου ἐκ ῥοδινοῦ φυλλοειδοῦς κοσμήματος. Ἔστι δὲ καὶ τὸ πρῶτον τῆς ἐπιγραφῆς στοιχεῖον μέγα καὶ πεποικιλμένον. Ὁ κῶδιξ διαιρεῖται εἰς ἑπτὰ βιβλία, ἡ δὲ τάξις τῶν ἐπιγραμμάτων ἔχει ἐν αὐτοῖς ὡς καὶ ἐν ταῖς ἐκδόσεσι Φλωρεντίας (1494) καὶ Βενετίας (1550). Ἐν φύλ. 33 ὑπάρχει τὸ γνωστὸν «λῆμμα εἰς τὰ προκείμενα προβλήματα» (ἐκδ. 1550, φ. 38^{β}) καὶ ἐν φύλ. 34^{α} «σχόλια Μαξίμου μοναχοῦ τοῦ Πλανούδη» (τῆς αὐτῆς ἐκδόσεως φ. 39^{β}). Κατὰ τὴν ἔκδοσιν Dübner ἀντιπαρέβαλον 500 ἐπιγράμματα, ἐκ τῆς ἀντιβολῆς δὲ ταύτης ἔπεισα ἐμαυτὸν ὅτι ὁ ἱεροσολυμικὸς κῶδιξ τυγχάνει ἄξιος ἰδίας μελέτης, ὡς περιέχων ἱκανὰς νέας ἀναγνώσεις. Ἐκ τῶν σημειώσεών μου ἀποσπῶ τὰ ἑπόμενα. Τὸ ἐν V 23 ἐπίγραμμα Καλλιμάχου ἀποδίδωσιν ὁ ἱεροσολυμικὸς κῶδιξ εἰς τὸν Ῥουφῖνον. Τὸ ἀδέσποτον V 83 ἐπιγράφεται Διονυσίου σοφιστοῦ. IX 113 ἀντὶ Παρμενίωνος ἀνέγνων Παρμενίδου Μακεδόνος. IX 324 ἀντὶ Μνασάλκου ἔχει Μνασάμνου. Τὸ ἐπίγραμμα X 113, ὅπερ αἱ ἐκδόσεις τῆς πλανουδείου ἀνθολογίας ἐπιγράφουσι «Θεόγνιδος», ἀποδίδωσιν ὁ κῶδιξ εἰς τὸν Κράτητα φιλόσοφον. XVI 11 ἀντὶ Ἑρμοκρέοντος ἀναγινώσκω ἀσφαλῶς Κρέοντος. V 6, 5 ἀρσενικῷ] «ἄλλης δὴ θέρεται». V 35, 10 πυγὰς] «κούρας». V 41, 3 «ἐπελθὼν». V 94, 4 γαμῶν] «συνὼν». IX 118 «Βισαντίου», 2 ἀπονισαμένης] «ἀπολειπομένης». XVI 387** Ἐν τῷ κώδικι προστίθενται οἱ ἑπόμενοι καρκῖνοι (παρὰ Migne τ. 107, σ. 665.).

[1] Ὅρα περὶ τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Δοσιθέου τὴν Ἱεροσολυμιάδα Γρ. Παλαμᾶ (σ. φλε'—φξα') καὶ Κ. Σάθα νεοελλ. φιλολογ. σ. 379—383.

Σοὶ τῷ φωτὶ σοφὸς ἴτω Φώτιος.
Ὦ σὸν ἄναρχε νόμον ἔχρανα νόσῳ.
Ἴτε τάφῳ· σὺ δ' ἔδυς ὦ φατέ τι.
Ἀμῶς, ἴασαι νόσον ἴασαι σῶμα.
Σάρκας ἃς εἶλες ἄναξ ἔσω ὡς ἔξανας ἐλείσας ἄκρας.
Σὸς εἰμί, τίμιε, σός.
Ἀβᾶ φάγε μέγα φάβα.
Ἀναβάσατε τὰ βάσανα.

62. Τεῦχος χαρτῷον εἰς 8ον, ἐκ σελίδων 770, περιέχον ἐν δυσὶ στήλαις τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια εἰς ἑλληνικὴν καὶ τουρκικὴν γλῶσσαν. Τὸ τουρκικὸν μέρος γέγραπται ἑλληνικοῖς στοιχείοις. Ἐν ἀρχῇ τοῦ βιβλίου ὑπάρχει πρόλογος Πέτρου τινὸς (1 μαΐου 1724), δηλοῦντος ὅτι αὐτὸς ἔγραψε τὸ τεῦχος. Κοσμοῦνται δὲ τὰ εὐαγγέλια μετὰ τεσσάρων εἰκόνων τῶν εὐαγγελιστῶν, μετά τινων σχεδίων καὶ μετὰ κεφαλαίων στοιχείων κεχρωματισμένων.

63. Τεῦχος χαρτῷον (0,197 × 0,145) τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλ. 276, ἐξ ὧν ἄγραφα ἀφέθησαν τὰ φ. 193—194 καὶ 247β—250.

1. «Ἐπιστολαὶ Ἰωάννου Ζωναρᾶ καὶ πρωτασηκρίτου», φ. 4—193. Κατὰ τὸν ἐν ἀρχῇ πίνακα εἰσὶ τὸ ὅλον μζ'. Ἡ πρώτη ἐπιστολὴ ἐπιγράφεται «τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ καὶ στυλίτῃ κυρῷ Ἰωάννῃ τῷ Σιναΐτῃ, εἰ χρὴ συγκαταβαίνειν τοῖς πταίουσι καὶ μὴ κατὰ λόγον αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν τὰ προσήκοντα». Ἀρχ. «Καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων», φ. 4α. Migne τ. 158, σ. 648. Ἡ δευτέρα ἐπιστολὴ «τῷ ἁγίῳ μου δεσπότῃ τῷ σεβαστοκράτορι κυρῷ Μανουήλῳ τῷ Κομνηνῷ, εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν ὅτι πρόσκαιρον εἶχε τὸ σῶμα ὁ Ἀδὰμ κατ' ἀρχὰς καὶ ὅτι φυσικοῖς ὑπέκειτο καὶ πρὸ τῆς παραβάσεως πάθεσι». Ἀρχ. «Ὅτι μὲν οὖν ὁ πρῶτος», φ. 7β. Migne τ. 158, σ. 660. Ἡ τελευταία ἐπιστολὴ ἐπιγράφεται «ἀνταπολογητικὸν ἐκ μέρους πρὸς τὴν ἐγχειρισθεῖσαν αὐτῷ γραφὴν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ, τὴν ἀπολυθεῖσαν πρός τινα μοναχὸν ἐπιμεμψάμενον οὐ μικρῶς αὐτῷ διά γε τὸ τῆς ἀστρολογίας μάθημα καὶ φιλονεικοῦσαν τὸ τοιοῦτον συστῆσαι μάθημα φυσι-

καῖς καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι»[1]. Ἀρχ. «Τολμῶν ὑπομιμνήσκω τὸ προγεγονός», φ. 180α. Ἐν τοῖς καλλίστοις καὶ ἀρχαιοτέροις ἀπογράφοις αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἀποδίδονται τῷ Μιχαὴλ Γλυκᾷ.

2. Γρηγεντίου ἐπισκόπου Ταφρῶν «διάλεξις μετὰ τοῦ Ἰουδαίου Ἐρβᾶν τοὔνομα». Ἀρχ. «Τελεσθείσης ἤδη τῆς προθεσμίας», φ. 195—247α. Migne τ. 86, σ. 621.

3. Λέοντος τοῦ σοφοῦ «περὶ ἀρετῶν γεωργίας καὶ μοναχικῆς κυβερνήσεως, πολιτείας τε καὶ διαγωγῆς καὶ ὑποτυπώσεως κεφάλαια ἑκατὸν ἐννενήκοντα. Ἠξιώθη δὲ ταῦτα ἐκθέσθαι (αἰτήσει) πάλιν τοῦ ὁσιωτάτου καὶ ἀρεταῖς κατακεκοσμημένου μοναχοῦ κυροῦ Εὐθυμίου καὶ ἡγουμένου τῆς βασιλικῆς αὐτοῦ μονῆς, διὰ τὸ πολλάκις ὠφεληθῆναι τὸν τοιοῦτον ἐκ τῆς ὁμιλίας τοῦ βασιλέως τὰ εἰς ψυχήν, καθὼς περιέχει καὶ παραδηλοῖ καὶ τῶν κεφαλαίων αὐτὸ τὸ προοίμιον. Καλοῦνται δὲ τὰ τοιαῦτα κεφάλαια "οἰακιστικὴ ψυχῶν ὑποτύπωσις". Σημείωσαι δὲ ὅτι τὰ παρόντα ργ' κεφάλαια τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ σοφοῦ βασιλέως τούτου εἰς τὸν ἐπίσκοπον (sic) τῆς εὐαγγελικῆς γεωργίας ἐγράφησαν ἐν λ' καὶ ξ' καὶ ἐν ρ'». Ἀρχ. «Ἰσχυρὸν ἡ φιλία βιάζεσθαι», φ. 251. Ἀντίγραφά τινα τοῦ ἀνεκδότου τούτου κειμένου σημειοῦνται παρὰ Φαβρικίῳ, Bibl. Gr. τ. VII, σ. 706. Ὡραιότατον δὲ ἀντίγραφον τοῦ ια' αἰῶνος ὑπάρχει ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ βιβλιοθήκῃ Πετρουπόλεως (ἀριθ. 205) ἔνθα λείπει τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως. Προσέθηκεν ὅμως αὐτὸ χεὶρ τοῦ ις' αἰῶνος ἐν τῇ ᾤᾳ τῆς πρώτης σελίδος. Τὸ κείμενον τοῦ ἀντιγράφου τούτου γέγραπται χρυσοῖς καὶ ξανθοῖς γράμμασιν. Καθ' ἑκάστην σελίδα εἰσὶ 35 γραμμαί. Ἐν ἀρχῇ ἀναγινώσκεται ἡ πρὸς τὸν Ζυγαβηνὸν ἐπιστολή· ἀπὸ φύλλου δὲ 5 ἄρχονται τὰ κεφάλαια

[1] Ἡ μνημονευομένη γραφὴ σώζεται ἐν τῇ οὐατικανῇ καὶ μαρκιανῇ βιβλιοθήκῃ. Ἐπιγράφεται δὲ οὕτω· «Πιττάκιον ἐκδοθὲν παρὰ τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως τοῦ πορφυρογεννήτου κυρίου Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ γνώμῃ καὶ εἰδήσει καὶ τῶν ἐλλογίμων ἀρχιερέων καὶ συγκλητικῶν ἀρχόντων, πολλῶν γέμον ὑψηλῶν καὶ ἀναγκαίων θεωρημάτων· ἀπολογητικὸν πρὸς γραφὴν τινος μοναχοῦ παλατίνου τῆς μονῆς τοῦ Παντοκράτορος, τὰ τῆς ἀστρονομικῆς τέχνης κακίζουσαν καὶ ἀσέβειαν ἀποκαλοῦσαν τὸ μάθημα». Ὅρα H. Usener, ad historiam astronomiae symbola. Bonnae, 1876, σ. 4. 37.

*

διήκοντα μέχρι φ. 98· ἀπὸ φύλλου δὲ 99 καὶ ἑξῆς εἰσὶ δύο λόγοι τοῦ Λέοντος [1].

4. «Λέοντος τοῦ σοφοῦ βασιλέως τροπάρια κατὰ ἀλφάβητον πρὸς τὸ "ἀπόστολοι ἐκ περάτων", σαφηνίζοντα τὰ περὶ τῆς δευτέρας τοῦ Χριστοῦ παρουσίας ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος γινόμενα». Ἀρχ. «Ἆρα τίς γῆθεν ἀείρας», φ. 274α. Migne τ. 107, σ. 309—314.

5. Ἔμμετρος χρησμός, οὗ ἡ ἀρχή· «Εἴπατε τῷ βασιλεῖ χαμαὶ πάνυ δαίδαλος αὐλά» κτλ., φ. 276α.

64. Τεῦχος χαρτῷον (0,197 × 0,145) τῆς ΙΖʹ ἑκατ., συγκείμενον ἐκ 358 σελίδων καὶ περιέχον ἀνωνύμου τινὸς ἱεροκήρυκος σχέδια ὁμιλιῶν εἰς νεοελληνικὴν γλῶσσαν ἐκφωνηθεισῶν κατὰ τὰ ἔτη 1690—1694.

65. Τεῦχος χαρτῷον (0,198×0,14) ἐκ φύλ. 170, φέρον ἐπὶ τῆς ῥάχεος τὴν ἐσφαλμένην ἐπιγραφήν «Μιχαὴλ Γλυκᾶ καὶ ἕτερα». Τὰ φ. 145—148 καὶ 167 ἀφέθησαν ἄγραφα. Ἐν φ. 88 ἀναγινώσκεται σημείωσις ἀνορθόγραφος τοῦ ιςʹ αἰῶνος, ἥτις ἔχει οὕτω· «Τὸ παρὸν βιβλίον μοῦ τὸ ἔδωσεν ἡ Θέκλα τοῦ μακαρίτου Λουπούλου ἡ γαμετὴ διὰ συνδρομὴν καὶ κόπον πολὺν κἀμοῦ Γαβριὴλ ἱερομονάχου ῥακενδύτου». Τὸ τεῦχος ἐγράφη ὑπὸ διαφόρων κατὰ τὸ τέλος τῆς ιεʹ καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιςʹ ἑκατονταετηρίδος.

1. Κωνσταντίνου Μανασσῆ σύνοψις χρονικὴ διὰ πολιτικῶν στίχων. Ἀρχ. «Ἡ μὲν φιλόϋλος ψυχὴ ταῖς ὕλαις ἐπιχάσκει», φ. 1—88.

2. Τεμάχιον χρονικοῦ οὗ αἱ πρῶται λέξεις «ὑποχώρησιν λανθάνων τῷ ὁσίῳ εἰσήγαγε», φ. 89. Τέλος· «πράσινος δὲ ἵππευε Ἀγαλλιανός, ῥούσιος δὲ ὁ Κρασᾶς», φ. 92β. Πρβλ. Leonis Grammatici chronographia ex rec. Bek. σ. 249.

3. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «κεφάλαια ριηʹ περὶ τῶν αἱρέσεων.

[1] Ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς βιβλιοθήκης ἐκ παραδρομῆς σημειοῦται ὅτι ὁ κῶδιξ ἐστὶ τοῦ ιγʹ αἰῶνος. Ὅρα Отчетъ публичной библіотеки за 1881 годъ (ἐν Πετρουπόλει 1883), σ. 73—75, ἔνθα ἀναγινώσκεται ἀξιόλογος λεπτομερὴς περιγραφὴ τοῦ κώδικος ἣν συνέταξεν ὁ κ. Γ. Σ. Δεστούνης.

Περὶ αἱρέσεων ἐν συντομίᾳ ὅθεν ἤρξαντο καὶ πόθεν γεγόνασιν». Ἀρχ. «Πασῶν αἱρέσεων μητέρες», φ. 93^{α}. Migne τ. 94, σ. 677.

4. «Ἐκ τοῦ εὐχολογίου τοῦ πατριαρχικοῦ ὅπως χρὴ δέχεσθαι τοὺς ἀπὸ αἱρέσεων ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ». Ἀρχ. «Ἀρειανοὺς μὲν καὶ Μακεδονιανούς», φ. 132^{β}. Goar, Εὐχολόγιον σ. 694.

5. «Ἐκλογὴ τοῦ παρὰ τοῦ Θεοῦ διὰ Μωϋσῆ δοθέντος νόμου τοῖς Ἰσραηλίταις περὶ κρίματος καὶ δικαιοσύνης· τῆς Ἐξόδου κεφάλαια ξγ' καὶ τοῦ Δευτερονομίου», φ. 137^{β}.

6. «Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως χρονογραφικὸν ἐν ἐπιτόμῳ» (φ. 149^{α}—163^{α}), ὅπερ κατὰ σημείωσιν ἐν τέλει ἀντεγράφη ἀπὸ νομοκάνονος, ὅστις εἶχε τὴν ἑξῆς σημείωσιν· «Ἐτελειώθη ἡ δέλτος αὕτη μηνὶ δεκευρίῳ γ'».

7. «Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου συναγωγαὶ καὶ ἀποδείξεις ἀκριβεῖς, συνειλεγμέναι ἔκ τε συνοδικῶν καὶ ἱστορικῶν γρ(αφῶν), περὶ ἐπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν καὶ λοιπῶν ἀναγκαίων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων». Ἀρχ. «Ἐρώτησις· ἐν ποίοις φαίνονται πεπραχότες», φ. 163^{β}. Migne τ. 104, σ. 1220.

8. Περὶ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ. Ἀρχ. «Σολομῶν ὁ τοῦ Δαυὶδ τὸν πατέρα διαδεξάμενος βασιλεύει ἔτη μ'», φ. 165.

66. Τεῦχος χαρτῷον (0,192 × 0,145) γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΕ' ἑκατ. καὶ συγκείμενον ἐκ φύλλων ἠριθμημένων υκα'. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 18—20 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,15 × 0,10). Τὰ φύλλα σπη'—σγθ' ἐλλείπουσι. Κατὰ τὸν ἐν ἀρχῇ δὲ πίνακα περιείχετο ἐν αὐτοῖς ἀπόκρυφον κείμενον ἐπιγραφόμενον «λόγος τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ ὅταν κατῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς, πρὸς τὸν βέβηλον καὶ ἀρνησόθεον Ἀντίχριστον, καὶ ἀπῆρεν ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἀγγελικὴν στολήν».

Περιεχόμενα.

1. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ χάριτι Θεοῦ τὸν λόγον», φ. 1. Migne τ. 64, σ. 45.

2. «Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, λόγος περὶ τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου

δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας». Ἀρχ. «Τῆς ἁγίας ἐνδόξου», φ. 6β. Πρβλ. C. Tischendorf, Apocalypses Apocryphae. Lipsiae, 1866, σ. 95.

3. Ἕτερον συναξάριον τῆς σεβασμίας μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου». Ἀρχ. «Ὅτε πρὸς ἑαυτὸν Χριστὸς», φ. 14. Παράφρασις ἐν τῷ Συναξαριστῇ Νικοδήμου τ. II, σ. 318—320.

4. «Περίοδοι τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ παρθένου ἐπιστηθίου φίλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου». Ἀρχ. «Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι», φ. 27. Πρβλ. Acta Joannis unter Benutzung von C. v. Tischendorf's Nachlass bearbeitet von Theodor Zahn. Erlangen 1880, σ. 1 κέ.

5. Πράξεις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου Θωμᾶ». Ἀρχ. «Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν», φ. 93β. C. Tischendorf, Acta apostol. apocrypha σ. 190.

6. «Ἐκ τῶν περιόδων τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου Φιλίππου· ἀπὸ πράξεως πεντεκαιδεκάτης μέχρι τέλους τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ». Ἀρχ. «Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον», φ. 109β. C. Tischendorf, Acta apost. apocr. σ. 75.

7. «Πράξεις Ματθία καὶ Ἀνδρέα ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἀνθρωποφάγων». Ἀρχ. «Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦσαν οἱ ἀπόστολοι ἅπαντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ», φ. 124. C. Tischendorf, Acta apost. apocr. σ. 132.

8. Πράξεις τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, καὶ πῶς ἐν Ῥώμῃ ἐμαρτύρησαν ἐπὶ Νέρωνος». Ἀρχ. «Ἐγένετο μετὰ τὸ ἐξελθεῖν», φ. 146β. C. Tischendorf, Acta apost. apocr. σ. 1.

9. «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου». Ἀρχ. «Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τῶν ἀποστόλων διαμερισθέντων», φ. 165.

10. Συναξάριον «τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ». Ἀρχ. «Εἰ καὶ δικαίου μνήμη», φ. 169β. Combefis, Bibl. graec. patrum auctarium novissimum, pars I, σ. 513. Migne τ. 115, σ. 1129.

11. «Ὑπόμνησις εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον». Ἀρχ. «Ὃς ἐπὶ τὸ τελώνιον καθήμενος, τοῦ Κυρίου εἰπόντος πρὸς αὐτὸν "ἀκολούθει μοι" αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀναστὰς» κτλ. φύλλ. 177.

12. Συναξάριον «τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολογου». Ἀρχ. «Οὗτος υἱὸς μὲν ἦν Ζεβεδαίου», φ. 181β.

13. «Διήγησις περὶ τῆς ἀντιλογίας τοῦ διαβόλου μετὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ἐλθὼν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ Πέτρου καὶ Ἰακώβου Ἀνδρέου καὶ Ἰωάννου καὶ τῶν λοιπῶν μαθητῶν εἰς τὸ ὄρος ἐνήστευσεν» κτλ. φ. 182.

14. «Βίος σύντομος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν τῷ φρέατι». Ἀρχ. «Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἦν τις γυνὴ πλουσία σφόδρα», φ. 186. Παράφρασις ἐν τῷ Συναξαριστῇ Νικοδήμου τ. II, σ. 64—65.

15. «Λόγος ἐκ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου». Ἀρχ. «Ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμος ὑπῆρχεν ἐκ χώρας Λυκίας», φ. 188β.

16. «Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος Μάλχου μοναχοῦ αἰχμαλωτισθέντος». Ἀρχ. «Ἀπὸ τριάκοντα μιλίων Ἀντιοχείας», φ. 190β. Παράφρασις εὕρηται ἐν τῷ Συναξαριστῇ τοῦ Νικοδήμου τ. II, σ. 56—58.

17. «Διήγησις ὡραία περὶ τοῦ ὁσίου π. ἡ. Νικολάου τοῦ ἀπὸ στρατιωτῶν μοναχοῦ». Ἀρχ. «Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Νικηφόρου», φ. 194. Πρβλ. Νικοδήμου Συναξαρ. τ. I, σ. 335.

18. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μενίγνου τοῦ κναφέως. Ἀρχ. «Ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου», φ. 196. Πρβλ. Νικοδήμου Συναξαρ. τ. I, σελ. 239.

19. Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας. Ἀρχ. «Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντωνίνου ἡγεμονεύοντος», φ. 199. Πρβλ. Νικοδήμου Συναξαρ. τ. II, σ. 96.

20. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Φωτεινῆς. Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις Νέρωνος», φ. 202β. Παράφρασις ἐν τῷ Συναξαριστῇ Νικοδήμου τ. I, σ. 480—484.

21. «Διήγησις ὠφέλιμος ἐν τῷ βίῳ τοῦ ὁσίου π. ἡ. Παχωμίου». Ἀρχ. «Ἦν τις ἀδελφὸς ἀσκήσας καθ' ἑαυτὸν», φ. 209β.

22. «Διήγησις περὶ τοῦ θρήνου τοῦ προφήτου Ἱερεμία, περὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ περὶ τῆς ἁλώσεως ταύτης καὶ περὶ τῆς ἐκστάσεως Ἀβιμέλεχ». Ἀρχ. «Ἱερεμίας οὗτος ὁ μέγας προφήτης», φ. 212β.

23. «Περὶ τῆς ἁλώσεως Ἱερουσαλήμ· τὰ λαληθέντα ὑπὸ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, καὶ ὅπως ἡ αἰχμαλωσία γέγονεν ἔχει οὕτως». Αρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις», φ. 215.

24. «Ὀπτασία Κοσμᾶ μοναχοῦ φοβερὴ καὶ ὠφέλιμος». Ἀρχ. «Ἐν ἔτει τρισκαιδεκάτῳ», φ. 222β. Πρβλ. Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. I, σ. 103.

25. «Διήγησις ἑτέρας ὀπτασίας περὶ μετανοίας». Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως», φ. 229. Παράφρασις παρὰ Νικοδήμῳ Συναξαρ. τ. I, σ. 246, καὶ παρ' Ἀγαπίῳ Ἁμαρτ. Σωτηρ. σ. 267 ἐκδ. Βενετίας 1875.

26. «Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Ἀφρικῇ τῇ πόλει Καρταγένῃ». Ἀρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου», φ. 231β.

27. Ἐφραὶμ Σύρου «λόγος εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ», οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ Ἰακὼβ ὁ Θεὸς ὁ εὐλογημένος», φ. 233. Ἐκδ. Assemani τ. II, σ. 21.

28. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν μάταιον βίον τοῦ κόσμου τούτου καὶ εἰς κατάνυξιν ψυχῆς». Ἀρχ. «Ὅσοι τὰ τοῦ βίου», φ. 252. Ἐξεδόθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ. Ἐκδ. Assemani τ. III, σ. 308.

29. «Διήγησις καὶ διαθήκη τοῦ δικαίου καὶ πατριάρχου· Ἀβραάμ· δηλοῖ δὲ καὶ τὴν πεῖραν τοῦ θανάτου αὐτοῦ». Ἀρχ. «Ἔζησεν δὲ Ἀβραὰμ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς αὐτοῦ», φ. 260.

30. «Περὶ τοῦ θαύματος τοῦ γεγονότος ἐν Χώναις παρὰ τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ». Ἀρχ. «Ἡ ἀρχὴ τῶν θαυμάτων καὶ δωρεῶν», φ. 280. Ἐξεδόθη ὑπὸ M. Bonnet ἐν Anal. Bolland. τ. VIII, σ. 289 κέ.

31. Ἀνεπίγραφος διήγησις τῆς γενομένης ἀποκαλύψεως τῇ μοναχῇ Ἀναστασίᾳ ἐν ἔτει ,ςφ' (1092) μηνὶ μαρτίῳ ἰνδικτ. ε',

ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Ἀγαπητοὶ πατέρες καὶ πάντες ἀδελφοί», φ. 300.

32. Ἰωάννου Χρυσοστόμου "παροιμιακὸς περὶ τοῦ ὄφεως". Ἀρχ. «Ὡμοιώθη ἡ ζωὴ ἡμῶν», φ. $312^{β}$. Πρβλ. Migne τ. 64, σ. 1423.

33. Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ μετανοίας, οὗ ἡ ἀρχή· «Διαγράψωμεν, ἀγαπητοί, τῆς μετανοίας φάρμακα», φ. $319^{β}$. Migne τ. 60, σ. 705.

34. «Στίχοι περὶ τῶν ἁγίων παθῶν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ ἀλφάβητον». Ἀρχ. «Ἀνῆλθεν ὁ σωτὴρ Χριστὸς τῇ πέμπτῃ τῇ ἑσπέρᾳ», φ. $324^{β}$.

35. «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κινθήρᾳ ἀσκήσαντος, συγγραφεὶς παρὰ ξένου τινὸς μοναχοῦ». Ἀρχ. «Τὰς τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἀριστείας», φ. $327^{β}$. Περὶ τοῦ ὁσίου τούτου γινώσκω τὸ ἑξῆς φυλλάδιον· «Ἀκολουθία | τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου | πατρὸς ἡμῶν | Θεοδώρου | τοῦ ἐν τῇ νήσῳ | Κυθήρων ἀσκήσαντος | Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα, καὶ μετ' ἐπιμελείας | ὅτι πλείστης διορθωθεῖσα | [Κόσμημα]. Ἐνετίῃσιν, | ͵αψμζ', 1747. | Παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι | Con licenza de' superiori». Σελίδες 23 εἰς μικρὸν $4^{ον}$. Ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου τελεῖται τῇ 12 μαΐου.

36. «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου π. ἡ. Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῷ ὄρει τῆς Θρᾴκης, τῆς οὔσης ἐπέκεινα τῶν ἐνδοτέρων μερῶν τῆς εἰσόδου Αἰθιοπίας, ἐπέκεινα τοῦ ἔθνους τῶν Χεταίων». Ἀρχ. «Διηγήσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς Σεραπίων», φ. $338^{β}$. Acta Sanct. μαρτ. τ. III, σ. 40.

37. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «περὶ πλείστων ἀναγκαίων ζητημάτων τῶν ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς ἀπορουμένων» κτλ. Ἀρχ. «Ἐρώτησις: πιστεύσαντες καὶ βαπτισθέντες», φ. 348.

38. «Περὶ μοναχῶν» ἐκλογαί, φ. 366.

39. «Ἐπιστολὴ Ἰακώβου» τοῦ ἀδελφοθέου, φ. $370^{β}$.

40. Διηγήσεις περὶ τοῦ ἀββᾶ Παϊσίου καὶ ἄλλων, φ. $372^{β}$.

41. «Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ περὶ

τοῦ ἀντιχρίστου». Ἀρχ. «Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου», φ. 392β. C. Tischendorf, Apocal. Apocryphae σ. 70.

42. «Λόγος τοῦ ταπεινοῦ Θεοφίλου μοναχοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Σεργίου καὶ Εὐγενίου, θέλον(τος) περιπατεῖν καὶ ἰδεῖν ποῦ ἀναπαύεται ὁ οὐρανός». Ἀρχ. «Παρακαλοῦμεν πρὸς ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ», φ. 398β.

43. Πίναξ τῶν ἐν τῷ κώδικι περιεχομένων, φ. 419.

67. Τεῦχος χαρτῷον (0,195 × 0,142) τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλ. 213. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,14 × 0,10). Κατὰ ἰδιόγραφον σημείωσιν ἐν φ. 2 ὑπῆρχε κτῆμα «Συμεὼν ἀρχιμανδρίτου, νῦν δὲ μητροπολίτου Πτολεμαΐδος».

Νομοκάνων Μαλαξοῦ ἐκ κεφαλαίων 420 κατὰ τὸν πίνακα (ἐν φ. 2—15). Ἀρχ. «Περὶ κριτοῦ ἤτοι ἀρχιερέως τοῦ εἶναι εἰς πάντα κτλ. Πρέπει τὸν κριτήν, τουτέστι τὸν ἀρχιερέα» κτλ., φ. 18. Ἐν φ. 1 «Κυρίλλου νουθεσία πρὸς τὸν πνευματικὸν καὶ ἀσφάλεια». Ἀρχ. «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων» κτλ.

68. Τεῦχος χαρτῷον (0,185 × 0,13) ἐκ φύλ. 226, γραφὲν ἐν ἔτει 6973 (1464—1465) κατὰ τὰ ἐν φ. 197 γραφόμενα.

Νομοκάνων καὶ εὐχολόγιον. Κατ' ἐκλογὴν σημειῶ τὰ ἑπόμενα κείμενα.

1. Ἀκέφαλον κείμενον, οὗ αἱ πρῶται λέξεις ἔχουσιν οὕτω· «τυρὸν καὶ ὠὸν σαββάτῳ καὶ κυριακὴν μόνον ἐσθιέτωσαν πάντα. Εἰ δὲ ἀσθενεῖς εἰσι καὶ ῥάθυμοι, καθὼς προείρηται, ἐκτὸς τῶν τεσσαρακοστῶν ἀτυρουμένων» κτλ., φ. 1.

2. «Κεφάλαια ὑπὲρ συγγενῶν». Ἀρχ. «Ὁ συνοδικὸς νόμος εἰ καὶ πολλαῖς ταῖς παραβάσεσι κέχριται, ἀλλὰ τὸ ὅλον ἐν τούτῳ συνάγει· κωλύει γὰρ δύο ἀδελφὰς» κτλ., φ. 2α.

3. «Περὶ τῶν κεκωλυμένων τοῦ ἁγίου βαπτίσματος προσώπων». Ἀρχ. «Κωλύεται μόνος ὁ ἀνάδοχος ἐκ τῆς θείας, θυγατρὸς» κτλ., φ. 3α.

4. Ἐρωταποκρίσεις Ἰωάννου Νηστευτοῦ. Ἀρχ. «Ποία με-

τρεῖται πρώτη γενεά; Ἀδελφοὶ ἐξάδελφοι καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν τεκόμενοι παῖδες», φ. 6^{β}.

5. «Τοῦ μεγάλου Βασιλείου». Ἀρχ. «Περὶ γάμων καὶ πολυγάμων τὸν αὐτὸν ὥρισαν κανόνα ὃν καὶ ἐπὶ τῶν διγάμων ἀναλόγως», φ. 9^{α}. Ἕπεται τεμάχιον «τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἡ ἀξίνη κατὰ τὸν θυμὸν παρὰ τῆς ἑαυτῆς», φ. 9^{β}.

6. «Περὶ τοῦ ἐν πολέμοις φόνου». Ἀρχ. «Τοὺς ἐν πολέμοις φόνους οἱ πατέρες ἡμῶν», φ. 10^{β}.

7. «Περὶ τῶν ἐχόντων ἑαυτῶν νύμφας». Ἀρχ. «Ὁ δὲ ἀδελφοῦ γυναῖκα ἰδίου λαβών», φ. 11^{α}. Παρέπονται πολλὰ ἄλλα κεφάλαια, ἅτινα παραλείπω.

8. Κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων, τῆς ἐν Λαοδικείᾳ συνόδου, Βασιλείου καὶ Ἰωάννου Νηστευτοῦ, φ. 18^{β} κέ.

9. «Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἱεροσολύμων». Ἀρχ. «Ἐμοὶ δὲ τῷ παντλήμονι εἰς ἄπειρα πλήθη κοσμικῶν», φ. 36^{β}.

10. Κανόνες τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου. Ἀρχ. «Ὅςτις μοναχὸς πέσει εἰς πορνείαν», φ. 49^{β}.

11. Τάξις τῆς ἐξομολογήσεως μοναχοῦ, φ. 56^{α}.

12. Ἐρωτήσεις τινῶν μοναχῶν καὶ ἀποκρίσεις Πέτρου Ἀλεξανδρείας. Ἀρχ. «Εἰς πόσον καιρὸν ὀφείλει βαπτίζεσθαι», φ. 59^{β}.

13. Εὐχαὶ ἱκετήριοι, φ. 66.

14. Τάξις ἐξομολογήσεως. Ἀρχ. «Λαμβάνειν δεῖ τὸν ἐξομολογούμενον ὁ τοῦτον καὶ τὰ αὐτοῦ ἀναδεχόμενος πνευματικὸς πατὴρ ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου», φ. 70^{α}. Παρέπονται ἐπιτίμια καὶ ἀποστολοευαγγέλια.

15. «Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. Εὐχὴ εἰς τὸ κατασφραγῖσαι παιδίον λαμβάνον ὄνομα» κτλ., φ. 100^{β}.

16. «Σχηματολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ. Ἀρχὴ εἰς ῥασοφόρον». Ἀρχ. «Εἰσέρχεται ὁ μέλλων φορέσαι αὐτὸ καὶ ἐκδύουσιν αὐτὸν τὰ κοσμικὰ ἐν τῷ μέλλειν εἰπεῖν τὸν ἀπόστολον», φ. 114^{α}.

17. «Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος». Ἀρχ. «Ἀφ' ἑσπέρας εἰςφέρονται τὰ ἱμάτια τοῦ μέλλοντος», φ. 132^{β}. Goar, Εὐχολογ. σ. 403.

18. «Ἀκολουθία εἰς μνῆστρα», φ. $183^α$.

19. «Εὐχαὶ εἰς τὸ λῦσαι στέφανα», φ. $190^α$.

20. Πασχάλιον ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου. Ἀρχ «Ὁ ἥλιος ἔχει κύκλους κη΄. Ἄρχεται οὖν ἀπὸ τοῦ», φ. $192^α$.

21. Χριστοφόρου Ἀλεξανδρείας «παραίνεσις ψυχωφελὴς εἰς τὸν μάταιον βίον καὶ πρόσκαιρον». Ἀρχ. «Πάντας μὲν ἀγαπητοί», φ. $201^α$.

22. Ἀνεπίγραφον περὶ τῶν δ΄ στοιχείων. Ἀρχ. «Συνέστηκεν ὁ κόσμος», φ. $223^β$. Τέλος· «πρὸς ὑγείαν τοῦ σώματος τοῖς χρῄζουσιν ποιεῖν τὴν δίαιταν».

69. Τεῦχος χαρτῷον (0,197 × 0,14) ἐκ 291 φύλλων, γραφὲν τῷ 1678.

Ψαλτήριον ἀκέφαλον μετὰ τῶν τροπαρίων καὶ τῶν εὐχῶν ἑκάστου καθίσματος καὶ μετὰ τῆς ἑρμηνείας τοῦ Θεοδωρήτου. Ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῶν λέξεων «καὶ ἀγαλλιάσασθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δράξασθε παιδείας» κτλ. Φύλ. 291 «ἀπὸ τοῦ προοιμίου τῆς ἐξηγήσεως τῆς βίβλου τῶν Ψαλμῶν, τοῦ ὑπερτίμου τῶν φιλοσόφων κατὰ Εὐθυμίου τοῦ Ζυγαδηνοῦ». Ἀρχ. «Ἀλλὰ καιρὸς διδάξαι».

70. Ψαλτήριον χαρτῷον τῆς ις΄ ἑκατ., ἐκ φύλλων 283, οὗ ἡ γραφὴ ἀραιά. Καθ' ἑκάστην σελίδα γραμμαὶ 13—14. Μεγάλα κεφαλαιώδη στοιχεῖα κεχρωματισμένα.

71—72. Τεῦχος χαρτῷον (0,185×0,14) εἰς δύο τόμους συμπεπηγμένους μετὰ περικαλύμματος ἐξ ἐρυθροῦ δέρματος. Ἐγράφη δὲ κατὰ τὴν ΙΕ΄ ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα γραμμαὶ 32. Ὁ πρῶτος τόμος ἐκ φ. 268, ὁ δεύτερος ἐκ φ. 219.

Ψαλτήριον μετὰ τῆς ἑρμηνείας Εὐθυμίου Ζυγαβηνοῦ. Ἐν ἀρχῇ ἐπιγραφή· «Εὐθυμίου τοῦ Ζυγαβηνοῦ καὶ ἐξηγητοῦ Ψαλτῆρος ἐγκώμιον εἰς τὸν προφήτην Δαυίδ». Ἀρχ. «Πατὴρ τοῦ παρόντος βιβλίου τὸ μὲν ὅλον εἰπεῖν» κτλ. Migne τ. 128, σ. 41.

73. Τεῦχος χαρτ. τῆς ις΄ ἑκατ. ἐκ σελίδων 325, ἐξ ὧν ὀλίγαι ἐγράφησαν κατὰ τὸν ἀκόλουθον αἰῶνα. Ἐν ἔτει 1779 ἀνῆκεν εἰς τὴν λαύραν τοῦ ὁσίου Σάββα. Ἐν τέλει προσετέθη ἔντυπον βιβλιάριον ἐκ 53 σελίδων, ἐπιγραφόμενον «ἄνθος τῶν χαρί-

των» καὶ τυπωθὲν Ἑνετίῃσι τῷ 1675 ἐπιμελείᾳ Ἀμβροσίου Γραδενίγου, ἀββᾶ καὶ βιβλιοφύλακος τοῦ ἁγίου Μάρκου. Περιεχόμενα τοῦ χειρογράφου μετὰ τὸν πίνακα

1. «Προχώρου ἑνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων, μαθητοῦ γεγονότος Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, περὶ τῶν αὐτοῦ θαυμάτων καὶ τοῦ κηρύγματος, συγγραφῆς τε τοῦ εὐαγγελίου καὶ τῆς αὐτοῦ μεταστάσεως πράξεις. Λόγος ιγ'». Ἀρχ. «Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι», σ. 1. Zahn, Acta Ioannis σ. 1 κέ.

2. «Διήγησις ψυχωφελὴς περὶ τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τιμίας καὶ ἁγίας εἰκόνος, τὸ πῶς ἐκλήθη ἀντιφωνητής, καὶ περὶ Θεοδώρου ναυκλήρου καὶ Ἀβραμίου τοῦ Ἑβραίου». Ἀρχ. «Ἀδελφοί, διήγησιν βούλομαι διηγήσασθαι», σ. 138.

3. Μαρτύριον τῆς ἁγίας Εἰρήνης (ε' μαΐου). Ἀρχ. «Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους», σ. 166.

4. Διήγησις περὶ Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος. Ἀρχ. «Βίον θεάρεστον», σ. 220.

5. «Λόγος εἰς τὴν Ἀσενὲχ θυγατέρα Πεντεφρῆ». Ἀρχ. «Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει», σ. 273. Πρβλ. J. Fabricii, Codicis pseudepigraphi veteris testamenti volumen alterum (Hamburgi 1723) σ. 85—102, ἔνθα τὸ κείμενον ἐξεδόθη ἐλλιπές. Συριακὴ μετάφρασις παρὰ Land, Anecdota Syriaca (London 1870), τ. III, σ. 18—46. Ἀρμενικῆς δὲ μεταφράσεως μέγα ἀπόσπασμα ἐξέδωκεν ὁ κ. A. Carrière (Nouveaux mélanges orientaux. Paris 1886, σ. 473—511).

6. «Ἱστορία Νικήτα βασιλικοῦ κληρικοῦ. Ἱστορία πρὸς τὸν χριστόβουλον βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν πορφυρογέννητον περὶ τοῦ μεγίστου θαύματος τοῦ γενομένου ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ ζωοδόχῳ τάφῳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ ἐν ἔτει ‚ϛυνε'» (947). Ἀρχ. «Ἔμελλεν ἄρα, ὦ θειότατε βασιλεῦ», σ. 307. Ἐν τῷ μετώπῳ ἑτέρα χεὶρ ἐσημείωσεν· «ἥτις ἱστορία εὑρέθη εἰς ἓν βιβλίον ἐν τῷ θεοβαδίστῳ ὄρει Σινᾷ, καὶ μαρτυρεῖ ὁ κῦρ Ἰωάννης ἀρχιεπίσκοπος ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐφάνη καὶ εἰς τὸ ὄρος τοῦ

Σινᾶ τὸ θαῦμα τοῦ ἁγίου φωτός· τὸ ὁποῖον ἀναγνώσας κἀγὼ ὁ Μωϋσῆς ἱερομόναχος Σιναΐτης καὶ ἀναγινώσκωντάς το, τὸ εὗρον ἀληθὲς καὶ ἀσφαλές». Ὅρα τὸ κείμενον ἐν τοῖς Archives de l' Orient Latin τ. I, σ. 375—382, ἔνθα μετετυπώθη κατὰ τὸ προσκυνητάριον Χρυσάνθου τοῦ ἐκ Προύσης καὶ μετὰ παρατηρήσεων τοῦ μακαρίτου Riant.

7. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Νικήτα. Ἀρχ. «Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ», σ. 313. Λείπουσιν ἐν τέλει δύο φύλλα, ἀποκοπέντα κατὰ τὰς σωζομένας λωρίδας.

74. Τεῦχος χαρτῷον (0,20 × 0,145) τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐξ 108 φύλλων, περιέχον τὰς λειτουργίας Χρυσοστόμου, Βασιλείου καὶ προηγιασμένων, τάξιν ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου καὶ ψάλτου, ἑτέραν ἐπὶ χειροτονίᾳ ὑποδιακόνου καὶ τελευταίαν ἐπὶ χειροτονίᾳ πρεσβυτέρου. Τὸ κείμενον καθ' ἑκάστην σελίδα ἐκ γραμμῶν 17 καὶ κεκοσμημένον μετὰ λίαν μεγάλων κεφαλαίων στοιχείων πολυτρόπως πεποικιλμένων, κεχρυσωμένων καὶ κεχρωματισμένων. Τῇ 15 νοεμβρίου 1682 ἠγοράσθη τὸ τεῦχος τοῦτο ἐν Γιασίῳ ὑπὸ Παρθενίου ἱερομονάχου Πελοποννησίου (ἄσπρα τρία ἥμισυ), γεγονότος κατόπιν ἀρχιεπισκόπου Γάζης καὶ ἀποβιώσαντος τῇ 8 φεβρουαρίου 1723, κατὰ σημείωσιν Λεοντίου ἀρχιεπισκόπου Νεαπόλεως.

75. Τεῦχος χαρτῷον (0,145 × 0,10) ἀποτελούμενον ἐκ τριῶν βιβλίων μετὰ ἰδιαιτέρων σελίδων.

1. «Θέσεις γραμματικαὶ πληρέσταται μεθόδῳ διαλεκτικῇ ὑποστρωθεῖσαι καὶ εἰς διάλεξιν προτεθεῖσαι ἐκ τῆς τέχνης θεωρητικῆς τε καὶ πρακτικῆς Ἱλαρίωνος Κιγάλα Κυπρίου, ἱεροδιδασκάλου καὶ ἱεροκήρυκος», σελίδες 1—103. Ἀρχ. «Γραμματική ἐστι τέχνη». Ἐν τέλει «1692 ἰαν.». Ἓν ἀντίγραφον ἀνῆκον τῷ μακαρίτῃ Π. Λάμπρῳ ἐσημειώθη ὑπὸ Χ. Φιλητᾶ ἐν τ. VIII, σ. 550 τῆς «Πανδώρας». Ἕτερον ὑπάρχει ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς Σμύρνης, περὶ οὗ ὅρα τὸν ἐν ἔτει 1877 ἐκδοθέντα κατάλογόν μου, σελ. 42, ἔνθα σημειοῦται καὶ τρίτον ἀπόγραφον. Περὶ δὲ τοῦ συγγραφέως ἀνάγνωθι Σάθα νεοελ. φι-

λολογ. σ. 300, Ἀ. Δημητρακοπούλου προσθήκας καὶ διορθώσεις (σ. 46—47), Φιλίππου Γεωργίου εἰδήσεις ἱστορικὰς περὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς Κύπρου (Ἀθήνησιν 1875, σ. 94—100), Μελετίου ἐκκλ. ἱστορ. τ. III, σ. 473 καὶ Ricaut, Present state of the greek and armenian church, London 1679, σ. 92.

2. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ πασῶν τῶν ἐπιστημῶν διδασκάλου καὶ μεγάλου ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἰατροῦ τε ἀρίστου, Ἀλεξάνδρου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, περὶ γραμματικῆς συντάξεως κατὰ τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου». Ἀρχ. «Χρώμεθα τοῖς προστακτικοῖς», σελ. 1—85. Ἐν τέλει· «1692 μαρτίου». Ἐξεδόθη Ἑνετίῃσι τῷ 1745. Ὅρα Α. Π. Βρετοῦ νεοελλην. φιλολογ. τ. II, σ. 50.

3. Ἀναστασίου Γορδίου «περὶ συντάξεως τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν». Ἀρχ. «Τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν ἐν πέντε κλιτοῖς», σελ. 1—32. Ὅρα περὶ τοῦ συγγραφέως Κ. Σάθα νεοελλ. φιλολογ. σ. 437—439 καὶ μεσαιων. βιβλιοθ. τ. III, σ. πε'—ϟ', 191—121, 423 κέ., 502, 533—540. Α. Δημητρακοπούλου προσθ. καὶ διορθ. σ. 73.

76. Τεῦχος χαρτῷον (0,172 × 0,12) ἐκ φύλλ. 32, γραφὲν ἐν ἔτει 1785 (ὑπὸ Ἰωαννικίου Ἁγιοσαββίτου).

1. Ἐφραὶμ Σύρου περὶ τῶν ὀκτὼ λογισμῶν. Ἀρχ. «Γίνωσκε τέκνον ὅτι ὀκτώ εἰσιν», φ. 1. Ἐκδ. Assemani τ. II, σ. 428.

2. «Ἐκ διαφόρων λόγων τῶν ἁγίων πατέρων ἐκλογαί, ἤτοι ἀπανθίσματα περὶ νεότητος» ἐν παραφράσει. Ἀρχ. «Ἡ νεότης διὰ τὸ ἀτελὲς», φ. 6 κέ.

77. Τεῦχος χαρτῷον (0,19 × 0,14) ἐκ 38 φ., γραφὲν τῇ 3 αὐγούστου 1751. Ἐπιγράφεται «ἰατρικὸν συνταγμάτιον». Ἰατροσόφιον εἰς νεοελληνικὴν γλῶσσαν λίαν ἀνορθόγραφον. Ἀρχ. «Τοῦ αἵματος σημάδιον ὅταν περισσεύσῃ» κτλ.

78. Τεῦχος χαρτῷον (0,214 × 0,155) ἐκ φ. 504, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος Καθ' ἑκάστην σελίδα 23 γραμμαὶ (0,14×0,10).

«Τοῦ ὁσιωτάτου καὶ μακαριωτάτου μοναχοῦ κυροῦ Εὐθυμίου

τοῦ Ζυγαβηνοῦ προοίμιον τῆς ἐξηγήσεως τοῦ ψαλτηρίου, ἤτοι τῶν ψαλμῶν». Ἀρχ. «Πατὴρ τοῦ παρόντος βιβλίου» κτλ. Τὸ κείμενον τῆς ἑρμηνείας ἄρχεται ἀπὸ φ. 9. Οἱ ψαλμοὶ ἐγράφησαν διὰ κοκκίνης βαφῆς. Μετὰ τὸ προοίμιον τοῦ Ζυγαβηνοῦ ἀναγινώσκεται "τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ συνοπτικὴ ἐξήγησις (εἰς) τὸ "μακάριος ἀνὴρ" διὰ στίχων πολιτικῶν». Ἀρχ. «"Ἄλλοι μὲν ἄλλα τῶν ψαλμῶν" κτλ.

79. Τεῦχος χαρτῷον (0,217 × 0,145) ἀπαρτισθὲν ἐκ λειψάνων διαφόρων κωδίκων, οἵτινες εἶχον γραφῇ τελευτώσης τῆς ΙΔ′ καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ΙΕ′ ἑκατονταετηρίδος. Ἐν ἀρχῇ δὲ καὶ τέλει προσέθηκεν ὁ βιβλιοπηγὸς 18 φύλλα ἀποσπασθέντα ἐκ μαθηματαρίου τοῦ ιη′ αἰῶνος καὶ περιέχοντα κείμενα μετὰ ψυχαγωγίας διδαχθέντα ἐν τῇ σχολῇ τῆς Πάτμου κατὰ τὰ ἔτη 1769 καὶ 1774. Ἐν τέλει ἑνὸς τῶν κειμένων τούτων ἀνέγνων· «Κωνσταντῖνος Πελοποννήσιος γράφω τὰ παρόντα τετράδια διδασκόμενος παρὰ τοῦ λογιωτάτου κὺρ Μισαὴλ τοῦ καὶ ὑποδιδασκάλου τῆς κατὰ Πάτμον σχολῆς».

α′) Λείψανον κώδικος ἐκ 34 φύλλων, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐξ 24 γραμμῶν καθ' ἑκάστην σελίδα (0,146 × 0,85). Ἐν φ. 1 ἐπιγραφή· «Λιβανίου σοφιστοῦ μελέται». Ἕπεται ἡ ἐπιγραφὴ τῆς α′ μελέτης, μὴ διακρινομένη σήμερον. Ἀρχ. «Ἄνδρες δικασταί, ἀποδίδωσί μοι τὰ κατορθώματα» κτλ. Ἐκδ. Reiske τ. IV, σ. 374.—Φύλ. 8β «ἑτέρα μελέτη ἀπολογητική, ὡς ἀπὸ προσώπου Θεμιστοκλέους πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Νικοκλέα» κτλ. Ἀρχ. «Ὤμην μέν, ὦ ἄνδρες δικασταί». Ἡ τάξις τῶν φύλλων τῆς μελέτης συνεχύθη ὑπὸ τοῦ βιβλιοπηγοῦ. Ἐπανορθοῦται δὲ οὕτω: φύλ. 8, 9, 26, 12, 29, 13, 33.—Φύλ. 28β λόγος πλουσίου φεύγοντος. Μετὰ τὴν ὑπόθεσιν ἡ ἀρχὴ ἔχει ὧδε· «Ὁ μὲν εὐσεβής». Ἐκδ. Reiske τ. IV, σ. 540. Ἡ τάξις τῶν φύλλων ἔχει οὕτω: φύλ. 28β, 11, 14, 31, 34, 10.—Φύλ. 16α—21α. «Ὡς ἀπὸ τοῦ Κίμωνος». Ἀρχ. «Ἀληθὲς ἦν ἄρα». Ἐκδ Reiske τ. IV, σ. 335 κέ.—Φύλ. 10β «Κορινθίων λόγος». Ἀρχ. «Πολλὰ ἐβουλευσάμεθα». Ἐκδ. Reiske τ. IV, σ. 348. — Φύλ. 21β—

25β καὶ 27—28α ἀνεπίγραφος λόγος κατὰ μοιχῶν. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ τῆς τῶν νέων εὐκοσμίας». Ἐκδ. Reiske τ. IV, σ. 568. Τὸ 15 φύλλον τοῦ λειψάνου τούτου ἄγραφον.

β') Λείψανον κώδικος ἐξ 24 φύλλων, ὧν τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐξ 27 γραμμῶν καθ' ἑκάστην σελίδα (0,148×0,085). Ἀποτελεῖ δὲ σήμερον τὰ φ. 35α—58β τοῦ ὅλου τεύχους. Περιέχουσιν Ἡροδότου ἱστοριῶν Α', 3, κεφ. 193 μέχρι Β', 65 Ἀρχ. «ὑπῆρχεν ἐόντα. ἡ δὲ γῆ τῶν Ἀσσυρίων». Τέλος· «ἢ τὸ τρίτον μέρος τῆς κεφαλῆς ἱστᾶσι».

γ') Λείψανον κώδικος ἐξ 8 φύλλων, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐξ 26 γραμμῶν καθ' ἑκάστην σελίδα (0,15×0,085). Φύλλα 59—66 τοῦ ὅλου τεύχους. Περιέχουσιν Ἡροδότου ἱστοριῶν Θ' ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τῶν λέξεων «παρὰ δὲ τούτους ἔστησαν Ἑρμιονέες».

δ') Λείψανον κώδικος ἐξ 8 φύλλων, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐξ 27 γραμμῶν καθ' ἑκάστην σελίδα (0,155×0,095). Φύλλα 67—74 τοῦ ὅλου τεύχους—Φύλ. 67α Δημοσθένους αἱ τελευταῖαι λέξεις τοῦ κατὰ Φιλίππου δ' λόγου· εἶτα τοῦ αὐτοῦ «πρὸς τὴν Φιλίππου ἐπιστολὴν» (p. 152 Reisk.)—Φύλ. 70α Λιβανίου ὑπόθεσις εἰς τὸν λόγον περὶ τοῦ στεφάνου—Φύλ. 70β Δημοσθένους «περὶ τοῦ στεφάνου» ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τῶν λέξεων «διὰ τί; ὅτι ὑμεῖς μὲν οὐκ ἀφ' ἧς» (p. 234 Reisk.).

ε') Λείψανον κώδικος τῆς ΙΔ ἑκατονταετηρίδος, ἐκ 49 φύλλων, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ 30 γραμμῶν καθ' ἑκάστην σελίδα (0,15×0,9). Φύλλα 75—123 τοῦ ὅλου τεύχους περιέχοντα μέρος τῆς ἑρμηνείας Σιμπλικίου εἰς τὰς κατηγορίας τοῦ Ἀριστοτέλους. Κατὰ τὴν ἔκδοσιν Βασιλείας 1551 ἀπὸ σελ. 69β γρ. 5 μέχρι σελ. 91β γρ. 12. Ἀρχ. «ἑνός. περὶ δὲ τὸ ἓν τὸ πλῆθος». Τέλος· «ὡς ἂν αὐτὸς αὐτὰ συμπεραίνων».

ϛ') Λείψανον κώδικος ἐξ 8 φύλλων, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ 30 γραμμῶν καθ' ἑκάστην σελίδα (0,152×0,095). Φύλλα 124—131 τοῦ ὅλου τεύχους, περιέχοντα μέρος τῶν ὁμηρικῶν ἀλληγοριῶν Ἡρακλείδου τοῦ Ποντικοῦ ἀπὸ κεφ. 48 μέχρι

τέλους. Ἀρχ. «δι' οὗ τὰ μέγιστα σφαιροειδῆ παρέδωκε ἡμῖν τὸν κόσμον». Ἐκδ. Schow σ. 161.

ζ') Λείψανον κώδικος ἐκ φύλλων 54, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 18 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,14×0,7). Φύλλα 132—169 καὶ 178—193 τοῦ ὅλου τεύχους, περιέχοντα τὰ ἑξῆς κείμενα. 1) Λιβανίου «ὑπόθεσις τῶν ὀλυνθιακῶν λόγων», φ. 133.—2) «Δημοσθένους ὀλυνθιακὸς πρῶτος», φ. 136.— 3) «Ὑπόθεσις ὀλυνθιακοῦ δευτέρου Λιβανίου», φ. 144.—4) Ὀλυνθιακὸς β' μετά τινων σχολίων, φ. 144β.—5) «Ὀλυνθιακοῦ ὑπόθεσις τρίτου λόγου», φ. 156β.—6) «Ὀλυνθιακὸς λόγος τρίτος» μετά τινων σχολίων, φ. 156β. Λήγει δὲ εἰς τὰς λέξεις (φ. 169β) «ἐγὼ τὰ τῶν ποιούντων εἶπον ὡς δεῖ νέμειν» (p. 38 Reiske).— 7) Δημοσθένους φιλιππικὸς α' ἀπὸ τῶν λέξεων «μηδὲ δισμυρίους ξένους μηδὲ τὰς ἐπιστολιμαίους ταύτας δυνάμεις», φ. 178. Ἐκδ. Reisk. p. 45.—8) «Ὑπόθεσις τοῦ περὶ εἰρήνης λόγου· προθεωρία» (φ. 191) μέχρι τῶν λέξεων «παραινῶν μὴ προτέρους παραβαίνειν εἰρήνην μηδὲ». Τὰ φ. 132 καὶ 135 ἀφέθησαν ἄγραφα.

η') Λείψανον κώδικος ἐξ 8 φύλλων, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ 19 γραμμῶν καθ' ἑκάστην σελίδα (0,124×0,8). Φύλλα 170—177 τοῦ ὅλου τεύχους, περιέχοντα μέρος ῥητορικῆς. Ἀρχ. «Οἱ τῆς ῥητορικῆς τέχνης ἐξηγηταὶ πρὶν ἅψασθαι τοῦ κειμένου ζητοῦσί τινα κεφάλαια» κτλ.

θ') Λείψανον ἐξ 8 φύλλων, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ 15 γραμμῶν καθ' ἑκάστην σελίδα (0,14× 0,8). Φύλλα 194— 201 τοῦ ὅλου τεύχους περιέχοντα τὰς ἑξῆς ἐπιστολὰς τοῦ Λιβανίου κατὰ τὴν ἔκδοσιν Wolf (Amstelaedami 1738). Ἀριθ. 532, 197, 978, 605, 611, 612, 658, 888, 707, 758.

ι') Λείψανον ἄλλου κώδικος ἐκ 41 φύλλων, ἤτοι τὰ φύλλα 202—239 τοῦ ὅλου τεύχους, ἐξ ὧν αἱ σελίδες 239β, 241β καὶ 242 ἀφέθησαν ἄγραφοι. — Φύλ. 202 (Νικολάου σοφιστοῦ) «τὰ προγυμνάσματα τῆς ῥητορικῆς». Ἀρχ. «Ὅρος προγυμνάσματος. Προγύμνασμά ἐστιν ἄσκησις μετρίων» [1] κτλ. L. Spengel, Rhet. gr.

[1] Οὕτως ἄρχεται καὶ ἡ Ματθαίου Καμαριώτου «ἐπιτομὴ εἰς τὰ τῆς ῥητορικῆς

ΙΙΙ σ. 449.—Φύλ. 240—241α ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀναπολήσας ἐγὼ κατὰ νοῦν ὡς οἱ πλεῖστοι δὴ τῶν ἀνθρώπων τῆς τῶν ἠθῶν ὁδοῦ παρατρέπονται» κτλ.

80. Τεῦχος χαρτῷον (0,215 × 0,165) συγκείμενον ἐκ σελίδων 536 καὶ γραφὲν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1705—1709. Τὸ κείμενον καθ' ἑκάστην σελίδα ἐκ γραμμῶν 25 ἢ ὕψ. 0,17 καὶ πλ. 0,115. Περιεχόμενα.

1. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως «ἐγκώμιον εἰς τὰ ἅγια νήπια τὰ ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντα». Ἀρχ. «Ἤθελον μὲν ἀεὶ», σελ. 1. Ἐξεδόθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου. Migne τ. 61, σ. 699.

2. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως λόγος «εἰς τὴν στείρωσιν τῆς Ἐλισάβετ καὶ εἰς τὴν σιγὴν Ζαχαρίου καὶ εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου». Ἀρχ. «Οὐδὲν τοῖς δεσποτικοῖς», σ. 5. Συνεξεδόθη μετὰ τῶν ἐν ἄλλοις κώδιξιν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Χρυσοστόμου φερομένων ὁμιλιῶν. Migne τ. 50, σ. 785.

3. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως «λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου» κτλ. Ἀρχ. «Δεῦτε τοίνυν», σ. 9. Migne τ. 65, σ. 764.

4. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας «λόγος εἰς τὴν φρικτὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου» κτλ. Ἀρχ. «Οἱ μὲν οὖν εἰδότες», σ. 14. Migne τ. 77, σ. 1009.

5. Ἐφραὶμ Σύρου «λόγος εἰς τὸν Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ», οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ Ἰσαὰκ ἐξ ἐρήμου», σ. 19. Ἐκδ. Assemani τ. II, σ. 624.

6. Ἀνωνύμου ἱεροκήρυκος μεταγενεστέρου ὁμιλίαι διάφοροι καὶ ἐγκώμια εἰς ἁγίους, σ. 33—393. Ἡ πρώτη ὁμιλία «εἰς τὴν κυριακὴν τῆς ὀρθοδοξίας». Ἀρχ. «Καθὼς ἕνας σοφὸς βασιλεὺς» κτλ. Ἐν τέλει μιᾶς τῶν ὁμιλιῶν σημειοῖ ὁ ἱεροκῆρυξ ὅτι «ἐρρέθη ἐν Κίῳ τῆς Βιθυνίας ἐν τῇ μητροπόλει ,αψε' κατὰ μῆνα νοέμβριον», σ. 375.

7. Ἰωσὴφ Βρυεννίου «ὁμιλία ῥηθεῖσα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῆς βασιλείας Μανουὴλ τοῦ Παλαιολόγου καὶ τῆς πατριαρχείας Ἰωσὴφ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου. Λόγος ῥηθεὶς τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ ἐν τῷ πατριαρχείῳ εἰς

προγυμνάσματα», ἣν ἐκ κώδικος τῆς ἐν Τουρίνῳ βιβλιοθήκης ἐξέδωκεν ὁ Chr. Waltz, **Rhetores graeci** τ. I, σ. 121

*

τὸ ἔννατον εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων παθῶν». Ἀρχ. «Ἡ τόδε τὸ πᾶν ἀρρήτως», σ. 394.

8. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν τοῦ εὐαγγελισμοῦ ἑορτήν, ῥηθεὶς ἐν αὐτῷ τῷ παλατίῳ πρὸ τοῦ ἑσπερινοῦ ὕμνου, μετὰ ἐνιαυτὸν ἕνα τῆς τοῦ πρώτου ἐκφωνήσεως». Ἀρχ. «Θεὸς ὁ τὰ πάντα», σ. 421.

9. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀναγκαίας τινὰς ἀπορίας περιέχων καὶ λύσεις περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐνσάρκου οἰκονομίας, ῥηθεὶς ἐν τῷ αὐτῷ παλατίῳ καὶ πρέσβεων ἐκ Περσίδος ἐκεῖσε παρατυχόντων τῶν περὶ ταύτας ἐσχολακότων». Ἀρχ. «Εἴ τις ἐξίσταται λογιζόμενος», σ. 441.

10. Ἀνωνύμου ἱεροκήρυκος μεταγενεστέρου τέσσαρες ὁμιλίαι, ὧν ἡ πρώτη «περὶ ἱερωσύνης», ἡ δὲ τελευταία «εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ», σ. 465 κέ. Ἐν τέλει τοῦ κώδικος· «͵αψθ' μαΐῳ θ', ἐδέθη ἡ παροῦσα βίβλος παρ' Ἀζαρίου».

81. Τεῦχος χαρτῷον (0,218×0,165) γραφὲν ἀρχομένης τῆς δευτέρας δεκάδος τῆς ἐνεστώσης ἑκατονταετηρίδος καὶ ἀποτελούμενον ἐκ φύλλων 66. Ἔστι δὲ αὐτόγραφον Προκοπίου Ναζιανζηνοῦ, μοναχοῦ ἁγιοταφίτου. Σελίδες τινὲς ἀφέθησαν ἄγραφοι.

1. «Διήγησις συνοπτικὴ διὰ στίχων πολιτικῶν ὁμοιοκαταλήκτων περὶ τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπισυμβάσης πυρκαϊᾶς τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ βασιλευούσῃ τῶν πόλεων γενομένων μουραφάδων μετὰ τῶν Ἀρμενίων, καὶ περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ διαφόρων ἀποστασιῶν καὶ καταδρομῶν, συντεθεῖσα παρά τινος ζηλωτοῦ ἁγιοταφίτου χάριν τοῦ ὀρθοδόξου γένους τῶν Ῥωμαίων. Προσετέθη δὲ ἐν τῷ τέλει καὶ ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ». Ἀρχ. «Θέλω εἰς τοὺς μετ' ἐμὲ ἐγγράφως νὰ ἀφήσω», φ. 1β—30α.

2. «Καταγραφὴ τῶν ὀνομάτων τῶν εἰς τὸν δεύτερον μουραφᾶν συνελθόντων τῷ ͵αωθ' ἔτει κατὰ μῆνα ἀπρίλιον, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῇ ἐφορίᾳ τοῦ τότε ὄντος σεχουλισλάμη Δουρᾶ-ζαδὲ-Σέγιδ Ἀπδουλλὰχ ἐφένδη», φ. 31α.

3. «Στίχοι πολιτικοὶ ἀπὸ μέρους τοῦ συγγραφέως τῆς παρού-

σης δέλτου πρὸς τοὺς ἀναγνώστας αὐτῆς, οὗ τὸ ὄνομα καὶ ἡ πατρὶς ἐμφαίνεται εἰς τὰς ἀκροστιχίδας ὀρθῶς καὶ ἀντιστρόφως», ἤτοι «Προκοπίου Ναζιανζηνοῦ». Ἀρχ. «Περίληψιν τὴν τραγικὴν ὦ ἀδελφοὶ χρησίμως | ὑπέγραψα τῆς τοῦ ναοῦ πυρκαϊᾶς προθύμως», φ. 32β—33.

4. «Μετάφρασις τοῦ βασιλικοῦ τύπου, ἤτοι τοῦ χάτι-χουμαγιουνίου, ὁποῦ ἐγράφη βασιλικῇ χειρὶ ἐπὶ τοῦ μετὰ τὸν μουραφᾶν ἐκδοθέντος ὁρισμοῦ». Ἀπελύθη ἀρχομένου μηνὸς σαπανίου ͵ασκδʹ, ἤτοι ὀκτωβρίου ὑστάτῃ 1809.

5. «Μετάφρασις τοῦ διὰ χάτι-σεριφίου ἐκδοθέντος δευτέρου ὑψηλοῦ ὁρισμοῦ, τοῦ περιληπτικοῦ ὅτι ὁ μετὰ τὸν μουραφᾶν ἐκδοθεὶς διὰ χάτι-χουμαγιουνίου ὁρισμὸς νὰ γένῃ κάϊδι καὶ νὰ ἐνσημειωθῇ εἰς τὰ καλέμια καὶ εἰς τὰ τῶν κριτηρίων σιτζήλια Κωνσταντινουπόλεως Δαμασκοῦ Ἱερουσαλὴμ καὶ Σάϊδας, ἤτοι τοῦ Ἀκρίου», φ. 45α—47β. Ἀπελύθη ἐν Κ/πόλει τελευτῶντος μηνὸς ῥαμαζανίου ͵ασκδʹ, ἤτοι νοεμβρίου 1809.

6. «Μετάφρασις τοῦ εἰς τὸν δεύτερον μουραφᾶν ἀπὸ μέρους τοῦ ἡμετέρου Γένους συναχθέντος τοῖς πολυχρονίοις ἡμῶν αὐθένταις καὶ κριταῖς ἀρζιμαχζαρίου, ἤτοι ἀναφορᾶς, καὶ εἰς ἐπήκοον πάντων ἀναγνωσθέντος τότε, ἤτοι τῷ ͵αωιʹ ἔτει τῇ ζʹ ἀπριλίου». Ἀρχ. «Τὸ γένος μας εἶχεν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του» φ. 49α-51β.

7. «Μετάφρασις τοῦ εἰς τὸν τρίτον μουραφᾶν ἀπὸ μέρους τῶν Ῥωμαίων ἡμῶν πρὸς τοὺς αὐθέντας καὶ κριτὰς δοθέντος ἀρζι-μαχζαρίου, ἤτοι ἀναφορᾶς τῷ ͵αωιαʹ σωτηρίῳ ἔτει, τῇ κζʹ φεβρουαρίου, τὸ δεύτερον συνελθόντας εἰς τὸ Σεχουλ-ἰσλὰμ-καπουσῆ τοῦ Σαμανιζαδὲ-Ὀμὲρ-Λουλουσῆ ἐφένδη», φ. 56. Μόνον ἡ ἐπιγραφή, τὸ δὲ ἔγγραφον οὐκ ἐσημειώθη, τοῦ μεταφραστοῦ ἀφέντος ἱκανὸν χῶρον κενόν.

8. «Ἔπαινος καὶ ἐγκώμιον τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ τῶν ταύτης πατριαρχῶν καὶ τῶν λοιπῶν θερμοτάτων ζηλωτῶν καὶ βοηθῶν τῶν ἐκεῖσε εὐαγῶν καὶ θεοβαδίστων τόπων». Ἀρχ. «Δεδοξασμένα ἐλαλήθη», φ. 61α.

82. Γεροντικοῦ ἐκλογαὶ εἰς φύλλα χάρτου 87 (ὕψ. 0,218 πλ.

0,163), γραφεῖσαι περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. Ἐν ἔτει 1817 ἦσαν κτῆμα Παρθενίου χαμαράση τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Ἀρχ. «Διηγήσατό τις γέρων ὅτι ἦν τις παρθένος» κτλ.

83. Τεῦχος χαρτῷον (0,216 × 0,152) τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φ. 204. Καθ' ἑκάστην σελίδα γραμμαὶ 24—26 (0,17 × 0,11).

«Τοῦ σοφωτάτου ἐξ ἀπορρήτων (Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου) ἑρμηνεία εἰς τὴν περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τοῦ Ἀριστοτέλους πραγματείαν» Ἀρχ. «Προοίμιον. Περὶ τοιαύτην ἄρα καταγινόμεθα πραγματείαν» κτλ. Ὅρα περὶ τῆς ἑρμηνείας ταύτης τὸν κατάλογον τῶν χειρογράφων τῆς ἐν Σμύρνῃ βιβλιοθήκης τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς (σ. 41, ἀριθ. Α—9).

84. Τεῦχος ἐκ φύλλων στιλπνοῦ χάρτου 299 (0,218×0,16), γραφὲν κατὰ τὴν ἐν τέλει σημείωσιν τῷ ἔτει ͵ζξδ' (1555—1556) καὶ περιλαμβάνον ἀνθολόγιον ἀκολουθιῶν εἰς διαφόρους ἑορτὰς ἀπὸ μηνὸς σεπτεμβρίου μέχρι 4 δεκεμβρίου. Ἀρχ. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ ἑορτολογίου. Μὴν σεπτέβριος... Τῆς αὐτολέκτου καὶ θείας διδασκαλίας» κτλ. Ἀνῆκε δὲ πρότερον εἰς τὴν μονὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν ἐν φ. 299β σημείωσιν. Αὐτόθι καὶ ὑπογραφὴ (11 ἰανουαρίου 1693) Χριστοδούλου ἱερομονάχου Κυπρίου τοῦ ἀπὸ χωρίου Χρυσοχοῦ τῆς Πάφου.

85. Τεῦχος χαρτῷον (0,223 × 0,155) ἐκ φύλ. 144, γραφὲν ὑπὸ Δημητρίου ἱερέως (20 δεκεμβρίου 1597) κατὰ τὴν ἐν τέλει τοῦ προλόγου σημείωσιν. Καθ' ἑκάστην σελίδα 26 γραμμαὶ (0,176×0,9). Ἔσωθεν τῆς δευτέρας πινακίδος ἀναγινώσκεται σημείωσις Ἰωαννικίου ἱερομονάχου, ὅτι ἠγόρασε τὸ βιβλίον ἀπὸ τὸν πνευματικὸν πατέρα Μελέτιον. Μανουὴλ Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐκ κεφ. 279. Ἀρχ. «Πρέπει εἶναι τὸν κριτήν», φ. 14. Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος προσέθηκεν ὁ βιβλιοπηγὸς δύο βομβύκινα φύλλα τοῦ ιβ' αἰῶνος, ἅτινα περιέχουσι τεμάχιον θεολογικῆς ὁμιλίας.

86. Τεῦχος χαρτῷον (0,212 × 0,155) ἐκ φύλ. 241, γραφὲν ἐν ἔτει 1502 ὑπὸ Μανουὴλ Γρηγορουπούλου. Καθ' ἑκάστην σελίδα 17 γραμμαὶ (0,12 × 0,75).

Ψαλτήριον ἀκέφαλον ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων «λέγει δὲ

ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν· ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν» κτλ. Πολλαχοῦ τοῦ τεύχους ὑπάρχουσιν εἰκόνες κεχρωματισμέναι, παριστῶσαι σκηνὰς εἰλημμένας ἐκ τῆς ὑποθέσεως τῶν ψαλμῶν. Ἡ ἐργασία αὐτῶν φαίνεται οὖσα βενετική· ἴσως δὲ ἐγράφησαν ὑπὸ καλλιτέχνου Κρητός. Ἐν τέλει τοῦ ψαλτηρίου (φ. 213β)· «Λαβοῦσα τέλος ἡ μουσικὴ κιθάρα ἐν ἑπτακισχιλιοστῷ τε τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει καταστάσεως κόσμου παντός τε, κύκλος ἡλίου ἑνδέκατος ὑπάρχων, τῆς δὲ σελήνης εἰ θέλεις γνῶναι ἐνάτη ὑπῆρχε δὲ σὺν τῇ δεκάτῃ· ὁ δὲ μὴν σεπτέμβριος, ἡμερῶν δρόμον εἴκοσι φέρων τῆς πυκτῆδος ἐν τέλει. Μανουὴλ τοῦ Γρηγοροπούλου». — Ἀπὸ φ. 214 κέ. ἀναγινώσκεται ἀκολουθία εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος. Ἀρχὴ τοῦ α′ στιχηροῦ· «Ὁ τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας» κτλ.

87. Βροντολόγιον ἀκέφαλον τῆς ις′ ἑκατ. ἐκ φύλ. χάρτου 63 εἰς μικρὸν σχῆμα (0,10 × 0,7). Ἀρχ. «καὶ πάνυ ἀγαθά· καρκῖνος, λέων, αἰγόκερως» κτλ.

88. Γραμματικὴ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἀκέφαλος, γραφεῖσα μεσοῦντος τῆς ΙΗ′ ἑκατονταετηρίδος. Λείπουσι καὶ ἐν τέλει φύλλα. Ἀρχ. «ἀτελέστερον μὲν τῶν φωνηέντων. τελεώτερον δὲ τῶν ἀφώνων ψοφεῖ. Τὰ ἡμίφωνα διαιρεῖται εἰς τρία» κτλ. Ὕψ. 0,135 πλ. 0,095.

89. Τεῦχος χαρτῷον (0,145 × 0,10) περικεκαλυμμένον μετὰ μεμβρανίνων φύλλων (μαρτυρολογίου τοῦ ια′ αἰῶνος) καὶ ἀποτελούμενον ἐκ φ. 58, ἅτινα ἐγράφησαν τῷ ἔτει 1679 (ὅρα φ. 49). Περιεχόμενα· α′) ἀκέφαλος ἐπιστολή, ἧς τὸ τέλος «νῦν ἐπειδὰν ἐξὸν ἐμφοροῦμαι»· β′) ἐπιστολή, ἧς ἡ ἀρχὴ «Φησὶν ὁ τῆς ἐκκλησίας στύλος Γρηγόριος ὅτι τὸ μῆκος». φ. 2β. γ′) «περὶ τῶν παρ' Ἀθηναίοις μηνῶν». Ἀρχ. «Περὶ τῶν παρ' Ἀθηναίοις μηνῶν πῶς δεῖ παραβάλλειν», φ. 4β. Μόνον ἡ ἀρχή. δ′) πίνακες ἐν στήλαις εὐαγγελίων, φ. 5β. ε′) πίναξ τῶν πρώτων λέξεων τῶν ἀναγινωσκομένων παραλλήλων εὐαγγελίων καὶ ἀποστόλων, φ. 40β. ς′) δύο κύκλοι κεχρωματισμένοι παριστῶντες τοὺς κύκλους τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, φ. 43β. ζ′) πίνακες σεληνοδρομίου, φ. 45β. η′) εὐχὴ πρὸς τὴν Θεοτόκον νεοελληνιστί, φ. 48α. θ′) κύκλος πρὸς εὕρεσιν τοῦ θεμελίου τῆς σελήνης, φ. 49α. ι′) πίνα-

κες σεληνοδρομίου παντοτεινοῦ, φ. 49β. ια') «περὶ ἐπιστολῶν». Ἀρχ. «Φιλεῖ τὸ σοφὸν ζῷον», φ. 56α.

90. Τεῦχος χαρτῷον (0,143×0,9) τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλ. 62, ὅπερ κατὰ τὴν ἐν ἀρχῇ σημείωσιν ἀνῆκε πρότερον εἴς τινα Παῦλον Παλαιολόγον.

1. «Διάλεξις περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τοῦ πανευγενεστάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Παναγιωτάκη μετά τινος βανῆ ἀγαρηνοῦ τὴν θρησκείαν, γενομένη ἐν Κωνσταντινουπόλει». Ἀρχ. «Ἐν ἔτει ͵αχξβ' ἀπὸ Χριστοῦ», φ. 1—37. Ἐξεδόθη ὑπὸ Ι. Σακελλίωνος ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρίας, σ. 235—273.

2. Ἀνωνύμου «ἀρχὴ τῆς ἀστρονομίας». Ἀρχ. «Τὸ τῆς γῆς σχῆμα οὔτε τρίγωνόν ἐστιν», φ. 39α. Λείπει τὸ τέλος.

91. Τεῦχος χαρτῷον (0,147×0,10) γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. Γραμμαὶ 20 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,117×0,075). Ἐκ τῶν περιεχομένων σημειώσεως ἄξιόν ἐστιν ἀνώνυμος «Διδασκαλία Χριστιανικὴ κατ' ἐρωταπόκρισιν περὶ τῶν ἀναγκαίων δογμάτων τῆς πίστεως καὶ τῶν κατὰ τὴν πίστιν ἔργων, συντόμως θ' ἅμα καὶ ἐντελῶς πραγματευομένη τῷ ἀναγινώσκοντι». Ἀρχ. «Ἡ ἀνὰ χεῖρας διδασκαλία, φίλτατε ἀναγνῶστα, δὲν ἐπαγγέλλεται νὰ διδάξῃ καμμίαν», φ. 9—101. Ὅρα τὴν ἐπιγραφὴν μιᾶς τῶν ἐκδόσεων παρὰ Π. Λάμπρῳ, Κατάλογος γ' σπανίων βιβλίων σ. 50. ἀριθ. 123.

92. Ὀκτάδιον (0,177×0,12) γραφὲν ἀρχομένης τῆς ἐνεστώσης ἑκατονταετηρίδος καὶ περιέχον τὴν ἀκολουθίαν τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ καί τινας εὐχάς.

93. Ἀντίγραφον ἐντύπου βιβλίου γενόμενον τῷ ἔτει 1812 καὶ ἀποτελούμενον ἐκ σελίδων 66. Ἐπιγράφεται δὲ

«Ἐκλογὴ τοῦ ψαλτηρίου παντὸς εἴς τε δοξολογίαν καὶ αἴτησιν, συλλεγεῖσα παρὰ Νεοφύτου ἱεροδιακόνου τοῦ Πελοποννησίου, νῦν δὲ πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα ἀνετέθη τῇ παναχράντῳ τοῦ Θεοῦ Λόγου Μητρί. Ἐπὶ τῆς ἡγεμονείας τοῦ γαληνοτάτου αὐθέντου καὶ δεσπότου πάσης Οὐγκροβλαχίας κυρίου Ἰωάννου Γρηγορίου Ἀλεξάνδρου Γκίκα βοεβόδα, ἀρχιερατεύοντος τοῦ πανιερωτάτου

μητροπολίτου Οὐγκροβλαχίας κυρίου Γρηγορίου παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου Παρθενίου Σουμελιώτου τραπεζουντίου τοῦ Μεταξοπούλου ἐν τῇ κατὰ τὸ Βουκουρέστιον τυπογραφίᾳ, ἔτει τῷ σωτηρίῳ ͵αψξθ'».

94. Τεῦχος χαρτῷον (0,165×0,135) τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλ. 56. Γραμμαὶ 22 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,14×0,10). Ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ πρώτου φύλλου σημείωσις· «Δοσιθέου Ἱεροσολύμων καὶ τοῦ ἁγίου τάφου».

Ἀνωνύμου «ὑπόμνημα εἰς τὸ γάμμα τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως τοῦ Ἀριστοτέλους». Ἀρχ. «Ἐπεὶ δὲ ἡ φύσις μέν ἐστιν ἀρχὴ κινήσεως» κτλ.

95. Τεῦχος χαρτῷον (0,19×0,135) ἐκ φύλ. 140, γραφὲν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1804 καὶ 1827. Ἰατροσόφιον καὶ κατάστιχον ἀνωνύμου ἁγιοταφίτου (ἴσως Παρθενίου τοῦ Θεσσαλοῦ), χρηματίσαντος οἰκονόμου τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καὶ ἐν ἔτει 1804 ἡγουμένου τοῦ ἐν Βλαχίᾳ ἁγιοταφιτικοῦ μετοχίου Καλοΐ. Ἐκ τῶν ἐμπεριεχομένων ἀντιγράφω τὰς ἑπομένας περιέργους σημειώσεις. Φύλ. 30α «͵αωιζ' (1817) δεκεμβρίου 28, ἡμέρᾳ πέμπτη βράδι εἰς τὰς 8 ὥρας τῆς νυκτὸς ἐλειτούργησεν ὁ ἅγιος ἐπίτροπος κῦρ Μισαὴλ (μητροπολίτης Καισαρείας Παλαιστίνης) ἐπάνω τοῦ παναγίου τάφου κατὰ τὸ χάτι τοῦ ἄνακτος. Εἴθε εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα λειτουργεῖν ἡμεῖς ἐπάνω τοῦ θεοδέγμονος τάφου!» — Φύλ. 37α «Πραΐμ καὶ Κάσιμ ἀδέλφια, υἱοὶ τοῦ Ἰναχὰρ ἀπὸ χωρίον Σηλβάθ, ἐκεῖθεν ἀπὸ τὸ Μπὶρ δύο ὥρας, ηὗρον οὗτοι βίον εἰς τὰ ͵αως' (1806). Τρία φλωρία ἐπώλησαν εἰς ἕνα χρυσοχόον διὰ 1200 γρόσια. Τὸ κιούπι μέγα, ὅπερ εἶναι ἔξω τοῦ χωρίου ἑνὸς σταδίου, ἔνδον τῶν ἀμπελίων τῶν ἄνω δύο. Ἔχουσιν καὶ τρεῖς ἀδελφούς. Σηλὼ καλεῖται τὸ χωρίον εἰς τὴν Γραφήν. Ἰησοῦς κεφ. ιη'. Τοῦτα εἶπέ μοι ὁ χούρη Ἰούσηφ Ταϊμπιώτης, ὃς εἶδε τὰ τρία φλωρία· καὶ δὲν ἀγόρασεν ὁ ἀνόητος. Ὁμοῦ καὶ τὸ κιοπίου καπάκι χρυσοῦν, ἕως δέκα πατμάνια βάρος καὶ 4 δάκτυλα χόντρος. Μία οὐργία φάρδος κιοπίου. Τὰ δύο μόνον ἀδέλφια οἴδασι τὸν τόπον». — Φύλ. 37β «Εἰσερχόμενός τις εἰς ἔνδον τοῦ ὕδατος Σιλωὰμ ζερβὰ

εἶναι πόρτα κλεισμένη, ἣν ἀνοίξας θέλεις εὗρει δώδεκα ὀτάδες καὶ πολὺ ἐν αὐτοῖς. Ἀπὸ κάτω τοῦ Ἀβεσαλὼμ στύλου ἔχει σπήλαιον κατὰ Γαβαών, ἤτοι Μπίρ. Εἴσελθε πήχεις τριακοσίας καὶ εὑρήσεις. Φαίνεται καὶ ἡ καμάρα καὶ πόρτα τοῦ σπηλαίου. Εἰς καιρὸν ὅμως Κηδὰρ ταῦτα οὐχ εὑρεθήσονται· θηρίον γὰρ ὁ κηδὰρ ἄγριον καὶ ὄφις δὰν κάκιστος». — Φύλ. 38β «͵αωκβ′ (1822) νοεμβρίου ς′ εἰςῆλθεν εἰς θρόνον πατριάρχου ὁ ἀνόητος Μακάριος. Ἴδωμεν τί ἔσται». —Φύλ. 40β «Ἐντὸς ὕδατος Σιλωὰμ πορεύθητι καὶ θέλεις εὗρει ὕδωρ βαθύ. Πέρασον καὶ εὑρήσεις σημεῖον δύο χαλκάδες ἔνδον πέτρας, εἰς ἀριστερὸν μέρος. Ταῦτα ἄνοιξον· θύρα γάρ ἐστι. Ἔνδον δὲ ταύτης εἰσὶ δώδεκα οἶκοι χρυσίου δοκίμου. Ὅταν ὅμως ἔλθῃ ἑτέρα δόξα γενήσεται τοῦτο. Ἐπὶ Κηδὰρ οὐδέποτε, ͵αωκγ′» (1823).—Φύλ. 41α «Ὑπὸ τοῦ ἐν Σιλωὰμ πυροειδοῦς λίθου τοῦ προφήτου Ἡσαΐα ἔστι σπήλαιον μέγα, ἐν ᾧ πολλὰ κειμήλια βασιλέων Ἰούδα, μάλιστα Σολομῶντος. Ἔχει ἀπὸ μέρος Γαβαών, τὸ νῦν χωρίον Μπόρ, εἴσοδον ἐρχομένην εἰς σπήλαιον ὡς ἀπὸ πηχῶν τριῶν χιλιάδων. Ἂν δὲ καὶ κύκλω τοῦ λίθου σκάψῃς, εὑρήσεις θύραν τοῦ σπηλαίου· ͵αωκγ′» (1823)—Φύλ. 57β ͵αωκς′ (1826) σεπτεμβρίου 14 ἐκοιμήθη ὁ σκευοφύλαξ γέρω-Κοσμᾶς.—Φύλ. 58α «͵αωκε′ σεπτεμ. ις′ ἦλθεν ἀπὸ Πόλεως ὁ Σαλαχώρης λαβεῖν τὸ κάστρον (Ἱερουσαλὴμ), ὅπερ ἔλαβον οἱ ἐντόπιοι παρὰ τοῦ ἡγεμόνος πρὸ 70 ἡμερῶν· καὶ μὴ δυνηθεὶς ἔγινεν ὁ μουσελίμης Ἱερουσαλὴμ σεπτ. 8». — Φύλ. 120α «͵αωκς′ τῷ ἔτει ἰουνίου 20, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρᾳ 4 τῆς ἡμέρας, ἐκυρίευσαν οἱ ἐντόπιοι τὸ κάστρον ἐκ χειρὸς τοῦ μουσελὴμ ἄνευ αἵματος. Διὸ ἔπαυσεν ὁ πόλεμος τῆς τε Βηθλεὲμ καὶ Πετζαλᾶ».—«͵αωκς′ ὀκτωβρ. 15, ἡμέρᾳ σαββάτῳ ἔλαβεν τὸ κάστρον ὁ Πραΐμ-πέης Κιχεϊρῆ τοῦ Ἀπτουλᾶ πασιᾶ τοῦ Ἀκριοῦ, πολεμήσας πρότερον ἡμέρας πέντε καὶ ῥίψας πόνπας ἔνδον Ἱερουσαλὴμ ἔκ τε τοῦ Σταυροῦ ἡμῶν μοναστηρίου καὶ τοῦ ὄρους Ἐλαιῶνος. Οὐδὲν ὅμως κακὸν γέγονεν ἔνδον Ἱερουσαλήμ, εἰμὴ εἷς ἑβραῖος ἐλαβώθη κατὰ τὸν πόδαν του καὶ εἰς κύνας ἐτελείωσεν κτυπηθείς. Εἰς τὰς 16 ἡμέρᾳ κυριακῇ εἰσῆλθεν ὁ στρατὸς τοῦ

Κιγαΐν εἰς τὸ κάστρον. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἦν καὶ ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Λογγίνου ἑκατοντάρχου. Πολλοὶ ἐφέντιδες ἐμεσίτευσαν περὶ παραδόσεως ἀκροπόλεως· οὐδεὶς ὅμως εἰσηκούσθη, εἰμὴ ὁ Χασὰν ἐφέντης πρώην μουσελὴμ Ἰόππης».

96. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 175, περιέχον Θεοφίλου Κορυδαλλέως «ὑπόμνημα συνοπτικὸν καὶ ζητήματα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν» Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Οἷόν τις νέηλυς εἰς πόλιν μεγίστην» κτλ. Περὶ ἄλλων ἀντιγράφων τοῦ αὐτοῦ ὑπομνήματος ὅρα σημείωσίν μου ἐν σελ. 38 (ἀριθ. 64) τοῦ καταλόγου τῆς ἐν Σμύρνῃ εὐαγγελικῆς σχολῆς.

97. Τεῦχος χαρτῷον (0,19 × 0,142) ἐκ φύλ. 177, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ις' ἑκατ. Τὰ φύλλα 5—7 ἀνήκουσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ τεύχους.

1. «Διδασκαλία τῆς ἁγίας Θεοδώρας πρὸς μοναχάς». Ἀρχ. «Ἀκούσατε ἀδελφαὶ καὶ λόγων ὠφελίμων», φ. 1.

2. Διήγησις ἀκέφαλος περὶ τῆς ἐν τῷ Ἅδει περιοδείας τῆς Θεοτόκου. Ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων. «... μοντο οἱ βλασφημοῦντες καὶ οἱ καταλαλοῦντες», φ. 8α.

3. Βίος τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου. Ἀρχ. «Εἰς ταὶς ἡμέραις τῆς βασιλείας», φ. 17β.

4. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος τοῦ συγκλητικοῦ. Ἀρχ. «Διηγήσατό τις ἅγιος γέρων», φ. 32β. Fabricii, Bibl. Graeca τ. X, σ. 344.

5. «Λόγος ὠφέλιμος Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ καὶ ὑποδιακόνου καὶ στουδίτου εἰς πᾶσαν χριστιανόν, ἀπὸ τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἀπὸ πᾶσα γραφὴν τῆς ἐκκλησίας μας». Ἀρχ. «Δέκα παραγγελίαις μεγάλαις», φ. 54α.

6. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος πάνυ ὠφέλιμος εἰς πάντα ἄνθρωπον χριστιανόν». Ἀρχ. «Δεῦτε πάντες, πιστοὶ ἀδελφοί, γνωρίσωμεν», φ. 72α. Migne τ. τ. 62, σ. 737.

7. «Διήγησις τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου πάνυ ὠφέλιμος». Ἀρχ. «Πορευόμενος ποτέ τις τῶν ἁγίων», φ. 86β.

8. «Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος». Ἀρχ. «Εἰς τὰ μέρη τῆς Παφλαγονίας», φ. 97β.

9. «Ἀποκάλυψις ἥπερ ἐπεκαλύφθη ἐν γυναικείῳ μοναστηρίῳ· μιᾷ τῶν μοναχῶν ὀνόματι Ἀναστασίας, ἀξία τῆς ἀποκαλύψεως οὖσα εὐσεβὴς καὶ φοβουμένη τὸν Θεόν». Ἀρχ. «Ἀγαπητοὶ καὶ πατέρες οἱ πάντες ἀδελφοί, ἀκούσωμεν τὴν τοῦ Θεοῦ», φ. $102^{α}$.

10. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα». Ἀρχ. «Σήμερον ἀγαπητοὶ τὸν ἰατρόν», φ. $117^{β}$. Migne τ. 60, σ. 717.

11. «Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, λόγος περὶ τῆς συντελείας καὶ δευτέρας παρουσίας τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Μετὰ τὴν ἀνάληψιν», φ. $121^{β}$. C. Tischendorf, Apocalypses apocryphae, σ. 70.

12. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν ἡμέτερον βίον καὶ τὴν δευτέραν παρουσίαν». Ἀρχ. «Ἀγαπητοὶ ὅσοι τὰ τοῦ βίου», φ. $132^{α}$. Migne τ. 60, σ. 735.

13. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος ἱερέων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ». Ἀρχ. «Οἱ μεμολυσμένοι λειτουργοῦντες», φ. $134^{α}$.

14. (Ἐπιφανίου) «διήγησις περὶ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων» (γρ. τόπων). Ἀρχ. «Πρῶτον μὲν περάσαντες τὴν Κύπρον», φ. $138^{α}$. Τὸ κείμενον τοῦτο διαφέρει τῶν ἤδη δύο γνωστῶν συντάξεων, ὧν καλλίστην ἔκδοσιν μετὰ ῥωσσικῆς μεταφράσεως καὶ σοφῶν σημειώσεων ὀφείλομεν τῷ καθηγητῇ Β. Βασιλιέβσκῃ (Православніе Палестинскій Сборникъ, τόμ. IV τεῦχος 2, ἐν Πετρουπόλει 1886).

15. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Φιλαρέτου. Ἀρχ. «Βίον θεάρεστον», φ. $148^{α}$.

98. Σημειωματάριον ἱεροκήρυκος γραφὲν ἐν ἔτει 1742. Ἐκ φύλλων 105 (0,195 × 0,14). Περιέχει ἐκλογὰς περὶ διαφόρων ζητημάτων ἐκ πολυαρίθμων συγγραφέων, ὡς Ψελλοῦ, Κορεσσίου, Νείλου Ῥόδου, Βασιλείου Καισαρείας, Γρηγορίου Νύσσης, Χρυσοστόμου, Ἰωάννου Σχολαστικοῦ, Ὠριγένους, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Μαξίμου, Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, Ἰσιδώρου, Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, Ἡροδότου, Ἀριστοτέλους, Ζωναρᾶ, Κεδρηνοῦ, Μελετίου Ἰωαννίνων καὶ ἄλλων. Ἀπὸ φ. $93^{β}$—$94^{β}$ «ἐκ τῶν τοῦ Γερασίμου Βυζαντίου, περὶ τῶν τῆς συν-

τάξεως σχημάτων». Ἀρχ. «Τὸ παρὰ γραμματικοῖς καλούμενον σχῆμα» κτλ.

99. Λειτουργικὸν (0,199 × 0,138) ἐκ φύλλων 109 στιλπνοῦ χάρτου, γραφὲν ἐν ἔτει 1626 καὶ περιλαμβάνον τὰς λειτουργίας Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου καὶ τὴν τῶν προηγιασμένων ἀνωνύμως. Γραφὴ ὡραία, κοσμήματα ταινιώδη καὶ μεγάλα κεφαλαῖα στοιχεῖα κεχρωματισμένα. Καθ' ἑκάστην σελίδα 17 γραμμαὶ (0,11 × 0,6). Ἐν τέλει τῆς λειτουργίας τῶν προηγιασμένων σημείωσις ἀραβικὴ Νικολάου Bassem (διακόνου τῆς παρὰ τὰ Ἱεροσόλυμα ἰβηρικῆς μονῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ), δηλοῦντος ὅτι "ἐπεθεώρησε τὴν εὐλογημένην ταύτην» βίβλον καὶ ὅτι ἐπείσθη περὶ τῆς ἀκριβείας αὐτῆς», ἡμέρᾳ δευτέρᾳ 18 σεπτεμβρίου 7135 ἔτους. Παρέπονται 4 φύλλα περιέχοντα κείμενον ἰβηριστὶ μετὰ τῆς ἐν τέλει χρονολογίας 1656.

100. Ψαλτήριον (0,35 × 0,24) ἐκ φύλλων χαρτῴων 104, γραφὲν φιλοκάλως κατὰ τὴν ιζ' ἑκατ. καὶ κεκοσμημένον μετὰ πεποικιλμένων μεγάλων κεφαλαίων στοιχείων. Τὸ κείμενον δίστηλον καθ' ἑκάστην σελίδα καὶ ἐξ 25 γραμμῶν (0,238 × 0,165).

101. Τεῦχος χαρτῷον (0,355 × 0,255) ἐκ σελίδων 184, γραφὲν ἰδιοχείρως ὑπὸ Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων καὶ περιλαμβάνον τὸ Ἐνετίῃσι 1728 ἐκδοθὲν σύγγραμμα αὐτοῦ «ἱστορίαν καὶ περιγραφὴν τῆς ἁγίας Γῆς καὶ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ». Τὸ κείμενον τοῦ κώδικος περιέχει διορθώσεις καὶ ἀποσβέσεις. Ἐν ἀρχῇ ἐτάχθησαν φύλλα τινὰ ἄνευ σελίδων, ἐν οἷς ἀναγινώσκονται ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων, ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ βιβλίου, ἡ ἐν μέρει προλόγου ἐπιστολὴ Κωνσταντίνου Γορδάτου (ἀπὸ Χίου μηνὶ ἰανουαρίῳ 1726), τὸ εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ βιβλίου ἐπίγραμμα τοῦ Γορδάτου, τὰ δύο ἕτερα ἐπιγράμματα τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ καὶ μαρτυρίαι περὶ τῆς ἁγίας Σιών. Ἐν τέλει τοῦ κώδικος κεῖται ἐπίσης τὸ ἐν τῇ ἐκδόσει «Νεκταρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς τὸν μακαριώτατον πατριάρχην Ἱεροσολύμων κὺρ Παΐσιον». Ἡ ἐνετικὴ ἔκδοσις μετετυπώθη ἐν Ἱεροσολύμοις τῷ 1862, κελεύσει

τοῦ πατριάρχου Κυρίλλου Β' καὶ ἐπιστασίᾳ Γρηγορίου ἱεροδιακόνου Παλαμᾶ, προσθέντος πρόλογον καὶ βιογραφικάς τινας εἰδήσεις περὶ τοῦ συγγραφέως Χρυσάνθου. Πληρέστερον δὲ βίον αὐτοῦ συνέταξεν ὁ ἀρχιμανδρίτης Κύριλλος Ἀθανασιάδης (Ἐκκλησ. ἀληθ. τ. IV, σ. 9—11, 21—23, 53—55, 69—72, 81—84, 148—152, 161—163, 178—181)[1]. Ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ κώδικος· «Χρυσάνθου τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων, ἱστορία καὶ περιγραφὴ τῆς ἁγίας Γῆς καὶ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας οἰκοδομῆς τῆς ἐν αὐτῇ μεγάλης ἐκκλησίας, ἤτοι τοῦ σεβασμίου καὶ θείου ναοῦ τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἀναστάσεως, κοινῶς ἤδη λεγομένης τοῦ Ἁγίου Τάφου, καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ἀνακαινισμῶν τοῦ αὐτοῦ κατὰ διαφόρους καιρούς». Εἶτα ἡ ἑξῆς ὁδηγία· «ἐνταῦθα εἰς τόπον ἱερογλυφικοῦ νὰ τυπωθῇ μία πόλις, εἷς τόπος τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, ἐν δὲ τῷ μέσῳ αὐτῆς νὰ γραφῶσι ταῦτα "Ἱερουσαλὴμ ἐν μέσῳ ἐθνῶν καὶ ὀμφαλὸς τῆς γῆς. Ἰεζεκιὴλ κεφ. 5, ἐδάφ. 5 καὶ κεφ. 38, ἐδάφ 12".

Μικρὰ ἀντιβολὴ τοῦ κώδικος ἀπέδειξεν ὅτι ἀμφότεραι αἱ ἐκδόσεις εἰσὶν ἐλλιπεῖς κατὰ διάφορα κεφάλαια, τοῦ ἐκδότου ἢ τοῦ συγγραφέως παραλιπόντος κατὰ τὴν τύπωσιν παραγράφους τινάς, ἐν αἷς, φαίνεται, λόγος ἐγίγνετο περὶ μουσουλμάνων. Πλῆρες δὲ ἐπιδιωρθωμένον κεκαλλιγραφημένον και ἰδιόχειρον τοῦ Χρυσάνθου ἀπόγραφον, συμπεπηγμένον ἅμα πολυτελῶς, εὕρηται ὑπ' ἀριθ. 166 εἰς τὴν ἐν Πετρουπόλει αὐτοκρατορικὴν βιβλιοθήκην[2]. Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο, ὅπερ καὶ εἶδον, περιέχει μόνον τὸ κείμενον μετὰ προτεταγμένης τοῦ συγγραφέως ἀφιερωτικῆς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ῥωσσίας μέγαν Πέτρον ἐπιστολῆς, ἥτις ἐγράφη ἐν Ἰασίῳ τῇ 9 αὐγούστου 1728. Ὁ τίτλος τοῦ ἐξαιρέτου τούτου κώδικος φέρει τὴν

[1] Ὁ Χ. Μ. Λοπαρέφ συνέταξε πραγματείαν μήπω ἐκδοθεῖσαν περὶ τοῦ πατριάρχου Χρυσάνθου καὶ τῶν σχέσεων αὐτοῦ πρὸς τὴν Ῥωσσίαν. Περίληψιν τοῦ κ. Σχμούρλου ὅρα ἐν τῷ **Журналъ мин. нар. просв.**, 1890, τεῦχος ἰουνίου, σ. 98 τοῦ τμήματος **соврем. лѣтопись**. — [2] **E. de Muralt, Catalogue des manuscrits grecs de la bibliothèque impériale publique. St.-Pétersbourg 1864**, σ. 86—87.

εἰκόνα πόλεως τετειχισμένης καὶ τὸ προσημειωθὲν τοῦ Ἰεζικιὴλ ῥητόν. Ἐνῷ δὲ ἡμεῖς ἔχομεν δύο ἑλληνικὰς ἐκδόσεις, ἀμφοτέρας ἐλλιπεῖς, οἱ Ρῶσσοι γινώσκουσιν ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτῶν πλῆρες τὸ κείμενον, κατὰ μετάφρασιν Ἰωάννου Γρηγόριεφ, γενομένην τῷ 1738 καὶ ἧς τὸ πρωτότυπον σῴζεται ἐν τῇ αὐτῇ αὐτοκρατορικῇ βιβλιοθήκῃ. Τῆς μεταφράσεως δὲ ἡ ἔκδοσις ἐγένετο τῷ 1887 ὑπὸ τοῦ σεβασμίου ἀρχιμανδρίτου Λεωνίδου, ὅστις προσέθηκεν ἀξιόλογον πρόλογον καὶ τὸ πανομοιότυπον τῆς πρώτης σελίδος τοῦ ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ βιβλιοθήκῃ ἑλληνικοῦ ἀπογράφου. Ὅρα τὸ 67 τεῦχος τῆς συλλογῆς **Памятники древней письменности**, ἔνθα κεῖται ἡ ῥωσσικὴ ἔκδοσις.

102. Τεῦχος χαρτῷον (0,34 × 0,225) ἐκ φύλλων 230, γραφὲν ὑπερμεσοῦντος τοῦ ΙΗ′ αἰῶνος. Τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 32 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,26 × 0,15). Ἐν τοῖς πρώτοις δώδεκα φύλλοις περιέχονται συγγραμμάτια τοῦ Ἱπποκράτους, ἀντιγραφέντα ἀπὸ ἐντύπου βιβλίου ἐν Αἰγύπτῳ τῇ 15 νοεμβρίου 1780.

«Ἑρμηνεία εἰς τοὺς ἀφορισμοὺς τοῦ Ἱπποκράτους, καταστρωθεῖσα εἰς κοινὴν φράσιν παρὰ Μπαλάνου Βασιλοπούλου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, κατὰ τὸν Γαληνόν», φ. 12—204. Εἶτα πίναξ τῶν περιεχομένων φ. 205—230. Ἕτερον ἀπόγραφον σῴζεται ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ πανεπιστημείου Ἰασίου, περὶ οὗ ὅρα Κ. Erbiceano ἐν τῇ ῥωμουνικῇ Revista Teolog. τ. III, σ. 245. Περὶ δὲ τοῦ συγγραφέως ἰδὲ Γ. Ζαβίρα νέαν Ἑλλ. σ. 450—452, Κ. Σάθα νεοελ. φιλολογίαν σ. 519—521, Μ. Παρανίκα σχεδίασμα σ. 64, καὶ Β. Μυστακίδου συμβολὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐν Ἰωαννίνοις σχολείων σ. 13.

103. Τεῦχος χαρτῷον (0,33 × 0,22) ἐκ 284 φύλλων, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΖ′ ἑκατονταετηρίδος καὶ περιέχον «Γεωργίου Κορεσσίου περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως» πόνημα, οὗ ἡ ἀρχή· «Πότερον ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη ἐστὶν ἢ τέχνη; ἔφη ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ τέλει τοῦ β′ τῶν ὑστέρων» κτλ. Ὅρα Α. Δημητρακοπούλου προσθηκῶν καὶ διορθώσεων σ. 40, ἔνθα σημειοῦται

τὸ παρὸν ἀντίγραφον. Ἄλλο ἀπόγραφον ἐσημειώθη ἐν τῷ ἐμῷ καταλόγῳ τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Σμύρνῃ εὐαγγελικῆς σχολῆς, σ. 10, ἀριθ. 5. Περὶ δὲ τοῦ συγγραφέως ἀνάγνωθι Δ. Ῥοδοκανάκιδος δοκίμιον περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν συγγραμμάτων Γεωργίου Κορεσσίου τοῦ Χίου (ἐν Ἀθήναις 1872), ὅπερ ὅμως δεῖται νῦν ἀνακαθάρσεως καὶ συμπληρώσεως διὰ τῶν πολυαρίθμων ἀγνώστων συγγραμμάτων τοῦ Κορεσσίου, ἅτινα εὗρον καὶ ἐσημειωσάμην κατ' ἐποχὰς ἐν καταλόγοις. Ἀξιοσημείωτος ἡ κρίσις τοῦ πατριάρχου Λουκάρεως περὶ τοῦ Κορεσσίου, ἣν ἀνάγνωθι παρὰ J. Aymon (Monuments authentiques κτλ. La Haye 1708, σ. 107).

104. Τεῦχος χαρτῷον (0,33 × 0,21) ἐκ φύλ. 134, γραφὲν τῷ ἔτει 1722.

«Ῥητορικῆς τέχνης Θεοφίλου Κορυδαλέως προοίμιον». Ἀρχ. «Τὴν ἔμφυτον ἐπιθυμίαν καὶ ἔφεσιν» κτλ. Ἕπεται τῷ προοιμίῳ βίβλος ἀνώνυμος περὶ ῥητορικῆς, ἥτις ὅμως ἀνήκει τῷ καλάμῳ τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου. Ἐν τέλει· «ἐγράφη παρ' ἐμοῦ ταπεινοῦ Γρηγόρη ἱερομονάχου Ἀναστασίου κατὰ τὸ ͵αψκβ' ἀπριλλίου 26».

105. Εὐαγγέλιον λειτουργικὸν (0,325 × 0,23) ἐν σελίσι 228, γραφὲν τῷ 1762. Ἔσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος πίναξ κεχρωματισμένος παριστῶν τὴν Θεοτόκον μετὰ τοῦ βρέφους αὐτῆς. Εἶτα ὑπάρχουσιν εἰκόνες τῶν εὐαγγελιστῶν. Ἀπὸ σελ. 177 «κανόνια λε' ἐν οἷς εὑρίσκεται ἀείποτε τὸ εὐαγγέλιον τῶν κυριακῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ὁμοίως καὶ ὁ ἀπόστολος καὶ τὸ ἑωθινὸν καὶ ποῖος ἦχος ψάλλεται ἐν ἑκάστῃ καὶ ἕτερα ἀναγκαῖα εἰς τὴν εὕρεσιν τούτου». Ἀρχ. «Ἀνάμεσα εἰς τὰς ἄλλας ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις». κτλ. Ἐν σελ. 214—215 δύο τετράγωνα παραλληλόγραμμα κοσμήματα περιέχοντα τὸ ἑξῆς ἔμμετρον σημείωμα τοῦ καλλιγράφου· «τὸ πανσέβαστον ἱεράν τε καὶ θεῖον | εὐαγγέλιον τὸ παρὸν ὡς ὁρᾶται | γέγραπται σπουδῇ διὰ χειρὸς ἐμεῖο | Ἀθανασίου πρεσβύτου-ἱερέως | καὶ προσκυνητοῦ τοῦ παναγίου Τάφου, | τοῦ πεφηκότος (sic) Χαλδίας οἰκονόμου | καὶ κατιόντος Σαρασιτῶν ἐκ γένους, | πάϊς τε φύντος Μιχαὴλ Ἰωάννου | τοῦ λο-

γοθέτου χρυσοτόκου Χαλδίας. | Εἴληφε πέρας ἐν ἔτει σωτηρίῳ | τῷ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ τε | καὶ ἑξηκοστῷ δευτέρῳ ἐνεστῶτι, μηνὶ μαΐῳ ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι. | ἔτει ζωῆς μου πεντηκοστῷ ἑβδόμῳ | καὶ καταλόγῳ τῷ τῆς ἱερωσύνης | εἰκοσιοστῷ καὶ ἕκτῳ σὺν ἡμίσει. | Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις». Καὶ ἐν σελ. 228 «Γραφεὺς μὲν τῆςδε τῆς βίβλου πέλω | Ἀθανάσιος ἱερεὺς Σαρασίτης, | τεθνήξομαι δὲ καὶ γενήσομαι κόνις· | μένει δὲ βίβλος ἐν χρόνων πολλῶν κύκλοις. | Ὅσοι δὲ τυγχάνοιτε τῆςδε τῆς βίβλου | εὔχεσθε τοῦ γράψαντος εἴπερ ὡς θέμις | τυχεῖν με χώρας τῆς ἄνω τρισολβίας. | Ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1762ῳ, μηνὶ μαΐῳ. ; Χριστὲ δίδου πονέσαντι τεὴν πολύολβον ἀρωγήν».

106. Τεῦχος βομβύκινον (0,332 × 0,0,215) τῆς ΙΓ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 194, παραλελυμένον, βεβλαμμένον πολλαχοῦ καὶ διάτρητον σχεδὸν πανταχοῦ ἐκ βρώσεως σητῶν. Τὰ τετράδια ἐπίσης ἀτάκτως συνερραμμένα. Ἐν τῷ τεύχει τούτῳ εὗρον καί τινα φύλλα, ἅτινα ἀνῆκον εἰς τοὺς κώδικας 106 καὶ 107 καὶ ἅτινα ἤδη προσετέθησαν ἐν αὐτοῖς κατὰ τοὺς οἰκείους τόπους. Τούτου δ' ἕνεκα ἡ προϋπάρχουσα ἀρίθμησις τῶν φύλλων τοῦ παρόντος τεύχους οὐσιωδῶς διαφέρει τῆς ἐνεστώσης ἀριθμήσεως. Ἡ λίαν παλαιὰ ἀρίθμησις ἦν ἐπίσης ἐσφαλμένη. Τὰ ἀνευρεθέντα φύλλα τῶν ἄλλων κωδίκων φαίνεται ὅτι εἶχον προστεθῇ ὑπὸ βιβλιοπηγοῦ κατὰ τὸν ις' αἰῶνα· τοῦθ' ὅπερ δηλοῖ ὅτι καὶ οἱ τρεῖς κώδικες ἦσαν εἰς χρῆσιν ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀτόμου. Ἀλλὰ καὶ ἡ γραφὴ αὐτῶν φαίνεται ἀνήκουσα εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν καλλιγράφον, ὅςτις ἐγίνωσκε καλῶς τὴν ἑλληνίδα γλῶσσαν, διότι τὸ κείμενον αὐτῶν γέγραπται πανταχοῦ μετὰ τοσαύτης προσοχῆς καὶ κρίσεως, ὥστε σπανίως ἀνακαλύπτει τις γραφικὰ σφάλματα. Προστεθείσθω ἔτι, ὅτι ἱκανὰ φύλλα τοῦ τεύχους εἰσὶν ἠριθμημένα δι' ἀραβικῶν χαρακτήρων, ὅτι ἐνιαχοῦ ὑπάρχουσι καὶ σημειώσεις ἀραβικαὶ καὶ ὅτι ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ φ. 89α ἀναγινώσκεται ἡ ἑξῆς παλαιὰ ὑπογραφή· «† ταπινὸς μητροπολίτης Χαλκιδόνου Ἰω(άννης) ο καὶ προεδρος Ηρακηλλης». Περιεχόμενα.

1. «Ἀμμωνίου φιλοσόφου ἐξήγησις τῶν πέντε φωνῶν» μετὰ

τινων σχολίων ἐν τοῖς μετώποις. Ἀρχ. «Μέλλοντας ἡμᾶς ἄρχεσθαι», φ. 1—3α. Τέλος· «τὸ παράδειγμα καὶ τὸ ἐνθύμημα ὁ ῥήτωρ λαμβάνει ὥςπερ γὰρ ὁ». Chr. A. Brandis, Scholia in Aristotelem. Berolini 1836, σ. 9, ἔνθα ἐξεδόθη τεμάχιον ἐπ' ὀνόματι Ἑρμείου. Αὐτόθι δὲ σημειοῦται ὅτι φέρεται καὶ ἐπ' ὀνόματι Ἀμμωνίου.

2. Ἀποκρίσεις καὶ λύσεις εἰλημμέναι ἐξ ἑρμηνείας τινὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν Πορφυρίου. Ἀρχ. «Ἀπόκρισις· ἀπὸ τοῦ "καὶ τὸ τῆς λύσεως γλαφυρὸν" ἕως τοῦ "ὄντος ἀναγκαίου Χρυσαόριε":—Τινὲς πάλιν αἰτιῶνται τὴν ἀρχὴν ὡς κακῶς ἔχουσαν καὶ φασὶν» κτλ., φ. 3β. Τέλος· «τοῦ γένους μὴ ἔχοντος τὰς διαφορὰς κατὰ τοὺς περιπατητικοὺς ἐνεργείᾳ».

3. Μεμονωμένον φύλλον φέρον τὴν ἐπιγραφὴν «Ἀμμωνίου εἰς τὰς πέντε φωνάς» καὶ ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων· «τὸ γὰρ ὑπάλληλον....... κατὰ ταῦτα καὶ εὑρίσκεται πάλιν τὸ γένος· ἀλλ' εἰ καὶ ὑπάλληλον ἐστίν» κτλ.

4. Ἀκέφαλον κείμενον, οὗ αἱ πρῶται λέξεις· «... λεύοντες τῇ τυραννίδι αὐτοῦ τοὺς δορυφόρους ὑπέδειξεν· ὁ δὲ τούτους τ' ἀνελὼν ἑτοίμως ἀνηρέθη· ἀγαθὸν γὰρ ἐνόμισε τὸ ψεύσασθαι διὰ τὸ ἀναιρεθῆναι τὸν τύραννον ἢ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ φιλοσοφεῖν ὡς οἱ ἐφεκτικοὶ καλούμενοι, ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους τῆς ζωῆς, ὡς οἱ κωμικοί, ὧν ἡγήσατο Ἀντισθένης» κτλ., φ. 5α.

5. Ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ δὲ λογικῆς πραγματείας ἀρχὴ τὸ προκείμενον βιβλίον, ὡς προϊόντος τοῦ λόγου ῥηθήσεται» κτλ., φ. 5β. Τέλος· «ποῖον εἶναι τὸν ἐξηγούμενον, πόσα δεῖ προλέγειν ἑκάστης ἀριστοτελικῆς πραγματείας».

6. «Ἐπιγραφαὶ εἰς τὰς τοῦ Λιβανίου μελέτας». Κατάλογος αὐτῶν (φύλ. 6—7α) ἔχων ἐν τέλει τάδε· «ὁμοῦ μελέται εἰκοσιδύο. Σημείωσαι ἐν τῇ μελέτῃ ταύτῃ [1] ἐπὶ τῶν ζηλούντων δωρεὰς οὐκ εἰσὶ κατήγοροι καὶ κατηγορούμενοι, ἀλλὰ τόπον κατηγόρου ἐπέχει ὁ ζητῶν τὴν δωρεάν. Ἔρχεται δέ τις καὶ ἀντιλέγει

[1] Πρόκειται περὶ τῆς τελευταίας τοῦ καταλόγου μελέτης, ἧς ἡ ὑπόθεσις «ἐξήτησεν ὁ Φίλιππος τὸν Δημοσθένην κατέφυγεν ἐπὶ τὸν Ἐλέου βωμὸν» κτλ. Ἐκδ. Reiske τ. IV σ. 253.

αὐτόν, ὅςτις ἔχει τόπον κατηγορουμένου. Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὴν πραγματείαν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς στάσεις. Ὅταν δέ ἐστι στάσις, οἷον ἀντεγκληματικὴ ἢ στοχαστικὴ ἤ τις ἐκ τῶν λοιπῶν, τότε ἔχει καὶ κατήγορον καὶ κατηγορούμενον» κτλ.

7. «Κεφάλαια λδ'. Προγνωστικὸν ἐαρινοῦ καὶ χειμερινοῦ ἀέρους καὶ ἐκ ποίων τεκμηρίων ὄμβρους καὶ ἀνομβρίας χρὴ προσδοκᾶν». Ἀρχ. «Τριταία καὶ τεταρταία οὖσα ἡ σελήνη» κτλ., φύλ. 7β—19β.

8. «Ἐξήγησις εἰς τὰς πέντε φωνὰς Ἰωάννου τοῦ Φιλοπόνου καὶ φιλοσόφου» μετά τινων σχολίων ἐν τοῖς μετώποις. Ἀρχ. «Μέλλοντας ἡμᾶς ἄρχεσθαι φιλοσόφων λόγων, ἀναγκαῖόν ἐστι μαθεῖν τίποτέ ἐστι φιλοσοφία», φ. 10β—12β. Τέλος· «τὸ παράδειγμα καὶ τὸ ἐνθύμημα ὁ ῥήτωρ λαμβάνει». Ὅρα φύλ. 1—3α τοῦ παρόντος κώδικος, ἔνθα τὸ κείμενον ἐπιγράφεται τῷ Ἀμμωνίῳ.

9. Πορφυρίου εἰσαγωγὴ μετὰ σχολίων ἐν τοῖς μετώποις καὶ μετὰ ἑρμηνείας ἀνωνύμου, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἡ φιλοσοφία διαιρεῖται εἰς τὸ θεωρητικὸν καὶ τὸ πρακτικόν· διὰ γὰρ τοῦ θεωρητικοῦ γινώσκομεν τὰ ὄντα» κτλ., φ. 13α. Τέλος· «καὶ τὸ περιπατεῖ Σωκράτης». Ἐν ἰδιαιτέρῳ τετραδίῳ ἐσημειωσάμην τὰς διαφερούσας γραφὰς τοῦ κειμένου τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Πορφυρίου, βασισθεὶς εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ κ. Ad. Busse (ἐν Βερολίνῳ, 1887, σ. 1—22).

10. (Ἀμμωνίου) «προλεγόμενα εἰς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας. Ἀριστοτέλους γένος». Ἀρχ. «Ἀριστοτέλης τῷ μὲν γένει ἦν Μακεδών», φ. 45α. Τὸ τέλος τῶν προλεγομένων ἔχει ὧδε· «ἄλογον δὲ ψυχὴν λέγουσι τὸ θυμικὸν καὶ ἐπιθυμητικόν», φ. 49β. Τὸν βίον τοῦ Ἀριστοτέλους ἀντέβαλον πρὸς τὴν ἔδοσιν Buhle, ἣν εἶχον πρόχειρον ἐν Ἱεροσολύμοις· ἐν τῷ κώδικι λείπει τὸ τέλος, τοῦ κειμένου λήγοντος εἰς τὰς λέξεις «ὑποδύμασι δὲ χρῆσθαι δυναμένοις (cod. ἐπισταμένοις), τῇ δέ γε φυσικῇ προσέθηκε τὴν πέμπτην» (ἐκδ. Buhle σ. 49, 13). Ἐκ τῶν διαφορῶν δὲ σημειῶ πρὸς τὸ παρὸν τὴν ἑξῆς μόνην. Ἐν τῇ ἐκδ. Buhle p. 47, 11 ἀναγινώσκομεν οὕτω· «τῆς ἀδικίας. Μετὰ δὲ ταῦτα» κτλ. Ἐν τῷ κώδικι τὸ κείμενόν ἐστι πληρέστερον ὧδε· «τῆς ἀδικίας. Διὰ δὲ τὸ εὐεργετεῖν πάντας Ἀλέξανδρον ἔγραφε πρὸς αὐτὸν περὶ βασι-

λείας διδάσκων ὅπως βασιλευτέον· ὅπερ οὕτως ἔδρασεν εἰς τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου ψυχήν, ὡς λέγειν ὅτε τινὰς οὐκ ὠφέλησε "σήμερον οὐκ ἐβασίλευσα"· ὅπερ ἴσόν ἐστιν τῷ ἐπιχωρίῳ λεγομένῳ ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλίγον ἀρρωστούντων, τουτέστιν ἐφήμερον νόσον παρὰ μίαν, διὰ τὸ μὴ ποιῆσαι τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὰς τῶν ὑγιαινόντων ἐνεργείας. Τελευτήσαντος δὲ» κτλ.—Μετὰ τὰ προλεγόμενα ὑπάρχει ἀπὸ φ. 49β κέ. ἡ ἑρμηνεία τοῦ Ἀμμωνίου εἰς τὰς κατηγορίας τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τὸ κείμενον αὐτῶν. Ἡ ἑρμηνεία ἄρχεται οὕτως· «Αἱ ψυχαὶ αἱ ἡμέτεραι γυμναὶ μὲν οὖσαι τῶν σωμάτων» κτλ. (Th. Waitz, Aristotelis organon, σ. 3). Λήγει δὲ εἰς τὸ ς' κεφάλαιον τῶν κατηγοριῶν τὸ «περὶ ποιῶν καὶ ποιότητος» πραγματευόμενον, οὑτωσί· «κἂν γὰρ περὶ ποιῶν διαλέγηται, οὐ πρώτως περὶ τούτων ποιεῖται τὸν λόγον ἀλλὰ δι' αὐτὴν τὴν ποιότητα».

11. «Ἀριστοτέλους κατηγορίαι» μετὰ μικροῦ προοιμίου, οὗ ἡ ἀρχὴ «κατηγορίαι ἐπιγέγραπται τὸ βιβλίον», μετὰ σχολίων ἐν τοῖς μετώποις καὶ μετὰ βραχέων ἑρμηνειῶν διαστίχων. Τὸ κείμενον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φύλ. 94α καὶ λήγει εἰς φ. 107α· ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ὑπάρχουσί τινα χάσματα, ἅτινα ἐσημειωσάμην ἐν τῇ ἀντιβολῇ τοῦ κειμένου πρὸς τὰς ἐκδόσεις Bekker καὶ Waitz. Τὰ πλείω καὶ σπουδαιότερα σχόλια ἀντέγραψα πρὸς ἰδίαν χρῆσιν. Ἐν αὐτοῖς ὑπάρχουσιν ἀνὰ ἓν σχόλιον τοῦ ἁγίου Μαξίμου, τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ Φωτίου πατριάρχου. Τὸ πρῶτον δὲ σχόλιον ἄρχεται οὕτω· «Προέταξεν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τὰ ὁμώνυμα, ἐπειδήπερ ἁπλούστερά εἰσι καθ' ἓν μόνον» κτλ. Ἐκ τῆς ἀντιβολῆς δὲ τοῦ κειμένου σημειῶ νῦν μόνον τὰς ἑξῆς διαφερούσας γραφάς. Page 5b 8 «ὥστε κυρίως καὶ καθ' αὑτά, ταῦτα μόνα ποσὰ λέγεται». Page 5a 36 «ἐχόντων πρὸς ἄλληλα τῶν ἐν αὐτοῖς μορίων». Page 6a34 «οὐ πάνυ ἀλλ' ὁμοίως καὶ ἀνόμοιον». Page 6a38 «ἑτέρου λέγεται μεῖζον· τινὸς γὰρ μεῖζον λέγεται». Page 6b 17 «ὑπάρχει ἐναντιότης». Page 8b 23 «ἐπεσκεμμένον περὶ αὐτῶν». Page 9b 10 «ταῖς εἰρημέναις». Page 12b 13 «ἀντίφασιν ἀντίκειται». Page 13a 15 «τὸ ἓν καὶ οὐχ ὁπότερον ἔτυχεν· ὥστε».

Page 13ª 37 «ἀντίφασις ἀντίκειται». Page 13ᵇ 4 «θάτερον μὲν ἀληθές, θάτερον δὲ ψευδὲς εἶναι». 14ᵇ 38 «καὶ τὸ ἔνυδρον καὶ τὸ χερσαῖον». Οὕτω καὶ p. 15ª 3.

12. Ἀνωνύμου σημειώσεις τινὲς εἰς Ἀριστοτέλη, ὡς περὶ ἑρμηνείας, περὶ ψυχικῶν δυνάμεων, «κατὰ πόσους τρόπους τὸ θέσθαι λέγεται» καὶ περὶ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων, φύλ. 107ᵝ.

13. Ἀριστοτέλους περὶ ἑρμηνείας μετὰ παραφράσεων, συνόψεων καὶ σχολίων, φ. 108ᵅ—162ᵝ. Ἐν ἀρχῇ προοίμιον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐν τῇ περὶ ψυχῆς εἴρηται ἡμῖν πραγματείᾳ». Τέλος· «ῥοπὴν καὶ ἔσται κατὰ τὴν αὔριον»—Φύλ. 108ᵝ «Σύνοψις καὶ παράφρασις σαφεστάτη τῆς διδασκαλίας τοῦ περὶ ἑρμηνείας. Ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ ὑπερτίμου». Ἀρχ. «Ἔτι ὁ σκοπὸς τοῦ περὶ ἑρμηνείας» κτλ. Τὸ κείμενον τοῦ Ἀριστοτέλους ἀντέβαλον πρὸς τὴν ἔκδοσιν Bekker καὶ Waitz. Ἐκ τῶν διαφόρων γραφῶν σημειῶ κατ' ἐκλογὴν τὰς ἑπομένας. Pag. 18ᵇ 35 «ὁπότερον ἂν αὐτῶν». Pag. 22ª 15 «ἀκολουθεῖ τὸ ἐνδέχεσθαι εἶναι». Pag. 24ª 1 «ὅτι ἀγαθόν, ψευδής· οὐκ ἀληθὴς γὰρ αὕτη». Pag. 23ª 23 «ἐνεργείᾳ εἰσὶν». Οὕτω καὶ ἐν γραμμῇ 25.

14. Διάγραμμα τοῦ «πόθεν οἱ συλλογισμοὶ λαμβάνονται», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἢ ἀπὸ τοῦ γινώσκοντος ἢ ἀπὸ τῆς γνώσεως», φύλ. 162ᵝ—163ᵅ.

15. «Ἀριστοτέλους ἀναλυτικῶν προτέρων πρῶτον» μέχρι pag. 29ᵇ 28, πλὴν p. 25ª 4—13, ἕνεκ' ἀπωλείας ἑνὸς φύλλου. Ἀρχ. «Πρῶτον εἰπεῖν», φ. 163ᵝ. Κείμενον μετὰ ἑρμηνείας, οὗ προτάσσεται προοίμιον ἀρχόμενον οὑτωσί· «Ἀναλυτικὰ ἐκλήθησαν ὅτι ἡ παντὸς συνθέτου». Ἡ ἑρμηνεία ἄρχεται ὧδε· «Καὶ γὰρ ἢ ὁ τρόπος τῆς λήψεως αὐτῶν διάφορος». Τὸ πρῶτον δὲ σχόλιον ἀναφερόμενον εἰς τὴν λέξιν «πρῶτον» ἄρχεται οὕτω· «Λείπει τὸ δεῖ κατ' ἔθος ἀττικόν».—Εἰς φ. 166ᵝ—175ᵅ «τοῦ ὑπερτίμου Ψελλοῦ παράφρασις εἰς τὰ τρία σχήματα». Ἀρχ. «Ἐπ' αὐτὸ τὸ κεφάλαιον τῆς διαλεκτικῆς πραγματείας».—Φύλ. 175ᵅ «Ἀριστοτέλους: ἀρχὴ τοῦ πρώτου σχήματος· σχόλιον», οὗ ἡ ἀρχή· «Σημείωσαι ὅτι διὰ τοῦτο εἰσὶ τρία σχήματα, διότι καὶ τρεῖς εἰσιν»

κτλ. — Φύλ. 184β «τέλος σὺν θεῷ τῶν τριῶν σχημάτων». Φύλ. 185α—187α «Σχῆμα δεύτερον. Παράφρασις τοῦ Ψελλοῦ». Ἀρχ. «Ὅτι μὲν οὖν ὅρος τῷ μὲν ὑπόκειται, τοῦ δὲ κατηγορεῖται» κτλ. — Φύλ. 187α—189β «Σχῆμα τρίτον, παράφρασις τοῦ Ψελλοῦ». Ἀρχ. «Ἐὰν μὲν τὸ αὐτὸ». Λείπει τὸ τέλος, τοῦ φ. 189 ὄντος λίαν ἐφθαρμένου καὶ ἔχοντος ἐν τῷ μέσῳ μεγάλην ὀπήν. — Τὸ κείμενον τοῦ Ἀριστοτέλους ἀντέβαλον πρὸς τὰς ἐκδόσεις Bekker καὶ Waitz καὶ ἐκ τῶν σημειώσεών μου ἀποσπῶ τὰς ἑπομένας διαφόρους ἀναγνώσεις. Pag. 25b38 «ἀνάγκη καὶ τὸ Α». Pag. 26a24 «κατηγορεῖσθαι κατὰ παντὸς». 27 «τὸ μὴ καθενὸς». 33 «τινὶ τῶν Β ὑπάρχει ᾖ». Pag. 26b9 «κατὰ παντὸς». Οὕτω καὶ εἰς γραμ. 14. Pag. 26b22 «κατὰ μέρος ᾖ ἢ κατηγορικῶς». Pag. 28a12 «ἄμφω κατηγοροῦμεν». Pag. 27b16 «ὅροι τοῦ μηδενὶ ὑπάρχειν». 28 «καὶ πρότερον εἴπομεν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀορίστου δεικτέον». Pag. 27a4 «κἂν πρὸς ὁποτέρῳ ᾖ». Pag. 28b28 «πρότερον λεκτέον». Pag. 29a16 «πάντες γὰρ ἀποτελοῦνται.. τὸ καθόλου συλλογίζεσθαι». 34 «περαίνονται». 38 «εἰ γὰρ μηθενὶ τὸ Α τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ». Pag. 29b8 «ἄγοντας». 9 «τῷ Γ ὑπάρξει· εἰ γὰρ μηθενὶ ὑπάρξει τὸ Α τῷ Γ, τῷ δὲ Β». 21 συλλογισμῶν τῶν ἐν τοῖς πρώτοις. ὅταν δὲ» κτλ.

16. (Μιχαὴλ Ψελλοῦ) περὶ ῥητορικῆς τέχνης ἔμμετρον ἀκέφαλον πόνημα, οὗτινος σῴζονται 215 στίχοι, φύλ. 190α—193α. Ὁ πρῶτος στίχος ἔχει οὕτως· «ἔστι δὲ τὸ προοίμιον διηγήσεως μέρος». Τέλος· «ὡς ἂν καὶ παίζων λογικῶς κερδαίνου τι τοῦ λόγου» Chr. Walz, Rhetores graeci τ. V, σ. 691,9—703.

17. (Μιχαὴλ Ψελλοῦ) «πῶς ἐπιγνωσόμεθα μίαν ἑκάστην τῶν στάσεων» εἰς 13 παραγράφους. Ἀρχ. «α'. Ἐὰν ἄδηλον ᾖ κατ' οὐσίαν τὸ κρινόμενον, στοχασμός», φ. 193α.

18. «Τοῦ αὐτοῦ ὑπερτίμου χοροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ ἐγκώμιον εἰς τὴν ἰδίαν μητέρα». Ἀρχ. «Τῇ μητρὶ τὸ ἐγκώμιον», φ. 193α—194β. Τεμάχιον μέγα ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐγκωμίου, οὗ ἡ συνέχεια ἐλλείπει ἐν τῷ κώδικι. Ἀλλὰ τὸ ὅλον κείμε-

νον ἐξεδόθη κατὰ τὸν παρισιακὸν κώδικα ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Σάθα. Μεσαιων. βιβλιοθ. IV, σ. 1—61.

107. Τεῦχος βομβύκινον (0,32×0,20) τῆς ΙΓ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 159, ἐξ ὧν τὰ φ. 25, 39, 42, 43, 47, 158 καὶ 159 ἀνεῦρον ἐν τῷ 106 κώδικι. Τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 29—32 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,225×0,142). Εἶχε δὲ πρότερον τὸ αὐτὸ ὕψος καὶ πλάτος ὃ καὶ ὁ ἡγούμενος κῶδιξ, ἀλλὰ πρό τινων ἐτῶν ἡ κοπὶς βιβλιοπηγοῦ ἐσμίκρυνεν αὐτό. Ἐν τοῖς φύλλοις ὑπάρχει παλαιὰ ἀρίθμησις δι' ἀραβικῶν γραμμάτων καὶ στοιχείων.

«Λιβανίου σοφιστοῦ μελέται» λ' κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν, ὧν ὁ πίναξ ἀναγινώσκεται ἐν τοῖς δυσὶ πρώτοις φύλλοις τοῦ κώδικος.

1. «α' Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς Τρῷας ὑπὲρ τῆς Ἑλένης Μενέλαος». Ἀρχ. «Εἰ δὲ καὶ ἐβούλετο Ἀλέξανδρος», φ. 2α. Libanii sophistae orationes et declamationes. Ἐκδ. J. J. Reiske, Altenburgi 1791—1797, τ. IV, σ. 3.

2. «β'. Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς Τρῷας ὑπὲρ τῆς Ἑλένης Ὀδυσσεύς» Ἀρχ. «Ὤμην ὦ Τρῶες», φ. 4β. Reiske τ. IV, σ. 15.

3. «γ'. Πρὸς τὸν Ὀδυσσέως ἐν λιταῖς πρεσβευτικὸν ἀντιλογία Ἀχιλλέως». Ἀρχ. «Ὅτε πρῶτον ὑμᾶς εἶδον, φ. 13α. Ἐκδ. Reiske τ. IV, σ. 47.

4. «δ'. Ἀφαιρεθεὶς Ἀχιλλεὺς τῆς Βρισηΐδος ἐπὶ τὴν οἰκείαν διῆγε σκηνὴν ὠργισμένος» κτλ. Ἀρχ. «Ὤμην Ἀχιλλεῦ τὰς τῶν ἐμῶν» φ. 22α. Reiske τ. IV, σ. 80. Choricii Gazaei orationes κτλ. ἐκδ. Boissonade, Parisiis 1846, σ. 238.

5. «ε'. Μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν καὶ τὸν Ἀγαμέμνονος φόνον Ὀρέστης ἀποκτείνας τὴν αὐτοῦ μητέρα κρίνεται φόνῳ». Ἀρχ. «Ὤμην μὲν ὦ ἄνδρες», φ. 30α. Reiske τ. IV, σ. 112.

6. «ϛ'. Ἐξήτησεν ὁ Φίλιππος τὸν Δημοσθένην. Κατέφυγεν ἐπὶ τὸν Ἐλέου βωμὸν ὁ Δημοσθένης· ἀποσπασθεὶς ἐξεδόθη, καὶ ἀφεθεὶς ὑπὸ τοῦ Φιλίππου γράφει παρ' Ἀθηναίοις ἀνελεῖν τὸν βωμόν». Ἀρχ. «Καινότατα ὦ Ἀθηναῖοι», φ. 37α. Τὸ κείμενον εἰς φ. 39β λήγει εἰς τὰς λέξεις «καὶ πῶς οὐ πολλῆς ἐμπληξίας·

πολεμεῖν γάρ» (Reiske σ. 262, 26), ἀπὸ δὲ τοῦ φ. 40α ἄρχεται τὸ κείμενον ἀπὸ τῶν λέξεων «ὑμῖν Μακεδόνας ὑποπεπτωκότας ἔχειν» (Reiske σ. 266) καὶ διήκει μέχρι τέλους ἀνελλιπῶς. Τὸ δὲ ἔλειμμα κεῖται ἐν τέλει τοῦ κώδικος.

7. «Μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ Φίλιππος ἐζήτησε τὸν Δημοσθένην» κτλ. Ἀρχ. «Ὃν μὲν ἐβουλόμην», φ. 43α. Reiske τ. IV, σ. 817

8. «η'. Ἐκδοθεὶς Φιλίππῳ Δημοσθένης ἀφεθεὶς καὶ μὴ πολιτευόμενος κρίνεται δημοσίᾳ». Ἀρχ. «Ὤμην μὲν ἔγωγε», φ. 47α. Reiske IV, σ. 280. Μεταξὺ τῶν φύλ. 52—53 χάσμα. Τέλος τοῦ φ. 52β «θᾶττον οἰμώζομαι» (R. σ. 305, 19). Ἀρχὴ τοῦ φ. 53α «Φίλιππον ἢ φιλῶ Μακεδόνας» (R. σ. 310, 5).

9. «θ'. Οἱ Ποτιδαιᾶται ἀλλήλων ἐγεύσαντο πολιορκούμενοι ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ κρίνονται Ἀθηναῖοι ὑπὸ Κορινθίων ἀσεβείας». Ἀρχ. «Πολλὰ ἐβουλευσάμεθα», φ. 56α. Reiske IV, σ. 348.

10. «ι'. Ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὢν ὑπὸ πατρὸς ἀπεδήμησε» κτλ. Ἀρχ. «Οὔπω κόρον ἔοικεν», φ. 66α. Reiske IV σ. 639.

11. «ια'. Φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ᾔτησεν εἰς τὴν δωρεὰν θαλλὸν στεφάνου καὶ ἀποκηρύσσεται παρὰ τοῦ ἰδίου πατρός». Ἀρχ. «Τῆς μὲν ἀριστείας», φ. 70α. Reiske IV, σ. 622.

12. «ιβ'. Διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ γενομένου τὸν ἑαυτοῦ πατέρα» κτλ. Ἀρχ. «Μόλις ὦ ἄνδρες δικασταί», φ. 75α. Reiske IV, σ. 739.

13. «ιγ'. Φθονερὸς τοῦ γείτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος ἐξαίφνης ἑαυτὸν προσαγγέλλει». Ἀρχ. «Ἀλλ' εἰ καὶ καλῶς οἴεται», φ. 84β. Reiske IV, σ. 159.

14. «ιδ'. Δύσκολος γήμας λάλον γυναῖκα ἑαυτὸν προσαγγέλλει». Ἀρχ. «Ἔδει μὲν ὦ βουλή», φ. 91α. Reiske τ. IV, σ. 134.

15. «ιε'. Ἡ θεωρία: οὔτε ὁ πατὴρ μισόπαις» κτλ. Ἀρχ. «Ἦν ἄρα ὡς ἔοικεν», φ. 96α. Reiske IV σ. 654.

16. «ις'. Παράσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν φιλοσοφήσαντος ἑαυτὸν προσαγγέλλει». Ἀρχ. «Ἐὰν μὴ προλαβόντες», φ. 100α. Reiske τ. IV, σ. 216.

17. «ιζ'. Παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς» κτλ. Ἀρχ. «Ἰσχύω μὲν οὐδ' ἃ πέπονθα», φ. 103α. Reiske τ. IV, σ. 150.

18. «ιη'. Τύραννος ᾔτησεν ἐξ ἀστυγείτονος πόλεως μειράκιον ὡραῖον «κτλ. Ἀρχ. «Εἴη ἂν καὶ τοῦτο», φ. 105α. Reiske IV, σ 459.

19. «ιθ'. Δύσκολος ὤλισθεν· ὁ παῖς παρὼν ἐγέλασε καὶ ἀποκηρύσσει αὐτόν». Ἀρχ. «Ἐπειδή ποτε ῥᾷον», φ. 110α. Reiske IV, σ. 612.

20. «κ'. Φιλάργυρος ἐρασθεὶς ἑταίρας καὶ μισθὸν αἰτούμενος ἑαυτὸν προσαγγέλλει». Ἀρχ. «Εἰ μὴ καὶ ὑμεῖς ἀργύριον», φ. 112β. Reiske IV, σ. 827.

21. «κα'. Τίμων ἐρῶν Ἀλκιβιάδου ἑαυτὸν προσαγγέλλει». Ἀρχ. «Πάλιν ὑμῖν Τίμων», φ. 117β. Reiske IV, σ. 181.

22. «κβ'. Ἐν Κορίνθῳ γέγονεν ἑταίρα καὶ ἀπρεπὴς Λαῒς» κτλ. Ἀρχ. «Αἰσχύνομαι νὴ τὴν σωφροσύνην», φ. 122β. Reiske IV, σ. 432.

23. «κγ'. Νόμος ἐν Λακεδαίμονι τὸν εἴσω τριάκοντα» κτλ. Ἀρχ. «Χάριν ἔχω τοῖς σεσωκόσι», φ. 127α. Reiske IV, 420.

24. «κδ'. Μελετῶμεν τὸν φεύγοντα». Ἀρχ. «Ὁ μὲν εὐσεβής», φ. 130. Reiske IV, σ. 540.

25. «κε'. Ἡ διάλεξις πεποίηται μὲν πρὸς τὸ δεῖν ἀπιδοῦναι τῆς μελέτης τὸ λεῖπον, βραχέα δὲ φθέγγεται τῷ λόγῳ χαριζομένη». Ἀρχ. «Τοῖς Ἀχαιοῖς ἐκκλησίαν», φ. 134α.

26. «κς'. Φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πατέρα» κτλ. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ τῆς τῶν νέων εὐκοσμίας», φ. 134α. Reiske IV, σ. 568.

27. «κζ'. Δικάζεται Ποσειδῶν Ἄρει ὑπὲρ Ἁλιρροθίου». Ἀρχ. «Ἀπολωλεκὼς ὦ θεοί», φ. 138α. Reiske τ. IV, σ. 402. Ἀπὸ φ. 140 ἑνοῦται τῇ μελέτῃ ταύτῃ ἡ ἐν τῇ ἐκδόσει ἐπιγραφομένη «μελέτη ἐκ τοῦ ἐναντίου, ὁ Ἄρης» (R. σ. 410).

28. «κη'. Τῷ κατορθώσαντι πόλεμον» κτλ. Ἀρχ. «Ἥκω τοὺς ἐπιόντας», φ. 143β. Reiske IV, σ. 514.

29. «κθ'. Ἡ διάλεξις ἔχει μὲν τὸ ῥόδον ὑπόθεσιν, ἐπισταμένη δὲ διακορεῖς ὑμᾶς ὄντας τοῦ μύθου καινότερόν τι συνεισφέρει διήγημα». Ἀρχ. «Λέγουσι Μῆδοι», φ. 152α.

30. «λ'. Οὐκ ἀντεῖπε τῷ Φιλίππῳ γινομένῳ Ἀμφικτύωνι ὁ Αἰσχίνης, μόνος πεμφθεὶς Πυλαγόρας καὶ ἐπανελθὼν κρίνεται δημοσίων ἀδικημάτων». Ἀρχ. «Οὐκ ἦν ὡς ἔοικεν», φ. 152β. Reiske τ. III, σ. 396. Τὸ κείμενον λήγει εἰς φ. 155β οὕτω· «καὶ τὸ ἄρχειν τῶν Ἑλλήνων καὶ φίλῳ χρῆσθαι τῷ τῆς Ἀσίας» (R. σ. 408, 22). Τῆς συνεχείας δύο φύλλα κεῖνται ἐν τέλει τοῦ κώδικος (φ. 158—159) περιλαμβάνοντα τῆς ἐκδόσεως Reiske τὰ ἑξῆς μέρη. Pag. 410, 20 κέ., pag. 416, 20—421, 9.

31. Μεμονωμένον φύλλον ἀνῆκον εἰς τὸν 105 κώδικα καὶ περιέχον μέρος τῆς ἐξηγήσεως τοῦ Ψελλοῦ εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας τοῦ Ἀριστοτέλους. Αἱ πρῶται λέξεις· «εἶναι καὶ μερικὸν καὶ ὅλον· συνίστανται δὲ αἱ λοιπαὶ τέσσαρες» κτλ. Αἱ τελευταῖαι λέξεις· «οὐδὲ τὰ τούτου μέρη ἔχει δηλονότι τινὰ αἰτίαν», φ. 156.

32. Μεμονωμένον φύλλον ἐκ τοῦ 106 κώδικος μετὰ ἐπιγραφῆς «ὀνομασίαι τῶν ἐκτὸς μερῶν τοῦ σώματος», φ. 157. Ἀρχ. «Περὶ δὲ τῶν μερῶν» κτλ. Τέλος· «καὶ τὸ μεσαίτατον αὐτοῦ στέρνον μέχρι τοῦ χόνδρου».

108. Τεῦχος βομβύκινον (0,32 × 0,20) τῆς ΙΓ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 191, οὗτινος ἡ γραφὴ παρεμφερής ἐστι τῇ τῶν κωδίκων 106 καὶ 107. Ἡ σύμπηξις τοῦ βιβλίου νεωτάτη. Τὰ φύλλα 26, 88, 89 καὶ 112 εἰσὶν ἄδετα, ὡς ἀνευρεθέντα παρ' ἐμοῦ ἐν τῷ κώδικι 106 καὶ προστεθέντα ὡς ἔδει ἐν τῷ παρόντι τεύχει. Ἀξιοσημείωτον ἐν αὐτῷ ὅτι περιῆλθε πλήρης ἡ ἐγκυκλοπαιδειακὴ συλλογὴ τοῦ Ψελλοῦ, ἥτις ἐν ἄλλοις ἀντιγράφοις ἢ ἀτελῶς ἢ ἐπιτετμημένως καὶ κατ' ἐκλογὴν μεταγενεστέρων ἀντιγραφέων σῴζεται καὶ γινώσκεται ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «διδασκαλία παντοδαπή». Ἡ λεπτομερὴς ἀναγραφὴ τῶν κεφαλαίων αὐτῆς περιέλαβεν ἐν τοῖς τετραδίοις μου πολλὰς σελίδας, ἅς τινας λόγῳ οἰκονομίας καὶ κατ' ἀνάγκην ἀναπόφευκτον περιέστειλα ἐν τῷ παρόντι καταλόγῳ.

1. (Μιχαὴλ Ψελλός). «Τοῦ αὐτοῦ λόγος σχεδιασθεὶς πρὸς Πόθον βεστάρχην ἀξιώσαντα αὐτὸν γράψαι περὶ τοῦ θεολογικοῦ χαρακτῆρος». Ἀρχ. «Μὴ θαυμάσῃς», φ. 1α. Ἐξεδόθη ὑπὸ Η.

O. Coxe, Catal. cod. mss. bibliothecae Bodleianae pars prima. Oxonii 1853, σ. 743—751.

2. Θεοφυλάκτου Σιμοκάτου ἀκέφαλος πραγματεία, ἧς αἱ πρῶται λέξεις· «ἀνειλόμεθα πρὸς τὸ συνοῖσον δυσάρεστον» φ. 7α. Τέλος· «ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται». Ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ φύλ. 7 σημείωσις τοῦ ιη' αἰῶνος δηλοῖ ὅτι «τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος λόγου εὑρήσεις εἰς φύλλον ἔμπροσθεν», ἀλλὰ νῦν λείπει.

3. «Τοῦ αὐτοῦ διὰ προσωποποιΐας ὅτι οὐχ ὅροι ζωῆς τοῖς ἀνθρώποις πεπήγασι. Θεοφράστου κατὰ Θεογνώστου». Ἀρχ. «Ἐπεὶ τάφος ἀνεῳγμένος», φ. 7β.

4. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος ἀπόφασις διὰ προσωποποιΐας. Οἱ διαιτηταὶ Εὐάγγελος καὶ Θεόπεμπτος». Ἀρχ. «Τοῦ κρίσιν καὶ δικαιοσύνην», φ. 9α. Καὶ τὰ τρία ταῦτα πονημάτια τοῦ Σιμοκάτου ἡτοιμάσθησαν πρὸς ἔκδοσιν.

5. «Τοῦ αὐτοῦ Θεοφυλάκτου σχολαστικοῦ τοῦ Σιμοκάτου, διάλογος περὶ διαφόρων φυσικῶν προβλημάτων» φ. 10β. Προτάσσεται ἡ διάλεξις τοῦ αὐτοῦ διαλόγου, ἧς ἡ ἀρχὴ «τὰς χελιδόνας ἀκήκοα». Εἶτα ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων καὶ τὸ κείμενον τοῦ διαλόγου. J. Fr. Boissonade, Theophylacti Simocattae questiones physicae et epistolae. Parisiis 1835, σ. 1—17.

6. «Τοῦ λογιωτάτου καὶ φιλοσοφωτάτου κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ καὶ ὑπερτίμου, ἐπιλύσεις σύντομοι ἀποριῶν φυσικῶν», φ. 14α. Ἀρχ. «Φύσις ἐστὶ δύναμις» κτλ. Τὰ κεφάλαια τοῦ πονήματος τούτου ἔχουσι τὴν ἀκόλουθον τάξιν: J. Fabricii bibl. graeca V (Hamb. 1712), ἀριθ. νθ', ξ', ριε', ρις', ιη', ιε'. Ἐκδ. Ch.-Em. Ruelle (annuaire de l'association κτλ. 1879) ἀριθ. XXIV. Fabr. ξα', Ruelle XXIII, Fabr. ξβ', ξζ', ξη', ξγ'—ξε', ριζ'—ριθ', οε', ος', ξς', οζ'—οθ', ρκ'—ρκβ', ιζ', ρκγ', ρκδ'. Ruelle XXXII. Fabr. πη', ρκς', πθ', ϟζ', ϟθ', ρ', ϟη', ρα', ρβ'. Ruelle XXXIII. Fabr. ϟγ'—ϟε', ργ', ρκε'. Ruelle XXXIV, Fabr. ϟς', ϟα', ϟβ', ρδ', ϟ', ρε'. Ruelle XXXV. Fabr. ρς'—ρθ', ρκη', ρλ', ρλη', ρλα', ρλθ', ρι'—ριβ', ρμ', ρμα', ρλε', ρμβ', ριγ', ριδ', ρκζ', ρκθ', λε'—λη', λγ', Ruelle XVI, Fabr.

λθ', μδ', μα', λδ', μς', με', λβ', λα', μβ', μγ', ρλβ', ρλς', ρλγ'. ρμγ'—ρμζ', ρλδ', ρμη'—ρνγ', ξθ', ις', ο'. Ruelle XXXV, XXXVI. Fabr. οα', ογ', οβ', μζ'. Ruelle XVII. Fabr. οδ', ιθ'. Ruelle. I. Fabr. π', πε', πα', πβ', πζ'. Ruelle XXXI. Fabr. ρνδ'—ρνζ'.

7. Μιχαὴλ Ψελλοῦ «ἕτεραι ἐπιλύσεις φυσικῶν ἀπορημάτων πρὸς τὸν βασιλέα τὸν κυρὸν Μιχαὴλ τὸν Δούκαν», φύλ. 32α. Διαιροῦνται εἰς τέσσαρας λόγους, ὧν ὁ πρῶτος συνίσταται ἐκ κεφαλαίων πέντε· τὸ πρῶτον ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Ὁ μὲν Πλούταρχος ὦ μέγιστε». Εἶτα περὶ τοῦ εἶναι τὴν γῆν σφαιροειδῆ, περὶ τοῦ μεγέθους τῆς γῆς, περὶ τῶν κλιμάτων τῆς γῆς. Ἐκδ. Seebode ἀριθ. α'—γ'.—«Περὶ τῶν μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ στοιχείων καὶ τῶν περὶ ταῦτα παθῶν· λόγος δεύτερος», οὗ τὰ κεφάλαια ἑπτά: περὶ ὕδατος, περὶ ἀέρος καὶ πυρὸς καὶ νεφῶν καὶ ὑετῶν καὶ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν, περὶ σεισμῶν, περὶ κομητῶν ἀστέρων, περὶ ἀνέμων, περὶ ἴριδος, περὶ ἅλω. Ἐκδ. Seebode ἀριθ. δ'—θ'.—«Περὶ τῶν οὐρανίων· λόγος γ'», οὗ τὰ κεφάλαια εἴκοσι καὶ ἕν. Τὸ πρῶτον περὶ κόσμου. Ἀρχ. «Τινὲς τῶν φιλοσόφων ἐδόξασαν» κτλ. Ἐκδ. Seedode ἀριθ. ια', ι', ιβ'—κθ' [1]. «Περὶ ὕλης, περὶ εἴδους, περὶ φύσεως, ἐν ᾧ περὶ τόπου καὶ χρόνου, περὶ ψυχῆς, ἐν ᾧ περὶ αἰσθήσεως· λόγος δ'», οὗ τὰ κεφάλαια ἕνδεκα. Τὸ πρῶτον περὶ ὕλης. Ἀρχ. «Ἐπὶ τὴν τῆς ὕλης ἔννοιαν» κτλ. Τὰ κεφάλαια ταῦτα μὴ σωζόμενα ἐν ἄλλῳ κώδικι ἀντεγράφησαν παρ' ἐμοῦ καὶ συνεκδίδονται μετ' ἄλλων ψελλικῶν ἀνεκδότων. Ἐν τέλει δὲ τοῦ ὅλου τούτου πονήματος, ὅπερ περιῆλθεν ἄχρις ἡμῶν κατὰ τὴν πρωτότυπον τοῦ συγγραφέως ταξινόμησιν, προσετέθη τὸ τοῦ

8. Ἀριστοτέλους περὶ κόσμου πρὸς Ἀλέξανδρον (φ. 43α—48β), ὅπερ ὁ Ψελλὸς διῄρεσεν εἰς δώδεκα κεφάλαια, προσθεὶς καὶ σχόλιον «περὶ τῆς τῶν κέντρων εἰδήσεως καὶ τῶν ἀνέμων, πῶς οὖν ἕκαστος καλεῖται καὶ πόθεν σκόπει ἐν τοῖς κέντροις». Ἐπέγραψε δὲ τὸ ἀριστοτελικὸν πονημάτιον οὕτω· «Ἀριστοτέλης πέπομφε τὸν

[1] Τὸ κεφάλαιον τοῦτο διαιρεῖται ἐν τῷ κώδικι εἰς δύο. Ἐπιγράφεται δὲ τὸ τελευταῖον «περὶ ἐκλείψεως αὖθις τῆς σελήνης».

μακεδόνα ταύτην». Ἀρχ. «Πολλάκις μὲν ἔμοι γε» κτλ. Περὶ τῶν διαφόρων ἀναγνώσεων τοῦ κειμένου ἐκδοθήσεται ἰδιαιτέρα πραγματεία.

9. Ψελλοῦ «περὶ θεολογίας», φ. 48β. Fabr. ἀριθ. α', β', ιβ', ιγ', ιδ'.

10. «Περὶ ἀρετῶν· τοῦ Ψελλοῦ», φ. 48β. Ἀρχ. «Τρεῖς τάξεις εἰσὶ τῶν ἀρετῶν» κτλ. Τὰ κεφάλαια τοῦ πονήματος τούτου ἔχουσι τὴν ἀκόλουθον τάξιν. Fabr. ἀριθ. μη' — νη'. Ruelle XVIII—XXII.

11. Ψελλοῦ «περὶ ψυχῆς» κεφάλαια πολυάριθμα, ἐν οἷς δύο ἀνέκδοτα. Fabric. λγ', κη', κθ'. Ruelle IV — XV, XXXVI — XXXVIII. Εἶτα κεφάλαια ἑπτὰ περὶ νοῦ. Fabr. κ'—κς'. Περὶ φιλοσοφίας κεφάλαιον ἀνέκδοτον, ἕτερον ἀνεπίγραφον περὶ τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς (φύλ. 52α). Παρέπονται κεφάλαια περὶ ἐνυποστάτου (Fabr. γ', δ'), περὶ ὁμοουσίου (Fabr. ε'), περὶ ὁμοϋποστάτου (F. ς'), περὶ οὐσιώδους ἑνώσεως καὶ διαφορᾶς (F. ζ') καὶ τὰ λοιπὰ κεφάλαια μέχρις ἀριθμοῦ ι' κατὰ τὴν ἔκδοσιν Φαβρικίου, μεθ' ὃ κεφάλαιον ἀνεπίγραφον περὶ τοῦ "Κύριε ἐλέησον", ὅπερ ἐν τοῖς συγγράμμασι τοῦ Ψελλοῦ ἐτάχθη ὑπ' ἀριθ. LXXV.

12. Ψελλοῦ «περὶ θέσεως κόσμου οὐρανοῦ τε καὶ γῆς καὶ ἀστέρων καὶ τοῦ Ἀράτου τὰ φαινόμενα», φ. 53β. Διαιρεῖται εἰς ἑπτὰ κεφάλαια, ὧν τὸ τελευταῖον περὶ μηνός· μεθ' ὃ κεφάλαιον «πόλεις ἐπίσημοι Εὐρώπης», κατάλογος τῶν ἐπαρχιῶν τῆς γῆς, καὶ τελευταῖον «τὰ ἑπτὰ κλίματα τῆς γῆς», οὗ ἡ ἀρχὴ «κλίμα διὰ Μηρόης ὧραι ιγ', μοῖραι ις'» κτλ., φ. 58β. Τὰ τελευταῖα κεφάλαια ἡτοιμάσθησαν πρὸς ἔκδοσιν.

13. Τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ «εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ "πάτερ ἡμῶν" πρός τινα φιλόχριστον ἑρμηνεία σύντομος». Ἀρχ. «Αὐτὸν ἐδεξάμην», φ. 59α. Migne τ. 90, σ. 872.

14. «Τοῦ μεγάλου πατρὸς καὶ σοφοῦ Χρυσοστόμου ἀπὸ φωνῆς τοῦ σοφοῦ Βουλγαρίας» ἑρμηνεία εἰς τὸ «πάτερ ἡμῶν». Ἀρχ. «Ἑκάστην λέξιν ἐξεταστέον», φ. 65α.

15. Χρυσοστόμου εἰς τὸ «πάτερ ἡμῶν». Ἀρχ. «Ὅρα πῶς εὐθέως ἀνέστησε», φ. 66α.

16. «Λέοντος ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστοῦ βασιλέως Ῥωμαίων τοῦ φιλοσόφου «οἰακιστικὴ ψυχῶν ὑποτύπωσις». Ἀρχ. «Ἰσχυρὸν ἡ φιλία», φ. 69^{α}. Ὅρα ἀνωτέρω σελ. 147. Ἐν τῷ παρόντι ἀντιγράφῳ διαιρεῖται εἰς τρία βιβλία.

17. «Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισιέως ἰατρικῶν ἀπορημάτων καὶ φυσικῶν προβλημάτων ἐκλογαί». Ἀρχ. «Τῶν προβλημάτων τὰ μὲν αὐτόθεν ἐστὶν δῆλα καὶ γνώριμα», φ. 80^{β}—89^{β}. (Μετὰ τὸ φύλλον 89 προσετέθη ἕτερον βομβύκινον τεῦχος, περιέχον τὰ ὑπ' ἀριθ. 18—30 κείμενα· τοῦτο δὲ διῄρηται εἰς τρισκαίδεκα τετράδια. Ἡ γραφὴ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς). Τὸ κείμενον τοῦ Ἀφροδισιέως ἐγράφη λίαν συμπεπυκνωμένως καὶ μετὰ πολλῶν ταχυγραφικῶν σημείων· λήγει δὲ εἰς τὰς λέξεις «καὶ ἄλλως μέρεσι κρύπτεσθαι τῆς μαστίχης τὰς ἐναντίας δυνάμεις». Τὸ ἱεροσολυμικὸν ἀπόγραφον συμπληροῖ τὸ ἀτελῶς γνωσθὲν ἄχρις ἡμῶν κείμενον τῶν προβλημάτων, οὗτινος τελευταία ἔκδοσις ἡ τοῦ Bussemaker ἐν τ. IV Ἀριστοτέλους ἁπάντων ἐκδ. Didot, σ. 291 κέ.

18. «Ἀριστοτέλους περὶ ζῴων μορίων». Κείμενον, ἑρμηνεία καὶ σχόλια ἐν τοῖς μετώποις καὶ μεταξὺ τῶν στίχων, φ. 90^{α}—166^{α}. Ἐν ἰδιαιτέρᾳ ἀνεκδότῳ πραγματείᾳ ἐσημειωσάμην λεπτομερέστατα ἁπάσας τὰς διαφόρους ἀναγνώσεις τοῦ κειμένου, ἐξ ὧν αἱ πλείους πρωτοφανεῖς, μὴ σημειούμεναι ἐν τῇ βερολινείᾳ ἐκδόσει. Ἡτοίμασα δὲ πρὸς ἔκδοσιν καὶ τὴν ἑρμηνείαν καὶ τὰ σχόλια.

19. «Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου ποίημα αὐθωρὸν περιέχον πᾶσαν θεογονίαν ἐν βραχεῖ μετὰ προσθήκης καὶ κατάλογον τῶν ἐπὶ τὴν Ἴλιον ἀρίστων Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων». Ἀρχ. «Φέρε ψυχὴ βασίλισσα», φ. 166^{α}. Τέλος· «τῶν οὐρανίδων δὲ θεῶν Ἑρμῆν τε καὶ τὴν Ἶριν». Στίχοι 363, ὧν τὸ κείμενον δίστηλον καθ' ἑκάστην σελίδα. Ὁ Bekker ἐξέδωκε τὸ ποίημα τοῦτο εἰς 777 στίχους κατὰ ἀντίγραφον τῆς βιβλιοθήκης Casanatensis (Abhandlungen der k. Akademie der Wissenschaften zu Berlin aus dem Jahre 1840, σ. 147—167). Μετ' αὐτὸν ὁ Matranga ἐξέδωκε τὸ αὐτὸ κείμενον εἰς 618 στίχους (Anecdota graeca τ. II, σ. 577—598). Ὅρα περί τε τοῦ κειμένου καὶ τῶν ἐκδόσεων G. Hart

de Tzetzarum nomine vitis scriptis (Lipsiae 1880) σ. 37—40, καὶ H. Giske de Ioannis Tzetzae scriptis ac vita (Rostochii 1881) σ. 53—55.

20. «Τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Φωτίου, κατὰ τῶν τῆς παλαιᾶς Ῥώμης ὅτι ἐκ τοῦ Πατρὸς μόνου ἐκπορεύεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ». Ἀρχ. «Εἰ ἁπλοῦν μὲν τὸ πνεῦμα», φ. 168β. Migne τ. 102, σ. 392.

21. «Ἑτέρου τὰ ὑποτεταγμένα δύο κεφάλαια». Ἀρχ. «Ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ἁπάντων», φ. 169α.

22. «Γράμμα σταλὲν πρὸς τὸν βασιλέα κυρὸν Ἀλέξιον τὸν Κομνηνὸν ὡς ἐκ τῶν Λατίνων παρά τινος ἐλλογίμου ἐπισκόπου Μεδιολάνων (Πέτρου Χρυσολάνου), περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος». Ἀρχ. «Ἄκουσον καὶ νόησον», φ. 169α. Migne τ. 127, σ. 911.

23. «Τοῦ μοναχοῦ κυροῦ Ἰωάννου καὶ πρώτου τοῦ ὄρους, τοῦ Γάνου, τοῦ Φουρνᾶ ἀντιρρητικὴ πρὸς ταῦτα ἀπολογία». Ἀρχ. «Ὁ γράψας ἅπερ ἐβούλου» φ. 170β. Ἐξεδόθη ὑπὸ Α. Δημητρακοπούλου ἐν Ἐκκλησιαστ. Βιβλιοθήκῃ (ἐν Λειψίᾳ 1866) τ. I, σ. 36—47.

24. «Τοῦ Μεθώνης κυροῦ Νικολάου περὶ τοῦ ἐκπορεύεσθαι τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐκ τοῦ Πατρὸς μόνου». Ἀρχ. «Βασιλεῦ οὐράνιε», φ. 173α. Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ περιβοήτου πλαστογράφου Κωνσταντίνου Σιμωνίδου (!) «Νικολάου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Μεθώνης λόγος πρὸς τοὺς Λατίνους περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὅτι ἐκ τοῦ Πατρὸς οὐ μὴν καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορεύεται, πρῶτον ἤδη ἐκδιδόμενος ὑπὸ Κ. Σιμωνίδου κτλ., ἐν Λονδίνῳ, ‚αωνη'». Ὁ προταχθεὶς δὲ τῇ ἐκδόσει ταύτῃ βίος τοῦ Νικολάου περιέχει πολλὰς ψευδεῖς καὶ πεπλασμένας περὶ αὐτοῦ εἰδήσεις.

25. «Τοῦ αὐτοῦ κεφαλαιώδεις ἔλεγχοι τοῦ παρὰ Λατίνοις καινοφανοῦς δόγματος τοῦ ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορεύεται». Ἀρχ. «Ὁμολογουμένου τοῦ ὅτι», φ. 180β. Α. Δημητρακοπούλου ἐκκλησιαστ. βιβλιοθήκης τ. I, σ. 359—380.

26. «Πέτρου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου τῆς θεουπόλεως μεγάλης Ἀντιοχείας πρὸς τὸν μακαρίτην πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως τὸν Κηρουλάρην κῦρ Μιχαήλ, περὶ τοῦ τίνα δεῖ τῶν τοιούτων παρατρέχειν διὰ τὸ ἀγροῖκον καὶ βαρβαρῶδες τοῦ ἔθνους καὶ τὸ βίαιον τῆς μακρᾶς συνηθείας, πρὸς τίνα δὲ ἔχειν ἡμᾶς ἀσυμβάτως καὶ τίνα ψευδῶς αὐτῶν κατηγοροῦνται». Ἀρχ. «Ὅσα ἐπονηρεύσατο», φ. 183β Corn. Will acta et scripta quae de controversis ecclesiae graecae et latine κτλ. σ. 189 κέ.

27. «Ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Βενετίας ἤγουν Ἀκυλίας ἀποσταλείσης παρὰ τοῦ αὐτοῦ Πέτρου πατριάρχου Ἀντιοχείας, περὶ τῶν ἀζύμων». Ἀρχ. «Οἱ τὰ ἄζυμα ἐσθίειν βουλόμενοι», φ. 185α. Corn. Will acta et scripta σ. 217, γραμμὴ 10 κέ.

23. «Τοῦ ὑπερτίμου κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ, περὶ τῆς ἁγίας τριάδος». Ἀρχ. «Ἡ ἁγία καὶ καθολικὴ ἐκκλησία», φ. 185β. Fabricii, Bibl. graecae liber V (Hamburg 1712) σ. 76 τοῦ περὶ Ψελλοῦ τμήματος, ἀριθ. ι' καὶ ια'.

29. «Τὰ παρὰ τῶν Φράγκων παρὰ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν συνήθειαν δοξαζόμενα καὶ τελούμενα, δι' ἃ καὶ ἔχομεν πρὸς αὐτοὺς ἀκοινωνήτως, εἰσὶ ταῦτα». Ἀρχ. «Λέγουσι τὸ πνεῦμα», φ. 186β.

30. «Τοῦ μακαρίου Βουλγαρίας κυροῦ Θεοφυλάκτου προσλαλιὰ τινὶ τῶν αὐτοῦ ὁμιλητῶν περὶ ὧν ἐγκαλοῦνται Λατῖνοι». Ἀρχ. «Εἰσῆλθε τὸ ἀξίωμά σου», φ. 187α—191β. C. Will acta et scripta σ. 229 κέ.

109. Τεῦχος χαρτῷον (0,32×0,215) ἐκ. φ. 312, γραφὲν ἐν ἔτει 1679 ὑπὸ Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ. Τὸ κείμενον δίστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 27 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,253×0,16). Ἐν ἀρχῇ ὑπάρχουσι δύο περιπλέον φύλλα, ἅτινα περιέχουσι κατάλογον συγγραμμάτων τοῦ ἀββᾶ Ἡσαΐου καὶ ἐν τέλει τὴν σημείωσιν· « † Μοναχὲ ἀναγινώσκων τὴν βίβλον ταύτην εὔχου Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ ὅπως κύριος ὁ Θεὸς ἐλεήσῃ αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὃς καὶ τὴν γένεσιν ἔσχεν ἐξ Ἀδριανουπόλεως». Ἐν τέλει

τοῦ φ. 106α· «Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον ἐπὶ ἔτους τοῦ σωτηρίου πάθους ͵αω χω οω θω: διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου κῦρ Φιλοθέου καὶ ἐπροσηλώθη ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα, ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ». Καὶ ἐν φ. 305β «Ἡ παροῦσα βίβλος ἐγράφη διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου κῦρ Φιλοθέου καὶ ἀφιερώθη ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ. Χεὶρ Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ».

1. Τοῦ ὁσίου ἀββᾶ Ἠσαΐου συγγραμμάτια κθ' (φ. 1—100), ὧν τὸ πρῶτον ἐπιγράφεται «ἐντολαὶ τοῖς ἀδελφοῖς τοῖς μετ' αὐτοῦ». Ἀρχ. «Οἱ θέλοντες μεῖναι μετ' ἐμοῦ» κτλ. Τὸ τελευταῖον πονημάτιον ἐπιγραφόμενον «θρῆνοι» ἄρχεται ὧδε· «οὐαὶ ὑμῖν φιλήδονοι» κτλ. Παρὰ Migne λατινιστὶ τ. 40, σ. 1105 κέ.

2. Βασιλείου Καισαρείας «λόγος περὶ τοῦ δεῖν τὴν προσευχὴν προτιθέναι πάντων». Ἀρχ. «Πᾶσα πρᾶξις», φ. 101α. Migne τ. 31, σ. 1325.

3. Ἐφραὶμ Σύρου «λόγος εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν κτλ. λόγος γ'». Ἀρχ. «Προσέλθετε καὶ δεῦτε», φ. 107α. Ἐκδ. Assemani τ. I, σ. 167.

4. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος δεύτερος περὶ τοῦ ἀντιχρίστου» Ἀρχ. «Πῶς ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς», φ. 110β. Ἐκδ. Assemani τ. II, σ. 222.

5. Ἀναστασίου Ἀντιοχείας τοῦ Σιναΐτου «λόγος εἰς τὴν παρείσβασιν τῶν νηστειῶν καὶ εἰς τὸν ἕκτον ψαλμόν». Ἀρχ. «Πρέπουσαν τῆς τῶν νηστειῶν», φ. 119α. Migne τ. 89, σελ. 1077.

6. Ἐφραὶμ Σύρου «λόγος εἰς πατέρας τελειωθέντας». Ἀρχ. «Τὴν καρδίαν μου ἀλγῶ», φ. 132α. Ἐκδ. Assemani τ. I, σ. 172.

7. Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἕτερος εἰς πατέρας τελειωθέντας. Ἀρχ. «Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ», φ. 135α. Ἐκδ. Assemani τ. I, σ. 175.

8. Ἐφραὶμ Σύρου «ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μονάζοντα περὶ ὑπομονῆς καὶ τοῦ μὴ ἀπατᾶσθαι τοῖς λογισμοῖς προφάσει δικαιωμάτων καὶ λέγειν ὅτι βοσκὸς πορεύομαι· καὶ περὶ σωφροσύνης». Ἀρχ. «Πολλὰ παραινέσαντες», φ. 139α (ἐκδ. Assemani τ. II, σ. 186). Παρέπονται πολλὰ ἄλλα πονήματα τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ,

ὧν τὸ τελευταῖον (φ. 217β κέ) ἐπιγράφεται «παραινέσεις πρὸς μοναχούς», τὸ ὅλον 46.

110. Τεῦχος βομβύκινον (0,31 × 0,235) ἐκ φ. 268, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΔ' ἑκατ. Ἐλλιπὲς κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος, βεβλαμμένον ἐξ ὕδατος καὶ διάτρητον πολλαχοῦ ὑπὸ σητῶν. Τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ γραμ. 35 καθ' ἑκάστην σελίδα.

Ἑρμηνεία ἀκέφαλος (Θεοδώρου Βαλσαμῶνος?) εἰς τοὺς κανόνας οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν συνόδων καὶ εἴς τινα κανονικὰ πονημάτια ἁγίων πατέρων. Ἄρχεται ἀπὸ τῶν τελευταίων λέξεων τοῦ ιθ' κανόνος τῆς ς' οἰκουμενικῆς συνόδου· «ἀπαραιτήτου καὶ ἀναγκαίας ἀσχολίας ὄντας ἐλευθέρους ἀδελφικῶς ἐπιπλήττεσθαι». Ἀπὸ φ. 264 ἑρμηνεύεται ἡ πρὸς Ἀμφιλόχιον α' κανονικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Βασιλείου.

111. Τεῦχος χαρτῷον (0,31 × 0,215) ἐκ φύλλων 489, γραφὲν ὑπὸ Ἱεροθέου μητροπολίτου Μονεμβασίας μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1588 — 1591. Τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ γραμ. 34 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,23 × 0,14). Τὰ πρῶτα φύλλα μέχρι φ. 193β ἐγράφησαν ἐν Μόσχᾳ κατὰ τὴν ἐν τέλει σημείωσιν· «Ἐν ἔτει ,ζγζω (1588) σεπτεμβρίῳ ιζ' ἡμέρᾳ γ'. † Ὁ Μονεμβασίας Ἱερόθεος, ἐν Μοσχοβίᾳ». Τὰ φύλλα 197—396β ἔγραψεν ὁ Ἱερόθεος ἐν Βλαχίᾳ. Ὅρα φ. 396β «Ἱερόθεος ὁ Μονεμβασίας, ἐν ἔτει ,ζγθω (1591) ἰουνίῳ ι', ἐν Βλαχίᾳ κατερχόμενος ἐκ Ῥωσίας» (ἡ σημείωσις ἐξηκολούθει, ἀλλ' ἄλλη χεὶρ ἀπέξυσεν αὐτήν). Ἐν φ. 489 σημείωσις Ἀρσενίου Ἐλλασσῶνος, ἔχουσα οὕτω πιστῶς· «† Ὁ ταπεινὸς ἀρχιεπίσκοπος Ἐλασσόνος καὶ τῶν Ἀρχαγγέλων τῆς μεγάλης Μοσχοβίας Ἀρσένιος στέλλω τὸ παρὸν βιβλίον, τὸ ὁποῖον εἶναι γράμματα οἰκειόχειρα τοῦ σοφωτάτου μητροπολίτου Μονεμβασίας κῦρ Ἱεροθέου, εἰς τὸ πατριαρχεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἵνα εὑρίσκεται αὐτὸ κτῖμα ἀπαρασάλευτον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας διὰ μνημόσυνον αὐτοῦ καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, παρὰ μηδενὸς ἀποξενομένου αὐτὸ ἐν βάρει ἀλύτου ἀφορισμοῦ. ,ζρια'» (1602—1603). Κατόπιν ἰδιόχειρος σημείωσις τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Δοσιθέου· «ἀλλ' οἱ καλοὶ προεστότες τῆς τοῦ πατριαρχείου

Κωνσταντινουπόλεως τοῦτο ἀπεμπολήσαντες, ἠγώρασε αὐτὸ τὸ ἐν πολλῶν χερσὶ μεταπεσεῖν ὁ Παναγιώτης μέγας ἑρμηνεὺς τῆς βασιλείας· καὶ μετὰ τὸν ἐκείνου θάνατον περιῆλθεν εἰς ἡμᾶς καὶ ἀφιερώσαμεν τῷ παναγίῳ τάφῳ, 1674. Εἴη δὲ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος, ὅστις αὐτὸ τοῦ ἁγίου τάφου ἀποξενώσει. † ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Δοσίθεος ἀποφαίνεται». Τὰ φ. 194—196 ἄγραφα. Ἐν τέλει ὑπάρχουσιν 8 φύλλα ἄγραφα, ὧν-τινα περιέχουσιν ἀσημάντους σημειώσεις μεταγενεστέρας.

1. «Ἐκλογὴ δουλειῶν ἀναγκαίων ἐν τῷ τὴν σελήνην ὑπάρχειν συναντήματα τῶν ιβ' ζῳδίων». Ἀρχ. «Ἐν κριῷ οὔσης», φ. 1α.

2. «Τοῦ ὑπερτίμου Κωνσταντίνου τοῦ Ψελλοῦ στίχοι ἰαμβικοὶ εἰς τὴν τελευτὴν τῆς Σκλήρινας». Ἀρχ. «Νῦν κοσμικὴ θύελλα», φ. 1β. Ἡτοιμάσθησαν πρὸς ἔκδοσιν.

3. (Ψελλοῦ) ζητήματα δι' ἐπῶν ἐλεγείων καὶ λύσεις αὐτῶν. Ἀρχ. «Ἄνδρ' ἐμὸν εἷλεν ἐχυρὸς», φ. 4β.

4. «Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου οἴνου ἀκράτου πλῆρες κεράσματος». Ἀρχ. «Χεὶρ μὲν κυρίου ἡ δύναμις αὐτοῦ», φ. 5β.

5. «Περὶ βροντῶν καὶ σεισμῶν». Ἀρχ. «Ποικίλης μὲν οὔσης καὶ πολυσχιδοῦς», φ. 7α.

6. (Γελασίου Κυζικηνοῦ) «σύνταγμα τῆς ἐν Νικαίᾳ ἁγίας συνόδου περὶ ὧν διημφισβήτησαν πρὸς τοὺς ἁγίους πατέρας οἱ αἱρετικοὶ καὶ ἐκφώνησις τοῦ κρατήσαντος ὀρθοδόξου δόγματος. Προοίμιον εἰς τὰ κατὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον πραχθέντα», φ. 9α.

7. (Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας) «περὶ Διονυσίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ὅτι καὶ αὐτὸς κατὰ τῆς Ἀρείου ἐφρόνει αἱρέσεως, ὡς ἡ ἐν Νικαίᾳ σύνοδος, καὶ μάτην αὐτὸν συκοφαντοῦσιν οἱ ἀρειομανῖται ὡς ὁμόδοξον ἑαυτῶν. Πλῆρες τὸ παρὸν καὶ φρενῶν καὶ δογμάτων». Ἀρχ. «Βραδέως ἐδήλωσας περὶ τῆς νῦν διαλέξεως» κτλ., φ. 43. Migne τ. 25, σ. 480.

8. «Περὶ τῆς πανουργίας καὶ ὑποκρίσεως τῶν ἀρειομανιτῶν καὶ πῶς μετασχηματιζόμενοι πλανᾶν ἐπιχειροῦσι τοὺς ἀγνοοῦντας αὐτούς». Ἀρχ. «Πάντα μὲν ὅσα», φ. 48β. Ἐν τέλει σημειοῖ ὁ Ἱερόθεος· «τέλος τῶν πρακτικῶν τῆς ἁγίας οἰκουμενικῆς συνό-

δου· οὔτε τὸ παρὸν οὔτε τὸ πρὸ αὐτοῦ φαίνεται παρὰ τίνος ἐγράφησαν καὶ ζητητέον».

9. Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἐφέσῳ τρίτης οἰκουμενικῆς συνόδου μετὰ τῶν οἰκείων ἐγγράφων (φ. 56α—196β), ὧν πρῶτον Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολή, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀφίκοντο μέν τινες» κτλ. Mansi IV, σ. 588. Τελευταῖον ἔγγραφον κεῖται ἀπολογία Κυρίλλου πρὸς τὴν πονηθεῖσαν Θεοδωρίτῳ Κύρρου ἀνατροπὴν τῶν ιβ' κεφαλαίων. Ἀρχ. «Πλείστην ὅσην» κτλ. Mansi V, σ. 85 κέ.

10. «Ἰωσὴφ μοναχοῦ, ᾧ Βρυέννιος τὸ ἐπώνυμον, ὁμιλίαι διάφοροι ῥηθεῖσαι ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῆς βασιλείας Μανουὴλ τοῦ Παλαιολόγου καὶ πατριαρχίας Ἰωσὴφ τοῦ ἁγιωτάτου», φ. 197—366. Αἱ ὁμιλίαι εἰσὶν 29, ἔχουσαι ἀκριβῶς τὴν ἑξῆς τάξιν κατὰ τὴν ἔκδοσιν Εὐγενίου Βουλγάρεως (ἐν Λειψίᾳ 1768). Τόμ. Ι, σ. 1—406, 407—468. ΙΙ, σ. 1—298 καὶ 322—404.

11. Ἀνωνύμου πόνημα κατὰ Λατίνων, διῃρημένον εἰς 120 κεφάλαια, ὧν προτέτακται ὁ πίναξ ἐν φ. 397—399β. Ἀρχ. «α'. Τὸ τοῦ λόγου σὺν Θεῷ προοίμιον περὶ τοῦ δεῖξαι ὅτι τὰ μὲν ἡμέτερα παριστῶσι καὶ κανόνες καὶ νόμοι καὶ πᾶσα θεία καὶ πατρικὴ γραφή, τὰ δὲ τῶν Λατίνων πάντη ἔχει τὸ ἀσύστατον. Πολλὰ μὲν καὶ πανταχόθεν τὰ δίχα πάσης ἀντιλογίας» κτλ. Ἐν τέλει ὑπογραφὴ τοῦ καλλιγράφου· «Ἱερόθεος ὁ Μονεμβασίας ἐν ἔτει ͵ζηθῳ ἰουνίῳ ι' ἐν Βλαχίᾳ, κατερχόμενος ἐκ Ῥωσίας». Ἐκ τοῦ παρόντος, ὡς φαίνεται, κώδικος ἐξεδόθη ἀνωνύμως ὑπὸ Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐν ἀρχῇ τοῦ Τόμου Καταλλαγῆς, τυπωθέντος ἐν Γιασίῳ τῷ 1692· κατόπιν δ' ἀνεγνώρισεν ὅτι τὸ πόνημα συνετάχθη ὑπὸ Μακαρίου μητροπολίτου Ἀγκύρας, ἐντυχών που ἴσως δευτέρῳ ἀπογράφῳ [1]. Ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ βιβλιοθήκῃ Βιέννης τὸ πόνημα ἐπιγράφεται οὕτω· «Μακαρίου μητροπολίτου Ἀγκύρας πόνημα, τὸ μὲν καθόλου κατὰ τῆς τῶν Λατίνων κακοδοξίας, περὶ δέ που τὰ τέλη καὶ κατὰ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου

[1] Δοσιθέου, Ἱστορία περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων βιβλ. Ι', μέρους β' κεφ. ς' § ε', σελ. 954 «Τὰ αὐτά φησιν ὁ Ἀγκύρας Μακάριος... οὗτος ἐστὶν ὃς ἐν τῷ Τόμῳ τῆς Καταλλαγῆς ὠνομάσθη ἀνώνυμος πρῶτος».

καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς ἀθέων, ὅπερ καὶ διακέκριται εἰς κεφάλαια ἑκατὸν εἴκοσι» (P. Lambecii, Commentariorum de aug. bibliotheca caes. vindobonensi liber quintus, Vindob. 1672), σ. 223, cod. 176. Λέων ὁ Ἀλλάτιος μιμνήσκεται τοῦ συγγράμματος τοῦ Μακαρίου μετὰ ἀποστροφῆς, χαρακτηρίζων τὸν συγγραφέα ἀδίκως συκοφάντην (ὅρα Allatii, de ecclesiae occidentalis atque orientalis perpetua consensione (Colon. 1648, σ. 865 — 866)· πολλὰ ὅμως ἀποσπάσματα ἐχρησιμοποίησε πρὸς ὑποστήριξιν τῆς θέσεως αὐτοῦ.

12. «Βησσαρίωνος Καρδηνάλεως τῆς τῶν Ῥωμαίων ἐκκλησίας περὶ τοῦ τῆς ἱερᾶς εὐχαριστίας μυστηρίου καὶ ὡς τοῖς τοῦ Κυρίου ῥήμασι μάλιστα τελειοῦται καὶ ἱερουργεῖται» [2]. Ἀρχ. «Τοῦ ἱεροῦ τῆς συνάξεως», φ. 475α—486β. Λατινιστὶ παρὰ Migne τ. 161, σ. 493. Πρβλ. Lambecii comment. liber V, σ. 173.

13. Γενναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἀνεπίγραφον περὶ τῆς ἁγίας εὐχαριστίας. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ περὶ τοῦ μυστηριώδους σώματος καὶ αἵματος», φ. 487α. Migne τ. 160, σ. 376.

14. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου τεμάχιον «ἐκ τῆς θεωρίας τοῦ μυστηρίου τοῦ ἐπὶ τῶν ἱερῶς κεκοιμημένων». Ἀρχ. «Οὕτως καὶ τὰς ἀφοριστικὰς ἔχουσιν», φ. 488α. Migne τ. 3, σ. 580, c.

15. «Αἱ τῆς λογικῆς πᾶσαι λέξεις ἀραβικῶς». Ἀρχ. «Ποιητική, χαγιάρ», φ. 488α. Παρέπονται συνταγαὶ πρὸς κατασκευὴν δύο φαρμάκων καὶ τὰ ἐν ἀρχῇ τῆς περιγραφῆς τοῦ κώδικος ἀντιγραφέντα σημειώματα Ἀρσενίου καὶ Δοσιθέου.

112. Τεῦχος χαρτῷον (0,312×0,21) τῆς ις' ἑκατ., ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 208. Καθ' ἑκάστην σελίδα 27 γραμμαὶ (0,215×0,135). Μεταξὺ τῶν φύλλων 12 καὶ 13 παρενεβλήθησαν ἐν ἔτει 1666 φύλλα 67 περιέχοντα διηγήσεις ἀσκητικάς, ὡς περὶ Ἀλεξάνδρας, περὶ τῆς φιλοπλούτου παρθένου κτλ. Τὸ βιβλίον ἦν πρότερον κτῆμα Ναθαναὴλ μοναχοῦ Γερότα. Σημείωσις δὲ

[2] Ἐν τῷ μετώπῳ χεὶρ τοῦ ιζ' αἰῶνος ἐσημείωσε· «θαυμάζειν μοι ἔπεισι τίς ὁ τὸν ἐπάρατον καὶ λειποτάκτην Βησσαρίωνα τῇ παρούσῃ ἁγίᾳ πυκτίδι ἐνέταξεν· ἡμεῖς γὰρ τοῦτον ἀντάρτην ἔχομεν, ὁμοίως καὶ τοὺς αὐτοῦ λόγους οὐ δεχόμεθα».

κεκαλυμμένη (ἐν φ. 208β) ἀλλ' εὐχερῶς διακρινομένη λέγει· «Σίμων ἱερομόναχος καὶ ἡγούμενος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου Κύκκου προσήλωσε τὸ παρὸν βιβλίον εἰς τὴν λαύραν τοῦ ἁγίου Σάββα ἐν Ἱεροσολύμοις».

1. Παλλαδίου ἡ πρὸς Λαῦσον ἱστορία ἐν κεφαλαίοις ϙβ' κατὰ τὸν προτεταγμένον πίνακα. Ἀρχ. «Μακαρίζω σου τὴν προαίρεσιν», φ. 2α.—«Πολλῶν πολλὰ» κτλ., φ. 3α. Migne τ. 34, σ. 1001.

2. «Κεφάλαια τῆς κατ' Αἴγυπτον ἱστορίας» λβ', φ. 115β.

3. «Ἡ κατ' Αἴγυπτον τῶν μοναχῶν ἱστορία». Ἀρχ. «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ θέλων πάντας σωθῆναι», φ. 116α. Cotelerii, Monumenta ecclesiae graecae τ. III, σ. 171—184.

4. «Περὶ Βραχμάνων». Ἀρχ. «Ἡ πολλή φιλοπονία σου», φύλλ. 168β.

5. Βασιλείου Καισαρείας «ἐκ τῶν ἀσκητικῶν». Ἀρχ. «Ψυχή φησὶν ἥτις ποιήσει», φ. 184β.

113. Τεῦχος χαρτῷον (0,31×0,21) ἐκ φύλλων 255, γραφὲν ἐν ἔτει 1672. Καθ' ἑκάστην σελίδα 27 γραμμαὶ (0,25×0,155).

«Παραινέσεις ἁγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος ἐν ἐπιτομῇ τὴν εἰς ἄκρον αὐτῶν ἀρετὴν δηλοῦσαι». Ἀρχ. «Ἠρώτησέ τις τὸν ἀββᾶν Ἀντώνιον λέγων· εἰπέ μοι τί φυλάξας» κτλ. Ἐκ τῶν περιεχομένων σημειῶ α') «κεφάλαια λόγων ἃ ἀπέστειλεν ὁ ἀββᾶς Μωϋσῆς πρὸς τὸν ἀββᾶν Ποιμένα», φ. 3β. β') «ἐκ τῶν λόγων τῆς ἀββᾶς Θεοδώρας» Ἀρχ. «Ἀδελφοὶ καλὸν», φ. 4α. γ') «λόγοι τοῦ ἀββᾶ Ζήνου», φ. 30. δ') «ἀποφθέγματα τοῦ ἀββᾶ Νείλου», φ. 35. ε') «Νείλου ἀσκητοῦ καὶ ἀναχωρητοῦ τοῦ ὄντως φιλοσόφου ἀποφθέγματα πρὸς Θαλέλαιον», φ. 88. ϛ') τοῦ αὐτοῦ Νείλου ἐπιστολαὶ ἀποφθέγματα, φ. 113α. ζ') «ἕτεροι λόγοι τοῦ ἀββᾶ Ἡσαΐου», φ. 124α. η') «Ἀναστασίου μοναχοῦ καὶ ταπεινοῦ διηγήματα ψυχωφελῆ καὶ στηρικτικά, γενόμενα ἐν διαφόροις τόποις ἐπὶ τῶν ἡμετέρων χρόνων». Ἀρχ. «Τὰς εὐλάλους τῶν ἡδυτάτων» φ. 217β—255α. Ὁ συγγραφεὺς Κύπριος· ἔζη δὲ ἐπὶ τῆς ἀραβικῆς καταχτήσεως Συρίας καὶ Παλαιστίνης, ἧς περιηγήθη τότε πολλὰς πόλεις καὶ ἰδίᾳ τὰς μονὰς Παλαιστίνης καὶ τὸ Σίναιον

ὅρος. Ἀντίγραφά τινα ἀτελῆ, ὡς φαίνεται, σημειοῖ ὁ καρδινάλιος Pitra ὑπ' ἀριθ. 39 τῶν Anastasiana (Juris ecclesiastici graecorum historia et monumenta τ. II, σ. 246). Ἐκ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπογράφου ἐκδοθήσονταί τινα κεφάλαια πρὸς χρῆσιν τῶν παλαιστινολόγων. Ἐν τέλει τοῦ κώδικος σημείωσις, ἔχουσα οὑτωσὶ ἀπαραλλάκτως· «† δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν ἕνεκα πάντων. ἡ βίβλος ἔσχεν ἧδε σὺν Θεῷ πέρας, καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαί μοι τὸν ἁμαρτωλόν, ὅτι τὸ ἀνθήβολον δὲν ἦχεν ὀρθογραφία κἀγὼ ἀμαθῆς ὅμως ἐδιόρθωσα τί: — † ἔτους ,ζρπ' (1672) μηνὶ μαρτίω ιβ': — † τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ ὁσιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυρίου Φιλοθέου, καὶ ἀφιερώθη ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα, εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ. ἔτος Χριστοῦ καταβάσεως: ,αω χω οω ηω».

114. Τεῦχος χαρτῷον (0,305×0,215) τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ 218 φύλλων. Καθ' ἑκάστην σελίδα 18 γραμμαὶ (0,183×0,12). Τὸ κείμενον μονόστηλον, ἡ γραφὴ μεγάλη καὶ λίαν ἐπιμεμελημένη.

Ψαλτήριον πλῆρες. Τὸ πρῶτον κεφαλαιῶδες στοιχεῖον ἑκάστου ψαλμοῦ λίαν μέγα, κεχρωματισμένον ἐνιαχοῦ καὶ πεποικιλμένον μετὰ σχεδίων ἀνθέων καὶ ἄλλων κοσμημάτων.

115. Τεῦχος χαρτῷον (0,32×0,21) ἐκ 234 φύλλων, γραφὲν ἐν ἔτει 1751.

1. (Θεοφίλου Κορυδαλλέως) προοίμιον ῥητορικῆς τέχνης, οὗ ἡ ἀρχὴ «τὴν ἔμφυτον ἐπιθυμίαν» καὶ τέχνη ῥητορικὴ (Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου), φ. 1—143. Ἐν τέλει· «ἐγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Ἰωακεὶμ ἱερομονάχου κατὰ τὸ ,αψνα' σεπτεμβρίου ι'». Εἶτα πέντε φύλλα ἄγραφα.

2. (Θεοφίλου Κορυδαλλέως) «ὑπόμνημα συνοπτικὸν καὶ ζητήματα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν». Ἀρχ. «Προοίμιον. οἷόν τις νέηλυς», φ. 144—234. Ἐν τέλει· «τέλος τῆς ὅλης βίβλου τῆς περὶ οὐρανοῦ· ἐγράφθη παρὰ τοῦ εὐτελοῦς τε καὶ πολλοστοῦ πάνυ Ἰωακεὶμ ἐν ἱερομονάχοις τοῦ ἐξ ἐφάς, ,αψνα'».

116. Τεῦχος χαρτῷον (0,308×0,21) ἐκ σελίδων 176, γρα-

φὲν ἐν λεπτογραμμίᾳ φιλοκάλως. Καθ' ἑκάστην σελίδα 31 ἢ 32 γραμμαὶ (0,203×0,135) ἠριθμημέναι ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου κατὰ ἕξ. Ἐν τέλει ἀπώλοντο φύλλα τινά, ἀλλὰ τὸ κείμενον αὐτῶν ἀνεπλήρωσε χεὶρ τοῦ ιη' αἰῶνος (σελ. 164—176). Ἐν τῷ μετώπῳ τῆς πρώτης σελίδος «† καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Νεοφύτου ἱερομονάχου Νοταρᾶ τοῦ Πελοποννησίου καὶ ἁγιοταφίτου» [1].

Θεοφίλου Κορυδαλλέως ὑπόμνημα εἰς τὴν περὶ ψυχῆς πραγματείαν Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Τὸ φυσιολογικὸν τῆς θεωρίας μέρος» κτλ. Ἐν τέλει «1677».

117. Τεῦχος χαρτῷον (0,312×0,205) ἐκ 257 φύλλων, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος ὑπὸ τριῶν διαφόρων χειρῶν.

1. Ἰωάννου Ζωναρᾶ «ἐξήγησις τῶν ἀναστασίμων κανόνων τῶν τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ περὶ κανόνος καὶ εἱρμοῦ καὶ τροπαρίων καὶ ᾠδῆς» κτλ. Ἀρχ. «Ἐπεὶ κανόνων ἑρμηνεία», φ. 1α.

2. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς αὐτοὺς ἀναβαθμοὺς καὶ περὶ τῆς ἐνοειδοῦς αἰτίας τοῦ ἁγίου Πνεύματος». Ἀρχ. «Πρὸς τοὺς ἐρομένους ὁ λόγος», φ. 138α.

3. «Τοῦ φιλοσόφου κυροῦ Θεοδωρίτου Προδρόμου ἐξήγησις εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱεραῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἐκτεθέντας κανόνας παρὰ τῶν ἁγίων μελῳδῶν Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου». Ἀρχ. «Οἶμαι ὦ ἄνθρωπε», φ. 141—165. Ἀτελὲς ἀντίγραφον.

[1] Προκόπιος Δημητρίου γράφει· «Νεόφυτος ἱερομόναχος Νοταρᾶς Πελοποννήσιος, ἐπίτροπος τοῦ ἁγίου τάφου καὶ ἀδελφὸς τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου Χρυσάνθου· ἀνὴρ εὐσεβείᾳ καὶ τρόπων χρηστότητι φαιδρυνόμενος, ἐλλόγιμος καὶ φιλομαθής, φιλόσοφος, θεολόγος καὶ μαθηματικὸς ἔμπειρος τῆς θείας Γραφῆς· μελετᾷ καὶ ἀναγινώσκει τὰς ἱερὰς βίβλους τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας». Σῴζονται ἐπιστολαὶ πρὸς αὐτὸν Γαβριὴλ Γ' πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (1707). Κ. Σάθα μεσαιων. βιβλιοθ. III, σ. 498, 518. Ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ὑπάρχουσιν ἐπιστολαὶ πρὸς αὐτὸν τῶν πατριαρχῶν Δοσιθέου καὶ Χρυσάνθου. Ὁ διδάσκαλος Σεβαστὸς Κυμινήτης ἔγραφε τῇ 20 φεβρουαρίου 1684 πρὸς Χρύσανθον· «ἀσπάζομαι ὅλῃ ψυχῇ καὶ τὸν αὐτάδελφόν σου ἅγιον ἀρχιδιάκονον κύριον Νεόφυτον ἰδίᾳ καὶ ἀμφοτέρους ὁμοῦ, τὴν ἱερὰν ξυνωρίδα καὶ κλέος τῆς ἐν Κωνσταντίνου σχολῆς» (E. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire τ. IV, σ. 2). Ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ σ. 19 ἀναγινώσκεται ἐπιστολὴ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου πρὸς Νεόφυτον «ἐπίτροπον τῶν σεβασμίων ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει προσκυνημάτων». Δύο δὲ ἐπιστολὰς τοῦ Νεοφύτου πρὸς Χρύσανθον σημειοῖ Σάθας ἔνθ. ἀνωτ. σ. 531.

4. 'Ανωνύμου «εἰσαγωγὴ τῆς λογικῆς». 'Αρχ. «Τὸ μέσον δι' οὗ ἕκαστος ἐν ἁπάσῃ ἐπιστήμῃ», φ. 166—215α.

5. 'Ανωνύμου «κοινῶς περὶ τῶν καθόλου». 'Αρχ. «Εἴρηται τὰς ἐπιστήμας», φ. 215β. 'Εν τέλει· «τέλος τῶν καθόλον κατὰ Πλάτωνα 'Αριστοτέλην καὶ νεωτέρους».

6. 'Ανωνύμου «περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως». 'Αρχ. «Οὐκ οἶδ' ὅπως τινὲς τῶν πάλαι», φ. 223.

118. Τεῦχος χαρτῷον (0,312 × 0,215) ἐκ φύλλων 195, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

1. Θεοφίλου Κορυδαλλέως τεμάχιον ἐκ τοῦ τέλους τῆς ἑρμηνείας εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν 'Αριστοτέλους. 'Αρχ. «τὸν δὲ νοῦν πρῶτον μὲν εἶναι νοητικόν», φ. 1—3β. 'Εν τέλει· «τέλος τῆς βίβλου τῆς ὅλης τῆς περὶ οὐρανοῦ· ἐγράφθη παρὰ τοῦ ἐλαχίστου τε καὶ πολλοστοῦ λίαν 'Ιωακεὶμ ἐν ἱεροδιακόνοις τοῦ ἐκ τῆς ἑῴας».

2. «Προλεγόμενα ἐν τῷ περὶ ψυχῆς βιβλίῳ α', τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλλέως». 'Αρχ. «Τὸ φυσιολογικὸν τῆς θεωρίας». φ. 4—195.

119. Τεῦχος χαρτῷον (0,31×0,206) ἐξ 197 φύλλων, γραφὲν ἀρχομένης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος. Τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ καθ' ἑκάστην σελίδα 33 γραμμαὶ (0,23 × 0,14).

«Τοῦ σοφωτάτου ἐξ ἀπορρήτων ('Αλεξάνδρου Μαυροκορδάτου) ἑρμηνεία εἰς τὴν περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τοῦ 'Αριστοτέλους πραγματείαν». 'Αρχ. «Προοίμον· περὶ τοιαύτην ἄρα καταγινόμεθα».

120. Τεῦχος χαρτῷον (0,313 × 0,21) ἐκ 219 φύλλων, γραφὲν μεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος. Τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ καθ' ἑκάστην σελίδα 30 γραμμαὶ (0,242×0,165).

«Τοῦ σοφωτάτου ἐξ ἀπορρήτων ('Αλεξάνδρου Μαυροκορδάτου) ἑρμηνεία εἰς τὴν περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τοῦ 'Αριστοτέλους πραγματείαν». 'Αρχ. «Περὶ τοιαύτην ἄρα καταγινόμεθα».

121. Τεῦχος χαρτῷον (0,305 × 0,215) ἐκ φύλλων 56 γραφὲν ἐν Μόσχᾳ τῷ 1667. 'Εν ἔτει 1674 ἦν κτῆμα Γρηγορίου Κυπρίου.

1. «Σύνθεσις ἐν ἐπιτόμῳ Ἰωάννου τοῦ ἐπικληθέντος Φιλοπόνου, περὶ χρόνων τινῶν καὶ κτίσεως κόσμου καὶ τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας, ἐν ᾗ καὶ περὶ Μακάρων». Ἀρχ. «Ἐπλάσθη ἤτοι ἐδημιουργήθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ», φ. 1.

2. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «ἐκ τῶν ὁράσεων τοῦ προφήτου Δανιὴλ, καὶ περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου καὶ περὶ τοῦ Χρυσοστόμου». Κείμενον ἀτελές, οὗ ἡ ἀρχὴ «ἄκουε οὐρανὲ μετὰ ἀκριβείας», φ. 10^{α}.

3. «Ὅρασις καὶ ἀποκάλυψις Δανιὴλ τοῦ προφήτου». Ἀρχ. «Ἔτους τρίτου τοῦ Κύρου», φ. 13^{α}. Προτέτακται ὀκτάστιχος χρησμός, οὗ ἡ ἀρχὴ «ἐν ἔτει τρίτῳ βασιλεύοντος».

4. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος περὶ τῆς δημιουργίας τῆς ψυχῆς». Ἀρχ. «Πίστευε ὅτι τὸ θεῖον ἐμφύσημα», φ. 33^{α}.

5. Λέοντος βασιλέως χρησμοὶ μετὰ σχεδογραφιῶν, φ. 34.

6. «Λέοντος τοῦ σοφωτάτου καὶ βασιλέως παραβόλον σὺν Θεῷ ἁγίῳ ὡς μυθικόν, ἔκ τινος μοναχοῦ Λεοντίου, ἐκ τῶν συμβολικῶν ἀνδριάντων τῆς Κωνσταντινουπόλεως». Ἀρχ. «Στίχ. ὃς τὸ κράτος πρὸς ἡμᾶς ἀνταλλάξων τὴν χάριν ταύτην καὶ τὴν ἡμῶν προσδοκίαν—Κείμενον—εἰς Οὐγκρίαν ἀκούω σημαίνουν» κτλ., φ. 37.

7. «Στίχοι σιβύλλας ἐρυθραίας». Ἀρχ. «Ἱδρῶσι γὰρ», φ. 54^{β}.

8. «Ἕτεροι στίχοι». Ἀρχ. «Στῆθι θεατὰ», φ. 55. Ἐν τέλει «χεὶρ Ἰωάννου ἱερέως Χίου, 1667 ἰουλίῳ 19, ἐν Μοσχοβίᾳ».

122. Λειτουργικὸν χαρτῷον (0,31 × 0,21) ἐκ φύλλων 104, γραφὲν ἐν ἔτει 1660. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 18 γραμμῶν καθ' ἑκάστην σελίδα (0,20 × 0,125) καὶ φιλοκάλως γεγραμμένον. Κεφαλαιώδη στοιχεῖα μεγάλα ποικιλόμορφα καὶ κεχρωματισμένα. Περιεχόμενα· α') λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου, φ. 1—23, ἧς ἐν τέλει «μνήσθητι Κύριε τοῦ δούλου σου Δανιὴλ ἱερομονάχου»· β') λειτουργία τοῦ ἁγίου Βασιλείου, φ. 24^{α}—53^{β}, μετὰ τοῦ αὐτοῦ σημειώματος ἐν τέλει· γ') λειτουργία τῶν προηγιασμένων, φ. 54^{α}· δ') «τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου καὶ ψάλτου», φ. 68· ε') τάξεις χειροτονιῶν ὑποδιακόνου, διακόνου, πρεσβυτέρου καὶ ἐπισκόπου, φ. 69^{β}—84· ς') «τάξις

γινομένη ἐπὶ τῆς ψήφου τῶν ἀρχιερέων», φ. 85α.· ζ') «τάξις γινομένη ἐν τῷ μικρῷ μηνύματι», φ. 85β· η') «τάξις γιν. ἐπὶ τοῦ μεγάλου μηνύματος», φ. 86α· θ') τάξις «εἰς προχείρισιν πατριάρχου», φ. 90. ι') «εὐχὴ συγχωρητικὴ ἐπὶ τὸν μεταληψόμενον», φ. 100. Ἐν φ. 103β—104α αἱ ἑξῆς τοῦ καλλιγράφου πορφυραῖ σημειώσεις. «† Δανιὴλ πόνος, ἐκ τῆς περιφήμου Πελοποννήσου, ἐκ χώρας Δρομπολυτζάς.—† Ἡ χεὶρ μὲν ἡ γράψασα σήπεται τάφῳ, γραφὴ δὲ μείνη (sic) εἰς πληρεστάτους χρόνους—† Αὕτη ἡ βίβλος ἐγράπτη (sic) ἔσωθεν εἰς θείαν καὶ ἱερᾶν βασιλεικὴν (sic) λαύραν τοῦ ἁγίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ Δανιὴλ, καὶ ἀφιερώθη ἐν τῷ κελίον (sic) τοῦ πατριάρχου ἔνδον τῶν Ἱεροσολύμων. ὅςτις δ' ἂν κτλ. Ἐν ἔτει ‚αχξ', αὐγούστου ιζ'».

123. Τεῦχος χαρτῷον (0,307×0,21) ἐκ φύλλων 225, γραφὲν ἐπιμελῶς καὶ φιλοκάλως περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΖ' ἑκατονταετηρίδος. Τὸ κείμενον καθ' ἑκάστην σελίδα μονόστηλον καὶ ἐξ 28 γραμμῶν (0,225×0,12). Κοσμήματα ταινιώδη καὶ μεγάλα κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἐρυθρᾶ.

«Λόγοι διάφοροι περιέχοντες τῶν παθῶν πάντων κατηγορίας δι' ἐνιστόρων παραδειγμάτων τῆς τε παλαιᾶς καὶ νέας διαθήκης τῶν ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ καθεξῆς, συγγραφέντες παρὰ Συμεὼν μοναχοῦ ἀνδρὸς καὶ παναθλίου ἁμαρτωλοῦ, πρὸς τὴν ἐμαυτοῦ ψυχὴν ἑκάστης κατηγορίας τὸν ταλανισμὸν ἀναφέροντες ἐν κεφαλαίοις τριάκοντα καὶ δυσί, καθὼς ὑποτέτακται». Ἕπεται ὁ πίναξ καὶ τὸ κείμενον. Ἰδὲ. Α. Π. Κεραμέως, Κατάλογ. τῶν χειρογράφων τῆς ἐν Σμύρνῃ βιβλιοθ. τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς σ. 29 - 30 καὶ Μαυρογορδ. Βιβλιοθ. τ. Ι, σ. 74, ἀριθ. 83.

124. Τεῦχος χαρτῷον (0,33 × 0,21) ἐκ φύλλων 181, γραφὲν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1724 καὶ 1740.

Κῶδιξ αὐτόγραφος τοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας Σιλβέστρου.

1. Ἱερεμίου Γ' πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως γράμμα πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς τοῦ θρόνου Ἀντιοχείας (1724 δεκεμβρ.), ἐκκηρῦττον τὸν λατινόφρονα Σεραφείμ, ἀνεψιὸν τοῦ προκαθηρημένου

Τύρου, χειροτονηθέντα δολίως εἰς πατριάρχην Ἀντιοχείας τῇ μετωνυμίᾳ Κυρίλλου, ἤδη κανονικοῦ πατριάρχου ὄντος Σιλβέστρου τοῦ ὑπὸ Ἀθανασίου τοῦ προπατριαρχεύσαντος ὑποδειχθέντος ἐνδιαθήκως καὶ κοινῇ ψήφῳ χειροτονηθέντος. Κατὰ συνέπειαν ἀφορίζονται καὶ καθαιροῦνται παντὸς ἱερατικοῦ βαθμοῦ ὅ τε ψευδὴς πατριάρχης Κύριλλος, οἱ χειροτονήσαντες αὐτὸν Γαβριὴλ Ἴπνι-Ἰνάν, ὁ Σεδανάγιας μητροπολίτης Νεόφυτος καὶ ὁ ψευδὴς ἀρχιερεὺς τῆς κώμης Φούρζουλ, ὡς καὶ οἱ συνεργοὶ τούτων ὁ Χαλεπίου Γεράσιμος, ὁ ἐκ Λύδδης Ὀχούρι-Βόχπε, ὁ Κασὶς Ἀπτελμεσὶχ «ἀπὸ τοῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου Τέϊρ Ἐχμέϊρε», ὁ Χούρι Τάτρος κλπ., φ. 1—2.

2. Σιλβέστρου πατριάρχου Ἀντιοχείας πρὸς τοὺς μητροπολίτας Παρθένιον Μεσοποταμίας, Ἀζαρίαν Θεοδοσιουπόλεως καὶ Καλλίνικον Ἀκήσκας, ὡς καὶ εἰς τοὺς ὀρθοδόξους κατοίκους τῶν αὐτῶν ἐπαρχιῶν, ἐπιστολὴ προτρεπτικὴ καὶ συμβουλευτικὴ (1734) ὅπως ἀποφύγωσι τὴν συναστροφὴν τῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν διασκορπισθέντων φραγκοπατέρων, διδάσκωσι δὲ καὶ παραινῶσι τὸ ποίμνιον μὴ ἀκούειν τῶν λόγων αὐτῶν. Ἐπειδὴ δὲ "ἀμελείᾳ τῶν προπατριαρχευσάντων ἁγίων πατριαρχῶν" εἰσέβαλον εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀντιοχείας καὶ πολλοὺς ἀπεπλάνησαν, αὐτὸς δὲ πρὸς ἀποδίωξιν αὐτῶν ἠναγκάσθη πολλὰ δαπανῆσαι καὶ ὑποβληθῆναι εἰς χρέος πεντήκοντα πουγγίων, εἰδοποιεῖ συγχρόνως ὅτι ἀποστέλλει τὸν μοναχὸν Ἀγάπιον "νὰ συνάξῃ τὴν ἐφετεινὴν νουρίαν καὶ βοήθειαν τοῦ θρόνου, γυρίζωντας ὁμοῦ καὶ τὰ εὐλογημένα ὀσπίτια" τῶν κατοίκων "καὶ συνάζωντας ἰδιοχείρως τὴν βοήθειαν αὐτῶν" κτλ, φύλλ. $3^{α}$—$5^{α}$.

3. Σεραφεὶμ Α' Κ/πόλεως γράμμα πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Σίλβεστρον ἀχρονολόγητον, ἐξαναγκάζον μετ' ἐπιτιμίου Μιχάλην τινὰ Θεοδοσίου ἀποδοῦναι τὸ ἐξ 150 γροσίων χρέος αὐτοῦ εἰς τοὺς ἐν Κ/πόλει Δράκον Παναγιώτου καὶ Γιαννάκην Γεωργίου, φ. $5^{β}$—$6^{α}$. Παρέπεται ἀντίγραφον τοῦ χρεωστικοῦ ὁμολόγου.

4. Ἀνωνύμου πατριάρχου Κ/πόλεως «ἀπανταχοῦσα» ἀχρονολόγητος πρὸς βοήθειαν τοῦ συνεπιφέροντος αὐτὴν πτωχοῦ Σάββα

τοῦ ἐκ Καστελλορρίζου, ὅστις εἰς λύτρωσιν τοῦ αἰχμαλωτισθέντος υἱοῦ αὐτοῦ Βασιλείου δεῖται 400 γροσίων, φ. 6β.

5. Νεοφύτου ς' Κ/πόλεως «ἀπανταχοῦσα» πρὸς βοήθειαν τοῦ ἱερέως Ἰωάννου τοῦ «ἀπὸ χώραν Ταρσῷ» τῆς Ἀντιοχείας, συκοφαντηθέντος φυλακισθέντος καὶ εἰς ἀπολύτρωσιν αὐτοῦ περιπεσόντος εἰς χρέος 1000 γροσίων, φ. 7β.

6. Νεοφύτου ς' Κ/πόλεως γράμμα ἀχρονολόγητον πρὸς τὸν μητροπολίτην Πισιδίας (Κοσμᾶν) καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς, ἀγγέλλοντὴν καθαίρεσιν ἱερομονάχου τινὸς Παρθενίου, ἐξασκήσαντος τυραννικῶς καὶ αὐθαιρέτως καθήκοντα τοποτηρητοῦ τοῦ ἀπουσιάσαντος μητροπολίτου «εἰς χρείαν» τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, φ. 8.

7. Ἱερεμίου Γ' Κ/πόλεως πρᾶξις ἀρχιερέως (1720 μηνὶ φεβρ. ἰνδικτ. 13), ἐξ ἧς ἀποσπῶ τὸ ἑξῆς τεμάχιον· «τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Νεοκαισαρείας καὶ Ἰνέου συναπολειφθείσης ἐν στερήσει γνησίου ποιμένος, ὡς τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος Γερβασίου τὸ κοινὸν πληρώσαντος χρέος καὶ πρὸς τὰς αἰωνίους μονὰς ἐκδημήσαντος, οὐ μετρίαν ἐθέμεθα φροντίδα ἐπὶ τῷ ἐξελέσθαι καὶ εὑρεῖν τὸν ἀξίως προστησόμενον τῆς μητροπόλεως ταύτης Νεοκαισαρείας καὶ Ἰνέου, ἵνα μὴ ἐπὶ πολὺ οὕτως εὑρίσκοιτο. Διὸ καὶ ψήφων κανονικῶν γενομένων ἀδείᾳ καὶ προτροπῇ ἡμετέρᾳ παρὰ τῶν ἐνταῦθα παρευρεθέντων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων . . . τοῦ τε Κυζίκου κῦρ Αὐξεντίου, τοῦ Νικομηδείας κῦρ Παϊσίου, ἔχοντος καὶ τὴν γνώμην τοῦ Μιτυλήνης κῦρ Νικοδήμου, τοῦ Νικαίας κῦρ Γερασίμου, ἔχοντος καὶ τὴν γνώμην τοῦ τε Χαλκηδόνος κῦρ Κωνσταντίου καὶ τοῦ Λαρίσσης κῦρ Παρθενίου, τοῦ Προύσης κῦρ Κυρίλλου, τοῦ Φιλιππουπόλεως κῦρ Θεοκλήτου, τοῦ Ἀγκύρας κῦρ Νεοφύτου τοῦ Μονεμβασίας κῦρ Γερασίμου, τοῦ Λακεδαιμονίας κῦρ Ἰωσήφ, τοῦ Διδυμοτείχου κῦρ Νεοφύτου, τοῦ Δέρκων κῦρ Νικοδήμου, τοῦ Βάρνης κῦρ Καλλινίκου καὶ τοῦ Μεσημβρίας κῦρ Γρηγορίου, ἐκρίθη πρὸ πάντων καὶ ἐξελέγη παρ' αὐτῶν εἰς τὸ ἀναδεχθῆναι τὴν ποιμαντικὴν ῥάβδον τῆς μητροπόλεως ταύτης ὁ ὁσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κῦρ Μεθόδιος... οὐκ ὀλίγον ἐφημέριος διατελέσας τοῦ καθ' ἡμᾶς πανσέπτου πατριαρχικοῦ ναοῦ» κτλ., φ. 10.

8. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας "ἀπανταχοῦσα" (15 δεκεμβρ. 1739) δοθεῖσα τῷ ἱερεῖ Μιχαήλ, πρὸς συνάθροισιν βοηθειῶν ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τοῦ κατακρημνισθέντος ἐν Ἀδάνοις ναοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου, φ. 10β.

9. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας ἐπιστολὴ πρὸς τὸν μητροπολίτην Κρήτης περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, φ. 11.

10. Ἀνωνύμου πατριάρχου Κ/πόλεως ἀφοριστικὸν (φεβρ. ἰνδικτ. η') πρὸς τοὺς ἐν Γαλατᾷ ὀρθοδόξους ὑπὲρ τοῦ ληστευθέντος ἱερομονάχου Ἀρσενίου τοῦ «ἐπισκεπτομένου τὴν ἐνορίαν τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Πύργου, ὅςτις κάθηται ἐν τοῖς ὀντάδες τοῦ Νταοὺτ-ἀγᾶ, ἀντικρὺ τῆς αὐτῆς ἐνορίας τοῦ ἁγίου Νικολάου», φ. 11β.

11. Νεοφύτου ς' Κ/πόλεως ἐπιστολὴ συνοδικὴ (ἰουν. 10 ἰνδικτ. ιδ' = 1736) πρὸς τοὺς μητροπολίτας Νεοκαισαρείας, Τραπεζοῦντος καὶ Χαλδίας, καὶ τοὺς κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν, ἵνα τὸν κομίζοντα αὐτὴν Σίλβεστρον πατριάρχην Ἀντιοχείας συνδράμωσι καὶ φιλοξενήσωσι πρεπόντως, περιοδεύοντα εἰς συνάθροισιν ἐλεῶν διὰ τὰ χρέη εἰς ἃ ὑπεβλήθη [1], φ. 15. Συνυπεγράψαντο Ἡρακλείας Γεράσιμος, Νέων Πατρῶν Μελέτιος, Τραπεζοῦντος Ἀνανίας, Χαλδίας Ἰγνάτιος, Νικομηδείας Παρθένιος, Χαλκηδόνος Καλλίνικος, Τορνόβου Νικόδημος, Δέρκων Σαμουὴλ καὶ Ἐλασσῶνος Ἄνθιμος.

12. Κοσμᾶ μητροπολίτου Πισιδίας ἔγγραφον συνταχθὲν ἐν Τραπεζοῦντι τῇ 24 ἀπρ. 1733, συνυπογεγραμμένον ὑπὸ Σωφρονίου ἱερομ. καὶ ἡγουμένου Σουμελᾶ, ὑπὸ Διονυσίου τε ἱερομ. τοῦ ἁγίου Νικομηδείας καὶ ἄλλων, βεβαιοῦν τὴν παραλαβὴν τῶν εὑρεθέντων πραγμάτων τοῦ ἀποβιώσαντος Καλλινίκου ἀρχιερέως

[1] Ἐν σελ. 6 τοῦ κώδικος τῆς μητροπόλεως Χαλδίας σημειοῦνται τάδε. «Τῷ ͵αχπ' ἔτει ἰουλίου α' παρεγένετο ὁ μακαριώτατος καὶ ἁγιώτατος πατριάρχης Ἀντιοχείας κύριος κύριος Κύριλλος, καὶ ἐδέξαντο αὐτὸν εὐλαβῶς, ἐπὶ τῇ ἀρχιερατείᾳ τοῦ κῦρ Γρηγορίου Φυτιάνου Τῷ ͵αψλε' ἔτει δεκεμβρίου κδ' ἐλήλυθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Χαλδίας ὁ μακαριώτατος πατριάρχης Ἀντιοχειας κύριος κύριος Σίλβεστρος καὶ ὑπεδέχθη ὑπὸ πάντων μετὰ προπομπῆς, καὶ λαμπρῶς κατὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ γενεθλίων λειτουργήσας ἐν τῷ ναῷ τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τῆς ἀρχιεπισκοπῆς, εὐλογήσας καὶ ἁγιάσας πάντας καὶ καθεξῆς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἐνοριῶν καὶ εἰς τὰ ματένια ὅλα, καὶ ἠλεήθη πλουσιοπαρόχως».

Ἀχίσκας καὶ ὑποσχόμενον τὴν παράδοσιν αὐτῶν εἰς τὸν ἐν Κ/πόλει διατρίβοντα Σίλβεστρον πατριάρχην Ἀντιοχείας, ἐν ἀπουσίᾳ δὲ αὐτοῦ εἰς τὸν καπιχεγαγιὰν τοῦ πατριάρχου διδάσκαλον Κριτίαν, φ. 16β. Τὸ ἔγγραφον ἐδόθη Γεωργίῳ καὶ Ἠλίᾳ «παιδίοις τοῦ κῦρ Καλλινίκου», ἀρχιερατεύσαντος ἐν Ἀχίσκᾳ ἐπὶ πεντεκαίδεκα ἔτη.

13. Ἀνωνύμου πατριάρχου Κ/πόλεως «ἀπανταχοῦσα» ἀχρονολόγητος διὰ τὸν ἱερομόναχον Χρύσανθον, ἡγούμενον τοῦ κατὰ τὴν Ἀμμόχωστον Κύπρου μοναστηρίου τοῦ τιμίου Προδρόμου, ὅπερ ἀνήγειρεν οὗτος ἐκ βάθρων, φ. 24α. Ὁ Χρύσανθος ὑπέπεσε «διαβολῇ καὶ συκοφαντίᾳ τινὶ ἐπὶ προφάσει τῆς γενομένης ἀνακαινίσεως» καὶ πρὸς ἀθῴωσιν αὐτοῦ τὸ μοναστήριον ὑπεβλήθη εἰς χρέος 2500 περίπου γροσίων, ἐνεχυριάσαν ἀλλογενέσι τὰ ἱερὰ αὐτοῦ σκεύη.

14. Νεοφύτου ϛ' Κ/πόλεως ἐγκύκλιος (τοῦ ἔτους 1735) πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν Ἀμασείας, Νεοκαισαρείας, Τραπεζοῦντος, ἀγγέλλουσα τὴν πρὸς αὐτοὺς ἔλευσιν τοῦ ἐξάρχου Κοσμᾶ μητροπολίτου Πισιδίας καὶ προτρέπουσα αὐτοὺς εἰς χρηματικὴν βοήθειαν ὑπὲρ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας [1], φ. 25α—26β.

15. Νεοφύτου ϛ' Κ/πόλεως ἐγκύκλιος τοῦ αὐτοῦ ἔτους πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Σίλβεστρον, τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὀρθοδόξους τοῦ θρόνου αὐτοῦ, κομιζομένη ὑπὸ τοῦ ἐξάρχου Κοσμᾶ μητροπ. Πισιδίας ἐπὶ συλλογῇ βοηθημάτων εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν,

[1] Περὶ ἀναλόγων ἐξαρχιῶν ἀνέγνων τάδε ἐν σελ. 7 τοῦ κώδικος τῆς μητροπόλεως Χαλδίας· «Τῷ ͵αψκθ' ἔτει ἦρθε πατριαρχικὸς ἔξαρχος ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Τραπεζοῦντος κῦρ κῦρ Ἀνανίας, χάριν βοηθείας καὶ ἐλεημοσύνης τῆς ἐκκλησίας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Σούδας κατὰ τὸ Ἐκρίγαπι καὶ ἐβοηθήθη ὑπὸ πάντων εὐσεβῶν καὶ ἠλεήθη. Τῷ ͵αψλγ' ἐλήλυθεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πατριαρχικὴ συνοδικὴ ἐπιστολὴ ἀποκαθιστῶσα πατριαρχικὸν ἔξαρχον τὸν πανιερώτατον δεσπότην μας ἅγιον Χαλδίας κύριον Ἰγνάτιον τὸν Φυτιάνον, χάριν ἐλέους καὶ βοηθείας τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ ἠλεήθη καὶ ἐβοηθήθη παρὰ πάντων, καὶ ἐστάλθη ἡ βοήθεια τῶν χριστιανῶν εἰς τὴν βασιλεύουσαν μὲ τὸν λογιώτατον ἱερομόναχον κῦρ Ἀνανίαν, τὸν καὶ ἐφημέριον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Τῷ ͵αψνβ' ἔτει μηνὶ σεπτεμβρίου ἦρθε πατριαρχικὸς ἔξαρχος ὑπὲρ βοηθείας τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ὁ πανιερώτατος καὶ λογιώτατος μητροπολίτης Πισιδίας, κύριος Παΐσιος, καὶ ἐβοηθήθη καὶ ἠλεήθη παρὰ τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς πολιτείας ταύτης καὶ τῶν ματενίων καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία καὶ ἡ πανιερότης του».

φύλ. 27—28. Συνυπεγράψαντο Καισαρείας Παρθένιος, Ἡρακλείας Γεράσιμος, Νικομηδείας Παρθένιος, Νικαίας Καλλίνικος, Χαλκηδόνος Καλλίνικος, Βερροίας Ἰωακείμ, Ῥόδου Ἱερεμίας καὶ Κωνστάντιος Μιτυλήνης. Παρέπονται ἐν τῷ κώδικι ὑπογραφαὶ ἀραβικοῖς γράμμασι κληρικῶν καὶ ἀρχόντων τοῦ πατριαρχείου Ἀντιοχείας.

16. Νεοφύτου ς' Κ/πόλεως ἐγκύκλιος πρὸς ἀρχιερεῖς (1735) δοθεῖσα τῷ ἐξάρχῳ Κοσμᾷ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν, φ. 28β—29.

17. Νεοφύτου ς' Κ/πόλεως συνοδικὴ ἐπιστολὴ τῆς 15 μαΐου 1735 πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Σίλβεστρον, προτρεπτικὴ ὑπὲρ τίας ἐξαρχίας τοῦ Κοσμᾶ, φ. 29β — 30. Συνυπεγράψαντο Καισαρείας Παρθένιος, Ἡρακλείας Γεράσιμος, Νικομηδείας Θεόκλητος, Χαλκηδόνος Καλλίνικος, Βερροίας Ἰωακείμ, Ῥόδου Ἱερεμίας, Διδυμοτείχου, Φερσάλων Ἰάκωβος, Σίφνου Νεόφυτος καὶ Μαρωνείας.

18. Νεοφύτου ς' Κ/πόλεως ἐπιστολὴ συνοδικὴ πρὸς τὸν μητροπολίτην Χαλεπίου (ἰουν. ἰνδικτ. ιγ' = 1735), συγχωροῦσα τοὺς ὡς παπιστὰς ἀδίκως καθαιρεθέντας καὶ καταφρονηθέντας ἱερεῖς τῆς ἐπαρχίας ταύτης, φ. 30β. Συνυπεγράψαντο Καισαρείας Παρθένιος, Νικομηδείας Θεόκλητος, Χαλκηδόνος Καλλίνικος, Βερροίας Ἰωακείμ, Πισιδίας Κοσμᾶς, Ῥόδου Ἱερεμίας, Φερσάλων Ἰάκωβος, Μαρωνείας, καὶ Σίφνου Νεόφυτος.

19. (Νεοφύτου ς' Κ/πόλεως) ἔκδοσις ἀδείας τῷ μητροπολίτῃ Τραπεζοῦντος Ἀνανίᾳ καὶ Ἰγνατίῳ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Χαλδίας καὶ Χαιριάνων (21 ἰουλίου 1737), ἵνα χειροτονήσωσι μετὰ τοῦ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν περιοδεύοντος Σιλβέστρου Ἀντιοχείας ἀρχιερέα τῆς ὑποκειμένης αὐτῷ μητροπόλεως Ἀχίσκας, φ. 37.

20. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας χρεωστικὸν ὁμόλογον περὶ τῶν ὀφειλομένων ὑπ' αὐτοῦ χρημάτων τῷ δραγουμάνῳ τῶν Ἄγγλων «σιὸρ Λουκάκῃ» (1 νοεμβρ. 1737), φ. 37β.

21. Νεοφύτου Β' Κ/πόλεως συνοδικὴ ἀπόφασις περὶ διαφόρων γαμικῶν κεφαλαίων (μηνὶ μαΐῳ 1610, ἰνδικτ. θ'). Ἀρχ. «Τῆς ἡμῶν μετριότητος συνοδικῶς» κτλ., φ. 38α. Ὅρα τὸ ἔγγραφον παρὰ Α. Κ. Ὑψηλάντῃ, τῶν μετὰ τὴν ἅλωσιν σ. 124—127, ἔνθα τὸ ὄνομα Φιλίππων Κλήμεντος διόρθου εἰς Θεοφάνην.

22. Καλλινίκου Β' Κ/πόλεως συνοδικὸς τόμος περὶ τοῦ καθαιρεθέντος ἐπισκόπου Σινᾶ Ἀνανίου. Ἀρχ. «Θείαν οὖσαν ἀναντιρρήττως», φ. 39α — 40β. Ὅρα Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Σινᾶ, ἐπιμαρτυρούμενον ὑπὸ ἐπισήμων ἐκκλησιαστικῶν ἐγγράφων. Ἐν Κ/πόλει 1868, σ. 78—77.

23. Ἱερεμίου Β' Κ/πόλεως συνοδικὸν γράμμα περὶ τῆς ἐπισκοπῆς Σινᾶ (κατ' ἰούλιον 1575). Ἀρχ. «Ἔδει μὲν τοὺς βουλομένους», φ. 40β — 42α. Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον σελ. 4 — 10.

24. Τιμοθέου Α' Κ/πόλεως ἐπικυρωτικὸν τῆς ὑπὸ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας τοῦ Λουκάρεως ἐπιβληθείσης ἀργίας Λαυρεντίῳ ἐπισκόπῳ Σινᾶ, τῷ παρ' ἐνορίαν τελέσαντι τὴν θείαν μυσταγωγίαν ἐν Καΐρῳ (αὐγ. 1613 ἰνδικτ. ιγ'). Ἀρχ. «Οἱ θεόστεπτοι καὶ ἀοίδιμοι», φ. 42α.

25. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων ἄδεια τῷ Ἀλεξανδρείας Κυρίλλῳ παιδεῦσαι τὸν παρ' ἐνορίαν ἱερουργοῦντα Σιναίου Λαυρέντιον (1 ἀπριλ. 1613 ἰνδικτ. ιγ'). Ἀρχ. «Ἡ μετριότης ἡμῶν», φ. 42β. Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον σ. 11 — 12, ἔνθα ἡ χρονολογία ἐσφαλμένη.

26. Λαυρεντίου ἐπισκόπου Σινᾶ ἱκετήριος ἀναφορὰ πρὸς τὸν Ἱεροσολύμων Σωφρόνιον, ἐν ᾗ ὑπόσχεται μετάνοιαν καὶ ἀποσκοράκισιν πάσης καινοτομίας (18 μαΐου 1601). Ἀρχ. «Δέσποτά μου μακαριώτατε», φ. 42β—43α.

27. Εὐθυμίου Ἀντιοχείας ἀφοριστικὸν κατὰ τῶν Σιναϊτῶν (1647), ἀποσταλὲν εἰς τὸν Ἀλεξανδρείας Ἰωαννίκιον. Ἀρχ. «Μακαριώτατε καὶ σοφώτατε», φ. 43. Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον, σ. 26—27.

28. «Ζητήματα τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων κῦρ Νεκταρίου πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ ὄρει Σινᾶ ἐνασκουμένους μοναχούς, πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῶν σφαλερῶς ἐπινοηθέντων καινοτομημάτων παρὰ τοῦ ἐπισκόπου αὐτῶν Ἀνανίου καὶ τὴν ἀρχαίαν τοῦ ἁγιωτάτου ἐκείνου μοναστηρίου τάξιν ἐκκλησιαστικὴν καὶ κοινοβιακὴν

ἀνατρεπόντων» (ἀπὸ Κ/πόλεως ἐπιστολὴ τῇ 1 μαΐου 1668). Ἀρχ. «Διενοήθη κακῶς», φ. 43β—44β. Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον σ. 28—31.

29. Νεκταρίου Ἱεροσολύμων ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς Σιναΐτας μηνὶ ἰουλίῳ 1668. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ πρὸς τὰ νεωτερίσματα», φ. 44β—45β. Π. Νεοκλέους τὸ κανον. δίκ. σ. 32—35.

30. Μεθοδίου Γ' Κ/πόλεως ἐπιστολὴ συνοδικὴ πρὸς τοὺς Σιναΐτας (μηνὶ ἰουλίῳ 1668). Ἀρχ. «Οὐ πανταχοῦ προσήκει», φ. 45β—46β. Π. Νεοκλέους τὸ κανον δίκ. σ. 39—40, ἔνθα τὸ ὄνομα τοῦ Λοφτζοῦ ἀρχιερέως διόρθου εἰς Ἰωήλ.

31. «Γράμμα τῶν Σιναϊτῶν ὅτι οὐ δέχονται τὰ νεωτερίσματα τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου» πρὸς τὸν Ἱεροσολύμων Νεκτάριον (ἀπὸ Μισίρι 22 σεπτ. 1668). Ἀρχ. «Ἀπολαβόντες μὲ χαρτοφόρον», φ. 46β—47α. Π. Νεοκλέους τὸ καν. δίκ. σ. 41—43.

32. Μεθοδίου Γ' Κ/πόλεως σιγίλλιον περὶ τῆς ἐπισκοπῆς Σινᾶ (ἰαν. 1671, ἰνδικτ. θ'). Ἀρχ. «Πᾶσαν μὲν τάξιν», φ. 47β—49α. Π. Νεοκλέους τὸ καν. δικ. σ. 48—54.

33. Μεθοδίου Γ' Κ/πόλεως πρᾶξις καθαιρέσεως τοῦ ἐπισκόπου Σινᾶ Ἀνανίου (δεκ. 1670, ἰνδ. θ'). Ἀρχ. «Ταπεινοφροσύνη δήπου σωτήριος», φ. 49α—50α. Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον σ. 44—47.

34. Ἰακώβου Α' Κ/πόλεως συνοδικὸν γράμμα περὶ τῆς ἐπισκοπῆς Σινᾶ (φεβρ. 1687 ἰνδ. ια'). Ἀρχ. «Τῶν ἀπειρημένων», φ. 50—51. Π. Νεοκλέους τὸ καν. δίκ. σ. 67—72.

35. Ἰακώβου Α' Κ/πόλεως συνοδικὸν γράμμα πρὸς τοὺς Σιναΐτας (φεβρ. 1687). Ἀρχ. «Γνώριμόν ἐστι πάντως», φ. 51β—53α. Π. Νεοκλέους τὸ καν. δίκ. σ. 73—71.

36. «Περὶ τοῦ μνημοσύνου τῶν ἀρχιερέων τοῦ θρόνου μας εἰς τὰ μανταίνια Καπὰν καὶ Ἄργαινα», ἤτοι Κυρίλλου Δ' πατριάρχου Κ/πόλεως συνοδικὸν γράμμα δοθὲν τῷ μητροπολίτῃ Θεοδοσιουπόλεως Ἀζαρίᾳ (1713) καὶ κατασφαλίζον τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἐν τοῖς ῥηθεῖσι μεταλλείοις [1], 53β—54α

[1] Ὅρα περὶ αὐτοῦ Α. Π. Κεραμέως Ἑλλην. ἀνεκδότων σ. 76. Ἐν ἐντύπῳ βιβλίῳ

37. Ἀνωνύμου πατριάρχου Κ/πόλεως ἔγγραφον συγχωρητικὸν δι' ἅπαντας τοὺς χριστιανοὺς τῆς ἐπαρχίας Καισαρείας Καππαδοκίας, φ. 54β—55β.

38. «Ἐπιστολὴ παραινετικὴ παρὰ τοῦ διδασκάλου Μακαρίου» πρὸς ἐπίσκοπον. Ἀρχ. «Ἀδύνατον λόγῳ παραστῆσαι», φ. 55β.

39. «Φιλοπόνημα Λιβερίου ἱερέως τοῦ Κολέτη Ἀθηναίου, περὶ τῆς συναναγνώσεως τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων καὶ ἀποστόλων κάθε μιᾶς κυριακῆς ὅλου τοῦ χρόνου καὶ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν· τὸ ὁποῖον περιέχει ἀκόμη καὶ τοὺς κανόνας τῶν λε' πασχαλίων, καθὼς εἶναι εἰς τὸ εὐαγγέλιον, βαλμένοι εἰς πλέον εὐταξίαν καὶ βραχύτητα, ἀρχηνόντας ἀπὸ τὸν δεκέμβριον μῆνα ἕως τὸν ἐρχόμενον πάλιν δεκέμβριον, εἰς ὠφέλειαν τοῦ ἑλληνικοῦ μου γένους». Ἐν ὑποσημειώσει· «Ἐγράφθη ἐκ τοῦ ἐξηγητοῦ εὐαγγελίου τοῦ τυπωθέντος εἰς Ἅλα τῆς Ἐξωνίας ἐν τῷ τυπογραφείῳ τοῦ ὀρφανοτροφείου ἐν ἔτει ͵αψι'», φ. 56β—76α. Α. Π. Βρετοῦ νεοελλην. φιλολογ. Ι, σ. 56—58, ἀριθ. 155.

40. Παϊσίου Β' Κ/πόλεως "ἀπανταγοῦσα" κατὰ μάρτιον τοῦ ἔτους 1732, πρὸς συλλογὴν βοηθημάτων καὶ ἀποπληρωμὴν τοῦ χρέους τῆς κατὰ Χάλκην μονῆς τῆς Θεοτόκου, φ. 76β.

41. Κοσμᾶ Ἀλεξανδρείας «ἀπανταχοῦσα» εἰς τοὺς χριστιανοὺς τοῦ πατριαρχικοῦ αὐτοῦ θρόνου (μάϊος 1733) πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τῆς κατὰ Χάλκην μονῆς τῆς Θεοτόκου, ἐχούσης ἐν Γαλατᾷ μετόχιον πυρποληθέν, φ. 77.

42. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας ἐγκύκλιος κατὰ Λατίνων πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους κατοίκους τοῦ θρόνου αὐτοῦ (17 αὐγ. 1733), φ. 77β—79α.

43. Ἰακώβου Α' Κ/πόλεως ἐπικύρωσις ἐγγράφου τοῦ ἐπισκό-

τῆς ἐν Κάνιν οἰκογενείας τῶν Σαρασιτῶν σημειοῦται ὅτι τῷ ͵αψιβ' ἔτει ἰουλίου ς' ἐχειροτονήθη Θεοδοσιουπόλεως ὁ παν. μητροπ. κύριος Ἀζαρίας ὁ πρὸς μητρὸς θεῖός μου ἐκ γένους Γρηγοράντων, καὶ ἀρχιερατεύσας χρόνους τριάκοντα ἑπτὰ τῷ ͵αψμθ' ἰανουαρίου κα' ἀνεπαύθη». Ἕτερος ἀρχιερεὺς σημειοῦται ἐν σελ. 8 τοῦ κώδικος τῆς μητροπόλεως Χαλδίας· «ἐλήλυθε δὲ καὶ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Θεοδοσιουπόλεως κῦρ Μακάριος κατὰ τὸ ͵αψνδ' ἔτος, καὶ ἐβοηθήθη καλῶς· ἦλθε δὲ καὶ προτήτερα ἄλλον καιρὸν καὶ ἐβοηθήθη καὶ τότε». Καὶ ἐν σ. 7 «τῷ ͵αψα' ἦλθεν ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Θεοδοσιουπόλεως κῦρ Εὐγένιος καὶ ἠλεήθη». «Τῷ αψι' ἦλθεν ὁ παν. Θεοδοσιουπόλεως κύριος Ἰάκωβος μητροπολίτης καὶ ἠλεήθη».

*

που Χαλδίας Θεολήπτου (1624 αὐγ. 15) περὶ τῆς μονῆς Χουτουρᾶ, φ. 79β. Ἐν τῷ ἐγγράφῳ σημειοῦται ὅτι τὴν μονὴν ἀνῳκοδόμησε Γεώργιος Στρατικέβας [1], ἐγκατοικήσας μοναχούς, καὶ ὅτι ὁ ἐπίσκοπος ἀφιέρωσεν αὐτῇ τὰ χωρία Χουτουράν, Ξιρσὰν καὶ Μαβραγκέλι. Συνυπεγράψαντο Τραπεζοῦντος Ξενοφῶν, μητροπολίτης Διαρπεκιρίου Ἐπιφάνιος καὶ ἔξαρχος πατριαρχικὸς πάσης ἀνατολῆς, Θεωνᾶς ἱεροδιάκονος πατριαρχικὸς καὶ ἔξαρχος πάσης Ἀνατολῆς, ἀρχιεπίσκοπος Χαλδίας Σίλβεστρος [2], Παϊπερτίου Χρύσανθος καὶ ἄλλοι [3]. Ἐν τέλει· «διὰ χειρὸς κἀμοῦ ἀναξίου Ἰωσὴφ υἱοῦ κῦρ Ἰγνατίου λογοθέτου Σαρασίτου τοῦ ἐκ Χαλδίας».

44. «Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως», φ. 80.

45. Εὐχὴ «Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου τοῦ μετὰ τὴν ἅλωσιν χρηματίσαντος πατριάρχου Κ/πόλεως, τοῦ καὶ Γενναδίου μετονομασθέντος», φ. 81—82.

46. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ πρὸς τὸν αὐθέντην Μολδαβίας Γρηγόριον Γκίκαν ἐπὶ τῇ προσφορᾷ 500 γροσίων εἰς τὴν ἐν Κύπρῳ μονὴν Κύκκου, φ. 82α.

47. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου Σουρμελᾶ, ἀγγέλλουσα τὴν εἰς αὐτοὺς ἔλευσιν τοῦ πρωτοσυγκέλλου Παρθενίου ἐπὶ συλλογῇ βοηθημάτων ὑπὲρ τοῦ θρόνου (19 ἰαν. 1738), φ. 83β.

48. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας πρᾶξις καθαιρέσεως τοῦ Ἀκίσκας (2 φεβρ. 1737), φ. 85α. «Ἐπειδή, λέγει, ὁ πρὸ τεσσάρων ἤδη

[1] Περὶ τῆς οἰκογενείας Στρατικέβα ὅρα τὸ ἡμέτερον ἄρθρον **Палеографическія замѣтки** ἐν τῷ **Записки Имп. Русск. археолог. Общества** τ. II, 1886, σ. 135—137. — [2] Ἐν σελ. 22 τοῦ κώδικος τῆς μητροπόλεως Χαλδίας σημειοῦνται τὰ ἑξῆς περί τε τοῦ Θεολήπτου καὶ τοῦ Σιλβέστρου. «Ἰστέον ὅτι ὁ ἁγιώτατος ἐπίσκοπος Χαλδίας κῦρ Θεόληπτος, ὅτε προσήλωσε καὶ ἀνέθετο ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ Χουτουρᾶ τὰ τρία ταῦτα χωρία Χουτουράν, Ξέρσαν καὶ Μαυραγγέλι, ἦν σωτήριον ἔτος ͵αχκδʹ, ὡς ὁρᾶται ἐν τῷ τῆς φιλοτιμίας γράμματι τῆς αὐτοῦ θεοφιλείας. Μετὰ τοῦτον ἐχρημάτισεν ἅγιος Χαλδίας ὁ κῦρ Σίλβεστρος, οὗ τὸ τῆς χειροτονίας ἔτος ἀγνοεῖται. Ἐν τοῖς χρόνοις γοῦν τῆς ἀρχιερατείας αὐτοῦ ἐπροβιβάσθη ὁ ἁγιώτατος οὗτος θρόνος Χαλδίας καὶ Χεριάνων εἰς ἀρχιεπισκοπήν».— [3] Ἀντίγραφον ἀνέγνων καὶ ἐν τῷ κώδικι τῆς μητροπόλεως Χαλδίας, ἀπὸ σ. 252—253, καὶ ἐν τῷ κώδικι τῆς μονῆς Χοτουρᾶ.

ἐτῶν μητροπολίτης Ἀκίσκας παρὰ τῆς ἐμῆς μετριότητος κεχειροτονημένος κακο-Καλλίνικος, Μαντάρις δὲ ἐπονομαζόμενος... ἐτόλμησε δράξασθαι θείων πραγμάτων μὴ ἀνηκόντων αὐτῷ, ἀγνώριστος καὶ γὰρ ὑπάρχει, ἀγράμματος τε καὶ ἀπόβλητος, διωγμένος τε καὶ ἀργὸς ἐκ τοῦ μητροπολίτου αὐτοῦ Τραπεζοῦντος, ἔκ τινων τῶν χωρίων τυγχάνων τῆς ἑαυτοῦ ἐπαρχίας... καὶ γράμματά τινα πλαστὰ μετὰ δακτύλων καὶ ὀνομάτων ὑπογεγραμμένα ἐκ τῶν τῆς ἐπαρχίας Ἀκίσκας δῆθεν χριστιανῶν πρὸς ἡμᾶς πλασάμενος ἦλθε χειροτονηθῆναι μητροπολίτης αὐτῶν, ἅπερ καὶ ἡμεῖς ἀληθῆ καὶ ἐκ τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης χριστιανῶν εἶναι νομίσαντες, τὴν δὲ ἀπάτην αὐτοῦ καὶ μηχανὴν μὴ γινώσκοντες ἐχειροτονήσαμεν αὐτὸν ἐν Δαμασκῷ μητροπολίτην Ἀκίσκας καὶ ἐξαπεστείλαμεν πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡμετέρους ἐπιτρόπους πληρῶσαι αὐτοῖς τὰ συνήθη δικαιώματα καὶ λαβεῖν παρ' αὐτῶν τήν τε πρᾶξιν αὐτοῦ καὶ τὸ βασιλικὸν μπαράτιον, ἀπελθὼν ὅμως ἐκεῖσε... οὐδαμῶς ἐφρόντισε ποιῆσαι, ὡς παρ' ἡμῶν διετάχθη» κτλ. Ἡ καθαίρεσις ἐγένετο ἐν τῇ μητροπόλει Χαλδίας τῇ 2 φεβρ. 1737, παρόντων Γρηγορίου οἰκονόμου Χαλδίας καὶ τοῦ λογοθέτου Χαλδίας Ἰγνατίου τοῦ Σαρασίτου.

49. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας πρᾶξις ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ μητροπολίτου Ἀχίσκας, τοῦ Μακαρίου, χειροτονηθέντος ἐν τῷ ναῷ τῆς Θεοτόκου κατὰ τὴν κώμην Καρμοὺτ τοῦ Κοάς, 17 ἰουλίου 1737, φ. 86.

50. Καλλινίκου Β' Κ/πόλεως πρᾶξις ἐπὶ χειροτονίᾳ εἰς μητροπολίτην Τραπεζοῦντος Νεκταρίου τοῦ χρηματίσαντος ἡγουμένου Σουμελᾶ (ἀπριλ. 1689), φ. 87. Ὁ Νεκτάριος διεδέξατο ἐν τῇ μητροπόλει τὸν οἰκειοθελῶς παραιτησάμενον Ἰωάννην, ἀρχιερεῖς δὲ σημειοῦνται ἐν τῇ πράξει Ἡρακλείας Νεόφυτος, Νικομηδείας Μελέτιος, Χαλκηδόνος Γαβριήλ, Θεσσαλονίκης Μεθόδιος, Τορνόβου Ἀθανάσιος, Λαρίσσης Παρθένιος, Σηλυβρίας Ἀρσένιος καὶ Δέρκων Νικόδημος [1].

[1] Τὸ πρωτότυπον τῆς πράξεως σῴζεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς μητροπόλεως Τραπεζοῦντος, ὁπόθεν ἀντέγραψα αὐτὴν ἐν ἔτει 1884. Ἐν σελ. 7 τοῦ κώδικος Χαλδίας γέ-

51. Καλλινίκου Β' Κ/πόλεως σιγίλλιον ἐπὶ συνενώσει τῆς ἐξαρχίας Κερασοῦντος (καὶ τῶν χωρίων Τριπόλεως καὶ Κοραλῶν) μετὰ τῆς μητροπόλεως Τραπεζοῦντος, μηνὶ ὀκτωβρ. 1698. Ἀρχ. «Τῶν περὶ τὴν ἐκκλησιαστικήν», φ. 87β. Τὸ πρωτότυπον ἀνέγνων ἐν τοῖς ἀρχείοις Τραπεζοῦντος. Συνυπεγράψαντο Ἡρακλείας Νεόφυτος, Νικομηδείας Παρθένιος, Χαλκηδόνος Γαβριήλ, Θεσσαλονίκης Ἰγνάτιος, Ἀγκύρας Ἰωακείμ. Ἐξεδόθη ὑπὸ Π. Τριανταφυλλίδου (Οἱ φυγάδες. Ἐν Ἀθήναις 1870, σ. 137 — 139) ἄνευ τῶν ὑπογραφῶν.

52. Ἱερεμίου Γ' Κ/πόλεως πρᾶξις ἐπὶ χειροτονίᾳ εἰς μητροπολίτην Τραπεζοῦντος τοῦ ἐκ τῆς μονῆς Ζαβουλῶν ἱερομονάχου Ἀνανίου (σελ. 1722), φ. 88. Ὁ Ἀνανίας διεδέξατο τὸν ἀποβιώσαντα Ἰγνάτιον [1]. Εἰς τὴν χειτοτονίαν αὐτοῦ παρῆσαν Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ Καλλίνικος, Κυζίκου Αὐξέντιος, Χαλκηδόνος Παρθένιος, Προύσης Κύριλλος, Νεοκαισαρείας Μεθόδιος, Ἰκονίου Σίλβεστρος, Ἄρτης Νεόφυτος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Νικαίας Γερασίμου, Δέρκων Νικόδημος, Βάρνης Καλλίνικος, Λιτίτζης Μεθόδιος, Δαμαλῶν Σωφρόνιος καὶ Τήνου Ἀρσένιος. Τὸ πρωτότυπον σῴζεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς μητροπόλεως Τραπεζοῦντος.

53. Νεοφύτου ϛ' Κ/πόλεως πρᾶξις ἐπὶ χειροτονίᾳ εἰς μητροπολίτην Τραπεζοῦντος τοῦ "ἰθαγενοῦς" ἱερομονάχου Ἀνανίου, ὑποκαταστήσαντος τὸν ἀποβιώσαντα Ἀνανίαν Α' (μαρτ. 1736) [2], φ. 89—90. Παρῆσαν Κυζίκου Ἀνανίας ἔχων καὶ τὰς γνώμας Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ Γερασίμου καὶ τοῦ Σοφίας Ἀναστασίου, Νικομηδείας Θεόκλητος, Νικαίας Καλλίνικος ἔχων καὶ τὰς γνώμας Χαλκηδόνος Καλλινίκου καὶ Τορνόβου Νικηφόρου, Σηλυβρίας Μακάριος, Ῥόδου Ἱερεμίας, Ἰωαννίνων Γρηγόριος, Μηθύ-

γραπται ὅτι "τῷ ͵αψε' ἦρθεν ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Τραπεζοῦντος κῦρ Νεκτάριος καὶ ἠλεήθη".

[1] Τούτου ἡ πρᾶξις σῴζεται ἐπίσης ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀρχείοις ὑπ' ἀριθ. 2, χρονολογίαν ἔχουσα ἰνδικτ. ιδ' μηνὸς μαρτίου 1706. Ἡ πρᾶξις ἐγράφη ἐπὶ πατριάρχου Γαβριὴλ Β', ἀναφέρονται δὲ ἐν αὐτῇ ἀρχιερεῖς Κυζίκου Κύριλλος, Νικομηδείας Παρθένιος, Χαλκηδόνος Ἀθανάσιος, Σίδης Ἱερόθεος, Κλαυδιουπόλεως Κοσμᾶς καὶ Δέρκων Νικόδημος.—

[2] Κατὰ σημειώσεις ἐν βιβλίῳ ἐντύπῳ τῆς ἐν Κάνιν οἰκογενείας Σαρασιτῶν ὁ μὲν α' Ἀνανίας ἀπεβίω τῇ 21 ἰανουαρίου 1736, ὁ δὲ δεύτερος τῇ 7 ἰανουαρίου 1764.

μνης Ἄνθιμος ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Δέρκων Σαμουήλ, Ἐλασσῶνος καὶ Δομενίκου Ἄνθιμος καὶ Τήνου Κύριλλος. Τὸ πρωτότυπον εἶδον ἐν τοῖς ἀρχείοις Τραπεζοῦντος.

54. Ἀναφορὰ τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ Τραπεζοῦντος πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχην (1700), διαμαρτυρομένου κατὰ τῆς ἐκχωρήσεως τῶν ἐν τοῖς μεταλλείοις Γκιουρτοῦνι χριστιανῶν τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Χαλδίας καὶ κατὰ τῆς πατριαρχικῆς ἐπικυρώσεως, φ. 90β—91.

55. Κυπριανοῦ Α' Κ/πόλεως ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς Τραπεζουντίους, ὅτι ὁ ἀρχιερεὺς αὐτῶν (Παΐσιος) ἐλθὼν εἰς Κ/πολιν καὶ κριθεὶς μετὰ τῶν ἐναγόντων ἀπεδείχθη ἀθῷος (μαρτ. 1708), φ. 91β—92 [1].

56. Κυπριανοῦ Α' Κ/πόλεως σιγίλλιον διατάσσον ὅπως τὰ ὑπὸ τοῦ ἀποβιώσαντος Τραπεζοῦντος Νεκταρίου πωληθέντα χωρία τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Χαλδίας Φιλοθέῳ ὦσιν ἐς ἀεὶ κτῆμα τῆς μητροπόλεως Τραπεζοῦντος (ἰουλ. 1708) [2]. Ἀρχ. «Τῶν ἀναγκαίων ἐστὶν», φ. 92β—93β. Συνυπέγραψαν Κυζίκου Κύριλλος, Νικομηδείας Παρθένιος, Χαλκηδόνος Κωνστάντιος, Ἀδριανουπόλεως Ἀθανάσιος, Φιλιππουπόλεως Νεόφυτος, Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης Νεόφυτος, Δέρκων Νεόφυτος. Τὸ πρωτότυπον ἀνέγνων ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς μητροπόλεως Τραπεζοῦντος. Ὁ Π. Τριανταφυλλίδης (οἱ φυγάδες σ. 146—149) ἐξέδωκεν αὐτὸ λίαν ἐσφαλμένως καὶ ἐλλιπῶς.

[1] Περὶ Παϊσίου ἀνέγνων τὰ ἑξῆς ἐν σ. 7 τοῦ κώδικος Χαλδίας. «Τῷ ,αψια' ἦλθεν ὁ παν. μητροπ. Τραπεζοῦντος κύριος Παΐσιος καὶ ἠλεήθη.—Τῷ ,αψιζ' ἰουλίου α' ἦρθεν ὁ παν. μητροπ. Τραπεζοῦντος κῦρ Παΐσιος μὲ ὁρισμὸν βασιλικὸν καὶ μὲ πατριαρχικὰ συνοδικὰ γράμματα, ἐξώρισε τὸν κῦρ Φιλόθεον (Χαλδίας), καὶ ἔκαμε ζάπτι τὴν ἐπαρχίαν του προεδρικῶς. Καὶ τῇ κζ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνεπαύθη ὁ κῦρ Φιλόθεος εἰς χωρίον Περτέκ, ὁ δὲ κῦρ Παΐσιος ἀρχιεράτευσεν ἕως οὗ ἐγένετο νόμιμος ἀρχιερεὺς ὁ σοφώτατος κῦρ Ἰγνάτιος Φυτιάνος».—[2] Σελ. 22 τοῦ κώδ. Χαλδίας· «Εἰς τοὺς ,αχπδ' δεκεμβρίου κε' ἐχειροτονήθη ἀρχιεπίσκοπος ὁ πανιερώτατος κῦρ Γρηγόριος Ματζουκατέος καὶ ἀρχιερατεύσας χρόνους ἕνδεκα ἔκαμε παραίτησιν εἰς τὸν κῦρ Φιλόθεον· καὶ ὕστερον χρηματίσας Σελευκείας καὶ μονάσας ἐν τῇ μονῇ τοῦ Χουτουρᾶ ἀνεπαύθη τῷ ,αψλα' ἰανουαρίου λα'. Κατὰ δὲ τὸ ,αχγδ' ἔτος ἰουλίου ιγ' ἐχειροτονήθη ὁ πανιερώτατος κῦρ Φιλόθεος Καστελιώτης καὶ ἀνεπαύθη τῷ ,αψιζ' ἰουνίου κζ' εἰς χωρίον Περτέκ, κατὰ τὸν δρόμον τῆς Ἄργηνης».

57. Κυπριανοῦ Α' Κ/πόλεως ἀγγελτικὸν περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν εἰρημένων χωρίων (ἰουλ. 1708), φ. $93^{β}$—$94^{α}$. Ὑπογραφαὶ αἱ αὐταί. Π. Τριανταφυλλίδης ἔνθ. ἀνωτ. σ. 150—151. Τὸ πρωτότυπον εἶδον ἐν τοῖς ἀρχείοις Τραπεζοῦντος.

58. Ἀθανασίου Ε' Κ/πόλεως ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Χαλδίας Φιλόθεον περὶ τῆς μετὰ τοῦ Τραπεζοῦντος διαφορᾶς (αὐγ. 1709) [1], φ. 94. Συνυπεγράψαντο Κυζίκου Κύριλλος, Νικομηδείας Παρθένιος, Χαλκηδόνος Κωνστάντιος, Τορνόβου Διονύσιος καὶ Προύσης Κυπριανός.

59. Παϊσίου Β' Κ/πόλεως γράμμα ὅτι τὰ χωρία τοῦ Γκιουρτουνίου ἀνήκουσι τῇ μητροπόλει Τραπεζοῦντος (ἰουν. 1731), φ. $94^{β}$—$95^{β}$. Συνυπεγράψαντο Καισαρείας Νεόφυτος, Νικομηδείας Παρθένιος, Νικαίας Καλλίνικος, Χαλκηδόνος Νικόδημος, Προύσης Μακάριος, Ῥόδου Νεόφυτος, Μιτυλήνης Κωνστάντιος, Βιζύης Μακάριος, Δέρκων Νικόδημος, Προικοννήσου Θεόκλητος, Λιτίτζης Μεθόδιος. Τὸ πρωτότυπον εἶδον ἐν τοῖς ἀρχείοις Τραπεζοῦντος. Ἔκδοσις ἀνακριβὴς παρὰ Τριανταφυλλίδῃ σ. 151—154.

60. Παϊσίου Β' Κ/πόλεως συνοδικὸν ἐπιβεβαιωτήριον τοῦ γράμματος πατριάρχου Ἀθανασίου (ἰουν. ἰνδικτ. ι') πρὸς τὸν Χαλδίας Ἰγνάτιον [1], προτρεπόμενον εἰρηνικῶς διάγειν τῷ Τραπεζοῦντος μητροπολίτῃ καὶ σέβεσθαι τὴν περὶ εἰσοδημάτων προγεγονυῖαν ἀπόφασιν, φ. $95^{β}$—$96^{α}$. Συνυπεγράψαντο Νικομηδείας Γεράσιμος, Νικαίας Καλλίνικος, Πισιδίας Κοσμᾶς, Τορνόβου Γεράσιμος, Ἀμασείας Καλλίνικος, Δέρκων Νικόδημος, Προικοννήσου Θεόκλητος καὶ Λιτίτζης Μεθόδιος.

61. Ἔγγραφα ἀραβικὰ συνταχθέντα ἐν τῷ πατριαρχείῳ Ἀντιοχείας, φ. $96^{β}$—$97^{β}$, $106^{β}$—$120^{β}$, $123^{β}$—136, 138—139, $140^{β}$—169, 181.

[1] Ἐν σελ. 22 τοῦ κώδικος τῆς μητροπόλεως Χαλδίας σημειοῦται ὅτι «εἰς τοὺς ͵αψιζ' σεπτεβρίου ιβ' ἐχειροτονήθη ἀρχιεπίσκοπος Χαλδίας ὁ πανιερώτατος καὶ σοφολογιώτατος κύριος Ἰγνάτιος Φυτιάνος, καὶ φωτίσας τὸ ποίμνιόν του τῶν ἑλληνικῶν μαθημάτων σπουδῇ ἀνεπαύθη τῷ ͵αψλδ' ἀπριλίῳ ιζ'. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ».

62. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας (διατρίβοντος ἐν Κ/πόλει καὶ κατ' ἄδειαν τοῦ Παϊσίου Κ/πόλεως) πρᾶξις ἐπὶ χειροτονίᾳ εἰς ἀρχιερέα Λοφτζοῦ τοῦ Παρθενίου, χρηματίσαντος πρωτοσυγκέλλου τοῦ Καισαρείας Νεοφύτου (ἀπριλ. 1730), φ. 97β—98β. Προκάτοχος τοῦ Παρθενίου ἦν Γεννάδιος ἀποθανὼν «φονείῳ χειρί». Συνυπεγράψαντο Καισαρείας Νεόφυτος, Νικομηδείας Σεραφείμ, Νικαίας Καλλίνικος, Ἀδριανουπόλεως Ἀθανάσιος, Φερσάλων Ἰάκωβος, πρώην Πρεσλάβας Ἰωακείμ.

63. (Νεοφύτου ς' Κ|πόλεως) γράμμα περὶ ζητείας πρὸς τοὺς ἐν Καισαρείᾳ Καππαδοκίας, εἰς βοήθειαν τοῦ νεοχειροτονηθέντος μητροπολίτου αὐτῶν Παρθενίου (1735), φ. 98β—99β.

64. «Ὀνόματα τῶν χριστιανῶν τοῦ Γκιουμουσχανᾶ», φ. 100.

65. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μολδοβλαχίας Γρηγοράσκον Γκίκα (10 φεβρ. 1739), συνιστῶσα τὸν προσκυνητὴν Ἰωάννην, φ. 101.

66. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν μητροπολίτην Οὐγκροβλαχίας, ἐξαιτουμένη ἐλεημοσύνης ὑπὲρ τοῦ θρόνου Ἀντιοχείας καὶ συνιστῶσα τὸν ἐπὶ τούτῳ ἐρχόμενον προσκυνητὴν Ἰωάννην (10 φεβρ. 1739), φ. 101.—Παρέπονται ἐπιστολαὶ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν πατριάρχην Ἱεροσολύμων Παρθένιον (1 ἰαν. 1739), πρὸς τὸν Σταυρουπόλεως Ἰωαννίκιον (10 φεβρ. 1739) καὶ πρὸς τὸν ἄρχοντα λογοθέτην καὶ ἐπίτροπον αὐτοῦ Κωνσταντῖνον, φ. 101β—103α.

67. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος κατανυκτικὸς περὶ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως» ἢ ἐπιστολὴ ποιμαντορικὴ πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους τοῦ θρόνου Ἀντιοχείας, φ. 103β—104β.

68. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Κοσμᾶν Ἀλεξανδρείας, φ. 104β—105β.

69. «Ὀνόματα τῶν χριστιανῶν Θεοδοσιουπόλεως εἰς τοὺς ͵αψλη' μηνὶ ἰουνίῳ», φ. 105β—106β.

70. «Μέθοδος τοῦ εὑρίσκειν τέλειον πασχάλιον περὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου ἔτους» εἰς κεφάλαια ιε', φ. 121α—123α.

71. Μετάφρασις μολδαβικοῦ χρυσοβούλλου, προσνέμοντος χρηματικὴν βοήθειαν τῷ θρόνῳ Ἀντιοχείας (3 μαΐου 1745), φ. 137.

72. Κατάστιχον τῶν κατὰ τὴν περιοδείαν Σιλβέστρου Ἀντιοχείας συλλεγέντων χρηματικῶν βοηθημάτων, ἀπὸ 1 νοεμβρίου 1734—1738, φ. 139β—140α.

73. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἑπτὰ συγχωρητικαὶ εὐχαί, φ. 171—172.

74. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας συστατήριον τοῦ εἰς ἱερέα χειροτονηθέντος Λεοντίου, υἱοῦ Κωνσταντίνου, ἐκ κώμης «Δύο ἐκκλησίας» ὀνομαζομένης ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀδάνων (10 φεβρ. 1739), φ. 172β—173.

75. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ Παρθενίῳ Ἱεροσολύμων (11 φεβρ. 1739), Ῥοσέττῳ στελνίκῳ τοῦ αὐθεντὸς Οὐγκροβλαχίας (10 φεβρ. 1739) καὶ Δομετίῳ καθολικῷ Ἰβηρίας (10 φεβρ. 1739), φ. 173—175.

76. Τοῦ αὐτοῦ συγχωρητικὸν τοῦ κοιμηθέντος ἀρχιερέως Δαμασκηνοῦ (11 φεβρ. 1739), φ. 175β.

77. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ τῷ οἰκονόμῳ Δημητρίῳ, μεθ' ἧς συναποστέλλεται τὸ συγχωρητικὸν τοῦ ἐν Στενημάχῳ θανόντος Δαμασκηνοῦ ἀρχιερέως καὶ τυμπανιαίου καὶ ἀλύτου εὑρεθέντος (12 φεβρ. 1739), φ. 176α.

78. Μακαρίου Αἰγυπτίου «διήγησις ὠφέλιμος περὶ μνημοσύνων καὶ περὶ ἄλλων ὠφελίμων». Ἀρχ. «Πορευόμενος ποτέ τις», φ. 176β—179β.

79. Σεραφεὶμ Α' Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς χριστιανοὺς τῆς ἐξαρχίας Κερασοῦντος καὶ τῶν χωρίων Τριπόλεως καὶ Κοράλων (1735), ἀγγέλλουσα ὅτι ὁ «αὐτῶν καθολικὸς ἔξαρχος τιμιώτατος καὶ λογιώτατος μέγας ἐκκλησιάρχης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας διδάσκαλος κῦρ Κριτίας ἀποκατέστησεν ἤδη ἐπίτροπον εἰς τὴν ἐξαρχίαν αὐτοῦ ταύτην τὸν εἰς τὰ αὐτόθι εὑρισκόμενον» μητροπολίτην Πισιδίας Κοσμᾶν, φ. 180.

80. Σεραφεὶμ Α' Κωνσταντινουπόλεως αὐτόγραφον 13 ἰουλίου 1735, ἐπιτρέπον τῷ ἐξάρχῳ Πισιδίας Κοσμᾷ χειροτονεῖν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χαλεπίου ὑποδιακόνους, διακόνους, ἱερεῖς κτλ., φ. 180β.

125. Κατάστιχον ὕψ. 0,358 καὶ πλ. 0,125, περιέχον Φιλή-

μονος ἀρχιεπισκόπου Γάζης τοῦ Κυπρίου χρονογραφίαν, διῃρημένην εἰς τρεῖς τόμους καὶ ἀξιόλογον οὖσαν διά τινας ἐγκατεσπαρμένας εἰδήσεις περὶ λογίων ἀνδρῶν καὶ πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων κατὰ τὰς πρώτας τέσσαρας δεκάδας τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος. Ἐγράφη δὲ ἐν ἔτει 1851.

126. Τεῦχος χαρτῷον (0,32 × 0,21) ἐκ φύλλων 728, γραφὲν ἐν ἔτει 1723 ὑπὸ Ἰακώβου Ἀναστασίου καὶ περιλαμβάνον διαφόρους συγγραφὰς Γεωργίου Κορεσσίου. Τετράδια γα'. Καθ' ἑκάστην σελίδα 35 γραμμαὶ (0,255 × 0,16). Ἐν τοῖς πρώτοις ἓξ φύλλοις ἀναγινώσκεται λεπτομερὴς πίναξ τῶν περιεχομένων. Εἰς φ. 7α «δεδώρηται παρὰ τοῦ ἱεροδιδασκάλου Ἰακώβου τῷ λογιωτάτῳ διδασκάλῳ Σάββᾳ».

1. Ἀνωνύμου «ἐπίγραμμα πρὸς τὸν εὐγενέστατον, σοφώτατον καὶ θεολογικώτατον καὶ ἐν ἰατροῖς ἄριστον κύριον Γεώργιον τὸν Κορέσσιον, ἑλλάδι φωνῇ καὶ Λατινίδι κεκοσμημένον ἄνδρα τῷ ὄντι εὐσεβείᾳ, σωφροσύνῃ, νοῦ καθαρότητι καὶ φιλανθρωπίᾳ διαπρεπῆ πολλῶν ὄντα οἵων ἄλλων». Ἀρχ. «Οὐρανὸς ἑπτάζωνος», φ. 7. Στίχοι τριάκοντα. Εἶτα τετράστιχον εἰς τὸν αὐτὸν «Νεκταρίου ἱερομονάχου τοῦ Σιναΐτου. Ἀρχ. «Πνευματορρήτων ἐκ φρεάτων» κτλ.

2. Γεωργίου Κορεσσίου «περὶ ἐξοχῆς τῆς θεολογίας» πόνημα, οὗ προτάσσονται ἀφιερωτικὴ τοῦ συγγραφέως ἐπιστολὴ πρὸς τὸν πατριάρχην Κύριλλον τὸν ἐκ Βερροίας καὶ ἀπάντησις τούτου πρὸς ἐκεῖνον (26 φεβρ. 1637), φ. 8.

2. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Γεωργίου Κορεσσίου, ἀκέστορος τῆς θεολογίας ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας κεφ. λθ'». Ἀρχ. «Περὶ ἐνσαρκώσεως ἡμῖν ὁ λόγος», φ. 84.

3. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Γεωργίου Κορεσσίου, πρωτομαΐστορος τῆς θεολογίας ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, περὶ προορισμοῦ καὶ χάριτος». Ἀρχ. «Ὁ ἀγαθὸς καὶ ὑπεράγαθος», φ. 126β.

4. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τῶν φυσικῶν ἰδιοτήτων τοῦ Θεοῦ». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ὅση δύναμις», φ. 198β.

5. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Γεωργίου Κορέσση, θεολόγου κατὰ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, εἰς τὸ "ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα" κεφ. α'». Ἀρχ. «Ἐνταῦθα τρία αἴτια», φ. $284^β$.

6. «Τοῦ αὐτοῦ ἄκρου θεολόγου κυρίου Γεωργίου Κορέσση, περὶ τῆς τῶν ἀγγέλων δημιουργίας». Ἀρχ. «Περιοδευομένης», φ. $318^β$. Διαιρεῖται εἰς ιδ' κεφάλαια, ὧν τὸ περὶ τοῦ «εἴ εἰσιν ἄγγελοι» ἐξέδωκα ἐν τῇ σμυρναϊκῇ ἐφημερίδι «Ἰωνία» (1874, ἀριθ. 12 καὶ 13) κατὰ τὸ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς ἀπόγραφον.

7. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τῆς μεταμορφώσεως» εἰς δύο κεφάλαια. Ἀρχ. «Πᾶν ὑποπίπτον», φ. $368^β$.

8. «Ἐκλογαὶ ἀπὸ διαφόρων διδασκάλων παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἀρίστου ἰατροῦ Γεωργίου Κορέσση συλλεγεῖσαι». Ἀρχ. «Τὰ μὲν οὖν», φ. $370^α$.

9. Τοῦ αὐτοῦ «πραγματεία περὶ τῶν μυστηρίων διαλαμβάνουσα». Ἀρχ. «Τινὲς τὸ μυστήριον», φ. $443^β$.

10. «Ὀλίγαι ἐκλογαὶ συλλεγεῖσαι ὑπὸ τοῦ μακαρίου Παύλου εἰς τὸν μακάριον βίον, ἃς Κορέσσιος ἀνέγνω». Ἀρχ. «Ἡ μακαρία ζωή», φ. 524. Εἶτα ὁμιλίαι διάφοροι τοῦ αὐτοῦ.

11. «,αχλα' ἐν μηνὶ ἀπριλλίῳ κε', ἀπολογία Γεωργίου Κορεσσίου, ἄκρου ἰατροῦ καὶ θεολόγου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, πρὸς τὸν ἐν Ἀγγλίᾳ τῶν σοφῶν σύλλογον, ὡς ἐκ μέρους τῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως κληρικῶν». Ἀρχ. «Πρῶτον φής», φ. $667^β$—$717^α$. Ἐν τέλει· «ἔλαβε πέρας ἡ παροῦσα δέλτος κατὰ τὸ ,αψκγ', κατὰ μῆνα ὀκτώβριον, διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις Ἰακώβου τοῦ πίκλην Ἀναστασίου. Εὔχεσθε δέ μοι οἱ μετιόντες ταύτην». Ἕτερον ἀντίγραφον τῶν Κορεσσιακῶν τούτων πονημάτων περιγράφεται ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς ἐν Σμύρνῃ βιβλιοθήκης κτλ., σελ. 5, ἀριθ. 3.

127. Τεῦχος χαρτῷον (0,32 × 0,215) τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 454. Καθ' ἑκάστην σελίδα 34 στίχοι (0,25 × 0,145). Ἐν φ. 3 «ἐκ τῶν τοῦ Ἐφραὶμ» πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Γεωργίου Κορεσσίου συγγραφαί, ὧν προτάσσονται τὰ ἐν τῷ κώδ. 126 σημειωθέντα ἐπιγράμματα.

1. «Περὶ ἐξοχῆς τῆς θεολογίας», φ. 3α κέ.

2. «Περὶ ἐνσάρκου οἰκονομίας κεφ. λθ'», φ. 90.

3. «Ἕτεραι ἐνστάσεις ἀντιπίπτειν δοκοῦσαι τῷ λόγῳ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας». Ἀρχ. «Οὐκ ἠβουλήθην», φ. 134β.

4. «Περὶ προορισμοῦ καὶ χάριτος», φ. 172.

5. «Περὶ τῶν φυσικῶν ἰδιοτήτων τοῦ Θεοῦ» καὶ ἑρμηνεία τοῦ α' κεφαλαίου τῆς Γενέσεως, φ. 255.

6. «Περὶ τῆς τῶν ἀγγέλων δημιουργίας», φ. 404 κέ.

128. Τεῦχος χαρτῷον (0,32×0,21) ἐκ σελίδων 640, γραφὲν τῷ 1733 κατὰ σημείωσιν ἐντὸς τοῦ προτεταγμένου ταινιώδους κοσμήματος, ἐν ᾧ εἰκονίζεται μοναστήριον ἔχον ἄνωθεν τὰ στοιχεῖα ΚΠ καὶ κάτωθεν τὸ δηλωθὲν ἔτος. Καθ' ἑκάστην σελίδα 40 στίχοι (0,267×0,175).

Γεωργίου Κορεσσίου συγγραφαί.

1. «Περὶ τῆς τῶν ἀγγέλων δημιουργίας», σ. 1.

2. «Περὶ τῆς μεταμορφώσεως», σ. 83.

3. «Ἐκλογαὶ διαφόρων διδασκάλων» κτλ., σ. 86.

4. «Πραγματεία περὶ τῶν μυστηρίων διαλαμβάνουσα», σ. 198.

5. «Ὀλίγαι ἐκλογαὶ συλλεγεῖσαι ὑπὸ τοῦ μακαρίου Παύλου εἰς τὸν μακάριον βίον, ἃς Κορέσσιος ἀνέγνω», σ. 335.

6. «,αχλα' ἐν μηνὶ ἀπριλλίῳ κε', ἀπολογία... πρὸς τὸν ἐν Ἀγγλίᾳ τῶν σοφῶν σύλλογον, ὡς ἐκ μέρους τῶν ἐν Κ/πόλει κληρικῶν», σ. 554 κέ.

129. Τεῦχος χαρτῷον (0,303×0,21) ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 430, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΖ' ἑκατ. Τὰ φ. 301—305, 335—340, 373—383 καὶ 398β—399 ἀφέθησαν ἄγραφα ὡς καὶ πολλὰ ἕτερα ἐν ἀρχῇ τε καὶ τέλει.

Γεωργίου Κορεσσίου συγγραφαί.

1. «Περὶ τῆς ἐξοχῆς τῆς θεολογίας» ἄνευ τῶν ἐπιστολῶν, φ. 1. Λήγει εἰς τὸ περὶ δημιουργίας τῶν ἀγγέλων βιβλίον.

2. «Διάλογοι περὶ τοῦ παναγίου καὶ ζωαρχικοῦ Πνεύματος». Ἀρχ. «Ἐγκαίρως ἔμοι γε δοκεῖ», φ. 341. Ἐλλείπει τὸ τέλος δι' ἀπώλειαν ἑνὸς φύλλου.

3. «Ζητήματα περὶ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας» καὶ περὶ Χριστοῦ. Ἀρχ. «Περὶ μὲν οὖν», φ. 384.

4. Λόγος εἰς τὸν θεολόγον Γρηγόριον. Ἀρχ. «Ἔμελλεν ἄρ' ὁ τῶν καλλίστων λόγων», φ. 400.

5. «Περὶ τοῦ ὅτι ἀσπαστὴ ἡ σοφία». Ἀρχ. «Τὴν μὲν ἐρεσχελίαν τε καὶ φλυαρίαν, ὦ ἄνδρες ἀκροαταί», φ. 404.

6. Λόγος εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος. Ἀρχ. «Ἥλιον ἀστέρων», φ. 408.

7. Λόγος περὶ εἰκόνων. Ἀρχ. «Εἰκόνας ἱερὰς τῶν ἀθανάτων», φ. 416.

8. Λόγος εἰς τὸν ταξιάρχην Μιχαήλ. Ἀρχ. «Ἔδει μὲν ἡμᾶς», φ. 424.

130. Τεῦχος χαρτῷον (0,41×0,22) γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΖ' ἑκατονταετηρίδος. Διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὧν ἕκαστον μετὰ ἰδιαιτέρας σελιδαριθμήσεως [1]. Ἐν ἀρχῇ προὐτάχθησαν 21 φύλλα ἄγραφα, εἶτα 2 φύλλα περιέχοντα τὸν πίνακα τοῦ κώδικος· μεθ' ὃν 3 πάλιν ἄγραφα καὶ κατόπιν 2 φύλλα περιέχοντα «τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου Νεκταρίου, ἐγκώμιον εἰς τὸν μακάριον Γεώργιον Κορέσσιον τὸν Χῖον», οὗ ἡ ἀρχή· «Δὲν ἔλειψε ποτὲ» κτλ. Μετὰ τὸ ἐγκώμιον 3 ἕτερα φύλλα, ἐν οἷς ἀναγινώσκεται ἐπιστολὴ τοῦ Κορεσσίου πρὸς τὸν πατριάρχην Κύριλλον τὸν ἐκ Βερροίας καὶ ἀπάντησις αὐτοῦ πρὸς ἐκεῖνον. Ἀλλὰ καὶ ἐν τέλει τοῦ κώδικος εἰσὶν 6 φύλλα ἄγραφα, ὧν τὸ τελευταῖον περιέχει τὸ ἑξῆς σημείωμα· «✝ Г нй книгꙋ стабоса грешии михаилѡ ермꙋна пꙋконикь грꙋба гна ипритисти евлꙋматери и ининь сты местꙋда вьетѡ ѕ. с. и. ѿхса. ,а михаилѡ ерьиꙋнахь флїрор»

α') «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου κυρίου Γεωργίου Κορεσσίου τοῦ Χίου, ἰατροῦ καὶ θεολόγου κατὰ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, περὶ τῆς ἐξοχῆς τῆς θεολογίας» βιβλίον α'. Ἀρχ. «Ἡ θεολογία κατὰ τὸν θεῖον Δαμασκηνόν», σ. 1.—«Βιβλίον β' κεφ.

[1] Ἡ γραφὴ ἐπιμελής. Καθ' ἑκάστην σελίδα 41—42 στίχοι, ἠριθμημένοι ἐν τ κώδικι κατὰ 5. Ὕψ. 0,263, πλ. 0,155.

λθ', περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας». Ἀρχ. «Περὶ σαρκώσεως ἡμῖν ὁ λόγος», σ. 103. Λήγει εἰς σ. 188, μεθ' ἣν δύο φύλλα ἄγραφα.—«Βιβλίον γ' κεφάλαιον ξγ', ἕτεραι ἐνστάσεις ἀντιπίπτειν δοκοῦσαι τῷ λόγῳ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας» κτλ. Ἀρχ. «Πρὸς μὲν οὖν», σ. 183.—«Κεφ. οθ', ἐκλογαὶ ἀπὸ διαφόρων διδασκάλων περὶ τῆς ἁγίας παρθένου». Ἀρχ. «Τὰ μὲν οὖν», σ. 228.—«Κεφ. πγ' περὶ τοῦ ἀντιχρίστου, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν σημείων τῆς τούτου ἀφίξεως». Ἀρχ. «Τῶν σημείων περὶ τοῦ ἀντιχρίστου», σ. 298.—«Περὶ μετανοίας κεφ. γγ'». Ἀρχ. «Δεῖ τὸν μετανοοῦντα», σ. 291.—«Βιβλίον δ' περὶ μυστηρίων, γδ'». Ἀρχ. «Περὶ τοῦ θείου βαπτίσματος», σ. 305—322. Εἶτα 4 φύλλα, ὧν τὸ τρίτον περιέχει τὸν πίνακα τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ κώδικος.

β') «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Γεωργίου Κορεσσίου, πρωτομαΐστορος τῆς θεολογίας, περὶ προορισμοῦ καὶ χάριτος». Ἀρχ. «Ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος», σ. 1—145. Ἕπονται 2 φύλλα ἄγραφα καὶ ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἑξῆς συγγράμματος.

γ') «Τοῦ σοφωτάτου καὶ θεολογικωτάτου Γεωργίου τοῦ Κορεσσίου, περὶ τῶν φυσικῶν ἰδιωμάτων τοῦ Θεοῦ». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ὅση δύναμις», σ. 1—32.

131. «Θησαυρός, Κέρας Ἀμαλθείας καὶ κῆποι Ἀδώνιδος». Κῶδιξ ἐξ 189 φύλλων τῆς ΙΖ' ἑκατ., ἀντιγραφεὶς ἐκ τοῦ ὁμωνύμου ἐντύπου βιβλίου (ἐκδ. Ἄλδου 1496), ὅπερ, ὡς γνωστόν, περιέχει συλλογὴν γραμματικῶν συγγραφέων. Καθ' ἑκάστην σελίδα 33 στίχοι (0,20×0,135). Τὸ κείμενον δίστηλον. Ὅρα περὶ τοῦ βιβλίου τούτου A. Firmin-Didot, Alde Manuce et l' hellénisme à Venise. Paris 1875, σ. 79—84.

132. Τεῦχος χαρτῷον (0,31×0,205) ἐκ φύλλων 499, γραφὲν ἀρχομένης τῆς ΙΔ' ἑκατονταετηρίδος. Κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,23×0,125). Τὰ δύο τελευταῖα φύλλα μεταγενέστερα (ιε' αἰῶνος).

1. «Τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Ἰωάννου τοῦ Χαλκηδόνος, ἑρμηνεία εἰς

τὰς ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ καθ' ἑκάστην κυριακὴν ἀναγινωσκομένας τῶν εὐαγγελίων περικοπάς, συλλεγεῖσα ἐκ διαφόρων θεοφόρων πατέρων καὶ ἑτέρων ἀνδρῶν σοφῶν κατ' ἐκλογὴν καὶ ἐπίκρισιν, μετὰ καὶ προοιμίων καὶ ἐπιλόγων ἠθικῶν καὶ τῆς πρεπούσης οἰκονομίας τῷ λέγοντι πρὸς πλῆθος συμμιγὲς ἐκ διαφόρων ἠθῶν τε καὶ στάσεων». Ἀρχ. «Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον, κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. Ἀπροοιμιάστως ἀγαπητοὶ πρὸς ἡμᾶς διαλέξομαι», φ. 1—495α. Fabricii-Harles, Biblioth. Gr. τ. XI, σ. 642.

2. Τεμάχιον διαλέξεως Εὐνομίου μετὰ τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου, φ. 495β.

3. «Διήγησις Συνεσίου ἐπισκόπου περὶ Εὐαγρίου τινὸς φιλοσόφου καὶ χρυσίου λιτρῶν τριακοσίων». Ἀρχ. «Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τῶν καιρῶν Θεοφίλου», φ. 498β.

133. Τεῦχος χαρτῷον (0,315×0,215) ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 589 [1]. Ἐγράφη ἐν τῇ λαύρᾳ τοῦ ἁγίου Σάββα ὑπὸ Ἀντωνίου ἱερομονάχου. Ὁ δεύτερος τόμος ἐτελειώθη τῷ 1592. Ὅρα τὸν κώδικα 140. Ἡ γραφὴ λίαν ἐπιμεμελημένη καὶ κανονική. Τὸ κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ στίχων 20—23 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,21×0,125).

Πανηγυρικοῦ μέρος πρῶτον.

1. Ἀνδρέου Κρήτης «ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέσιον» τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ἑορτῶν», φ. 1. Migne 97, σ. 805.

2. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τῆς παναμώμου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ἀπόδειξις ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας καὶ διαφανῶν μαρτυριῶν, ὅτι ἐκ σπέρματος κατάγεται τοῦ Δαυίδ». Ἀρχ. «Ἄλλοι μὲν ἄλλας», φ. 11β. Migne τ. 97, σ. 820.

3. «Ἱστορία Ἰακώβου εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα», φ. 28β. C. Tischendorf, Evangelia apocrypha. Lipsiae 1876, σ. 1 κέ.

4. «Λόγος ἀφησημαντικὸς (sic) εἰς τὴν εὕρεσιν τοῦ τιμίου

[1] Ἀκριβέστερον φύλλα 592, διότι οἱ ἀριθμοὶ τϛ', τκε' καὶ υκε' ἐπανελήφθησαν δίς.

καὶ ἁγίου σταυροῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, συγγραφεὶς παρὰ φιλευσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων ἀνδρῶν ἀπὸ ἀληθοῦς χρονογραφικῆς ἱστορίας». Ἀρχ. «Τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ», φ. 44. Fabricii, Bibl. Gr. τ. X, σ. 248.

5. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος εἰς τὴν παγκόσμιον ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ». Ἀρχ. «Κινήσωμεν ἀγαπητοί», φ. 79β. Migne τ. 97, σ. 1036.

6. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους». Ἀρχ. Τί εἴπω ἢ τί λαλήσω», φ. 86β. Migne τ. 49, σ. 33.

7. «Παντολέοντος πρεσβυτέρου μονῆς τῶν Βυζαντίων εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ». Ἀρχ. «Πάλιν ὑψοῦται σταυρός», φ. 95. Migne τ. 98, σ. 1265.

8. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως «λόγος εἰς τὴν ἁγίαν καὶ ἄχραντον δέσποινα ἡμῶν Θεοτόκον, ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα». Ἀρχ. «Φαιδρὰ καὶ πανέορτος», φ. 100. Migne τ. 98, σ. 1481.

9. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως «λόγος εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. «Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἑτέρα», φ. 110β. Migne τ. 100, σ. 309.

10. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸ μὴ πλησιάζειν θεάτροις καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ· ἐρέθη προεόρτιος τῶν Χριστοῦ γεννῶν». Ἀρχ. «Πολλοὺς οἶμαι τῶν πρώην», φ. 117β Migne τ. 56, σ. 541.

11. «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ λόγος εἰς τὸν δίκαιον Ἀβραάμ». Ἀρχ. «Ἀποικίζει ὁ Θεός», φ. 142β. Ἐκδ. Assemani τ. II, σ. 312.

12. «Τῇ αὐτῇ κυριακῇ τῶν προπατόρων, Ἐφραὶμ λόγος εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ». Ἀρχ. «Ὁ θεὸς τοῦ Ἀβραάμ», φ. 151β. Ἐκδ. Assemani τ. II, σ. 21.

13. «Ματθαίου τοῦ μακαριωτάτου [1] ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους

[1] Γραπτέον Καμαριώτου, οὗ λόγος τοιοῦτος σῴζεται ἐν τῇ ἐθνικῇ βιβλιοθήκῃ Παρισίων. Omont, inventaire I, σ. 258, ἀριθ. 1191.

τρεῖς ἱεράρχας, Βασίλειον τὸν μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον (ἰαν. ζ'). Ἀρχ. «Εἴπερ ἄλλο τι τοῖς τοῦ λόγου», φ. 175β.

14. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων «λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ἄλλο Χριστοῦ τοῦτο μυστήριον», φ. 198β. Λατινιστὶ ἐν τοῖς Act. Sanct. τ. I φεβρ. σ. 276—281. Migne τ. 87 pars 3, σ. 3288.

15. «Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου» κτλ. Ἀρχ. «Μὴ ἀγνοεῖτε τὸ πνεῦμα», φ. 213β.

16. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντήν» κτλ. Ἀρχ. «Οὐ μόνον φορεῖ σάρκα», φ. 219. Migne τ. 50, σ. 807.

17. Μαρτύριον τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τεσσαράκοντα μαρτύρων. Ἀρχ. «Κατὰ τοὺς καιροὺς Λικινίου», φ. 226β.

18. Βασιλείου Καισαρείας «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους τεσσαράκοντα». Ἀρχ. «Μαρτύρων μνήμη», φ. 235β. Migne τ. 31. σ. 508.

19. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου. Ἀρχ. «Ἐγένετο ἀνὴρ εὐσεβής», φ. 247. Fabricii Bibl. Gr. τ. X, σ. 191.

20. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ εὐαγγελισμοῦ» κτλ. Ἀρχ. «Ἐπέστη σήμερον», φ. 254. Ἐπ' ὀνόματι Ἀνδρέου Κρήτης παρὰ Migne τ. 97, σ. 881. Ὅρα καὶ ἀνωτ. σ. 89.

21. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ», φ. 270.

22. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν εὐαγγελισμόν. Ἀρχ. «Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια», φ. 278. Migne τ. 50, σ. 791.

23. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν εὐαγγελισμόν. Ἀρχ. «Ἀγαπητοί, βασιλεῖ τῶν», φ. 283.

24. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν εὐαγγελισμόν. Ἀρχ. «Προαπέστειλεν ὁ Θεός», φ. 289.

25. Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμόν. Ἀρχ. «Σήμερον ἀγγελικῇ», φ. 294. Migne τ. 10, σελ. 1145.

26. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν εὐαγγελισμόν. Ἀρχ. «Ἀγαπητοί, οὕτως», φ. 299β.

27. Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὸν εὐαγγελισμόν. Ἀρχ. «Σήμερον ἀγαπητοὶ», φ. 307^{β}.

28. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «λόγος περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων τῷ σαββάτῳ τῆς τυροφάγου». Ἀρχ. «Τὰ τῶν βρωμάτων ἡδέα», φ. 313. Migne τ. 95, σ. 248.

29. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν μάταιον βίον» κτλ. Ἀρχ. «Ὅσοι τὰ τοῦ βίου μάταια», φ. 326. Ἐπ' ὀνόματι Ἐφραὶμ Σύρου παρὰ Assemani τ. III, σ. 308.

30. Ἀναστασίου Σιναΐτου «λόγος εἰς τὸν ς' ψαλμὸν καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν νηστειῶν». Ἀρχ. «Πρέπουσαν ἀρχὴν», φ. 331. Migne τ. 89, σ 1077.

31. «Διήγησις διαλαμβάνουσα περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, καὶ ὅπως καὶ δι' ἣν αἰτίαν παρέλαβε τὴν ὀρθοδοξίαν ἡ τοῦ Θεοῦ ἁγία ἐκκλησία ἐτησίως τελεῖν τῇ πρώτῃ κυριακῇ τῶν ἁγίων νηστειῶν». Ἀρχ. «Τοῦ βασιλέως Θεοφίλου», φ. 346. Combefisii, Auct. nov. τ. II, σ. 716.

32. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν τελώνην καὶ φαρισαῖον». Ἀρχ. «Καθάπερ νεφῶν», φ. 358.

33. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν». Ἀρχ. «Ἀεὶ μὲν τὴν τοῦ Θεοῦ», φ. 362. Migne τ. 59, σ. 515.

34. Θεοδώρου Στουδίτου «εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ λόγος ἐν τῇ μεσονηστίμῳ». Ἀρχ. «Ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης», φ. 370. Migne τ. 99, σ. 692.

35. Ἰωσὴφ Θεσσαλονίκης «λόγος εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρόν». Ἀρχ. «Σταυροῦ πρόκειται», φ. 374. Ἐπ' ὀνόματι Χρυσοστόμου παρὰ Migne τ. 59, σ. 675.

36. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων «λόγος εἰς τὸν βίον τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας». Ἀρχ. «Μυστήριον βασιλέως», φ. 378^{β}. Migne τ. 87 pars 3, σ. 3697.

37. «Διήγησις ὠφέλιμος ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας συλλεγεῖσα καὶ ἀνάμνησιν δηλοῦσα τοῦ παραδόξως γενομένου θαύματος, ἡνίκα Πέρσαι καὶ βάρβαροι τὴν βασιλίδα ταύτην τῶν πόλεων πολέμῳ περιεκύκλωσαν· οἳ καὶ ἀπώλοντο θείας δίκης πειραθέντες, ἡ δὲ πό-

λις ἀσινὴς συντηρηθεῖσα πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ἐτησίως ἔκτοτε ᾄδει εὐχαριστήρια, ἀκάθιστον τὴν ἡμέραν κατονομάζουσα». Ἀρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου», φ. 399. Migne τ. 106, σ. 1336.

38. «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ ὄφεως καὶ τοῦ φιλαργύρου Χριστοφόρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας λόγος, φανερῶν τίνι ὁμοιοῦται ὁ ἀνθρώπινος βίος». Ἀρχ. «Πάντας μὲν ἀγαπητοὶ», φ. 408β. Migne τ. 100, σ. 1216.

39. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον». Ἀρχ. «Λάζαρος τὸν παρόντα», φ. 419β. Migne τ. 97, σ. 960.

40. «Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου πάλιν ἕτερος λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον». Ἀρχ. «Τὴν ἐκκλησίαν», φ. 432β.

41. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον». Ἀρχ. «Ἀγαπητοί, ὥσπερ μήτηρ», φ. 437β. Migne τ. 62, σ. 775.

42. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος εἰς τὰ βαΐα». Ἀρχ. «Χθὲς ἡμᾶς τὰ τοῦ δεσπότου», φ. 441. Migne τ. 97, σ. 985.

43. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «λόγος εἰς τὰ βαΐα». Ἀρχ. «Φρικτὸν ἀγαπητοὶ», φ. 455β. Migne τ. 26, σ. 1309.

44. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὰ βαΐα». Ἀρχ. «Ἤδη τῆς πνευματικῆς», φ. 457β. Migne τ. 61, σ. 715.

45. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὰ βαΐα». Ἀρχ. «Ἐκ θαυμάτων ἐπὶ τὰ θαύματα», φ. 463. Migne τ. 59, σ. 703.

46. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην δευτέραν». Ἀρχ. «Διηνύσαμεν τῆς νηστείας», φ. 470. Migne τ. 55, σ. 519.

48. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν». Ἀρχ. «Ὀφθαλμὸς μὲν ὁρῶν», φ. 479β. Migne τ. 59, σ. 585.

48. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς δέκα παρθένους. Ἀρχ. «Ὅταν τὸ εὐδαπάνητον», φ. 485β. Migne τ. 59, σ. 527.

49. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν πόρνην καὶ τὸν φαρισαῖον». Ἀρχ. «Πάντοτε μὲν ὁ Θεὸς», φ. 490β. Migne τ. 59, σ. 531.

50. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα. Ἀρχ. «Εἰκότως ἀγωνιῶ», φ. 495β. Ἀφέθη ἀνέκδοτος. Ὅρα Migne τ. 64, σ. 1343.

51. Ἐπιφανίου Κύπρου «λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὸν Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ἀριμαθαίας, καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ ᾅδῃ κατάβασιν μετὰ τὸ σωτήριον πάθος παραδόξως γεγενημένην». Ἀρχ. «Τί τοῦτο σήμερον», φ. 507. Migne τ. 43, σ. 440.

52. Γρηγορίου Θεολόγου «λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα». Ἀρχ. «Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου», φ. 520β. Migne τ. 36, σ. 624.

53. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ἀπιστίαν τοῦ Θωμᾶ καὶ εἰς τὴν πίστιν» Ἀρχ. «Ἤχω τὸ χρέος», φ. 537. Migne τ. 59, σ. 681.

54. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸ "μεσούσης τῆς ἑορτῆς" καὶ εἰς τὸ "ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκεν" καὶ εἰς τὸν Μελχισεδέκ». Ἀρχ. «Ῥόα καὶ μῆλον», φ. 543β. Migne.τ. 61, σ. 739.

55. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἕτερος εἰς τὴν μεσοπεντηκοστήν». Ἀρχ. «Ὅπου δ' ἂν ὁ δεσπότης», φ. 548. Migne τ. 61, σ. 741.

56. «Εὕρεσις καὶ ἀναζήτησις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ὑπὸ τοῦ ἐν εὐσεβέσιν μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ πρώτου βασιλέως». Ἀρχ. «Ἐν ἔτει ἑβδόμῳ», φ. 551. Gretzeri, de Cruce Christi, Ingolstadii 1600, τ. II, σ. 540.

57. «Μιχαὴλ μοναχοῦ ἐγκώμιον εἰς τοὺς ταξιάρχας τῶν ἀγγέλων Μιχαήλ τε καὶ Γαβριήλ». Ἀρχ. «Τὸ στόμα μου ἤνοιξα», φ. 558.

58. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «ἔπαινος τῶν ἀπαντησάντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ» κτλ. Ἀρχ. «Πολλὴν ὁρῶ τὴν σπουδήν», φ. 572. Migne τ. 56, σ. 97.

59. Βασιλείου Καισαρείας «λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντήν» κτλ. Ἀρχ. «Καὶ ἄλλως ἡδέως», φ. 183β.

134. Τόμος δεύτερος τοῦ ἡγουμένου 133 κώδικος, συγκείμενος ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 515 καὶ 3 ἄλλων ἐν ἀρχῇ, ἐν οἷς ἀναγινώσκεται «πίναξ σὺν Θεῷ τοῦ πανηγυρικοῦ δευτέρου βιβλίου, οὗ(sic) περιέχει τοὺς ἐλλείποντας δεσποτικοὺς καὶ θεομητορικοὺς καὶ τῶν πάνυ μεγάλων ἁγίων λόγους διαφόρους· καὶ ὁ ἐπιμελούμενος ἀκριβῶς καὶ φροντίζων τὰς ἀναγνώσεις, ὅταν ὁ και-

ρὸς καὶ ἡ ἡμέρα τῆς πανηγύρεως καλέσῃ, ὀφείλει καὶ τοῦ πρώτου βιβλίου καὶ τοῦ παρόντος δευτέρου τὸν πίνακα ἀναγινώσκειν καὶ θεωρῆσαι ὅλον κατὰ μῆναν καὶ κεφάλαιον, ἵνα μὴ λάθῃ καὶ μείνῃ λόγος ἀνεπιμέλητος, ἐπεὶ κατ' ὄρδεινα δὲν εἶναι συνθεμένοι, ἀλλ' ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν ὡς ἔτυχεν ἐγράψαμεν αὐτούς· διὸ ἄρχεται ἀπὸ ταῖς κγ' ἀπριλίου». Ἐν φύλ. 479 σημείωσις τοῦ καλλιγράφου· «Ἡ παροῦσα ταύτη καὶ δευτέρα βίβλος ἥνπερ θεωρεῖς, ἀγαπητέ, τοῦ πανηγυρικοῦ, ὑπάρχει τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα σὺν ἀρχαγγέλου(sic) Μιχαὴλ τῶν Ἱεροσολύμων· πονηθὲν ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Ἀντωνίου ἱερομονάχου καὶ συναχθὲν ὑπὸ διαφόρων βιβλίων, καὶ γέγονεν ἡ συνάθροισις τῶν λόγων πρῶτον βιβλίον καὶ δεύτερον. Καὶ μηδεὶς τολμήσει λοιπὸν διαχωρίσαι αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων εἰς οἵαν μονὴν τυγχάνουσι, ἢ εἰς τὸν ἅγιον Σάββαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἢ εἰς τὸν ἀρχάγγελον Μιχαὴλ ἄνω ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ· ἀλλ' ὁμοῦ καὶ τὰ δύο ὀφείλουσιν εἶναι εἰς ἕνα τόπον, ἐπεὶ ἕτερον τοῦ θατέρου ἐπιζητεῖ εἰς τοὺ λόγους... Πλὴν ὁ βουλόμενος μεταγράψαι αὐτά, σκοπείτω ἀκριβῶς εἰς τὰ ἀντίστιχα, ὅτι ἄπειρος ἐτύγχανον τῆς ὀρθογραφίας. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ βιβλία χορικογράφων(sic) εὑρέθηκαν τὰ ἀθήβολα καὶ οὐχ ἀπὸ διδασκάλων· ἀλλὰ καὶ οἱ λόγοι οὐ τεθήκασιν κατ' ὄρδεινα(sic). Σὺ δὲ ὁ μεταγράφων κοπίασον ὡς οἶδας καὶ μὴ μέμφου». Ἐν φ. 515β «✝ τέλος καὶ τῷ Θεῷ χάρις, ἐπὶ ἔτους ,ζϙ' (1580) μηνὶ μαρτίῳ κδ' ἰνδικτ. ι', Ἀντώνιος ἱερομόναχος ὁ γράψας, καὶ ὁ Θεὸς συγχωρήσι του» (sic).

1. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Ἀρχ. «Ἡ μὲν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν», φ. 1. Α. Ν. Βεσελόβσκη, Разысканія въ области русскихъ духовныхъ стиховъ, ἐν Πετρουπόλει 1880, σ. 172.

2. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Ἀρχ. «Ὁ ἅγιος καὶ ἔνδοξος», φ. 12.

3. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Ἀρχ. «Ἄρτι τοῦ τῆς εἰδωλομανίας», φ. 15. Migne τ. 115, σ. 141.

4. Γεωργίου Νικομηδείας λόγος τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρα-

σκευῇ εἰς τὸ "εἱστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ" κτλ. Ἀρχ. «Πρὸς ὑψηλοτάτην ἡμῖν», φ. 25β. Migne τ. 100, σ. 1457.

5. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν» κτλ. Ἀρχ. «Καὶ ὅτε σταυροῦ», φ. 42β. Migne τ. 50, σ. 441.

6. Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Ἔτι μου κατὰ ψυχήν», φ. 53β. Migne τ. 62, σ. 727

7. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνάληψιν. Ἀρχ. «Εὔκαιρον σήμερον», φ. 57. Πρβλ. Migne τ. 52, σ. 773.

8. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνάληψιν. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ χάριτι Θεοῦ», φ. 60. Migne τ. 64, σ. 45.

9. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν παράλυτον. Ἀρχ. «Ὥσπερ ἡ φαοσφόρος», φ. 64. Migne τ. 61, σ. 777.

10. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν σαμαρείτιδα. Ἀρχ. «Σήμερον ἡμῖν», φ. 70. Migne τ. 59, σ. 535.

11. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος περὶ ζήλου εὐσεβείας καὶ εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλόν». Ἀρχ. «Πηγὴ φωτός», φ. 78β. Migne τ. 59, σ. 543.

12. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν ἁγίαν πεντηκοστήν». Ἀρχ. «Πάλιν ἑορτή», φ. 93β. Migne τ. 50, σ. 453.

13. Τοῦ αὐτοῦ «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους πάντας». Ἀρχ. «Ἐξ οὗ τὴν ἱεράν», φ. 106. Migne τ. 50, σ. 705.

14. Ἐφραὶμ Σύρου «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας τοὺς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ μαρτυρήσαντας». Ἀρχ. «Φαιδρὰ καὶ ἐπέραστος», φ. 112. Ἐκδ. Assemani τ. II, σ. 306.

15. «Θεογνώστου μοναχοῦ ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους πάντας τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ μαρτύρων». Ἀρχ. «Λαμπρὸς ὁ τῆς ἑορτῆς», φ. 117. Migne τ. 105, σ. 849.

16. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν εὐγγελιστήν». Ἀρχ. «Πάλιν ἡμῖν ἐξ οὐρανοῦ», φ. 121. Ὅρα ἀνωτέρω σ. 13.

17. Θεοδώρου Στουδίτου «ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέσιον τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου». Ἀρχ. «Ἀηδόνι τινὶ πολυφώνῳ» φ. 125β. Migne τ. 99, σ. 748.

18. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου». Ἀρχ. «Ἀγαπητοί, εὔκαιρος», φ. 131β. Migne τ. 61, σ. 757.

19. «Πρᾶξις καὶ τελείωσις τῶν ἁγίων καὶ πρωτοκορυφαιων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, καὶ πῶς ἐν Ῥώμῃ ἐτελειώθησαν ἐπὶ Νέρωνος τοῦ βασιλέως». Ἀρχ. «Ἐγένετο μετὰ τὸ ἐξελθεῖν», φ. 139β. C. Tischendorf, Acta apost. apocrypha σ. 1 κἑ.

20. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον». Ἀρχ. «Οὐρανοῦ καὶ γῆς», φ. 155. Migne τ. 59, σ. 491.

21. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τοὺς ἁγίους ιβʹ ἀποστόλους». Ἀρχ. «Εἰκότως καὶ τήμερον», φ. 159β. Migne τ. 59, σ. 495.

22. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τοὺς ἀποστόλους». Ἀρχ. «Ἥλιος ἀνίσχων», φ. 162β. Migne τ. 61, σ. 721.

23. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν» κτλ. Ἀρχ. «Δεῦτε πανηγυρίσωμεν», φ. 165β. Migne τ. 96, σ. 545.

24. Ἐφραὶμ Σύρου λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Ἐκ τῆς χώρας θέρους», φ. 180β. Ἐκδ. Assemani τ. II, σ. 41.

25. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν. Ἀρχ. «Δεῦτε φιλέορτοι», φ. 187β. Πρβλ. Migne τ. 65, σ. 764.

26. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν. Ἀρχ. «Οἱ μὲν εὖ εἰδότες», φ. 191β. Ἐπ' ὀνόματι Πανταλέοντος παρὰ Combefis, Novum auct. tom. duplex σ. 1760.

27. (Νικήτα Παφλαγόνος) «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ κορυφαίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον». Ἀρχ. «Τίς ὁ τερπνὸς οὗτος», φ. 195β Migne τ. 105, σ. 37.

28. «Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ θεοπρεποῦς γεννήσεως Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ ὅσα μέχρι τῆς ζωηφόρου αὐτῆς συνέδραμε τελευτῆς, προσέτι καὶ περὶ τῆς φανερώσεως τῆς τιμίας αὐτῆς ἐσθῆτος, καὶ ὅπως ὁ μέγας οὗτος πλοῦτος χριστιανοῖς τεθησαύρισται». Ἀρχ. «Ἐχρῆν ἀληθῶς τὴν παρθένον», φ. 204.

28. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «λόγος εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς πανυμνήτου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας». Ἀρχ. «Μνήμη δικαίων», φ. 237. Migne τ. 96, σ. 700.

30. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Ἔστι μὲν ἀνθρώπων οὐδείς», φύλ. 248. Migne τ. 96, σ. 721.

31. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν ζωοπάροχον κοίμησιν τῆς παναχραντοπαρθενοβρεφοτρόφου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας». Ἀρχ. «Ἔθος ἐστὶ τῶν ἐρωτικῶς», φ. 264. Migne τ. 96, σ. 753.

32. Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Μυστήριον ἡ παροῦσα», φ. 269. Migne τ. 97, σ. 1072.

33. Γερμανοῦ Α΄ Κωνσταντινουπόλεως ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Φήμη καλή», φ. 277. Migne τ. 98, σ. 360.

34. «Κωνσταντίνου ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως Ῥωμαίων, διήγησις ἀπὸ διαφόρων ἀθροισθεῖσα ἱστοριῶν περὶ τῆς πρὸς Αὔγαρον ἀποσταλείσης ἀχειροποιήτου θείας εἰκόνος Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ ὡς ἐξ Ἐδέσσης μετεκομίσθη πρὸς τὴν πανευδαίμονα ταύτην τῶν πόλεων Κωνσταντινούπολιν». Ἀρχ. «Οὐκ ἄρα μόνος», φ. 284β. Fr. Combefis, Originum rerumque Constantinopolitanorum variis auctoribus manipulus. Parisiis 1664, σ. 75—101.

35. «Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς καὶ ἀποτομῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου τοῦ προδρόμου, καὶ περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας αὐτοῦ κεφαλῆς». Ἀρχ. «Ἰωάννην τὸ μέγα κλέος», φ. 303β. Fabricii-Harles, Bibl. Gr. τ. X, σ. 257. Ἕτερον ἀπόγραφον σημειοῖ Νικόδημος ἐν τῷ Συναξαρ. τ. II, σ. 348.

36. Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Ἀρχ. «Πηδᾷ καὶ γῆρας», φ. 325β. Migne τ. 97, σ. 1109.

37. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ ἁγίου

Ἰωάννου καὶ εἰς τὴν Ἡρωδιάδα. Ἀρχ. «Πάλιν Ἡρωδιὰς», φ. 342β. Migne τ. 59, σ. 485.

38. Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος λόγος εἰς τὴν ἀποτομήν. Ἀρχ. «Ὥςπερ τις ἀνήρ», φ. 349. Migne τ. 59, σ. 521.

39. «Βασιλείου Σελευκείας εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ ἁγίου... Ἰωάννου καὶ εἰς τὴν παμμίαρον καὶ πανσελγῆ Ἡρωδιάδα». Ἀρχ. «Τὴν τῆς Ἡρωδιάδος», φ. 354. Migne τ. 85, σ. 225.

40. «Ἀνατολίου ἐπισκόπου Θεσσαλονικέων εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου» κτλ. Ἀρχ. «Πάλιν ἡμᾶς ἡ μεγαλόφωνος», φ. 359. Fabricii, Bibl. Gr. τ. X, σ. 259.

41. Ἀνωνύμου λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου. Ἀρχ. «Καὶ τίνος ἕνεκεν οὐδὲν», φ. 363β.

42. (Μαρκέλλου ἀρχιμανδρίτου) «ἐξήγησις ἐκ παραδόσεως ὅπως ἡ τιμία κεφαλὴ τοῦ ἁγίου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου εἰς τὴν Ἐμεσηνῶν ἀνεδείχθη πόλιν». Ἀρχ. «Μοναχοὶ δύο ἐκ τῆς ἑῴας», φ. 371β. P. Lambecii, Comment. de aug. bibl. caes. vindobon. liber VIII, 1679, σ. 89—91. Acta sanctorum V ἰουνίου σ. 615.

43. Θεοδώρου Στουδίτου «λόγος εἰς τὴν τρίτην εὕρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου». Ἀρχ. «Τρίτον μήνυμα», φ. 378β. Ὅρα σημείωσιν Νικοδήμου ἐν τῷ Συναξαρ. τ. II, σ. 169 ἐν ὑποσημειώσει (25 μαΐου). Ἐξεδόθη δ' ἀνωνύμως ἐν τοῖς Act. Sanct. τ. V ἰουνίου σ. 631 κἑ.

44. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Ἀρχ. «Ἀπαραίτητος σήμερον τῆς διδασκαλίας», φ. 382β. Λόγος ἀσημείωτος ἐν τῷ πίνακι τῶν μέχρι σήμερον γνωστῶν πονημάτων τοῦ Χρυσοστόμου, γνησίων ἢ ψευδεπιγράφων.

45. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος ἕτερος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Ἀρχ. «Ἐπέστη σήμερον ἡ τῶν χρεωστουμένων», φ. 385β.

46. Ἀντιπάτρου Βόστρων λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ αὐτοῦ. Ἀρχ. «Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν», φ. 389. Migne τ. 85, σ. 1764.

47. «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου» Ἀρχ. «Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν», φ. 395. Migne τ. 115, σ. 164.

48. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον τοῦ Χριστοῦ ἀπόστολον καὶ πρωτομάρτυρα». Ἀρχ. «Ὁ μὲν αἰσθητὸς ἥλιος», φ. 399. Migne τ. 65, σ. 809.

49. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὰ ἅγια νήπια ἀναιρεθέντα ὑπὸ Ἡρώδου ἐν Βηθλεέμ». Ἀρχ. «Ὥςπερ ὁ ἡλιακός», φ. 403β. Ἀφέθη ἀνέκδοτος. Ὅρα Migne τ. 64, σ. 1423.

50. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὰ ἅγια νήπια καὶ εἰς τὴν Ῥαχήλ». Ἀρχ. «Ὥςπερ οἱ τοὺς ἡδίστους», φ. 406. Migne τ. 61, σ. 697.

51. Βασιλείου Ἰσαυρίας «εἰς τὰ ἅγια νήπια τὰ ἐν Βηθλεὲμ ἀναιρεθέντα καὶ εἰς τὴν Ῥαχήλ». Ἀρχ. «Πάλιν ὁ τάλας ἐγώ», φ. 409. Migne τ. 85, σ. 388.

52. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα τοῦ Κυρίου» καὶ «εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν». Ἀρχ. «Ἡ πηγὴ τῶν εὐαγγελικῶν», φ. 413. Migne τ. 50, σ. 805.

53. Μεθοδίου Κωνσταντινουπόλεως «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον καὶ θαυματουργὸν Νικόλαον». Ἀρχ. «Οἱ τῶν ἀρετῶν», φ. 417. Λόγος ἀνέκδοτος, οὗ ἀντίγραφα σημειοῖ Matthaei, Accurata cod. notitia σ. 41 καὶ 92.

54. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν πρόδρομον καὶ εἰς τὰ φῶτα». Ἀρχ. «Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ», φ. 437. Migne τ. 50, σ. 801.

55. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου λόγος «εἰς τὴν θεοτόκον Μαρίαν καὶ εἰς τὴν Ἄνναν καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα, τὴν ἡμέραν τῆς ὑπαπαντῆς». Ἀρχ. «Πολλοὶ τῶν μεγάλων», φ. 443. Migne τ. 39, σ. 44.

56. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος. Ἀρχ. «Μαξιμιανῷ καὶ Μαξιμίνῳ», φ. 449. Fabricii, Bibl. gr. τ. X, σ. 335. Νικοδήμου, Συναξαρ. τ. I, σ. 462.

57. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη», φ. 461. Migne τ. 96, σ. 661.

58. Βασιλείου Καισαρείας ἐγκώμιον εἰς τὸν μάρτυρα Γόρδιον. Ἀρχ. «Νόμος ἐστὶ ταῖς μελίσσαις», φ. 470β. Migne τ. 31, σ. 489.

135. Τεῦχος χαρτῷον (0,315×0,21) τῆς ΙΔ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 239. Πανηγυρικὸν ἀνῆκον πρότερον εἰς τὴν λαύραν τοῦ ὁσίου Σάββα. Τὸ κείμενον μονόστηλον, πλὴν τῶν φ. 2 καὶ 3. Καθ' ἑκάστην σελίδα 29—33 στίχοι (0,24×0,155). Τὸ πρῶτον φύλλον μεταγενέστερον, περιέχον τὸν πίνακα τοῦ βιβλίου.

Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὸ γενέθλιόν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ἑορτῶν», φ. 2.—Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ αὐτό. Ἀρχ. «Πολλοὶ μὲν ἄλλας», φ. 7.—Φύλλ. 14 «βίος τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ὃς λέγεται καὶ αὐτὸς εἰς τὴν γέννησιν αὐτῆς· οὗ ἡ ἀρχὴ «περὶ τῆς κυρίας καὶ ἀληθῶς θεοτόκου Μαρίας πολλοὶ διεξῆλθον»· ζήτει αὐτὸν εἰς τὸ μικρὸν τὸ βαβήκινον τὸ ἔχον εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἁγίων ἑπτὰ παίδων».—Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ σταυροῦ. Ἀρχ. «Σταυροῦ πανήγυριν», φ. 14β.—Ἰω. Χρυσοστόμου λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν σταυρόν. Ἀρχ. «Τί εἴπω ἢ τί λαλήσω», φ. 20β.—Παντολέοντος πρεσβυτέρου μονῆς τῶν Βυζαντίων λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ σταυροῦ. Ἀρχ. «Πάλιν ὑψοῦται», φ. 24.—Φύλλ. 25β «λόγος ἀφηγηματικὸς εἰς τὴν εὕρεσιν τοῦ τιμίου καὶ ἁγίου σταυροῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, συγγραφεὶς παρὰ φιλευσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων ἀνδρῶν ἀπὸ ἀληθοῦς χρονογραφικῆς ἱστορίας, οὗ ἡ ἀρχὴ "τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ": ζήτει αὐτὸν εἰς τὸ μέγαν πανηγυρικὸν τὸ βέβρανον, λόγος δ'. Ἕτερος λόγος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ: εὕρεσις καὶ ἀναζήτησις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ὑπὸ τοῦ ἐν εὐσεβέσι μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ πρώτου βασιλέως καὶ Ἑλένης τῆς αὐτοῦ ἁγίας μητρός, οὗ ἡ ἀρχὴ "ἐν ἔτει ἑβδόμῳ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου"· ζήτει αὐτὸν εἰς τὸ μικρούτζικον βιβλίον τὸ βαβήκινον τὸ ἔχον εἰς τὴν ἀρχὴν τὸ μαρτύριον των ἁγίων ἑπτὰ παίδων. Ἐνταῦθα τέρμα τῶν σταυρωσίμων λόγων».—«Πράξεις καὶ θαύματα τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀπο-

[1] Ὁ καλλιγράφος σημειοῖ καὶ κείμενα μετὰ παραπομπῶν εἰς κώδικας, οἵτινες ὑπῆρχον κατὰ τὸν ιδ' αἰῶνα ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα. Ὀλίγαι τῶν εἰρημένων παραπομπῶν μεταγράφονται ὧδε.

στόλου Θωμᾶ». Ἀρχ. «Πολὺς ὁ Θωμᾶς ἐν τοῖς ἁπάντων», φ. 26.— Φύλ. 34β «μαρτύριον τῶν ἁγίων ἑπτὰ παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, οὗ ἡ ἀρχὴ "ὁ ἀσεβέστατος Δέκιος": ζήτει αὐτὸν εἰς τὸ μικρὸν τὸ βαβήκινον, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου».—Ἰωάννου Χρυσοστόμου «ὁμιλία εἰς τὰ Σεραφείμ, οὗ ἡ ἀρχὴ "μόλις ποτὲ τὸ κατὰ τὸν Ὀζίαν": ζήτει αὐτὸν εἰς τὸ Λαυσαϊκόν», φ. 35. —Ἰω. Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν πλούσιον καὶ εἰς τὸν πτωχὸν Λάζαρον. Ἀρχ. «Μέγιστόν ἐστι διδασκάλιον», φ. 35. Migne τ. 59, σ. 591. — Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως λόγος εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Φαιδρὰ καὶ πανέορτος», φ. 37β. — Γερμανοῦ Κ/πόλεως λόγος εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Ἰδοὺ καὶ πάλιν», φ. 42.—Μεθοδίου Κ/πόλεως ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον. Ἀρχ. «Οἱ τῶν ἀρετῶν τῇ μεγαλειότητι», φ. 45β.— «Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Νικόλαον τὸν θαυματουργόν, γενόμενον ἀρχιεπίσκοπον Μύρων τῆς Λυκίας, συγγραφεὶς παρὰ τῶν τριῶν στρατηλατῶν, οὓς ἐρρύσατο ἐκ τοῦ θανάτου». Ἀρχ. «Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ καὶ πιστέ», φ. 59. Migne τ. 97, σ. 1192, ἐπ' ὀνόματι Ἀνδρέου Κρήτης.— Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τοὺς τρεῖς παῖδας. Ἀρχ. «Καινὸν ὡς ἀληθῶς», φ. 62β. Migne τ. 57, σ. 593. — Πρόκλου Κ/πόλεως ἐγκώμιον εἰς τὸν πρωτομάρτυρα Στέφανον. Ἀρχ. «Ὁ μὲν αἰσθητὸς ἥλιος», φ. 67β.— Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτόν. Ἀρχ. «Πάντες μὲν οἱ τῶν μαρτύρων», φ. 71β. Migne τ. 59, σ. 699. — Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὰ νήπια τὰ ἀναιρεθέντα ὑπὸ Ἡρώδου. Ἀρχ. «Ὥσπερ ὁ ἡλιακός», φ. 73.—Βασιλείου Ἰσαυρίας λόγος εἰς τὰ ἐν Βηθλεὲμ νήπια καὶ εἰς τὴν Ῥαχήλ. Ἀρχ. «Πάλιν ὁ τάλας ἐγώ», φ. 74β.—Ἰω. Χρυσοστόμου λόγος εἰς τοὺς αὐτούς. Ἀρχ. «Ὥςπερ οἱ τοὺς ἡδίστους», φ. 77. — Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ βάπτισμα. Ἀρχ. «Ἡ πηγὴ τῶν εὐαγγελικῶν», φ. 79.—Σωφρονίου Ἱεροσολύμων λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Ἄλλο Χριστοῦ τοῦτο», φ. 82. — Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Μὴ ἀγνοεῖτε τὸ πνεῦμα», φ. 88β. — «Ἐξήγησις ἐκ παραδόσεως ὅπως ἡ

τιμία κεφαλὴ τοῦ ἁγίου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου εἰς τὴν Ἐμεσηνῶν ἀνεδείχθη πόλιν». Ἀρχ. «Μοναχοὶ δύο», φ. 92. Acta sanctorum ἰουνίου τ. V, σ. 615.—Φύλλ. 96β «διήγησις ἤτοι μαρτύριον τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ἤγουν Σαρακηνῶν, ἐν τῇ μεγάλῃ λαύρᾳ τοῦ ἁγίου Σάβα τοῦ ἡγιασμένου, συγγραφεῖσα (cod. συγγραφεὶς) παρὰ τοῦ ὁσιωτάτου Στεφάνου τοῦ Σαβαΐτου, οὗ ἡ ἀρχὴ "ἄξιόν ἐστι τοὺς μηδέπω τῶν ἁμαρτημάτων": ζήτει αὐτὸν εἰς τὸ αὐτὸ τὸ λεγόμενον τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ Σαβαΐτου, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου. Δέον σε γινώσκειν καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ βίος τοῦ ἁγίου Γερασίμου ἔστιν εἰς τὸ μινέον (sic) τὸν μάρτιον, ὅςτις ἀναγινώσκεται κατὰ τὴν ε' μαρτίου, ὅτε οὐκ ἔστιν "ἀλληλούϊα", ἤγουν μ', ἀλλὰ τὸ "Θεὸς κύριος" ἢ σαββάτῳ ἢ κυριακῇ». Ἐν φ. 81β παραπομπὴ «εἰς τὸ βιβλίον τὸ ἔχον εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ Σαβαΐτου τὸν βίον»· καὶ ἐν φ. 91β «εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ἁγίου Στεφάνου... εἰς τὸ μὴ ἔχον σανίδας».—Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Ἐπέστη σήμερον», φ. 97.—Ἰωάννου Χρυσοστόμου τρεῖς λόγοι εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου, ὧν αἱ ἀρχαὶ «τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ», «πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια», «ἀγαπητοὶ βασιλικῶν», φ. 106—114. — Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, οὗ ἡ ἀρχὴ «ἡ μὲν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν», φ. 114β.—Φύλ. 121 «μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, οὗ ἡ ἀρχὴ "ἄρτι τοῦ τῆς εἰδωλομανίας νέφους τὴν οἰκουμένην διαλα": ζήτει αὐτὸν εἰς τὸ ἔχοντι (sic) τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ Σαβαΐτου τὸν βίον. Τὸν αὐτὸν λόγον ἔχε κυριότερον ἢ τοὺς ἄλλους». — Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, οὗ ἡ ἀρχὴ «ὁ ἅγιος καὶ ἔνδοξος», φ. 121β. — Μαρτύριον τοῦ ἀποστόλου Μάρκου, οὗ ἡ ἀρχὴ «κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν», φ. 123.—Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸ γενέθλιον Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Ἀρχ. «Ἀπαραίτητος σήμερον», φ. 128.—Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος λόγος εἰς τὸ γενέθλιον, οὗ ἡ ἀρχὴ «ἐπέστη σήμερον», φ. 130.—Ἀντιπάτρου Βόστρων λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου. Ἀρχ. «Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν».—Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον

εἰς τοὺς ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον. Ἀρχ. «Οὐρανοῦ καὶ γῆς ἅμιλλα», φ. 137β.—Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Προκοπίου, οὗ ἡ ἀρχὴ «κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους», φ. 140.—Μαρτύριον τῶν ἁγίων Κυρίκου καὶ Ἰουλίτης, οὗ ἡ ἀρχὴ «τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ», φ. 152β.—Βασιλείου Σελευκείας ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν, οὗ ἡ ἀρχὴ «τὸν μὲν μακάριον», φ. 155.—Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος». Ἀρχ. «Βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου», φ. 158. Fabricii, Bibl. Gr. τ. X, σ. 303.—«Διήγησις (εἰς) τὴν ἐπάνοδον τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου ἐνδόξου πανευφήμου ἀποστόλου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, ἀνακομισθέν(τος) ἐξ Ἱεροσολύμων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων». Ἀρχ. «Ἐγένετο μετὰ τὸ εἰσκομισθῆναι», φ. 166. Fabricii, Bibl. Gr. τ. X, σ. 327. — (Εὐστοχίου Καππαδόκου) μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐσιγνίου. Ἀρχ. «Ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ἀρβιτιανοῦ καὶ Ἰουλιανοῦ», φ. 169. P. Lambecii, Commentariorum κτλ. liber. VIII, Vindob. 1675, σ. 103 — 116. — Πρόκλου Κ/πόλεως λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Δεῦτε φιλέορτοι», φ. 173β.—Ἐφραὶμ Σύρου λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Ἐκ τῆς χώρας θέρος», φ. 176.—«Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς θεοπρεποῦς τε γεννήσεως Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ὅσα μέχρι τῆς ζωηφόρου αὐτῆς συνέδραμε τελευτῆς· προσέτι καὶ περὶ τῆς φανερώσεως τῆς τιμίας αὐτῆς ἐσθῆτος καὶ ὅπως ὁ μέγας οὗτος πλοῦτος χριστιανοῖς τεθησαύρισται». Ἀρχ. «Ἐχρῆν ἀληθῶς τὴν παρθένον», φ. 180.—Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Μυστήριον ἡ παροῦσα», φ. 199. —Γερμανοῦ Κ/πόλεως ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Φήμη καλή», φ. 204β.—«Λόγος διαλαμβάνων τὰ περὶ τῆς γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς καὶ ἀποτομῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, καὶ περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας αὐτοῦ κεφαλῆς». Ἀρχ. «Ἰωάννην τὸ μέγα κλέος», φ. 209β.—

«Ἀνατολίου ἐπισκόπου Θεσσαλονικέων εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ». Ἀρχ. «Πάλιν ἡμᾶς ἡ μεγαλόφωνος», φ. 222β.—Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν ὄρχησιν τῆς Ἡρωδιάδος κτλ. Ἀρχ. «Πάλιν Ἡρωδιὰς», φ. 226β.— Λόγος ἀνεπίγραφος, οὗ ἡ ἀρχή· «Καὶ τίνος ἕνεκεν», φ. 229.— Θεοδώρου Στουδίτου «λόγος εἰς τὴν τρίτην εὕρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου». Ἀρχ. «Τρίτον μήνυμα», φ. 236.

136. Τόμος δεύτερος τοῦ 135 κώδικος, ἐκ 228 φύλλων, ἔχων ἐν ἀρχῇ τὸ ἑξῆς ἰαμβεῖον.

Ἐνταῦθα τέρμα τοῦ πολυκύκλου χρόνου
τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν τοῦ Σωτῆρος
καὶ τῆς πανάγνου καὶ μητρὸς τοῦ Κυρίου
καὶ μέρος τινῶν ἐπισήμων ἁγίων
τῶν χρειωδῶν τε καὶ ψυχωφελῶν πάνυ
παρὰ ἁγίων θεοφόρων πατέρων,
ἐγκωμιαστῶν καὶ πανηγυρικῶν τε
εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀναγινωσκόντων.
Ἐντεῦθεν ἄρξου σὺν Θεῷ τῷ σωτῆρι
τῆς ψυχωφελοῦς ἁγίας καὶ μεγάλης
τεσσαρακοστῆς (τῆς) αἰδεσιμωτάτης
παραβολὴν πρώτιστα τοῦ Φαρισαίου·
καὶ τῶν καθεξῆς πανηγυρικῶν λόγων,
κατανυκτικῶν καὶ ψυχωφελῶν πάνυ,
ἐπεὶ μέλλομεν σὺν Θεῷ καταντῆσαι
ἐν κυριακῇ τῇ τῶν ἁγίων πάντων.

1. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν τελώνην καὶ φαρισαῖον καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης». Ἀρχ. «Καθάπερ νεφῶν συνδρομὴ», φ. 1β.

2. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν. Ἀρχ. «Ἀεὶ μὲν τὴν τοῦ Θεοῦ», φ. 4. Migne τ. 59, σ. 515.

3. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «λόγος περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων, ὅπως αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμεναι λειτουργίαι καὶ εὐποιίαι τούτοις ὀνίνησιν». Ἀρχ. «Τὰ τῶν βρωμάτων», φ. 9. Migne τ. 95, σ. 248.

4. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Ἐνόμιζον μεγάλα», φ. 17β. Migne τ. 59, σ. 619.

5. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν παραβολὴν τῶν ἐργατῶν». Ἀρχ. «Ὁρῶ τὴν ποίμνην», φ. 23β. Migne τ. 59, σ. 577.

6. Ἀναστασίου Σιναΐτου «ὁμιλία ῥηθεῖσα εἰς τὸν ἕκτον ψαλμὸν καὶ εἰς τὴν εἴσβασιν τῶν νηστειῶν καὶ περὶ μετανοίας». Ἀρχ. «Πρέπουσαν», φ. 30β. Migne τ. 89, σ. 1077.

7. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος περὶ νηστείας». Ἀρχ. «Ἠκούσαμεν ἀρτίως», φ. 40.

8. Ἐφραὶμ Σύρου «λόγος εἰς πατέρας τελειωθέντας». Ἀρχ. «Τὴν καρδίαν μου ἀλγῶ», φ. 42. Ἐκδ. Assemani τ. I, σ. 172.

9. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς τεσσαρακοστῆς. Ἀρχ. «Πρόκειται ἡμῖν», φ. 47β. Migne τ. 56, σ. 525.

10. Νεκταρίου Κ/πόλεως «διήγησις δι' ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηστειῶν ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος, καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης». Ἀρχ. «Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος», φ. 60β. Migne τ. 39, σ. 1821.

11. Γρηγορίου Νύσσης «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Θεόδωρον τὸν Τύρωνα». Ἀρχ. «Ὑμεῖς ὁ τοῦ Χριστοῦ λαός», φ. 66. Migne τ. 46, σ. 736.

12. «Διήγησις θαυμαστὴ καὶ παράδοξος περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Βηρυτῷ παρὰ τῆς εἰκόνος τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης». Ἀρχ. «Βηρυτός τις ἐστι», φ. 70.

13. «Περὶ τοῦ γενομένου μεγίστου θαύματος ἐν τῷ ἁγίῳ φρέατι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας παρὰ τῆς ἁγίας καὶ σεβασμίας εἰκόνος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ περὶ τοῦ πατρικίου καὶ τοῦ φιλοχρίστου νοταρίου». Ἀρχ. «Οὐδὲν οὕτως εὐφραίνειν», φ. 76β. Combefisii, Auct. nov. τ. III, σ. 648.

14. Θεοδώρου Στουδίτου «λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ». Ἀρχ. «Ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης», φ. 80β. Migne τ. 99, σ. 692.

15. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς αἰγυπτίας. Ἀρχ. «Μυστήριον βασιλέως», φ. 83.

16. «Διήγησις ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας συλλεγεῖσα καὶ ἀνάμνησιν δηλοῦσα τοῦ παραδόξως γενομένου θαύματος, ἡνίκα Πέρσαι καὶ βάρβαροι τὴν βασιλίδα ταύτην πολέμῳ περιεκύκλωσαν· οἳ καὶ ἀπώλοντο θείας δίκης πειραθέντες, ἡ δὲ πόλις ἀσινὴς συντηρηθεῖσα πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ἐτησίως ἔκτοτε ᾄδει εὐχαριστήριον, ἀκάθιστον ἡμέραν ὀνομάζουσα». Ἀρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου», φ. 95β. Migne τ. 106, σ. 1336.

17. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον». Ἀρχ. «Λάζαρος τὸν παρόντα», φ. 101. Migne τ. 97, σ. 960.

18. Ἡσυχίου Ἱεροσολυμίτου λόγος εἰς τὸν αὐτόν. Ἀρχ. «Δεῖπνον ἡμῖν πολυτελὲς», φ. 109.

19. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ἔγερσιν τοῦ Λαζάρου». Ἀρχ. «Ὥςπερ μήτηρ φιλότεκνος», φ. 112. Migne τ. 62, σ. 775.

20. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος εἰς τὰ βαΐα». Ἀρχ. «Χθὲς ἡμᾶς», φ. 114β. Migne τ. 97, σ. 985.

21. Λεοντίου πρεσβυτέρου Νεαπόλεως λόγος «εἰς τὰ προφωτίσματα καὶ εἰς τὰ βαΐα καὶ εἰς τὴν ἔγερσιν τοῦ Λαζάρου». Ἀρχ. «Ἤδη τῆς δεσποτικῆς», φ. 122. Ἐπ' ὀνόματι τοῦ Χρυσοστόμου παρὰ Migne τ. 61, σ. 715.

22. Ἡσυχίου Ἱεροσολυμίτου «λόγος εἰς τὰ βαΐα». Ἀρχ. «Ὥςπερ ἡ ἀμέτρητος», φ. 126.

23. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὰ βαΐα». Ἀρχ. «Ἐκ θαυμάτων», φ. 130β. Migne τ. 59, σ. 703.

24. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν. Ἀρχ. «Ὀφθαλμὸς μὲν ὁρῶν», φ. 133β. Migne τ. 59, σ. 585.

25. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσὴφ καὶ εἰς τὴν αἰγυπτίαν. Ἀρχ. «Οἱ ἐκ πελάγους», φ. 137. Migne τ. 56, σ. 587.

26. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς δέκα παρθένους. Ἀρχ. «Ὅταν τὸ εὐδαπάνητον», φ. 140β. Migne τ. 59, σ. 527.

27. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὴν πόρνην τὴν ἀλείψασαν τὸν Κύ-

ριον μύρῳ». Ἀρχ. «Πάντοτε μὲν ὁ Θεός», φ. 143β. Migne τ. 59, σ. 531.

28. Ἐφραὶμ Σύρου λόγος εἰς τὴν αὐτήν. Ἀρχ. «Πολλῶν ὄντων ὁσίων», φ. 147. Ἐκδ. Assemani τ. II, σ. 297.

29. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος ὅτε ἔνιψεν ὁ Σωτὴρ τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν». Ἀρχ. «Ἔλεον Θεοῦ», φ. 151β.

30. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα καὶ εἰς τὸ πάσχα καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μυστηρίων. Ἀρχ. «Ὀλίγα ἀνάγκη», φ. 154. Migne τ. 49, σ. 373.

31. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὸν σταυρὸν καὶ εἰς τὸν λῃστὴν καὶ περὶ τοῦ συνεχῶς εὔχεσθαι ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν». Ἀρχ. «Σήμερον ὁ κύριος», φ. 160β. Migne τ. 49, σ. 399.

32. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας λόγος εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Μέγα μὲν οὐρανός», φ. 165. Migne τ. 28, σ. 1053.

33. «Γεωργίου χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ εὐαγγελίου: εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ» κτλ. Ἀρχ. «Πρὸς ὑψηλοτάτην», φ. 167β. Migne τ. 100, σ. 1457.

34. Ἐπιφανίου Κύπρου λόγος εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Ὁ τῆς δικαιοσύνης», φ. 185.

35. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ἀπιστίαν τοῦ Θωμᾶ καὶ εἰς τὴν καινὴν κυριακὴν καὶ περὶ πίστεως». Ἀρχ. «Φαιδρῶς ὁμοῦ καὶ θεοσεβῶς», φ. 193β.

36. «Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων, ὅτι μηδὲν ἀλλήλοις ἐναντιωθέντες οἱ τέσσαρες εὐαγγελισταὶ διαφόρως τὰ συμβεβηκότα περὶ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος ἱστόρησαν». Ἀρχ. «Πάντες μὲν ἀγαπητοί», φ. 202. Ὅρα σημείωσιν Harles ἐν Bibl. Gr. τ. X, σ. 251.

37. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ἁγίαν μεσοπεντηκοστήν». Ἀρχ. «Ὅπου δ' ἂν ὁ δεσπότης», φ. 211. Migne τ. 61, σ. 741.

38. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν Σαμαρεῖτιν. Ἀρχ. «Σήμερον ἡμῖν», φ. 212β. Migne τ. 59, σ. 535.

39. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλόν». Ἀρχ. «Πολυσπούδαστον πᾶσιν», φ. 217β. Migne τ. 28, σ. 1001.

*

40. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Καὶ ὅτε σταυροῦ», φ. 224β. Migne τ. 50, σ. 441.

41. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Ἡ μὲν τῆς ἀναστάσεως», φ. 228β (Migne τ. 28, σ. 1092). Πέντε μόνον γραμμαὶ ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ λόγου, τῆς συνεχείας αὐτοῦ παλαιόθεν ἐκπεσούσης.

137. Πατερικὸν ἀκέφαλον τῆς ΙΔ′ ἑκατ. ἐκ φύλλων χαρτ. ἠριθμημένων 323, ἐξ ὧν ἐλλείπουσι τὰ πρῶτα 32 φύλλα. Τὸ κείμενον δίστηλον. Ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῶν ἑξῆς «......μένης· μόνος ἦν ἐκεῖ καὶ αὐτὸς δὲ πάλιν» κτλ. Ἐν φ. 39 «παραίνεσις ἁγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος». Ἀρχ. «Ἠρώτησέ τις τὸν ἀββᾶν Ἀντώνιον λέγων τί φυλάξας τῷ θεῷ εὐαρεστήσω» κτλ. Παρέπονται κεφάλαια περὶ κατανύξεως, ἐγκρατείας, ἀκτημοσύνης κτλ. Ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ φ. 178β σημείωσις ὅτι «τοῦτο τὸ πατερικὸν ὑπάρχει τῆς Παναγίας τῆς Ὁδηγητρίας τῆς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ λέγεται τοῦτο τὸ βιβλίον "παράδεισος". Σωφρόνιος πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ͵ζπζ′» (1578—1579). Ἑτέρα σημείωσις ἐν τέλει λέγει· «κἀγὼ Μάρθα μοναχὴ Παλαιλογίνα ἡ Διπλοβατασίνα ἔδωκα τὸ πατερικὸν τοῦτο (εἰς) τὸν πατέρα μου τὸν καθηγούμενον τοῦ τῆς λαύρας τοῦ Καλαμῶνος, ἤγουν τοῦ ἁγίου Γερασίμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, κῦρ Γαλακτίων, ὡς ἵνα ἔχῃ αὐτὸ εἰς ὠφέλειαν αὐτοῦ ἕως ὅτε ζῇ· μετὰ δὲ θανάτῳ (sic) αὐτοῦ νὰ ἐπιδίδετε» κτλ. Τὸ σημείωμα φαίνεται ὂν τοῦ ιδ′ αἰῶνος.

138. Τεῦχος χαρτῷον (0,302×0,215) ἐκ φύλλων 26+354, γραφὲν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΕ′ ἑκατ. Κείμενον μονόστηλον. Διακρίνονται δὲ πέντε διάφοροι γραφικοὶ χαρακτῆρες μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς. Ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ φ. 2 σημείωσις τοῦ ις′ αἰῶνος· «† τῆς λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάβα τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ διὰ συνδρομῆς σπουδῆς τε καὶ πολλοῦ μόχθου Ναθαναὴλ μοναχοῦ». Ἐν τέλει τοῦ κώδικος σημείωσις τοῦ αὐτοῦ· «βιβλίον λεγόμενον τὰ ᾄσματα τῶν ᾀσμάτων ἑρμηνεμένα καὶ πρακτικὰ τῆς δ′ καὶ πέμπτης συνόδου, ἀφιερωθὲν παρὰ κυροῦ Ἀκακίου ἱερομονάχου καὶ καθηγουμένου ἐκ βασιλικῆς μονῆς τοῦ μεγαλομάρτυρος

Γεωργίου τῶν Μαγγάνων ἐκ νήσου Κύπρου [1], ἀφιερωθὲν δὲ ἤγουν εἰς τὴν λαύραν τοῦ ἁγίου Σάβα τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις διὰ ψυχικὴν αὐτοῦ σωτηρίαν καὶ τῶν αὐτοῦ γονέων». Ἱκανὰ φύλλα ἀφέθησαν ἄγραφα.

1. Μεθοδίου Κωνσταντινουπόλεως «ἐκ τῶν ἀφορισμῶν τῶν Στουδιωτῶν». Ἀρχ. «Μετὰ πολλῶν καὶ ἄλλων ἁγίων», φ. 2. J. Pitra, Juris ecclesiastici II, σ. 362.

2. «Ἐξήγησις τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων τῶν τε ἁγίων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν τοπικῶν ἤτοι μερικῶν καὶ τῶν παρά τινων ἁγίων πατέρων συντεθέντων, πονηθεῖσα Ἰωάννῃ μοναχῷ τῷ Ζωναρᾷ, γεγονότι μεγάλῳ δρουγγαρίῳ καὶ πρωτασηκρίτῃς». Ἀρχ. «Ἡ δήλωσις τῶν λόγων», φ. 5. Μέρος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἑρμηνείας.

3. Ἀνωνύμου ἑρμηνεία τοῦ α' ψαλμοῦ. Ἀρχ. «Μακαριότητος μέν φησι ἅπαντες», φ. 14.

4. Πίναξ τῶν πρακτικῶν τῆς τετάρτης οἰκουμενικῆς συνόδου, ἐπιγραφόμενος ὧδε· «ἡ βίβλος αὕτη, ἧς ἡ ἐπωνυμία τὰ πρακτικὰ τῆς τετάρτης συνόδου, τούσδε τοὺς λόγους φέρει· τῶν ῥωμαϊκῶν τούτων ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα ἑλληνιστί», φ. 22—25α. Παρέπεται τὸ κείμενον τῶν πρακτικῶν ὑπὸ ἰδιαιτέραν ἀρίθμησιν τῶν φύλλων, 1—171.

5. «Πρακτικὰ τῆς ἁγίας πέμπτης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πραχθείσης», φ. 171 κέ.

6. Πρακτικὰ τῆς ἐπὶ πατριάρχου Μηνᾶ συνόδου, φ. 185.

7. Τεμάχιον ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Κλίμακα ἑρμηνείας Ἠλιοὺ Κρήτης, φ. 299.

8. «Σχόλια τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος ὀλίγα τινὰ εἰς τὸ α', εἰς τὸ πέφυκεν». Ἀρχ. «Τὸ πέφυκεν ἀντὶ τοῦ οἶδεν», φ. 307.

9. Λόγος ἀνεπίγραφος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἔδει μὲν ἡμᾶς μηδὲ δεῖσθαι τῆς ἀπὸ τῶν γραμμάτων βοηθείας», φ. 315.

10. (Ναθαναὴλ μοναχοῦ αὐτόγραφος καταγραφὴ τῶν παρ'

[1] Κῶδιξ τῆς αὐτῆς μονῆς περιέχων τὰς συγγραφὰς Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου περιεγράφη ὑπὸ T. Gaisford, Catalogus sive notitia manuscr. quia cel. E. D. Clarke comparati in bibl. Bodleiana adservantur. Pars I, Oxonii 1812, σ. 67—68, cod. 37.

αὐτοῦ ἐκ Κύπρου κομισθεισῶν ἱερῶν εἰκόνων εἰς τὴν λαύραν τοῦ ὁσίου Σάββα), φ. 322β.

11. Γρηγορίου Νύσσης «ἑρμηνεία εἰς τὸν ἐκκλησιαστήν, βιβλίον τοῦ Σολομῶντος». Ἀρχ. «Ἐκκλησιαστὴς δέ ἐστιν ὁ νυμφίος», φ. 323. Πρβλ. Migne τ. 44, σ. 616 κέ.

139. Τετραευαγγέλιον χαρτῷον τῆς ΙΔ' ἑκατοντ. ἐκ φύλλων 124. Ὕψ. 0,29 καὶ πλ. 0,21. Καθ' ἑκάστην σελίδα 34 στίχοι (0,215 × 0,15).

140. Τεῦχος χαρτῷον (0,283 × 0,195) τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ 204 φύλλων. Κείμενον μονόστηλον ἐξ 28 στίχων καθ' ἑκάστην σελίδα (0,207 × 0,125). Ἐν ἀρχῇ σημείωσις «ἐκ τῶν τοῦ Ἐφραὶμ καὶ τόδε», πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Ἰωάννου Σχολαστικοῦ πνευματικαὶ πλάκες (κλίμαξ) μετὰ ἑρμηνείας ἀνωνύμου, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀπὸ Θεοῦ ποιούμενος ὁ σοφώτατος ποιμὴν» κτλ.

141. Τεῦχος χαρτῷον (0,317 × 0,215) ἐξ 153 φύλλων. Κείμενον μονόστηλον μετὰ διορθώσεων καὶ συμπληρώσεων. Καθ' ἑκάστην σελίδα 23 στίχοι (0,245 × 0,16).

Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων αὐτόγραφος «ἱστορία περὶ τῆς ἐπισκοπῆς τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ», διῃρημένη εἰς ὀκτὼ βιβλία. Ἀρχ. «Ὁ μακάριος ἀπόστολος Παῦλος» κτλ.

142. Τεῦχος χαρτῷον (0,303 × 0,207) τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ 388 σελίδων. Κείμενον μονόστηλον ἐκ 30 στίχων καθ' ἑκάστην σελίδα (0,204 × 0,117). Ἐν ἀρχῇ κόσμημα κεχρωματισμένον καὶ κεχρυσωμένον, ἄξιον σημειώσεως. Γραφὴ ὡραία. Ἐν τοῖς μετώποις σχόλια πυκνά.

«Ἔκθεσις τῆς ὅλης συλλογιστικῆς πραγματείας ἐκδοθεῖσα παρὰ τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου Κορυδαλλέως κυρίου Θεοφίλου Ἀθηναίου». Ἀρχ. «Ὅσα ἕνεκά του κινεῖται» κτλ.

143. Τεῦχος χαρτῷον (0,30 × 0,205) τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ σελίδων 141 + 181. Κείμενον μονόστηλον ἐκ στίχων 35 καθ' ἑκάστην σελίδα καὶ ἠριθμημένων ἀνὰ 5 ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου (0,242 × 0,115).

1. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Γεωργίου Κορεσσίου τοῦ Χίου, θεολόγου τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, περὶ τῆς τῶν ἀγγέλων δημιουργίας». Ἀρχ. «Περιοδευομένης», σελίδες 1—141.

2. Γεωργίου Κορεσσίου «ὅτι οἱ Ἕλληνες ὅλως κατὰ τὴν θείαν γνῶσιν ἀπέστησαν· ὅθεν κτίσιν οὐκ ᾔδεσαν». Ἀρχ. «Ἔστι γὰρ ἡ κτίσις», σελίδες 1—44.

3. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν». Ἀρχ. «Ἴσως ἀπορήσειεν ἄν τις πῶς μόνης», σελὶς 44 κέ.

4. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἡ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος». Ἀρχ. «Ἑβραϊστὶ λέγεται ἡ δὲ γῆ ἦν κοινή», σελ. 50.

5. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ εἶπεν ὁ Θεὸς γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ». Ἀρχ. «Ὄντως ὁ νοητὸς ἥλιος», σελὶς 70.

6. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν». Ἀρχ. «Ὄντως ᾗ ἔφη ὁ σοφώτατος», σελ. 90 κέ.

144. (Ἀνθίμου μοναχοῦ τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου) αὐτόγραφος «γραμματικὴ ἢ τὸ τέταρτον τοῦ Θεοδώρου περὶ συντάξεως ἐκ τῶν ἐκείνου σχολιαστῶν ἐρανισθεῖσα». Ἀρχ. «Γραμματική ἐστι νοὸς ἕξις» κτλ. Ὕψ. 0,303 καὶ πλ. 0,20. Ἐν ἀρχῇ ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων ἐν τέσσαρσι φύλλοις· κείμενον ἐκ 325 σελίδων. Ἐγράφη δὲ ἀρχομένου τοῦ παρόντος αἰῶνος.

145. Τεῦχος χαρτῷον (0,305 × 0,208) τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 234, ἐξ ὧν ἄγραφα ἀφέθησαν τὰ φ. 110β—112β, 116, 119β—120, 227 καὶ 228. Ἐν ἀρχῇ σημείωσις· «καὶ τόδε σὺν Θεῷ Νεοφύτου ἱερομονάχου καὶ τέλος τοῦ παναγίου τάφου» (ὅρα ἀνωτ. τεῦχος 116, σ. 200). Διαιρεῖται εἰς δύο διάφορα μέρη τῆς αὐτῆς ἐποχῆς.

α') Φύλλα 112 στιλπνοῦ χάρτου μετὰ ἐπιμεμελημένης γραφῆς. Κείμενον μονόστηλον ἐκ 30 στίχων καθ' ἑκάστην σελίδα (0,22 × 0,14). Τὰ πρῶτα πέντε φύλλα περιέχουσι τὸν πίνακα ἀνωνύμου συγγραφῆς (Μακαρίου μητροπολίτου Ἀγκύρας) κατὰ Λα-

τίνων ἐξ 120 κεφαλαίων, ἧς ἡ ἀρχή· «Τὸ τοῦ λόγου σὺν Θεῷ προοίμιον» κτλ. Ὅρα ἀνωτέρω σελ. 196. Ἐν τέλει· «ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος σὺν Θεῷ ἁγίῳ ἀρχηγῷ καὶ τελειωτῇ τῶν καλῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ ἔνδον τοῦ πατριαρχείου, πατριαρχεύοντος τοῦ μακαριωτάτου ἁγιωτάτου τε καὶ σοφωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ πατριάρχου τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης κυρίου κυρίου Δοσιθέου, διὰ χειρὸς Κυρίλλου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ χώρας Δελβίνου, κατὰ τὸ ͵αχπς´ (1686) ἔτος τὸ σωτήριον μαΐῳ κη´».

β´) Φύλλα 113—227 γεγραμμένα παρ' ἄλλης χειρός. Καθ' ἑκάστην σελίδα 42 στίχοι (0,232×0,135). Τὰ φ. 113β—115β καὶ 117—119 περιέχουσι τοὺς πίνακας τοῦ ἑξῆς κειμένου· «Θωμᾶ τοῦ Ἀκουΐνου, μεγίστου παρὰ Λατίνοις διδασκάλου, κατὰ Ἑλλήνων βιβλίον τρίτον». Ἀρχ. «Θεὸς μέγας κύριος καὶ βασιλεύς», φ. 121—227α. Σημειώσεις ἀντιρρητικαὶ (ἴσως Νεκταρίου Ἱεροσολύμων) κατὰ Ἀκουΐνου. Ἀρχ. «Ἐκκλησίας καὶ τῶν διαρρήδην», φ. 229—234.

146. Τεῦχος ἐκ 307 φύλ. στιλπνοῦ χάρτου, γραφὲν πιθανῶς ἀρχομένης τῆς ΙΗ´ ἑκατ. Τὰ φ. 256—307 νεώτερα. Ὕψ. 0,300 καὶ πλ. 0,205. Κείμενον δίστηλον (0,26×0,16).

Παπαδικὴ ἢ συλλογὴ ἐκκλησιαστικῶν ᾀσμάτων μετὰ παρασημάνσεως, ἐν ᾗ σημειοῦνται οἱ ἑξῆς συνθέται· Ἀρκάδιος μοναχός, Ἀγάθων, Ἀμπελοκηπιώτης, Ἀθανάσιος μοναχός, Ἀνδρέας Σιγηρός, Ἀθανάσιος Ἰβηρίτης, Ἀντώνιος ἱερεύς, Ἀθανάσιος πατριάρχης (Ἀδριανουπόλεως), Ἄνθιμος ἱερομόναχος καὶ δομέστικος τῆς Λαύρας, Ἀνανεώτης, Ἀρσένιος Κυδωνίας, Βενιαμὶν μοναχός, Βλατηρός, Γεώργιος Κοντοπετρῆς, Γεώργιος Πλαγιώτης, Γεώργιος Ῥαιδεστηνός, Γεώργιος Κουτρικᾶς, Γεώργιος Πανάρετος, Γεννάδιος Ἀγχιαλίτης, Γαβριὴλ Ξανθόπουλος, Γρηγόριος δομέστικος, Γρηγόριος Σαββαΐτης, Γρηγόριος Χαλδίας, Γεράσιμος ἱερομόναχος, Γερμανὸς νέων Πατρῶν, Γιοβάσκος Βλάχος, Δούκας Λαοσυνάκτης, Δημήτριος Δοκιανός, Δανιὴλ μοναχὸς Ἁγιορείτης, Δαμιανὸς Βατοπεδηνὸς ἱερομόναχος, Δούκας Συρόπουλος, Δημήτριος Μυτιλη-

ναῖος, Δαβὶδ ἱερομόναχος, Ἠθικός, Θεοφύλακτος Ἀργυρόπουλος, Θηβαῖος, Θεόδουλος δομέστικος τῶν Μαγγάνων, Θεόδουλος Αἰνείτης, Θεόδωρος δομέστικος Καλλικρατείας, Θεοφάνης Καρύκης, Θεωνᾶς ἱερομόναχος Σιμοπετριώτης, Ἰωάννης Κουκουζέλης, Ἰωάννης πρωτοψάλτης Ἀθηνῶν Χελίδη, Ἰωάννης Κλαδᾶς, Ἰωάννης λαμπαδάριος, Ἰωάννης Γλυκύς, Ἰωάννης Θεσσαλονικεύς, Ἰωάννης Χρυσοβέργης, Ἰωάσαφ Μυτιληναῖος, Ἰωακὲιμ Βιζύης, Κωνσταντῖνος Ἀγχιαλίτης, Κωνσταντῖνος Μαγουλᾶς, Κορνήλιος μοναχός, Κουκουμᾶς μαΐστωρ, Κλήμης Λέσβιος, Κοσμᾶς Ἰβηρίτης ὁ καὶ Μακεδών, Κάλλιστος ἱερομόναχος, Λαλοῦτσος, Λάσκαρις Παγονίτης, Μανουὴλ Χρυσάφης, Μανουὴλ Γαζῆς, Μανουὴλ Ἀγαλλιανός, Μανουὴλ ψάλτου Θεσσαλονίκης, Μᾶρκος Εὐγενικός, Μᾶρκος μητροπολίτης Κορίνθου, Μελχισεδὲκ ἐπίσκοπος Ῥαιδεστοῦ, Μητροφάνης Βλεμίδης ἱερομόναχος, Μιχαὴλ Φωκαεύς, Μοσχιανός, Μπαλάσιος ἱερεὺς καὶ νομοφύλαξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Ναθαναὴλ μητροπολίτης, Νικόλαος Ἀσάνης, Ξένος Κορώνης, Ξηρός, Παγκράτιος ἱερομόναχος, Παῦλος ὁ ποτὲ ἱερεύς, Πέτρος Μπερεχέτης, Στυλιανὸς ἱερεύς, Τζακνόπουλος, Φιλάρετος, Φωκᾶς λαμπαδάριος, Χαλιβούρης, Χριστόφορος Μυστάκωνος, Χρυσάφης ὁ νέος. Σημειοῦνται δὲ ἰδιαιτέρως μέλη ἀρχαῖα, ἁγιορειτικὰ καὶ ἁγιοσοφιτικά. Ἐν φύλλ. 117 ὑπάρχει μεμουσουργημένον «ἐγκώμιον πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα κῦρ Πέτρον τῆς μεγάλης Μοσχοβίας», σύνθεσις Πέτρου (Μπερεχέτη).

147. Τεῦχος χαρτῷον (0,30×0,205) τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 428, ἔχον ἐν τέλει τὸ ἑξῆς ἰαμβεῖον.

Οὐ μωσαϊκῶς πρὸς σκιὰν μόνον βλέπει
τὰ θεῖα ῥητὰ τοῦ σοφοῦ Ξιφιλίνου·
ὑψοῖ δὲ τὸν νοῦν μυστικαῖς θεωρίαις,
εὐαγγελικὴν ἀποδιώκων χάριν.

Ἰωάννου Ξιφιλίνου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως κυριακοδρόμιον. Ἀρχ. «Εἰς τὴν κυριακὴν τὴν πρὸ τῆς Χριστοῦ γενήσεως. Ἀπροοιμιάστως ἀγαπητοὶ» κτλ. Ὅρα ἀνωτέρω σελ. 223 κώδ. 132, ἔνθα τὸ κυριακοδρόμιον τοῦτο ἀποδίδοται Ἰωάννῃ τῷ Χαλκηδόνος.

148. Τεῦχος χαρτῷον (0,30×0,20) τῆς ΙΕ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 66. Ἀκέφαλον καὶ λίαν ἀνορθόγραφον. Κείμενον μονόστηλον ἐκ 40 στίχων καθ' ἑκάστην σελίδα (0,215×0,135).

1. «Τοῦ Γαληνοῦ περὶ τῶν στοιχείων καὶ τῶν χυμῶν». Ἀρχ. «Ὁ κόσμος οὗτος ἐκ δ' στοιχείων», φ. 4.

2. «Ἰατροσόφιον σὺν θεῷ τοῦ Ἱπποκράτους καὶ ἑτέρων φιλοσόφων καὶ ἰατρῶν περὶ τῆς ἰατρικῆς τέχνης», φ. 15β. Ἐμπεριέχονται καὶ αἱ στῆλαι (συνταγαὶ) Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ.

3. «Περὶ ἀλειμμάτων ὀνομαστῶν καὶ ἀνωνύμων, τὰ ἐξέβησαν ἐκ τοῦ Ἱπποκράτους καὶ Γαληνοῦ καὶ ἑτέρων φιλοσόφων καὶ ἰατρῶν». Ἀρχ. «Τὸ μυρσινᾶτον ἐνεργὸν εἰς κεκαθαρμένα τραύματα», φ. 40.

4. Περὶ διαίτης, «φίλου πόνημα πιστὸν πρὸς φίλον» ἔμμετρον. Ἀρχ. «Ἐπείπερ ὦ φίλη ψυχὴ καὶ τῶν ἐμοὶ φιλουμένων ἄριστε», φ. 52.

5. «Ἐπιστολὴ Ἱπποκράτους πρὸς Πτολεμαῖον βασιλέα Αἰγύπτου». Ἀρχ. «Ἐπιμελούμενος τῆς ὑγείας σου», φ. 53.

5. «Μηνολόγιον σὺν θεῷ ἁγίῳ ἀκριβὲς τῇ τέχνῃ τῆς ἰατρικῆς», φ. 53β.

6. Ἁλάτια τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Θεολόγου καὶ τοῦ ἀποστόλου Λουκᾶ, φ. 56.

7. «Ἐκ τῶν κατ' ἀλφάβητον Στεφάνου φιλοσόφου τοῦ Ἀθηναίου», φ. 56β.

149. Τεῦχος χαρτῷον (0,285×0,197) τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ σελίδων 574. Κείμενον μονόστηλον ἐκ 38 στίχων καθ' ἑκάστην σελίδα (0,22×0,145).

Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας ἑρμηνεία τῶν τεσσάρων εὐαγγελίων.

150. Τεῦχος χαρτῷον (0,29×0,22) τῆς ΙΔ' ἑκατ. ἐκ 216 φύλλων. Ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ 1 φύλλου σημείωσις· «Δοσιθέου Ἱεροσολύμων καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ ἁγίου τάφου, ἐν Κωνσταντινουπόλει».

1. «Ἀριστοτέλους περὶ ἑρμηνείας». Κείμενον μετὰ παραφράσεως Ψελλοῦ, μετὰ ἑρμηνείας Ἀμμωνίου καὶ μετὰ σχολίων, φ. 1.

2. Ἀριστοτέλους ἀναλυτικῶν προτέρων πρῶτον. Κείμενον, ἑρμηνεία καὶ σχόλια, φ. 15.

3. «Ἀριστοτέλους ἀναλυτικῶν προτέρων δεύτερον». Κείμενον, ἑρμηνεία καὶ σχόλια. Ἐν τῇ ὤᾳ· «δοκεῖ εἶναι τὰ σχόλια Ὀλυμπιοδώρου φιλοσόφου Ἀλεξανδρέως· εὕρηται γὰρ καὶ ἐν ἐξηγήσει τῶν μετεωρολογικῶν ἐν οἷς ἡ πρᾶξις καὶ ἐν οἷς ἡ θεωρία, μᾶλλον δὲ τὸν αὐτὸν τύπον ἐξηγούμενος, πρώτην μὲν τὴν ὅλην ἔννοιαν ἀφηγούμενος, ἣν καὶ θεωρίαν ὀνομάζει, εἶτα ἐφεξῆς καί τισι ῥητοῖς καὶ τέλος πρᾶξιν ὀνομάζει τὴν ἐξήγησιν». Ἀρχὴ τῶν σχολίων· «ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ β' τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν. Ἐν πόσοις μὲν οὖν σχήμασι καὶ διὰ ποίων καὶ πόσων τρόπων» κτλ., φ. 49.

4. «Ἀριστοτέλους ἀναλυτικῶν δευτέρων πρῶτον». Κείμενον καὶ σχόλια «Ἰωάννου γραμματικοῦ σχολαστικοῦ τοῦ Φιλοπόνου», ὧν ἡ ἀρχή· «Πᾶσα διδασκαλία καὶ πᾶσα μάθησις διανοητικὴ» κτλ., φ. 66.

5. «Ἀριστοτέλους ἀναλυτικῶν ὑστέρων τὸ δεύτερον» μετὰ σχολίων, φ. 116· ἔτι «Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου παράφρασις εἰς τὸ ὕστερον τῶν ὑστέρων ἀναλυτικῶν Ἀριστοτέλους». Ἀρχ. «Οὔτε τῆς ἀριστοτελικῆς μεγαλονοίας» κτλ.

6. «Ἐξήγησις τῆς διαλεκτικῆς τοῦ Ἀριστοτέλους, ἤγουν εἰς τὰ η' βιβλία τῶν τοπικῶν». Ἀρχ. «Εἰς τὸ α' τῶν τοπικῶν. Περὶ μὲν τοῦ ἀποδεικτικοῦ συλλογισμοῦ προφθάσας», φ. 127α.

7. Ἀριστοτέλους τοπικῶν πρῶτον μέχρις ὀγδόου, φ. 127β. Κείμενον, ἑρμηνεία καὶ σχόλια.

8. «Τοῦ φιλοσόφου Μιχαὴλ τοῦ Ἐφεσίου σχόλια εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους τοῦ Ἀριστοτέλους». Ἀρχ. «Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως», φ. 185β. Ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ φ. 195β σημείωσις· «ἀπὸ τῶν ἐντεῦθεν οὐχ εὕρηται μέχρι τινὸς τὰ σχόλια ἐν τοῖς τοῦ Ἐφεσίου».

9. «Ἀριστοτέλους σοφιστικοὶ ἔλεγχοι», φ. 186. Κείμενον, ἑρμηνεία καὶ σχόλια Μιχαὴλ Ἐφεσίου. Τοῦ κειμένου τὸ τέλος ἐλλείπει· λήγει δὲ εἰς τὰς λέξεις «σχεδὸν δὲ καὶ περὶ τὰς ἄλλας ἁπάσας τέχνας· οἱ μὲν γάρ». Ἐκδ. Bekker p. 183b 28

151. Τεῦχος χαρτῷον (0,288 × 0,22) τῆς ις' ἑκατ. ἐκ 359 φύλλων. Τὰ φ. 1—8 καὶ 331—333 περιέχουσιν ἑρμηνείαν ᾀσματικῶν κανόνων καὶ εἱρμῶν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ. Τὸ φ. 9β περιέχει δύο χρησμοὺς Λέοντος τοῦ σοφοῦ.

Ἀνωνύμου ἑρμηνεία εἰς τοὺς ις' ἐκλεκτοὺς λόγους τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἀπὸ φ. 11 κέ. Ἀρχ. «Ἄκων χειροτονηθεὶς ἱερεὺς ὁ θεῖος Γρηγόριος» κτλ.

152. Τεῦχος χαρτῷον (0,285 × 0,203) τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 140. Κείμενον μονόστηλον ἐκ 30 στίχων καθ' ἑκάστην σελίδα.

Θεοφίλου Κορυδαλλέως προοίμιον ῥητορικῆς καὶ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου ῥητορική. Ἀρχ. «Τὴν ἔμφυτον ἐπιθυμίαν καὶ ἔφεσιν».

153. Τεῦχος χαρτῷον (0,295 × 0,207) ἐκ φύλλων 121, γραφὲν ἐν Ἱεροσολύμοις τῷ 1790 ὑπὸ Μελχισεδὲκ πρωτοσυγκέλλου τοῦ ἐκ Κρήτης (ἀπὸ τὸν ἅγιον Θωμᾶν).

1. Χρησμολόγιον Ἀγαθαγγέλου, περὶ ἀντιχρίστου ὑπὸ Ἀναστασίου Γορδίου καὶ Ταρασίου Κ/πόλεως χρησμός.

2. «Καλαντάριον μεταγλωττισθὲν ἐξ οὐγκαρίας διαλέκτου εἰς πεζὴν φράσιν ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τῶν ἐφεξῆς ἐλευσομένων χρόνων παρά τινος ἀνωνύμου πρὸς χρῆσιν τῶν φιλούντων», φ. 99β.

3. Ἀνωνύμου ὀνειροκριτικὸν κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν. Ἀρχ. «Ἄστρα βλέπειν κάλλιστον ἀνθρώποις πέλει. Ὅταν βλέπῃς ἄστρα εἰς τὸν ὕπνον σου εἶναι πολλὰ καλόν», φ. 115.

154. Τεῦχος χαρτῷον (0,28 × 0,192) ἐκ φύλλων 108, γραφὲν ἐν ἔτει 1671. Καθ' ἑκάστην σελίδα 30 στίχοι (0,20 × 0,113). Ἐν ἀρχῇ κόσμημα κεχρωματισμένον ἐν σχήματι Π.

«Ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων τῶν συγγραφέντων παρὰ τοῦ μεγάλου ἐκκλησιάρχου κυροῦ Σιλβέστρου τοῦ Συροπούλου καὶ δικαιοφύλακος, περὶ τῶν πρέσβεων τῆς μελετωμένης ἐν Βασιλείᾳ τῆς Γερμανίας συνόδου πρός τε τὸν βασιλέα κύριον Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον καὶ τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν, καὶ περὶ τοῦ συνοδι-

κοῦ δεκρέτου καὶ ὅπως αὐτὸ ἐθεράπευσαν». Ἀρχ. «Ἄρτι τῶν πρέσβεων τῆς μεγάλης μελετωμένης συνόδου» κτλ [1]. Ἐν τέλει σημείωσις τοῦ καλλιγράφου, ἧς παραλείπονται ὧδε αἱ ἀνορθογραφίαι· «ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος ὑπὸ χειρὸς ἰδιώτου, οὗ τὸ πίκλην Ζαμπέλης ἐκ πόλεως ἁγίας Μαύρας, ἐν Αἰγύπτῳ, ἐντὸς τοῦ μετοχίου τοῦ ἁγίου καὶ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ, ἀρχιερατεύοντος τοῦ πανιερωτάτου καὶ λογιωτάτου ἀρχιεπισκόπου κυρίου κυρίου κῦρ Ἀνανίου, ἐν ἔτει τῆς σαρκώσεως ͵αω χω οω αω, ἐν μηνὶ μαρτίῳ δ', ἡμέρᾳ σαββάτῳ. Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ ἰδιώτου πόνος· οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε:—α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ· ἅπαντα εἰσὶ τετράδια, πλὴν τοῦ ξ εἰσὶ (sic) τριάδιον».

155. Τεῦχος χαρτῷον (0,28×0,195) τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ 339 φύλλων.

1. Περὶ τῶν μικρῶν προφητῶν. Ἀρχ. «Μιχαίας α'· δεύτερος μὲν τῶν προειρημένων γέγονεν» κτλ., φ. 1.

2. «Ἐπιτομὴ τῶν εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν καταβεβλημένων διαφόρων ἐξηγήσεων Προκοπίου χριστιανοῦ σοφιστοῦ». Ἀρχ. «Προφήτης ὁ προφάσκων ἢ τὸ μέλλον ἢ τὰ παρόντα λανθάνοντα», φ. 3—339. Migne τ. 87 pars 2, σ. 1817.

156. Τεῦχος χαρτῷον (0,28×0,195) τῆς ΙΖ' ἑκατ. Ἐν ἀρχῇ ἐννέα φύλλα, ὧν ἓξ περιέχουσι τοὺς πίνακας κεφαλαίων τῶν ἑξῆς κειμένων.

1. «Θωμᾶ τοῦ Ἀκουΐνου, μεγίστου παρὰ Λατίνοις διδασκάλου, κατὰ Ἑλλήνων βιβλίον τρίτον». Ἀρχ. «Θεὸς μέγας κύριος», σελίδες 213· εἶτα τρία φύλλα πίνακος καὶ ἑπτὰ ἄγραφα.

2. «Θωμᾶ τοῦ Ἀκουΐνου, μεγίστου παρὰ Λατίνοις διδασκάλου τῆς θεολογίας, κατὰ Ἑλλήνων βιβλίον τέταρτον». Ἀρχ. «Προοίμιον· ἰδοὺ ταῦτα ἐκ μέρους», σελίδες 1—152. Ἐν τέλει σημείωσις· «† ἰδιόχειρον τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πα-

[1] Δύο ἀντίγραφα τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ Συροπούλου σημειῶ ἐν ἀρχαιολογικῷ παραρτ. τοῦ Ἑλλην. Φιλολογ. Συλλ. τ. ΙΖ', σ. 9. Ὅρα καὶ εἴδησιν περὶ ἄλλου ἀντιγράφου ἐν τ. ΙΖ' (σ. 5) καὶ 85) τοῦ αὐτοῦ περιοδικοῦ.

τριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου Νεκταρίου». Μετὰ ἓν φύλλον «ἐκ τοῦ β' βιβλίου Θωμᾶ τοῦ Ἀκουΐνου κεφάλαιον κε', πῶς ὁ παντοδύναμος Θεὸς τινὰ μὴ δύνασθαι λέγεται». Ἀρχ. «Ἐκ τῶν προειρημένων δὲ ληφθῆναι δυνατὸν» κτλ.

157. Τεῦχος χαρτῷον (0,285×0,215) τῆς ΙΕ' ἑκατ. ἐξ 180 φύλλων. Ἐν ἀρχῇ πρόσθετον φύλλον περιέχον τὴν ἑξῆς σημείωσιν· «✝ εἰς χρῆσιν Δοσιθέου ἀρχιδιακόνου καὶ τῶν φίλων, δωρηθὲν πρὸς Δοσιθέου ἐπισκόπου Ῥωμάνου τῆς Μολδαβίας, 1664 μαρτίῳ μηνί». Ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ 1 φ. σημείωσις παλαιοτέρα· «ἐκ τῶν Γαβριὴλ ἱερομονάχου Βλασίου τοῦ Κερκυραίου», περὶ οὗ ὅρα Κ. Σάθα νεοελ. φιλολογ. σ. 302—304, Α. Δημητρακοπούλου διορθ. καὶ προσθ. σ. 47, Γ. Ζαβίρα νέας Ἑλλάδος σ. 245.

«Ζητήματά τινα Θωμᾶ τοῦ Ἀκουΐνου διδασκάλου τῶν Λατίνων». Ἀρχ. «Πότερον ἔστιν τῷ Θεῷ δύναμις ἢ οὔ; Κεφ. α'. Ζήτησίς ἐστι περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ δυνάμεως» κτλ.

158. Τεῦχος χαρτῷον (0,28×0,20) ἐκ σελίδων 359, γραφὲν ἐν ἔτει 1688 ὑπὸ Νεοφύτου Πελοποννησίου. Κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ στίχων 32 ἠριθμημένων καθ' ἑκάστην σελίδα (0,20×0,135). Ἐν τῇ ὤᾳ τῆς 1 σελίδος· «εἰς χρῆσιν Νεοφύτου ἱεροδιακόνου καὶ τῶν φιλτάτων καὶ τέλος τοῦ παναγίου τάφου». Ἐν τέλει τοῦ κώδικος·

Εἴληφε τέρμα ἐν πόλει Κωνσταντίνου
ἔσω τε μάνδρας ἣν ἔχει τάφος Λόγου.
Γράφουσι χεῖρες Νεοφύτου διακόνου
ἔτει τ' ͵αχπη' κη' ἰουνίου παύει.

«Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Ἀλεξάνδρου (Μαυροκορδάτου), μεγάλου χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, παράφρασις καὶ ζητήματα τῶν περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλίων». Ἀρχ. «Περὶ τοιαύτην ἄρα καταγινόμεθα» κτλ.

159. Τεῦχος χαρτῷον (0,278×0,215) ἐκ 323 σελίδων, γραφὲν ἐν ἔτει 1744. Ἐν τέλει σημείωσις· «εἴληφε πέρας ἡ παροῦσα βίβλος παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Ἰωακεὶμ ἱερομονάχου

Σμυρναίου ἐν σπουδαίοις, ἐν τῷ ,αψμδ' μηνὶ ἰανουαρίου κθ' εἰς χωρίον Πασχάνι τῆς Μολδόβας».

1. Θεοφίλου Κορυδαλλέως ῥητορική. Ἀρχ. «Τὴν ἔμφυτον ἐπιθυμίαν», σελ. 1.

2. «Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐξ ἀπορρήτων (Μαυροκορδάτου) σύνοψις τέχνης ῥητορικῆς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν». Ἀρχ. «Τί ἐστι ῥητορική», σελ. 145.

3. «Τοῦ σοφωτάτου ἐν ἱεροδιδασκάλοις κυρίου κῦρ Μακαρίου ἔκθεσις ῥητορικῶν κανόνων ἱεροκήρυξι μάλιστα συμβαλλομένων, οὓς ἐκ τῆς λατινίδος φωνῆς ἀπανθισάμενος εἰς τὴν ἑλλάδα φωνὴν τοῖς φιλολόγοις προὔθηκεν». Ἀρχ. «Μικρὰ φροντίζουσι ῥητορικῆς», σελ. 245. Ἐν τέλει σημείωσις τοῦ ἀντιγραφέως· «τέλος τῆς τοῦ διδασκάλου μου ῥητορικῆς». Ἐξεδόθη τῷ 1755 Ἑνετίῃσι σὺν τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ ὁσίου Χριστοδούλου τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Πάτμου ἀσκήσαντος, σπουδῇ μὲν καὶ δαπάνῃ Ἰακώβου Πατμίου τοῦ Ἀναστασίου, προτροπῇ δὲ Ἐφραὶμ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν.

4. «Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὁμιλίαν συγγράφειν». Ἀρχ. «Τοῖς μέλλουσιν ὁμιλίαν», σελ. 287. Τὰ τρία πρῶτα κεφάλαια ἐξέδωκα ἔτει 1874 ἐν τῇ σμυρναϊκῇ ἐφημερίδι «Ἰωνία» (ἀριθ. 41—48) κατὰ τὸ σμυρναϊκὸν ἀπόγραφον. Ὅρα κατάλογον τῆς βιβλιοθ. τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς σ. 56.

160. Τεῦχος αὐτόγραφον πιθανῶς Παϊσίου Λιγαρίδου, συμπεπηγμένον πολυτελῶς ἐν Ῥωσσίᾳ καὶ συνιστάμενον ἐκ 296 φύλλων στιλπνοῦ καὶ χονδροῦ χάρτου (0,272 × 0,19). Κείμενον μονόστηλον ἐξ 29 στίχων καθ' ἑκάστην σελίδα (0,235 × 0,13). Ἐγράφη δὲ τῷ 1656. Κατά τινα σημείωσιν ἀνῆκε πρότερον Ἐφραὶμ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων. Γραφὴ κανονική, ἐπιμελὴς καὶ λίαν εὐανάγνωστος. Ἑκάστη σελὶς κοσμεῖται μετὰ ἐρυθροῦ πλαισίου. Ἡ ἀρίθμησις τῶν φύλλων ἔχει οὕτως: 1—235+1—33. Μετὰ τὸ φ. 235 ὑπάρχουσι 3 ἄγραφα φύλλα, ἐν τέλει δὲ τοῦ κώδικος φύλλα ἐπίσης ἄγραφα 25.

«Χρησμολόγιον Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης, παρῳχημένον, ἐνεστὼς καὶ μέλλον, ἐκ διαφόρων συγγραφέων συλλεχθὲν

καὶ συναρμοσθὲν παρὰ τοῦ πανιερωτάτου καὶ σοφωτάτου μητροπολίτου Γάζης κυρίου Παϊσίου, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης γῆς ἐπαγγελίας, Ἀσκάλωνος, Μαϊουμᾶ καὶ Μαγδάλων καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος Καισαρείας Φιλίππου· ,αχνς'». Ἐν ἀρχῇ ἀφιερωτικὴ τοῦ συγγραφέως ἐπιστολὴ τῷ αὐτοκράτορι Ῥωσσίας Ἀλεξίῳ Μιχαηλοβίτζῃ. Ἀρχ. «Ἐστράτευε κατὰ τοῦ Χοσδρόη τοῦ μεγάλου βασιλέως» κτλ. Πόνημα πολυμαθέστατον καὶ πλῆρες βιβλιογραφικῶν πληροφοριῶν καὶ ἀναλύσεων διαφόρων χρησμῶν. Ἐν τοῖς φύλλοις 179β—181β κατεχώρισεν ὁ συγγραφεὺς στίχους 128 μετὰ τῆς ἑξῆς ἐπιγραφῆς· «θρῆνος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀνωνύμου ποιητοῦ» περὶ τῆς ἁλώσεως αὐτῆς ἐν ἔτει 1453. Οἱ πρῶτοι δὲ στίχοι ἔχουσιν οὕτως·

Ὁ νοῦς μου καὶ ὁ λογισμὸς συγχίζεται νὰ γράψῃ,
νὰ στιχοπλέξῃ ἀστοχεῖ τὴν ἅλωσιν τῆς Πόλης.
Ἐσεῖς βουνὰ θρηνήσετε καὶ πέτραι ῥαγισθῆτε
καὶ ποταμοὶ φυράσετε καὶ βρύσαις ξεραθῆτε,
διατὶ ἐχάθη τὸ κλειδὶ ὅλης τῆς οἰκουμένης,
τὸ μάτι τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς χριστιανωσύνης.

Τελευταῖοι στίχοι.

Κλαύσετε ὅλοι κλαύσατε τὴν ἅλωσιν τῆς Πόλης,
τῆς νέας Ἱερουσαλὴμ θρηνήσατε τὴν τύχην,
γιατὶ ἀπὸ τὸν πόνον μου λεπτογραφεῖν δὲν ἔχω
καὶ μοναχὸς δὲν δύνομαι ὅλα νὰ στιχοπλέξω.

Ἐν στίχ. 93—107 παρίστησιν ὁ ποιητὴς τὴν Κωνσταντινούπολιν λέγουσαν πρὸς τὴν Βενετίαν σὺν ἄλλοις τὰ ἑξῆς.

Ὁ κόσμος ἐπορεύετο εἰς τοῦ Χριστοῦ τὴν Χώραν
καὶ τὸν Θεὸν ἐδέουνταν μήπως τοὺς συμπαθήσῃ·
ἀμὴ ὁ Θεὸς δὲν ἤθελεν, ἀλλ' ἦτον ὠργισμένος
διὰ τὰ ἁμαρτήματα καὶ πλημμελήματά μου.
Οὐδ' ἀστραπὴ τοὺς ἔκαψεν, οὐδὲ βροντὴ τοὺς ηὗρεν,
ὁπόταν ἐγεβέντιζαν σταυρὸν στὸν κόσμον ὅλον
οἱ ἄβυχοι Ἀράπιδες, οἱ καστροτρυπητάδες.
Τίς εἶδε καὶ τίς ἤκουσε στὴν θάλασσαν γιοφύρι,
να πορπατοῦν τὰ κάτεργα στοῦ Γαλατᾶ τοὺς κάμπους,
ἀγνάτια εἰς τὸ Σκούταρι, στὸν ἅγιον Κωνσταντῖνον;
Τριγύρου ἐφανίσθησαν ὡς φίδια στὸ λιβάδι

δόλιος ὁ σκυλάτορας ὁ ψυχοπαραδότης,
ὁ χαλασμὸς τῶν χριστιανῶν, ὁ Χάρος τῶν ἀρχόντων,
αὐτὸς ὁποῦ κατάδειξε τὴν τρομερὴν λομπάρδα,
γιατὶ αὐτὴν ἐστήκασι ἄντικρυ εἰς τὰ τείχη.

161. Τεῦχος χαρτῷον (0,282×0,205) τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 86. Αὐτόγραφον Ματθαίου μητροπολίτου Μυρέων. Κείμενον μονόστηλον ἐξ 23 στίχων καθ' ἑκάστην σελίδα (0,17×0,105). Ἐπιγραφαὶ χρυσογραφεῖς, κεφαλαιώδη στοιχεῖα μεγάλα ποικιλόμορφα καὶ κεχρωματισμένα. Ἡ πρώτη σελὶς χρυσογραφής· κοσμεῖται δὲ μετὰ ὡραίου πλαισίου· οὕτω καὶ ἡ σελὶς 40β. Σημείωσις δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος δηλοῖ ὅτι «τὸ παρὸν ἀφιέρωται παρ' ἐμοῦ Νικολάου τοῦ ποτὲ μέγα σπαθαρίου Οὐγκροβλαχίας [1] εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς λεγομένης Μπουρνότσκη, ἐν τῷ Γιασίῳ 1660· ὅθεν καὶ ἰδιοχείρως ἐγκεχάρακται· γένοιτο δέ μοι ψυχωφελὲς καὶ σωτήριον».

1. Εὐαγγέλια ἀναγινωσκόμενα ἀπὸ τῆς κυριακῆς τοῦ πάσχα μέχρι τετάρτης ἡμέρας τῆς τρίτης μετὰ τὴν πεντηκοστὴν ἑβδομάδος, φ. 1—49.

2. «Ἀκολουθία εἰς τὴν ὁσίαν Παρασκευὴν τὴν νέαν τὴν ἐξ Ἐπιβατῶν, πονηθεῖσα Ματθαίῳ τῷ ταπεινῷ μητροπολίτῃ Μυρέων παρακλήσει τινῶν φιλοθέων ἀνδρῶν». Ἀρχ. «Δεῦτε τὴν θείαν καὶ πάντιμον», φ. 50. Ἀπὸ φύλ. 54—66 «βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Παρασκευῆς τῆς νέας τῆς ἐξ Ἐπιβατῶν, Ματθαίῳ τῷ ταπεινῷ μητροπολίτῃ Μυρέων συγγραφείς». Ἀρχ. «Οὐδὲν οὕτω ψυχωφελὲς καὶ σωτήριον». Ἐκδοθήσεται ἐν τῷ ΙΙ τόμῳ τῶν ἀναλέκτων τῆς ἱεροσολυμιτικῆς σταχυολογίας μου. Ἐν τέλει τῆς ἀκολουθίας «στίχοι πολιτικοὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἁγίαν Παρασκευήν», ὧν ἡ ἀρχή· «ταῦτα προσδέχου παρ' ἐμοῦ πολλῷ πόθῳ» κτλ.

3. «Ἀκολουθία εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Γρηγόριον τὸν Δεκαπολίτην, πονηθεῖσα Ματθαίῳ μητροπολίτῃ Μυρέων, κεκρυμ-

[1] E. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire I, σ. XXXII κέ. Κ. Παλαιολόγος ἐν «Παρνασσῷ» Ἀθηνῶν, τ. X, σ. 35—39, 388—391.

μένου ὄντος (sic) ἐν τῷ σπηλαίῳ ἔνθα καὶ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἦν, τοῦ ὁσίου δηλονότι, διὰ τὰς τῶν Οὐγκρῶν ἐφόδους». Ἀρχ. «Ἡ Εἰρηνόπολις χώρα τῆς Δεκαπόλεως», φ. 69—74. Ἀκροστιχὶς τοῦ ᾀσματικοῦ κανόνος «Γρηγόριον Ματθαῖος ᾠδέ πως τιμᾷ».

4. «Τοῦ αὐτοῦ στίχοι πολιτικοὶ εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστοῦ γεννῶν καὶ εἰς τὸν πατριάρχην Ῥαφαὴλ τοῦ αὐτὸν χειροτονήσαντος (sic) ἐγκώμιον». Ἀρχ. «Μάγοι· ἄστρον φαεινὸν ἐξ Ἰακὼβ ἐκλάμψει», φ. 74β—78. Οἱ στίχοι παριστῶσι διάλογον μεταξὺ μάγων, Ἡρώδου καὶ γραμματέων· τὸ δὲ ἐγκώμιον οὐχ ὑπάρχει.

5. «Τοῦ αὐτοῦ κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ἀκροστιχὶς καὶ ἔννοια ἡ "τοῦ Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον", εἰς ἦχον πλάγιον δ', οὗ ἡ ἀκροστιχὶς "χαρᾶς δοχεῖον σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη». Ἀρχ. «Χριστοῦ σε βίβλον», φ. 79—82. Ἐν τέλει· «Μήτηρ ὑψίστου σοῦ ἱκέτου κυρία, | ἄκουσον πρὸς σὲ ἱκετεύοντος πίστει. | Τὸν ὕμνον δέχου ὃν Ἰωσὴφ πονήσας | θείαις ἐννοίαις σὺν πόθῳ μελῳδήσας, | ἁπλῶς ὃν ἐγὼ εἰς ἄλλον ἦχον τάξας, | ἰδοὺ σὺν Θεῷ εἴληφεν ὧδε πέρας· | ὅθεν ἐκ τῶν σῶν τὰ σὰ προσέφερόν σοι· | σὸς μὲν ὁ ὕμνος, ἐγὼ δὲ σὸς ἱκέτης».

6. «Τοῦ αὐτοῦ κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον· ἀκροστιχὶς καὶ ἔννοια ἡ "τοῦ Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον" εἰς ἦχον α'. Ἡ ἀκροστιχὶς "χαρᾶς δοχεῖον σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη». Ἀρχ. «Χριστοῦ σε βίβλον θεώμενος», φ. 83 — 86. Ἐν τέλει· «δέξαι καὶ τοῦτον τὸν ὕμνον, ὦ Κυρία | τὸν πλέξαντά σοι σὺν πολλῇ προθυμίᾳ. | Σκώληξ τις εἰμὶ κείμενος ἐν σαπρίᾳ | σὺ δέ μοι γενοῦ, παρθένε, σωτηρία» [1].

162. Τεῦχος χαρτῷον (0,275 × 0,18) γραφὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος ὑπὸ Μαξίμου τοῦ Συμαίου. Σελίδες 390 + 131 + 24 + 78.

α') «Σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον τῶν ἐμπεριεχομένων ἁπασῶν ὑποθέσεων τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις κανόσι, πονηθέν τε ἅμα καὶ συντεθὲν τῷ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστῳ Ματθαίῳ». Ἀρχ. «Προθεωρία. Τὸ τῶν ἱερῶν κανόνων θεῖον χρῆμα».

[1] Τοῦ κώδικος ἁπλῆν μνείαν ποιεῖται ὁ Δημητρακόπουλος ἐν ἀριθ. 875 τῆς «Κλειοῦς».

β') Ματθαίου Βλαστάρεως ἐπιτομαὶ κανονικῶν βιβλίων. Ἐν ἀρχῇ ἐτάχθη Νικηφόρου Κ/πόλεως κεφάλαιον «περὶ διαφόρων ὑποθέσεων». Ἀπὸ σελίδος 109 ἀναγινώσκεται Θεοδώρου Στουδίτου «διδασκαλία χρονική· πολλαὶ γὰρ κατηχήσεις εἰσὶ τοῦ Στουδίτου, ἀλλ' αὕτη λέγεται χρονική». Ἀρχ. «Νῦν ἐπιχειρῶ πᾶσιν ὑμῖν» κτλ.—Σελ. 116 Ἀναστασίου Σιναΐτου «ἑτέρα διδασκαλία χρονική», ἧς ἡ ἀρχή· «ἀπὸ μὲν τῆς μεγάλης ἡμέρας τοῦ πάσχα».—Σελ. 118 «ἔκθεσις ἁπλουστέρα καὶ συντομωτέρα περὶ κεκωλυμένων καὶ ἀκωλύτων γάμων, συντεθεῖσα παρὰ Μανουὴλ τοῦ μεγάλου χαρτοφύλακος τῆς ἁγίας σεβασμίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἐκδοθεῖσα ὁρισμῷ τοῦ παναγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἱερεμίου· ἐγένετο δὲ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. Ἐπειδὴ οἱ πρὸ ἡμῶν» κτλ. Ἀλεξίου Παυλώφ, 50-я **глава Кормчей книги, какъ историческiй и практическiй источникъ русскаго брачнаго права**, ἐν Μόσχᾳ 1887, σ. 26—40, 240 κέ.

γ') «Ἐπιφανίου μοναχοῦ πρεσβυτέρου περὶ τοῦ βίου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τῶν τῆς ζωῆς αὐτῆς χρόνων». Ἀρχ. «Περὶ τῆς κυρίως καὶ ἀληθῶς» κτλ. Migne τ. 120, σ. 185. Ἐν τέλει· «ὁ βίος τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου οὑτοσὶ ἀντεγράφη παρά τινος παλαιτάτου καὶ μεμβραΐνου βιβλίου ἐκ τῶν τῆς λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τῆς κατὰ τὴν Παλαιστίνην διὰ χειρὸς τοῦ πάντων ἐλαχίστου Μαξίμου, ἄνευ προσθήκης ἢ ἐλλείψεως· ὑπομιμνήσκει δὲ ἡμᾶς ὁ τούτου συγγραφεύς, ἵνα εὕρωμεν τὰς μαρτυρίας καὶ μάρτυρας παρ' ὧν ἐρανίσθη τοῦτον ἐν τοῖς μετωπαίοις, πλὴν οὐκ ἔκειντο ἐν ᾧ ἔτυχον βιβλίῳ. Διὸ κἀγὼ οὐκ ἔγραψα ὅπερ οὐκ εἶχον. Μέμνησθε τοίνυν τοῦ κοπιάσαντος καὶ σύγγνωτε διὰ τὴν ἀγάπην τῆς κυρίας Θεοτόκου».

δ') (Μαξίμου Συμαίου?) «περὶ τῆς καθόλου καὶ συμβολικῆς ἀριθμητικῆς, ἤτοι περὶ τῶν διὰ συμβόλων ἀριθμητικῶν πράξεων» (ἄλγεβρα). Ἀρχ. «Ἀριθμητικὴ συμβολική ἐστιν» κτλ.

163. Τεῦχος χαρτῷον (0,27 × 0,195) τῆς ΙΕ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 137. Κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 31 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,190 × 0,125).

*

«Τοῦ σοφωτάτου καὶ ὑπερτίμου κυρίου Μιχαήλου τοῦ Ψελλοῦ εἰς τὴν τοῦ Ἀριστοτέλους σύντομος καὶ σαφεστάτη ἐξήγησις φυσικὴν ἀκρόασιν». Ἀρχ. «Καὶ πρῶτα μέν σοι, φοιτητῶν ἄριστε, τὴν τοῦ ὀργάνου βίβλον» κτλ.

164. Τεῦχος χαρτῷον (0,271×0,195) ἐκ 381 φύλλων, γραφὲν ἐν ἔτει 1740. Καθ' ἑκάστην σελίδα 30 γραμμαὶ (0,20×0,11).

«Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλλέως εἰς φιλοσοφίαν προδιοίκησις». Ἀρχ. «Ὁποῖον τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα. Τῶν ὅσα θηράσιμα πέφυκε» κτλ [1]. Ἐν ταῖς ὤαις σχόλια πολυάριθμα. Ἐν τέλει· «τέλος τῶν ὀκτὼ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλίων· ἐγράφησαν παρ' ἐμοῦ Ματθαίου ἀναξίου μοναχοῦ Πατμίου [2], διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου κυρίου Θεοδοσίου Ἀντιοχέως, ἐν ἔτει σωτηρίῳ ͵αψμ' αὐγούστῳ θ', ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἀποκαλύψει, ἐν Πάτμῳ».

165. Τεῦχος χαρτῷον (0,268×0,187) ἐκ φύλλων 144, γραφὲν ἐν ἔτει 1778. Ἦν δὲ πρότερον κτῆμα Δανιὴλ ἱεροδιακόνου. Τὰ πρῶτα δέκα φύλλα περιέχουσιν ἀλφαβητικὸν πίνακα τοῦ περιεχομένου.

«Φυσικὴ Ἰωάννου Φριδερίκου Βουκερέρ, εἰσηγήσεων τῆς φυσικῆς μέρος τὸ κατὰ γένος». Ἀρχ. «Τὰς περὶ τῶν φυσικῶν πραγμάτων» κτλ. Ἐν τέλει· «ἄρξας, τελέσας τὴν δόξαν ἀπονέμω Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι: ͵αψοη' σεπτεμβρίου ιβ'». Καὶ πάλιν· «ἄρξας μὲν αὐγούστου δ', τελέσας δὲ σεπτεμβρίου ιβ' τὴν δόξαν ἀπονέμω Θεῷ τῷ τρισηλίῳ, Δημήτριος ὁ τοῦ παπᾶ Ἀθανασίου τοῦ Σιατιστέως».

166. Τεῦχος χαρτῷον (0,207 × 0,193) τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐξ 146 φύλλων. Καθ' ἑκάστην σελίδα 28 γραμμαὶ (0,205×0,13).

1. Συλλογὴ τῶν συνοδικῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων, ἧς προτάσσονται οἱ κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων· ἐν τέλει δὲ οἱ κανόνες τῶν

[1] Ἐξεδόθη ὑπὸ Κυπριανοῦ ἀρχιμανδρίτου τοῦ Κυπρίου, ἐν Βενετίᾳ 1779 — 1780, τόμοι δύο.

[2] Ἕτερον καλλιγραφικὸν μνημεῖον τοῦ αὐτοῦ ἐσημειώθη ἐν σελ. 6 τῆς ἐκθέσεώς μου περὶ τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Παλαιᾶς Φωκαίας ἑλληνικῶν χειρογράφων. Σμύρνη 1876.

ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Σοφίας συνελθόντων πατέρων πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῆς Ϛʹ οἰκουμενικῆς συνόδου.

2. «Περὶ τῆς σατανικῆς αἱρέσεως τῶν κακοδόξων Ἀρμενίων καὶ τῶν ἐναγῶν νηστειῶν αὐτῶν καὶ περὶ τῶν αἱρέσεων ὧν ἔλαβον ἐκ τοῦ βασιλέως Περσῶν Χοσρόη τοῦ λεγομένου Βραμπάσου, καὶ τῶν ἑπτὰ ἑβδομάδων τῶν φυλασσομένων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ». Ἀρχ. «Μετὰ τὸ χωρισθῆναι τὸ γένος», φ. 133.

167. Τεῦχος χαρτῷον (0,275×0,21) τῆς ΙΔʹ ἑκατ. ἐκ φύλλων 256. Κείμενον μονόστηλον ἐκ 35 στίχων καθ' ἑκάστην σελίδα (0,21×0,16).

1. «Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων τῶν τε ἁγίων καὶ σεπτῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἱερῶν οἰκουμενικῶν συνόδων, ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν τοπικῶν, ἤτοι μερικῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων πατέρων, πονηθεῖσα παρὰ Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ, τοῦ γεγονότος μεγάλου δρουγγαρίου τῆς μεγάλης καὶ ἁγίας πρωτασηκριτίας?». Ἀρχ. «Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ», φ. 1.

2. «Ἔκθεσις τῶν ἁγίων πασῶν συνόδων κατὰ τὴν τάξιν τῶν χρόνων καθ' οὓς συνέστησαν». Ἀρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις Αὐρηλιανοῦ», φ. 235.

3. «Διάταξις τῶν ἁγίων ἀποστόλων περὶ χειροτονιῶν διὰ Ἱππολύτου». Ἀρχ. «Ἅμα τοίνυν ὑπάρχοντες», φ. 239. J. Pitra, Juris eccles. τ. I, σ. 49.

4. Φύλλ. 240. Τῆς τετάρτης συνόδου κανὼν εʹ. «Ὅτι οὐκ ἔξεστι τοὺς ἀπὸ τῆς ἱερωσύνης ἐπὶ τὸ μοναχικὸν ἐρχομένους πάλιν εἰς τὸ ἱερατεῖον ἐπιπηδᾶν· ἀποθέμενοι γὰρ τὸν βαρὺν ζυγὸν τοῦ ἱερατείου τὸν ἐλαφρὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπεσπάσαντο κατὰ τὸν λέγοντα "ὁ ζυγός μου Χριστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστι"· εἰ δὲ εὑρεθῇ φιλόνεικος ὢν ἀνάθεμα ἔστω καὶ οἱ κοινωνοῦντες αὐτῷ [1].—Σχόλιον τοῦ μοναχοῦ καὶ διδασκάλου κυροῦ Ἰω-

[1] Κανὼν ψευδεπίγραφος ἀνήκων μᾶλλον εἰς ἀπόφασιν γενομένην, ὡς φαίνεται, ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ ἁγίου Νικηφόρου. Ἐξέδωκε δ' αὐτὸν κατὰ τὸν 236 Νανιανὸν κώδικα ὁ καρδινάλιος Pitra ἐν τόμῳ II τοῦ Juris eccles. σ. 312, κανὼν 157 τοῦ ἁγίου Νικηφόρου.

άννου. Οὗτος ὁ κανὼν οὐχ εὑρίσκεται ἐν τῇ τετάρτῃ συνόδῳ εὑρίσκεται δὲ ὁ τούτου νοῦς ἐν τῷ δευτέρῳ κανόνι τῶν τριῶν τοῦ Φωτίου, τῶν τελευταίων, ἐν τοῖς ἀρχιερεῦσιν [1], ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πρεσβυτέροις ἐκλαμβανόμενος. Μήποτε δὲ ἱερεῖς τοὺς ἀρχιερεῖς λέγει ὁ ταῦτα γράψας καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἐπιτίμιον μετατέθεικεν; ἐπ' ἐκείνων καὶ χειροτονουμένων καὶ ὁ λεγόμενος ζυγὸς τίθεται, ἐφ' ᾧ καὶ τὴν μαρτυρίαν ἐπέφερε πρόσφορον καὶ κατάλληλον. — Τοῦ αὐτοῦ. Ἐν τῇ τετάρτῃ συνόδῳ οὐχ εὑρίσκεται ὁ κανὼν ὁ περὶ τῶν μοναχῶν γραφεὶς παρὰ σοῦ, τιμιώτατε καὶ ἠγαπημένε μοι πάτερ καὶ ἀδελφέ· διὰ τοῦτο οὐδὲ ἐβουλόμην σοι γράψαι ὅλως περὶ αὐτοῦ. Ἀλλ' ἵνα μὴ καὶ αὐτὸς στενώσῃς τὴν ἱερατικὴν λειτουργίαν διὰ τῆς τοιαύτης περιπλανήσεως, τὰ δοκοῦντα τῇ ἡμῶν ἀμαθίᾳ δηλοποιοῦμέν σοι περὶ τούτου. Πρὸ πολλῶν χρόνων τὸ τοῦ γειτονοῦντος ἡμῖν ὁσίου Δανιὴλ ἀναγινώσκοντες νομοκάνονον εὕρομεν μετὰ καὶ ἑτέρων πολλῶν διατάξεων καὶ σύνοδον μὴ κειμένην ἐν τοῖς τέσσαρσι καὶ δέκα τίτλοις τοῦ Φωτίου, καὶ τοῦτον δὴ τὸν κανόνα ὃν τανῦν ἐγεγράφω ἀπέστειλας. Ἐπιγέγραπται καὶ οὕτω ὁ κανὼν "κανὼν τῆς τετάρτης συνόδου". Πλανηθεὶς οὖν ἐγὼ τότε ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς τῆς τετάρτης συνόδου καὶ ψηλαφήσας ἅπασαν τὴν τοιαύτην σύνοδον εὗρον τοιοῦτον οὐδὲν» κτλ.

5. Νικηφόρου Κ/πόλεως «πρὸς Ναυκράτιον περὶ τῶν διγαμούντων». Ἀρχ. «Θερμὸς εἶ τέκνον ἠγαπημένον, περὶ τοῦ ἐρωτᾶν» κτλ., φ. 241β.

6. «Φωτίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως λόγοι κανονικοὶ διάφοροι». Ἀρχ. «Πάντα τῆς ὑμῶν ἀρχιερατικῆς τελειότητος», φ. 243. Ἐπιστολῶν Φωτίου ἐκδ. Ν. Βαλέτα σ. 406—413 (τρεῖς ἐπιστολαὶ συνημμέναι).

7. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, πρὸς Ἄνθιμον τὸν θεοφιλέστατον διάκονον τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας λόγος διηγηματικὸς περί τε τῶν ἁγίων συνόδων καὶ τῶν κατὰ καιροὺς ἀνέκαθεν τοῦ ἀποστολικοῦ κηρύγματος

[1] Ἐννοεῖ τὸν δεύτερον κανόνα τῆς ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Σοφίας συστάσης συνόδου καὶ τὴν ζ' οἰκουμενικὴν ἐπιβεβαιωσάσης. Γ. Ῥάλλη καὶ Μ. Ποτλῆ σύνταγμα τ. ΙΙ, σ. 707.

ἀναφανεισῶν αἱρέσεων». Ἀρχ. «Σοφῶν ἀνδρῶν αἱ ἐρωτήσεις», φ. 245β. Migne τ. 98, σ. 40. Ῥάλλη καὶ Ποτλῆ σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων τ. I, σ. 341.

8. «Διδασκαλία τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων περὶ χαρισμάτων». Ἀρχ. «Τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν», φ. 257β. Pitra, Juris ecclesiast. τ. I, σ. 386.

9. «Τοῦ μακαριωτάτου πάπα Λέοντος τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης ἐπιστολὴ δογματικὴ πεμφθεῖσα πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις Φλαβιανὸν ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως κατὰ Εὐτυχοῦς τοῦ ματαιόφρονος καὶ τῶν αὐτοῦ ὁμοφρόνων». Ἀρχ. «Ἀναγνόντες τὰ γράμματα», φ. 257.

10. Κατάλογος ἀρχιεπισκόπων Ἱεροσολύμων, Ἀλεξανδρείας καὶ Κ/πόλεως, οὗ ἐλλείπει τὸ τέλος, φ. 262β. Ὁ τῆς Κ/πόλεως λήγει νῦν εἰς τὴν β' πατριαρχίαν Φωτίου.

168. Τεῦχος χαρτῷον (0,265 × 0,192) ἐκ φύλλων 142, γραφὲν ἔτει 1778. Καθ' ἑκάστην σελίδα 26 στίχοι (0,202×0,15). Ἐν ἀρχῇ σημείωσις· «καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Νεοφύτου ἱερομονάχου Βουλγάρου, τοῦ καὶ ἁγιοταφίτου — Σεραφεὶμ ἐπιβεβαιοῖ. ἔτος χριστιανῶν χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ἑβδομηκοστῷ ὄγδοον».

1. «Ἀκολουθία εἰς παῖδας κακοσκόπους» καὶ «εὐχὴ ὅταν ἔρχεται παιδίον μανθάνειν τὰ ἱερὰ γράμματα», φ. 1.

2. Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐκ κεφαλαίων 494 κατὰ τὸν πίνακα, φ. 7 κέ. Ἐν φ. 53 σημείωσις· «ἐν ἔτει ͵αψοη' μαρτίου α' ἐτελειώθη τὸ παρὸν νομοκάνωνα(-ονον) διὰ χειρὸς τοῦ πρωτοσυγκέλλου Χρυσάνθου καὶ ὑπάρχει τοῦ ἱερομονάχου καὶ δευτερέου(-αίου) Νεοφύτου Τουρναβιώτης ἁγιοταφίτης»(-ου).

3. «Τοῦ μακαρίου Σαμουὴλ ἀρχιεπισκόπου Γάζης διάλεξις πρὸς Ἀχμὲδ τὸν Σαρακηνόν, ἀποδεικνύουσα τὸν ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἱερουργημένον ἄρτον καὶ οἶνον σῶμα καὶ αἷμα ἀληθινὸν καὶ ὁλόκληρον εἶναι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ «Ἐτυγχάνομέν ποτε πορευόμενοι τὴν εἰς Ἔμεσαν», φ. 139.

169. Λειτουργία ἀκέφαλος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀπὸ τῶν λέξεων «ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κό-

σμου». Ἐν τέλει· «† θύτης μοναχὸς Ἱερεμίου πόνος». Ἄλλη σημείωσις· «τοῦ Ἀρχαγγέλου», ἤτοι κτῆμα τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ὁμωνύμου μονῆς». Φύλλα χαρτῷα 23, ὕψ. 0,275 καὶ πλ. 0,203. Γραφὴ ΙΖ' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 18 στίχοι (0,178×0,12).

170. Φυλλάδιον ἐξ 28 φύλλων χαρτῴων (0,265×0,187).

1. «Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου ἐντολαὶ τοῖς ἀποτασσομένοις». Ἀρχ. «Πρῶτον μὲν μὴ ἔχε», φ. 1.

2. «Ἐκλογαὶ περὶ τῆς στενῆς καὶ τεθλιμμένης ὁδοῦ· ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν». Ἀρχ. «Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος ὅτι αὔτη ἐστὶν ἡ μεγάλη ἐργασία», φ. 2 κέ. Ἐν τέλει· «1781 ἰουλίου 23 διὰ χειρὸς κἀμοῦ Ἰωαννικίου ἱερομονάχου ὡς καὶ Σαββαΐτου».

3. Βασιλείου Καισαρείας «περὶ τοῦ τέλειον δεῖ εἶναι τὸν μοναχόν». Ἀρχ. «Δύο τάγματα» κτλ.

171. Τεῦχος χαρτῷον (0,259×0,185) τῆς ΙΔ' ἑκατ.

1. Ἀκέφαλος λόγος περὶ ᾅδου. Ἀρχ. «ἀφύκτων καὶ ἀφορήτων ποινῶν», φ. 1.

2. «Ἀσκητικὰ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φιλοθέου μοναχοῦ μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Βάτου». Ἀρχ. «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν», φ. 4β. Migne τ. 98, τ. 1369, τεμάχιον.

3. Ἀναστασίου Σιναΐτου «περὶ τῶν ἁγίων τριῶν τεσσαρακοστῶν πόθεν παρελάβομεν αὐτὰς καὶ ὅτι οἱ ταύτας παραβαίνοντες παρανομοῦσιν». Ἀρχ. «Ἔδει μὲν ἡμᾶς ἐξακολουθοῦντας», φ. 36. Migne τ. 89, σ. 1389.

4. Νικολάου Α' Κ/πόλεως «πρὸς τὸν πρῶτον τοῦ ἁγίου Ὄρους παραγγελίαι κατὰ τὰς ἐντολὰς καὶ περὶ τῶν ἑορτῶν καὶ τῶν τεσσαρακοστῶν». Ἀρχ. «Πολλάκις μὲ ἐβίασας», φ. 41. J. Pitra, Spicileg. Solesmense τ. IV, σ. 489.

5. «Συλλογὴ συντεθεῖσα ἐκ τῶν θεοφθόγγων ῥημάτων τῶν ἁγίων πατέρων πάνυ ὠφέλιμος». Ἀρχ. «Ἀγάπη ἡ πρὸς Θεὸν περιγίνεται», φ. 48β. Τεμάχια Διαδόχου, Μαξίμου, Βασιλείου, Χρυσοστόμου, Θαλασσίου, Συμεών, Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, Μακαρίου Αἰγυπτίου, Κασσιανοῦ, Νείλου ἀσκητοῦ, Μάρκου ἀσκητοῦ, Βαρσα-

νουφίου, Θεοδώρου, Ἐφραίμ, Γρηγορίου Νύσσης, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Ἀναστασίου Σιναΐτου, Ἀντιόχου, Ἰσαὰκ Σύρου, Ἠλία ἐκδίκου καὶ Ἡσυχίου.

6. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας περὶ ἀναγκαίων ζητημάτων κατ' ἐρωταπόκρισιν. Ἀρχ. «Πιστεύσαντες καὶ βαπτισθέντες», φ. 128β.

172. Τεῦχος χαρτῷον (0,26 × 0,185), γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΖ' ἑκατονταετηρίδος, συγκείμενον ἐκ φύλλων 55 καὶ περικαλλὲς ὑπό τε γραφικὴν καὶ κοσμηματικὴν ἔποψιν. Τὰ φύλλα 19—21α, 45 καὶ 46 ἀφέθησαν ἄγραφα. Ἐν φ. 1β εἰκὼν παριστῶσα τὸν θεῖον Χρυσόστομον καθήμενον ἐπὶ θρόνου· παρομοία εἰκὼν τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐν φ. 21β. Κοσμήματα καὶ κεφαλαιώδη στοιχειώδη λίαν μεγάλα καὶ πεποικιλμένα μετὰ προσώπων, ζῴων, καὶ ἀνθέων. Ἐν φ. 14 τὸ στοιχεῖον Τ ἐντὸς τετραγώνου κοσμήματος, φέρον περιειλιγμένον τὸ ὄνομα τοῦ καλλιγράφου "μνήσθητι Κύριε Ἀβερκίου ἱερομονάχου". Ἐπιγραφαὶ χρυσογραφεῖς. Κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 22 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,172 × 0,11). Ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι «εἰς τὴν θείαν ἱερὰν καὶ προσκυνητὴν μυσταγωγίαν τοῦ πανιερωτάτου (οὖσαν κτῆμα ἀναφαίρετον) καὶ λογιωτάτου μητροπολίτου προσκυνητοῦ δεσπότου ἁγίου Σερρῶν κυρίου κυρίου Στεφάνου ἐπίγραμμα ἰαμβικὸν» τόδε.

Καυχῶνται πόλεις μυρίοις τοῖς ἐγγόνοις
αὐχῶνται Σέρραι εἰς Στέφανον καὶ μόνον·
εἷς γάρ, καθ' Ἡράκλειτον, εἰσὶ μυρίοι [1].

Περιέχει δὲ τὰς θείας λειτουργίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ τάξεις χειροτονιῶν ἀναγνώστου καὶ ψάλτου, ὑποδιακόνου, διακόνου καὶ πρεσβυτέρου.

173. Τεῦχος χαρτῷον (0,256 × 0,188) γραφὲν ἐν ἔτει 1624 καὶ ἀποτελούμενον ἐν φύλλων 96. Κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 15 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,17 × 0,115). Ἐν ἀρχῇ εἰκὼν

[1] Τοῦ ἀρχιερέως Στεφάνου σῴζονται ἐπιστολαὶ πρὸς Χρύσανθον Ἱεροσολύμων ἀπὸ ἔτους 1716 μέχρι 1717 καὶ Ἀναστασίου Γορδίου πρὸς ἐκεῖνον ἀπὸ ἔτους 1715 μέχρι 1722, περὶ ὧν ὅρα Κ. Σάθα μεσαιων. βιβλιοθ. τ. III, σ. 532 καὶ 539.

τοῦ θείου Χρυσοστόμου ἐν στολῇ ἀρχιερατικῇ καὶ ἱσταμένου μεταξὺ μονῆς καὶ πόλεως. Ἕτεραι δύο τῶν ἁγίων Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου ἐν φ. 35β καὶ 71β. Τὰ φύλλα 5 καὶ 31—35α ἀφέθησαν ἄγραφα· τὰ φύλλα 88—96 ἐγράφησαν μηνὶ ἰουλίῳ 1644 «διὰ χειρὸς Ἰωακεὶμ ἱερομονάχου Ζανάκαιως τοῦ Κυπρίου». Ἐν φ. 87α σημείωσις τοῦ πρώτου καλλιγράφου ἡ ἑξῆς, ἧς παραλείπονται αἱ ἀνορθογραφίαι· «Ἐτελειώθη τὸ παρὸν κατὰ τὸ ,αχκδ' ἔτος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Φιλοθέου ἱερομονάχου ἁγιοταφίτου ἐν μηνὶ μαΐῳ ιε' ἡμέρᾳ ζ', διὰ δὲ φιλίας χάριν ἐπεδόθη τῷ ὁσιωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς κῦρ Ἰωακεὶμ εἰς μνημόσυνον ἐμοῦ καὶ τῶν γονέων. Εὔχου δὲ τὸν γράψαντα, τίμιε πάτερ». Ἑτέρα σημείωσις ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ φ. 29β λέγει· «τὴν παροῦσαν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν ἐπροσήλωσα κἀγὼ Ἰωακεὶμ ἱερομόναχος ὁ Κύπριος εἰς τὸν πανιερώτατον μητροπολίτην Δρύστρας κῦρ Ἱερεμίαν, διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν ἐμοῦ καὶ τῶν γονέων μου».

Περιεχόμενα· α') λειτουργίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου μέρος σλαυϊκόν, φ. 1—4. β') λειτουργία ἑλληνιστὶ τοῦ αὐτοῦ, φ. 6—30. γ') λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου, φ. 36—69. δ') λειτουργία προηγιασμένων. ε') τάξεις χειροτονιῶν ἀναγνώστου καὶ ψάλτου, ὑποδιακόνου, διακόνου καὶ πρεσβυτέρου.

174. Τεῦχος χαρτῷον (0,247 × 0,19) τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 109. Κείμενον μονόστηλον καὶ ἐκ 14 ἢ 15 στίχων καθ' ἑκάστην σελίδα (0,16 × 0,8). Ἐν ἀρχῇ σημείωμα ἀνορθόγραφον λέγον· «αὕτη ἡ βίβλος, ἤτοι ὁ νομοκάνων, ἐσυντάχθη καὶ ἐγράφθη παρ' ἐμοῦ Ῥάσκας Γερασίμου ἀρχιερέως Βυζαντίου τοῦ καὶ Τράμπα τὸ γένος, καὶ ἰδίᾳ βουλῇ καὶ γνώμῃ ἡ ἐμὴ ταπεινότης ἐχαρίσατο τῷ πανοσιωτάτῳ καὶ ἐν πνευματικοῖς πατράσι κῦρ Μελετίῳ τῷ Ζωναρᾷ, καὶ ὅστις ἤθελεν» κτλ.

«Νομοκάνων ἐκ τῶν ἁγίων ἑπτὰ συνόδων», ἢ μᾶλλον ἐξομολογητάριον. Ἀρχ. «Ὁ πνευματικὸς πατὴρ πρέπει νὰ εἶναι ἱερομόναχος» κτλ.—Φύλ. 47 περὶ ἐξομολογήσεως ἀρχιερέως.—Φύλ. 56 ἐξομολόγησις κοσμικῶν ἱερέων.—Φύλλ. 69 «ἐξομολόγησις τῶν ἰδιω-

τῶν».—Φύλ. 83 «ἑρμηνεία Ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ: ὅσοι ἐξαγορεύονται ἐκ προαιρέσεως πῶς νὰ κανονίζωνται». Ἀρχ. «Ἐὰν ἐξομολογηθῇ ὁ ἄνθρωπος» κτλ.—Φύλλ. 88β «περὶ τῶν ἀρνησαμένων τὸν Χριστὸν θεληματικῶς ἢ μὲ βάσανα, διάταξις Μεθοδίου πατριάρχου». Ἀρχ. «Εἰ μὲν ἦτον ἐκεῖνος παιδίον ὁποῦ τὸ ἐπῆραν» κτλ. Τοῦ ἀρχαίου κειμένου τεμάχιον παρὰ Pitra, Juris eccles. τ. II, σ. 362—363.

175. Τεῦχος χαρτῷον (0,26 × 0,195) τῆς ιϛ′ ἑκατ. ἐκ φύλλων 266. Καθ' ἑκάστην σελίδα 27 στίχοι (0,205 × 0,125). Κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα ἦν κτῆμα Κυριακοῦ Ἐφεσίου τοῦ εἶτα Κυρίλλου ἱερέως· ὅρα φύλλ. 11. Ἐν ἀρχῇ ἐλλείπουσιν ἐνέα φύλλα, κατὰ τὴν σωζομένην ἀρίθμησιν. Ἀπὸ φ. 10—11 συνέχεια πίνακος μετὰ ἐπιλόγου τῶν ἱερῶν παραλλήλων τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ ἱερὰ παράλληλα (φ. 11β—226), ὧν ἡ διάταξις μικρὸν διαφέρει τῆς ἐκδόσεως Lequien (τ. II, σ. 297—727).

176. Τεῦχος χαρτῷον (0,25 × 0,185) ἐκ σελίδων 357 χονδροῦ καὶ στιλπνοῦ τουρκικοῦ χάρτου. Κείμενον μονόστηλον (0,165 × 0,12). Ἐπιγραφαὶ κόκκιναι. Αἱ σελίδες 19, 20, 54—56, 155—158, 213, 214, 224—232, 314 καὶ 324—330 ἀφέθησαν ἄγραφοι.

Προκοπίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ Ἀράμπογλου, μοναχοῦ ἁγιοταφίτου, ἱστορία τοῦ παναγίου Τάφου διῃρημένη εἰς πέντε τμήματα, ὧν τὸ πρῶτον περιέχει «τὸν κατάλογον τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων ἀπὸ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου μέχρι τοῦ ἤδη εὐκλεῶς πατριαρχεύοντος κυρίου Πολυκάρπου» ἀποβιώσαντος τῇ 3 Ἰανουαρίου 1827 [1], σελ. 3—17.—«Ἱστορίας τοῦ παναγίου Τάφου τμῆμα β′ περιέχον τὰ καθ' ἡμῶν ἐπισυμβάντα παρὰ τῶν Φράγκων περὶ τῶν παναγίων προσκυνημάτων καὶ τόπων», σελ. 21—53.—«Τμῆμα γ′ τὰ περὶ τῶν Ἀρμενίων», σελ. 57—154.—«Τμῆμα δ′ περιέχον τὰς μεταφράσεις τῶν ἀνακαινισθέντων ὁρισμῶν τῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐκδοθέντων ἡμῖν περὶ τῶν ἐν

[1] Κατόπιν προσετέθησαν οἱ μέχρι τοῦ μακαριωτάτου Νικοδήμου Α′ πατριαρχήσαντες.

Ἱεροσολύμοις προσκυνημάτων παρὰ τῶν ὀθωμανῶν σουλτάνων», σελ. 159—330.—«Τμῆμα ε', παράρτημα τῶν ἐν ἐσχάτοις ἐπισυμβάντων» ἀπὸ πατριάρχου Πολυκάρπου μέχρις ἔτους 1828 (σελ. 331—357) συγγραφὲν ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Ἀνθίμου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, ὃς καὶ πρὸς τὸ τέλος τοῦ προλόγου γράφει· «καὶ ἔστιν ἐν ἑνὶ λόγῳ ἡ βίβλος σύντομος ἅμα καὶ περίεργος ἱστορία καὶ ἅμα τῶν ἁγιοταφιτῶν μικρὰ ἀπολογία, ἣν ἤρξατο μὲν ὁ κυρὸς Προκόπιος Ναζιανζηνός, διὰ δὲ τὸν ἐπισυμβάντα αὐτῷ πρόωρον θάνατον ἐπέθηκα ἐγὼ καὶ τὴν ἐσχάτην χεῖρα προσεπιδιορθώσας, ἅτε αὐτοπαθὴς καὶ αὐτόπτης γενόμενος. Μέμνησθε οὖν κἀμοῦ οἱ ἐντυγχάνοντες, μέμνησθε δὲ καὶ τῶν φιλοτίμων καὶ φιλοχρίστων ἐκδοτῶν, ὧν ἡ μνήμη εἴη ἀθάνατος». Τὸ χρήσιμον τοῦτο πόνημα παρέμεινεν ἀνέκδοτον, διὸ καταχωρισθήσεται ὁλόκληρον ἐν τοῖς ἀναλέκτοις τῆς ἱεροσολυμιτικῆς σταχυολογίας.

177. Τεῦχος βομβύκινον (0,255 × 0,18) τῆς ΙΔ' ἑκατ., γραφὲν ὑπὸ τριῶν διαφόρων χειρῶν. Τὸ πρῶτον γράψιμον ἀνήκει εἰς τὴν χεῖρα Ἀντωνίου μοναχοῦ, οὗ ἁπλῆ σημείωσις ἀναγινώσκεται ἐν τῇ ὤᾳ τῆς πρώτης σελίδος.

Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ λόγοι ις' καὶ πρὸς τὸ τέλος (φ. 237—242) τεμάχια γεροντικοῦ. Ἐν ἀρχῇ λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα.

178. Τεῦχος βομβύκινον (0,243 × 0,17) ἐκ φύλλων 331, γραφὲν ἐν ἔτει 1338. Κείμενον μονόστηλον ἐξ 26 στίχων καθ' ἑκάστην σελίδα (0,175 × 0,115). Τὰ μὲν δύο πρῶτα φύλλα μεμβράνινα, ἀποσπασθέντα ἐκ λειτουργικοῦ κώδικος τῆς ιβ' ἑκατονταετηρίδος, τὸ δὲ τρίτον χαρτῷον προστεθὲν κατὰ τὸν ιε' αἰῶνα εἰς ἀναπλήρωσιν ἐκπεσόντος κειμένου.

1. Τεμάχιον ἀκολουθίας ψαλλομένης κατὰ τὰ ἅγια πάθη τοῦ Σωτῆρος, φ. 1—2.

«Ἱστορία ψυχωφελὴς ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν Αἰθιόπων χώρας τῶν Ἰνδῶν λεγομένης, πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν μετενεχθεῖσα διὰ Ἰωάννου μοναχοῦ ἀνδρὸς τιμίου καὶ ἐναρέτου μονῆς τοῦ ἁγίου Σάβα». Ἀρχ. «Ὅσοι πνεύματι Θεοῦ ἄγονται», φ. 3 — 312.

Ἐν τέλει τοῦ κειμένου ἀσύντακτος καὶ ἀνορθόγραφος κοκκίνη σημείωσις τοῦ ἀντιγραφέως Πέτρου, ὁμολογοῦντος ὅτι ἐπεραίωσε τὴν ἀντιγραφὴν (πόθῳ κυρίου Νικολάου) τῇ 2 φεβρουαρίου ἔτους 6846 ἰνδικτιῶνος 6, ὅ ἐστι τῷ 1338. Παρέπεται δὲ ἡ ὑπογραφὴ αὐτοῦ κρυπτογραφικῶς «Πέτρ(ου) τοῦ Παπαδοπο(ύ)λ(ου) χείρ».

3. Βασιλείου Καισαρείας «λόγος εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα». Ἀρχ. «Ὁ μὲν σοφὸς Σολομῶν», φ. 213. Migne τ. 31, σ. 424.

4. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «λόγος εἰς τὰ ἅγια θεοφάνεια εἴτουν γενέθλια». Ἀρχ. «Χριστὸς γεννᾶται», φ. 225. Migne τ. 36, σ. 312.

5. Βασιλείου Καισαρείας «λόγος εἰς τοὺς ἁγίους τεσσαράκοντα μάρτυρας». Ἀρχ. «Μαρτύρων μνήμης», φ. 236. Migne τ. 31, σ. 508.

6. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τοῦ ὅτι ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ Θεός». Ἀρχ. «Σαρκὸς μὲν ὀφθαλμοῖς», φ. 244β. Ψευδεπίγραφος λόγος ἀνήκων ταῖς κατηχήσεσι τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἱεροσολύμων. Migne τ. 33, σ. 637. Πρβλ. Fabricii, Bibl. Gr. τ. IX, σ. 65.

7. «Ἰωάννου ἐπισκόπου λόγος ἱστορικὸς εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν». Ἀρχ. «Ὁπόταν τὸ ἔαρ ἐπέλθῃ», φ. 251. Φέρεται καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ. Fabricii, Bibl. Gr. τ. IX, σ. 740. X, σ. 239.

8. Βασιλείου Καισαρείας «ὁμιλία πρὸς τοὺς πλουτοῦντας». Ἀρχ. «Εἴρηται καὶ πρώην», φ. 265β. Migne τ. 31, σ. 277.

9. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Εὐσταθίου καὶ Θεοπίστης καὶ τῶν δύο τέκνων αὐτῶν Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου. Ἀρχ. «Τραϊανοῦ τὰ Ῥωμαίων», φ. 280. Analecta Bollandiana τ. III, σ. 66.

10. Παλλαδίου (ἐκ τῆς πρὸς Λαῦσον ἱστορίας) περὶ τοῦ ὁσίου Σεραπίωνος καὶ τῶν παρθένων Ταμιαίνης καὶ Ἀλεξανδρείας. Ἀρχ. «Σεραπίων τις τῷ γένει γέγονεν Αἰγύπτιος», φ. 307. Migne τ. 34, σ. 1180. Κατὰ σημείωσιν τοῦ καλλιγράφου ἐν φ. 313 τὸ παρὸν τμῆμα τοῦ κώδικος ἐτελειώθη τῇ 24 μαρτίου(1338).

11. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς

Θεοτόκου». Ἀρχ. «Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια», φ. 314. Migne τ. 50, σ. 791.

12. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα». Ἀρχ. «Ἀναστάσεως ἡμέρα», φ. 318. Migne τ. 35, σ. 396.

13. Διήγησις περὶ τῆς "ἀκαθίστου" ἡμέρας. Ἀρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου», φ. 321.

179. Ἀνθολόγιον χαρτῷον (0,24×0,17) τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ σελίδων 103, περιέχον ἀκολουθίας εἰς διαφόρους ἁγίους, ὡς Ἄνθιμον Νικομηδείας, Ἀνανίαν καὶ Ῥωμανὸν μελῳδόν, ἱερομάρτυρα Διονύσιον κλπ.

180. Τεῦχος χαρτῷον (0,245×0,17) ἐκ φύλλων 42 γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. (ὑπὸ Ἰωαννικίου ἁγιοσαββίτου).

«Διδασκαλία περὶ ἐξομολογήσεως κατ' ἐρωταπόκρισιν, ὠφέλιμος διὰ τοὺς πνευματικοὺς πῶς νὰ ἐξομολογοῦν καὶ διὰ τοὺς κοσμικοὺς πῶς νὰ ἐξομολογοῦνται, συλλεχθεῖσα παρὰ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Καλλινίκου, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἐπίσκοπος ἐρωτᾷ καὶ ὁ πνευματικὸς ἀποκρίνεται». Ἀρχ. «Τὰ τῆς ἁγίας ἡμῶν ἐκκλησίας μυστήρια» κτλ. Ἐξεδόθη ἐν Βιέννῃ τῷ 1787. Γ. Ζαβίρα, Νέας Ἑλλάδος σ. 410—411. Α. Π. Βρετοῦ, Νεοελλ. Φιλολογ. Ι, σ. 113, ἀριθ. 318.

181. Τεῦχος βομβύκινον (0,25×0,165) ἐκ 270 φύλλων, γραφὲν παρὰ διαφόρων χειρῶν τελευτώσης τῆς ΙΓ' ἑκατ. Τετράδια δέ τινα εἰσὶν ἀτάκτως συμπεπηγμένα.

1. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ κεφαλαίων περὶ ἀγάπης ἑκατοντάδες τέσσαρες, ὧν προτέτακται «πρόλογος πρὸς τὸν ὁσιώτατον Ἐλπίδιον». Ἀρχ. «Ἰδοὺ πρὸς τῷ περὶ ἀσκητικοῦ βίου λόγῳ», φ. 1. Migne τ. 90, σ. 960.

2. «Τοῦ αὐτοῦ Μαξίμου ἐκ τῆς τοῦ "πάτερ ἡμῶν" ἑρμηνείας». Ἀρχ. «Ὄνομα τοῦ Θεοῦ», φ. 60β. Τὸ ὅλον κείμενον παρὰ Migne ἔνθ. ἀνωτ. ἀπὸ σελ. 872.

3. «Συνοδικαὶ λύσεις καὶ προτροπαὶ περὶ μεγαλοσχήμων τοῦ λειτουργεῖν» (φ. 61), αἳ οὕτως ἔχουσιν. «Ὁ ἁγιώτατος πατριάρ-

χης Κωνσταντινουπόλεως Νικόλαος, ὁ ἀπὸ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ φιλοσόφου καὶ μέχρι τῆς βασιλείας Ῥωμανοῦ τοῦ γέροντος. μετὰ τῆς αὐτοῦ ἁγίας ἐξεῖπε συνόδου περὶ τῶν ἀποκειραμένων μεγαλοσχήμων, ὅτι "χάρις χάριν οὐκ ἐκδιώκει, ἀλλὰ καὶ ἁγιάζει μᾶλλον καὶ συνιστᾷ καὶ φωτίζει· διὸ καὶ τοὺς ἀποκειρομένους μεγαλοσχήμους οὐ χρὴ ἀπείργειν τῆς θείας λειτουργίας, κἂν καί τις ἴσως κανὼν εὑρεθῇ ἀπείργων αὐτούς· ἁμαρτία γὰρ καὶ μόνη ἀπείργει τῆς θείας λειτουργίας καὶ οὐχὶ τοῦ μεγάλου σχήματος ὁ ἁγιασμός". Προτροπὴ ἑτέρα. Καὶ αὖθις ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης Ἰωάννης ὁ Καματηρὸς ὁ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Ἀγγέλου ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ καθηγουμένου τῆς ἐν Πέτρᾳ μονῆς εἴ γε χρὴ λειτουργεῖν οὓς ἀπέκειρε μεγαλοσχήμους καὶ μοναχούς, Ἀντώνιον καὶ Διονύσιον, προετρέψατο ἅμα τῇ συνόδῳ αὐτοῦ ὅπως ἀκωλύτως λειτουργῶσι καὶ ἀνεμποδίστως: — Εἶτα καί τινος πνευματικοῦ πατρὸς προτροπή. «Ἐγὼ τοῖς προλεχθεῖσιν ὅροις ἑπόμενος προτρέπομαι τῷ ἱερομονάχῳ καὶ πνευματικῷ τέκνῳ Θεοστηρίκτῳ ἱερουργεῖν ἀκωλύτως καὶ ἀκριματίστως, καὶ ὅσον ἀπὸ τοῦ μεγάλου σχήματος μηδαμῶς ἀπείργεσθαι, καθὼς καὶ ἀνωτέρω συνοδικῶς οἱ θεῖοι ἱεράρχαι διεκελεύσαντο· κἀγὼ δὲ πρὸς ἀσφάλειον ἔγραψα ταῦτα».

4. «Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς Βασιλείου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου πρὸς Εὐθύμιον μοναχὸν» ἀπόσπασμα, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπιχειρήματα σωματικῶν ἀγώνων», φ. 61β. Παρέπονται «διατάξεις τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου», ὧν ἡ ἀρχή· «Ἐγὼ Πέτρος καὶ Παῦλος» κτλ.

5. «Τοῦ Χούμνου Θεσσαλονίκης» Μιχαὴλ ἀποσπάσματα. Ἀρχ. «Εἰ ἔννομος γάμος ἁμαρτία ἦν», φ. 62.

6. Ἀδήλου ἐπιστολιμαία ἀνεπίγραφος διατριβὴ πρὸς Γεώργιον τὸν Γλυκὺν περὶ ἀσκητικῶν ὑποθέσεων, φ. 64.

7. «Περὶ βρωμάτων τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Παλλαδίου». Ἀρχ. «Βρωμάτων καὶ πομάτων», φ. 71. Αὐτόθι «περὶ γαστριμαργίας» ὑπὸ τοῦ ὁσίου Βαρσανουφίου. Ἀρχ. «Γαστριμαργίας σημεῖον» κτλ. Αὐτόθι «ἐπιστολὴ Ἰννοκεντίου πάπα Ῥώμης πρὸς

Ἀρκάδιον τὸν βασιλέα». Ἀρχ. «Φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ μου Ἰωάννου βοᾷ» κτλ.

8. Ἀποσπάσματα Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, Ἐφραὶμ Σύρου, ἀββᾶ Ἀγάθωνος, φ. 71β.

9. Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου «πρὸς Εὐσέβιον ἐπίσκοπον ἐπιστολή», ἧς ἡ ἀρχή· «Κτίζεις ὥς φασιν ἐκκλησίαν», φ. 72β.

10. Ἀποσπάσματα ἀββᾶ Ἀγάθωνος, Ἰωάννου Χρυσοστόμου, ἀββᾶ Ἡσαΐου, φ. 73.

11. Μάρκου μοναχοῦ καὶ ἐρημίτου «περὶ νόμου πνευματικοῦ καὶ περὶ τῶν οἰομένων ἐξ ἔργων δικαιοῦσθαι». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ πολλάκις ἠβουλήθητε», φ. 74α. Migne τ. 65, σ. 903. Παρέπονται ἀποσπάσματα διαφόρων ἀββάδων καὶ ὁσίων.

12. «Τοῦ αὐτοῦ ἀββᾶ Μάρκου συμβουλία νοὸς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν». Ἀρχ. «Ἄκουε ψυχὴ λογική», φ. 99. Migne τ. 65, σ. 1104.

13. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ μετανοίας». Ἀρχ. «Ὁ κύριος ἡμῶν», φ. 101β. Migne τ. 65, σ. 965.

14. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τοῦ θείου βαπτίσματος». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ οἱ μὲν τέλειον», φ. 108β. Migne τ. 65, σ. 985.

15. Τοῦ αὐτοῦ «διάλογος ἀντιρρητικὸς πρός τινα σχολαστικόν». Ἀρχ. «Ἠρώτησέ τις τῶν ἐλλογίμων», φ. 124β. Migne τ. 65, σ. 1072.

16. Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς «λόγοι ἀσκητικοί». Ἀρχ. «Πάσης ἀδελφοὶ πνευματικῆς», φ. 140β. Migne τ. 65, σ. 1167 κέ. λατινιστί.

17. Ἰωάννου ἐπισκόπου Καρπάθου «κεφάλαια ἑκατὸν ἐκτεθέντα παρ' αὐτοῦ καὶ σταλέντα πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἰνδίᾳ μοναχούς, καὶ τοῦ μὴ μακαρίζειν κοσμικοὺς ὑπὲρ μοναχούς, ὁποῖοι καὶ ἂν ὦσιν». Ἀρχ. «Τοῖς ἐπὶ γῆς βασιλεῦσιν», φ. 166. Φιλοκαλίας τῶν ἱερῶν νηπτικῶν (Ἐνετ. 1772), σ. 241—257.

18. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ «λόγος πρὸς ἡγουμένην περὶ ἀσκητρίας ἐξελθούσης τῆς μονῆς καὶ μετανοησάσης». Ἀρχ. «Οἱ τῆς ἀληθείας κήρυκες», φ. 185. Ἐν τοῖς μετώποις σχόλια.

19. Κασσιανοῦ Ῥωμαίου «πρὸς Κάστορα ἐπίσκοπον περὶ τῶν

ὀκτὼ λογισμῶν» μετὰ σχολίων ἐν τοῖς μετωπίοις. Ἀρχ. «Περὶ γαστριμαργίας: οἱ ἐν ἁγίοις πατέρες», φ. 187.

20. Συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου καὶ ἡγουμένου μονῆς Μάμαντος τῆς Ξηροκέρκου «κεφάλαια πρακτικὰ καὶ θεολογικὰ ἑκατόν». Ἀρχ. «Θεὸς τοῖς μὲν σωματικῶς ὁρῶσιν», φ. 200.

21. Τοῦ αὐτοῦ «κεφάλαια πρακτικὰ ἑκατόν». Ἀρχ. «Ἀπαρχὴ Χριστὸς μεσότης», φ. 215.

22. Τοῦ αὐτοῦ «ἕτερα κεφάλαια γνωστικὰ καὶ θεολογικὰ καὶ πρακτικὰ κε'». Ἀρχ. «Οὔτε τῷ θεολογοῦντι ἁρμόζει», φύλ. 228.

23. «Ἐκ τοῦ περὶ ἀποταγῆς λόγου πρώτου. Παρεκβόλαια ἐκ τῆς παναρέτου βίβλου τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου». Ἀρχ. «Ἀδὰμ φύσει ἐκτίσθη», φ. 241. Παρέπονται ἄλλων λόγων ἀποσπάσματα τοῦ αὐτοῦ ὁσίου.

24. Συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου «δύο κεφάλαια». Ἀρχ. «Ὁ αἰσθητὸς ἥλιος θεωρεῖται», φ. 269β.

182. Τεῦχος χαρτῷον (0,233×0,17) ἐκ 317 φύλλων· ἐγράφη δὲ μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1771—1780 ὑπὸ Κοσμᾶ μοναχοῦ (τοῦ ἐκ Γανοχώρων). Ἐπὶ φύλλου ἀγράφου προσετέθη σημείωσις ἐξ ἧς δηλοῦται ὅτι τὸ τεῦχος ἀφιερώθη «ἀπὸ τὸν διδάσκαλον Ματ(θαῖον) εἰς τὸν θεράποντα αὐτοῦ κὺρ Κοσμᾶν» καὶ ὅτι βραδύτερον «ἀφιερώθη εἰς τὸν Κυριάκον Βάρναλη ἁγιοταφίτην», ἐπὶ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπιτροπείας Προκοπίου Ναζιανζηνοῦ καὶ Μισαὴλ μητροπολίτου Πέτρας. Ἑτέρα δὲ σημείωσις ἐν φ. 1 λέγει· «καὶ τόδε ἐμοῦ Κυριάκου τοῦ ἀπὸ Βάρνης ͵αψογ'».

Μαθηματάριον μετὰ ψυχαγωγίας εἰς τὰ ἑξῆς διδαχθέντα κείμενα· α') γνῶμαι μονόστιχοι διαφόρων ποιητῶν συλλεγεῖσαι ὑπὸ Χρυσολωρᾶ. β') Νείλου ἀσκητοῦ γνῶμαι ἀπάγουσαι τῶν φθαρτῶν καὶ κολλῶσαι τοῖς ἀφθάρτοις τὸν ἄνθρωπον· ἐν τέλει «͵αψοα' ἰουλίου η', διὰ χειρὸς Κοσμᾶ μοναχοῦ». γ') Ἀντωνίου Βυζαντίου χρηστοήθεια, ἧς ἐν τέλει· «σεπτεμβρίου 2, 1780, ἐγράφησαν τὰ παρόντα κεφάλαια καὶ τὸ προοίμιον». δ') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ γνωμικὰ μονόστιχα καὶ τετράστιχα. ε') Λουκιανοῦ ἐνύπνιον. ϛ')

Χρυσοστόμου λόγος περὶ προσευχῆς καὶ ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους πάντας. ζ') Βασιλείου τοῦ μεγάλου λόγοι διάφοροι. η') Κανόνες ἰαμβικοὶ Κοσμᾶ, Δαμασκηνοῦ, Μάρκου Ἱδροῦντος. θ') Χρυσοστόμου λόγος εἰς Εὐτρόπιον.

183. Τεῦχος χαρτῷον (0,237×0,17) ἐκ 265 φύλλων, γραφὲν τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. ὑπὸ Ἐπιφανίου ἱεροδιακόνου τοῦ ἐκ Βάρνης.

(Νεοφύτου Πελοποννησίου) «συλλογὴ πάντων τῶν ἱερῶν κανόνων, τῶν ἀποστολικῶν τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων τῶν τοπικῶν καὶ τῶν κατὰ μέρος ἁγίων πατέρων». Ἀντίγραφον τῆς ἐνετικῆς ἐκδόσεως ἔτους 1787.

184. (Μαξίμου Συμαίου καὶ Ἰωὴλ Πελοποννησίου) γραμματικὴ ἐκ φύλλων 80, γραφεῖσα ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος· ἦν δὲ κτῆμα Μοδέστου ἱεροδιακόνου Μυτιληναίου. Ἀρχ. «Γραμματική ἐστι τέχνη περὶ τὸν προφορικὸν λόγον καταγινομένη».

185. Τεῦχος χαρτῷον (0,248×0,18) ἐξ 132 φύλλων· αὐτόγραφον τοῦ μοναχοῦ Προκοπίου Ναζιανζηνοῦ παρασκευασθέν, ὡς φαίνεται, εἰς ἐκτύπωσιν.

«Κατάλογος τῶν πατριαρχῶν τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς δεκάτης ὀγδόης σωτηριώδους ἑκατονταετηρίδος, ἤτοι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου μέχρι τοῦ ἤδη μακαριωτάτου πατριάρχου κυρίου κυρίου Πολυκάρπου. Ἱστορία καὶ διήγησις τῶν ὑπὸ τῶν ἑτεροδόξων περὶ τῶν πανσέπτων προσκυνημάτων διατρεξάντων, ἐρανισθεῖσα παρὰ πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων ἱστορικῶν, ἐκ συγγαφῆς δὲ μάλιστα συλλεγεῖσα τῶν μακαριωτάτων πατριαρχῶν Δοσιθέου Μελετίου καὶ Παρθενίου τῶν ἀοιδίμων, καὶ ἐξ ὑπομνημάτων πρὸς τούτοις καὶ ὑποσημειώσεων τοῦ ἐν μοναχοῖς Προκοπίου ἁγιοταφίτου Ναζιανζηνοῦ, παρ' οὗ καὶ συνοπτικῶς συνετέθη πρὸς χάριν τῶν ζηλωτῶν συγκοινοβιατῶν αὐτοῦ. Φιλοτίμῳ δὲ δαπάνῃ . . . πρῶτον ἐν τύποις δέδοται . . . ἐπιστασίᾳ καὶ ἐπιμελείᾳ . . . ἐν ἔτει σωτηρίῳ ͵αωκ'». Ἀρχ. «Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία εἶναι κατὰ πολλοὺς τρόπους ὠφέλιμος» κτλ.

186. Τετράδια συμπεπηγμένα εἰς 8-ον, περιέχοντα τὸ πρωτότυπον τῶν ὑπὸ Μαξίμου Συμαίου συγγραφέντων περὶ Παλαιστίνης καὶ Ἱερουσαλήμ. Εἰς διαφόρους τόπους ὑπάρχουσι χάσματα διὰ τὴν ἀπώλειαν ἐνίων τετραδίων. Πλῆρες δὲ ἀντίγραφον περιγραφήσεται ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ τοῦ παρόντος καταλόγου. Προσθετέον ὅτι τὰ φ. 109—133 εἰσὶ παρένθετα καὶ ὅτι ἐνέχουσι ἀνώνυμον ἑρμηνείαν εἰς τὸ «ὁ Ἰησοῦς μου ζωὴ σοφία καὶ φῶς».

187. Τεῦχος χαρτῷον (0,232×0,17) ἐκ 55 φύλλων· αὐτόγραφον Ἀθανασίου Κομνηνοῦ τοῦ Ὑψηλάντου. Ἐν ἀρχῇ φύλλον ἀσελίδωτον, ἐν ᾧ ἀναγινώσκεται ἡ ἑξῆς σημείωσις.

«Κατάλογος τῶν πέντε πατριαρχικῶν θρόνων, ὅστις ἀφιερώθη εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει βιβλιοθήκην τοῦ μετοχίου τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου παρὰ τοῦ κὺρ Ἀθανασίου Κομνηνοῦ Ὑψηλάντου Κωνσταντινουπολίτου, καὶ (ὁ) τοῦτον ἀφαιρησόμενος εἴη ὑπόδικος τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι. † ὁ Ἱεροσολύμων Ἀβράμιος» [1].

1. «Ἐκ τοῦ πρώτου βιβλίου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν Ἀθανασίου Κομνηνοῦ Ὑψηλάντου Κωνσταντινουπολίτου, τοῦ καὶ μεγάλου σκεοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ πρώην μεγάλου σπαθαρίου Βλαχίας, κεφάλαιον θ': οἱ ἀπὸ ἔτους σωτηρίου λγ' μέχρι τοῦ ,αψος' ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχεύσαντες», σελ. 1—11.

2. «Κεφάλαιον ιγ' τοῦ αὐτοῦ πρώτου βιβλίου: οἱ ἀπὸ ἔτους μη' μέχρις ἔτους ,αψος' ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ πατριαρχεύσαντες», σελ. 12—28.

3. «Κεφάλαιον ιε' τοῦ αὐτοῦ πρώτου βιβλίου: οἱ ἀπὸ ἔτους πεντηκοστοῦ μέχρις ἔτους ,αψος' ἐν Κωνσταντινουπόλει πατριαρχεύσαντες», σελ. 29—56. Ἡ σελὶς 57 ἀφέθη κενή.

4. «Κεφάλαιον ιθ' τοῦ αὐτοῦ πρώτου βιβλίου: οἱ ἀπὸ ἔτους σωτηρίου ξγ' μέχρις ἔτους ,αψος' ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πατριαρχεύσαντες», σελ. 58—65. Λήγει τοὐναντίον εἰς τὴν ἔτει 1756 πατριαρχίαν Κυπριανοῦ. Ἡ σελὶς 66 κενή.

[1] Ὁ κατάλογος οὗτος περιληφθήσεται ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ τῶν ἀναλέκτων τῆς ἱεροσολυμιτικῆς σταχυολογίας.

*

5. «Κεφάλαιον κγ΄ τοῦ αὐτοῦ πρώτου βιβλίου: οἱ μετὰ τὸ μαρτύριον τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἀπὸ ἔτους σωτηρίου ξθ΄ μέχρις ἔτους σωτηρίου ͵αψος΄ ἐπίσκοποι τῆς Ῥώμης καὶ τὰ αὐτῶν σχίσματα», σελ. 67—97. Ἐν τέλει πρόσθετος σημείωσις· «ὁ πατριάρχης Ἀβράμιος ͵αψοζ΄, σεπτεμβρίου α΄:—ἐκ Βασιλευούσης». Παρέπονται 11 σελίδες κεναί.

188. Μαθηματάριον χαρτῷον (0,238×0, 17) συναποτελούμενον ἐκ διαφόρων ἀνίσων τετραδίων, γραφέντων ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ΄ ἑκατ. Τὸ ὅλον φύλλα 401.

1. Ὁμήρου Ἰλιάδος α—θ μετὰ σχολίων, φ. 1—279.

2. Ἀναστασίου Σιναΐτου ἐκ τῶν ἐρωτήσεων ἡ ρη΄, ἧς ἡ ἀρχή· «Πρέπει ἄρα τὸν χριστιανὸν ἀνοίγειν» κτλ., φ. 280.

3. «Ταῦτα φασὶν εἶναι Ἀριστοτέλους πρὸς Ἀλέξανδρον καὶ Πυθαγόρου καὶ Πτολεμαίου ἐφευρέματα, παίγνια μέντοι». Ἀρχ. «Οἱ ἀρχαῖοι τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος», φ. 287β.

4. Ὁμήρου Ὀδυσσείας α—ε μετὰ σχολίων, φ. 304 κέ.

189. Ἐπιστολάριον χαρτῷον (0,238×0,165).

1. Ἓξ τετράδια γραφέντα ἐν ἀρχαῖς τῆς ἐνεστώσης ἑκατονταετηρίδος καὶ περιέχοντα σχέδια ἐπιστολῶν (τοῦ γραμματέως Ἀνθίμου μοναχοῦ) πρὸς πατριάρχην Ἱεροσολύμων, πρὸς κληρικοὺς τοῦ ἁγίου τάφου κτλ., φ. 1 — 48. Ἐν αὐτοῖς ἀναγινώσκονται καὶ πληροφορίαι τινὲς ἀναφερόμεναι εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἁγιοταφιτικῆς ἀδελφότητος.

2. Τετράδιον προσερραμμένον, ἐν ᾧ ἀναγινώσκεται μακρὰ ἐξ Ἱερουσαλὴμ (11 μαρτίου 1798) ἐπιστολὴ Χρυσάνθου ἀρχιμανδρίτου πρὸς Ἀλέξανδρον προσκυνητήν, φ. 52 κέ.

3. Πρωτότυπον ἐπιστολῆς ἀνωνύμου πρὸς τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις «σοφολογιώτατον διδάσκαλον καὶ ἱεροκήρυκα τοῦ ἁγίου τάφου» Μακάριον, φ. 58.

4. Ἀπόσπασμα ἑτέρου τεύχους, περιέχον σχέδια ἐπιστολῶν ἀπὸ Σμύρνης (νοέμβρ. καὶ δεκέμβρ. 1744), φ. 59.

5. Δυάδιον τῆς ΙΗ΄ ἑκατ. ἐπιγραφόμενον «πότε κοινωνεῖ ὁ ὀνειρασθείς, κεφ. κη΄». Ἀρχ. «Ἐν τῷ τετάρτῳ κανόνι», φ. 70.

6. Δυάδιον τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐπιγραφόμενον «περὶ τῶν παραδόξων μυστηρίων ὁποῦ ἔγιναν εἰς τὸν καιρὸν τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅτι πρῶτον εἰς τοὺς Πέρσας ἐγνώσθη ἡ ἐπιφάνεια τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ περὶ τῶν μάγων καὶ τοῦ ἀστέρος· τὰ ὁποῖα ἐδιηγήθη ὁ φιλόσοφος Ἀφροδιτιανός», φ. 74.

190. Τεῦχος χαρτῷον (0,23 × 0,17) ἐκ 299 φύλλων, ὅπερ κατὰ σημείωσιν ἐν τῇ πρώτῃ πινακίδι ἀνῆκε τῇ 13 νοεμβρίου 1800 Κοσμᾷ τῷ ἀπὸ Γανοχώρων. Ἄλλη σημείωσις δηλοῖ ὅτι ὁ αὐτὸς Κοσμᾶς ἦλθεν εἰς Προῦσαν τῇ 27 ἰουλίου 1787.

1. Γεωμετρία μετὰ σχημάτων. Ἀρχ. «α', Σημεῖόν ἐστιν οὗ μέρος οὐθέν», φ. 1—183^{α}. Ἐν τέλει· «τέλος τῆς γεωμετρίας καὶ τῶν τοῦ Ἀρχιμήδους θεωρημάτων. Ἐν μησὶν ὀκτὼ τῷ γεωμετρεῖν τέλος ἔθηκ', ἀριθμεῖν σὺν Θεῷ δὲ ἠρξάμην ͵αψπς' σεπτεμβρίου ς'».

2. Ἀριθμητική, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀριθμητική ἐστιν ἡ ἐπιστήμη», φ. 183^{β}—233. Τὰ φ. 233^{β}—244^{β} ἀφέθησαν ἄγραφα.

3. «Γεωμετρίας μέρος α' περὶ ἐπιπεδομετρίας». Ἀρχ. «Ἡ γεωμετρία ἐστὶν ἐπιστήμη», φ. 245 κέ. Διαιρεῖται δὲ εἰς ε' κεφάλαια καὶ 393 παράγραφα. Μετὰ ἄγραφά τινα φύλλα ἀπαντῶσι δέκα πίνακες σχημάτων.

191. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ 390 φύλλων, ἀπαρτισθὲν διὰ τετραδίων τριῶν διαφόρων ἀντιγραφέων τῆς ΙΖ' ἑκατονταετηρίδος.

1. Ἀνωνύμου «προλεγόμενα τῆς λογικῆς πραγματείας. Προσδιορισμὸς τῶν λεχθησομένων καὶ ζητήματα τῆς ὅλης λογικῆς πραγματείας». Ἀρχ. «Τῶν ζητουμένων περὶ ἑκάστου τῶν ὄντων», φύλλ. 1—5.

2. «Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου ὑπόμνημα εἰς τὰς πέντε φωνάς». Ἀρχ. «Μέλλοντας ἡμᾶς φιλοσόφων», φ. 6—48. Ἐν τέλει· «τέλος τῶν πέντε φωνῶν τοῦ Πορφυρίου ὁμοῦ μετὰ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ Ἀμμωνίου: ἐγράφη παρὰ Κυρίλλου ἱερομονάχου τοῦ ἁγίου τάφου, τοῦ ἐκ χώρας Δελβίνου τῆς παλαιᾶς Ἠπείρου, ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ προφήτου Ἠλιοῦ κατὰ τὸ ͵αχϟς'».

3. «Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου εἰς τὰς τοῦ Ἀριστοτέλους κατη-

γορίας ὑπόμνημα». Ἀρχ. «Ἐπεὶ δὲ λογικῆς πραγματείας», φ. 49—85. Προτέτακται βίος Ἀριστοτέλους, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀριστοτέλης τῷ μὲν γένει» κτλ. Τὸ κείμενον τοῦ ὑπομνήματος ἀτελές.

4. «Ἔκθεσις συνοπτικὴ τῆς ὅλης συλλογιστικῆς πραγματείας, ἐκδοθεῖσα παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Κορυδαλλέως». Ἀρχ. «Ὅσα ἕνεκά του κινεῖται», φ. 86 κέ. Τέσσαρα τετράδια ἠριθμημένα.

5. Κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων, τοπικῶν συνόδων καὶ τῶν τριῶν πρώτων οἰκουμενικῶν συνόδων, φ. 126 κέ.

6. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ ὁμιλίαι καὶ ἔπη, φ. 189 κέ.

7. Φωτίου πατριάρχου ἀμφιλόχια ἀτάκτως γεγραμμένα, φ. 293—367. Ἐν τέλει· «μερικὰ ὅσα ἐδυνήθην ἀπὸ τὸ βιβλίον τὰ Ἀμφιλόχια ἔγραψα, καὶ ταῦτα ἐν βίᾳ, ἐπὶ ἔτους τὸ σωτήριον ͵αχμη΄ αὐγούστῳ ε΄. Κύριλλος ἱερομόναχος ὁ ἐκ Δελβίνου τοῦ Ἰλλυρικοῦ τῆς παλαιᾶς Ἠπείρου: καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εἴ τι σφαλερὸν εὕρητε σύγγνωταί(-έ) μοι· ἀνθρώπινον γὰρ πάθος τὸ ἁμαρτάνειν:—ταῦτα ἐν βίᾳ ἔγραψα, τὰ πρῶτα ὕστερα καὶ τὰ ὕστερα πρῶτα, διότι ἤθελον νὰ πάρουν τὸ πρωτότυπον βιβλίον».

8. Ἐκλογαὶ θεολογικαί, φ. 368—390.

192. Τεῦχος χαρτῷον (0,232×0,175) ἐκ 383 φύλλων, γραφὲν ἐν ἔτει 1616. Καθ' ἑκάστην σελίδα 22 στίχοι (0,157×0,10). Τὰ τρία πρῶτα φύλλα περιέχουσι τὸν πίνακα τῶν κειμένων. Πανηγυρικὸν κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν.

1. Ἰωάννου Χρυσοστόμου ὁμιλίαι πέντε, ὧν ἡ πρώτη εἰς τὸν τελώνην καὶ φαρισαῖον. Ἀρχ. «Ἡ περὶ τὸν τελώνην παραβολή», φ. 4.

2. «Λόγοι ἐκλελεγμένοι ἐκ πολλῶν βιβλίων διδασκαλικῶν, συναχθέντες παρὰ ἱερέως κυροῦ Μάρκου τῷ τῆς Κρήτης διδακτῇ· ἀρχόμενον τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης μ΄ μέχρι τῆς παρασκευῆς τοῦ Λαζάρου, ἄνευ τῶν κυριακῶν». Ἀρχ. «Ἔφθασε καιρὸς ὁ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων», φ. 48—177.

3. Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐνέα ὁμιλίαι, ὧν ἡ μὲν πρώτη ἀναγινώσκεται τῷ σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, ἡ δὲ τελευταία τῇ μεγάλῃ τετάρτῃ, φ. 178—243α.

4. Ἐφραὶμ Σύρου λόγος εἰς τὴν πόρνην τὴν ἀλείψασαν μύρῳ τὸν Κύριον. Ἀρχ. «Πολλῶν ὄντων τῶν ὁσίων», φ. 243β.

5. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα. Ἀρχ. «Ἐβουλόμην μέν», φ. 252β.

6. Ἀναστασίου Σιναΐτου ὁμιλία λεχθεῖσα εἰς τὸ πάθος τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Εἰργάσατο σήμερον», φ. 263.

7. Ἐπιφανίου Κύπρου λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Τί τοῦτο σήμερον», φ. 285β.

8. Ἰωσὴφ Βρυεννίου «τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα λόγος πανηγυρικός». Ἀρχ. «Λαμπρὰ σήμερον», φ. 299β.

9. Ἰωάννου Χρυσοστόμου δέκα ὁμιλίαι, ὧν ἡ μὲν πρώτη κατηχητικὴ διὰ τὸ πάσχα, ἡ δὲ τελευταία ἐρρέθη τῇ κυριακῇ τῆς τυροφάγου ἑβδομάδος, φ. 302β—363.

10. Γρηγορίου Ἀλεξανδρείας λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ χάριτι Θεοῦ», φ. 364.

11. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος τῇ κυριακῇ τῶν ἁγίων 318 πατέρων. Ἀρχ. «Μετὰ τὴν ἑορτήν», φ. 367β.

12. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν κυριακὴν τῆς πεντηκοστῆς. Ἀρχ. «Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ», φ. 373. Ἐν φ. 381β· «εἴληφε τέρμα τὸ παρὸν ἕως ὧδε ἔτους τοῦ σωτηρίου ,αχις' δεκεμβρίου ια' διὰ χειρὸς Μερκουρίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου τοὐπίκλη Βενετζά, ἐν τῇ μονῇ τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου, τοῦ ἐπονομαζομένου Βροντησίου, ἡγεμονεύοντος τοῦ πανοσιωτάτου καὶ σοφωτάτου πατρὸς ἡμῶν κυρίου κυρίου Λαυρεντίου τοῦ Μαρίνου».

193. Τεῦχος χαρτῷον (0,235 × 0,175) ἀντιγραφὲν ἔτει 1832 ἐξ ἐντύπου φυλλαδίου.

«Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ, τοῦ λαμπροῦ προμάχου καὶ μόνου φύλακος τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, συντεθεῖσα μὲν ὑπὸ τοῦ ὁσιολογιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυρίου Νικοδήμου τοῦ Ναξίου, παρὰ δὲ ἑνὸς ἑτέρου ἐν πολλοῖς διορθωθεῖσα· ἐν ᾗ καὶ τὸ συνοδικὸν προλάμπει, δι' οὗ θεσπίζεται πανταχοῦ ἡ τούτου ἁγιότης καὶ

ἑορτῇ. Ἅτινα δὴ πάντα νῦν πρῶτον τύποις ἐκδίδονται φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῇ τοῦ πανιερολογιωτάτου καὶ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Ἐφέσου κυρίου Διονυσίου, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Ἀσίας, τοῦ Κωνσταντινουπολίτου, ὡς οἰκειότητα πρὸς τὸν κλεϊζόμενον τελείαν ἔκ τε τοῦ θρόνου καὶ τῆς πατρίδος ἔχοντος. Ἐν τῷ τυπογραφείῳ τοῦ προσκυνητοῦ πατριαρχείου.—Ἀντεγράφη ὑπὸ τοῦ ὁσιωτάτου ἐν ἱεροδιακόνοις κυρίου Αὐξεντίου καὶ ἐθεωρήθη παρὰ τοῦ Βενεδίκτου Ῥώσσου: 1832 ὀκτωβρίου 27.—Βενέδικτος Ῥ:». Περιεχόμενα· α') συνοδικὸν Σεραφεὶμ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, β') στίχοι Θεοδώρου ἱερομνήμονος, γ') ἀκολουθία καὶ βίος τοῦ ἁγίου Μάρκου.

194. Τεῦχος χαρτῷον (0,235 × 0,17) ἐκ φύλλων 67, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

1. Μάρκου Εὐγενικοῦ «κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ψαλλόμενοι ἐν ταῖς πεντεκαίδεκα τοῦ αὐγούστου μηνός». Κανόνες ὀκτώ, ἐξ ὧν εἷς εὕρηται ἐν τῷ Θεοτοκαρίῳ τοῦ μοναχοῦ Νικοδήμου τοῦ Ναξίου, ἐκδ. Γ. Μουσαίου (ἐν Κ/πόλει 1849), σ. 103—106.

2. «Ἕτεροι κανόνες ψαλλόμενοι ἐν τῇ τοῦ αὐγούστου νηστείᾳ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ποιηθέντες δὲ ὑπὸ Μανουὴλ ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας», φ. 37 κέ. Κανόνες ὀκτώ, ἐξ ὧν τρεῖς ἐν τῷ μνησθέντι Θεοτοκαρίῳ, σ. 50, 90, 119.

195. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 55, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος. Ἀδήλου «γραμματικῆς κανόνων πέρι» εἰς §§ φμδ'. Ἀρχ. «Ὅρος κανόνος. Κανὼν ἐστι λόγος ἔντεχνος δηλωτικὸς» κτλ.

196. Τεῦχος χαρτῷον (0,23 × 0,165) ἐκ 301 σελίδων, γραφὲν ἔτει 1797. Καθ' ἑκάστην σελίδα 23 στίχοι (0,178×0,12).

«Γραμματική· περὶ συντάξεως τοῦ κατὰ τὴν γραμματικὴν λόγου καὶ τῶν τούτου ὀκτὼ μερῶν, ἐκ τῆς τοῦ Θεοδώρου καὶ τῶν ἐκείνου ἐξηγητῶν συνερανισθεῖσα». Ἀρχ. «Γραμματική ἐστι νοὸς ἕξις» κτλ. Ἐν ἀρχῇ τοῦ τεύχους πίναξ τῶν κεφαλαίων εἰς 5 φύλλα, ἐν τέλει δὲ φύλλα δέκα ἀναλυτικοῦ καὶ ἀλφαβητικοῦ πίνακος. Εἰς

σελ. 301 σημείωσις τοῦ καλλιγράφου· «ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐν ἔτει ͵αψηζʹ, ἐν μηνὶ φεβρουαρίου»(-ῳ).

197. Τεῦχος χαρτῷον (0,23 × 0,165) ἐκ σελίδων 128+193.

(Μαξίμου Συμαίου καὶ Ἰωὴλ Πελοποννησίου) γραμματικῆς τῶν εἰς γʹ τὸ αʹ καὶ βʹ τμῆμα. Ἀρχ. «Γραμματική ἐστι τέχνη περὶ τὸν προφορικὸν λόγον καταγινομένη» κτλ. Ἐν τέλει· «εἴληφε δὲ τέρμα τὸ παρὸν πονημάτιον Θεοῦ συναιρομένου ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ παρ' ἐμοῦ Νικολάου Κυπρίου ἐν ἔτει χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ ἕκτῳ, ἰανουαρίῳ καʹ».

198. Τεῦχος χαρτῷον (0,23×0,165) ἐκ σελίδων 140 καὶ τριῶν ἐν ἀρχῇ ἀσελιδώτων φύλλων, ἐν οἷς ἀναγινώσκω τάδε· «Γραμματικὴ περὶ προσῳδίας καὶ ὀρθογραφίας, ἐρανισθεῖσα ἀπὸ διαφόρων βιβλίων ὑπὸ τοῦ Μαξίμου τοῦ Συμαίου καὶ Ἰωὴλ τοῦ Πελοποννησίου, ἀρχιμανδριτῶν τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ προσφωνηθεῖσα τῷ μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ τῶν Ἱεροσολύμων ἐν ἔτει ͵αωξβʹ, ἐν μηνὶ μαρτίῳ. Ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἰωὴλ γράφω καὶ βεβαιῶ, ἡ δὲ μακαριότης σου, δέσποτα, ἂν τὸ κρίνῃς εὔλογον, βάλετο εἰς τὸν τύπον διὰ τὴν τιμὴν τῶν τέκνων σου ἁγιοταφιτῶν πατέρων, καὶ θέλεις ἔχῃς ἔπαινον καὶ καύχημα, διότι εἶναι πόνος καὶ καρπὸς τῶν ἁγιοταφιτῶν πατέρων τῶν πνευματικῶν τέκνων σου. Ὁ δοῦλός σου καὶ ἐν Χριστῷ υἱός σου Ἰωήλ. ͵αωξβʹ μαρτίου κεʹ».

Σελὶς 1 «Γραμματικῆς τῶν εἰς τρία τὸ βʹ, περὶ προσῳδίας καὶ ὀρθογραφίας». Ἀρχ. «Τί ἐστι γραμματική; γραμματική ἐστιν ἐμπειρία τῶν παρὰ ποιηταῖς» κτλ. Ἐν σελ. 140· «εἴληφε δὲ τέρμα τὸ παρὸν πονημάτιον Θεοῦ συναιρομένου ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ, ἐν ἔτει ͵αψηζʹ, ἰουλίου 17».

199. Τεῦχος χαρτῷον (0,228×0,17) ἐξ 110 σελίδων, γραφὲν τελευτώσης τῆς ΙΗʹ ἑκατονταετηρίδος.

(Μαξίμου Συμαίου) «γραμματική· περὶ σχηματισμοῦ τῶν στοιχείων καὶ συλλαβῶν καὶ τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου». Ἀρχ. «Γραμματική ἐστι τέχνη περὶ τὸν προφορικὸν λόγον καταγινομενη» κτλ.

200. Τεῦχος χαρτῷον (0,23 × 0,165) ἐκ σελίδων 118+40, γραφὲν τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος. Τὰ τεύχη 197—200 ἐγράφησαν ὑπὸ μιᾶς χειρός.

1. (Μαξίμου Συμαίου) «Περὶ διαλέκτων ὅρος: διάλεκτός ἐστι γλώττης ἰδίωμα, ἢ διάλεκτός ἐστι λέξις ἴδιον χαρακτῆρα τύπου ἐπιφαίνουσα» κτλ., σελ. 1—118. Παρέπονται πέντε φύλλα ἀλφαβητικοῦ καὶ ἀναλυτικοῦ πίνακος.

2. (Μαξίμου Συμαίου?) στοιχεῖα ῥητορικῆς τέχνης. «Περὶ τόπων τῶν πίστεων.—Οἱ τόποι ἀφ' ὧν τὰ ἐπιχειρήματα λαμβάνονται», σελ. 1—40. Παρέπεται ἀλφαβητικὸς πίναξ ἐν δυσὶ φύλλοις.

201. Τεῦχος χαρτῷον (0,222 × 0,165) ἐκ 200 φύλλων, γραφὲν τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος. Καθ' ἑκάστην σελίδα 25 στίχοι (0,17 × 0,11).

«Ἑρμηνεία εἰς τὸ τέταρτον τῶν εἰς τέσσαρα τῆς γραμματικῆς Θεοδώρου Γαζῆ, φιλοπονηθεῖσα χάριν τῶν φιλομαθῶν παρὰ Δανιὴλ μοναχοῦ Κεραμέως τοῦ Πατμίου». Ἀρχ. «Ἐπιβαλλομένῳ τὸ τέταρτον ἀναπτῦξαι» κτλ. Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον Ἑνετίησιν ἔτει 1780.

202. Τεῦχος χαρτῷον (0,223 × 0,162) ἐκ σελίδων 190 καὶ ἑπτὰ ἀσελιδώτων φύλλων, ἅτινα προσετέθησαν ἐν ἀρχῇ περιλαβόντα «παράκλησιν τοῦ τιμίου σταυροῦ ψαλλομένην κατὰ πᾶσαν πέμπτην ἑσπέρας, ἐξαιρέτως δὲ ἀπὸ τὴν α' σεπτεμβρίου ἄχρι τῆς ιδ' τῆς ὑψώσεως». Ἀρχ. «Τῷ ζωηφόρῳ νῦν σταυρῷ» κτλ.

«Βίος κατ' ἐπιτομὴν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ Ἀθωνίτου καὶ μυροβλύτου, καὶ ἀκολούθως ἐν συντόμῳ διήγησις ἐκ τῶν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἡμετέραν γενεὰν τελεσθέντων ἐξαισίων θαυμάτων καὶ προφητειῶν, ὧν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ἐν σχήματι πνευματικοῦ τινος Ματθαίου ἱερομονάχου ἐμφανισθεὶς τῷ τλήμονι μοναχῷ Θεοφάνει, τῷ ἐσύστερον διὰ προσταγῆς αὐτοῦ τοῦ ἁγίου μετονομασθέντι Αἰχμαλώτῳ διὰ τοῦ μεγάλου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος, ὡμίλησέ τε καὶ προεφήτευσε περὶ τῆς τοῦ ἁγιωνύμου ὄρους τοῦ Ἄθωνος καταχρήσεως τῆς μοναδικῆς πολιτείας καὶ τῆς ἐπενεχθείσης αὐτῷ δι' αὐτῆς καταδρομῆς καὶ μετὰ ταῦτα καταστρο-

φῆς, πρὸς δὲ καὶ περὶ τῆς εὐσεβείας τῶν χριστιανῶν εἰς τὸ χεῖρον καταντήσεως ἄχρι πέμπτης εἰκοσιπεντάδος, καθ' ἣν ἡ ὀγδόη σύνοδος συγκροτηθεῖσα ὀλίγον ἐπιστρέψει ἡ εὐσέβεια πρὸς τὴν πρώτην αὐτῆς στάσιν, καὶ αὖθις ἐπὶ τὸ χεῖρον κατ.ντήσει ἕως καὶ ἡ συντέλεια τοῦ αἰῶνος ἀθρόον ἐπέλθη» κτλ. Ἀρχ. «Ὁ μακάριος καὶ ἀοίδιμος πατὴρ ἡμῶν Νεῖλος ἤκμασε κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑξακοσιοστὸν» κτλ. Ἐν τέλει· «,αωλςῳ μαρτίου. Μέμνησθε Ἰακώβου ἁμαρτωλοῦ ἀμονάχου». Προτάσσονται τοῦ βίου 33 στίχοι, ὧν ἡ ἀρχή· «Βίβλος ψυχωφελέστατος Νείλου» κτλ. Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ 12 νοεμβρίου κατὰ τὸν συναξαριστὴν Νικοδήμου, νεώτατον δὲ ἀντίγραφον ἀκολουθίας ὁρίζει αὐτὴν τῇ 7 μαΐου [1].

203. Τεῦχος χαρτῷον (0,232 × 0,162) ἐκ φύλλων 266, ὧν προυτάχθη τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς πρὸς τὴν ἱερὰν σύνοδον Ἱεροσολύμων.

1. «Ἀντίγραφα διαφόρων ἐπιστολῶν σχεδιασθεισῶν παρ' ἐμοῦ Ἀνθίμου μοναχοῦ» τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου. Ἀρχ. «Πρὸς τὸν ἀρχιμανδρίτην Καισάριον ἀπὸ μέρους μου. Ὡς οὐκ ἄμουσος οὐδ' ἀφυὴς» κτλ. Ἐπιστολαὶ ἰδιωτικαί τε καὶ ἐπίσημοι πρὸς διαφόρους μέχρις ἔτους 1836, φ. 1—188.

2. «Πόνημα ἐν συνόψει περὶ φύσεως ἀνθρώπου, ἐξερανισθὲν καὶ συντεθὲν παρὰ Μελετίου μοναχοῦ ἐκ τῶν τῆς ἐκκλησίας ἐνδόξων καὶ τῶν ἔξω λογάδων τε καὶ φιλοσόφων». Ἀρχ. «Τὰ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς» κτλ., φ. 189 κέ.

204. Τεῦχος χαρτῷον (0,207 × 0,163) ἐκ φύλλων 91, γραφὲν ἀρχομένης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

1. «Βίος τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου». Ἀρχ. «Κλήμης Ἰακώβῳ τῷ κυρίῳ», φ. 1.

2. «Κεφάλαια (τριάκοντα) ἐρωτήσεων, τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν να

[1] Σ. Λάμπρου, Κατάλογος τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθ. τοῦ ἁγίου ὄρους ἑλλ. κωδίκων τ. 1, σ. 51. Ἀντίγραφον τοῦ ἐκτενοῦς βίου σημειοῦται ἐν σελ. 158, ἀριθ. 11 τῆς βιβλιοθήκης Ξενοφῶντος.

τὰ λύσῃ ὁ ἅγιος Γάζης καὶ νὰ δώκῃ τελείαν ἀπόκρισιν καὶ ἀπόφασιν». Ἀρχ. «Πρόλογος. Ἰωάννου κεφ. ια' " εἶπεν ὁ Κύριος ἐγώ εἰμι " κτλ. Χριστομιμήτως γοῦν ἀποκρίσου μας ὡσὰν κῆρυξ τῆς ἀληθείας εἰς κάποια ἐδικά μας προβλήματα, τὰ ὁποῖα σκοτινάζουσι τὰ μάτια τοῦ νοός μας, καὶ θέλεις ἔχεις μισθὸν ἀπὸ τὸν μισθαποδότην Θεὸν καὶ ἔπαινον ἀπὸ τῶν φιλοχρίστων ἀνθρώπων, διότι· ὁ ἀποστρέψας ψυχὴν ἀπὸ πλάνην σωτὴρ ὀνομάζεται. — Ἀπόκρισις.—Ἂν καλὰ καὶ ἡ ἀλήθεια λέγεται μαλότρια» κτλ. Αἱ ἐρωτήσεις γενόμεναι ἀπὸ Μόσχας πρὸς τὸν Γάζης Παΐσιον Λιγαρίδην ἀναφέρονται εἰς τὰς ἀμφισβητουμένας καὶ ἐπικρινομένας ἐκεῖσε καινοτομίας Νίκωνος τοῦ πατριάρχου Μοσχοβίας. Προτέτακται δὲ τῆς βίβλου ἡ ἑξῆς ἐπιστολὴ τοῦ συγγραφέως. «Τῷ ἐκλαμπροτάτῳ ἐν ἄρχουσι μεγαλοπρεπεστάτῳ καὶ πανυπερτίμῳ κυρίῳ κυρίῳ Συμεῶνι τοῦ Λουκιανοβίτζη εὖ πράττειν. Ἰδοὺ ἱδρῶτι περιρρεόμενος ὁποῦ στέλνω τὰ κεφάλαια τῶν ἐρωταποκρίσεων πρὸς τὴν ὑψηλοτάτην σου ἐκλαμπρότητα. Μαρτύρομαι τὴν πάντων ἔφορον ἀλήθειαν πῶς δὲν ἤθελα διὰ τὴν γλωσσοφαγίαν τῶν ἀνθρώπων νὰ τὰ ἐπιχειρισθῶ, ἠξεύρωντας ὅτι ἔχω νὰ ἐχθρευθῶ ὁλοφάνερα μὲ τὸν πατριάρχην· ἀμὴ διατὶ ἐμαθητεύθηκα ἀπὸ τὸν ἀρχιδιδάσκαλόν μου ἱεροσολυμίτην Χριστὸν νὰ κηρύττω τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐπὶ δωμάτων καὶ εἰς τοὺς ἄμβωνας, ἀποφάσισα νὰ δώκω σύντομον τὴν ἀπόκρισιν, ὡς καθὼς ἦτον κομψὰ καὶ σύντομα καὶ τὰ προβλήματα. Πικραίνομαι πῶς δὲν ἠξεύρω τὴν ῥουσικὴν σας διάλεκτον νὰ τὰ ἐξηγήσω καθὼς ἐπεθύμουν, διατὶ οἱ μεταφραστάδες τὰ ὅσα δὲν γροικοῦσι τὰ κάμνουσι κρεμαστάρια ἢ τὰ μεταγλωττίζουν κατὰ τὴν ἐδικήν των γνώμην καὶ βούλησιν, περιπέττοντες τὴν ἐνδόμυχόν των ἀμάθειαν. Δέομαι γοῦν νὰ ἐπιμεληθῇ νὰ μεταφραστοῦν πρῶτον εἰς γλῶσσαν ῥουσικήν, ἔπειτα καὶ εἰς λατινικήν, διὰ νὰ ἰδῶ καὶ νὰ καταλάβω καὶ ἐγὼ τῶν ἑρμηνευτῶν σας τὴν ἑρμηνείαν πῶς τὴν ἐξορθώνουν· διατὶ καὶ ἡ κραταιὰ καὶ μεγάλη βασιλεία χρειάζεται νὰ ἔχῃ τοιούτους ὁποῦ νὰ μεταδίδουν τὰ νοήματα τῶν ἀλλωνῶν διαλέκτων ὀρθὰ καὶ ἀπαράλλακτα, διὰ νὰ κάμῃ κρίσιν εἰς τὰ λεγόμενα καὶ γραφόμενα μὲ ἐμπιστοσύνην· καὶ τόσον ἀρ-

λεῖ διὰ τῆς ὥρας. Ὁ κύριος δὲ ὁ Θεὸς νὰ πολυετῆ τὴν ἐκλαμπροτάτην σου ὑψηλότητα εἰς χρόνους πολλοὺς καὶ εὐημερημένους, καὶ νὰ ἐπιτύχῃς τὰ σωτηριώδη καὶ ἀγαθά σου αἰτήματα. Ἐρρωμένος διαβιῴης, ἀνδρῶν ἄριστε καὶ γεννάδα ἐν ἄρχουσιν. Ἀπὸ θεογονίας ,αχξβ', αὐγούστου ιε'. Τῆς σῆς περιφανεστάτης μεγαλοπρεπείας ὁ σὸς κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα, ὁ Λιγαρείδης».

205. Τεῦχος χαρτῷον (0,207×0,152) ἐκ φύλλων 126, γραφὲν ἔτει 1692. Καθ' ἑκάστην σελίδα 20 στίχοι (0,132×0,083). Γραφὴ ἐπιμελής. Ἔσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος ἡ ἑξῆς σημείωσις, ἧς παραλείπονται ὧδε αἱ ἀνορθογραφίαι· «1716 † ἀγόρασα ἐγὼ Μακάριος ἱερομόναχος ἁγιοταφίτης ἀπὸ τὸν παπὰ κῦρ Παΐσιον τὸν Σιναΐτη αὐτὸ τὸ πατερικὸ ἐκ Πελοποννήσου ἐκ χώρας Δημιτζάνα· τανῦν Παϊσίου ἁγιοταφίτου ἐκ πόλεως Βάρνης τάχα καὶ πρωτοσυγκέλλου, 1736 μαρτίου 16».

1. Βίος καὶ ἄθλησις τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης κατὰ παράφρασιν Ἀγαπίου Λάνδου. Ἀρχ. «Μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς ἐαρινῆς εἰσοδίας», φ. 1. Παραδείσου σ. 160, ἐκδ. 1855. Εἰς φ. 31· «,αχηβ' μαΐου κγ' τέλος ἔλαβε ὑπὸ τληπαθοῦς Ματθαίου ἱερομονάχου».

2. Θεοδώρου Στουδίτου κατηχήσεις παραπεφρασμέναι ὀκτὼ καὶ εἴκοσιν, ὧν ἡ μὲν πρώτη «περὶ τοῦ φυλάττειν τὰς θείας ἐντολὰς καὶ τῆς δικαίας ἀπειλῆς τοῦ Κυρίου», ἡ δὲ τελευταία «περὶ τῶν παθημάτων τοῦ Κυρίου», φ. 33—124.

3. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος τῇ κυριακῇ τοῦ πάσχα. Ἀρχ. «Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος», φ. 125.

206. Τεῦχος χαρτῷον (0,21×0,145) ἐκ φύλλων 208, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΖ' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 18 στίχοι (0,16×0,9). Ἦν δὲ πρότερον κτῆμα Συμεὼν Βηθλεεμίτου, ὅπερ ἐδωρήσατο οὗτος Παϊσίῳ καθηγουμένῳ τῆς ἁγίας Βηθλεέμ.

1. Ἀνωνύμου «λόγος περὶ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως». Ἀρχ. «Μέγα τίποτες εἶναι», φ. 1.

2. Λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῆς ἁγίας δεξιᾶς χειρὸς τοῦ τιμίου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου». Ἀρχ. «Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱερὸς», φ. 4[3].

3. Ἀκέφαλος βίος τῆς ἁγίας Μαρίνης ἐν παραφράσει, φ. 8.

4. «Ἡ εὕρεσις τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τὰ ἅγια καρφία». Ἀρχ. «Μετὰ τριακοσίους χρόνους τοῦ πάθους», φ. 15β.

5. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος ἐν παραφράσει. Ἀρχ. «Αἱ ἑορταὶ καὶ αἱ πανηγύρεις», φ. 29.

6. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου ἐν παραφράσει. Ἀρχ. «Βίον καλὸν καὶ ἀμόλυντον», φ. 61β.

7. «Διήγησις ὠφέλιμος ἐκ τῆς βίβλου τῆς καλουμένης Μελίσσης, φρικτὴ καὶ παράδοξος περὶ ἀναξίων ἱερέων». Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς βασιλείας», φ. 77β.

8. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Φιλαρέτου ἐν παραφράσει. Ἀρχ. «Βίον ἀρεστὸν τοῦ Θεοῦ», φ. 82β.

9. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος ἐν παραφράσει. Ἀρχ. «Διηγήσατό τις ἅγιος», φ. 114β.

10. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου. Ἀρχ. «Εἰς τὸ κάστρον τῆς Ῥώμης», φ. 132.

11. «Θεοφάνους μοναχοῦ τοῦ νέου καὶ φιλοσόφου πεζὴ φράσις καὶ διδακτικοὶ λόγοι εἰς τὸν δεκάλογον τοῦ προφήτου Μωυσέως, εἰς πᾶσαν χριστιανὸν ἀπὸ τοῦ εὐαγγελίου, ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους, ἀπὸ τοὺς προφήτας καὶ ἀπὸ πᾶσα χαρτὶ τῆς ἐκκλησίας· καὶ πρέπον εἶναι νὰ διαβάζεται». Ἀρχ. «Δέκα παραγγελίαις μεγάλαις», φ. 142.

12. Ἰωάννου Σχολαστικοῦ «περὶ τῶν ἀνεκφράστων λογισμῶν τῆς βλασφημίας» ἐν παραφράσει. Ἀρχ. «Ἐγροικήσαμεν εἰς τὰ περασμένα», φ. 161β.

13. «Ἱστορία καὶ σύγγραμμα κῦρ Συμεὼν μαΐστρου καὶ λογοθέτου περὶ τοῦ (περι)καλλοῦς ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου ἁγίας Σοφίας». Ἀρχ. «Κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἐβασίλευσεν», φ. 189.

207. Τεῦχος χαρτῷον (0,205×0,155) γραφὲν μεσούσης τῆς ΙΖ' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 25 στίχοι (0,145×0,95).

Ἀνωνύμου «εἰς τὰ τοῦ φιλοσόφου περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως ὑπομνήματα». Ἀρχ. «Συντομίας χάριν ἢ χαίρω» κτλ., σελίδες 289, μεθ' ἃς φύλλα ἕνδεκα σεληνοδρόμιον περιλαμβάνον-

τα καὶ «προγνωστικὸν τοῦ Ἀριστοτέλους, πότε γίνεται ἄνεμος ἢ βροχή».

208. Τεῦχος χαρτῷον (0,203×0,16) ἐκ φύλλων 204, γραφὲν ἔτει 1599. Καθ' ἑκάστην σελίδα 22 στίχοι (0,14×0,095).

1. Δαμασκηνοῦ Στουδίτου φυσιολόγος, οὗ προτάσσονται α') ἐπίγραμμα εἰς Μιχαὴλ Κανταχουζηνὸν δεκάστιχον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἔγρεο Κωνσταντῖνε» κτλ. β') ἐπιστολὴ ἀφιερωτικὴ τῷ αὐτῷ· γ') πίναξ κεφαλαίων η'. — Ἀρχ. «Ἐκ φυσιολογικῶν περὶ ζώων. Περὶ ἀετοῦ κεφ. α'. Ὁ ἀετὸς εἶναι μὲν βασιλεὺς εἰς ὅλα τὰ πετώμενα» κτλ. Ἐν τέλει τοῦ φυσιολόγου· «+ Θεοῦ τὸ δῶρον | καὶ Πορφυρίου πόνος | ἐλαχίστου τε | τοῦ ἱεροδιακόνου. + ἀπριλλίῳ δῳ, ,ζω ρω ζω + 1599 + ἰνδικτιῶνος ιβης», φ. 1—68.

2. Ἀνωνύμου ἐπιστολὴ πρὸς Σωφρόνιον μητροπολίτην Νικαίας, φ. 69β καὶ 199β.

3. «Ἀνακεφαλαίωσις τῆς παρούσης πραγματείας· αὕτη πρῶτον μὲν ἡ Περζωὲ ἀποστολὴ πρὸς Ἰνδίαν καὶ διάγνωσις τῶν ἐκεῖσε, ἔπειτα ἰνδικὴ βίβλος ἣν ἐκόμισεν ἐξ Ἰνδίας δύο μὲν ἔχουσα πραγματείας: μία μὲν ἡ τοῦ Στεφανίτου καὶ Ἰχνηλάτου, ἑτέρα δὲ ἡ περιτράχηλος περιστερὰ καὶ ὅσα περιέχουσιν ἀμφότερα τροπικα μυθεύματα». Ἀρχ. «Χοσρόης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς μαθὼν περί τινος βιβλίου», φ. 71—199. Ἐν τέλει τὸ ἔτος «1599».

4. «Ἐκ τοῦ Αἰσώπου μῦθοι» ἔμμετροι εἰς νεοελληνικὴν γλῶσσαν, προστεθέντες κατὰ τὸν ΙΖ' αἰῶνα, φ. 202β—204.

209. Τεῦχος χαρτῷον (0,205×0,155) τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 181. Κείμενον δίστηλον καθ' ἑκάστην σελίδα ἐξ 21 στίχων. Τὰ φύλλα 147β—149 ἄγραφα.

1. (Νικολάου ἱερέως) ἑρμηνεία τῆς Ἐξόδου ἐμμέτρως. Ἀρχ. «Ὁ νόμος τὸ σάββατον δέδωκεν, ἵνα ἀναπαύσηταί φησι τὸ ὑποζύγιόν μου καὶ ὁ παῖς σου: — Ταῦτ' αἰνίττονται τὸ σῶμα καὶ ἀμφότερα· νοῦς γὰρ πρακτικοῦ αὐτὸ μὲν ἔστιν ὑποζύγιον» κτλ., φ. 1.

2. «Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων, ὅπως αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμεναι λειτουργίαι καὶ εὐποιίαι τούτοις ὀνίνησιν. Νικολάου ταπεινοῦ ἱερέως πόνημα ἐκ τῶν Ἰωάννου τοῦ ἁγίου Δαμασκηνοῦ καὶ

λοιπῶν ἁγίων συναθροισθέν». Ἔμμετρον. Ἀρχ. «Ἐχθρὸς μὲν ὁ παλαμναῖος | οὐκ ἠρκέσθη διαφθείρων | ἀτοπήμασι τοσούτοις | εἰς ἀεὶ τὸ ἡμῶν γένος» κτλ., φ. 63β.

3. «Λόγος διὰ στίχων ὀκτασυλλάβων εἰς τὴν ἔνσαρκον οἰκονομίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὴν εἰς Ἅδου κάθοδον καὶ τὴν ἁγίαν ἀνάληψιν πολυτρόπως ἀποδεικνύς· τοῦ αὐτοῦ Νικολάου πόνημα». Ἀρχ. «Τῆς εὐκλείας τῶν ἁγίων | δόξης τε πνευματοφόρων | λόγος πᾶς ἐστι ἐλάσσων» κτλ., φ. 114.

4. (Νικολάου ἱερέως) «διατί τὰ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας μὴ κατὰ τοὺς πρόσθεν χρόνους ἀλλ' ἐν ἐσχάτοις ἐγένετο». Ἀρχ. «Ἐπ' ἐσχάτων δὴ τῶν χρόνων | Θεὸς Λόγος ὁ παντάναξ | ἐνηνθρώπησεν εὐλόγως | ἐπ' ἀνθρώπων σωτηρίᾳ» κτλ., φ. 150.

5. «Ἔπη δι' ὧν παροξυνόμεθα πρὸς τὸν ἐν Χριστῷ βίον». Ἀρχ. «Παντοκράτορ καὶ δέσποτα ὅς ποτε» κτλ., φ. 159.

6. «Ὕμνος εἰς Χριστόν». Ἀρχ. «Τοῦ παντάνακτος λόγε πατροφαὲς», φ. 161β.

7. «Ὑποθῆκαι παρθένοις». Ἀρχ. «Παρθενίη σὺ νύμφη σεμνὴ Χριστοῦ», φ. 162.

8. «Περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν». Ἀρχ. «Τίς καὶ πόθεν εἰς βίον ἦλθον», φ. 163. Πρβλ. Migne τ. 37, σ. 778.

9. (Νικολάου ἱερέως) ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Οἱ σοφοὶ παρόντα κόσμον | φασὶν εἴδωλον αἰῶνος», φ. 165.

10. «Παραγγελίαι ἐκ χρησμῶν συλλεξάμεναι χαλδαϊκῶν περὶ ὑλῶν καὶ φωνῶν καὶ σχημάτων». Ἀρχ. «Φησὶν οὖν ὁ Ἑκάτης χρησμὸς περὶ ὑλῶν», φ. 173.

11. (Νικολάου ἱερέως) «περὶ τῶν τριῶν χρηστηρίων». Ἀρχ. «Περὶ μὲν τὴν τῆς Συρίας | Ἀντιόχειαν πηγή τις | ἔστιν, ἥτις Κασταλία» κτλ., φ. 174β.

12. (Νικολάου ἱερέως) «περὶ ἐνυπνίων καὶ ὀνείρων» Ἀρχ. «Τὰ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις | παλαιοῖς συντεθειμένα | τοῖς καθ' ὕπνους φαινομένοις | πέντε τούτων φασὶν εἴδη» κτλ., φ. 176. Τέλος· «εἰ μὴ γὰρ ἐκ φαντασίας | ἡ διάνοια προσλάβοι | σκέμματα περὶ τὴν φύσιν | γεννητὴν τερπνὴν πραγμάτων, | οὐδαμῶς τι

ἐνεργήσοι». Παρέπεται σημείωσις εἰς πεζὸν λόγον περὶ τοῦ παθητικοῦ τῆς ψυχῆς. Ἀρχ. «Τῆς ψυχῆς ὅσον πρὸς λόγον καὶ νοῦν ἀφορᾷ», φ. 180β—181.

210. Τεῦχος χαρτῷον (0,207×0,15) ἐκ φύλλων 180, γραφὲν ἔτει 1507. Γραφὴ ἐπιμελής. Κείμενον ἐξ 26 στίχων καθ' ἑκάστην σελίδα (0,14 × 0,082). Σημειώσεις τοῦ ιη' αἰῶνος ἐν τοῖς μετωπίοις τῆς πρώτης σελίδος· «ἐκ τῶν τοῦ Φιλοθέου ἱερομονάμου Κανάκιος», «ἐκ τῶν τοῦ ἁμαρτωλοῦ Ἐφραὶμ καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις», τοῦ Ἀθηναίου. Καὶ ἐν φ. 128β σημείωσις τοῦ ις' αἰῶνος· «τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει κἀμοῦ οἰκτροῦ Βενιαμὶν τοῦ Κυπρίου».

1. «Ἐπιμερισμοὶ σὺν θεῷ τοῦ Ψαλτηρίου ἀπὸ φωνῆς Γεωργίου διδασκάλου τὸ ἐπίκλην Χοιροβοσκοῦ». Ἀρχ. «Ψαλμὸς ὄνομα ἁπλοῦν», φ. 1. Ἐν τέλει· «͵αφθ', ἰνδικτιῶνος ιδ' ἐν Ῥόδῳ». Ἐξεδόθησαν ὑπὸ Gaisford, Choerobosci dictata in Theodosii canones, necnon epimerismi in Psalmos (Oxford, 1842) τ. III, σ. 1 κέ.

2. «Περὶ τῶν τριῶν σχημάτων τῶν συλλογισμῶν· Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκοῦ, ὥς τινες λέγουσιν». Ἀρχ. «Τῆς συνέψεως τῶν συλλογισμῶν στοχαζόμενοι», φ. 113.

3. «Ἐκ τῆς τοῦ Βαρλαὰμ βίβλου περὶ θεῶν τοῖς Ἕλλησιν εἰσαγομένων». Ἀρχ. «Πρῶτος μὲν τοῖς Ἕλλησι θεὸς παρεισάγεται Κρόνος», φ. 127.

4. «Συνοπτικὸν σύνταγμα φιλοσοφίας Γρηγορίῳ πονηθὲν τοῖς φιλομαθέσι τῶν εὐσεβῶν. Ἀρίστη σύνοψις εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν πραγματείαν». Ἀρχ. «Ὥσπερ οἱ ἀναγινώσκοντες», φ. 129.

5. «Ἐξήγησις τοῦ φιλοσοφωτάτου Φιλοπόνου εἰς τὸ (cod. φιλοπονήσου) τοῦ Πορφυρίου περὶ τῶν ε' φωνῶν». Ἀρχ. «Καὶ τὸ πρὸς ὠφέλειαν μὴ μόνον τῶν οἰκείων μαθημάτων», φ. 153—108. Τὸ φύλλον 162 ἀφέθη ἄγραφον διὰ τὸ ἐλλιπές, ὡς φαίνεται, τοῦ πρωτοτύπου κώδικος.

211. Τεῦχος χαρτῷον (0,20×0,155) τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 136. Ἐν ἀρχῇ σημείωσις· «καὶ τόδε Σεραφεὶμ ἱεροδιακόνου Ἰβηρίτου»· εἶτα· «αὕτη ἠγοράσθη ἐξ ἐμοῦ Φιλοθέου ἱερομονάχου

Ἰωαννίτου καὶ πρωτοσυγκέλλου τοῦ ἁγίου τάφου». Τὰ φ. 125—136 ἐγράφησαν περὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ιζ' αἰῶνος.

1. «Ἀλεξάνδρου ἑρμηνέως τοῦ Βυζαντίου, περὶ γραμματικῆς συντάξεως κατὰ τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου». Ἀρχ. «Χρώμεθα τοῖς προτακτικοῖς ἄρθροις», φ. 1—64.

2. «Τοῦ πανσεβάστου καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης τοῦ Ἀρμενοπούλου λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον περιέχον τὰ κοινῶς γραφόμενα ῥήματα, ἐν ᾧ δείκνυται τίνα μὲν αὐτῶν ἀμετάβατα, τίνα δὲ μεταβατικά, καὶ τούτων τίνι συντάσσεται ἕκαστον καὶ τί δηλοῖ καὶ μετὰ πόσων προθέσεων συνάπτεται. Ἐφ' ἑνὶ ἑκάστῳ στοιχείῳ πρῶτον μὲν κεῖνται τὰ ἀμετάβατα ῥήματα, μετὰ δὲ ταῦτα τὰ μεταβαίνοντα εἰς γενικήν, καὶ καθ' ἑξῆς δὲ τὰ εἰς δοτικὴν καὶ αἰτιατικήν, καὶ οὕτω συμπληροῦνται τὰ εἴκοσι τέσσαρα στοιχεῖα». Ἀρχ. «Ἀρχὴ τοῦ α: τὰ ἀμετάβατα: ἀγάλλομαι τὸ χαίρω, ἀγάλλω δὲ τὸ τιμῶ» κτλ., φ. 65—118.

3. «Ἐπιγράμματα εἰς τοὺς δώδεκα μῆνας, ἀρχόμενα ἀπὸ σεπτεμβρίου». Ἀρχ. «Βρίθω ἐγὼ σταφυλῇ», φ. 118β—119α.

4. «Περὶ μέτρων». Ἀρχ. «Τρία εἰσὶν ἐκ τῶν πολλῶν μέτρα, ἃ οἱ νῦν ὄντες διδάσκαλοι χρῶνται», φ. 119β—122.

5. «Ἐγχειρίδιον περὶ τῶν ἑπτὰ φωνηέντων ποῦ δασύνονται καὶ ποῦ ψιλοῦνται». Ἀρχ. «Βούλομαι φίλε πρὸς μικρὸν ὧδέ σοι σαφηνίσαι», φ. 125—128α. Ὅρα τὸ ἐμὸν ἄρθρον notice et collation κτλ. ἐν τῷ annuaire de l'association κτλ. 1876, σ. 122. Ὁλόκληρον δὲ τὸ κείμενον κατὰ κώδικα τῆς ἐν Καΐρῳ πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης κατεχωρίσθη ἐν τῷ περιοδικῷ συγγράμματι «Κέκροψ» (ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1876) τ. I, σ. 194—199.

6. «Διδασκαλία πληροφορικὴ διδασκάλου πρὸς τὸν οἰκεῖον μαθητὴν ἀποσταλεῖσα εἰς μάθησιν τῶν ἀντιστοίχων». Ἀρχ. «Ἀπ' ἄρτι φίλε γράφω σοι», φ. 128β—129. Annuaire de l'association κτλ. 1876, σ. 128. Κέκροψ τ. I, σ. 199.

7. «Περὶ πνευμάτων κατὰ ἀλφάβητον». Ἀρχ. «Αἶ μὲν τὸ ἀΐδιον τὸ ὂν καὶ διαμένον», φ. 129—135.

8. «Ἐπιστολὴ διδασκάλου πρὸς τὸν αὐτοῦ μαθητὴν τὸν κα-

θοδηγούμενον ταύτας τὰς λέξεις». Ἀρχ. «Φίλε ἀρκεῖ σε ἐνταυθοῖ τὸ ὕφος τῶν γραφέντων», φ. 135β—136α. Annuaire 1876, σ. 127.

212. Τεῦχος χαρτῷον (0,203×0,145) ἐκ φύλλων 175, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΖ' ἑκατ. Τὰ φ. 92—94 καὶ 164β—170 ἀφέθησαν ἄγραφα. Συνεδέθη δὲ τὸ βιβλίον ἔτει 1691 διὰ χειρὸς Σπυρίδωνος ἱερέως.

1. (Θεοφίλου Κορυδαλλέως) ἑρμηνεία τῶν περὶ ψυχῆς Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Τὸ φυσιολογικὸν τῆς θεωρίας μέρος», φ. 1—56.

2. Ἀνωνύμου πέντε διαλέξεις «εἰς τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία περὶ οὐρανοῦ». Ἀρχ. «Διάλεξις α' περὶ τῆς φύσεως τοῦ οὐρανοῦ. Ζήτημα α', πότερον ὁ οὐρανὸς σῶμα» κτλ., φ. 57—91.

3. «Ἰωάννου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως τοῦ Φιλοπόνου, περὶ τῆς τοῦ ἀστρολάβου χρήσεως». Ἀρχ. «Τὴν ἐν τῷ ἀστρολάβῳ τῆς ἐπιφανείας», φ. 95—108.

4. «Ἑτέρα μέθοδος ἀνωνύμου περὶ τοῦ ἀστρολάβου». Ἀρχ. «Εἰ βούλει γινώσκειν», φ. 108β—111.

5. «Τοῦ σοφωτάτου Κορυδαλλέως ὑπόμνημα περὶ ἀστρολογίας». Ἀρχ. «Πλάττει ταῖς Μούσαις ὁ φυσικὸς μῦθος», φ. 112—134.

6. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ πασῶν τῶν ἐπιστημῶν διδασκάλου καὶ μεγάλου ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἰατροῦ τε ἀρίστου κυρίου Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως (Μαυροκορδάτου), περὶ γραμματικῆς συντάξεως κατὰ τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου». Ἀρχ. «Χρώμεθα τοῖς προτακτικοῖς ἄρθροις», φ. 135 κέ.

213. Τεῦχος χαρτῷον (0,205×0,145) τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 659.—Θεοδώρου Προδρόμου «ἐξήγησις εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱεραῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἐκτεθέντας κανόνας παρὰ τῶν ἁγίων καὶ σοφῶν ποιητῶν Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου». Ἀρχ. «Ἔοικας ὦ ἄνθρωπε» κτλ.

214. Τεῦχος χαρτῷον (0,20×0,145) ἐκ φύλλων 176.

1. Στιχηράριον καί τινες ᾀσματικοὶ κανόνες ἀπὸ φ. 1—114, γραφέντες κατὰ τὴν ἐν τέλει σημείωσιν ἔτει 1674· «Χεὶρ Δα-

*

νιὴλ θύτου ͵αχοδʹ ἔτος, δεκεμβρίου ιεʹ». Ἀρχ. «Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας εἰς τὸ "Κύριε ἐκέκραξα" στιχηρὰ κατανυκτικὰ δεσποτικά, ἦχος αʹ: Πανεύφημοι μάρτυρες.—Τὰ πάντα παρήγαγες τῷ σῷ λόγῳ» κτλ. Ἀπὸ φ. 80 «τῷ σαββάτῳ κανὼν εἰς πάντας ἁγίους, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς "τῆς ὀκτωήχου τῆς νέας θεῖον τέλος". Ἀπὸ φ. 88 «κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον», ἀπὸ φ. 96^β κανὼν εἰς τὴν κοίμησιν τῆς αὐτῆς κτλ. Τὰ φύλλα 114^β—132 ἀφέθησαν ἄγραφα.

2. «Βιβλίον τῆς ζωγραφικῆς τέχνης περιέχον τὰς ἑορτὰς τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Θεοτόκου, ἔτι δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν προφητῶν καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν προφητευθέντα, καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων τὰς ἡλικίας καὶ τὰ εἴδη τῶν προσώπων αὐτῶν καὶ τῶν τριχῶν· πῶς δεῖ γράφειν αὐτοὺς καὶ ἕτερα πλεῖστα ἀναγκαῖα τῆς ζωγραφικῆς τέχνης καὶ ὠφέλιμα». Ἀρχ. «Περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Ὁ προφήτης Ἀμμὼς εἶπε περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ» κτλ., φ. 133—175^α. Ἐν τέλει· «ἐγράφη ἐν ἔτει ͵αχοδʹ, μηνὶ αὐγούστῳ κηʹ· χεὶρ Δανιὴλ θύτου». Ἐν φ. 175^β σημείωσις ἀνορθόγραφος λέγουσα· «1697 φεβρουαρίῳ 2 ἐλειτούργησεν μέσα εἰς τὸν ἅγιον τάφον (καὶ) ἔκαμε τὴν παρρησίαν τῆς ὑπαπαντῆς ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης ἅγιος Τύρου καὶ ἱστοριογράφος κῦρ Ἰωάσαφ ὁ ἀπὸ Χαλεπίου, καὶ δεόμεθα τῇ σῇ πανιερότητι νὰ ἐνθυμᾶσαι καὶ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ εἰς τὰς ἁγίας σου προσευχὰς Μακαρίου θύτου τοῦ Ἀσπρομάλη». Ἐν φ. 176 ἀναγινώσκεται τύπος συγχωροχαρτίου.

215. Τεῦχος χαρτῷον (0,205×0,15) ἐκ φύλλων 260, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ιςʹ ἑκατονταετηρίδος.

1. «Ἐπιγράμματα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπιτάφια εἰς τὸν ἅγιον καὶ μέγαν Βασίλειον, διὰ στίχων ἡρωϊκῶν καὶ ἐλεγείων συντεθειμένα <συνταχθέντα καὶ> ἑρμηνευθέντα παρὰ Νικήτα φιλοσόφου τοῦ Παφλαγόνος δύο καὶ ιʹ, ἅπερ ἐπάνω τοῦ τάφου τοῦ μεγάλου Βασιλείου ὁ μέγας Γρηγόριος τέθεικεν». Ἀρχ. «Σῶμα δίχα ψυχῆς», φ. 1 κέ. Σχόλια ἐν τοῖς μετώποις καὶ μέσον τῶν στίχων.

2. «Τοῦ Χρυσοστόμου ὁμιλία νδ', ὅτι οὐ τὰ βιωτικὰ ἀλλὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν δεῖ ἁρπάζειν». Ἀρχ. «Οἶδεν γὰρ οἶδε ταπεινὴν ψυχὴν», φ. 3.

3. Ἀνωνύμου τεμάχιον περὶ ψυχῆς κατὰ Πλάτωνα. Ἀρχ. «Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν νόμοις φησὶν ἐλευθέραν εἶναι τὴν ψυχὴν» κτλ., φ. 4^{α}.

4. Ἀνωνύμου περὶ Ἑρμοῦ Τρισμεγίστου καὶ Θούλιδος. Ἀρχ. «Ἑρμῆς ὁ τρισμέγιστος οὗτος αἰγύπτιος σοφὸς», φ. 4^{β}.

5. Βασιλείου Καισαρείας ἐρωταποκρίσεις. Ἀρχ. «Ἡ πλεονεξία μέχρι τίνος κρίνεται; Ἀπόκρισις: ὅταν ὑπερβῇ τις τοῦ νομου τὸν ὅρον» κτλ., φ. 5.

6. Νείλου μοναχοῦ ἑρμηνεία εἰς τὸ ᾆσμα ᾀσμάτων. Ἀρχ. «Διατί λέγεται ᾆσμα» κτλ., φ. 7.

7. Ἀποσπάσματα Συμεὼν Θεσσαλονίκης, φ. 20^{β}.

8. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «πρὸς Ἀντίοχον περὶ πίστεως, ἀναγκαίων ζητημάτων τῶν ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς ἀπορουμένων καὶ παρὰ πᾶσι χριστιανοῖς ἀναγινώσκειν ὀφειλομένων». Ἀρχ. «Ἐρώτησις: τί ἐστι Θεός; ἀπόκρισις. Θεός ἐστιν οὐσία» κτλ., φ. 23.

9. Πίναξ ἑκατὸν κεφαλαίων τῆς ἑπομένης συγγραφῆς, φ. 62.

10. «Τῶν ἐν μονοτρόποις ἐλαχίστων Καλλίστου καὶ Ἰγνατίου τῶν Ξανθοπούλων, μέθοδος καὶ κανὼν σὺν θεῷ ἀκριβὴς καὶ παρὰ τῶν ἁγίων ἔχων τὰς μαρτυρίας περὶ τῶν αἱρουμένων ἡσύχως βιῶναι καὶ μοναχικῶς, περί τε ἀγωγῆς καὶ πολιτείας καὶ διαίτης αὐτῶν, καὶ περὶ τοῦ ὅσων ἡλίκων ἀγαθῶν πρόξενος ἡ ἡσυχία καθίσταται τοῖς λόγῳ μετιοῦσιν αὐτήν· διακέκριται δὲ ἡ παροῦσα τοῦ λόγου πραγματεία ἐν κεφαλαίοις ρ'· λέγεται δὲ ἡ ἐπωνυμία τῆς βίβλου "Παράδεισος", ὅτι ἐκ πάσης σχεδὸν τῆς θείας Γραφῆς ἐμπεριέχει τὰς μαρτυρίας. Τὸ τοῦ λόγου προοίμιον, ὅπερ καὶ πρώτου κεφαλαίου ἀριθμὸν κέκτηται, περὶ τῆς δι' ἁγίου πνεύματος τοῖς πιστοῖς ἐνυπαρχούσης θείας καὶ ὑπερφυοῦς δωρεᾶς τε καὶ χάριτος», φ. 62—147. Migne τ. 147, σ. 636 κέ.

11. «Ἀπὸ τοῦ πιττακίου τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων ἡμῶν, τοῦ πρὸς τὸν κῦρ Ἰωάσαφ τὸν ἔγκλειστον καὶ ἡσυχαστὴν

ἐν Παλαιστίνῃ ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάβα». Ἀρχ. «Ἐβουλόμεθα μὲν οὖν καὶ αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς θεάσασθαί σοι καὶ στόμα σοι πρὸς στόμα λαλῆσαι», φ. 148.

12. «Τῶν αὐτῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων ἡμῶν». Ἀρχ. «Πρῶτον πάντων ἄρχεται εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀγωνιζομένου», φ. 149.

13. «Περὶ τάξεως ἀρχαρίου καὶ κατηχήσεως πάνυ ἀναγκαιοτάτης, κοσμούσης τὰ ἤθη τοῦ ἀνθρώπου». Ἀρχ. «Αὕτη ἐστὶν ἡ τάξις ἡ σώφρων», φ. 150.

14. «Ἐκ τῆς βίβλου Πέτρου μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ». Ἀρχ. «Ἀρχὴ μὲν παντὸς ἀγαθοῦ», φ. 152.

15. «Περὶ κοινοβίων». Ἀρχ. «Οἱ τὸ μοναχικὸν καὶ ἅγιον σχῆμα φοροῦντες», φ. 163.

16. Διήγησις τοῦ ἀββᾶ Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου. Ἀρχ. «Διηγήσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς Θεόδωρος ὁ Βυζαντὲς ὅτι ἐν Κωνσταντινουπόλει ὄντος μου νεωτέρου εἰκοσαετοῦς» κτλ., φ. 163β.

17. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «πρὸς τοὺς ἀποταξαμένους». Ἀρχ. «Ἀδελφέ μου, εἰ ἀπετάξω τῷ κόσμῳ», φ. 166β.

18. «Στεφάνου τοῦ Θηβαΐτου ἐντολαὶ τοῖς ἀποτασσομένοις». Ἀρχ. «Πρῶτον μὲν μὴ ἔχε κοινωνίαν μετὰ γυναικῶν», φ. 167.

19. «Νείλου μοναχοῦ εἰς μοναχοὺς ἡσυχάζοντας». Ἀρχ. «Μὴ μετὰ περισπωμένων συναυλίζου», φ. 168.

20. «Ἐκ τῶν παραγγελμάτων τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν καὶ διδασκάλων». Ἀρχ. «Ἔχε τὸν νοῦν σου πάντοτε», φ. 169β.

21. «Ἐκ τοῦ γεροντικοῦ». Ἀρχ. «Ἀδελφὸς ἠρώτησέ τινα τῶν πατέρων περὶ τοῦ λογισμοῦ τῆς βλασφημίας», φ. 170β.

22. «Ἀντωνίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως προτροπὴ εἰς ἐξαγόρευσιν, ἐν ᾗ σαφέστατα τὸ ἐκ ταύτης ὠφέλιμον ἀποδέδεικται· ἐρρέθη δὲ πρὸς τοὺς μοναχοὺς τῶν Στουδίων». Ἀρχ. «Πατέρες καὶ ἀδελφοί, τῶν γνησίως ἐρώντων», φ. 173.

23. Βασιλείου Καισαρείας τρία ἀποσπάσματα. Ἀρχ. «Πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων ἀκήκοα», φ. 177β.

24. Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαΐου «λόγος εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτῷ». Ἀρχ. «Πρόσεχε σεαυτῷ ἀκριβῶς», φ. 181.

25. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ «λόγος ἀσκητικὸς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν». Ἀρχ. «Ἀδελφὸς ἠρώτησε γέροντα λέγων παρακαλῶ σε» κτλ., φ. 186. Migne τ. 90, σ. 912.

26. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος περὶ τῆς κατὰ Θεὸν λύπης». Ἀρχ. «Χαίρω καὶ εὐφραίνομαι», φ. 207. Migne τ. 91, σ. 413.

27. «Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου ἐξήγησις Χρυσοστόμου». Ἀρχ. «Τὸ προσηνὲς καὶ λεῖον οὐ πανταχοῦ», φ. 211.

28. «Ἐκ τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου Μάρκου». Ἀρχ. «Τῶν ἀκουόντων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ», φ. 229β.

29. «Διδασκαλία τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἐδέσσης». Ἀρχ. «Οὐκ ἔδει με τὸν ἀσθενῆ καὶ ἀχρεῖον περὶ ψυχικῆς ὠφελείας ὑμῖν διαλέγεσθαι», φ. 229.

30. Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἀπόσπασμα, οὗ ἡ ἀρχή· «Πᾶς ὁ κτείνας Κάϊν ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει», φ. 232.

31. Ἀνωνύμου «στίχοι πρὸς μοναχοὺς» 33, ὧν ἡ ἀρχή· «Τί βρωμάτων σε τερπνότης ἐκθηλύνει», φ. 233.

34. Βασιλείου Καισαρείας ἀποσπάσματα (ἐκ τῶν ἀσκητικῶν πζ'—ριζ'), φ. 234.

35. Συμεὼν Θεσσαλονίκης ἀποσπάσματα, φ. 243.

36. Δωροθέου ἀββᾶ ἀποσπάσματα ἐκ τῶν τριῶν πρώτων λόγων, φ. 244.

37. Βασιλείου Καισαρείας «ὁμιλία πρὸς Χείλωνα ἴδιον μαθητήν». Ἀρχ. «Σωτηρίου πράγματος», φ. 246. Migne τ. 32, σ. 348.

38. Ἀνωνύμου «νομικόν», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπειδή τινες εἰσὶν ἐν τῇ Κυριακῇ γόνυ κλίνοντες καὶ ἐν ταῖς πεντήκοντα ἡμέραις ὑπὲρ τοῦ πάντων» κτλ., φ. 251. Παρέπονται διηγήσεις ἀσκητῶν.

39. Βασιλείου Καισαρείας «περὶ ἀσκήσεως πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν». Ἀρχ. «Δεῖ τὸν μοναχὸν πρὸ πάντων», φ. 254.

40. «Εὐχὴ ἐπὶ ἐξομολογουμένων», φ. 257.

41. Πίναξ τῶν ἑπτὰ μυστηρίων, τῶν ἀρετῶν, τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν ἑπτὰ ἁμαρτιῶν· ἕτερος παριστῶν τὴν διαίρεσιν τῶν ἑπτὰ θανασίμων ἁμαρτιῶν· ἕτερος ἐν σχήματι δένδρου παριστῶν

τὴν διαίρεσιν τῶν ἀρετῶν, φ. 258—259α. Παρέπονται ἐρωταποκρίσεις Βασιλείου Καισαρείας.

42. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «ἀλφάβητος παραινετικος πρὸς φιλόπονον παῖδα». Ἀρχ. «Ἄνω πτέρωσον», φ. 260. Ἰ. Σακκελίωνος, Πατμιακὴ βιβλιοθήκη (Ἀθήν. 1890), σ. 18.

216. Δύο χαρτῷα τεύχη ἀτάκτως συμπεπηγμένα.

α') Μαξίμου Μαργουνίου βιβλία τρία περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Φύλλα 1—126 καὶ 200—248. Ἔσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος ἐκολλήθη τὸ πρῶτον φύλλον, ἐφ' οὗ ἀναγινώσκονται τὰ ἑξῆς δύο σημειώματα· «ἐκ τῶν τῆς βιβλιοθήκης Νικολάου Πετρονίκου Κερκυραίου»· «τὸ παρὸν Μαξίμου ἐλαχίστου ἱερομονάχου Μαργουνίου τοῦ Κρητός· βιβλία γ' περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος». Ἐν τέλει· «ἀντεγράφη μὲν τὸ παρὸν διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Δημητρίου τοῦ οἰκονόμου, προτροπῇ δὲ καὶ ἐπιδιορθώσει τελείᾳ (διὰ τῆς τοῦ πρωτοτύπου παραβολῆς) τοῦ λογιωτάτου διδασκάλου κυρίου Χριστοφόρου τοῦ Ἐμποροκωμήτου [1] ἔκ τινος χειρογράφου βιβλίου παλαιοῦ, γεγραμμένου κατὰ τὸ χιλιοστὸν ‚αφπγον ἔτος τὸ κοσμοσωτήριον, εὑρεθέντος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ κὺρ Νικολάου Πετρονίκου Κερκυραίου. Κερκύρηθεν ‚αχ'ιθ' ἰανουαρίου ιε'». Ἀπὸ φ. 1 — 4 κατέστρωται ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων, ὃν ἐξέδωκεν ἐντεῦθεν λαβὼν ὁ Δημητρακόπουλος, Προσθ. καὶ διορθ. σ. 22—26. Εἰς φ. 5 ἐσημειώθησαν οἱ μνημονευόμενοι συγγραφεῖς, ἀπὸ δὲ φ. 7 — 10 ἀναγινώσκεται ἐπιστολὴ Μαργουνίου ἀφιερωτικὴ τῷ Κ/πόλεως πατριάρχῃ Ἱερεμίᾳ Β', ἧς ἡ ἀρχή· «Οὐδὲν ἀγάπης παρὰ χριστιανοῖς». Ταύτην δ' ἀπ' ἄλλου ἀντιγράφου ἐξέδωκα καταχωρίσας ἐν Ἑλλην. φιλολογ. Συλλόγῳ, τ. ΙΖ', σ. 66—68. Τὸ κείμενον λοιπὸν τοῦ συγγράμματος ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 11 φύλλου, ἔνθα καὶ ἡ ἐπιγραφή· «Μαξίμου ἐλαχίστου ἱερομονάχου Μαργουνίου τοῦ Κρητὸς δογματικὸς λόγος πρῶτος περὶ τῆς τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐκπορεύσεως. Βιβλίον πρῶτον, προοίμιον. Τίς

[1] Ὅρα περὶ αὐτοῦ Γ. Ζαβίρα νέας Ἑλλάδος σ. 545. Α. Δημητρακοπούλου ὀρθοδ. Ἑλλάδος σ. 175.

μὲν ἂν ἢ μέχρι τοῦ νῦν» κτλ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 23 στίχοι (0,16×0,95).

β') Τὰ φύλλα 127 μέχρις 199 τοῦ ὅλου τεύχους περικλείουσιν ἰδιαίτερον βιβλίον γραφὲν ἀρχομένης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος καὶ ἀποτελούμενον ἐξ 160 σελίδων· ἐλλείπουσιν ὅμως αἱ σελίδες 17—32, ὅ ἐστιν ἓν τετράδιον, ἐκπεσὸν ἴσως κατὰ τὴν σύμπηξιν τοῦ ὅλου χειρογράφου. Περιέχει δὲ τὸ ἔτι ἀνέκδοτον τυπικὸν τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μάμαντος, «τῆς καταντικρὺ μὲν τῆς κοινοβιακῆς γυναικείας μονῆς τῆς Ἀριστηνῆς διακειμένης, πλησίον δὲ τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Ἰασίτου». Ἀπὸ σελ. 139 αἱ ὑπογραφαί, ὧν προτάσσεται ἡ ἑξῆς σημείωσις· «Τὸ παρὸν τυπικὸν μετὰ καὶ εἰδήσεως ἡμετέρας προβὰν ἐκ προτροπῆς τοῦ μακαρίτου ἐκείνου αὐθέντου καὶ συναδέλφου μου τοῦ Μυστικοῦ κῦρ Γεωργίου παρὰ τοῦ τιμιωτάτου καθηγουμένου τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μάμαντος μοναχοῦ κυροῦ Ἀθανασίου τοῦ Φιλανθρωπηνοῦ ὑπεγράφη καὶ παρ' ἐμοῦ, ὡς ἔθος ἔχω τοῦ ὑπογράφειν, κατὰ μῆνα νοέμβριον ἰνδικτιῶνος ἑβδόμης, ἔτει ,ςχξζ' (1158). Ὁ δοῦλος τοῦ βασιλέως Θεοχάριστος ὁ Καππαδόκης». Τέλος· «καὶ αὖθις ἀντιγραφῆναι καὶ ἐναποτεθῆναι πρὸς τὴν διαληφθεῖσαν μονήν»· εἶτα· «λείπουσι τὰ ἑξῆς· διὸ καὶ ἡ παροῦσα προσθήκη διέμεινεν ἀτελής». Ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ τυπικοῦ ἀναγινώσκεται «πρόλογος περὶ τοῦ μακαρίτου Μυστικοῦ καὶ νέου δομήτορος», οὗ ἡ ἀρχή· «Μέγα τι καὶ θεῖον χρῆμα» κτλ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 19 στίχοι (0,155×0,105).

217. Δύο χαρτῷα τεύχη τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐξ 154 φύλλων (0,206×0,15). Τὰ φ. 117—120 ἄγραφα.

α') «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου κυρίου Θεοδοσίου τοῦ Κορυδαλλέως, πρώην μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης, ἔκθεσις συνοπτικὴ τῆς ὅλης συλλογιστικῆς πραγματείας». Ἀρχ. «Ὅσα ἕνεκά του κινεῖται», φ. 1 — 116. Ἐν τέλει· «κατὰ τὸ ,αχξςον ἔτος τὸ σωτήριον ἐξεδόθη ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ». Ἀπὸ φ. 121—138 «τοῦ αὐτοῦ Κορυδαλλέως εἰς τὰ ὕστερα τοῦ Ἀριστοτέλους ἀναλυτικά». Ἀρχ. «Τὸ ἀναγκαιότατον εἰς θήραν

τῆς ἀληθοῦς» κτλ. Φύλλ. 139—140 «τοῦ αὐτοῦ περὶ συλλογιστικῶν ἐλέγχων». Ἀρχ. «Εἰ μὲν ἦν χρῆσθαι» κτλ.

β') «Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολιμαῖοι χαρακτῆρες». Ἀρχ. «Ὁ μὲν ἐπισταλτικὸς χαρακτὴρ» κτλ., φ. 141—151. Εἶτα ἀνώνυμος ἑρμηνεία εἰς τὸ «Μοῦσαι Πιερῆθεν ἀοιδῆσι κλύουσαι». Ἀρχ. «Μοῦσαι ἐκλήθησαν ὡς ὁμοῦ ἀεὶ οὖσαι». Τέλος· «ἐξ οὗ καὶ ῥέζω ῥέξω τὸ πράττω καὶ θυσιάζω».

218. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ 362 φύλλων (0,202×0,155), γραφὲν ἔτει 1771. Καθ' ἑκάστην σελίδα 23 στίχοι (0,16×0,11).

1. «Κυρίου Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου ἐξήγησις εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱεραῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἐκτεθέντας κανόνας παρὰ τῶν ἁγίων μελῳδῶν Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου». Ἀρχ. «Ἔοικας ὦ ἄνθρωπε», φ. 1.

2. «Ἑρμηνεία ἐκ τοὺς τῆς ὀκτωήχου ἀναβαθμούς, ἐκδοθεῖσα παρὰ Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου». Ἀρχ. «Δεῖ μὲν οὖν πρὸ τῆς τῶν ἀντιφώνων», φ. 278. Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ἐν Ἱεροσολύμοις μετὰ προλεγομένων Κυρίλλου Ἀθανασιάδου (1862).

3. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα περὶ τῆς ὑπακοῆς, τοῦ κοντακίου, τοῦ ἐξαποστειλαρίου καὶ τοῦ οἴκου, πόθεν ἐκλήθησαν». Ἀρχ. «Σοὶ μὲν ἀεὶ σπουδή», φ. 349. Ἐκδ. Κ. Ἀθανασιάδου σελ. 126—129.

4. «Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου ἐξήγησις εἰς "τὴν τιμιωτέραν", πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς Ὁδηγητρίας ἱερομόναχον καὶ ἐκκλησιάρχην κύριον Νεόφυτον». Ἀρχ. «Οὔτε σε τοῦ θάρρους», φ. 351. Ἐν τέλει· «,αψοα' νοεμβρίου ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα, ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ». Ἐκδ. Κυρίλλου Ἀθανασιάδου ἀρχιμανδρίτου σ. 130—148.

219. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 276 (0,205 × 0,153). Καθ' ἑκάστην σελίδα 24 ἢ 25 στίχοι (0,165×0,12). Πολυάριθμα φύλλα ἀφέθησαν ἄγραφα. Ἐν φ. 1 προοίμιον οὗ ἡ ἀρχή· «Ἦν χρόνος ὅτε φιλοσοφίᾳ σχολάζων»· μεθ' ὃ δύο πίνακες κεφαλαίων, καὶ ἀπὸ φ. 8 τὸ κείμενον μετὰ τῆς ἑξῆς ἐπιγραφῆς

«Πόνημα Γεωργίου τοῦ σοφωτάτου διακόνου πρωτεκδίκου καὶ δικαιοφύλακος τοῦ Παχυμέρη, περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως». Ἀρχ. «Ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου τούτου ζητῆσαι» κτλ.

220. Τεῦχος χαρτῷον (0,205×0,15) ἐκ σελίδων 421, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ιϛ' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 20 στίχοι (0,15×0,095).

1. «Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ ἑρμηνεία τῶν ἀναστασίμων κανόνων Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ἀρχὴ τοῦ πρώτου ἤχου· ὁ κανών· ᾠδὴ α' ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος» κτλ. Ἀρχὴ τῆς ἑρμηνείας· «Σοῦ ὦ ἀθάνατε ἡ τροπαιοῦχος», σελ. 1—396. Αἱ σελίδες 397 καὶ 398 κεναί.

2. «Ἐπιστολή τινος ὁσίου μοναχοῦ ἀποσταλεῖσα πρός τινα μοναχὸν ὀνόματι Καλλίνικον». Ἀρχ. «Τῇ κελεύσει σου», σ. 399.

3. (Φιλίππου μοναχοῦ διόπτρα)· «θρῆνοι κλαυθμοὶ καὶ ὀδυρμοὶ ἁμαρτωλοῦ καὶ ζῴου, δι' ὧν καὶ ἀπελέγετο πρὸς ψυχὴν τὴν ἰδίαν». Ἀρχ. «Πῶς κάθῃ πῶς ἀμεριμνεῖς», σ. 400β—421. Τέλος· «τοῦτο σημεῖον πάντως εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμὴν ἀμὴν καὶ γένοιτο, γένοιτό μοι».

4. «Στίχοι ἀπολογητικοὶ» εἰς τὴν διόπτραν, ὧν ἡ ἀρχή· «Ὁ ἀμαθὴς πρὸς ἀμαθεῖς», σ. 421. Παρέπονται «ἕτεροι στίχοι Λέοντος εἰς τὸν ὄπισθεν λόγον» τῆς διόπτρας, ὧν ἡ ἀρχή· «Ὁ λόγος διδασκαλικός, εὔλογος ἡ συνθήκη» κτλ.

221. Τεῦχος χαρτῷον (0,205×0,155) ἐκ σελίδων 422, ἐξ ὧν ἄγραφοι αἱ σελίδες 1—3, 5—6, 36—38 καὶ 401—421. Ἐν τῇ 4 σελίδι ἐκολλήθη πίναξ ἐντύπου βιβλίου παριστῶν ἐν ἡλικίᾳ 37 ἐτῶν τὴν εἰκόνα «τοῦ λαμπροτάτου κυρίου Ζώτου τοῦ Ζηταρᾶ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, πρωτοσπαθαρίου καὶ γαμβροῦ τοῦ γαληνοτάτου ἡγεμόνος πάσης Μολδοβλαχίας κυρίου κυρίου Πέτρου βοεβόδα».

Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐν κεφαλαίοις 294, ὧν ἡ ἀναγραφὴ ἀπὸ σελ. 9 μέχρι σ. 35. Πρόλογος ἀπὸ 7 σελίδος, οὗ ἡ ἀρχή· «Θησαυρὸς κεκρυμμένος». Τὸ κείμενον ἀπὸ σελ. 39. Ἀρχ. «Πρέπει τὸν κριτὴν» κτλ. Ἐγράφη δὲ ἀμελέστατα ὑπὸ Τζώρτζη Ἀναγνώστου ἐν ἔτει 1705. Ὅρα τὰς σελίδας 8 καὶ 392.

222. Τεῦχος χαρτῷον (0,20×0,135) τῆς ΙΕ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 395, βεβλαμμένον διὰ σητῶν καὶ πολλῆς χρήσεως. Ἐπὶ ἰδιαιτέρου φύλλου σημείωσις λέγουσα· «ἀγορὰ Δοσιθέου ἐξάρχου Ἱεροσολύμων ὑπὲρ τοῦ ἁγίου τάφου, 1689 ὀκτωβρίου 18, ἐν Κωνσταντινουπόλει.

1. Ἀκέφαλος ἑρμηνεία τοῦ Ψαλτῆρος ἐμπεριλαμβάνουσα καὶ τὰ τροπάρια τῶν καθισμάτων· ἄρχεται δὲ οὕτω· «ταράξει αὐτούς», φ. 1—358.

2. «Ἀπὸ τοῦ προοιμίου τῆς ἐξηγήσεως τοῦ φιλοσόφου κυρίου Εὐθυμίου τοῦ Ζηγαδηνοῦ». Ἀρχ. «Ἀλλὰ καιρὸς διδάξαι λοιπόν», φ. 395.

223. Τεῦχος χαρτῷον (0,202×0,145) ἐκ φύλλων 292, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΖ' ἑκατ. καὶ περιλαμβάνον τὰ ἑξῆς κείμενα.

1. «Διάλογοι διάφοροι μεταξὺ Γραίκου καὶ Λατίνου περὶ πολλῶν ἐν αὐτοῖς διαφορῶν καὶ μάλιστα περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκ τοῦ Υἱοῦ καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα, συνθεμένοι εἰς τὴν ἰταλικὴν γλῶσσαν παρά τινος ἀδήλου φιλέλληνος καὶ παρ' αὐτοῦ ἑρμηνευθέντες εἰς τὴν ἁπλῆν καὶ χυδαίαν τῶν Γραικῶν (εἰς) παρὰ πάντων κατάληψιν καὶ ὠφέλειαν τοῦ γένους, ὁποῦ διὰ τὴν παροῦσαν δυστυχίαν παρὰ πολλῶν κατηγορεῖται ὡς οὐκ ὀρθόδοξον». Ἐν ἀρχῇ πρόλογος τοῦ ἕλληνος τυπογράφου, ἕτερος ἐκ τῆς ἰταλικῆς μεταφρασθεὶς καὶ τρίτος τοῦ συγγραφέως. Ἀρχ. «Λατῖνος: φίλε ἐπειδὴ ἐλάχαμεν», φ. 4.

2. «Νικολάου ἐπισκόπου Μεθώνης κεφαλαιώδεις ἔλεγχοι τοῦ παρὰ Λατίνοις καινοφανοῦς δόγματος, τοῦ ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορεύεται, συνοψισθέντες ἐκ τῶν διὰ πλάτους ἐν διαφόροις λόγοις γεγραμμένων αὐτῷ εἰς κοινὴν γλῶτταν». Ἀρχ. «Ὁμολογούμενον εἶναι», φ. 258.

3. «Ἐκ τῶν τοῦ μακαριωτάτου πατρὸς ἡμῶν Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολῶν, περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος». Ἀρχ. «Τί τοίνυν φατέ», φ. 267β.

4. «Ἐγχειρίδιον διδασκάλου τινὸς περὶ τῶν πρωτείων τοῦ πάπα». Ἀρχ. «Ἂν κανένας ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους», φ. 274.

224. Τεῦχος χαρτῷον (0,204 × 0,154) ἐκ φύλλων 38. Αὐτόγραφον Χρυσάνθου. Καθ' ἑκάστην σελίδα 24 στίχοι (0,153 × 0,10).

«Χρυσάνθου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου τοῦ ἀποστολικοῦ τῶν Ἱεροσολύμων ἁγιωτάτου πατριαρχικοῦ θρόνου, περὶ ἀφορισμοῦ, κατ' αἴτησιν τοῦ γαληνοτάτου καὶ θεοσεβεστάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγρουβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Κωνσταντίνου Βασσαράβα Μπραγκοβάνου βοεβόδα». Ἀρχ. «Τὸ ἀφορίζω, ἐξ οὗ καὶ ὁ ἀφορισμός, εἶναι φωνὴ ὁμώνυμος» κτλ.

225. Τεῦχος χαρτῷον (0,195 × 0,15) ἐκ φύλλων 157, γραφὲν τελευτώσης τῆς ις' ἑκατ. ὑπὸ Κλήμεντος Ῥοδίου. Καθ' ἑκάστην σελίδα 22 στίχοι (0,14 × 0,105). Σητόβρωτον.

«Ἐπιστολὴ κυροῦ Ἀκακίου ἀμονάχου καὶ Σαββαΐτου πρὸς τὸν αἰτήσαντα Ῥηγῖνον καὶ πρόλογος τῆς βίβλου τοῦ ἱεροῦ τοῦδε (πυκτίου), φέροντος τὴν ἑρμηνείαν τοῦ μεγάλου καὶ ἱεροῦ κανόνος τοῦ ἐν ἁγίοις θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ Ἱεροσολυμίτου». Ἀρχ. «Ἄγαμαί σε ἀγαπητὲ ἀδελφὲ» κτλ.

226. Τεῦχος χαρτῷον (0,20 × 0,085) τῆς ΙΖ' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 15 στίχοι (0,135 × 0,085). Ἀπὸ φ. 1 — 11 πίναξ 66 κεφαλαίων τοῦ ἑξῆς βιβλίου.

1. «Ἐρωτήσεις τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυρίου Μάρκου καὶ ἀποκρίσεις ἐπ' αὐταῖς τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμών, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου, πατριαρχοῦντος Γεωργίου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ ἐν ἔτει τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας ͵ασγ'». Ἀρχ. «Προοίμιον: ὁ μὲν θεόπτης Μωυσῆς», φ. 13—76.

2. «Θέσπισμα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου περὶ τοῦ πάπα Ῥώμης». Ἀρχ. «Θεσπίζομεν σὺν πᾶσι» κτλ., φ. 77.

227. Τεῦχος χαρτῷον (0,193 × 0,13) ἐκ φύλλων 208, γραφὲν ἀρχομένης τῆς ἐνεστώσης ἑκατ. (ὑπὸ Μαξίμου Συμαίου).

Θηχαρᾶ μοναχοῦ ὡρολόγιον κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν.

1. «Ἑρμηνεία τῶν ὕμνων. Διονυσίου μοναχοῦ κεφάλαια ἐκ τῶν τριάκοντα περὶ διαφορᾶς τῶν θείων ὕμνων». Ἀρχ. «Δέδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός», φ. 1.

2. «Θεοδούλου μοναχοῦ διήγησις περὶ τῶν ὕμνων». Ἀρχ. «Δέον ἡμῖν ἅπερ ἠκούσαμεν», φ. 5.

3. «Λόγος τοῦ Θηκαρᾶ πρὸς τὸν Θεόδουλον». Ἀρχ. «Ἐγὼ ἀδελφὲ τῷ κόσμῳ», φ. 5β.

4. «Περὶ τῆς ἀσκητικῆς ἀκολουθίας· τοῦ Θηκαρᾶ διάταξις καὶ αὕτη». Ἀρχ. «Ὁ δὲ βουλόμενος ἐν τῷ καιρῷ», φ. 12β.

5. «Εὐχαὶ μετὰ τὴν ἐξ ὕπνου ἔγερσιν, μετὰ τὸ: πάτερ ἡμῶν». Ἀρχ. «Δόξα σοι βασιλεῦ», φ. 18.

6. «Ὕμνος τριαδικὸς σὺν εὐχῇ· λέγεται δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ μεσονυκτικοῦ μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'. Ἐκ τῶν δογμάτων τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ἐκλογὴ καὶ σύνταξις τοῦ Θηκαρᾶ μοναχοῦ», φ. 19.

7. «Ὕμνος τοῦ σοφωτάτου Νικηφόρου τοῦ Βλεμμίδου μετὰ τὸ: δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ». Ἀρχ. «Σὺ κύριος ὁ μόνος ἀγαθὸς», φ. 102.

8. «Τοῦ αὐτοῦ Θηκαρᾶ εὐχαὶ συλλεχθεῖσαι ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς, πλεῖσται δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ τοῖς βουλομένοις πολεμῆσαί τινα αὐτῶν πρὸς τὰ πάθη καὶ τὰς ἡδονὰς ἐγκειμένην προαίρεσιν». Ἀρχ. «Πένθος τῇ δευτέρᾳ ἑσπέρας. Δέξαι δέησιν ῥυπαροῦ», φ. 146β.

9. «Εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῶν ψαλμῶν· τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου ἐκ τῆς πρὸς Μαρκελλῖνον ἐπιστολῆς». Ἀρχ. «Ἑκάστη βίβλος θεόπνευστος», φ. 183β.

10. «Περὶ τῆς τῶν ἀριθμῶν δυνάμεως συναθροισθέντα τὰ πλεῖστα ἐκ τῆς πρὸς Θαλάσσιον» συγγραφῆς τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ. Ἀρχ. «Ἀριθμοῦ σαφήνειαν λέγει», φ. 189β.

11. «Εὐχὴ πρὸς ἀπαλλαγὴν παθῶν σαρκικῶν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θαλασσίου τοῦ Λίβυος». Ἀρχ. «Δέσποτα τῶν ἁπάντων», φ. 195. Παρέπονται διάφοροι εὐχαί.

12. «Κανὼν χαιρετήσιμος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον· πόνημα τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Λασκάρεως». Ἀρχ. «Χαίροις ἱλαστήριον», φ. 204.

228. Μαθηματάριον χαρτῷον (0,204 × 0,15) γραφὲν τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἑκατ., συγκείμενον ἐκ 291 φύλλων, ὧν τινα

ἄγραφα, καὶ ἐμπεριέχον ψυχαγωγικὴν ἑρμηνείαν τῶν ἑπομένων κειμένων, ἅπερ ἐν τῷ Βυτίνης σχολείῳ ἐδιδάσκοντο· α') Ἰω. Χρυσοστόμου λόγος περὶ προσευχῆς· β') τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς Εὐτρόπιον· γ') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ γνωμικὰ τετράστιχα· δ') Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον παραίνεσις, ἧς ἐν τέλει γέγραπται· «τὴν μὲν ἔναρξιν γαμηλιῶνος εἰκοστῇ, τὴν δὲ ἔκβασιν σκιρροφοριῶνος δεκάτῃ πρώτῃ εἴληφεν ὁ ἀνακείμενος τοῦ Ἰσοκράτους ῥήτορος λόγος»· ε') τοῦ αὐτοῦ πρὸς Νικοκλέα· ς') Βασιλείου εἰς τὸ «πρόσεχε σεαυτῷ»· ζ') τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία κατὰ τῶν ὀργιζομένων· η') Πλουτάρχου περὶ παίδων ἀγωγῆς. Ἐν τέλει δὲ σημείωσις τοῦ διδασκομένου μαθητοῦ δηλοῖ ὅτι «τὴν μὲν ἀρχὴν μαΐου ιγ', τὸ δὲ τέλος ἀπριλίου κθ' πεποιήκαμεν τῶν παρόντων τοῦ Πλουτάρχου λόγων παρὰ Παρθενίου ἱεροδιακόνου διδάσκοντος ἐν τῷ κατὰ τῆς Βυτίνης φροντιστηρίῳ» [1].

229. Τεῦχος χαρτῷον ἀπηρτισμένον ἐκ τετραδίων δύο σχημάτων (0,195×0,135 καὶ 0,17×0,116)· σύγκειται δ' ἐκ φύλλων 175 καὶ περιλαμβάνει

«Τὸ τέταρτον βιβλίον τῶν εἰς τέσσαρα διῃρημένον διδασκαλιῶν τῆς εἰσαγωγῆς τῆς γραμματικῆς, τῆς διδασκούσης περὶ γραμματικῶν δηλαδή· τὴν ὁποίαν συνέταξεν ὁ Θεόδωρος. Ἔστι δὲ ἡ ἀρχὴ χειραγωγία τις καὶ ὁδήγησις ἀρχαρίων ἐπὶ τὰ τέλη τῶν διδασκομένων». Ἀρχ. «Λοιπὸν δέ· ὁ δέ ἐστιν ἐπακολουθητικός» κτλ. Ἐν τέλει· «1808 φεβρουαρίου τῇ 21».

230. Τεῦχος χαρτῷον (0,182×0,13) ἐκ σελίδων 320, γραφὲν πιθανῶς παρ' αὐτοῦ τοῦ συγγραφέως. Καθ' ἑκάστην σελίδα 20 στίχοι (0,147×0,095).

1. Διονυσίου ἁγιοσαββίτου ἔμμετροι διηγήσεις πρὸς τοὺς προσκυνητὰς τῶν ἁγίων τόπων, ὡς περὶ τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου,

[1] Τὴν μονογραφίαν Π. Παπαζαφειροπούλου περὶ τῆς ἐν Βυτίνῃ σχολῆς (ἐν Ναυπλίῳ 1858) ἀγνοῶ· διὸ ὅρα περὶ Παρθενίου τὸ τοῦ Ε. Καστόρχη βιβλίον περὶ τῆς ἐν Δημητσάνῃ σχολῆς (ἐν Ἀθήναις 1847), σ. 22, καὶ τὸ σχεδίασμα Μ. Παρανίκα σ. 106, ἔτι δὲ Κ. Σάθα νεοελλ. φιλολ. σ. 600, ἔνθα τοῦ Παρθενίου πονήματά τινα σημειοῦνται, οἷς προσθετέον καὶ τὸ ἐν «Πανδώρας» τ. ΧΧ σ. 172 κέ. καταχωρισθέν.

τῆς γεννήσεως τοῦ προφήτου Δαβὶδ κλπ. Ἀρχ. «Ἀναστρεφόμενοι λοιπὸν εἰς τὸ προκείμενόν μας», σελ. 296.

2. Τοῦ αὐτοῦ ἔμμετροι «λόγοι ἐκ τῶν θείων καὶ θεοπνεύστων ἁγίων πατέρων καὶ μεγάλων ἀσκητῶν πρὸς ὠφέλειαν ψυχῆς». Ἀρχ. «Ἔλεγεν κάποιος ἀπὸ τοὺς ἐναρέτους», σ. 297.

3. Τοῦ αὐτοῦ ἔμμετρος παράφρασις λόγου τοῦ Χρυσοστόμου «ὅτι δὲν πρέπει νὰ κλαίωμεν τὰ νήπια πικρῶς ὅταν ἀποθνήσκουσι». Ἀρχ. «Οσα γὰρ μικρὰ παιδία», σ. 305. Παρέπονται ἄλλα κεφάλαια καὶ τέλος ὁ ποιητὴς τὸ ὄνομα αὐτοῦ δηλοῖ οὕτως ἐν σελ. 318.

Γέγραπται ταῦτα ὑπὸ χειρὸς σοῦ δούλου,
οὗ οἶδας αὐτὸν καὶ οὐκ ἔγνωκας ἢ ἔγνωκας χατζῆ·
εἰ δὲ καὶ τοῦ ὀνόματος ἐνθυμεῖσθαι ἐθέλεις,
Διονυσίου μέμνησο ἐν προσευχαῖς ἁπάσαις κτλ.

«Ἐγράφη τὸ παρὸν ἐν ἔτει 1788 ἰουνίου μηνὸς 2 ἐν τῷ σεβασμίῳ πύργῳ τοῦ ἁγίου Συμεῶνος τοῦ Στυλίτου κειμένης(-ῳ) ἀπ᾽ ἔξω τῆς ἁγίας λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου ἐν Παλαιστίνῃ:—καὶ ἐσταχώθη διὰ χειρὸς τοῦ πανοσίου πατρὸς καὶ πνευματικοῦ ἡμῶν κυροῦ Ἰωαννικίῳ(-ου) Γγιομὴς-χαναλῆ, εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ καὶ τῶν γονέων του».

231. Τεῦχος χαρτῷον (0,196×0,155) ἐκ φύλλων 260, γραφὲν μεσούσης τῆς ΙΗ′ ἑκατ. Καθ᾽ ἑκάστην σελίδα 20 στίχοι (0,155×0,105). Τὰ φύλλα 212β — 216 καὶ 229 — 232 ἀφέθησαν κενά.

1. Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐν κεφ. 294 κατὰ τὸν προτεταγμένον πίνακα. Ἀρχ. «Θησαυρὸς κεκρυμμένος» κτλ., φ. 1—212.

2. «Διάλεξις Εὐθυμίου καὶ Σαρακηνοῦ φιλοσόφου περὶ πίστεως ἐν τῇ Μελιτινῇ πόλει». Ἀρχ. «Ἐρώτησις Σαρακηνοῦ πρὸς Εὐθύμιον: πῶς ὁμολογεῖτε πολυθεΐαν», φ. 217—228.

3. Ἀνωνύμου διδασκαλία ἐπιστολογραφίας, ἧς ἡ ἀρχή· «Τὰ εἴδη τῶν ἐπιστολῶν ἄλλοι τὰ λέγουσι περισσότερα», φ. 233—255.

4. «Λόγος ἑνδέκατος Γερασίμου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας περὶ τοῦ τόπου καὶ τοῦ τρόπου τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κρίσεως αὐτοῦ». Ἀρχ. «Κοινῶς οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι», φ. 256β—260.

232. Τεῦχος χαρτῷον (0,20×0,15) τῆς ΙΖ′ ἑκατ. ἐκ φύλλων 237. Καθ' ἑκάστην σελίδα 23 ἢ 24 στίχοι.

1. (Ἰωάννου Μαΐμη) «εἰς τὰ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία» ἑρμηνεία, ἧς ὁ συγγραφεὺς ἐδηλώθη παρ' ἄλλου, προσθέντος ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς τάδε· «πόνος καὶ σπουδὴ Ἰωάννου Μαΐμη ἰατροφιλοσόφου», ὃν ἀγνοῶ ἄλλοθεν. Ἀρχ. «Ἐπειδή περ οὐδεμία γένεσις», φ. 1—229.

2. Ἀδήλου «ἀποκαλύψεως κεφάλαιον διὰ στίχων ἰάμβων» εἰς §§ κβ′. Ἀρχ. «Κεφάλαιον α′. Πρώτῳ ταχεῖαν ἔκβασιν θεαμάτων», φ. 231—236α. Τέλος· «ὡς δ' ἔστιν ἔστω· πᾶς τις ἥκει γὰρ τάχος. Στίχοι ρνή 158. τέλος τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Ἰωάννου».

3. «Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου γνῶμαι μονόστιχοι κατὰ ἀλφάβητον ἰαμβικόν· ἠθικὸν ἀλφάβητον». Ἀρχ. «Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος», φ. 236β—237α.

233. Τρία χαρτῷα τεύχη συμπεπηγμένα, ὧν τὸ μὲν πρῶτον αὐτόγραφον Ἰακώβου διδασκάλου ἐν Ἱεροσολύμοις (ὕψ. 0,194 πλ. 0,148), τὸ δὲ δεύτερον (φ. 98 — 148) ἐγράφη μεσούσης τῆς ΙΗ′ ἑκατ., τὸ δὲ τρίτον ἀπόσπασμά ἐστιν εὐχολογίου γραφέντος μεταξὺ τῆς ιε′ καὶ ις′ ἑκατονταετηρίδος (φ. 150—164). Ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ πρώτου φύλλου ἐπιγραφή· «ἐπιστολῶν ἄθροισις τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἀοιδίμου κὺρ Μακαρίου τοῦ ἐμοῦ καθηγητοῦ».

1. Μακαρίου Πατμίου τῷ διδασκάλῳ Ἰακώβῳ 23 σεπτ. 1730. Ἀρχ. «Τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ», φ. 1.—Τῷ αὐτῷ 28 μαρτ. 1731 ἐπιστολὴ Μακαρίου πέμποντος διὰ Κουτρούλη δύο λόγους καὶ τετράδια 14 καὶ βίβλους 19, φ. 2.

2. Ἀθανασίου πατριάρχου πρώην Ἀντιοχείας ἐπιστολὴ τῷ Ἀντιοχείας Κυρίλλῳ (σεπτ. 1709), ἀφιεροῦντος αὐτῷ βιβλίον ἐκ τῆς ἑλληνικῆς εἰς τὴν ἀραβικὴν γλῶσσαν μεταφρασθέν, φ. 2β.

3. Μακαρίου Πατμίου ἐπιστολὴ Σιλβέστρῳ πατριάρχῃ Ἀντιοχείας (7 αὐγ. 1726) ἀγγέλλοντος τὴν ἔλευσιν τοῦ παπᾶ Ἀναστασίου ὡς συνδιδασκάλου, ὃς «δὲν θέλει φανῇ δεύτερος τοῦ κὺρ Ἰακώβου οὔτε κατὰ τὴν παιδείαν οὔτε κατὰ τὰ ἤθη»· συναποστέλλει δὲ ἐννέα ὁμιλίας, ὧν καταγράφει καὶ τὸ περιεχόμενον, φ. 4β.

4. Μακαρίου Πατμίου ἐπιστολαὶ πέντε τῷ διδασκάλῳ Ἰακώβῳ, ὧν ἡ πρώτη ἐγράφη τῇ 22 φεβρ. 1732, ἡ τετάρτη τῇ 10 νοεμβρίου 1728 καὶ ἡ τρίτη τῇ 26 ἀπριλίου 1727, ἐν ᾗ σὺν ἄλλοις γράφει· «ἐδήλωσας προτείνας (τῷ Ἀντιοχείας Σιλβέστρῳ) τὴν σὴν πανοσιότητα, ὅτι ἐθνωφελὴς τυγχάνων τῆς πατρίδος τὴν ξένην ἔκρινας καὶ ὅτι σὺν τῷ πατριάρχῃ ἀποβληθεὶς τοῦ Χαλεπίου ἐν Τριπόλει νῦν συγκροτεῖς τὴν σχολήν, ἐν ᾗ καὶ συνέρρευσαν παῖδες Ἀράβων φιλολογοῦντες τῶν ἑκατὸν ἐπέκεινα· διὰ σέ τε καὶ τὴν σχολήν, ἐπὶ πᾶσι δὲ καὶ τὸν καλὸν ποιμένα τῇ ὑπερασπίσει ἐκείνου ἀνατίθημι» κτλ., φ. 6—11^{α}.

5. Μακαρίου Πατμίου ἐπιστολὴ τῷ διδασκάλῳ Ἰακώβῳ (27 σεπτ. 1726), γράφοντος αὐτῷ «μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας ἐξ ὅτου ἀπεδήμησεν ἐνταῦθα ὡς πρὸς ἡμᾶς ὁ παπᾶ κὺρ Ἀναστάσιος, ἧκε τὰ ἱερά σου γράμματα, ἅττα οὐ μικρᾶς ἡμῖν ἡδονῆς ἐγένετο πρόξενα, ἅτε δὴ ἐξαγγέλλοντα τὰ τῆς ἐφετῆς μοι ὑγείας σου καὶ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ μουσείου, τά τε κατὰ τῶν ἐναντίων (Λατίνων) τρόπαια καὶ τὴν λύσσαν αὐτῶν κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἔκ τε τῆς ἀναφορᾶς καὶ ἄλλων. Ἀνδρίζου τοίνυν καὶ ἥκιστα μικροψύχει κατὰ τῶν τοιούτων φερόμενος· μετὰ σοῦ γὰρ οὐ μόνον τὸ στίφος ἅπαν τῶν ὀρθοδόξων τῶν τε πάλαι καὶ νῦν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Θεός», φ. 11^{β}· πέμπει δ' αὐτῷ πάλιν διὰ τοῦ παπᾶ Ἀναστασίου τρεῖς λόγους διδακτικούς, πρὸς ὠφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων τοῦ ἀντιοχικοῦ θρόνου.

6. Μακαρίου Πατμίου «τῷ πανοσιωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ διδασκάλῳ τῆς νῦν συγκροτηθείσης σχολῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ κυρίῳ Ἰακώβῳ», 17 αὐγούστου 1726, φ. 12. Ἑτέρα τῷ αὐτῷ 20 αὐγ. 1726, φ. 13.

7. Μακαρίου Πατμίου τῷ Ἀντιοχείας Σιλβέστρῳ (20 ἰουνίου 1727), ἀγγέλλοντος «ὅτι ἡ θεία πρόνοια τῆς ἑτοιμάζει ἀντὶ τοῦ παπᾶ Ἀναστασίου ἄλλους δύο ἱερομονάχους θεοφιλεῖς καὶ ὀλιγαρκεῖς καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὸ πρᾶγμα μοναδικὴν ἀσπαζομένους ζωήν... ὁ εἷς παπᾶ Γρηγόριος ὁ Σαμιακός, ὅστις καὶ ὡμίλησεν ἐν τῇ Κ/πόλει καθ' ὃν καιρὸν ἐχειροτονήθη, ὁ ἕτερος πάνυ εὐλαβὴς Καλλίνικος λέγεται ἱερομόναχος» κτλ., φ. 14.

8. Ἀθανασίου ἱερομονάχου ἐπιστολὴ Ἰακώβῳ, φ. 15β.

9. Μακαρίου Πατμίου ἐπιστολαὶ δύο Ἰακώβῳ (27 σεπτ. καὶ 15 αὐγ. 1726), φ. 16.

10. Μακαρίου Πατμίου ἀχρονολόγητος ἐπιστολὴ Σιλβέστρῳ πατριάρχῃ Ἀντιοχείας ζητήσαντι ἐκ Πάτμου διδασκάλους. Γράφει δ' ὁ Μακάριος τάδε· «ἂς ἔχῃ εἴδησιν ὅτι διδασκάλους ἡ αὐχμώδης τούτη νῆσος οὔπω ἐβλάστησεν οὔτε βλαστήσει ἀπορίᾳ τοῦ διδάσκοντος: μόλις ἀντιγράφους τῶν μαθημάτων τοῦ ὀρθοδοξοτάτου μου διδασκάλου κυρίου Ἰακώβου. Τοιούτους ἀνίσως καὶ χρειάζεται ἡ ὑμετέρα θεοσέβεια εὑρίσκει, καὶ μάλιστα ὁ ἀποστολικὸς ζῆλος τῆς σῆς μακαριότητος ἐπτέρωσε πολλοὺς καὶ τὰ ὑπὲρ δύναμιν φρονεῖν, ἐξ ὧν ὁ πρώτιστος ἱερομόναχος Ἰακωβος, ἀνὴρ θεοσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν Κύριον, πρόθυμος εἰς τὰ νεύματα τῆς σῆς μακαριότητος. Διὰ τοῦτο ὅταν ἀποκατασταθῇ εἰς τὸν ἀποστολικὸν θρόνον, εἰ μὲν καὶ ἀπορήσει ἄλλου διδασκάλου, ἂς προστάξῃ πόθεν νὰ ἔλθῃ ὁ διαληφθεὶς Ἰάκωβος, διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς, καὶ εἰς ποίαν σκάλαν νὰ ἔλθῃ πρῶτον. Εἰς τὴν Κ/πολιν δὲν εἶναι νὰ ἔλθῃ τόσον καὶ διὰ τὴν σπάνιν τῶν πλευσίμων καὶ τοὺς κινδύνους, ὅσον καὶ διότι ἀσχολεῖται τό γε νῦν ἔχον εἰς τὴν μελέτην τοῦ θεολογικοῦ βιβλίου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Εἶναι καὶ ἄλλοι ἐρασταὶ τῶν ὑμετέρων εὐχῶν καὶ αὐτοὶ ἀντιγράφοι τῶν μαθημάτων ὧν ἔφην τοῦ κυρίου Ἰακώβου, εἴδησιν ἔχοντες μικρὰν τῶν ἐγκυκλίων καὶ μέρος τῶν φιλοσοφικῶν, καὶ αὐτοὶ ἐπαινέται τοῦ ἀποστολικοῦ της ζήλου, πρόθυμοι νὰ ὑπηρετήσουν τῷ θεοφιλεῖ της σκοπῷ, καὶ ἂς προστάξῃ ὅσους ὁρίζει καὶ εἶναι ἕτοιμοι νὰ καταφρονήσουν καὶ δεσμοὺς συγγενικοὺς καὶ πατρίδος εὐπάθειαν καὶ θαλάσσης κινδύνους καὶ ὁδοιπορίας πόνους, μόνον ὅτι ἤκουσαν ὅτι ἀνέτειλε ζῆλος ἀποστολικὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν ὀρθοδόξων», φ. 18β.

11. Μακαρίου Πατμίου Ἰακώβῳ (9 μαΐου 1729) γράφοντος «αὐτὸς δὲ μὴ ὀλιγώρει τοῦ σοῦ ἐπαγγέλματος, οὔτε μὴν μικροψύχει πρός τε τὰ συμβαίνοντα δεινὰ (παρὰ τῶν Λατίνων) καὶ τὴν πενίαν τοῦ μακαριωτάτου (Ἀντιοχείας Σιλβέστρου ἀποδιωχθέντος)· πάντων γὰρ τὰ ἐπίχειρα ἀποδώσει ὁ τῶν ὅλων πρύ-

τανις», φ. 20. Ἑτέρα τῷ αὐτῷ (25 μαΐου 1729) πρὸς ὃν πέμπει δύο λόγους «εἰς χρῆσιν τῶν αὐτόθι φιλολόγων», φ. 21.

12. Μακαρίου καὶ Ἰακώβου ἐπιστολαὶ τῷ Ἀντιοχείας Σιλβέστρῳ, φ. 22 κέ. Ἐν φ. 35β γράφει ὁ Ἰάκωβος· «διὰ τὸν ἱερομόναχον τὸν κατασταθέντα ὑπ' αὐτῆς διδάσκαλον εἰς Χαλέπιον θέλω γράψει τῷ κῦρ Μακαρίῳ ὅτι εὐηρεστήθη ἡ μακαριότης αὐτῆς εἰς τὴν αὐτοῦ παρουσίαν».

13. Μακαρίου Πατμίου ἐπιστολαὶ δύο πρὸς Ἀκάκιον, φ. 38β. Εἰς φ. 39· «ἔγραψε καὶ ὁ διδάσκαλος Γιαννακὸς ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην διὰ κάποιον Παχώμιον ὁποῦ εὑρίσκεται ἐκεῖ· μαθητὴς εἶναι τοῦ Μεθοδίου, ἐπαγγέλλεται τὰ τῶν σοφῶν, ὑβριστὴς τοῦ Ἀριστοτέλους ἄκρος» κτλ.

14. Ἐπιστολαὶ πρὸς διαφόρους, ὡς παπᾷ Διονυσίῳ, τοῖς ἐν Καρπάθῳ καὶ Κάσσῳ, τῷ Ἀλεξανδρείας Σαμουὴλ Καπασούλῃ, τῷ Νικαίας Γερασίμῳ, τῷ διδασκάλῳ Ἰακώβῳ, φ. 41—63.

15. Μακαρίου Πατμίου Καισαρίῳ ἐπιτρόπῳ καὶ διοικητῇ τοῦ ἁγίου τάφου (24 αὐγούστου 1736), γράφοντος· «ἰδοὺ ἔρχεται εἰς τὰ αὐτόθι ὁ διδάσκαλος κὺρ Ἰάκωβος ... διὰ ταῦτα καὶ ἄλλα παρόμοια καὶ ὁ κὺρ Ἰάκωβος ἐπρόκρινεν ἐλθεῖν αὐτοῦ· ἀλλὰ καὶ ὁ πανάγαθος Θεὸς σὲ ἠξίωσε νὰ κατορθώσῃς σχολεῖον εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ, πρᾶγμα ὁποῦ τὸ ἐπεθύμησαν πολλοὶ πατριάρχαι καὶ δὲν τοὺς τὸ ἐχάρισεν ὁ Κύριος, διὰ νὰ ἀληθεύῃ πάντοτε ὁ λόγος ὁποῦ εἶπεν: ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται» κτλ., φ. 63β.

16. Μακαρίου Πατμίου ἐπιστολαὶ Ἰακώβῳ (23 φεβρ. 1736), Χρυσάνθῳ Ἱεροσολύμων, Σάββᾳ τῷ Χίῳ καὶ τῷ Κ/πόλεως πατριάρχῃ τέσσαρες, φ. 64β—71.

17. «Ἶσον τοῦ πρωτοτύπου τῆς παραιτήσεως τοῦ πρώην Ἀλεξανδρείας κυρίου Γερασίμου» εἰς Σαμουὴλ Καπασούλην, 20 ἰανουαρίου 1710, φ. 72.

18. Πατριαρχικὸν ἀχρονολόγητον ἔγγραφον ἀπαγγέλον τὴν καθαίρεσιν τοῦ Σίφνου ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου, φ. 74.

19. Ἔγγραφον πατριαρχικὸν φιλοδωροῦν ἐξαρχίαν ἀνωνύμῳ τινὶ λογοθέτῃ τοῦ γενικοῦ (1653), φ. 75β.

20. Ἰακώβου πατριάρχου Κ/πόλεως πρᾶξις ἐπὶ χειροτονίᾳ Νεοφύτου εἰς ἐπίσκοπον Καρπάθου, τοῦ τέως Μακαρίου καθαιρεθέντος διὰ τὸ περιέρχεσθαι εἰς ἄλλους τόπους. Ἔγγραφον ἀπολυθὲν μηνὶ ἀπριλίῳ 1680, φ. 78. Ἀρχιερεῖς δὲ μνημονευόμενοι ἐν τῇ πράξει εἰσὶν οἵδε: Ἱερεμίας Χαλκηδόνος, Μελέτιος Θεσσαλονίκης, Καλλίνικος Προύσης, Γρηγόριος Μιτυλήνης, Ἰάκωβος Ἀθηνῶν, Βαρθολομαῖος Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης, Παρθένιος Ῥόδου, Γρηγόριος Διδυμοτείχου, Νικηφόρος Εὐρίπου, Μακάριος Δέρκων καὶ Νεοχωρίου, Θεοδόσιος Λιτίτζης.

21. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας πρὸς τὴν σύνοδον τῆς ἐν Ῥωσσίᾳ ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ἐπιστολὴ εἰρηνικὴ καὶ συλλυπητήριος ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ βασιλέως Πέτρου, φ. 80.

22. Μακαρίου Πατμίου ἐπιστολαὶ Ἰακώβῳ καὶ Σιλβέστρῳ Ἀντιοχείας (6 σεπτ. 1733 καὶ 26 ἀπρ. 1734), φ. 82β κέ.

23. Φιλοθέου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου ἐπιστολὴ πρὸς τὸν διδάσκαλον Ἰάκωβον (1734) καὶ Γερμανοῦ μοναχοῦ πρὸς τὸν αὐτόν, φύλ. 85—86.

24. Μακαρίου Πατμίου ἐπιστολαὶ δύο Σιλβέστρῳ Ἀντιοχείας (22 φεβρ. 1736) καὶ Ἰακώβῳ (φεβρ. 1733), φ. 88 κέ.

25. Θεοφάνους πρώην τῶν Ἀλεξανδρέων ἀρχιδιακόνου ἐπιστολὴ Σιλβέστρῳ Ἀντιοχείας (29 ἰαν. 1733), φ. 92β.

26. Ἔγγραφον πατριάρχου Ἀλεξανδρείας (σεπτ. 1732) ἀποκαθιστῶντος τὸν προσκυνητὴν (Ἀντώνιον Βυζάντιον) Σπαντωνὴν μέγαν ῥήτορα τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας, φ. 93β. Ἦν δὲ τέως ἐπίτροπος τοῦ Ἀλεξανδρείας ἐν Κ/πόλει.

27. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων ἐπιστολὴ ἀπὸ Οὐγκροβλαχίας (13 δεκ. 1679) τῷ λογιωτάτῳ σπαθάρῃ Νικολάῳ, φ. 94β.

28. Νικολάου σπαθάρη τῷ Ἱεροσολύμων Δοσιθέῳ ἀπὸ Μοσχοβίας 7 ἰουλίου 1698, περὶ τῆς «Κιταΐας δουλευούσης» τῆς παρὰ Χρυσάνθου μεταφρασθείσης, φ. 95. Ὅρα τὴν ἐπιστολὴν παρὰ Δαπόντε (Σάθα μεσ. βιβλ. τ. III, σ. 90—95). Τὴν μετάφρασιν δ' ἐξέδοτο ὁ Emile Legrand, Bibl. grecque vulgaire τ. III, σ. 337 κέ.

29. Ἐπιστολὴ Ἰακώβου πρὸς Κριτίαν, φ. 96β.

30. Τύποι διαφόρων ἐπιστολῶν, ἐξ ὧν μνήμης ἄξιαι αἱ ἑπόμεναι. Φύλλ. 136 Μανουὴλ Μαρκάκη καὶ κατὰ καιρὸν βοϊβόνδα Πάτμου, καὶ Παρθενίου καθηγουμένου Πάτμου ἔγγραφον μαρτυροῦν ἀπὸ προσώπου τῆς νήσου ὅτι «ἡ καταδωσὰ ὁποῦ ἔγινε κατὰ τοῦ Παύλου τοῦ Χαντζῆ Γιαννάκη τοῦ υἱοῦ, εἶναι ὅλη ψευδής». Φύλλ. 136β Μακαρίου καθηγουμένου «τῆς καθ' ἡμᾶς Λαύρας» ἐπιστολὴ τῷ ἐπισκόπῳ Συμεών. Ἐπιστολαὶ διάφοροι τοῦ κοινοῦ τῆς νήσου Πάτμου κτλ.

31. Λείψανον τάξεως ὅπως χρὴ δέχεσθαι τοὺς ἐξ Ἑβραίων προσερχομένους τῇ τῶν χριστιανῶν ἐκκλησίᾳ, φ. 150.

32. «Τάξις γινομένη ἐπὶ τοῖς ἀπὸ Σαρακηνῶν ἐπιστρέφουσι πρὸς τὴν καθαρὰν καὶ ἀληθῆ πίστιν ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν». Ἀρχ. «Προηγουμένως μὲν ὁ προσιὼν τῇ ὀρθῇ πίστει νηστεύει ἐπὶ ἑβδομάδας δύο», φ. 154.

33. Τάξις γινομένη ὑπὲρ τῶν ἀρνουμένων τὴν πίστιν ἐν γνώσει καὶ ἀνοίᾳ· ἔστι δὲ ἡ διάταξις τοιαύτη. Εἰ μὴ παιδίον συνελήφθη καὶ ἠρνήσατο» κτλ., φ. 159.

34. «Τάξις τελουμένη ἐπὶ χριστιανοῖς μαγαρίσασιν» ἤτοι «ἀγαρηνίσασιν». Ἀρχ. «Λαμβάνει ἐπιτίμιον μὴ φαγεῖν κρέας ἢ ὀψάριον» κτλ., φ. 160β.

35. «Εὐχὴ λεγομένη παρὰ τοῦ ἱερέως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μέλλοντος μεταλαβεῖν τῆς ἁγίας κοινωνίας». Ἀρχ. «Ἔκλινε τὸν αὐχένα ὁ σὸς δοῦλος» κτλ., φ. 161β.

36. «Εὐχὴ εἰς ὁδοιπορίαν». Ἀρχ. «Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ἡ ἀληθινὴ καὶ ζωηρὰ ὁδὸς» κτλ., φ. 162.

37. «Ἑτέρα εὐχὴ εἰς κόλυβα κεκοιμημένων». Ἀρχ. «Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν ἐπικαλουμένων σε» κτλ., φ. 162.

37. «Περὶ Μελχιδικίτων καὶ Θεοδοσιανῶν καὶ Ἀτζιγγάνων». Ἀρχ. «Ἐκ τεσσάρων κακῶν εἰς ἓν συνελθόντων», φ. 162β.

234. Τεῦχος χαρτῷον (0,217 × 0,165) ἐκ σελίδων 347, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 19 στίχοι (0,145 × 0,11).

(Μαλαξοῦ) νομοκάνων ἐν κεφαλαίοις 398 κατὰ τὸν πίνακα. Ἐπιγραφή· «ἀρχὴ σὺν θεῷ νομοκανόνου ἐκλελεγμένου ὑπὸ πολλῶν θεοφόρων πατέρων. Περὶ κριτοῦ ἤτοι ἀρχιερέως» κτλ. Ἀρχ. «Πρέπει τὸν κριτὴν» κτλ. Ἐν τέλει· «ἡ παροῦσα βίβλος ὑπάρχει ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Γερασίμου ἱερομονάχου τοῦ Κρητός». Ἄλλη δὲ σημείωσις μαρτυρεῖ ὅτι ὁ Γεράσιμος παρεχώρησε τὴν βίβλον τῷ ἱερεῖ Δήμῳ ἀντὶ τεσσαράκοντα ἀσλανίων.

235. Τεῦχος χαρτῷον (0,215 × 0,165) ἐκ φύλλων 212, γραφὲν ἔτει 1753. Καθ' ἑκάστην σελίδα 19 στίχοι (0,165×0,11).

Μαλαξοῦ νομοκάνων διῃρημένος εἰς 320 κεφάλαια κατὰ τὸν προτεταγμένον πίνακα. Ἀρχ. «Πρέπει τὸν κριτὴν» κτλ., φ. 21. Ἐν τέλει· «ἐγράφη τὸ παρὸν νόμιμον εἰς τοὺς 1753, ἐν μηνὶ σεπτεμβρίῳ 13 διὰ χειρὸς Γερασίμου ἱερομονάχου τοῦ Κρητὸς καὶ ἁγιοταφίτου τέλος εἴληφεν».

236. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 295, συμπεπηγμένον μὲν φιλοκάλως ἀλλὰ βεβλαμμένον διὰ κοπίδος κατὰ τὸν πίνακα, ἐξ οὗ ἀφῃρέθη ποτὲ ἡ ἀναγραφὴ τῶν κεφαλαίων α'—κδ'. Ὕψ. 0,202 καὶ πλ. 0,15. Καθ' ἑκάστην σελίδα 20 στίχοι ἢ ὕψ. 0,16 καὶ πλ. 0,10.

«Νέον νόμιμον πάνυ πλουσιώτατον συναθροισθὲν ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων νομίμων», ἀπὸ φ. 22 κέ. Διαιρεῖται δὲ εἰς 637 κεφάλαια κατὰ τὸν προτεταγμένον πίνακα. Ἀρχ. «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων» κτλ. Τὸ τελευταῖον κεφάλαιον περιλαμβάνει Συμεὼν Θεσσαλονίκης «εὐχὴν συγχωρητικὴν ὑπέρ τινων ἀδελφῶν μετὰ θάνατον ὑπ' ἀφορισμὸν εὑρεθέντων». Μέχρι φ. 33 νόμιμον διὰ τοὺς ἐξομολογοῦντας, ἐντεῦθεν δὲ εὕρηται τὸ α' κεφάλαιον τοῦ κυρίως νομοκάνονος, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Κανόνες συνοδικοὶ καὶ ἀποστολικοὶ καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ ἑτέρων ἁγίων νεωστὶ συντεθέντες καὶ συναθροισθέντες ἐκ διαφόρων νομίμων καὶ ἐκτεθέντες κατὰ τάγμα ἑκάστου καὶ βαθμόν, διὰ τὸ ἀσύγχυτον καὶ εὐκόλως εὑρίσκεσθαι».

237. Τεῦχος χαρτῷον (0,22 × 0,165) ἀλλὰ σητόβρωτον, συγκείμενον ἐκ φύλλων 307. Καθ' ἑκάστην σελίδα 28 στίχοι.

Ματθαίου Βλαστάρεως σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον κτλ. Ἀρχ. «Τὸ τῶν ἱερῶν καὶ θεῖον χρῆμα» κτλ. Ἐν τέλει· «͵αψδ' ἔτος τὸ σωτήριον ἰαννουαρίῳ ιδ' εἴληφε τέλος ἡ παροῦσα βίβλος ἐκ τῆς τοῦ ἄγ...... ἰδών· ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς κἀμοῦ Κυρίλλου ἱερομονάχου τοῦ ἁγίου τάφου καὶ κόπου καὶ δαπάνης, καὶ εἴτι σφαλερὸν εὕρητε, ἐπιδιορθώσαντες σύγγνωταί(-έ) μοι· ἀνθρώπινον γὰρ πάθος τὸ ἁμαρτάνειν· ὅτι καὶ ἐν βίᾳ καὶ δυναστείᾳ ἐγράφη: — καὶ μέμνησθέ μου ἀδελφοὶ ἐν τῇ ἱερουργίᾳ διὰ τὸν Κύριον. Ἔλαβε δὲ τέλος ἡ βίβλος ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος Θέκλης ἐπὶ τῆς μακαρίας κυρίου Δοσιθέου πατριαρχείας. Ὁ ἐκ Δελβίνου τῆς παλαιᾶς Ἠπείρου Κύριλλος».

238. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 80, ἐξ ὧν ἄγραφά εἰσι τὰ φ. 4—10, 53—58 καὶ 75—80. Ἔσωθεν τῆς δευτέρας πινακίδος σημείωσις ἀνορθόγραφος· «1760 ἐν μηνὶ μαρτίου 5. Κατὰ τὸ ἄνωθεν ἔτος ἐσταχώθη τὸ παρὸν μετὰ καὶ ἄλλα τινὰ βιβλία τοῦ πανοσιωτάτου συναδελφοῦ ἡμῶν κυρίου παπᾶ κὺρ Παρθενίου Ντουράνη· ἐσταχώθησαν λοιπὸν ἐξ ἐμοῦ εὐτελοῦς παπᾶ Γαβριὴλ Ἁγιοπαυλίτου». Ἄλλη σημείωσις ἐν φ. 80 λέγει· «1763: ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ ἀπριλίου 16: ἡμέρᾳ τρίτῃ ἐγεννήθη ὁ ἀνεψιός μου Προκόπιος, ὅστις εἰς τὰ 1784 αὐγούστου 15 ἐχειροτονήθη ἱεροδιάκονος καὶ μετωνομάσθη Παρθένιος». Ἀλλὰ καὶ ἔσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος γέγραπται τόδε· «͵αψϟα' ἐν μηνὶ ἰανουαρίου κδ' ὑπέλαβον τὴν βίβλον ταύτην παρὰ τοῦ θείου μου Μήτρου. Παρθένιος ἱερομόναχος».

Συλλογὴ διαφόρων κειμένων, ἐξ ὧν σημειῶ τάδε.

1. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου τοῦ συνασκήσαντος εἴκοσι μίλια πλησίον τοῦ παραδείσου. Ἀρχ. «Μέγα τίποτες καλὸν εἶναι εἰς τὸν χριστιανὸν» κτλ. φ. 1.

2. Ἀποσπάσματα κανονικά, φ. 23.

3. Ἀδήλου ἐπιστολὴ πρὸς Νίκωνα πατριάρχην Μοσχοβίας. Ἀρχ. «Δεδοξασμένον νὰ εἶναι», φ. 38β—51.

4. Ἀσκητικὸν διήγημα «περὶ τῆς νήσου Σάμου». Ἀρχ. «Προσέτι ἐν τῷ αὐτῷ πελάγει», φ. 52.

5. «Ἱστορία ἣν ἔχουσιν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν τῷ τοῦ Ἱεροῦ αὐτῶν κώδικι, ὄντι ἐν τῇ Τιβεριάδι—ἱστορεῖται δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ Σουΐδα ἐν τῷ ι στοιχείῳ—μαρτυροῦσα εἶναι τὸν Χριστὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ». Αρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως» κτλ., φ. 59.

6. «Ἐπιστολὴ ἣν ἔστειλε Πιλᾶτος Πόντιος πρὸς βασιλέα Τιβέριον μετὰ τὸ σταυρωθῆναι καὶ ἀναστῆναι τὸν κύριον ἡμῶν Ιησοῦν Χριστόν, δηλοῦσα τὰ περὶ αὐτοῦ· ἧς ἡ ἐπιγραφὴ ἔχει οὕτως: *ἀναφορὰ Ποντίου Πιλάτου ἡγεμόνος Ἰουδαίας*» κτλ. Ἀρχ. «Πιλᾶτος Πόντιος ὁ τὴν ἀνατολικὴν», φ. 62β.

7. «Ἀντίγραμμα *καίσαρος* Τιβερίου πρὸς Πόντιον Πιλᾶτον κατηγορικὴν δοὺς(-δόντος) τὴν ἀπόφασιν Κουσοραγὰβ καὶ στρατιώτας σὺν αὐτῷ δισχιλίους τὸν ἀριθμόν». Ἀρχ. «Ἐπειδή περ βίαιον», φ. 64β κέ.

239. Τεῦχος χαρτῷον (0,217 × 0,163) ἐκ φύλλων 69, γραφὲν περὶ τὴν τρίτην, ὡς ἔοικε, δεκαετηρίδα τοῦ ΙΗ' αἰῶνος· καθ' ἑκάστην δὲ σελίδα εἰσὶ 18 στίχοι (0,155 × 0,085).

Τοπικῆς συνόδου κατὰ Λατίνων ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθούσης (1722) συγγραφὴ εἰς ἑπτὰ διῃρημένη λόγους, ὧν τὰ κεφάλαια καταγράφονται ἐν τρισὶ φύλλοις· συνῆλθε δὲ ἡ σύνοδος πρὸς διδασκαλίαν τοῦ ἐν Συρίᾳ ὀρθοδόξου ποιμνίου, οὗ μερὶς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εὐαπατήτως ἀλλὰ καὶ ἀκουσίως ἐνεπιστεύετο ἑαυτὴν εἰς τὴν σειρήνιον γλῶσσαν τῶν ἐκ δύσεως μοναχικῶν ταγμάτων τῆς αἱρετικῆς ῥωμάνας ἐκκλησίας. Ἐν τῷ προοιμίῳ οὖν (οὗ ἡ ἀρχὴ «Ἂν καλὰ καὶ δὲν ἔλειψε ποτὲ δεινὸς») τάδε λέγει ἡ σύνοδος· «ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς παρόντας καιροὺς ἀκούομεν εἰς τὰ μέρη αὐτά, ἤτοι εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ πολιτείας τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν τὰς ὑποκειμένας ὑπὸ τὸν ἁγιώτατον πατριαρχικὸν καὶ ἀποστολικὸν θρόνον τῆς Ἀντιοχείας νὰ ἐμφωλεύουσι καὶ νὰ εἶναι ἐγκατεσπαρμένα λεληθότως εἰς τὰς ψυχὰς καὶ διανοίας τῶν χριστιανῶν τῆς λατινικῆς κακοδοξίας καὶ κακοφροσύνης τὰ δόγματα, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν νεωτερίσματα καὶ τῆς ἀληθοῦς πίστεως ἡμαρτημένα καὶ ἀπεσχοινισμένα φρονήματα· τῶν ὁποίων λατινικῶν δογμάτων οἱ ἀρχηγοὶ καὶ διδάσκαλοι εὑρίσκοντες αὐτόθι τινὰς χρι-

στιανοὺς εὐεξαπατήτους δι' ἀμάθειαν καὶ ἄγνοιαν τῶν ὀρθῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων, καὶ τούτους διαφόροις σοφίσμασι μηχαναῖς τε καὶ κακοτεχνίαις ἐξαπατῶντες καταπείθουσιν αὐτοὺς ἀποστατεῖν μὲν τῆς ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας καὶ τῶν ὀρθῶν δογμάτων καὶ πατρικῶν παραδόσεων, πιστεύειν δὲ καὶ ὡς ἀληθῆ παραδέχεσθαι τῆς λατινικῆς ἀπάτης τοὺς νεωτερισμούς. Ὅθεν ὁ τοῦ πατριαρχικοῦ τούτου θρόνου τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν θεόθεν κληρωσάμενος μακαριώτατος καὶ ἁγιώτατος πατριάρχης Ἀντιοχείας, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς κύριος κύριος Ἀθανάσιος, συναλγῶν καὶ συμπάσχων ἐπὶ τῇ τηλικαύτῃ ψυχικῇ ἀπωλείᾳ τῶν ὑποκειμένων αὐτῷ χριστιανῶν, ἐλθών τε ἤδη σωματικῶς ἐν τῇ βασιλευούσῃ τῶν πόλεων καὶ ἀδελφικῶς συγγενόμενος ἡμῖν τε καὶ τῷ μακαριωτάτῳ καὶ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων, ἤδη ἐν τῇ βασιλευούσῃ διατρίβοντι, καὶ τῇ περὶ ἡμᾶς τῶν συναδελφῶν ἀρχιερέων συνόδῳ ἐκτραγῳδήσας τε καὶ δηλοποιήσας τὴν τηλικαύτην δυστυχίαν καὶ ψυχικὴν βλάβην τῶν εἰρημένων χριστιανῶν εἰς λύπην οὐ μετρίαν καὶ συμπάθειαν καὶ ἡμᾶς προυκαλέσατο ὥστε κοινῶς τε καὶ συνοδικῶς μετὰ τῆς αὐτοῦ μακαριότητος σκέψασθαι καὶ βουλεύσασθαι περὶ τοῦ προκειμένου κακοῦ καὶ περὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ προνοησαμένους γράψαι καὶ φανερῶσαι ὑμῖν πᾶσι τοῖς αὐτόθι χριστιανοῖς μὴ ἐξαπατᾶσθαι ῥαδίως, μηδὲ ἀνοίγειν τὰ ὦτα ταῖς τῶν Λατίνων κενοφωνίαις, ἀλλ' οὐδὲ παραδέχεσθαι τοὺς νεωτερισμοὺς αὐτῶν καὶ ὅσα κατὰ ἀπάτην ψευδῆ καὶ ὀλέθρια δόγματα μὲ σοφιστικὰ ἐπιχειρήματα σπεύδουσι νὰ ἐγκατασπείρουν εἰς τὰς ψυχὰς ὑμῶν· ἀλλὰ ὄντες ὡπλισμένοι μὲ τὰ ὀρθὰ τῆς εὐσεβείας δόγματα καὶ νοήματα νὰ ἀποδιώκητε τὸ ψεῦδος καὶ νὰ μένετε εἰς τὴν ἀληθῆ καὶ πατροπαράδοτόν σας πίστιν». Ταῦτα μὲν ἐν τῷ προοιμίῳ, οἱ δ' ἑπόμενοι ἑπτὰ τῆς συνόδου λόγοι τὰ μὲν ὀρθὰ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας δόγματα σαφῶς ἀναπτύσσουσι, τὰς δ' αἱρέσεις τῆς ῥωμάνας δήλας ποιοῦσι καὶ ψυχολέθρους καταδεικνῦσι. Συνυπεγράψαντο δὲ τὴν συγγαφὴν οἱ πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίας, Ἀντιοχείας Ἀθανάσιος, Ἱεροσολύμων Χρύσανθος καὶ οἱ μητρο-

πολῖται Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ Καλλίνικος, Κυζίκου Αὐξέντιος, Νικομηδείας Παΐσιος, Νικαίας Γεράσιμος, Χαλκηδόνος Παρθένιος, Γάνου καὶ Χώρας Γεράσιμος καὶ Σοφίας.

240. Τεῦχος χαρτῷον (0,211 × 0,155) ἐκ σελίδων 140 γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 26 στίχοι (0,172 × 0,11). Σημείωσις· «ἐκ τῶν Παρθενίου μοναχοῦ τοῦ Θεσσαλονικέως».

1. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ πηγὴ γνώσεως μετὰ τοῦ πρὸς Κοσμᾶν Μαϊουμᾶ προοιμίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Τὸ μὲν στενὸν τῆς διανοίας» κτλ., σ. 1—121. Migne τ. 94, σ. 521 κέ.

2. Εὐχή, ἧς ἡ ἀρχή· «Κύριε κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ συναΐδιε» κτλ., σ. 125—135. Ἐν τέλει· «αὕτη ἡ εὐχὴ ποίημά ἐστι τοῦ καθηγητοῦ μοι κυρίου Προκοπίου Πελοποννησίου, τοῦ καὶ διδασκάλου χρηματίσαντος ἐν τῇ πατριαρχικῇ σχολῇ τῆς Ἱερουσαλήμ [1], ἥτις ἐκφωνήθη παρὰ τοῦ ἰδίου ἐπὶ ἀνομβρίας ἐν τῇ τῶν ἁγίων θεοστέπτων ἐκκλησίᾳ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης κατὰ τὸ ͵αψπε' ἔτος».

241. Τεῦχος χαρτῷον (0,215 × 0,155) ἐκ φύλλων 293, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

(Σωφρονίου Παγκάλου?) ὁμιλίαι καὶ ἄλλα τινὰ θεολογικὰ πονημάτια. Ἐν ἀρχῇ λόγος εἰς τὸ "ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός". οὗ ἡ ἀρχή· «Μεγάλης χαρᾶς μηνύματα». Ἀπὸ φ. 15 λόγος τῇ πρώτῃ κυριακῇ τῶν νηστειῶν, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀνοίγει πᾶσα πρωῒ χαιράμενος». Σημειωτέον ὅτι τοὺς ἑξῆς τέσσαρας λόγους· α') «τοῦ σοφωτάτου ἐπισκόπου Κυθήρων Σωφρονίου τοῦ Παγκάλου [2] λόγος ἐπιτάφιος εἰς τὸ ζωοποιὸν καὶ σωτήριον πάθος τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ λόγος η'», οὗ ἡ ἀρχή· «Ὦ ἐμὲ ἀπείτις ἐκείνη ἡ παλαιὰ Ἑκάβη» κτλ., φ 49β—122. β') «λόγος ἐπιτάφιος καὶ ἐπικήδειος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου».

[1] Κ. Σάθα νεοελ. φιλολογ. σ. 553. Γ. Ζαβίρα νέας Ἑλλάδος σ. 521.

[2] Κ. Σάθα νεοελ. φιλολογ. σ. 417 καὶ 601. Α. Δημητρακόπουλος ἐν τῇ εφημερί? «Κλειώ». ἀριθ. 875.

Ἀρχ. «Ποῖος νὰ μὴν κλαύσῃ», φ. 122 κέ. γ') «λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν τριήμερον τοῦ Κυρίου ἀνάστασιν». Ἀρχ. «Ὦ ἡμέρα εὐφροσύνης», φ. 124β. δ') «λόγος ἱστορικὸς εἰς τὴν κυριακὴν πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως». Ἀρχ. «Εἶναι κάποια φυσικὴ συνήθεια, φ. 128 κέ.

242. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 378 (0,218×0,16), περιέχον ὁμιλίας ἀδήλου ἱεροκήρυκος διδαχθείσας μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1676—1687. Ἀρχ. «Ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸ λογικὸν ζῷον» κτλ.

243. Τεῦχος χαρτῷον (0,211×0,15) ἐκ σελίδων ς'+318, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

«Σύνοψις τῶν ἰασήμων νοσημάτων τοῦ ἀνθρωπείου σώματος, συλλεχθεῖσα ἀπὸ τῆς βίβλου τοῦ ἐξοχωτάτου ἰατροῦ Μιχαὴλ Κοντοπίδου Μαρκέλου Ναξιώτου, τῆς ἐπιγραφομένης Θησαυρὸς τῆς ὑγιείας».

244. Τεῦχος χαρτῷον (0.217×0,16) τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 78, ὧν τὰ ἄκρα σητόβρωτα.

1. Ἀσματικοὶ κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον, φ. 1—27.

2. «Ὅρασις ἣν εἶδεν ὁ Σικελὸς Ἀγαθάγγελος ὁ Ἱερώνυμος ἐν Μεσσήνῃ τῆς Σικελίας ἐν τῷ 1279 ἔτει ἐν μηνὶ μαρτίου(-ῳ), ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας, γραφεῖσα παρ' αὐτοῦ ἰδιοχείρως καθὼς εἶδεν· ἔπειτα κατὰ τὸ 1505 ἔτος ἐδόθη εἰς φῶς εἰς τὰ Μεδιόλανα τῆς αὐτῆς Σικελίας παρὰ τοῦ ὁσιωτάτου ἱερομονάχου Ἰακώβου ἐκ τῆς τάξεως τοῦ ἁγίου Βενεδίκτου, νῦν δὲ ἑρμηνευθεῖσα ἐκ τῆς ἰταλικῆς διαλέκτου εἰς πεζὴν φράσιν παρὰ τοῦ ταπεινοῦ ἀρχιμανδρίτου ἤτοι χωρεπισκόπου Πολυανῆς καὶ Βαρδαρῶν, ναὶ μὴν καὶ τῆς ἐν Λειψίᾳ τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησίας ἐπόπτου καὶ συνηγόρου κῦρ Θεοκλήτου τοῦ καὶ Πολυείδου, χάριν εἰδήσεως πᾶσι τοῖς εὐσεβέσι». Ἀρχ. «Ἐγὼ ὁ ταπεινὸς ἀδελφὸς ὑμῶν» κτλ. Πολυάριθμοι ἐκδόσεις παρ' ἡμῖν, περὶ δὲ τοῦ μεταφραστοῦ ὅρα Γ. Ζαβίρα νέας Ἑλλάδος σ. 320—321.

3. Ταρασίου Κ/πόλεως χρησμὸς μετὰ ἑρμηνείας καὶ Ἀφροδιτιανοῦ «περὶ τῶν γενομένων ἐν Περσίδι παραδόξων μυστηρίων

κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν γεννήσεως» κτλ. Ἀρχ. «Ἐκ Περσίδος ἐγνώσθη Χριστός» κτλ., φ. 65.

245. Ἔντυπον βιβλίον, ὅ ἐστι τὸ ἐγχειρίδιον Γαβριὴλ Σεβήρου (Ἑνετίῃσιν 1776), συνδεδεμένον μετὰ χαρτῴου χειρογράφου τεύχους (0,214×0,157) ἐκ φύλλων 114 καὶ περιλαμβάνοντος τὰ ἑπόμενα κείμενα.

1. (Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου) «ἑρμηνεία τῶν ἀντιφώνων». Ἀρχ. «Δεῖ μεν οὖν», φ. 1—64.

2. «Ἐπιστολὴ Ἀλεξάνδρου Ἀλεξανδρείας κοινή», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἑνὸς σώματος ὄντος», φ. 65. Migne τ. 18, σ. 572.

3. «Τοῦ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολή», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἡ φίλαρχος τῶν μοχθηρῶν», φ. 67β. Migne τ. 18, σ. 548.

4. «Ἴσον τοῦ πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ γράμματος σιγγιλιώδους περὶ τῆς αὐτονομίας τοῦ Σιναίου ὄρους, ὅπερ ἐγεγόνει δι' ἐπιστασίας καὶ προστασίας τοῦ θερμοῦ ἀντιλήπτορος καὶ καλοθελήτου ἡμῶν πανιερωτάτου ἁγίου Νικομηδείας κυρίου Μελετίου καὶ τῶν εὐγενεστάτων ἀρχόντων ἐπιτρόπων μας». Ἀρχ. «Πολλάκις δὲ καὶ τὰ καλῶς», φ. 77. Σιγίλλιον τοῦ Κ/πόλεως πατριάρχου Γαβριὴλ Δ' (1782), ὅπερ εὕρηται κἀν τῷ Κανονικῷ Δικαίῳ σ. 136—141· ἐλλείπει ὅμως ἐκ τοῦ ἐκδεδομένου ἡ ὑπογραφὴ τοῦ Τορνόβου Καλλινίκου, ἀλλὰ καὶ ὁ Νικομηδείας κατὰ τὸ χειρόγραφον οὐχὶ Θεόφιλος ἀλλ' Ἄνθιμος ὠνομάζετο.

5. «Ἀπόκρισις μικρά τις τοῦ μεγάλου ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Μπαλασίου πρὸς τοὺς ἐρωτήσαντας ποῦ δεῖ τίθεσθαι τὴν μερίδα τῆς Παναγίας ἐν τῇ ἱερᾷ προσκομιδῇ». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ μὲν ἄνωθεν», φ. 85—114. Σημειοῦται δ' ὅτι συνετάχθη «ἐν ἔτει ͵αψι' ἀπριλίου κβ'». Ἐν τέλει τοῦ τεύχους· «εὔχεσθε πάντες πατέρες μου ὅσιοι τῆς κατὰ Θεὸν ἐπιδόσεως τὸν τέλος τῇ παρούσῃ γραφῇ ἐπιθέντα:—͵αψπη^{ω}, αὐγούστου κε'». Δεύτερον ἀπόγραφον τῆς συγγραφῆς τοῦ Μπαλασίου ἐσημειωσάμην ἔτει 1877 ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς ἐν Σμύρνῃ βιβλιοθήκης τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς, σ. 40, ἀριθ. Β—37.

246. Ἐξάδιον χαρτῷον (0,215 × 0,162) γραφὲν τῇ 14 σεπτεμβρίου 1740. — «Μην(ὶ) αὐγούστῳ δεκαπέντε. Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα εἰς τὴν κοίμησιν τῆς θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, εἰς ἦχον πλάγιον α'». Ἀρχ. «Μεγαλύνομεν σε Θεοτόκε ἁγνή» κτλ. Φύλ. 11β «τροπάρια ψαλλόμενα τῇ μεγάλῃ μ' εἰς τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἀποδείπνου».

247. Χαρτῷον τεῦχος συναποτελούμενον ἐκ διαφόρων τετραδίων (0,218 × 0,16).

α') Τετράδιον τῆς ΙΖ' ἑκατ. περιλαμβάνον ἐν παραφράσει «τὰ θαυμαστὰ διηγήματα τοῦ μεγάλου πατρὸς Μελετίου» τοῦ νέου. Ἀρχ. «Ἔπαθε καὶ αὐτὸς πληγὴν» κτλ. φ. 1—8.

β') Δύο τετράδια τῆς ιϛ' ἑκατ. ἢ φύλλα 16 περιέχοντα τὰ ἑξῆς κείμενα. 1) «περὶ μνηστείας καὶ ὅτι οὐδέν ἐστι γάμου τε καὶ μνηστείας διαφορὰ εἰς σύστασιν τοῦ θεμιτοῦ καὶ ἐρρωμένου· σημείωμα γεγονὸς ἐπὶ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Ξιφιλίνου» μηνὶ ἀπριλίῳ 26 ἡμέρᾳ δ' ἔτους ͵ϛφοδ' ἰνδικτ. δ'. Ῥάλλη καὶ Ποτλῆ συντάγματος τ. V, σ. 51, φ. 9. — 2) «ἑτέρα συνοδικὴ σημείωσις περὶ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου, καὶ αὕτη περὶ μνηστείας». Ἀρχ. «Μηνὶ μαρτίῳ ιθ' ἰνδ. ε' ἔτους ͵ϛφοε' προκαθημένου Ἰωάννου» κτλ., φ. 10. Συντάγμ. τ. V, σ. 53. — 3) «μηνὶ μαρτίῳ ἰνδικτ. ιε' ἔτους ϛχ', ὑπόμνημα τοῦ κουροπαλάτου καὶ μεγάλου δρουγγαρίου τῆς βίγλας κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Θρᾳκησίου, ἐφ' ᾧ καὶ λύσις ἐξεφωνήθη τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ τὴν προγεγονυῖαν παρ' αὐτοῦ νεαρὰν περὶ τοῦ γάμου ἐπικυροῦσα καὶ ἄλυτον μένειν ἐπιτάττουσα τὴν μεθ' ἱερολογίας προβαίνουσαν μνηστείαν», φ. 11β. Παρέπεται ἡ λύσις τοῦ βασιλέως. Συντάγματος τ. V, σ. 284.—4) «ἐπιστολὴ πεμφθεῖσα παρὰ τοῦ πάπα Ῥώμης κυρίου Ἀδριανοῦ πρὸς τὸν ἁγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον Θεσσαλονίκης κυρὸν Βασίλειον τὸν Ἀχριδηνόν», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐξ ὅτου διὰ τοῦ ἀρχαίου», φ. 17β. Leunclavii, Juris graecoromani pars I, σ. 305.—5) «ἀντιγραφὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κυροῦ Βασιλείου τοῦ Ἀχριδηνοῦ πρὸς τὸν πάπαν Ῥώμης κυρὸν Ἀδριανόν», ἧς ἡ ἀρχή·

«Ἀνέγνωμέν σου τὴν ἐπιστολὴν», φ. 19. Leunclavii, Jus graecor. σ. 307.—6) Μανουὴλ Β' Κ/πόλεως περὶ μεταθέσεως ἐπισκόπων συνοδικὴ ἀπόφασις, φ. 20. Συντάγματ. τ. V, σ. 116.—7) σημειώματα δύο τῶν πατριαρχῶν Γεωργίου Ξιφιλίνου καὶ Μιχαὴλ τοῦ Ἀγχιάλου, ἅτινα καταχωρισθήσονται ἐν τοῖς ἀναλέκτοις.—8) «σιγίλλιον τοῦ παναγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Γερμανοῦ ἐπὶ τοῖς παραλαυρίοις τῶν πατριαρχικῶν μονῶν τίνι ἂν διαφέρειν ὀφείλουσι, γεγονὸς κατὰ μῆνα ἰούνιον τῆς ε' ἰνδικτιῶνος· κατεστρώθη ἐν τῷ σεκρέτῳ τοῦ ἱεροῦ χαρτοφυλακίου». Ἀρχ. «Τὰ περὶ τῶν πατριαρχικῶν», φ. 26β. Συντάγματ. τ. V, σ. 110.—9) «τοῦ αὐτοῦ ἕτερον μηνὶ ἰουνίῳ ε' ἰνδικτ. ιγ'», οὗ ἡ ἀρχή· «Τὰ κατὰ συναρπαγήν», φ. 28. Συντάγματ. τ. V, σ. 112. — 10) Θεοδώρου Βαλσαμῶνος «ἐπιστολὴ πεμφθεῖσα πρὸς τοὺς Ἀντιοχεῖς χάριν τῶν ὀφειλουσῶν τελεῖσθαι νηστειῶν ἑκάστου ἔτους». Ἀρχ. «Ἐκεῖνοι διδάσκουσι», φ. 29. Migne τ. 138, σ. 1336.

γ') Τετράδιον τῆς ΙΖ' ἑκατ., οὗ τέσσαρα φύλλα ἄγραφα. Ἐν ἀρχῇ πίναξ ͵ρκβ' κεφαλαίων τῆς ἑπομένης συγγραφῆς, ἧς μέρος μόνον ἐσημειώθη· «προθεωρία κεφαλαιώδης εἰς καθ' ἓν καὶ ἕκαστον τῶν ἐν τῇ θείᾳ ἱερουργίᾳ γινομένων συμβόλων καὶ μυστηρίων, ποιηθεῖσα παρὰ Ἰωάννου ἱερέως τοῦ Ναθαναήλου». Ἀρχ. «Πολλοὶ χριστιανοὶ ἔρχονται» κτλ., φ. 35β. Ὁ ἱερεὺς Ἰωάννης ἐξέδωκεν Ἑνετίησιν ἔτει 1574 τὴν θείαν λειτουργίαν μετὰ ἐξηγήσεων διαφόρων διδασκάλων, περὶ ἧς ὅρα E. Legrand, Bibliographie hellénique τ. II, σ. 201—205.

δ') Τετράδιον τῆς ιϛ' ἑκατονταετηρίδος, οὗ τὸ κείμενον δίστηλον καὶ ἐκ στίχων 26 καθ' ἑκάστην σελίδα, φ. 41—48. Τεμάχιον ἀκέφαλον καὶ ἀτελευτήτου βίου τοῦ ὁσίου Μελετίου τοῦ νέου, περιληφθὲν ἐν ἓξ μόνον φύλλοις. Ἀρχ. «Ὑπὸ πολλῆς μετριοφροσύνης καὶ τοῦ μὴ θαρρεῖν ἑαυτῷ» κτλ. [1].

[1] Βίους τοῦ ὁσίου Μελετίου παρά τε Νικολάου Μεθώνης καὶ Θεοδώρου Προδρόμου συνταχθέντας ἐξέδοτο ὁ καθηγητὴς Β. Βασιλιεύσκης, παρασυνάψας πρόλογόν τε καὶ μετάφρασιν οἰκείαν εἰς τὴν ῥωσσίδα γλῶτταν. Ὅρα τὸ 17 τεῦχος τοῦ **Православный Палестинскій Сборникъ**, ἐν Πετρουπόλει 1886.

ε') Τριάδιον γραφὲν ἔτει 1674 καὶ περιλαμβάνον Μιχαὴλ τοῦ ὑπερτίμου καὶ σοφωτάτου κυροῦ τοῦ Ψελλοῦ σύνταγμα ἀπὸ τῶν ἰατρικῶν βιβλίων περὶ δυνάμεων τροφῆς καὶ τῆς τούτων βλάβης, πρὸς τὸν βασιλέα Μονομάχον, κατὰ ἀλφάβητον». Ἀρχ. «Πολλῶν καὶ λογικῶν, ὦ μέγιστε βασιλεῦ, οὐχ Ἑλλήνων», φ. 50. Λήγει δὲ νῦν ἐν τοῖς ἑξῆς· «ἔψημα τὸ ἑψηθὲν γλεῦκος· ἧπαρ τῶν ζώων».

248. Μαθηματάριον χαρτῷον (0,213×0,16) τῆς ΙΗ' ἑκατ., γραφέν, ὡς ἔοικε, παρὰ μαθητοῦ, οὗ τὸ ὄνομα σημειοῦται ἐν ἀρχῇ τῆς βίβλου· «καὶ τόδε ξὺν τοῖς ἄλλοις πέλει Πάνου τοῦ ἐκ Τραπεζοῦντος». Ἐμπεριέχεται δὲ ψυχαγωγικὴ ἑρμηνεία εἰς τὰ ἑξῆς διδαχθέντα κείμενα· α') Βασιλείου Καισαρείας «πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἂν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων»· β') τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ "οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός"· γ') τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ προσηλῶσθαι τοῖς βιωτικοῖς· δ') Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου λόγοι διάφοροι ἕξ· ε') Πλουτάρχου περὶ παίδων ἀγωγῆς καὶ ζ') Φωτίου «ἐκ τῆς πρὸς Μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολῆς τί ἐστιν ἔργον ἄρχοντος», μετὰ σχολίων ἐν τοῖς μετώποις.

249. Μαθηματάριον χαρτῷον (0,214×0,16) γραφὲν τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. παρὰ μαθητοῦ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις σχολῆς, ἐπὶ πατριαρχίας Ἀβραμίου, ὡς ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ πείθω ἐμαυτὸν θεμάτων· ἐμπεριέχει δὲ ψυχαγωγικὴν ἑρμηνείαν εἰς τὰ ἑξῆς διδαχθέντα κείμενα· α') Μητροφάνους Σμύρνης κανὼν τριαδικός· β') Κοσμᾶ κανὼν τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς· γ') «τῶν ἑπτὰ σοφῶν καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς καταριθμουμένων ἀποφθέγματα συμβουλαὶ καὶ ὑποθῆκαι· δ') Κοσμᾶ κανὼν τῆς κυριακῆς τῶν βαΐων· ε') Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ κανὼν τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως· ϛ') Ἰωάννου μοναχοῦ κανὼν τῆς τοῦ Κυρίου ἀναλήψεως· ζ') Κοσμᾶ κανόνες διάφοροι· η') θεματογραφία ἑλληνικὴ καὶ νεοελληνική· θ') Γρηγορίου Θεολόγου ἀλφάβητον καὶ ἔπαινος παρθένου· ι') Ἀγαπητοῦ διακόνου κεφάλαια παραινετικά· ια') Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπιστολὴ πρὸς Σέλευκον· ιβ') τοῦ αὐτοῦ τετράστιχα καὶ

ιγ') ἀπαρίθμησις τῶν ἐπὶ πατριάρχου Ἀβραμίου ἀρχιερέων Παλαιστίνης καὶ ἀξιωματικῶν τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

250. Τεῦχος χαρτῷον (0,205 × 0,15) ἐκ φύλλων 325, γραφὲν ἔτει 1594. Καθ' ἑκάστην σελίδα 19 γραμμαὶ (0,14×0,09), τὰ δὲ τετράδια ἠριθμημένα εἰσὶ δι' ἀρμενικῶν στοιχείων.

Τοῦ ὁσίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου ὁμιλίαι πνευματικαὶ ν', ὧν προτέτακται τὸ περὶ τοῦ ὁσίου κεφάλαιον Σουΐδα. Ἐν τέλει· «† ἔτους ,ζρβ^ω^ ἐν μηνὶ μαρτίῳ ιδ' ἰνδικτιῶνος ζ'—ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον τὸ ὀνομαζόμενον Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος διὰ χειρὸς Σωτηρίχου τοῦ ἐκ Διαυλείας καὶ ἡ (-οἱ) ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαι(-ε) ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ τάλα: ὑπάρχει δὲ Νικολάου τοῦ Καρακότη ἐκ τὰς Ἀθήνας».

251. Τεῦχος χαρτῷον (0,213×0,16) ἐκ φύλλων 116, γραφὲν ὡς φαίνεται παρ' αὐτοῦ τοῦ συγγραφέως Δεκάρχου.

Μανουὴλ Δεκάρχου ὁμιλίαι εἰς δημώδη φράσιν, ὧν ἡ πρώτη εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Ἂν ἴσως καὶ ἕνας βασιλεὺς» κτλ. Ἐν τέλει τῆς ὁμιλίας εἰς τὴν κυριακὴν πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἀναγινώσκεται ἡ ἑξῆς σημείωσις (φ. 44β)· «ἐρρέθη ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ διὰ Μανουὴλ ἱερέως τοῦ Δεκάρχου καὶ Κρητός, μηνὸς δεκεμβρίου κβ' ἐν ἔτει ,αχοη^ω^». Ὅτι δὲ τὸ τεῦχος αὐτόγραφον, εἰκάζω καὶ ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ πολυαρίθμων προσθηκῶν διαγραφῶν καὶ διορθώσεων.

252. Τεῦχος χαρτῷον (0,215 × 0,165) ἐκ φύλλων 142.

Ἰωακεὶμ Σμυρναίου σημειωματάριον, οὗ σημειωτέα τὰ ἑξῆς μέρη. 1) Ἐπιστολὴ ἀχρονολόγητος τῶν μαθητῶν τῆς ἐν Νεοχωρίῳ σχολῆς πρὸς ἡγεμόνα, ἣν ὑπογράφουσιν ὧδε· «οἱ τοῦ Νεοχωρίου ταπεινοὶ μαθηταὶ τῆς νεοφυτευθείσης ἑλληνικῆς σχολῆς παρὰ τῆς ὑμετέρας ἐκλαμπρότητος», πρὸς ἣν γράφουσι· «δεόμεθα δὲ καὶ οἱ ἐξ ἀλλοδαπῆς γῆς ἐνταῦθα εὑρεθέντες, τῆς τε παιδείας προσκολληθέντες, τῶν τε ἀναγκαίων ὅσον οὔπω ὑστερηθησόμενοι τῆς σῆς μεγαλοδώρου δεξιᾶς, ὅπως βοηθούμενοι δι' αὐτῆς δυνηθῶμεν διαπλεῦσαι τὸ μέγα πέλαγος τῆς παιδείας» κτλ. 2) Ἰωακεὶμ Σμυρναίου ἱερομονάχου, «διδασκάλου τῆς τοῦ Νεοχωρίου σχολῆς», ἐπιστολὴ

πρὸς Ἰωάννην Νικόλαον Κωνσταντῖνον βοεβόδα, ἐν ᾗ γράφει· «προθύμως ἔχουσι τοῦ μανθάνειν οἱ ἐνταῦθα ὄντες τῶν χριστιανῶν. Καίτοι ἀνάξιον κρίνων ἐμαυτὸν τοῦ τοιούτου ἔργου τῆς ἐπιδόσεως, ὡς καὶ τῇ ἀληθείᾳ οὕτως ἔχει, ταπεινότης δηλαδή, ἀλλ' οὖν εἰς τὴν τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσαν χάριν καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσαν τεθαρρηκὼς προθύμως ἔσπευσα καὶ γέγονα τῆς σχολῆς ἐπιστάτης, μηδὲν διακρινόμενος τῶν μεταξὺ προσηκόντων· οὔτε γὰρ δόξης ἕνεκα οὔτε χρημάτων ἐλπίδος, ἀλλ' ὠφελείας τῆς τῶν χριστιανῶν προθυμούμενος τὸ ἐνόν μοι καθ' ἑκάστην ποιῶ. Ἐλπὶς δέ με τέρπει τοῦ ἔργου ὅτι ὅσον οὔπω καρπὸν πολὺν φέρει τὸ λήιον τοῦ Θεοῦ εὐδοκοῦντος, τῆς τε σῆς γαληνότητος συμπροθυμουμένης· τῆς γὰρ σχολῆς πόρρω που τυγχανούσης τῶν βιοτικῶν, πολλοὶ τῶν ξένων παραγίνονται καὶ μάλιστα τῶν τὸν βίον ἀκηλίδωτον μετερχομένων· χρῄζουσι δὲ οἰκημάτων καὶ βοηθείας τῆς μεγαλοδώρου καὶ ἐκλάμπρου χειρὸς τῆς σῆς γαληνότητος· εἰ δὲ καί τίνας βίβλους διορίσει ἀναγνώσεως πέρι, μέγα ἡμῶν τὸ ἐντρύφημα γίνεται». 3) Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς πατριάρχην Ἱεροσολύμων περὶ τῆς ἐν Νεοχωρίῳ σχολῆς, ἀφ' ἧς μισθὸν ἐλάμβανεν ἐτησίως γρόσια 150· παραπονεῖται δὲ ὅτι ὁ ἡγεμὼν οὐκ ἐκπληροῖ τὴν δέησιν αὐτοῦ περὶ προστασίας καὶ οἰκήσεως τῶν ἐκ τῆς ξένης μαθητῶν. 4) Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ τῆς 1 αὐγούστου 1756 ἀπὸ Πασχανίου πρὸς τὸν μητροπολίτην Οὐγκροβλαχίας Θεοδόσιον, δι' ἧς ἀγγέλλει τὴν εἰς Γιάσιον μετάβασιν αὐτοῦ.

253. Τεῦχος χαρτῷον (0,212 × 0,158) ἐκ φύλλων 96. Ἐν φύλλῳ 10 σημείωσις· «καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Ἀρσενίου τοῦ ἀπὸ Γαλατᾶ τῆς Βυζαντίδος καὶ τῶν φίλων, τανῦν δὲ πέλει Χρυσάνθου μοναχοῦ τοῦ Προυσαέως» [1].

α') Τετράδιον τῆς ιη' ἑκατ. περιέχον ὁμιλίαν ἀδήλου, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐπεθύμησεν ἕνα καιρόν» κτλ. φ. 2—9.

β') Χειρόγραφον ἕτερον γραφὲν ἔτει 1728 καὶ περιέχον Νι-

[1] Οὗτος χαμαράσης ἐχρημάτισε τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων· συνέγραψε δὲ προσκυνητάριον τῶν ἁγίων τόπων τρὶς ἐκδοθέν. R. Röhricht, Bibliotheca geographica Palaestinae σ. 328.

κηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου ἑρμηνείαν τῶν ἀναβαθμῶν τῆς ὀκτωήχου, ἐπιστολὴν τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ὑπακοῆς, τοῦ κοντακίου, τοῦ ἐξαποστειλαρίου καὶ τοῦ οἴκου, καὶ «ἐξήγησιν εἰς τὴν "Τιμιωτέραν" πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς Ὁδηγητρίας ἱερομόναχον καὶ ἐκκλησιάρχην κυρὸν Νεόφυτον», φ. 10—93. Ἐν τέλει· «Ἡσαΐου χεὶρ ἄζυγος Νάξου πάρα, | ἐσθλοῦ δὲ Ἀμβροσίου ἀνέρος κτέαρ, ἔτος λεληφὸς κύριόν τε καὶ νέον | τὸ ἄλφα φημί, ψῖ τε κάππα ἦτά τε».

γ΄) Τρία φύλλα γραφέντα ἔτει 1756 νοεμβρίου 6 καὶ περιέχοντα σχέδιον «ἐγκωμίου εἰς μεγάλον πρόσωπον».

254. Μαθηματάριον χαρτῷον (0,21 × 0,15) τῆς ις΄ ἑκατ., συγκείμενον ἐκ φύλλων 328 καὶ περιλαμβάνον ψυχαγωγικὴν ἑρμηνείαν ἐρυθροῖς γράμμασιν εἰς ἔμμετρα ἔργα τοῦ ἐν ἁγίοις Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου· ἔνια δ' αὐτῶν καὶ παραπεφρασμένα.

255. Τεῦχος χαρτῷον (0,218 × 0,145) τῆς ΙΕ΄ καὶ ις΄ ἑκατ. ἐκ φύλλων 427. Τινὰ τετράδια συνερραμμένα ἀτάκτως, ἕτερα δ' ἀπώλοντο παρὰ τοῦ βιβλιοδέτου.

1. «Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ, γεγονότος μεγάλου δρουγγαρίου τῆς βίγλας, πρωτοασηκρίτου, περὶ κανόνος καὶ εἱρμοῦ καὶ τροπαρίου καὶ ᾠδῆς». Ἀρχ. «Πρῶτον ῥητέον τί κανὼν καὶ τί ᾠδή», φ. 1. Παρέπεται ἑρμηνεία εἰς τὸν μέγαν ᾀσματικὸν κανόνα τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Ἱεροσολυμίτου, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀμηχανεῖν ἔοικεν ὁ ἀοιδὸς» κτλ. Ἐν τέλει (φ. 171α)· «✝ Χρηστῶν ἁπάντων Χριστὸς ἀρχὴ καὶ τέλος· | ἀπαλλαγέντι τοῦ πονεῖν ἐν τῷ γράφειν, | ἀπαλλαγὴν ἔπειτα αἰτῶ πλημμελημάτων | ✝Μιχαὴλ θύτης τε· παράσχου ῥῶσιν, Χριστέ μου. Καλο|φρενᾶς ἐπίκλειον ἐγνώρισμαι τοῖς πᾶσιν. | ,αυμθ (1449) ἰουλλίω κθ΄ τέλος».

2. «Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου περὶ ὑπακοῆς καὶ τοῦ κοντακίου καὶ τοῦ οἴκου καὶ τοῦ ἐξαποστειλαρίου, πόθεν οὕτως ἐκλήθησαν». Ἀρχ. «Σὺ μὲν ἀεὶ», φ. 171β.

3. «Περὶ τοῦ Ἀχαὰβ βασιλέως». Ἀρχ. «Ἦν τις Ἀχαὰβ βασιλεύς», φ. 177.

4. «Ἀπομνημονεύματα ἐκ διαφόρων ποιητῶν τε καὶ ῥητό-

ρων ἔκ τε τῶν θύραθεν καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς καὶ φιλοθέου παιδείας· ἑκάστη τῶν προκειμένων ὑποθέσεων οἰκείως καὶ ἁρμοζόντως ἔχουσα», φ. 182β—314α. Ἐν τῇ ὤᾳ· «βιβλίον λεγόμενον Μέλισσα», διαιρεῖται δ' εἰς κεφάλαια μς'.

5. «Βιβλίον πατερικὸν λεγόμενον νέος παράδεισος». Ἀρχ. «Πρόλογος εἰς τοὺς ἁγίους πατέρας: ὁ ὢν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεὸν» κτλ., φ. 315. Διαιρεῖται δ' εἰς κεφάλαια ιζ'.

6. Νείλου ἀββᾶ «περὶ τῶν ὀκτὼ λογισμῶν». Ἀρχ. «Ἀρχὴ καρποφορίας», φ. 411β.

7. «Τοῦ αὐτοῦ Νείλου μοναχοῦ, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, διδασκαλία ὠφέλιμος», ἧς ἡ ἀρχή· «Πλοῦτον εἰ μὲν ἔχεις», φ. 419β. Τὸ δὲ κείμενον λήγει εἰς τὰς ἑξῆς λέξεις· «καὶ σοὶ μὲν τὸ ἐφετὸν πληροῦται, ἐγὼ δὲ τῶν ζώντων ἀπο...».

256. Τεῦχος χαρτῷον (0,165 × 0,115) ἐκ φύλλων 19.

Νικολάου Σεργιάνου ἰατροφυσικοῦ «πρόχειρος ἀποθήκη, ἤτοι κατάλογος μερικῶν ἀναγκαίων ἁπλῶν καὶ συνθέτων ἰατρικῶν, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ εὑρίσκωνται πρόχειρα εἰς χρῆσιν τῶν νοσούντων καὶ μάλιστα εἰς τὰ χωρία καὶ τόπους ὅπου δὲν εὑρίσκονται ἰατροὶ οὐδὲ φαρμακοπῶλοι»(-αι). Αὐτόγραφον. Ἐν τῷ προλόγῳ δηλοῖ ὁ συγγραφεὺς ὅτι τὸ βιβλιάριον συνετέθη προτροπῇ τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Ἀνθίμου καὶ ὅτι τὰ ἐν τῷ καταλόγῳ φάρμακα κατέθηκεν εἰς κιβώτιον, «τὸ ὁποῖον ἡ αὐτοῦ μακαριότης στέλλει διὰ νὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ θεῖον μοναστήριον (τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγιοταφιτῶν) εἰς χρῆσιν τῶν πατέρων καὶ τῶν λοιπῶν εὐσεβῶν προσκυνητῶν».

257. Ἀντίγραφον ἐνετικῆς ἐκδόσεως (1748) τῆς Ἀλκινόου φιλοσόφου εἰσαγωγῆς τῶν δογμάτων Πλάτωνος.

258. Διακονικὸν ἐκ φύλλων 54, γραφὲν ἀρχομένης τῆς ΙΖ' ἑκατ. Ὕψ. 0,149 καὶ πλ. 0,105. Καθ' ἑκάστην σελίδα 15 στίχοι (0,11 × 0,065). Ἔσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος σημειώσεις (20 σεπτ. 1690), ὅτι τὸ βιβλίον ἦν κτῆμα Ἰωσὴφ ἱεροδιακόνου Ξηροποταμηνοῦ καὶ ὅτι περιῆλθε κατόπιν εἰς τὴν κυριότητα

Νικοδήμου ἱεροδιακόνου τοῦ ἐκ Πάρου, ὑποτακτικοῦ Ἀβερκίου Κουτρωτζάνου Ξηροποταμηνοῦ.

259. Τεῦχος χαρτῷον (0,212×0,16) ἐκ φύλλων 323, γραφὲν ἔτει 1738.

1. «Κυρίου Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου ἐξήγησις εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱεραῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἐκτεθέντας κανόνας παρὰ τῶν ἁγίων μελῳδῶν Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου». Ἀρχ. «Ἔοικας ὦ ἄνθρωπε», φ. 1 κέ.

2. Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου ἑρμηνεία τῶν τῆς ὀκτωήχου ἀναβαθμῶν. Ἀρχ. «Δεῖ μὲν οὖν», φ. 251.

3. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὑπακοῆς κοντακίου ἐξαποστειλαρίου καὶ οἴκου. Ἀρχ. «Σοὶ μὲν ἀεὶ», φ. 312. Ἐν τέλει· «,αψλη′ ὀκτωβρίου ἐσχάτῃ, ἐν τῇ ἀκαδημίᾳ τῆς νήσου Πάτμου».

260. Τεῦχος χαρτῷον (0,217×0,16) ἐκ σελίδων 280 καὶ 30 ἀσελιδώτων φύλλων, ἐν οἷς περιέχεται πίναξ 401 κεφαλαίων· ἐν τέλει δὲ εἰσὶν ἕτερα 16 φύλλα πίνακος νοσημάτων. Καθ' ἑκάστην σελίδα 24 στίχοι (0,165×0,11).

«Ἀπανθίσματα ἤτοι ἐκλογαὶ ἐκ τοῦ κατὰ ἀλφάβητον φαρμακευτικοῦ καὶ χυμικοῦ λεξικοῦ Ἰωάννου Βαπτιστοῦ Καπέλου, αὐξηνθὲν παρὰ τοῦ ἀνεψιοῦ Λαυρεντίου Καπέλου, περιέχον ἅπαντα τὰ ἰατρικὰ χυμικά τε καὶ φαρμακευτικὰ τὰ ὄντα εἰς χρῆσιν τὴν σήμερον».

261. Τεῦχος χαρτῷον (0,21×0,153) ἐκ φύλλων 116, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ιϛ′ ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 24 στίχοι (0,14×0,085). Συνδέδεται δὲ ἐντύπῳ βιβλίῳ, ὅπερ ἐπιγράφεται ὧδε· «βιβλίον πρόχειρον τοῖς πᾶσι περιέχον τήν τε πρακτικὴν ἀριθμητικήν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὴν λογαριαστικήν, καὶ περὶ τοῦ πῶς εὑρίσκειν ἕκαστον τὸ ἅγιον πάσχα, καὶ τέλειον πασχάλιον ἀεὶ καὶ πάντοτε, καὶ περὶ εὑρέσεως ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ γίνεται ἡ γέννα αὐτῆς» κτλ. (Ἑνετίῃσι 1681).

1. «Ἐνθύμησις πρὸς πάντας ἀνθρώπους τί τοὺς κάμνει χρεία νὰ τρώγουν τὸν καθ' ἕκαστον μῆναν ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ διὰ νὰ ἔνε πρὸς ὑγείαν καὶ ὠφέλειαν αὐτῶν· καὶ πρῶτον μὲν ἀρχόμεσθεν

ἀπὸ τὸν μάρτιον». Ἀρχ. «Τὸν μῆναν τὸν μάρτιον», φ. 1 κέ.

2. Βροντολόγιον Ἡρακλείου τοῦ σοφοῦ, φ. 17.

3. Λέοντος βασιλέως «περὶ τοῦ γνῶναι ἐξ ὄψεως καὶ ἰδιώματος κάθε ἄνθρωπον». Ἀρχ. «Μεγάλη κεφαλὴ καὶ στρογγυλή», φ. 35.

4. «Περὶ οὐρανοῦ καὶ ζῳδίων καὶ πλανητῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων». Ἀρχ. «Οὐρανός ἐστι περιοχὴ ὁρατῶν», φ. 66.

5. «Ἑτέρα παρατήρησις περὶ τῆς τοῦ μηνὸς ἐπιτολῆς καὶ τῆς προγνώσεως τῶν ἐξ αὐτῆς συμβαινόντων. Διοφάνους». Ἀρχ. «Ἡ τοῦ κυνὸς ἐπιτολὴ γίνεται», φ. 93.

6. Ζωροαστρικά. Ἀρχ. «Ζῳδιακὸς κύκλος», φ. 93β.

262. Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐν κεφαλαίοις 273. Σελίδες 488 καὶ φύλλα 23 ἀσελίδωτα. Ἀρχ. «Πρέπει τὸν κριτὴν τουτέστι τὸν ἀρχιερέα» κτλ. Ἐν τέλει· «ὧδε πέρας εἴληφεν ἡ βίβλος αὕτη | ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ Σαμουὴλ ἱερομονάχου | κτλ. . . . | ἐτελειώθη δὲ εἰς τοὺς χιλίους ὀκτωκοσίους τέσσερις ἰουλίου ε'». Ὑψ. 0,21 καὶ πλ. 0,152.

263. Συλλογὴ διαφόρων τετραδίων γεγραμμένων κατὰ τὴν ΙΗ' καὶ ἐν ἀρχαῖς τῆς ΙΘ' ἑκατ. Περιέχονται δ' ἐν αὐτοῖς ὁμιλίαι ἀδήλων ἱεροκηρύκων. Τὸ ὅλον φύλλα 284. Ἀπὸ φ. 1 μέχρι 32 ἀναγινώσκεται ὁμιλία «πρὸς τοὺς μεταληψομένους τῶν θείων μυστηρίων», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἄξιος θεωρίας εἶναι κατὰ ἀλήθειαν» κτλ.

264. Τεῦχος χαρτῷον (0,202×0,145).

1. Ἀδήλου ἱεροκήρυκος σημειώσεις ὁμιλιῶν, ἐκφωνηθεισῶν κατὰ τὰ ἔτη 1696—1701, σελ. 1—330.

2. Λέοντος βασιλέως «λόγος εἰς τὸ σύνθρονον τὸ παρ' οὗ καὶ δι' οὗ καταφοιτῆσαν αὐτοδεσπότως παρέσχε τὴν υἱοθεσίαν ἀνθρώποις θεῖον πνεῦμα». Ἀρχ. «Τὴν μὲν οὖν χθὲς ἐποίει», σελ. 331—394.

3. Ἀδήλου λόγος εἰς τοὺς ἁγίους Ἀθανάσιον καὶ Κύριλλον Ἀλεξανδρείας. Ἀρχ. «Τὸ ἡλιακὸν λέγεται φῶς», σ. 394 κέ.

265. Τεῦχος χαρτῷον (0,213×0,15) ἐκ φύλλων 136, γραφὲν ἔτει 1789. Καθ' ἑκάστην σελίδα 19 στίχοι (0,165×0,11). Ἔσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος σημείωσις τοῦ συγγραφέως· «,αψπθ'

καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Κοσμᾶ τοῦ ἀπὸ Γανοχώρων· ἐγράφη δὲ ἐν Προύσῃ». Ἐπιγραφὴ τῆς βίβλου·

«Τὸ δ' τῆς τοῦ Θεοδώρου γραμματικῆς μετά τινων κατ' ἐπιτομὴν σχολίων, ὧν τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν τοῦ Νεοφύτου».

266. Τεῦχος χαρτῷον (0,213 × 0,16) ἐκ φύλλων 117, γραφὲν τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

1. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ πηγὴ γνώσεως ἐν κεφ. ξη', ὧν προτέτακται ἡ πρὸς Κοσμᾶν Μαϊουμᾶ ἐπιστολή, φ. 1—64.

2. «Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον προδιοίκησις, ἤτοι εἰσαγωγή, συντεθεῖσα παρὰ Γεωργίου ἱερέως τοῦ Σουγδουρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. Τί ἐστι λογικὴ καὶ περὶ τῶν τριῶν τοῦ νοὸς ἐνεργειῶν». Ἀρχ. «Ἡ περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπουδή», φ. 65—117. Ἐξεδόθη ἐν Βιέννῃ ἔτει 1792.

267. Τεῦχος χαρτῷον (0,209 × 0,17) ἐκ φύλλων 90, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 24 στίχοι (0,172 × 0,125).

1. «Ἀρχύτου Μαξίμου κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων τῶν εἰς τέσσαρα τὸ τρίτον». Ἀρχ. «Τῶν ζῳδίων δ' αὖ ἡ ἐπιτολή τε καὶ δύσις», φ. 1. Ἀ. Π. Κεραμέως, Μαυρογ. βιβλιοθήκης τ. Ι, σ. 85, ἀριθ. 108, 2.

2. «Εἰσαγωγὴ εἰς τὰς κοσμογραφίας καὶ ἐπιστήμας καὶ τέχνας Ἰωάννου Σκυλίτζη». Ἀρχ. «Κοσμογραφία ἐστὶν ἐπιστήμη», φ. 9β. Μαυρογορδ. βιβλιοθ. σ. 85, ἀριθ. 108, 3.

3. «Ἀρχύτου Μαξίμου κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων τῶν εἰς τέσσαρα τὸ πρῶτον». Ἀρχ. «Χαρακτηρίζεται δὲ γοῦν τις ἐν τῇ τῆς γῆς», φ. 47β. Μαυρογορδ. βιβλιοθ. σ. 86, ἀριθ. 108, 4.

4. «Παύλου Ἀλεξανδρέως εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικήν». Ἀρχ. «Πάνυ καλῶς, ὦ φίλε παῖ Κρονάμμων», φ. 51β—90. Ἐκδ. A. Schat ἐν Βιτεμβέργῃ 1586.

268. Τεῦχος χαρτῷον (0,209 × 0,152) τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ σελίδων 204 καὶ 3 φύλλων πίνακος κεφαλαίων. Καθ' ἑκάστην σελίδα 25 στίχοι (0,17 × 0,12).

«Λόγοι ψυχωφελεῖς ἐκ τῆς θεοπνεύστου γραφῆς τοῦ μοναχοῦ

Ἀντιόχου καὶ πανδέκτου πρὸς τὸν θεοφιλέστατον Εὐστάθιον τῶν Ἱεροσολύμων ζητήσαντα, περιεχόμενοι ἐν κεφαλαίοις ἑκατὸν τριάκοντα». Ἀρχ. «Τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος» κτλ. Migne τ. 89, σ. 1421 κἑ. Ἑτέρα ἔκδοσις Ἀμφιλοχίου ἀρχιμανδρίτου, ἐν Μόσχᾳ 1880.

269. Τεῦχος χαρτῷον (0,21 × 0,15) ἐκ σελίδων 200, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ′ ἑκατονταετηρίδος. Ἐν σελ. 3 σημειώσεις· «Προκοπίου ἀρχιερέως ἁγιοταφίτου πέλω», «1816 σεπτέμβριος· καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Προκοπίου Φιλαδελφείας». Ἐν τέλει· «καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Ἰωὴλ ἀρχιμανδρίτου».

(Ἀναστασίου Γορδίου?) «περὶ τοῦ τί ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Μωάμετ, περὶ τῶν τεσσάρων μεγάλων βασιλέων καὶ περὶ τῆς εἰκόνος τοῦ Ναβουχοδονοσόρ», ἔτι δὲ κατὰ ἀντιχρίστου καὶ κατὰ παπιστῶν. Ἀρχ. «Πολλαῖς φοραῖς βλέποντας τοὺς χριστιανοὺς» κτλ.

270. Τεῦχος χαρτῷον (0,21 × 0,155) ἐκ σελίδων 89 καὶ 5 φύλλων ἀσελιδώτων. Καθ' ἑκάστην σελίδα 26 στίχοι (0,17 × 0,115)· ἐγράφη δὲ περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ′ ἑκατ.

1. «Διδασκαλία περὶ ἐξομολογήσεως κατ' ἐρωταπόκρισιν, ὠφέλιμος διὰ τοὺς πνευματικοὺς πῶς νὰ ἐξομολογοῦν καὶ διὰ τοὺς κοσμικοὺς πῶς νὰ ἐξομολογοῦνται, συλλεχθεῖσα παρὰ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Καλλινίκου». Ἀρχ. «Τὰ τῆς ἁγίας ἡμῶν ἐκκλησίας» κτλ.

2. Ἀκολουθία τοῦ ἀγγελικοῦ σχήματος.

271. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ις′ ἑκατονταετ. (0,205 × 0,15) ἐκ φύλλων 68.

1. «Δαμασκηνοῦ ἀρχιερέως συνάθ[ροισις . . . .] φιλοσόφων βιβλίων· ὅσοι ὅσα εἶπον . . . . ζῴων καὶ θαλασσίων, καὶ μετάφρασις εἰς τὸ [ἁπλοῦν]». Ἀρχ. «Κεφ. α′: περὶ ἀετοῦ. Ὁ ἀετὸς εἶναι βασιλεὺς εἰς ὅλα τὰ πετώμενα» κτλ. Ἐν τέλει· «͵ζρδ′» = 1595—1596.

2. Ἑρμηνεία κανόνων τινῶν. Ἀρχ. «Κανὼν α′ τῶν ἁγίων ἀποστόλων· περὶ χειροτονίας ἐπισκόπων», φ. 37.

3. «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ διὰ λεξικῶν πεποιημένον καὶ ἐναρ-

μονίων στίχων πολιτικῶν ποίημα σοφοῦ Ἰωάννου. Σύνοψις τέχνης σοφικῆς γραμμάτων ἀντιστοίχων | ὠφέλιμος σωτήριος πᾶσι τοῖς ἐρασμίοις | καὶ τοῖς ποθοῦσι τὸ καλὸν ἔτι καὶ τὴν παιδείαν» κτλ. Ἀρχ. «Ἀρχὴ τοῦ ἄλφα στοιχείου. Ἄναξ ὑπάρχει βασιλεύς, ἄνασσα ἡ δεσποίνη· | ἄντρον ἔνι τὸ σπήλαιον, ἀραρότως πρεπόντως», φ. 45—67.

272. Τεῦχος χαρτῷον (0,212×0,163) ἐκ φύλλων 41, γραφὲν παρὰ Γρηγορίου ἱερέως τῇ 9 ἰανουαρίου 1728.

«Νομοκάνονον πάνυ πλουσιώτατον» ἐν κεφαλαίοις 264. Ἀρχ. «Ὦ πνευματικὲ βάλε εἰς τὸν νοῦν σου» κτλ.

273. Τεῦχος χαρτῷον (0,206×0,152) ἐκ φύλλων 118, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗʹ ἑκατονταετηρίδος παρὰ τριῶν διαφόρων χειρῶν.

1. «Χολῆς ξανθῆς καθαρτικὸν ἐκ τῶν τοῦ Ἀετίου». Ἀρχ. «Ἀλόη τὸ μὲν ὅλον», φ. 1.

2. «Κυροῦ Γεωργίου τοῦ Ζηγαβηνοῦ περὶ ἀντιστοίχων καὶ περὶ τῶν ἑπτὰ φωνηέντων ποῦ δασύνονται καὶ ποῦ ψιλοῦνται». Ἀρχ. «Βούλομαι φίλε πρὸς μικρὸν», φ. 2.

3. «Κανὼν περὶ ἀντιστοίχων· ποίημα κυροῦ Θεοδώρου τοῦ πτωχοῦ Προδρόμου, κατὰ ἀλφάβητον». Ἀρχ. «Ἀναφὴς καὶ ἄκτιστος Θεὸς», φ. $14^{β}$. Κατὰ σμυρναϊκὸν ἀπόγραφον κατεχώρισα τὸν κανόνα τοῦτον ἐν τῷ Annuaire de l'association pour l'encour. des études grecques en France 1876, σ. 131—134.

4. «Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος κανών», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀεὶ ὡσεὶ καὶ ὡσανεὶ», φ. 18.

5. «Συναγωγὴ τῶν Ταρραίου καὶ Διδύμου καὶ τῶν παρὰ Σουΐδα καὶ ἄλλοις διαφόροις παροιμιῶν, συντεθεισῶν κατὰ στοιχεῖον». Ἀρχ. «Ἀρχὴ τοῦ ἀλφαβήτου. Ἀβασάνιστος ἄνθρωπος εἶ· ἀνεξέταστος καὶ ἀγύμναστος ἢ ἀδοκίμαστος», φ. 22. Ἐν τέλει (φ. $91^{β}$)· «ἀντεγράφη τὸ παρὸν βιβλιάριον τῶν παροιμιῶν δι' εὐτελεστάτης χειρὸς παρ' ἐμοῦ Ἀλεξάνδρου πνευματικοῦ υἱοῦ τοῦ πρωτοσυγκέλλου τοῦ παναγίου τάφου κῦρ Χρυσάνθου Πελοποννησίου, πρὸς χάριν πνευματικοῦ ἀδελφοῦ κυρίου Μανουὴλ Τυρναβί-

του, κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν ἑβδομηκοστὸν ὄγδοον ἔτος τὸ σωτήριον· ἐν μηνὶ σεπτεμβρίῳ α' ἐτελειώθη» [1].

6. «Παλαιφάτου περὶ ἀπίστων ἱστοριῶν». Ἀρχ. «Τάδε περὶ ἀπίστων συνεγράφη», φ. 92—100. Διαιρεῖται δὲ τὸ βιβλιάριον εἰς κεφάλαια να'.

7. «Λουκιανοῦ, Λεξιφάνης Λυχῖνος» μετὰ σχολίων ἐν τοῖς μετώποις, φ. 101β.

8. «Περί τινος πάθους ἐφιάλτου καλουμένου» ἐκ τοῦ γ' βιβλίου κεφ. ιε' Παύλου Αἰγινήτου. Ἀρχ. «Τὸν ἐφιάλτην οἱ μὲν», φ. 107.

9. «Περὶ καθαρσίων τῶν καὶ ἱερῶν ἀντιδότων λεγομένων· ἡ Ῥούφου ἱερά». Ἀρχ. «Σικυωνίας ἤτοι κολοκυνθίδος», φ. 108. Παρέπονται διάφορα ἰατρικὰ ἀποσπάσματα.

274. Τεῦχος χαρτῷον (0,205×0,143) ἐκ φύλλων 141, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΕ' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 20 στίχοι (0,17×0,075). Εὐχολόγιον περιλαμβάνον τὰ ἑπόμενα ἱερὰ κείμενα.

1. «Ἀκολουθία εἰς ῥασοφόρον», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἅγιε ἀγαθὲ ὁ τοῦ ἀγαθοῦ πατρὸς υἱοῦ, ὁ τὴν ὑπερηφανίαν» κτλ. φ. 1.

2. «Τάξις εἰς σχῆμα μοναχοῦ σταυροφόρου». Ἀρχ. «Εἰσφέρουσιν οἱ ἀδελφοὶ τὸν μέλλοντα φορέσαι τὸν σταυρὸν εἰς τὸ διακονικὸν», φ. 2.

3. «Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου σχήματος ἔχουσα οὕτως. Ἀφ' ἑσπέρας εἰσφέρουσι τὰ ἱμάτια τοῦ μέλλοντος ἀποκαρῆναι» κτλ., φ. 4β.

4. «Τάξις καὶ ἀκολουθία εἰς κηδείαν μοναχοῦ», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὰν τις τῶν μοναχῶν πρὸς Κύριον ἐκδημήσῃ, οὐ δεῖ λούεσθαι τὸ σῶμα αὐτοῦ», φ. 53β. Goar εὐχολ. σ. 438.

5. «Κανὼν ψαλλόμενος εἰς ψυχορραγοῦντας», οὗ ποιητὴς Ἀνδρέας ὁ Κρήτης. Ἀρχ. «Δεῦτε συνάχθητε», φ. 96. Goar σ. 585.

6. «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ», φ. 103.

7. «Εὐχὴ ἣν λέγει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν

[1] Φαίνεται ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος οὗτος ταὐτίζεται τῷ ὁμωνύμῳ Τυρναβιώτῃ, περὶ οὗ ὅρα Κ. Σάθα νεοελλ. φιλολογ. σ. 480.

τῶν ἁγίων μυστηρίων». Ἀρχ. «Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος» κτλ., φ. $110^{α}$.

8. «Εὐχὴ ἑτέρα», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἔκλινε τὸν αὐχένα ὁ σὸς δοῦλος», φ. 113.

9. «Εὐχὴ ἐπὶ ἐξομολογουμένων», ἧς ἡ ἀρχή· «Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ τῷ Πέτρῳ καὶ τῇ πόρνῃ διὰ δακρύων», φ. $113^{β}$.

10. «Εὐχὴ λεγομένη ἐπὶ σπορᾶς», ἧς ἡ ἀρχή· «Κύριε ὁ θεὸς ὁ δημιουργὸς τῶν ἁπάντων, ὁ ποιήσας γῆν καὶ ἄνθρωπον», φ. 114. Goar σ. 557.

11. «Εὐχὴ ἐπὶ θέρους», ἧς ἡ ἀρχή· «Σοὶ Κύριε τῷ τελειωτῇ», φ. $114^{β}$.

12. «Εὐχὴ ἐπὶ ἅλωνα». Ἀρχ. «Ὁ Θεὸς ὁ τῶν ὅλων ποιητής», φ. $114^{β}$.

13. «Εὐχὴ ἔτι εἰς ἅλωνα», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, δέσποτα παμβασιλεῦ», φ. 115. Goar σ. 523.

14. «Εὐχὴ εἰς θεμέλιον οἴκου», ἧς ἡ ἀρχή· «Ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁ ποιήσας τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει καὶ θεμελιώσας τὴν γῆν», φ. $115^{β}$. Goar σ. 483.

15. «Εὐχὴ εἰς φρέαρ μιανθέν». Ἀρχ. «Μετὰ τὸ ῥιφθῆναι τὸ ἐμπεσὸν ἀκάθαρτον, δέον ἀντλῆσαι κάδδους τεσσαράκοντα κτλ... Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ ἀνεκδιηγήτῳ ἀγαθοσύνῃ» κτλ., φ 116. Goar σ. 479.

16. «Εὐχὴ ἐπὶ πλοίου μέλλοντος πλεῖν». Ἀρχ. «Δέσποτα κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ἐντειλάμενος τῷ Νῶε», φ. $116^{β}$. Πρβλ. Goar σ. 559.

17. «Εὐχὴ ἑτέρα ἐπὶ πλεόντων». Ἀρχ. «Δέσποτα κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ καταξιώσας συμπλεῦσαι τοῖς ἁγίοις», φ. 117.

18. «Εὐχὴ ἐπὶ δικτύων». Ἀρχ. «Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν διὰ τοῦ πλήθους τῶν οἰκτιρμῶν σου φανερώσας», φ. 117.

19. «Εὐχὴ ἐπὶ μελισσίων· τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζωσιμᾶ». Ἀρχ. «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἐκ τοῦ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὰ σύμπαντα», φ. 118.

20. «Εὐχὴ ὅταν ἀπαίρῃ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν τῇδε· γράφει δὲ ταύτην ὁ πνευματικὸς αὐτοῦ πατὴρ εἰς χάρτην καὶ βάλλει εἰς τὴν χεῖρα τοῦ τεθνηκότος διὰ τὸν φόβον τῶν τελωνίων τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου». Ἀρχ. «Ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συγχωρήσει σοι πνευματικόν μου τέκνον», φ. 119.

21. «Εὐχὴ εἰς εὐλογίαν οἴνου». Ἀρχ. «Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, ἔπιδε ἐπὶ τὸν οἶνον τοῦτον», φ. 119. Goar σ. 553.

22. «Εὐχὴ ἑτέρα», ἧς ἡ ἀρχή· «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος», φ. 119β.

23. «Κεφάλαια ὡραιότατα». Ἀρχ. «Περὶ βρώσεως καὶ πόσεως. Ὁ ἀμέτρως ἐσθίων καὶ πίνων» κτλ., φ. 120.

24. «Τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου περὶ πνευματικῶν καὶ τῶν εἰς αὐτοὺς ἐξομολογουμένων». Ἀρχ. «Οἱ βουλόμενοι πνευματικοὶ τοιοῦτοι ὀφείλουσιν εἶναι», φ. 122.

25. «Τοῦ Χρυσοστόμου ἐπιστολή», ἧς ἡ ἀρχή· «Παρακαλῶ ὑμᾶς, ἀδελφοί, τὸν κανόνα τῆς προσευχῆς», φ. 122.

26. «Τοῦ ἀββᾶ Βαρσανουφίου» συμβουλή. Ἀρχ. «Ἀδελφέ, οὕτως ὀφείλεις διάγειν ἐν τῷ κελλίῳ», φ. 122β.

27. «Νικολάου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κ/πόλεως, ποίημα πρὸς τὸν πρῶτον ἅγιον (sic) ὡς τυπικὸν κατὰ στίχον». Ἀρχ. «Πολλάκις με ἠξίωσας», φ. 123β.

28. «Ἐκ τοῦ τυπικοῦ τοῦ Ἄθωνος περὶ τῶν ἑορτῶν τῶν μεγάλων καὶ μικρῶν καὶ μεσαίων, ἐν αἷς δεῖ τὸν μοναχὸν ἀργεῖν ἐκ τοῦ ἔργου καὶ τὴν νηστείαν καταλύειν εἰς βρῶσιν καὶ πόσιν. Σχολαρίου». Ἀρχ. «Δεῖ τοίνυν εἰδέναι ὡς τρεῖς τάξεις κεῖνται», φ. 131β. Ἐν τέλει τοῦ προοιμίου· «ἐγράφησαν δὲ ταῦτα παρὰ γνωστικωτάτου καὶ μεγάλου πατρὸς τοῦ ἁγίου Ὄρους πρός τινα ἔγκλειστον ἐν τοῖς μέρεσιν Ἀντιοχείας τῆς Συρίας ἡσυχάζοντα». J. Pitra, Spicilegium, Solesmense τ. IV, σ. 445 κέ.

29. «Ἀκολουθία εἰς τὸ ποιῆσαι παράκλησιν», φ. 135 κέ.

Ἐν τέλει σημείωσις τοῦ ιζ' αἰῶνος· «αὕτη ἡ βίβλος ὑπάρχει τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα» κτλ.

275. Τεῦχος χαρτῷον (0,211×0,147) ἐπιμελῶς καὶ φιλοκάλως γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ις' ἑκατ. συνίσταται δ' ἐκ φύλλων 437. Καθ' ἑκάστην σελίδα 20 στίχοι (0,132×0,09).

1. Εὐχὴ Παϊσίου ἐρημίτου, φ. 1.

2. Πίναξ 422 κεφαλαίων τοῦ ἑξῆς νομοκάνονος, φ. 2—26.

3. Νομοκάνων, οὗ ἡ ἀρχή· «Πρέπει τὸν κριτήν, τουτέστι τὸν ἀρχιερέα», φ. 27—355. Ἐν τέλει· «+ ὁ γ ά ψ ς Δ ν λ ι ρ μ ν χ ς» = «ὁ γράψας Δανιὴλ ἱερομόναχος». Εἶτα σημείωσις μεταγενεστέρα· «+ τὸ παρὸν νομικὸν ὑπάρχει τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Νικαίας κὺρ Πορφυρίου τοῦ νέου καὶ ἀφιερώθη εἰς τὴν αὐτὴν μητρόπολιν εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ . . . Μανουὴλ ἱερεὺς καὶ χαρτοφύλαξ γράφω».

4. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ προστεθεῖσα κατὰ τὸν ιζ' αἰῶνα, φ. 356.

5. «Τοῦ αὐτοῦ (= Θηκαρᾶ μοναχοῦ) εὐχαὶ συλλεχθεῖσαι ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς, τὰ πλεῖστα δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ, τοῖς βουλομένοις πολεμῆσαι τὴν ἑαυτῶν πρὸς τὰ πάθη ἐγκειμένην προαίρεσιν». Ἀρχ. «Πένθος τῇ δευτέρᾳ ἑσπέρας. — Ὕμνων ἱερῶν ἐνταῦθα πέρας φίλε, | πένθους δ' ἔναρξις ἀκριβὴς Μακαρίου» κτλ., φ. 362.

6. Ἀκολουθία τῆς ἀκαθίστου ἡμέρας, φ. 416.

7. Εὐχὴ εἰς ἁγιασμὸν ὕδατος, φ. 434

276. Τεῦχος χαρτῷον (0,203×0,155) ἐκ φύλλων 346, γραφὲν παρὰ διαφόρων ἀτόμων τελευτώσης τῆς ιζ' καὶ ἀρχομένης τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος· τὰ πλείω δὲ τῶν περιεχομένων ὀφείλονται εἰς τὴν γραφίδα τοῦ πατριάρχου Δοσιθέου. Τὰ φύλλα εἰσὶ μετὰ σελιδώσεως. Ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ κώδικος ἐπὶ ἀγράφου φύλλου ἀναγινώσκεται τὸ ἑξῆς σημείωμα· «καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Κυρίλλῳ ἱεροδιακόνῳ τῷ Πελοποννησίῳ».

(Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων συναγωγὴ διαφόρων ἐγγράφων), ὧν τὰ κυριώτερα καταχωρισθήσονται ἐν τοῖς ἀναλέκτοις

τῆς ἱεροσολυμιτικῆς σταχυολογίας. Καθ' εἱρμὸν δὲ τὰ εἰρημένα ἔγγραφα φέρονται ἐν τῷ κώδικι ὡς ἑξῆς.

1. «Τὸ ἴσον τοῦ ἀργυροβούλλου Ἰωάννου τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως τοῦ Παλαιολόγου», παραχωροῦντος τῷ μοναχῷ Γρηγορίῳ τὸ μονύδριον τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ Πτωχοβοηθήτου, μηνὶ αὐγούστῳ 1437. Ἀρχ. «Ἡ γὰρ (γρ. εἰ γὰρ ἡ) τιμὴ τῆς εἰκόνος», φ. 1. Ἰ. Σακκελίων ἐν δελτίῳ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολ. ἑταιρίας τ. II, σ. 617.

2. «Ἴσον τοῦ χρυσοβούλλου τοῦ ἀοιδίμου καὶ εὐσεβοῦς βασιλέως Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου» (1363), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπεὶ ἡ κατὰ τὴν Σωζόπολιν», φ. 2β. Ἰ. Σακκελίων αὐτόθι σ. 613.

3. Διονυσίου α' πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον μηνὸς μαΐου ἰνδικτ. ζ' ἔτους 1489. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ἐν τῇ πρώτῃ πατριαρχίᾳ ἡμῶν», φ. 4β. Ἰ. Σακκελίων αὐτόθι σ. 619.

4. Ἰωάσαφ β' πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως γράμμα, διατάσσον τοὺς ἐν τῇ μονῇ Προδρόμου (ἐν τῷ νησίῳ Σωζοπόλεως) συνασκουμένους διάγειν κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἀθωϊκῶν μοναστηρίων· ἀπολέλυται δὲ μηνὶ σεπτ. ἔτους 1558, φ. 6.

5. Μητροφάνους γ' Κωνσταντινουπόλεως σιγιλλιῶδες γράμμα (1567, δεκεμβρ. ἰνδικτ. ια') περὶ τῆς ἐν τῷ νησίῳ Σωζοπόλεως μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου. Ἀρχ. «Οὐ μόνον ἄξιον», φ. 6β.

6. Τοῦ αὐτοῦ σιγίλλιον περὶ τῆς αὐτῆς μονῆς (φεβρ. 1580), οὗ ἡ ἀρχή· «Τὸ εἰς μείζονα ἰσχὺν», φ. 8.

7. Ἱερεμίου α' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα συνταχθὲν μηνὶ δεκ. ἔτους 1545 «ἐν τῇ κατ' ἀντικρὺ τῆς Σωζοπόλεως ἐν τῷ νησίῳ κειμένῃ» μονῇ τοῦ τιμίου Προδρόμου, καὶ διατάσσον «ὡς ἂν ἡ ἐν τῷ κατ' ἀντικρὺ νησιδίῳ ἀνεγερθεῖσα» μονὴ τῶν μαρτύρων Κυρίκου καὶ Ἰουλίτης «ὑπάρχῃ προσκεκληρωμένη καὶ ἀφιερωμένη» τῇ τοῦ Προδρόμου μονῇ. Ἀρχ. «Τῆς ἡμῶν μετριότητος σωματικῶς», φ. 10β.

8. Ἱερεμίου β' Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον περὶ τῶν προνομίων τῆς κατὰ τὴν Σωζόπολιν μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου· ἀπολέλυται μηνὶ σεπτ. ἔτους 1574. Συνυπεγράψαντο οἱ πατριάρχαι

Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων. Ἀρχ. «Τῶν ἐπαινουμένων καὶ περισπουδάστων», φ. 12.

9. Ἱερεμίου β' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα σιγιλλιῶδες διατάσσον ἵνα τὸ παρὰ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Νήφωνος β' ἀνεγερθὲν μονύδριον τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ Πτωχοβοηθήτου ᾖ ὑποτεταγμένον καὶ προσηλωμένον τῷ κατὰ τὴν Σωζόπολιν μοναστηρίῳ τοῦ τιμίου Προδρόμου (26 ἰουλίου 1579). Ἀρχ. «Τῶν δικαιωμάτων ἄρα καὶ πάνυ τοι», φ. 13β.

10. Ἱερεμίου β' Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως (σεπτ. 1580), οὗ ἡ ἀρχή· «Καλὸν μέν ἐστι», φ. 15.

11. Διονυσίου (β' πιθανῶς) πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως γράμμα πρὸς τοὺς μητροπολίτας Ἀγχιάλου Σωζοπόλεως Μεσεμβρίας Βάρνης τε καὶ Ἀγαθοπόλεως (αὐγ. ἰνδικτ. β'?), Ἀρχ. «Τῇ ἡμῶν ἐκομίσθη», φ. 17β.

12. Ἱερεμίου (β' πιθανῶς) πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως γράμμα πρὸς τοὺς μητροπολίτας Βάρνης Ἀγχιάλου Μεσεμβρίας Σωζοπόλεως Μηδείας καὶ Ἀγαθοπόλεως. Ἀρχ. «Γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν», φ. 18β.

13. Μητροφάνους γ' Κ/πόλεως σιγίλλιον περὶ τῶν προνομίων τῆς ἐν τῷ νησίῳ Σωζοπόλεως μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου. Ἀρχ. «Ὀφείλει πάντως», φ. 20. Λήγει δ' εἰς τὰς λέξεις «τὸν ῥηθέντα ναὸν τῆς Παναγίας τῆς Ἐπισκέψεως, ἵν....».

14. Πρᾶξις χειροτονίας εἰς μητροπολίτην τῆς πατριαρχικῆς διοικήσεως τοῦ θρόνου Ἱεροσολύμων, φ. 22.

15. «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου». Διονυσίου δ' Κωνσταντινουπόλεως ἀπόκρισις πρὸς ἐρωτήσεις περὶ τῶν μυστηρίων τῆς κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ὀρθοδόξου ἐκκλησίας (μηνὶ ἰαν. 1672 ἰνδικτ. 10). Ἀρχ. «Οὐκ ἀνάξιον εὐαγγελικῆς πολιτείας», φ. 27—30. Κατὰ νεώτερον ἀπόγραφον κατεχωρίσθη παρὰ Ἰ. Σακκελίωνος ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ τ. I, 1881, σ. 88—91, ἔνθα ἐλλείπουσιν αἱ ὑπογραφαί. Ἔχουσι δὲ οὕτω κατὰ τὸ ἱεροσολυμιτικὸν ἀπόγραφον. Παΐσιος πρώην Κωνσταντινουπόλεως, Διονύσιος γ' πρώην Κωνσταντινουπόλεως, Μεθόδιος πρώην Κων-

σταντινουπόλεως, Παΐσιος Ἀλεξανδρείας, Βαρθολομαῖος Ἡρακλείας, Μητροφάνης Κυζίκου, Ἱερεμίας Χαλκηδόνος, Γρηγόριος Καισαρείας Καππαδοκίας, Γαβριὴλ Φιλιππουπόλεως, Ἄνθιμος Προύσης, Ἰωακεὶμ Ῥόδου, Νεόφυτος Ἀδριανουπόλεως (οὗτος ἐγένετο πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως), Μελέτιος Σοφίας (οὗτος ἐχρημάτισεν ἀρχιεπίσκοπος Ἀχριδῶν), Ἄνθιμος Ἀθηνῶν, Δανιὴλ Εὐρίπου, Θεωδώρητος Λακεδαιμονίας, Δανιὴλ παλαιῶν Πατρῶν, Εὐγένιος Χριστιανουπόλεως, Χρύσανθος Δέρκων, Κάλλιστος Κορίνθου, Γεράσιμος Ἀμασείας, Μελέτιος Θεσσαλονίκης, Ἰωάννης Τραπεζοῦντος, Μακάριος Δρύστρας, Δανιὴλ Βιδύνης, Γεράσιμος Τορνόβου (οὗτος ἐγένετο πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως), Ἀνανίας Μαρωνείας, Λαυρέντιος Προϊλάβου, Μητροφάνης Βάρνης, Θεοφάνης Μεσεμβρίας, Γρηγόριος Διδυμοτείχου, Δανιὴλ Μηδείας, Λαυρέντιος Μονεμβασίας, Βαρθολομαῖος Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης, Γερμανὸς Φιλίππων καὶ Δράμας, Δαβὶδ ἀρχιεπίσκοπος Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου.

16. Ὁμολογία πίστεως μητροπολίτου Φιλαδελφείας χειροτονηθέντος ἐν Βενετίᾳ, φ. 31.

17. «Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Κωνσταντινουπόλεως κῦρ Καλλινίκου» β′ τοῦ Ἀκαρνᾶνος τεμάχιον οὗ ἡ ἀρχή· «Τὸ βιβλίον τοῦ Θεοφυλάκτου δὲν εἶναι ἁπλῶς διδασκαλία», φ. 35. Ἐγράφη τῇ 23 νοεμβρίου 1700. Ὑπογραφαί: Κυζίκου Κύριλλος, Νικομηδείας Παρθένιος, Χαλκηδόνος Γαβριήλ, Φιλιππουπόλεως Νεόφυτος, Δέρκων Νικόδημος.

18. «Ἐξαρχικὸν γράμμα» ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Κλήμεντος ἀρχιεπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου, ὃς ἐξωστρακίσθη τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀπεγυμνώθη διὰ τὸ εἶναι «ἀπειθῆ καὶ παρήκοον καὶ ἀνυπότακτον καὶ καταφρονητὴν τῶν πατριαρχικῶν συνοδικῶν γραμμάτων, καὶ μὴ φροντίσαντα ὁλοτελῶς πληρῶσαι καὶ ἀποστεῖλαι τὰ συνοδικῶς ῥιφέντα αὐτῷ ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα καὶ δικαιώματα», φ. 36β. Διωρίσθη δὲ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ἔξαρχος πατριαρχικὸς ὁ Λαρίσσης Μακάριος.

19. Ἀχρονολόγητον πατριαρχικὸν ἔγγραφον πρὸς Ἀθανάσιον

μητροπολίτην Τορνόβου καὶ ἔξαρχον πάσης Βουλγαρίας, φ. 37β. Ἀρχ. «Γίνωσκε διὰ τοῦ παρόντος ὡς ἐρρίφθη σοι συνοδικῶς νέα πατριαρχικὴ ζητία τῆς νῦν τρεχούσης θ' ἰνδικτιῶνος, ἥτις ἐδιωρίσθη δοθῆναι τῷ τιμιωτάτῳ καὶ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι κυρίτζη Μιχαλάκῃ Ῥωσέτῳ... διὰ τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ χρέος τῆς ἐκκλησίας· περὶ ἧς πέμπεται αὐτόθι πρὸς σὲ ὁ ἐντιμότατος καὶ λογιώτατος λογοθέτης γενικοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας κῦρ Ἰωάννης... ἐπὶ τῷ παραλαβεῖν ἀπὸ τῆς ἀρχιερωσύνης σου τὸ ἀνάλογον ταύτης τῆς πατριαρχικῆς ζητίας» κτλ.

20. Ὑπόμνημα χειροτονίας μητροπολίτου Καισαρείας Παλαιστίνης (Χρυσάνθου), κατ' ἀπρίλιον 1702, φ. 38.

21. (Μεθοδίου γ' Κωνσταντινουπόλεως) καθαιρετικὸν ἔγγραφον τοῦ Σιναίου Ἀνανίου, κατὰ δεκέμβριον 1670. Ἀρχ. «Ταπεινοφροσύνη δήπου», φ. 39. Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον κτλ., σ. 44.

22. Ἰακώβου Κωνσταντινουπόλεως ἔγγραφον συνοδικὸν περὶ τοῦ Σιναίου Ἀνανίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Τῶν ἀπειρημένων», φ. 41. Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον, σ. 67.

23. Ἀπανταχοῦσα Ἰσαὰκ καθηγουμένου τῆς ἐν Ἄθωνι μονῆς τῶν Ἰβήρων (σεπτ. 1679). Ἀρχ. «Οἱ ἐν τῇ περιφανεστάτῃ Εὐρώπῃ», φ. 43.

24. «Γράμμα εὐεργετικὸν ἐξαρχίας» ἀνώνυμον καὶ ἀχρονολόγητον, ἐν ᾧ γράφεται ὅτι «δωρεῖται τῷ ἐντιμοτάτῳ μεγάλῳ ῥήτορι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κῦρ Δημητρίῳ» ἡ ἐξαρχικὴ δεσποτεία «τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον πατριαρχικῶν καὶ σταυροπηγιακῶν μοναστηρίων, ἐπὶ τῷ λαμβάνειν τὰ κατ' ἔτος παρεχόμενα ἐξ αὐτῶν ἐτήσια πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς μεγάλην τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν ἐφ' ὅρῳ ζωῆς αὐτοῦ, εἰς μερικὴν περίθαλψιν καὶ ζωάρκειαν, ὡς ἀόκνως καὶ ἐπιμελῶς ὑπηρετοῦντι ἐν τῇ πατριαρχικῇ αὐλῇ» κτλ., φ. 44β.

25. Ἰωαννικίου Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον περὶ τοῦ σταυροπηγίου Βλατίων (φεβρ. 1647), οὗ τὸ πρωτότυπον «εὑρίσκεται ἐν τῇ μονῇ τῆς Θεοτόκου τῆς ἐν Χάλκῃ». Ἀρχ. «Τὸ εἰς μείζονα ἰσχὺν», φ. 45. Ἐν τῷ σιγιλλίῳ γράφονται τάδε· «ἐν τῷ

τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ἱερῷ κώδικι φαίνεται κατεστρωμένον πατριαρχικὸν συνοδικὸν σιγιλλιῶδες τοῦ μακαρίτου καὶ ἀοιδίμου γέροντος πατριάρχου κῦρ Κυρίλλου (Λουκάρεως) γράμμα βεβαιούμενον καὶ κατασφαλιζόμενον ὑπογραφαῖς πολλῶν ἀρχιερέων παρ' ἄλλου πατριαρχικοῦ σιγιλλιώδους γράμματος τοῦ κῦρ Τιμοθέου, συνιστῶν τὴν ἐλευθερίαν καὶ πάντη ἀδουλωσίαν τοῦ ἔνδον Θεσσαλονίκης, πλησίον τῆς πύλης τῶν Ἑπτὰ Κουλάδων, εὑρισκομένου σεβασμίου βασιλικοῦ καὶ πατριαρχικοῦ σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου τῶν Βλατίων, τῆς μεταμορφώσεως τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν μετοχίων αὐτοῦ, τοῦ ναοῦ τοῦ Λαγουδιάτου τοῦ γυναικείου μοναστηρίου, τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐγγὺς τῆς Γαλατίστης χώρας, τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ τοῦ παρὰ τοῦ ποτὲ μητροπολίτου Βερροίας Θεοφάνους τοῦ Μαλάκη ἀφιερωθέντος τῷ αὐτῷ βασιλικῷ καὶ σταυροπηγιακῷ μοναστηρίῳ ναοῦ τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ὄντος καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ τῶν Θεσσαλονικέων ἐκείνῃ πόλει, ᾗ δείκνυσι τὰ παρὰ τοῖς πατράσιν αὐτοῦ πατριαρχικὰ συνοδικὰ γράμματα τοῦ τε κῦρ Νείλου, τοῦ κῦρ Ἰωάσαφ, τοῦ κῦρ Ἱερεμίου καὶ τῶν καθ' ἑξῆς, ἅπερ οἰκείοις ὀφθαλμοῖς ἐθεάσατο ὁ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ μακαρίου γέροντος πατριάρχου κῦρ Κυρίλλου ἐκεῖσε κατὰ τόπον ἐξαρχικῶς ἀπελθὼν τιμιώτατος σακελλίου τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κῦρ Γεώργιος, ῥεφερενδάριος τηνικαῦτα τυγχάνων, ὁ κατὰ πνεῦμα υἱὸς ἀγαπητὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ ἐπικυροῦν τὰ αὐτὰ παλαιγενῆ γράμματα» κτλ. Ὑπογραφαί: Παχώμιος Χαλκηδόνος, Δανιὴλ Σερρῶν, Ἰωάσαφ Βερροίας, Γαβριὴλ Φιλιππουπόλεως, Λαυρέντιος Τραπεζοῦντος, Γαβριὴλ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης καὶ τοποτηρητὴς τοῦ Ἀλεξανδρείας, Παΐσιος Δρύστρας. Τὰς λοιπὰς ὑπογραφὰς ἀπέκοψεν ἡ τοῦ βιβλιοδέτου κοπίς.

26. «Οἱ νῦν κατὰ τὸ ͵αψι' ἔτος εὑρισκόμενοι ἀρχιερεῖς ὑπὸ τὸ κλῖμα τῆς Κωνσταντινουπόλεως», φ. 47.

27. Πατριαρχικὰ πιττάκια (1666, 1705), φ. 50.

28. «Τοῦ παναγιωτάτου καὶ ὑπερτίμου μητροπολίτου Ναυπά-

κτου κῦρ Ἰωάννου πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Κορώνης κῦρ Ἀθανάσιον. ἐρωτήσαντα αὐτὸν περί τινων ἀναγκαίων ζητημάτων». Ἀρχ. «Πολλῆς ἡμᾶς εὐφροσύνης», φ. 51.

29. Σημείωμα περὶ τοῦ ὑποταγάτου Μανουὴλ Μονομάχου γεγονότος γαμβροῦ ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ ἐν μοναχοῖς Θεοδούλου τοῦ Ἴσαρι. Ἀρχ. «Ἐπιχορεύει καὶ τοῖς ἐννόμοις», φ. 57.

30. Γεωργίου μητροπολίτου Κερκύρας σημείωμα περὶ τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Θεοδώρου Διαβατινοῦ. Ἀρχ. «Ὁ ἐν τοῖς Ἰωαννίνοις», φ. 58.

31. Ἀπόκρισις εἰς κανονικὴν ἐρώτησιν τοῦ ἐπισκόπου Βελᾶς. Ἀρχ. «Περὶ οὗ ἠρώτησας», φ. 59α. Κῶδ. Πορφ. φ. 66β.

32. Διαζύγιον Εἰρήνης θυγατρὸς Μιχαὴλ Καλούδη ἱερέως. τοῦ ἐκ τῆς περιοικίδος Ἰωαννίνων, χωρίου Λευσίστα. Ἀρχ. «Ἱερεύς τις ἐκ τῆς», φ. 59.

33. Διαζύγιον Κωνσταντίνου Βλασοπούλου τοῦ ἀπὸ χωρίου Μουτάστης καὶ Ἄννης θυγατρὸς Θεοδώρου Πουτζίνου τοῦ ἀπὸ χωρίου Λιχοβίστης. Ἀρχ. «Τῷ χρόνοις ἐπὶ ε'», φ. 59β. Coxe. Catal. cod. Bodle. σ. 224.

34. (Ἰωάννου Ναυπάκτου) πρᾶξις περὶ τῆς προικὸς Ἄννης θυγατρὸς τοῦ πανσεβάστου πρωτοκεντάρχου Ἰωάννου τοῦ Κασταμονίτου, συζευχθείσης τῷ μεγαλοδοξοτάτῳ Ἀλεξίῳ τῷ Πυρρῷ, καὶ περὶ τῆς προικὸς Ἑλένης Μελισσηνῆς τῆς συζευχθείσης τῷ πανσεβάστῳ Ἰσαακίῳ τῷ Ταρωνᾷ καὶ κατὰ διαθήκην μέρος τῆς προικὸς αὐτῆς καταλιπούσης τῇ μητροπόλει Ναυπάκτου. Ἀρχ. «Σοφῶς οἱ νομοθέται», φ. 60β. Ἐν τῷ κώδικι Πετρουπόλεως CCL ἐπιγράφεται «σημείωμα γεγονὸς ἐπὶ τῇ μέσον τοῦ πρωτοκεντάρχου καὶ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ ὑποθέσει». Β. Βασιλιεύσκη. описаніе Порфиріевскаго сборника византійскихъ документовъ, ἐν Πετρουπόλει 1885, σ. 5.

35. Πρᾶξις περὶ τοῦ διαζυγίου Στεφάνου στρατιώτου τοῦ Μαυρομανίκου, γήμαντος Ἀρχοντὼ θυγατέρα Βασιλείου τοῦ Κλωστοῦ. Ἀρχ. «Αἰτίαι παρὰ τοῖς νόμοις». φ. 61β.

36. Πρᾶξις περὶ τοῦ διαζυγίου Εἰρήνης τῆς τοῦ Βατᾶ καὶ

τοῦ ἀνάνδρου συζύγου αὐτῆς Στεφάνου τοῦ σκυτέως. Ἀρχ. «Ἡ νομικὴ παρατήρησις», φ. 62β.

37. Ἀπόκρισις εἰς ἐρώτημα ἱερέως ἀπὸ Πατρῶν παραγενομένου εἰς Ναύπακτον. Ἀρχ. «Πολλαὶ τῶν ἐρωτηματικῶν», φ. 63. Κῶδ. Πορφυρ., φ. 54.

38. Σημείωμα κρισιμόγραφον περὶ τῆς μεταξὺ Κωνσταντίνου τοῦ Δούκα καὶ τοῦ μητροπολίτου Ναυπάκτου ἀποκαταστάσης εἰρήνης, συνταχθὲν ἐπὶ παρουσίᾳ ἀρχιερέων, ὡς τοῦ Θερμοπυλῶν Μιχαὴλ καὶ ἑτέρων. Ἀρχ. «Πολλὰ πολλοῖς ἐποίησεν», φ. 64β.

39. Σημείωμα περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἐν Βονδίτζῃ Συμεὼν Σγουροπούλου. Ἀρχ. «Ἡ τοῦ σώματος ἡμῶν», φ. 66. Κῶδ. Πορφυρίου, φ. 15.

40. Σημείωμα περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ Ἀλεξίου τοῦ Πεδιαδίτου. Ἀρχ. «Νόμοις τὸν ἀνθρώπινον βίον», φ. 67. Κῶδ. Πορφ. φ. 21.

41. Ἀνωνύμου ἀκέφαλον ἰαμβικὸν ποίημα, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὅπου τὰ πάντα κυκεὼν εἶναι θέλει», φ. 68β.

42. «Εἰς τὸν μέγαν Γρηγόριον τὸν θεολόγον στίχοι, ὅτε καὶ τὸν λόγον ἐποίησεν ὁ κῦρ Ἰωάννης ὁ Κασταμονίτης». Ἀρχ. «Χριστωνυμοῦντες ἄνδρες», φ. 70.

43. Σιγίλλιον ἡγουμενείας εἰς Τιμόθεον Πολύλογον τὸν ἱερομόναχον, ἵνα διοικῇ τὸ μοναστήριον τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ Κρεμαστοῦ, ὅπερ «ὁ μεγαλυπέροχος δοὺξ τῆς Ἐπισκέψεως Ἀχελῴου κῦρ Νικόλαος ὁ Γοριανίτης» ἐξησφάλισε θανόντος Θεοδοσίου τοῦ Ζικχίου. Ἀρχ. «Ἀποβραβεύουσι μὲν τοῖς ἐπισκόποις», φ. 71. Κῶδ. Πορφ. φ. 16.

44. Ἔκδοσις εἰς τὸν δομέστικον τῶν ψαλτῶν Ἰωάννην τὸν Ὁπλίτην τοῦ κατὰ τὸν Βοσώστην ἐκκλησιαστικοῦ περιβολίου, ἐπὶ νομῇ καὶ χρήσει (ἰουλ. 1227). Ἀρχ. «Ἐξεδόθη παρ' ἡμῶν ἐν Καβχῇ», φ. 72β.

45. «Σημείωμα περὶ οἰκήσεως τόπου». Ἀρχ. «Ἐγένετο μὲν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε», φ. 73.

46. Σημείωμα περὶ τῶν κατὰ Θωμᾶ ἀρχιερέως Δρυϊνουπό-

λεως ἐγγράφων αἰτιάσεων τῶν κληρικῶν αὐτοῦ, ἤτοι τοῦ μεγάλου οἰκονόμου Γεωργίου, τοῦ σκευοφύλακος Στεφάνου, τοῦ πρωτοπαπᾶ Μιχαήλ, τοῦ διακόνου Ἰωάννου, τοῦ διακόνου Κανάκη, τοῦ διακόνου Γεωργίου τοῦ Γαληνοῦ καὶ ἑτέρου διακόνου. Ἀρχ. «Πολλοὶ τῶν ὑπὸ ἀρχάς», φ. 74. Κῶδ. Πορφ. φ. 17.

47. Ἔνταλμα δι᾽ οὗ ἀνατίθεται Γεωργίῳ τῷ Τζιμισχῇ ἡ ἐφορεία καὶ ἐπιτήρησις τῆς μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ἐλεούσης, ἐν τῷ Δρουγγαρίῳ διακειμένης. Ἀρχ. «Ὁ τῆς ἐφορείας λόγος», φ. 75. Κῶδ. Πορφ. φ. 18. Cod. Baroc. 131, φ. 320.

48. Ἐπιστολὴ ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐγὼ καὶ πρὸ τοῦ εἰς ἱερόν», φ. 75. Κῶδ. Πορφ., φ. 16.

49. Ἔγγραφον ἀτελὲς κατὰ τοῦ παρανομοῦντος Μιχαὴλ τοῦ Πλαστηροῦ, χαρτοφύλακος Ναυπάκτου. Ἀρχ. «Παράλογος οὐκ οἶδα», φ. 76β. Κῶδ. Πορφ., φ. 24.

50. Ἐπιστολαὶ ὧν αἱ ἀρχαί· «Εὖγέ σοι τῆς ῥοπῆς» (κῶδ. Πορφ. φ. 42), «Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου», φ. 77β.

51. Ἐπιστολαὶ ὧν αἱ ἀρχαί· «Λέγουσιν οἱ πολλοὶ» (κῶδ. Πορφ. φ. 77), «Τὸ τῆς μνήμης πινάκιον», «Ἀναζητεῖ σε ὁ λόγος», φ. 78.

52. Ἐπιστολὴ τοῦ Ναυπάκτου πρὸς βασιλέα, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἡμέρα μία μέγιστε βασιλεῦ», φ. 79β. Κῶδ. Πορφ. φ. 62.

53. Λύσις ὅρκου τῆς «εὐγενεστάτης κυρᾶς Θεοδώρας τῆς Μαυροδουκαίνης», φ. 80. Κῶδ. Πορφ., φ. 63.

54. Ἐπιστολὴ ἧς ἡ ἀρχή· «Δέσποτά μου καὶ ἡγουμενέ μου», φ. 80β.

55. Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ἰωαννίνων, ἧς ἡ ἀρχή· «Τὰ ἐν πάσῃ τῇ ἐνορίᾳ σου», φ. 81β.

56. «Πρός τινα ὑβριστὴν καὶ κατήγορον». Ἀρχ. «Ἀγχοῦ σοι τὸ τέλος Ἰατρόπωλε», φ. 83β.

57. Κυρίλλου μητροπολίτου Σίδης ἐπιστολὴ πρὸς οἰκουμενικὸν πατριάρχην, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐγὼ μὲν ὦ δέσποτα ἅγιε», φ. 86.

58. (Ἰωάννου Ναυπάκτου πρὸς τὸν Ἀθηνῶν Μιχαὴλ Χω-

νιάτην). Ἀρχ. «Ἐπῆλθέ μοι, θειότατε δέσποτα», φ. 86β. Κῶδ. Πορφ., φ. 4.

59. Ἐπιστολὴ ἧς ἡ ἀρχή· «Εἰς ὑγείαν σοι τὰ καθάρσια», φ. 87. Κῶδ. Πορφ., φ. 15.

60. Πρὸς τὸν Ἀθηνῶν. Ἀρχ. «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι», φ. 87β.

61. Ἑτέρα ἧς ἡ ἀρχή· «Ταὐτόν τι τάχα», φ. 88.

62. Πρὸς τὸν Δυρραχίου. Ἀρχ «Ἐμὲ δὲ εἴ τις ἔροιτο», φ. 88β.

63. Ἐπιστολαὶ δύο ὧν αἱ ἀρχαί· «Τὸ μὲν νοῆσαι» (κῶδ. Πορφ. φ. 11), «Στενόν μοι τὸ γράμμα», φ. 89.

64. Πρὸς τὸν Βουλγαρίας Δημήτριον. Ἀρχ. «Καυτῆρα τῇ Ἀχρίδι», φ. 89β. Κῶδ. Πορφ., φ. 11β.

65. Ἐπιστολαὶ δύο ὧν αἱ ἀρχαί· «Σχηματίζων τὸν λόγον», «Οἶδά σε παρὰ πάντας», φ. 89β—90.

66. Ἐπιστολαὶ ὧν αἱ ἀρχαί· «Ὅτε μετηρχόμην τὴν ἐγκύκλιον» (Κῶδ. Πορφ. φ. 12), «Ἀλλ οὐδὲ πρώην», φ. 90β.

67. Πρᾶξις περὶ τῆς ὑπὸ τὸν Ναυπάκτου μονῆς τῆς ἁγίας Τριάδος, ἧς ἡ ἐφορεία ἀνατίθεται Ἰωάννῃ ἀρχιεπισκόπῳ Γαρδικίου. Ἀρχ. «Ἦν ποτε μοναστήριον», φ. 91.

68. (Θεοδώρου Ἀγγέλου Κομνηνοῦ τοῦ Δούκα, δεσπότου Ἠπείρου) πρόσταγμα πρὸς τὸν ἀρχιερέα Λαρίσσης ἐντελλόμενον τὴν χειροτονίαν τοῦ διακόνου Συμεὼν εἰς ἐπίσκοπον Θαυμακοῦ. Ἀρχ. «Ἁγιώτατε δέσποτα», φ. 91β.

69. Τοῦ αὐτοῦ χρυσόβουλλος λόγος (1228) ἐπιβραβευθεὶς τῇ μητροπόλει Ναυπάκτου. Ἀρχ. «Τὰ καλὰ εἰ μὲν εἰς Θεὸν ἀφορῶσι», φ. 92. Κῶδ. Πορφ. φ. 67.

70. (Ἰωάννου Ναυπάκτου) ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Δρυϊνουπόλεως, φ. 96.

71. Πρᾶξις περὶ τοῦ διαζυγίου τῆς ἑξαέτιδος Βαρεσόβης συζευχθείσης τῷ τριακοντούτῃ Κωνσταντίνῳ τῷ Βορτροῦ. Ἀρχ. «Εἶδον ἀνομίαν», φ. 97β. Cod. Barocc. 131 φ. 324.

72. Πρᾶξις περὶ Ἰωάννου Ζυγοστοπούλου οἰκήτορος Ἄρτης. Ἀρχ. «Ἔστιν ἡμῖν πρὸ πολλοῦ», φ. 97β.

73. Σημείωμα διαζυγίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἡ τῶν νόμων δόσις», φ. 98β. Κῶδ. Πορφ., φ. 25.

74. Ἕτερον οὗ ἡ ἀρχή· «Αἰτίαι μὲν ἐξ ὧν τινα», φ. 100. Κῶδ. Πορφ., φ. 21.

75. Σημείωμα οὗ ἡ ἀρχή· «Γεώργιος ὁ τοῦ Μεσημέρη», φ. 101. Κῶδ. Πορφ., φ. 22.

76. Ἕτερον οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄνδρες δύο ἐξ Ἄρτης», φύλ. 101β.

77. Προοίμιον σιγιλλίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Πᾶσαν μὲν τάξιν», φ. 103. Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον κτλ. σ. 48.

78. Διονυσίου δ' Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον περὶ τοῦ Σινᾶ (1689), οὗ ἡ ἀρχή· «Ὅτι μὲν ἐκ Θεοῦ», φ. 104β.

79. Καλλινίκου β' Κωνσταντινουπόλεως συνοδικὸν γράμμα περὶ τῆς ἐπισκοπῆς Σινᾶ (1696). Ἀρχ. «Ἐκ μὲν συνεργείας», φ. 108β. Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον κτλ. σ. 109.

80. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων γράμμα περὶ τοῦ Σιναίου ὄρους Ἰωαννικίου (1696). Ἀρχ. «Τῶν ὑπὸ χρόνων πραγμάτων», φ. 112β. Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον, σ. 112.

81. (Ἰωάννου Ναυπάκτου) συνοδικὸν ἐπὶ προβολῇ τοῦ Βαρδάνου χαρτοφύλακος Ἀθηνῶν εἰς ἀρχιερέα Κερκυραίων. Ἀρχ. «Ὁ τῆς ἐπισκοπῆς λόγος», φ. 115β. Κῶδ. Πορφ., φ. 6.

82. Ἐπιστολὴ ἧς ἡ ἀρχή· «Ὡς σπαρτίον κόκκινον», φ. 118β.

83. Ἑτέρα ἀρχομένη ἀπὸ τῶν λέξεων· «Ἕως καὶ δεῦρο ἐσιωπήσαμεν», φ. 119.

84. Ἑτέρα ἧς ἡ ἀρχή· «Πάτερ φιλόσοφε», φ. 119. Cod. Baroc. 131, φ. 324.

85. Ἕτεραι τρεῖς, ὧν αἱ ἀρχαί· «Ἡ μὲν φωνή φησι», «Ὅταν ἀπίδω» (κῶδ. Πορφ. φ. 8), «Ἰλλυριόθεν τὸ γράμμα» (κῶδ. Πορφ. φ. 9), φ. 119β.

86. Ἐπιτίμιον φόνου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐλθὼν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίαν», φ. 120. Κῶδ. Πορφ., φ. 63.

87. Ἕτερον σημείωμα, οὗ ἡ ἀρχή· «Τρεῖς ἄνδρες ἀπὸ τοῦ λεγομένου Λόγγου», φ. 121β. Κῶδ. Πορφ., φ. 64.

88. Ἐρώτησις τοῦ Βελᾶς. Ἀρχ. «Δέσποτα ἅγιε, γυνή τις». φ. 122β. Κῶδ. Πορφ., φ. 66.

89. «Τὸ ἶσον τοῦ βουλγαρικοῦ χρυσοβούλλου τοῦ ἐν τῇ τῆς Ἐλεούσης μονῇ». Ἀρχ. «Αἱ τῶν ναζιραίων», φ. 123.

90. «Τὸ ἶσον τοῦ προστάγματος τοῦ βασιλέως τοῦ κυροῦ Ἰωάννου». Ἀρχ. «Ἐπεὶ ὁ ἱερώτατος», φ. 124.

91. Ἀντωνίου ἀρχιερέως ἔγγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Τὸ τὰ τῶν ἐκκλησιῶν μὴ μειοῦν», φ. 125.

92. Ἀνωνύμου στίχοι ἰαμβικοὶ εἰς ψαλτήριον, ὧν ἡ ἀρχή· «Ἴσως βλέπων τις τήνδε τὴν σοφὴν βίβλον», φ. 125β.

93. Συμεὼν α' Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάσαφ ἱερομόναχον, συντεθεῖσα (κατὰ τὴν γ' αὐτοῦ πατριαρχίαν) παρὰ τοῦ μεγάλου ῥήτορος Μανουήλ, φ. 128.

94. Χρυσόβουλλον οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ Θεὸς τῶν θεῶν», φ. 130.

95. (Γερμανοῦ β' Κωνσταντινουπόλεως?) γράμμα οὗ ἡ ἀρχή· «Δέδοται μὲν τοῖς εὐσεβῶς βασιλεύσασιν», φ. 131. Παρέπεται ἀπόσπασμα ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων «ἡ διὰ Μωυσέως δοθεῖσα», φ. 131β.

96. Γερμανοῦ β' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα, οὗ ἡ ἀρχή· «Τὰ κατὰ τὸν Ξηρὸν ἐκεῖνον», φ. 131β.

97. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ τῇ τοῦ Ξηροῦ γυναικί. Ἀρχ. «Περὶ τοῦ ποιητέου», φ. 132.

98. «Τοῦ ἁγιωτάτου Γερμανοῦ περί τινος ἀποκαρέντος καὶ πάλιν ἀποδυσαμένου τὰ μοναχῶν». Ἀρχ. «Παρέστη τῇ ἡμῶν μετριότητι», φ. 132β.

99. (Γενναδίου Σχολαρίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως?) γράμμα ἐλεημοσύνης, οὗ ἡ ἀρχή· «Οἱ άπανταχοῦ ... Ἴσθε ἀκριβῶς πάντες ὅπως συγχωρήσει καὶ παραχωρήσει Θεοῦ ἑάλω ἡ ἀθλία Κωνσταντινούπολις, καὶ τὰ θεῖα ταύτης κατεσκάφη τεμένη καὶ τὰ ὄντα ἐκεῖνα καὶ φρικώδη μυστήρια καὶ τὰ ἅγια τοῦ Θεοῦ πάθη— ὢ φρίκη—κατερρίφη τε καὶ κατεπατήθη, καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἅπαντες εὑρεθέντες χριστιανοὶ οἱ μὲν μαχαίρᾳ ἀπέθανον, οἱ δὲ ἐν αἰχμαλωσίᾳ πικρᾷ τυγχάνουσιν, ἄλλοι δὲ εἰς τὰ τῆς γῆς πέρατα

διεσπάρησαν ὀνειδιζόμενοι θλιβόμενοι στενοχωρούμενοι κακουχούμενοι, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς, καὶ ἐν θαλάσσῃ ταλαιπωροῦντες. Ἔνιοι δὲ τούτων καὶ πικρῷ τέλει τοῦ βίου ὑπεξάγονται» κτλ.. φ. 133β.

100. Ἀνωνύμου στίχοι εἰς λουτρὸν ἐξωραϊσθὲν παρὰ Νικηφόρου προέδρου Ἡρακλείας. Ἀρχ. «Πολλῶν τὸ λουτρὸν ἀγαθῶν δωρημάτων», φ. 135.

101. Ἕτεροι στίχοι εἰς βίβλον, ὧν ἡ ἀρχή· «Ὅρα θεατὰ τὴν παροῦσαν πυκτίδα», φ. 135β.

102. «Στίχοι εἰς τοὺς λόγους Γρηγορίου τοῦ θεολόγου». Ἀρχ. «Ἔρως σ' ἔχει βλέψειν σε Μωσέως πλάκας», φ. 136.

103. Τετράστιχον εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον. Ἀρχ. «Θάλασσα βυθὸς καὶ βρύσις τῶν θαυμάτων», φ. 136.

104. Ἕτερον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον». Ἀρχ. «Ἰδοὺ μέλι θάλασσα πρᾶγμά τι ξένον», φ. 136.

105. «Τοῦ Μιτυλήνης Χριστοφόρου εἴς τινα πέμψαντα σταφυλάς». Ἀρχ. «Σὺ μέν με καρποῖς δεξιοῖς τῆς ἀμπέλου», φ. 136.

106. Ἀδήλου στίχοι ὧν ἡ ἀρχή· «Ἔπεμψας ἡμῖν ἐξ ἀγροῦ τοῦ σοῦ σῦκα», φ. 137.

107. «Ὅρκος ὃν εὗρον ἔν τινι παλαιτάτῃ βίβλῳ». Βενεδίκτου ἐπισκόπου Κεφαλληνίας 1228. Ἀρχ. «Ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς» κτλ., φ. 137β. Κῶδ. Πορφ., φ. 66β.

108. «Κωνσταντίνου τοῦ πρωτονοταρίου καὶ πρωτοβεστιαρίου τοῦ Λουκίτου ἐπιτάφιον εἰς τὸν ἐν βασιλεῦσιν ἀοίδιμον ἐκεῖνον καὶ τρισμακάριστον κύριον Ἀλέξιον τὸν μέγαν Κομνηνόν». Ἀρχ. «Τί τὸ καινὸν τοῦτο», φ. 139.

109. Ἀλεξίου αὐτοκράτορος Τραπεζοῦντος, χρυσόβουλλος λόγος ἐπιβραβευθεὶς τῇ μονῇ Σουμελᾶ. Ἀρχ. «Εἰ τεῖχος ἄρα ἑαυτοῖς», φ. 143β. J. Fallmerayer, Original-Fragmente I, σ. 92 κἑ.

110. «Ἐπιστολὴ τοῦ σοφωτάτου ῥήτορος παραμυθητικὴ πρὸς τὴν πανευγενεστάτην κυρὰν Θεοδώραν Παλαιολογίναν τὴν Ῥαούλεναν, ὅτε τὸν θάνατον ὑπεδέξατο ὁ εὐγενέστατος αὐτῆς ἀνήρ, ὁ πρωτοβεστιάριος» Ἀρχ. «Δάκρυσι καὶ οὐ μέλανι», φ. 147.

111. Περὶ τῶν κδ′ γραμμάτων. Ἀρχ. «Ὁ μὲν Παλαμήδης εὗρε γράμματα», φ. 151.

112. Σημειώσεις διάφοροι, διαθῆκαι, τύποι συστατικῶν γραμμάτων κτλ., φ. 153 κέ. Ἐκ τῶν ἐν ἀρχῇ σημειώσεων ἀντιγράφω τὰς ἑξῆς. «Ἀνεγνώσθη Γενναδίου Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς Πελοποννησίους κατὰ τῆς πολυθεΐας τοῦ Γεμιστοῦ, ὄντος δεσπότου Μανοὺλ Ῥάλη· ἡ ὑπογραφὴ δὲ εἶχεν οὕτως· "ὁ ταπεινὸς μοναχὸς Γεννάδιος καὶ ἐλέῳ θεοῦ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως».—«Ἐν ἔτει ,ζλα (1522) δεκεμβρίου λα′ ἰνδικτ. ια′ ἐγένοντο ψῆφοι ὑπὲρ πατριάρχου Κ/πόλεως, ἐπειδὴ ὁ κῦρ Θεόληπτος τῶν τῇδε μετέστη τοῦ Θεοῦ τῇ κελεύσει· ἐτέθησαν δὲ ἐν αὐταῖς πρῶτος ὁ Σερρῶν Γεννάδιος, δεύτερος ὁ Σοφίας Ἱερεμίας καὶ τρίτος ὁ Ἐφέσου Ἰωσήφ».

Τύμβος ὧδε ξένε ἀνέρα θεῖον Διονύσιον [1]
πάτραρχον κεύθει ἡμετέρων τὸ κλέος,
οὗ ἀρετὴ πολύολβος γῆν ἐπέπτατο πᾶσαν
καὶ ψυχὴ μακάρων ἀμφιπολεῖ θαλάμους.

113. Θεολήπτου α′ Κ/πόλεως συνοδικὴ πρᾶξις ἐπὶ διορθώσει τῶν τῆς ἐπαρχίας Ἀδριανουπόλεως ἐνοριακῶν ὁρίων (1518). Ἀρχ. «Πολλαὶ τῶν ἀρετῶν», φ. 153β.

114. Νήφωνος α′ Κωνσταντινουπόλεως συνοδικὴ πρᾶξις περὶ τῆς ἐπισκοπῆς Διαυλείας (1493). Ἀρχ. «Καὶ ἰατρῶν ἐκεῖνος ἄριστος», φ. 156β.

115. Νικολάου Σεκουνδινοῦ ἐπιστολὴ Ἀνδρέᾳ Καλλίστῳ. Ἀρχ. «Πρεσβεύοντι παρὰ τῷ μεγίστῳ ἀρχιερεῖ», φ. 158β. Boissonade, Anecdota graeca τ. V, σ. 377.

116. Ἔνταλμα διδόμενον εἰς πνευματικὸν πατέρα, φ. 162β.

117. Καλλινίκου β′ Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον ἐπιβραβευθὲν τῇ μονῇ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῇ ἐν τῷ χωρίῳ Κουρέζι ἱδρυθείσῃ παρὰ Ἰωάννου Κωνσταντίνου Βασσαράβα, βοεβόδα πάσης Οὐγκροβλαχίας (φεβρ. 1702). Ἀρχ. «Ἀγάπην περὶ τὰ τοῦ Θεοῦ», φ. 163.

[1] Ἐννοητέον τὸν ἐπωνυμούμενον Μουσελήμην.

118. Καλλινίκου β' Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον ἐπιβραβευθὲν τῷ Νεοκαισαρείας μητροπολίτῃ Ἰγνατίῳ περὶ τῶν χωρίων τῆς Γαράσσαρης, ἅπερ «ὁ πρὸ χρόνων εὐαριθμήτων χρηματίσας μητροπολίτης Νεοκαισαρείας κῦρ Κυπριανός», ἤδη δὲ μετατεθεὶς εἰς τὸν θρόνον Καισαρείας Καππαδοκίας», «ἐπώλησεν ἀργυρίοις ἱκανοῖς πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Χαλδίας κῦρ Γρηγόριον» (ἰουλ. 1695). Ἀρχ. «Τῶν ὅσα τῷ παρόντι», φ. 165β.

119. Παρθενίου δ' Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον ἐπιβραβευθὲν Εὐθυμίῳ ἀρχιεπισκόπῳ Χαλδίας, ἐπηρεαζομένῳ παρὰ τοῦ μητροπολίτου Τραπεζοῦντος Φιλοθέου (1661). Ἀρχ. «Οὐ μόνον ἀξιόχρεων», φ. 167.

120. Καλλινίκου β' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα πρὸς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Πωγωνιανῆς περὶ τοῦ νεοχειροτονηθέντος ἀρχιεπισκόπου Εὐθυμίου (μαρτ. 1702). Ὑπογραφαί: Καισαρείας Κυπριανός, Ἡρακλείας Νεόφυτος, Κυζίκου Κύριλλος, Νικομηδείας Παρθένιος, Ῥόδου Κωνστάντιος, Δέρκων Νικόδημος, φ. 169.

121. Τοῦ αὐτοῦ ἀγγελτικὸν τῆς χειροτονίας Εὐθυμίου ἀρχιεπισκόπου Πωγωνιανῆς, ὑποκαθιστῶντος τὸν ἀποβιώσαντα Μαλαχίαν (μαρτ. 1702), φ. 170. Ὑπογραφαὶ αἱ αὐταί.

122. Παρθενίου δ' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα πρὸς τὸν μητροπολίτην Ἡρακλείας, ὅπερ ἀναγγέλλει τὴν καθαίρεσιν τοῦ ἱεροδιακόνου Λαυρεντίου διὰ φαύλην διαγωγήν· τοῦτον δὲ γράφει συνοδικῶς ὁ πατριάρχης «καὶ ἐπίτροπον κατέστησεν ὁ Δέρκων προλαβόντως ἐν τῇ αὐτῇ μητροπόλει κακῶς καὶ ἀσκέπτως, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀκαταστάτου ἐκείνου Γερασίμου πατριαρχεύοντος τότε, διὰ τὸ ἀναχωρῆσαι τὴν σὴν ἱερότητα καὶ ἀποκλῖναι τὰς ἐκείνου ἐπιβουλάς» (ἀπριλ. 1675), φ. 171. Ὑπογραφαί: Κυζίκου Μητροφάνης, Νικομηδείας Νεόφυτος, Χαλκηδόνος Ἱερεμίας, Νικαίας Δαμασκηνός, Ἀθηνῶν Ἄνθιμος, Ἰωαννίνων Κύριλλος, Ἄρτης Βαρθολομαῖος, Νεοκαισαρείας Λαυρέντιος, Μαρωνείας Ἀνανίας, Λευκάδος Θεόκλητος.

123. Μεθοδίου γ' Κωνσταντινουπόλεως ἀγγελτικὸν τῆς εἰς Ἡράκλειαν ἀφίξεως τοῦ ἤδη χειροτονηθέντος μητροπολίτου Ἡρα-

κλείας Βαρθολομαίου (φεβρ. 1668), φ. 172. Ὑπογραφαί: Κυζίκου Μητροφάνης, Νικομηδείας Νεόφυτος, Χαλκηδόνος Γαβριήλ, Ἀδριανουπόλεως Νεόφυτος, Λαρίσσης Διονύσιος, Φιλιππουπόλεως Γαβριήλ, Μιτυλήνης Γρηγόριος, Δρύστης Μακάριος, Ἀγκύρας Γεράσιμος, Μεθύμνης Μακάριος, Μαρωνείας Ἀνανίας, Δέρκων Χρύσανθος, Προικοννήσου Δανιήλ, Βιζύης Κοσμᾶς, Γάνου καὶ Χώρας Κοσμᾶς, Σοφίας Δανιήλ, Λιτίτζης Θεοδόσιος.

124. Διονυσίου δ' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα πρὸς τοὺς κληρικοὺς τῆς ἐπισκοπῆς Ῥαιδεστοῦ καὶ Πανίου (νοεμβρ. 1671), ἀγγέλλον τὴν καθαίρεσιν τοῦ ἐπισκόπου αὐτῶν Ἀθανασίου διὰ κακὴν διαγωγὴν καὶ μάλιστα ὅτι «καταλιπὼν τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ἦλθε καὶ συνεζεύχθη καὶ συνενώθη τῷ κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ τῆς ἐκκλησίας τυραννήσαντι κακο-Παρθενίῳ, καὶ ἔτρεξε συνεργὸς εἰς ὅλα τὰ ἄθεα ἐκείνου ἐπιχειρήματα, καὶ κατέδραμον ληστρικῶς τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας καὶ ἔθυσαν καὶ ἀπώλεσαν καὶ ἥρπασαν καὶ κετέκλεψαν καὶ ἔρριψαν αὐτὴν εἰς βυθοὺς χρεῶν καὶ κινδύνων βαρυτάτων» κτλ., φ. 174. Ὑπογραφαί: Ἡρακλείας Βαρθολομαῖος, Κυζίκου Μητροφάνης, Νικομηδείας Νεόφυτος, Χαλκηδόνος Ἱερεμίας, Ἀδριανουπόλεως Νεόφυτος, Ῥόδου Ἰωακείμ, Ἀθηνῶν Ἄνθιμος, Λαρίσσης Ἰάκωβος, Δρύστης Μεθόδιος, Προϊλάβου Λαυρέντιος, Φιλιππουπόλεως Γαβριήλ, Λιτίτζης Θεοδόσιος.

125. Καλλινίκου β' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς, κραταιοῦν τὸ παρ' αὐτοῖς παλαιόθεν καθιερωθὲν ψυχομερίδιον (1692). Ἀρχ. «Ἐπαινετὰ πάντως», φ. 175β.

126. Μεθοδίου γ' Κωνσταντινουπόλεως περὶ τοῦ ὀφειλομένου δοθῆναι τῷ νεοχειροτονηθέντι Ἡρακλείας μητροπολίτῃ Βαρθολομαίῳ κανονικοῦ φιλοτίμου, γράμμα πρὸς τὰς ἐπισκοπὰς Ῥαιδεστοῦ καὶ Πανίου, Καλλιουπόλεως καὶ Μαδύτων, Μετρῶν καὶ Ἀθύρας, Μυριοφύτου καὶ Περιστάσεως, Τυρουλόης καὶ Σερεντζίων (φεβρ. 1668). Συνυπέγραψε Κυζίκου Μητροφάνης.

127. Πρᾶξις ἐπὶ Νεοφύτου δ' Κωνσταντινουπόλεως εἰς ἐκλογὴν μητροπολίτου Φιλιππουπόλεως, ἧς ὁ ἀρχιερεὺς Δαμασκηνὸς

παραίτησιν ἐποιήσατο οἰκειοθελῆ καὶ ἀβίαστον, φ. 181. Ἡ πρᾶξις συνετάχθη ἐν Ἀδριανουπόλει παρόντος τοῦ πατριάρχου, ἐντὸς τοῦ ναοῦ τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου· ἐτάχθησαν δὲ πρῶτος ὁ Διδυμοτείχου Νεόφυτος, δεύτερος ὁ ἱερομόναχος Γαβριὴλ καὶ τρίτος ὁ ἱερομόναχος Ἱερεμίας (7 ἰαν. 1689).

128. Καθαιρετικὸν Νεκταρίου Τριπόδη, μητροπολίτου Ἰκονίου (1690)· «εὐθὺς γὰρ ἀπελθὼν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ δικαιώματα πάντα συνάξας, καὶ οὐδεμίαν ἄλλην πνευματικὴν κυβέρνησιν τοῦ ἐν αὐτῇ χριστωνύμου πληρώματος ποιησάμενος, οὐκ ἠθέλησε τοῦ λοιποῦ τὴν φροντίδα τῶν ἐν αὐτῇ διατελούντων χριστιανῶν ἔχειν, ἀλλ' ἀπῆλθεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κριτήριον καὶ διὰ χοτζετίου τῆς βασιλικῆς κρίσεως ἀπείπατο τοῦ εἶναι μητροπολίτης καὶ προστάτης τῆς ἐπαρχίας ταύτης, οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ τὰ κατ' ἔτος συνοδικῶς ῥιπτόμενα αὐτῷ δικαιώματα τῆς καθολικῆς ἡμῶν μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας ἀπελογίσατο», κτλ., φ. 182.

129. Καθαιρετικὸν ἀχρονολόγητον τοῦ μητροπολίτου Εὐρίπου Δανιὴλ δι' ἀπείθειαν καὶ σκληροτράχηλον γνώμην, φ. 183.

130. Νικηφόρου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας γράμμα πρὸς τὸν ὀρθόδοξον λαὸν τῆς Αἰγύπτου (ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως 1639) περὶ τῆς ἐν Βλαχίᾳ ἀποβιώσεως Μητροφάνους τοῦ Κριτοπούλου καὶ περὶ τῆς θείᾳ νεύσει προχειρίσεως αὐτοῦ εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας, φ. 185.

131. Προοίμια διαφόρων ἐγγράφων, φ. 185 κἑ.

132. Καλλινίκου β' Κ/πόλεως λύσις ἀφορισμοῦ αἰτηθεῖσα συνοδικῶς παρὰ μητροπολίτου Ἡρακλείας, «ὅτι πρὸ χρόνων ἱκανῶν χρηματίσας τις μητροπολίτης ἐν τῇ αὐτῇ μητροπόλει Ἡρακλείας Τιμόθεος ὀνόματι, οὐκ οἶδ' ὅπως συκοφαντηθεὶς ἐκεῖνος ὑπό τινων τῶν ὑποκειμένων αὐτῷ χριστιανῶν ἐπί τισι φαύλοις καὶ ἀπηγορευμένοις, ἀφορισμὸν κοινὸν ἐξεφώνησε τότε κατὰ τῶν οἰκούντων ἐκεῖσε, καὶ τοῦτο μέχρι δεκάτης γενεᾶς· καιροῦ δ' ἐξ ἐκείνου πολλοὶ ἐφωράθησαν ἄλυτοι μετὰ θάνατον μέχρι νηπίων ἀκάκων καὶ βρεφῶν, οὗ ἕνεκεν οἱ τῆς παρούσης γενεᾶς χριστιανοὶ τὴν κατ' αὐτῶν

ὁρῶντες ἀδιάκοπον ποινὴν τῷ ἐλέει προστρέχουσι τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας διὰ τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ, καὶ κλίνοντες γόνυ καρδίας προσπίπτουσιν ὀλοφυρμοῖς συνοχῇ τε μακρᾷ καὶ ἀθυμίᾳ, καὶ δέονται θεραπείας τυχεῖν» κτλ., φ. 188β. Ἀκολουθεῖ δὲ εὐχὴ συνοδικῶς ἐκφωνηθεῖσα πρὸς λύσιν τοῦ ἀφορισμοῦ.

133. (Τοῦ αὐτοῦ) σιγίλλιον ἐπιβραβευθὲν τῷ ἐν Ἀδριανουπόλει μετοχίῳ τῶν Σιναϊτῶν καὶ τῇ ἐν αὐτῷ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ὀρφανοῦ, ὅπερ κατ' αἴτησιν ἐκείνων ἐκηρύχθη πατριαρχικὸν σταυροπήγιον (1693). Ἀρχ. «Καὶ τοῦτο σὺν ἄλλοις», φ. 191.

134. (Τοῦ αὐτοῦ) γράμμα πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους χριστιανοὺς Γαλατᾶ καὶ τῶν πέριξ, δι' οὗ ἀγγέλλεται ὅτι «ἐπὶ τῆς προλαβούσης πατριαρχίας ἡμῶν» ὡρίσθησαν κεκλεισμένα κουτία δύο περιέρχεσθαι τὸ μὲν εἰς τὰς ἐκκλησίας Πόλεως, τὸ δὲ εἰς τὰς τοῦ Γαλατᾶ, καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς αὐτοπροαιρέτως ῥιπτομένην ἐλεημοσύνην ἀποστέλλειν καὶ ἐγχειρίζειν εἰς τὴν ἐν Ἄθωνι σύναξιν τὴν ἐν τῷ Πρωτάτῳ πρὸς διακυβέρνησιν τῶν ἐκεῖσε μοναστηρίων. Ἐπαναλαμβάνεται οὖν ἡ πρὸς ἐλεημοσύνην προτροπὴ (1693), φ. 192β.

135. Τοῦ αὐτοῦ κοινὸν γράμμα περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, φύλ. 194β.

136. Διονυσίου δ' Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τοὺς κληρικοὺς τῆς ἐπισκοπῆς Καλλιουπόλεως γράμμα, ἐντελλόμενον τὴν ἀπόδοσιν τῶν κανονικῶν τῆς ἐπισκοπῆς δικαιωμάτων τοῖς πατριαρχικοῖς ἐπιτρόποις, οἳ καὶ ἄδειαν ἔχουσι θεωρεῖν καὶ κρίνειν νομίμως πᾶσαν ὑπόθεσιν (μαρτ. 1673), φ. 196.

137. Τιμοθέου α' Κωνσταντινουπόλεως πρᾶξις ἐπὶ χειροτονίᾳ εἰς μητροπολίτην Νικαίας Πορφυρίου τοῦ προηγουμένου τῆς κατ' ἀντικρὺ Σωζοπόλεως μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου (ἰαν. 1613), φ. 197β.

138. Καλλινίκου β' Κωνσταντινουπόλεως πρᾶξις ἐπὶ χειροτονίᾳ Εὐθυμίου εἰς ἀρχιεπίσκοπον Πωγωνιανῆς, τοῦ τέως ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος Μαλαχίου φυσικῷ θανάτῳ τελευτήσαντος, φ. 202. Ἀρχιερεῖς σημειούμενοι ἐν τῇ πράξει: Κυπριανὸς Καισαρείας. Νεόφυτος Ἡρακλείας, Κύριλλος Κυζίκου, Παρθένιος Νικομηδείας,

Κωνστάντιος Ῥόδου, Νικόδημος Δέρκων καὶ Νεοχωρίου. Τὸ ἔγγραφον ἀτελές.

139. Τοῦ αὐτοῦ συνοδικὸν γράμμα περὶ τοῦ Σιναίου Ἀνανίου πρὸς τὸν μητροπολίτην Οὐγκροβλαχίας καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν (σεπτ. 1689), φ. 204. Ὑπογραφαί: Ἀθανάσιος Ἀντιοχείας καὶ Δοσίθεος Ἱεροσολύμων.

140. Γαβριὴλ δ' Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον περὶ τῆς ἐπισκοπῆς Βρεστένης (φεβρ. 1774). Ἀρχ. «Τῆς πολυστρόφου τῶν ὑπὸ χρόνον πραγμάτων διαφορᾶς», φ. 208β.

141. Τάξις ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀρχιερέως, φ. 212.

142. «Κεφάλαια τῆς αἱρέσεως Ἀκινδύνου καὶ Βαρλαάμ, ἅτινα ἀνετράπησαν συντετμημένως παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ σοφωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ πατριάρχου κῦρ Φιλοθέου· ἀριθμοῦνται δὲ εἰς ιδ'», φ. 215β.

143. Ἰωάννου Καρυοφύλλου τοῦ μεγάλου λογοθέτου, «ὅτι αἱ ψυχαὶ καὶ οἱ ἄγγελοι κατὰ φύσιν ἀθάνατοι». Ἀρχ. «Τὸ κατὰ χάριν καὶ τὸ χάριτι λεγόμενον», φ. 228—235.

144. Συγχωροχάρτιον ἐκφωνηθὲν «εἰς τὸν προκεκοιμημένον δοῦλον τοῦ Θεοῦ Γαβριὴλ πατριάρχην» (νοεμβρ. ἰνδικτ. α'), φ. 236. Ὑπογραφαί: Νεόφυτος Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ, Κύριλλος Κυζίκου, Παρθένιος Νικομηδείας, Κωνστάντιος Χαλκηδόνος, Νεόφυτος Φιλιππουπόλεως, Παρθένιος Σμύρνης, Νικόδημος Δέρκων.

145. «Εἰς μήνυμα πατριαρχικὸν ἀπολογία» τοῦ ἀπὸ Λαρίσσης μετατεθέντος εἰς τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον Διονυσίου δ' (1670), φ. 242.

146. «Ἄλλη ἀπόκρισις εἰς μήνυμα» (8 νοεμβ. 1671), φ. 242β.

147. «Ὁμολογία πίστεως ἣν ὀφείλουσι μεθ' ὅρκου καὶ ἰδιοχείρως ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον διδόναι ὁπόσοι περιέπεσον εἰς τὴν τοῦ λατινοφρονεῖν ὑποψίαν», φ. 244.

148. Σεβαστοῦ Κυμήνίτου «περὶ διαφορᾶς θείας οὐσίας καὶ θείας ἐνεργείας, κατὰ Λατίνων». Ἀρχ. «Οἱ Λατῖνοι φεύγοντες», φ. 248.

149. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ ἔμμετρά τινα, φ. 261.

150. Λιβανίου ἐπιστολαὶ 62, ὧν α' πρὸς Ἀρισταίνετον, ἧς

ἡ ἀρχή· «Ἔμελλές ποτε καὶ τῶν ἐν ἀρχῇ», φ. 264—293. Ἐν τέλει· «εὕρηνται παρὰ ταύτας καὶ ἕτεραι τοῦ αὐτοῦ Λιβανίου ἐπιστολαὶ τὸν ἀριθμὸν σοβ' ἐν τῇ μονῇ τῆς ἁγίας Τριάδος τοῦ Ἐσόπτρου ἐν τῇ Χάλκῃ νήσῳ· ἀναγνωσθῆναι ὅμως ἐκείνας πάσας οὐκ ἦν δυνατόν, διὰ τὸ τὴν βίβλον βραχῆναι καὶ τοὺς ἐγγεγραμμένους χαρακτῆρας ἐξαλειφθῆναι τέλεον».

151. Ἰωσὴφ Βρυεννίου ἐπιστολαὶ ις', φ. 296.

152. Συνοδικὸν γράμμα ἰνδικτ. δ' ἔτους 1699, διορίζον ἵνα ὁ μέγας ῥήτωρ Γεώργιος «ἔχῃ τὴν στάσιν καὶ καθέδραν μετὰ τὸν μέγαν χαρτοφύλακα» καὶ λέγηται κληρικὸς τῆς πρώτης πεντάδος, φ. 320β. Τὸ γράμμα δὲ συνετάχθη τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου χηρεύοντος, γνώμῃ «τῆς ἱερᾶς τῶν ἀρχιερέων συνόδου, τοῦ τε τοποτηρητοῦ καὶ τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν, τοῦ Ἀντιοχείας καὶ τοῦ Ἱεροσολύμων, καὶ τοῦ τιμιωτάτου μεγάλου λογοθέτου».

153. Καθαιρετικὸν τοῦ μητροπολίτου Δράμας καὶ Φιλίππων Ἀντωνίου (1682) δι' ἀπείθειαν καὶ καταφρόνησιν πατριαρχικῶν διαταγῶν καὶ διὰ ἱερουργίας παρανόμως γενομένας μετὰ ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ ἀργείαν, φ. 323.

154. Ἄδεια πατριαρχικὴ εἰς τὸν Ἀδριανουπόλεως μητροπολίτην Νεόφυτον (1682) ζητήσαντα ἀποδημῆσαι πρὸς τὸν αὐθέντην τῆς Οὐγκροβλαχίας «καὶ μικρόν τι παρ' ἐκείνῳ διατρῖψαι, καθ' ὅσον ὁ καιρὸς καὶ ἡ χρεία καλέσει, πρὸς ἐνδεχομένην κυβέρνησιν τῶν ἐπικειμένων» τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀδριανουπόλεως «χρεῶν καὶ βάρεων», φ. 324.

155. Κατάλογος μητροπόλεων, φ. 325.

156. Ἀποσπάσματα καὶ σημειώσεις Δοσιθέου, φ. 325β.

157. Συμφωνητικὸν συνοδικὸν κατὰ τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν ἁρπαζόντων λῃστρικῶς ἀρχιερατικοὺς θρόνους τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου (1682). Ἀρχ. «Εἰ καὶ τῶν μικρῶν συμπτωμάτων», φ. 327β.

158. Καθαίρεσις ἀχρονολόγητος Ἀθανασίου Καραβέλα ἐπισκόπου Ἱερᾶς Πέτρας, δι' ὅσα ἐνήργησε καὶ κατεφλυάρησεν ἐναντίον τοῦ Κρήτης Νεοφύτου, φ. 329.

158. Τύπος ἐνταλτηριώδους γράμματος εἰς πνευματικὸν πατέρα, φ. 330β.

159. Συνοδικὸν κατὰ Ἰωάννου Καρυοφύλλου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἁπλοῦς ὁ λόγος ἔφυ», φ. 331. Ὑπογραφαί: Καλλίνικος Κωνσταντινουπόλεως, Δοσίθεος Ἱεροσολύμων, Θεοφάνης Ἐφέσου, Κύριλλος Κυζίκου, Μελέτιος Νικομηδείας, Γαβριὴλ Χαλκηδόνος, Γρηγόριος Μιτυλήνης, Νικόδημος Δέρκων, Ζαχαρίας Βιζύης (μαρτ. 1691). Περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἐγγράφου ὅρα ἀναλ. ἱεροσολυμιτικῆς σταχυολογίας τ. Ι, σ. 300—302.

160. Ἀποσπάσματα διάφορα καὶ σημειώσεις Δοσιθέου, φ. 334.

161. Περὶ σημαδίων τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, φ. 335.

162. Πίναξ ἀναλυτικός τε καὶ ἀλφαβητικὸς τῶν ἐν τῷ κώδικι τούτῳ περιεχομένων, φ. 338—346.

277. Ἔντυπος εἰσαγωγὴ Ἀλκινόου φιλοσόφου τῶν δογμάτων Πλάτωνος (Ἐνετίῃσιν 1748), μεθ' ἣν 76 χαρτῷα φύλλα περιέχοντα ἐπιμελέστατα γεγραμμένον τὸ πονημάτιον Μελετίου Ἀθηνῶν «περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὁμιλίαν συγγράφειν». Ἀρχ. «Κεφ. α' περὶ τῶν γενικῶν διαιρέσεων τῆς ὁμιλίας. Θέλουσιν ὁμιλίαν γράφειν» κτλ.

278. Νομοκάνων ἐν κεφαλαίοις σκς', οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς» κτλ. Χαρτῷα φύλλα 123, γραφέντα τελευτώσης τῆς ΙΖ' ἑκατ. Ὕψ. 0,153 καὶ πλ. 0,104.

279. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 66. Ὕψ. 0,15 καὶ πλ. 0,10. Καθ' ἑκάστην σελίδα 17 στίχοι (0,102×0,06).

1. «Περὶ τοῦ πῶς ἐβαπτίσθησαν οἱ ἀρχαῖοι προφῆται καὶ δίκαιοι». Ἀρχ. «Οἱ μὲν ἀρχαῖοι καὶ παλαιοὶ», φ. 1.

2. «Μέρος ἱστορίας περὶ Δαυὶδ ἐκ τοῦ δευτέρου λόγου» (τῆς διόπτρας Φιλίππου μοναχοῦ). Ἀρχ. «Ὁπόταν γὰρ ἀπέκτεινε τὸν Γολιὰθ ἐκεῖνον», φ. 13.

3. «Σχόλια εἰς τὴν δαβιτικὴν βίβλον τοῦ μακαριωτάτου πατρὸς κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Βλεμμίδου». Ἀρχ. «Ψαλτήριον κυρίως ὀργάνου εἶδος», φ. 21.

4. «Περὶ Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων» κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν. Ἀρχ. «Τοῦ ἀποστόλου λέγοντος», φ. 31.

5. «Τοῦ σοφωτάτου Βαρλαὰμ λόγος περὶ τῆς τοῦ πάπα ἀρχῆς». Ἀρχ. «Οἱ περὶ τὰς ἐπιστήμας δεινοὶ», φ. 39. Migne τ. 151, σ. 1256.

6. «Ἑρμηνεία περὶ ἐρωτήσεως καὶ ἀπόκρισις». Ἀρχ. «Ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ Φίλωνος τοῦ φιλοσόφου εὗρόν τι τοιοῦτον περὶ τῶν καιρῶν τοῦ διωγμοῦ. Ἐπίσκοπός τις ἠφώρισεν πρεσβύτερον» κτλ., φ. 61.

280. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 175. Καθ' ἑκάστην σελίδα 20 στίχοι (0,11 × 0,065).

Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης, οὗ ἡ ἀρχή· «Εἰς τοὺς τριάκοντα πέντε χρόνους», φ. 1. — Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Βηρυτῷ. Ἀρχ. «Ἄρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς», φ. 20β. — Βίος καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης. Ἀρχ. «Διήγησιν ξένην», φ. 25. — «Διήγησις Ἀμμωνίου μοναχοῦ περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἁγίων πατέρων ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει καὶ τῇ Ῥαϊθοῦ». Ἀρχ. «Ἐγένετό μοι ποτὲ», φ. 35. — Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου. Ἀρχ. «Βίον καλὸν», φ. 54β. — Βίος τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐγένετο ἀνὴρ», φ. 65β. — Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Πέρσου. Ἀρχ. «Ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ», φ. 75. — Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Βονιφατίου. Ἀρχ. «Ὁ Θεὸς ὁ φιλάνθρωπος», φ. 86. — Ἐφραὶμ Σύρου «εἰς τὴν παράβασιν τοῦ δικαίου καὶ παγκάλου Ἰωσήφ». Ἀρχ. «Ὁ Θεὸς ὁ τοῦ Ἀβραὰμ», φ. 93 — Νικοδήμου εὐαγγέλιον ἀκέφαλον ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων· «ὅτι οὐδὲν πιστεύομεν ὅσον λέγεται· λέγουσιν οἱ στρατιῶται· τοσαῦτα θαυμάσια ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς» κτλ., φ. 119. — Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Νικηφόρου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἦν τις πρεσβύτερος», φ. 137β. — «Περὶ τῆς ἁγίας κορυφῆς τοῦ ἁγίου καὶ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ». Ἀρχ. «Πρὸ τοῦ μολυνθῆναι», φ. 143. — Βίος τοῦ ὁσίου Ὀνουφρίου τοῦ ἐρημίτου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν», φ. 146. — Ἀπόσπασμα τῆς ἑξαβίβλου Ἀρμενοπούλου ἐν παραφράσει, φ. 171.

281. Τεῦχος χαρτῷον (0,212 × 0,158) γραφὲν ἐν ἔτει 1547, οὗ ἐλλείπουσι τὰ πρῶτα 24 φύλλα. Καθ' ἑκάστην σελίδα 22 στίχοι (0,152 × 0,105.

1. Φιλίππου μοναχοῦ διόπτρα ἀκέφαλος μετὰ ἀποσπασμάτων διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων. Ἀρχ. «δαιρόμενος ὁ μάρτυς· ἄρα μὴ οὗτος», φ. κε'—ρϟε'.

2. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «πῶς εἰκονίζει τὸ θεῖον ὁ ἄνθρωπος». Ἀρχ. «Τὸ κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν», φ. ρϟϛ'.

3. «Διάλεξις τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐκ τοῦ πρὸς Εὐνόμιον διαλόγου». Ἀρχ. «Τί ἐστι Θεός», φ. ρϟζ'. Παρέπονται κεφάλαια περὶ διαφόρων θεολογικῶν ζητημάτων.

4. «Σπληνίου φιλοσόφου περὶ γεννήσεως ἀνθρώπου καὶ ὅθεν τρίτα ἔννατα καὶ τεσσαρακοστὰ τοῖς τεθνεῶσιν ἐπιτελοῦσι παρελθόντος τοῦ ἀνθρώπου». Ἀρχ. «Τὸ σπέρμα ἐν τῇ μήτρᾳ», φύλ. ρϟθ'.

5. Σύμβολον πίστεως, φ. σα'.

6. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας πρὸς Ἀντίοχον ἄρχοντα περὶ πλείστων καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων. Ἀρχ. «Πιστεύσαντες καὶ βαπτισθέντες», φ. ση'.

7. «Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων», φ. σξα'.

8. «Ἐρωτήματα καὶ ἀνταποκρίσεις περὶ διαφόρων κεφαλαίων γενομένων ἐκ διαφόρων προσώπων πρὸς τὸν ἀββᾶν Ἀναστάσιον, ὧν τὰς λύσεις ἐποιήσατο οὐκ ἐξ ἑαυτοῦ ἀλλ' ἐκ πείρας καὶ ἀναγνωσμάτων τῶν ἁγίων πατέρων». Ἀρχ. «Ἐρώτησις α': ἐάν τις ἄπιστος», φ. σξβ'. Ἀποκρίσεις εἰς λβ' ἐρωτήσεις μὴ σημειούμεναι ἐν τῷ παρὰ Pitra καταλόγῳ τῶν ἀναστασιακῶν πονημάτων.

9. Τύποι ἐπιστολῶν καὶ διευθύνσεων εἰς ὀφφικιούχους τῆς βυζαντινῆς περιόδου· ἐπιστολάριον ἀξιοπερίεργον, μεθ' ὃ διάφορα μικρὰ κείμενα, φ. σπ'—σϟϛ'.

10. Συναξάριον τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ (8 νοεμβρίου). Ἀρχ. «Μιχαὴλ δὲ ὁ διαπρεπέστατος», φ. σϟζ'.

11. «Εὐχὴ καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ». Ἀρχ. «Ὡς τῶν θείων ἀσωμάτων», φ. τζ'.

12. «Ἕτερον ὅμοιον τῶν οὐρανίων θ' ταγμάτων». Ἀρχ. «Ἄξιον μὴ παραδραμεῖν», φ. τθ'. Παρέπονται στιχηρὰ εἰς τὰ αὐτά.

*

13. «Στίχοι τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ». Ἀρχ. «Ὦ Μιχαὴλ ἀρχάγγελε καὶ πρῶτε τῶν ἀγγέλων», φ. τιη'.

14. «Παντολέοντος διακόνου καὶ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας διήγησις τῶν θαυμάτων τοῦ παμμεγίστου καὶ πανενδόξου Μιχαὴλ τοῦ ἀρχιστρατήγου», διῃρημένη εἰς κζ' κεφάλαια, μεθ' ἃ σημείωσις τοῦ καλλιγράφου· «ἕως ὧδε κεφ. κζ' καὶ πλέον καρδία οὐδὲν εἶχα». Λατινιστὶ παρὰ Migne τ. 140, σ. 573.

15. Πασχάλιον συνταχθὲν ἐν ἔτει 1299—1300, φ. τνγ'.

16. «Ἔτι δὲ τὸ κοντάκιον καὶ οἱ οἶκοι κατὰ ἀλφάβητον τοῦ πανενδόξου καὶ πανάγνου Νικολάου», φ. τξα'.

17. «Εὐχὴ τοῦ μεγάλου Βασιλείου λεγομένη ὑπὸ ἀρχιερέως ἢ ἱερέως ἐπὶ τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν» κτλ., φ. τξη'.

18. Παράκλησις τοῦ καλλιγράφου Ἀντωνίου ἱερομονάχου πρὸς τοὺς ἀναγνώστας ἵνα συγχωρήσωσι τὰ ἐν τῇ βίβλῳ σφάλματα, φ. τξθ'. Ἕπονται στίχοι τοῦ αὐτοῦ 36, ἐν οἷς λέγει ὅτι ἐπεράτωσε τὴν ἀντιγραφὴν τῇ 9 ἀπριλίου τοῦ 1547 ἔτους, ὥρᾳ δ'· «τὸ ἐπίκλην υἱὸς Νεοφύτου τῆς Τουρκίαις». Ἔγραψε δ' αὐτὴν «ἐν τῇ μονῇ τοῦ ταξιάρχου Μιχαήλ, εἰς χωρίον λεγόμενον Λακατάμια».

19. Σημείωσις Νικάνορος (ἐπικεκυρωμένη τῇ ὑπογραφῇ Ἀθανασίου ἱερομονάχου τοῦ καθηγουμένου τῆς μεγάλης λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα) ὁμολογοῦντος ὅτι ἠγόρασε τὴν παροῦσαν βίβλον παρὰ τῶν συγγενῶν τοῦ καλλιγράφου (Νικολοῦς, Χριστοδούλου, Ἰουλίας) καὶ ὅτι ἀφιέρωσεν αὐτὴν «εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς λαύραν τοῦ ἁγίου Σάββα σὺν ἀρχαγγέλου Μιχαήλ», ὅ ἐστιν εἰς τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις παλαιὸν μετόχιον τῶν ἁγιοσαββιτῶν, φ. τοα'.

282. Ἐξομολογητάριον ἐκ σελίδων 54, γραφὲν ἀρχομένης τῆς ΙΘ' ἑκατ. Ἀρχ. «Ἡ ἐξομολόγησις λέγεται ἐξαγόρευσις» κτλ. Ὕψ. 0,208 καὶ πλ. 0,15.

283. Μαθηματάριον χαρτῷον ἐκ φύλλων 307, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. καὶ περιλαμβάνον ἑρμηνείαν ψυχαγωγικὴν εἰς τὰ ἑξῆς διδαχθέντα κείμενα· α') Ἰγνατίου διακόνου ἔκθεσις· β') Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον· γ') Πλουτάρχου περὶ τοῦ ἀκούειν· δ') τοῦ αὐτοῦ περὶ πολυπραγμοσύνης· ε') Λουκιανοῦ ἀπο-

λογία περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων· ς') Ἡσιόδου ἔργων τὸ α' μετὰ τῆςδε τῆς σημειώσεως· «κατὰ τοὺς 1769 δεκεμβρίου ζ' ὁ μοναχὸς Αὐξέντιος ἀναψυχαγωγεῖ τὸ παρὸν ποίημα τοῦ Ἀσκραίου Ἡσιόδου» · ζ') Ἰσοκράτους πρὸς Νικοκλέα· η') Ὁμηρόκεντρα, ὧν ἐν τέλει ἀναγινώσκεται τόδε· «τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα ἐν ἔτει ,αψνγ', πόνος τοῦ Διονυσίου καὶ κανδηλάπτης». θ') Βατραχομυομαχία· ι') Ἰλιάδος α—δ. Ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,16.

284. Μαθηματάριον χαρτῷον ἐκ φύλλων 323, γραφὲν ἐπίσης ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. καὶ περιλαμβάνον ψυχαγωγικὴν ἑρμηνείαν εἰς τὰ ἑξῆς διδαχθέντα κείμενα· α') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τετράστιχα· β') Κοσμᾶ καὶ Δαμασκηνοῦ κανόνες ᾀσματικοί· γ') Λουκιανοῦ δίκη φωνηέντων· δ') Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον· ε') τοῦ αὐτοῦ πρὸς Νικοκλέα· ς') τοῦ αὐτοῦ πανηγυρικός· ζ') Πλουτάρχου περὶ παίδων ἀγωγῆς· η') Ἰλιάδος α—ε. Ὕψ. 0,212 καὶ πλ. 0,165.

285. Πραξαπόστολος βομβύκινος μετὰ συναξαρίου καὶ ἀξιολόγων τυπικῶν διατάξεων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κ/πόλεως, γραφεὶς κατὰ τὴν ΙΔ' ἑκατ. Ὕψ. 0,207 καὶ πλ. 0,15. Καθ' ἑκάστην σελίδα 18 στίχοι (0,144×0,10). Φύλλα 296. Ἐν τέλει σημείωσις τοῦ καλλιγράφου· «† τέλος [εἴ]λ[ηφ]εν ἡ [παρ]οῦσα αὕτη βίβλος ἐξ ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ τληπαθοῦς Γαλακτίωνος. Πέφυκε τῇ ἐπωνύμῳ ἀνὴρ πονηρὸς ὡς οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων, ἐκ προσενέξεως δὲ τοῦ Σολομῶντος· | ἀνὴρ θαυμαστὸς καὶ ἐλεήμων πάνυ, | φιλόπονος ὁμοῦ καὶ ἀγαθὸς τῷ τρόπῳ· | ὧν ὁ μὲν.....κε τῇ ἐπωνύμῳ | Μηνᾶς ἀναγνώστης καὶ ἁπλοῦς τῷ τρόπῳ, | θάτερα δὲ ἔνι κόλαις χλη///ειτε (?). | Τούτοις εὔχομαι ψυχῆς τε τὴν ὑγείαν, | ὁμοίως καὶ τοῦ σώματος τὴν εὐεξίαν, | κατὰ πάντα δὲ τῆς μελλούσης τρυφῆς τε | τὴν ἀίδιόν τε καὶ τὴν μακαρίαν, | οὐδέποτε ἔχουσαν ποτὲ τὸ τέλος».

286. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ σελίδων 153 καὶ 15 ἀσελιδώτων φύλλων, ἐν οἷς ἀναγινώσκονται τάδε· α') Τετράστιχον οὗ ἡ ἀρχή· «Βαρῖνος ὧδε κεῖμαι» κτλ. β') «Κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου τετράστιχα ἰαμβεῖα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥη-

θέντα ἐν τῇ παλαιᾷ πάσῃ Γραφῇ. γ') Στίχοι ἐγκωμιαστικοὶ εἰς τὸν ἐν Πάτμῳ ἱερομόναχον Παρθένιον, ὧν ἡ ἀρχή· «Δαφνηφοροῦσαι ἐξ ὄρους». — Τὸ λοιπὸν δὲ τοῦ κώδικος περιλαμβάνει ἀνωνύμως τὴν πονηθεῖσαν Νικολάῳ Μαυροκορδάτῳ συλλογὴν ἀττικῶν φράσεων. Ὕψ. 0,16 καὶ πλ. 0,11.

287. Σημειωματάριον ἡγουμένου τινὸς Ἰόππης, περιλαμβάνον σὺν ἄλλοις διηγήσεις τινὰς περὶ πραγμάτων ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἄλλοις τόποις τῆς Παλαιστίνης γενομένων μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1786 καὶ 1814. Ἐκ τῶν λοιπῶν δὲ κειμένων σημειῶ τὰ ἑπόμενα.

1. «Προσφώνημα τῇ εὐσεβεστάτῃ θεοστέπτῳ σεβαστῇ τρισμεγίστῃ καὶ φιλανθρωποτάτῃ αὐγούστῃ κυρίᾳ Αἰκατερίνῃ Ἀλεξιάδι, αὐτοκράτορι πάσης Ῥωσσίας, ἐκφωνηθὲν παρὰ Νικηφόρου ἀρχιεπισκόπου Σλαβονίου καὶ Χερσῶνος καθ' ἣν ἡμέραν ἐπὶ τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης βαθμὸν προεβιβάσθη». Ἀρχ. «Ἀποχρώντως μὲν ἔδειξεν», φ. 1.

2. «Ἐγκώμιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου ποιηθὲν παρὰ τοῦ ἐν ἐλλογίμοις Λάμπρου Φωτιάδου Ἰωαννίτου, ἐκφωνηθὲν δὲ ὑπό τινος τῶν αὐτοῦ μαθητῶν πρὸς τοῦ πατριάρχου ἡμῶν κυρίου Ἀβραμίου κατὰ τὸ ͵αψπα' ἐν Βουκουρεστίῳ τῆς Βλαχίας». Ἀρχ. «Τῆς μὲν ἐπὶ τῆς ἐνεστώσης», φ. 4.

3. «Ἐγκώμιον λεγόμενον ἐν τῇ τῆς γεννήσεως τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παραμονῇ, ποιηθὲν ὑπὸ Προκοπίου ἱεροδιδασκάλου τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, τοῦ καὶ ἐμοὶ καθηγητοῦ». Ἀρχ. «Ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος», φ. 7.

4. «Παλαιφάτου περὶ ἀπίστων ἱστοριῶν». Ἀρχ. «Τάδε περὶ ἀπίστων συγγέγραπται», φ. 9 — 41. Ἐν τέλει· «͵αψπζ' ἰανουαρίου λα', ἔνδον τῆς ἑλληνικῆς κατὰ τὴν Ἱερουσαλὴμ σχολῆς ἀντεγράφη».

5. «Κυροῦ Γεωργίου τοῦ Ζηγαβηνοῦ περὶ ἀντιστοίχων καὶ περὶ τῶν ἑπτὰ φωνηέντων ποῦ δασύνονται καὶ ποῦ ψιλοῦνται». Ἀρχ. «Βούλομαι φίλε πρὸς μικρὸν», φ. 41β.

6. «Ἐπιγράμματα Παρθενίου μοναχοῦ τοῦ Θετταλοῦ» ἑπτακαίδεκα, φ. 47β.

288. Τεῦχος χαρτῷον (0,155×0,107) ἐκ φύλλων 167, γραφὲν μεσούσης τῆς ΙΖ' ἑκατ. Ἀνεπίγραφος τέχνη ῥητορικῆς, ἧς ἡ ἀρχή· «Ὥσπερ πολίταις ξυμφέρει» κτλ.

289. Τεῦχος χαρτῷον (0,152×0,102) ἐκ φύλλων 195, γραφὲν ἀρχομένης τῆς ις' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 25 στίχοι (0,115×0,07). Ἰωάννου Σχολαστικοῦ πνευματικαὶ πλάκες.

290. Συλλογὴ χαρτῴων τετραδίων διαφόρων σχημάτων, ἅτιν' ἀποτελοῦσι φύλλα 420. Σημειωτέα· α') Ψυχαγωγικὴ ἑρμηνεία εἰς διάφορα κείμενα—β') «Ἴσον γράμματος τοῦ ἐν Βηρυτῷ ῥωσσικοῦ προξένου κυρίου Κωνσταντίνου Βασιλείου πρὸς τὴν ἱερὰν ἐπιτροπήν· ἐλήφθη δὲ τῷ ,αωμα' τῇ ζ' μαΐου διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ προξένου κυρίου Νικολάου Μαραμπούτη, μέσον Ἰόππης. Βηρυτῷ τῇ 3 μαΐου 1840· μυστικὸν ἀριθ. 41», φ. 335 κέ.—γ') «Περὶ τοῦ πῶς συμβαίνει ἡ ἔκλειψις τοῦ ἡλίου, διασάφησις Νικολάου διδασκάλου Κυπρίου πρός τινα μαθητὴν καὶ φίλον αὐτοῦ» (1803 αὐγ. 10). Ἀρχ. «Ἀπορίαν τινὰ τῆς φύσεως, παῖζαδὲ λογιώτατε, βούλομαι», φ. 344.—δ') Εὐγενίου Βουλγάρεως «ἀπολογία τῆς ἀναχωρήσεως» ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν πατριάρχην Κύριλλον, κθ' ἰανουαρίου 1759. Ἐπιστολὴ ἀναφερομένη εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ «γραμματικοῦ σχολείου» ἀποχώρησιν αὐτοῦ, φ. 345 κέ. —ε') «Παροιμίαι μετὰ τῆς αὐτῶν ἐξηγήσεως εἴτ' οὖν προσαρμόσεως». Ἀρχ. «Ἅβρωνος βίος, ἐπὶ τῶν πολυτελῶν· Ἅβρων γὰρ παρ' Ἀργείοις πλούσιος» κτλ., φ. 360.—ζ') Ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον Μᾶρκον τὸν Εὐγενικόν. Ἀρχ. «Ὅλος ἐκ νεότητος», φ. 384 κέ.—ζ') Ἀνθίμου μοναχοῦ τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου αὐτόγραφος διήγησις περὶ τῆς ἐν ἔτει 1832 ἐνσκηψάσης λοιμικῆς νόσου ἐν μέσῳ τῶν ἁγιοταφιτῶν πατέρων, φ. 392.—η') Τρεῖς ὁμιλίαι εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, περὶ μεταλήψεως τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων καὶ περὶ τῆς σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ, φ. 395. Ἐν τέλει· «,αωιγ' ἐξυφάνθησαν ὑπὸ Ἰωακεὶμ τοῦ Κρητός».—θ') «Γνῶμαι ἑλληνικαὶ βραχεῖαι ῥωμαϊστὶ μεθερμηνευόμεναι», φ. 402 κέ.—ι') Λείψανον ὑπομνήματος περὶ συμβάντων ἐν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὰς πρώτας δεκαετηρίδας τοῦ νῦν

αἰῶνος, φ. 415.—ια') Ἰωακεὶμ τοῦ Κρητὸς «ἐπιφώνημα ἐν τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ».

291. Συλλογὴ τετραδίων διαφόρων σχημάτων, ἐξ ὧν σημειῶ τὰ ἑπόμενα κείμενα· α') «Τὸ α τῆς Ἰλιάδος τοῦ Ὁμήρου· ἐξήγησις· 1806 ὀκτωβρίου 29», φ. 92 κέ. — β') Ἀδήλου «εἰς τὰ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία» ἑρμηνεία, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐπειδή περ οὐδεμίαν γένεσιν», φ. 100 - 147.—γ') «Ὕλαι εἰς τὰ τῆς ῥητορικῆς προγυμνάσματα τοῦ Ἀφθονίου», φ. 156. — δ') «Φῆμαι εἰς τὰς δεσποτικὰς ἑορτάς», φ. 269.—ε') «Σύνοψις ἐκ τῶν τῆς πρώτης ἐννοίας τῆς λογικῆς τοῦ Εὐγενίου», φ. 275.— ϛ') «Ἀποσημειώσεις τινὲς εἰς τὸν περὶ βασιλείας λόγον Συνεσίου τοῦ σοφωτάτου», φ. 340.—ζ') «Διασάφησις τοῦ σοφωτάτου κῦρ Εὐγενίου τοῦ Βούλγαρεως περὶ ποῦ παράδεισος καὶ ποῦ κόλασις καὶ τί ταῦτά εἰσι». Ἀρχ. «Εἶδον τὸ ἐρώτημα», φ. 348.—η') «Τὸ ᾀδόμενον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τερερὲ τί δηλοῖ; ἑρμηνεία τοῦ σοφωτάτου Γερασίμου (Βλάχου) καὶ ἀπόδειξις περὶ τοῦ τερερὲ ὅτι καλῶς καὶ εὐλόγως ᾄδεται παρὰ τοῖς Γραικοῖς ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ» κτλ. Ἀρχ. «Πρέπει νὰ ἠξεύρωμεν», φ. 361. Συνετάχθη δὲ ἐν ἔτει 1649.—θ') «Καλαντάριον μεταγλωττισθὲν ἐξ οὐγκαρικῆς διαλέκτου», φ. 372.—ε') Ἀδήλου πρὸς ἀββᾶν Ἠλίαν ἀπόκρισις, ἐρωτήσαντα «ποῖον εἶναι τὸ αἴτιον ὁποῦ πρὸ ἑκατὸν καὶ πρὸ πεντήκοντα χρόνων εὔγαιναν ἀπὸ τὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος μαθηταὶ τοσοῦτον σεβάσμιοι καὶ ἅλατι θείῳ ἠρτυμένοι» κτλ., φ. 399.

292. Συλλογὴ τετραδίων διαφόρων σχημάτων, ἐξ ὧν σημειῶ τὰ ἑπόμενα κείμενα. α') «Ἀπολογία Προκοπίου εἴς τινας παραλόγους ἀντιρρήσεις, ἃς ὡς ἰὸν ἀσπίδος ὁ Νεόφυτος κατὰ τῆς αὐτοῦ βίβλου μανικῶς ἐξέχεεν, ἢ στηλίτευσις τῆς τοῦ Νεοφύτου κακοηθείας». Ἀρχ. «Τὸ μὲν μὴ ἀντιλέγειν ἡμᾶς», φ. 1 κέ. — β') Ἰωσὴφ Βρυεννίου παραμυθητικὸς πρὸς Κρῆτας καὶ ἄλλαι διάφοροι ἐπιστολαὶ τοῦ αὐτοῦ, φ. 12.—γ') Γερασίμου Βλάχου «τὸ ᾀδόμενον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τερερὲ τὸ δηλοῖ». Ἀρχ. «Πρέπει νὰ ἠξεύρωμεν», φ. 66.—δ') «1808 μαρτίου 10 ἐν Κύπρῳ. Κλήμης διδάσκαλος

τῆς κατὰ τὸ Ὅμοδος σχολῆς Νικολάῳ τῷ δοκησισόφῳ» ἐπιστολή, ἧς ἡ ἀρχή· «Νοῦς ἀγεωμέτρητος», φ. 77β.—ε') «Ἡ ἀμοιβαία τοῦ Νικολάου ἀπόκρισις. Τῷ κατ' ἐπίνοιαν καὶ κατὰ φαντασίαν διδασκάλῳ Κλήμεντι παραφρονεῖν». Ἀρχ. «Τὸ σκαιὸν καὶ ληρῶδές σου», φ. 76β.—ς') «Ὠδὴ γαμήλιος· Νικολάου Κυπρίου φιλοπόνημα» εἰς μβ' στίχους, ὧν ἡ ἀρχή· «Ἐδογμάτισαν τὴν ὕλην ἀρχαιότεροι σοφοί», φ. 78. — ζ') «Παροιμίαι μετὰ τῆς αὐτῶν ἐξηγήσεως εἴτ' οὖν προσαρμόσεως». Ἀρχ. «Ἄβρωνος βίος», φ. 80-102.—η') «Τοῦ ἐντίμου γάμου χάριν τῆς τοῦ κυρίου Νικολάου Νικολαΐδη θυγατρὸς μετὰ τοῦ κυρίου Νικολάου Οἰκονομίδη ἐπιθαλάμιον» Ἀριστείδου Κ. Κυπριανοῦ, οὗ ἡ ἀρχή· «Κούρη Νικολαΐς | ὕεε ῥοὰς | πρὸς σὸν νυμφίον». Ἐν τέλει· «Ἑνετίηθεν ,αωβ' αὐγούστου· ἐν Λευκοσίᾳ», φ. 104. Προτέτακται ἐπιθαλάμιον ἑξάμετρον τοῦ αὐτοῦ ἐν 12 στίχοις, ὧν ἡ ἀρχή· «Νῖκος ἀγώνυμε» κτλ. — θ') Θεματογραφία εἰς ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ἐν παραφράσει, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «Τὰ παρόντα γυμνάσματα εἰσὶ πόνημα τοῦ κῦρ Παναγιώτου Παλαμᾶ [1] τοῦ ἐν Μισολόγγῃ διδασκάλου χρηματίσαντος κατὰ Θεόδωρον», φ. 123—148. Ἐν τέλει· «ἕως ὧδε τὸ τέλος ἔχει: ,αψнε' φεβρουαρίου η' ἐν Ἄρτῃ διὰ χειρὸς ἐμοῦ Φιλοθέου ἱεροδιακόνου».—ι') Ἀδήλου διήγησις ἀτελὴς περὶ τῆς γενομένης πυρκαϊᾶς ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως τῇ 30 σεπτεμβρίου 1808, φ. 200.—ια') Μελετίου διακόνου ἐπιστολαὶ ἀρχιμανδρίτῃ Ἰωαννικίῳ (13 ἰουνίου 1803 εἰς τὴν σχολὴν Λάρνακος), Νικολάῳ Εὐπατρίδῃ, Χρυσάνθῳ ἀρχιερεῖ (12 σεπτ. 1805 εἰς Λευκοσίαν), Κωνσταντίνῳ ἀρχιεπισκόπῳ Κύπρου, εὐγενεστάτῳ σιὸρ χατζῆ-Νικολάῳ, κυρίᾳ Μαρουδιᾷ, σιὸρ Χριστοδουλάκῃ (26 ἰαν. 1807) κτλ., φ. 237.—ιβ') Πρᾶξις μεταθέσεως ἀρχιερέως [2], ὑπόμνημα ἐκλογῆς πατριάρχου Ἀντιοχείας εἰς ὑποκατάστασιν τοῦ παραίτησιν δόντος Δανιὴλ [3], καὶ «εἴδησις δι' ἀποδείξεως πρὸς τοὺς βουλομένους ἀπελθεῖν εἰς προσ-

[1] Ὅρα τὸ περὶ αὐτοῦ ἄρθρον Π. Θεσπρωτοῦ ἐν τ. ΙΖ' τῆς «Πανδώρας».

[2] Ψηφισθέντες: Γεράσιμος Δέρκων καὶ Παΐσιος Ἀμασείας.

[3] Ψηφισθέντες: Ἀνθέμιος Ἑλενουπόλεως, Νικηφόρος, Ἀρσένιος.

κύνησιν τοῦ θεοδέγμονος τάφου», ὅ ἐστιν ἐγκύκλιος οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἀπολυθεῖσα ἐπὶ Ἀνθίμου πατριάρχου Ἱεροσολύμων, φύλ. 331 κέ.

293. Συλλογὴ τετραδίων διαφόρων σχημάτων συναποτελούντων 406 φύλλα. Σημειῶ δὲ κατ' ἐκλογὴν τά ἑξῆς κείμενα· α') «Διασάφησις τοῦ κὺρ Εὐγενίου Βούλγαρη περὶ τοῦ ποῦ ὁ παράδεισος» κτλ., φ. 6. — β') Ἀδήλου περὶ τῶν καθόλου κατὰ Πλάτωνα Ἀριστοτέλη καὶ νεωτέρους. Ἀρχ. «Εἴρηται τὰς ἐπιστήμας», φ. 27. — γ') Εὐγενίου Βουλγάρεως ἐπιστολὴ τῆς 29 σεπτ. 1759, ἤτοι «ἀπολογία τῆς ἀναχωρήσεως», φ. 68. — δ') «Πρᾶξις κατὰ συντομίαν εἰς τὰς ῥητορικὰς ἑρμηνείας πρὸς τὸν εὐλαβέστατον κύριον κύριον Παΐσιον ἱερέα καὶ ἡμέτερον μαθητὴν τὸν Χοραφᾶ, ὁ ῥήτωρ Βικέντιος» (ὁ Δαμωδός). Ἐγχειρίδιον ῥητορικῆς εἰς ι' κεφάλαια, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ τῆς ῥητορικῆς τὰ μαθήματα» [1], φ. 107—130. Ἐν τέλει· «,αψμη' ἰουνίου ς'».—ε') Ἀνθίμου μοναχοῦ τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου «λόγος ἐπιβατήριος προσφωνηθεὶς τῷ μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ τῶν Ἱεροσολύμων κυρίῳ κυρίῳ Ἀθανασίῳ, ἐκφωνηθεὶς δὲ ἔνδον τοῦ ἁγιωτάτου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως», φ. 132. — ς') «Τακτικὸν τῆς ἐνορίας τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ», οὗ ἡ ἀρχή· «Παρὰ τῆς ε' οἰκουμενικῆς» [2], φ. 140. — ζ') «Σύνταξις ἑκάστης προθέσεως καὶ σημαινόμενα αὐτῶν», φ. 340. — θ') Λείψανον προσκυνηταρίου τῶν ἁγίων τόπων, περιγράφον τοὺς ἀπὸ Ὀρεινῆς μέχρι τῆς μονῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ τόπους, φ. 363—370. — ι') Ἀπόσπασμα περὶ τῶν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀναστάσεως συνηθειῶν Φράγκων Ἀρμενίων Κοπτῶν καὶ Συριάνων, φ. 387.—ια') Λείψανον ἱστορίας τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἐκ τοῦ προσκυνηταρίου Χρυσάνθου Προυσαέως, φ. 391. — ιβ') Λείψανον ὑπομνήματος περὶ τῶν ἐν Βηθλεὲμ γεγονότων μεταξὺ Ἀρμενίων καὶ Ὀρθοδόξων, φ. 399.— ιγ') «Μετάφρασις τοῦ 26 τελευταίου κεφαλαίου τοῦ α' τόμου τῶν συγγραμμάτων τοῦ κυρίου Ἀβραὰμ Γ. Νόροφ, ὅστις περιεστατω-

[1] Ἐξεδόθη ἐν Πέστῃ ἔτει 1815, ἐπιμελείᾳ δὲ Ε. Δημητριάδου. — [2] Δύο φύλλα τῆς ις' ἑκατ.

μένως ἐξιστορῶν τὰ ὅσα περιῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ καταντῶν τελευταῖον εἰς τὴν Ὀρεινὴν πόλιν Ἰούδα καὶ εἰς τὴν ἔρημον τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ἀκολουθεῖ οὕτω πως περιγράφων τὴν χώραν Μάλχα, τὴν πηγὴν τοῦ ἀποστόλου Φιλίππου καὶ τὸ μοναστήριον τοῦ τιμίου Σταυροῦ», φ. 403.

294. Τεῦχος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς κατὰ τὸ νῦν σύστημα. «Ἀρχὴ τοῦ στιχηραρικοῦ μέλους· δογματικὰ κατ' ἦχον μελοποιηθέντα παρὰ κῦρ Χρυσάφου τοῦ νέου μετὰ τῶν δοξαστικῶν αὐτῶν». Ὕψ. 0, 25 καὶ πλ. 0,172.

295. Τεῦχος χαρτῷον φιλοκάλως γραφὲν κατὰ τὴν παροῦσαν ἑκατονταετηρίδα ἐν τῇ λαύρᾳ τοῦ ἁγίου Σάββα. Ὕψ. 0,236 καὶ πλ. 0,162. Καθ' ἑκάστην σελίδα 18 στίχοι (0,18 × 0,12). Φύλ. 124.

«Ἀκολουθία τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Δωροθέου καὶ Δοσιθέου τοῦ ὑποτακτικοῦ αὐτοῦ» (ιγ' αὐγ.), ἔτι δὲ λόγοι τινὲς τοῦ ὁσίου Δωροθέου καὶ διηγήσεις ἐκ γεροντικοῦ βιβλίου. Ἐν τέλει· «τὰ παρόντα συλλεγέντα πονήματα καὶ ἀποφθέγματα τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν ὅστις θελήσῃ νουνεχῶς διελθεῖν καὶ ἀναγνῶναι πολλὴν τὴν ὠφέλειαν ἀρύσεται· θερμῶς δὲ προσευξάσθω διὰ τὸν Κύριον ὑπὲρ τοῦ γράψαντος ταῦτα οἰκτροτάτου καὶ ἀνωφελοῦς Παύλου τάχα καὶ μοναχοῦ».

296. Ἀδήλου «ἀφήγησις περὶ ἀρχῆς καὶ προόδου τῆς μουσικῆς» καὶ θεωρητικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, οὗ ἡ ἀρχή· «Τῆς μουσικῆς ἣν εἶπον συνέχειαν» κτλ. Φύλλα 43.

297. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ σελίδων 287. Ὕψ. 0,238 καὶ πλ. 0,18. (Νεοφύτου Κυπρίου) «ὑπόμνημα περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ διαφόρων χριστιανικῶν ἐθνῶν καὶ λογομαχιῶν αὐτῶν περὶ τῶν παναγίων προσκυνημάτων» μέχρις ἔτους 1844. Ἀρχ. «Ἡ ἁγία πόλις Ἱερουσαλὴμ» κτλ.

298. Τεῦχος χαρτῷον (0,238 × 0,18) ἐκ φύλλων 177, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. ὑπὸ Χρυσάνθου τοῦ Προυσαέως. Καθ' ἑκάστην σελίδα 24 στίχοι (0,19 × 0,10)· ἀνῆκε δὲ πάλαι Πέτρῳ τῷ Βυζαντίῳ.

Ξενοφῶντος Κύρου παιδεία.

299. Τεῦχος χαρτῷον (0,235×0,175) ἐκ φύλλων 250, γραφὲν ἐν ἔτει 1790. Ἔσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος σημείωσις· «καὶ τόδε ξὺν τοῖς ἄλλοις κτῆμα πέλει καὶ πόνος Κοσμᾶ τοῦ ἀπὸ Γάνου· ἐγράφη δὲ ἐν τῇ Χώρᾳ ͵αψη'»· ἐπὶ δὲ τῆς α' σελίδος ὑπάρχει τύπος σφραγῖδος τοῦ αὐτοῦ Κοσμᾶ μετὰ τοῦ ἔτους 1785. Καθ' ἑκάστην σελίδα 20 στίχοι (0,175×0,115).

«Ἑρμηνεία εἰς τοὺς ἀφορισμοὺς τοῦ Ἱπποκράτους καταστρωθεῖσα εἰς κοινὴν φράσιν παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ ἐλλογιμωτάτου διδασκάλου κυρίου Μπαλάνου Βασιλοπούλου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων κατὰ Γαληνόν». Ἐν τέλει τοῦ κειμένου· «͵αψη' νοεμ: η'».

300. Δύο χαρτῷα τεύχη συμπεπηγμένα, τὸ μὲν ἐκ φύλλων 129, τὸ δ' ἐκ σελίδων 147. Ὕψ. 0,225 καὶ πλ. 0,165. Ἐγράφησαν δ' ἀμφότερα ἐν ἔτει 1789.

α') «Λεξικὸν κατὰ τὸ ἰταλικὸν ἀλφάβητον φαρμακευτικὸν χυμικὸν τοῦ Ἰωάννου Βαπτιστοῦ Καπέλλου, περιέχον ὅλα τὰ ἰατρικὰ χυμικά τε καὶ φαρμακευτικὰ ὁποῦ εἶναι εἰς χρῆσιν τὴν σήμερον». Ἐν τέλει· «τέλος σὺν θεῷ τῆς μεταφράσεως τῶν κατὰ ἀλφάβητον ἰατρικῶν τοῦ Καπέλλου: ͵αψπθ' ἰουλίου κε': λείπεται δὲ νὰ μεταφρασθοῦν τὰ προστεθέντα ἰατρικὰ παρὰ τοῦ Καπέλλου εἰς τὴν ι' αὐτὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ τοῦ βιβλίου του τυπωθέντος ͵αψοε', ὡσαύτως καὶ τὸ ἐγχειρίδιον τὸ περὶ φαρμακολογίας, τρατάτο δέλε δρόγκε παρ' ἐκείνῳ τῷ Καπέλλῳ λεγόμενον».

β') «Καταγραφὴ ἰατρικῶν τινων κατὰ τὸν Ἰωάννην Βαπτιστὴν Καπέλλον».

301. Τεῦχος χαρτῷον (0,23×0,17) ἐκ φύλλων 278, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. Ἔσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος σημείωσις· «καὶ τόδε κτῆμα καὶ πόνος Κοσμᾶ τοῦ ἀπὸ Γάνου».

1. Ματθαίου τοῦ ἀπὸ Γανοχώρων θεματογραφία καὶ ψυχαγωγικὴ ἑρμηνεία τῶν στοιχείων α β γ τῆς Ἰλιάδος, φ. 1—264.

2. Τοῦ αὐτοῦ «θέματα διὰ στίχων ἰαμβικῶν», φ. 265 κἑ.

3. Τοῦ αὐτοῦ ἐπίγραμμα ἑξάστιχον εἰς Κωνσταντῖνον, πιθα-

νῶς τὸν μετονομασθέντα Κοσμᾶν τὸν καὶ γραφέα τῆς βίβλου. Ἀρχ. «Συντυχίας μ' ἑταίρων», φ. 273.

4. Τοῦ αὐτοῦ περὶ μέτρου ἰαμβικοῦ εἰς ἑκατὸν στίχους ἰαμβείους. Ἀρχ. «Ματθαίοιο μὲν εἰμὶ πόνος, πληρῶ δ' ἑκατοστὺν ἰαμβίων οἱ» κτλ., φ. 273β. Ἐν τέλει· «͵αψπζ' ἰουλίου ι'».

5. Τοῦ αὐτοῦ τρεῖς ἐπιστολαὶ ἰαμβικαὶ εἰς Κωνσταντῖνον, φ. 276.

6. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιγράμματα ἕνδεκα εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, εἰς τὴν Θεοτόκον, εἰς τὸν πρόδρομον Ἰωάννην, εἰς τὸν ναὸν τῆς μητροπόλεως Γάνου, εἰς τοὺς ὁσίους Ὀνούφριον καὶ Πέτρον, εἰς τὴν Ζωοδόχον Πηγήν, εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν, εἰς τοὺς ἁγίους Ἀναργύρους, εἰς τὸν τίμιον Σταυρόν, εἰς τὸν ἅγιον Προκόπιον, εἰς τὸν ἅγιον Παρθένιον καὶ ἐπιτύμβιον ἀνδρογύνου, φ. 276β—278.

7. «Ἡρωελεγεῖα εἰς τὴν Χώραν τῶν Γανοχώρων καὶ εἰς τὰς ἐν αὐτῇ πηγάς. Ἰωάννου τοῦ ἐκ Μυριοφύτου», φ. 278.

302. Τεῦχος χαρτῷον (0,24×0,175) ἐκ φύλλων 57, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 27 στίχοι (0,185×0,125). Σημείωσις· «ἐκ τῶν τοῦ Μακαρίου ἱεροδιδασκάλου Τυρναβίτου».

(Ἀναστασίου Γορδίου) «περὶ τοῦ τί ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Μωάμεθ καὶ περὶ τῶν τεσσάρων μεγάλων βασιλειῶν ἀπὸ τὸν προφήτην Δανιήλ, καὶ περὶ τῆς εἰκόνος τοῦ Ναβουχοδονόσορ». Ἀρχ. «Πολλαῖς φοραῖς βλέπωντας» κτλ.

303. Τεῦχος χαρτῷον (0,23×0,165) ἐκ φύλλων 301, γραφὲν ἐν ἔτει 1779. Καθ' ἑκαστην σελίδα 20 στίχοι (0,185×0,12).

Συμεὼν λογοθέτου «λόγοι διάφοροι περιέχοντες τῶν παθῶν πάντων κατηγορίας δι' ἐνιστόρων παραδειγμάτων» κτλ. Ἐν τέλει· «ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος αὕτη ἡ ἀθωνομαζομένη Κατάνυξις ἐν ἔτει ἀπὸ ἐνσάρκου οἰκονομίας Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ δεσπότου ͵αψοθ' μαρτίου κε', διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ταπεινοῦ Ῥῆγα τοῦ Πελοποννησίου τοῦ καὶ Δημητζαναίου· καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀθλίου, καὶ εἴ τι σφαλερὸν εὕροιτε διορθώσαντες σύγγνωτε, ὅτι ἀνθρώπινόν ἐστι τὸ σφάλλειν. Ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ». Εἶτα·

«ἔλαβε τὸν μισθὸν αὐτοῦ ὁ γράψας ὑπ' ἐμοῦ τοῦ καμαράση Χρυσάνθου».

304. Τεῦχος χαρτῷον (0,235 × 0,165) ἐκ φύλλων 55, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 25 στίχοι (0,20 × 0,115). Τὰ φύλλα 22—24 ἄγραφα.

1. Καλλινίκου πατριάρχου Κ/πόλεως «ἑρμηνεία πῶς χρεωστεῖ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ νὰ ἑτοιμάζωνται διὰ τὴν ἱεροπραξίαν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, καὶ εἰς ἀνάγκας τινὰς καὶ ἀπορίας συμβαινούσας ἐξαίφνης, καὶ πῶς γίνεται ἡ διόρθωσις αὐτῶν· μετεφράσθη ἐκ τοῦ σλοβανοῦ». Ἀρχ. «Τὰ τῆς ἁγίας ἡμῶν ἐκκλησίας μυστήρια», φύλ. 1—21.

2. Τοῦ αὐτοῦ «διδασκαλία περὶ ἐξομολογήσεως κατ' ἐρωταπόκρισιν, ὠφέλιμος διὰ τοὺς πνευματικοὺς πῶς νὰ ἐξομολογοῦν, καὶ διὰ τοὺς κοσμικοὺς πῶς νὰ ἐξομολογοῦνται». Ἀρχ. «Τὰ τῆς ἁγίας ἡμῶν ἐκκλησίας», φ. 25—55.

305. Τεῦχος χαρτῷον (0,23 × 165) ἐκ φύλλων 180, γραφὲν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΘ' ἑκατονταετηρίδος. Τὰ φύλλα 115—155 ἀφέθησαν ἄγραφα.

1. «Θεματογραφία τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει σχολῆς τοῦ ἐκ Μιτυλήνης Δωροθέου, τοῦ ἡμετέρου διδασκάλου καὶ καθηγεμόνος», φ. 1—114.

2. Τοῦ διδασκάλου κυρίου Ματθαίου μοναχοῦ Γ(α)ν(ο)χ(ω)ρ(ίτου) θέματα εἰς τὸ περὶ συντάξεως, εἰς τὰ κύρια καὶ προσηγορικά», φ. 156—180.

306. Μαθηματάριον χαρτῷον ἐκ φύλλων 144, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. καὶ περιλαμβάνον ψυχαγωγικὴν ἑρμηνείαν εἰς τὰ ἑξῆς διδαχθέντα κείμενα· α') «αἴνεσις σοφίας»· β') Λιβανίου μελέτη, ἧς ἡ ἀρχή «Οὐχ ὑπὲρ τὸν πρώην»· γ') ἑτέρα ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀλλ' εἰ καὶ χαλεπός»· δ') ἑτέρα ἀρχομένη ἀπὸ τῶν λέξεων «εἰδὼς ὑμᾶς ὦ ἄνδρες»· ε') ἑτέρα ἧς ἡ ἀρχή· «Ἦν ἄρα ὡς ἔοικεν»· ϛ') Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου ἐπιστολαί· ζ') Βασιλείου Και-

σαρείας ἐπιστολαί· η') Ἰουλιανοῦ ἐπιστολαί· θ') Ἀριστοτέλους ἐπιστολαί· ι') Διογένους καὶ Κράτητος ἐπιστολαί.

307. Τεῦχος χαρτῷον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, γραφὲν κατὰ τὴν δευτέραν δεκαετηρίδα τῆς ἐνεστώσης ἑκατ. καὶ συγκείμενον ἐκ φύλλων 139· ἐν ἔτει δὲ 1816 ἀνῆκεν ἱερεῖ τινι Μακαρίῳ.

«Ἀνθολογία στιχηραρίου σύντομος, περιέχουσα πάντα τὰ δοξαστικὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ, τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων τοῦ ὅλου χρόνου, ἥτις ἐμελουργήθη παρὰ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου κατὰ τὴν ἐθιζομένην τάξιν ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ· ἐξηγήθη δὲ ἤδη ἐσχάτως κατὰ τὸ νέον σύστημα παρὰ κυρίου Γρηγορίου λαμπαδαρίου καὶ διδασκάλου τῆς κοινῆς τοῦ γένους σχολῆς». Ἕτερον ἀντίγραφον σημειοῖ ὁ Κ. Erbiceanu ἐν τῇ ῥωμουνικῇ Rivista Teolog. τ. IV, σ. 149.

308. Τεῦχος χαρτῷον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς (0,232×0,162) γραφὲν καὶ πολυτελῶς συμπηχθὲν ἐν ἔτει 1801· σύγκειται δ' ἐκ φύλλων 279.

«Ἀνθολογία συντεθεῖσα παρὰ διαφόρων ποιητῶν», ἤτοι Πέτρου Πελοποννησίου, Πέτρου Βυζαντίου, Ἰωάννου πρωτοψάλτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Δανιὴλ πρωτοψάλτου τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, Μπαλασίου ἱερέως καὶ νομοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Ἰωάννου Κουκουζέλη, Κορώνη, Βασιλείου Στεφάνου τοῦ Βυζαντίου, Ἀρσενίου τοῦ μικροῦ, Γερμανοῦ νέων Πατρῶν, Δημητρίου δομεστίκου, Δαμιανοῦ, Μελετίου ἱερομονάχου Σιναΐτου, Ἀθανασίου πατριάρχου, Πέτρου Μπερεκέτη καὶ Παναγιώτου πρωτοψάλτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

309. Τεῦχος χαρτῷον τῆς παρούσης ἑκατ. (0,226×0,163) συγκείμενον ἐκ φύλλων 278· ἐν ἔτει δὲ 1854 ἀνῆκε τῷ Πτολεμαΐδος μητροπολίτῃ Προκοπίῳ τῷ Λεσβίῳ.

«Δοξαστικάριον σὺν θεῷ ἁγίῳ περιέχον ἅπαντα τὰ δοξαστικὰ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, τῶν τε ἑορταζομένων ἁγίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ καὶ ἄλλα τινά· ἐμμελισθὲν μὲν παρὰ Ἰακώβου πρωτοψάλτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐξηγηθὲν δὲ τανῦν κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα, τοῦ ἀρχαίου μέλους ἀδια-

φθόρου φυλαχθέντος, παρὰ Χουρμουζίου τοῦ καὶ διδασκάλου τοῦ αὐτοῦ νέου συστήματος».

310. Τεῦχος χαρτῷον τῆς αὐτῆς ἑκατ. ἐκ φύλλων 105. Ὕψ. 0,227 καὶ πλ. 0,183. Ἐπιγραφή.

«Καλεῖται δὲ αὕτη ἡ βίβλος τόμος β' τοῦ δοξαστικαρίου, μὲ τὸ νὰ περιέχῃ μόνον τὰ τοῦ τριῳδίου καὶ πεντηκοσταρίου χωρὶς τὰ ἰδιόμελα τῶν ἑσπερινῶν καὶ ἀποστίχων, ἐπειδὴ καὶ ἐγράφθησαν ἐν τῇ ἀνθολογίᾳ τοῦ ἑσπερινοῦ· ἐμελουργήθη δὲ παρὰ τοῦ μακαρίτου καὶ ἀειμνήστου κυρίου Ἰακώβου πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας· ἐξηγήθη δὲ ἐσχάτως παρὰ τοῦ κυρίου Χουρμουζίου καὶ διδασκάλου τῆς κοινῆς τοῦ γένους σχολῆς κατὰ τὸν νέον τρόπον τοῦ νέου συστήματος τῆς μουσικῆς, ἀπαραλλάκτως ἀδιαφθόρου φυλαχθέντος τοῦ ἀρχαίου μέλους».

311. Τεῦχος χαρτῷον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς (0,230× 0,172), γραφὲν ἐπίσης κατὰ τὴν αὐτὴν ἑκατ. καὶ συγκείμενον ἐκ φύλλων 214· ἐν ἔτει δὲ 1846 ἀνῆκε τῷ Πτολεμαΐδος Προκοπίῳ.

«Ἐκλογὴ ἀναγκαίων μαθημάτων τῶν παρὰ διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων συντεθέντων, ὧν χρήζουσιν ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ ὄρθρῳ τε καὶ λειτουργίᾳ· τὰ ὁποῖα ἐρανίσθησαν ἀπὸ τοὺς πέντε τόμους τῆς ἀνθολογίας τῆς νέας μουσικῆς, καὶ κατετέθησαν κατὰ τάξιν ἐν τῇ παρούσῃ βίβλῳ διὰ περισσοτέραν εὐκολίαν τῶν μεταχειριζόντων, τουτέστιν διὰ νὰ μὴ ζητοῦμεν καὶ τοὺς ῥηθέντας πέντε τόμους τῆς νέας ὅλης μουσικῆς· τῶν ὁποίων μαθημάτων, ἤτοι αὐτῆς τῆς νέας μουσικῆς, διδάσκαλοι καὶ ἐφευρεταὶ ἐστάθησαν Χρύσανθος Χουρμούζιος καὶ ὁ λαμπαδάριος Γρηγόριος».

312. Τεῦχος χαρτῷον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, ἐκ φύλλων 203 ὕψ. 0,23 καὶ πλ. 0,162.

«Ἐκλογὴ ἐκ τῶν τεσσάρων τόμων τῆς ἀνθολογίας, περιέχουσα τὰ ὅσα ἐλλείπουσι τῆς μεγίστης ἐκλογῆς, κατὰ συντομώτερον τρόπον ληφθεῖσα». Περιλαμβάνει δὲ συνθέσεις Χουρμουζίου, Ἰακώβου πρωτοψάλτου, Γεωργίου Κρητός, Ἰωάννου πρωτοψάλτου, Δανιὴλ πρωτοψάλτου, Γρηγορίου λαμπαδαρίου, Πέτρου Μπερεχέτου, Πέτρου λαμπαδαρίου, Πέτρου Βυζαντίου, Χρυσάφου λαμπαδαρίου,

Μελετίου Σιναΐτου τοῦ Κρητός, Στεφάνου «τοῦ ἡμετέρου διδασκάλου», καὶ μέλος Ἰακώβου πρωτοψάλτου προσφωνηθὲν τῷ πατριάρχῃ τῶν Ἱεροσολύμων Ἀνθίμῳ.

313. «Είρμολόγιον σὺν θεῷ ἁγίῳ τὸ καλοφωνικόν, μελουργηθὲν παρὰ διαφόρων παλαιῶν τε καὶ νέων μουσικοδιδασκάλων, ἐξηγηθὲν δὲ ἤδη ἐσχάτως ἐν ἔτει τῷ σωτηρίῳ ͵αωις', κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα, μετὰ πάσης ἐπιμελείας τοῦ ἀρχαίου μέλους ἀδιαφθόρου φυλαχθέντος, παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κυρίου Γρηγορίου λαμπαδαρίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας». Φύλλα 112 ὕψ. 0,228 καὶ πλ. 0,175.

314. Δεύτερον ἀντίγραφον τοῦ αὐτοῦ καλοφωνικοῦ εἱρμολογίου, περιέχον μεγάλα κεφαλαιώδη στοιχεῖα κεχρωματισμένα καὶ κόσμημα παριστῶν κώμην ἐπιθαλάσσιον ἐπὶ τῶν ἐρειπίων ἀρχαίας πόλεως, ἧς ἀπέναντι παρίσταται νησὶς μετὰ πύργου. Φύλλα 155 ὕψ. 0, 225 καὶ πλ. 0,178.

315. Τρίτον ἀντίγραφον ἐκ φύλλων 110, ἀνῆκον πρότερον τῷ Πτολεμαΐδος Προκοπίῳ. Ἡ ἐπιγραφὴ δὲ ἔχει οὕτως· «ἡ παροῦσα βίβλος καλεῖται εἱρμολόγιον καλοφωνικόν, ὅπερ ἐμελουργήθη παρὰ διαφόρων μελιρρύτων διδασκάλων παλαιῶν τε καὶ νέων· ἐξηγήθη δὲ τανῦν κατὰ τὸ νέον σύστημα τῆς μουσικῆς, τοῦ ἀρχαίου μέλους ἀπαραλλάκτως καὶ ἀδιαφθόρου φυλαχθέντος, παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κυρίου Γρηγορίου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ διδασκάλου τῆς κοινῆς τοῦ γένους σχολῆς τῆς ἐν Βασιλευούσῃ τῇ πόλει συστηθείσης τοῦ ῥηθέντος συστήματος κατὰ τὸ ͵αωιζ' ἀπὸ Χριστοῦ ἔτους· τοῦ ὁποίου συστήματος ἐφευρεταὶ πρῶτοι ὑπάρχουσι Γρηγόριος λαμπαδάριος, Χουρμούζιος καὶ Χρύσανθος». Ὕψ. 0, 225 καὶ πλ. 0,165.

316. Ἀναστασιματάριον ἐξ 110 φύλλων (0,231 × 0,183). «Ἡ παροῦσα βίβλος ἐμελουργήθη παρὰ Πέτρου λαμπαδαρίου κατὰ τὸ ὕφος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐξηγήθη δὲ ἤδη ἐσχάτως κατὰ τὸ νέον σύστημα τῆς μουσικῆς παρὰ Γρηγορίου λαμπαδαρίου καὶ διδασκάλου τῆς κοινῆς τοῦ γένους σχολῆς». Ἄλλο ἀντίγραφον σημειοῖ ὁ C. Erbiceanu ἐν Riv. Teol. τ. IV, σ. 150.

317. Δοξαστικάριον ἐξ 124 φύλλων (0,23×0,185). «Καλεῖται δὲ καὶ αὕτη ἡ βίβλος τόμος β′ τοῦ δοξαστικαρίου, μὲ τὸ νὰ περιέχῃ μόνον τὰ τοῦ τριῳδίου καὶ πεντηκοσταρίου· ἐμελουργήθη δὲ παρὰ τοῦ μακαρίτου καὶ ἀειμνήστου κυρίου Ἰακώβου καὶ πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας· ἐξηγήθη δὲ ἤδη ἐσχάτως παρὰ τοῦ κυρίου Χουρμουζίου καὶ διδασκάλου τῆς κοινῆς τοῦ γένους σχολῆς, κατὰ τὸν νέον τρόπον τοῦ νέου συστήματος τῆς μουσικῆς, ἀπαραλλάκτως καὶ ἀδιαφθόρως φυλαχθέντος τοῦ ἀρχαίου μέλους αὐτῶν». Ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ πρώτου φύλλου σημείωσις· «ἐκ τῶν τοῦ Ἰωάννου Πελοποννησίου πέλει».

318. «Ἀναστασιματάριον σὺν θεῷ ἁγίῳ μελουργηθὲν μὲν πρῶτον κατὰ τὸ ὕφος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας παρὰ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου, ἐξηγηθὲν δὲ ἤδη κατὰ τὸ νέον σύστημα παρὰ Γρηγορίου λαμπαδαρίου». Φύλλα 101 ὕψ. 0,225 καὶ πλ. 0,16. Σημείωσις ἰδιοκτήτου· «ἐκ τῶν τοῦ Προκοπίου πρωτοσυγκέλλου τοῦ παναγίου τάφου, τοῦ εἰς Βέρροιαν, ἀπὸ Μιτυλήνης. 1841 ἰουνίου 23».

319. Στιχηράριον ἐξ 133 φύλλων ὕψ. 0,231 καὶ πλ. 0,16. «Ἡ παροῦσα βίβλος καλεῖται καὶ λέγεται στιχηράριον, μὲ τὸ νὰ περιέχῃ μέλος στιχηραρικὸν καὶ ἀνθολογίαν στιχηραρίου, διότι εἶναι καὶ μέρος αὐτοῦ· καὶ πρῶτον ἔχει ἐκ τοῦ παλαιοῦ ἀναστασιματαρίου τοῦ κυρίου Χρυσάφου τὰ ὀκτὼ δογματικὰ καὶ τὰ ἕνδεκα ἑωθινά, καὶ ἐκ τοῦ στιχηραρίου τοῦ αὐτοῦ τὰς ὥρας τοῦ χριστουγεννῶν τῶν θεοφανείων καὶ τῆς μεγάλης παρασκευῆς, καί τινα ἄλλα δοξαστικά· ἐξηγήθη δὲ τανῦν κατὰ τὸ νέον σύστημα τῆς μουσικῆς παρὰ τοῦ κυρίου Χουρμουζίου καὶ διδασκάλου τῆς κοινῆς σχολῆς τοῦ ῥηθέντος συστήματος».

320. Τεῦχος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς κατὰ τὸ νέον σύστημα. Φύλλα 114 ὕψ. 0,23 καὶ πλ. 0,165. «Τὰ τοῦ τριῳδίου ἰδιόμελα καὶ δοξαστικὰ ἀπὸ τῶν ἀποστίχων τῶν κυριακῶν τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς καὶ τῶν τῆς μεγάλης ἑβδομάδος».

321. Δοξαστάριον κατὰ τὸ νέον σύστημα ἐξ 138 φύλλων ὕψ. 0,23 καὶ πλ. 0,18. «Δοξολογίαι παρὰ διαφόρων ποιητῶν μελοποιη-

θεῖσαι», ἤτοι Ἰωάννου πρωτοψάλτου, Πέτρου Πελοποννησίου, Γεωργίου Κρητός, Πέτρου Βυζαντίου, Χουρμουζίου, Γρηγορίου λαμπαδαρίου, Χρυσάφου, Ἰωάννου Κουκουζέλη, Δανιὴλ πρωτοψάλτου, Μελετίου Σιναΐτου τοῦ Κρητός, Ξένου Κορώνη καὶ Μπαλασίου ἱερέως.

322. Παπαδικὴ κατὰ τὸ νέον σύστημα ἐξ 136 φύλλων (0,22 × 0,16). «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τοῦ παπαδικοῦ μέλους». ἀνθολογία περιέχουσα συνθέσεις Πέτρου Μπερεκέτη, Κλήμεντος ἱερομονάχου, Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ, Γερμανοῦ νέων Πατρῶν, Μπαλασίου ἱερέως, Μανουὴλ Χρυσάφου, Ἰωάννου Κουκουζέλη, Ἀντωνίου ἱερέως καὶ νομοφύλακος, Ἰωάννου Γλυκέος, Συμεὼν Ψυρίτζη, Λασκάρεως, Θεοφάνους (cod. μητροφάνους) Καρύκη, Γρηγορίου Ἀλυάτου, Ξένου Κορώνη καὶ Ἰωάννου Κλαδᾶ.

323. Ἀνθολογία ἀκέφαλος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐξ 113 φύλλων χαρτῴων (0,232 × 0,16), γραφεῖσα ἐν ἔτει 1734 κατὰ τὸ ἑξῆς σημείωμα· «† ἡ παροῦσα βίβλος ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου λαμπαδαρίου ἐν ἔτει ͵αψλδ' ἰαννουαρίῳ». Ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ δὲ τεθησαυρισμένων συνθέσεων σημειῶ κατ' ἐκλογὴν τάςδε. Φύλλ. 90^{β} «ἐγκώμιον εἰς τὸν Μοσχοβίας (βασιλέα Πέτρον)· οἱ μὲν λόγοι κυρίου Κράλη ἱερέως, τὸ δὲ μέλος τοῦ αὐτοῦ». — Διάφορα ᾄσματα μελοποιηθέντα παρὰ Ἀρσενίου τοῦ μικροῦ, Δημητρίου δομεστίκου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Μπαλασίου ἱερέως, Δαμιανοῦ Βατοπεδινοῦ, Μελετίου Σιναΐτου, Γερμανοῦ, Πέτρου Μπερεκέτη καὶ «Παναγιώτου πρωτοψάλτου ἡμετέρου διδασκάλου».

324. Ἀκέφαλος καὶ κεκολοβωμένη ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐξ 143 φύλλων χαρτῴων (0,205 × 0,155), γραφεῖσα περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. Περιέχει δὲ συνθέσεις Μπαλασίου, Γαζῆ, Μπερεκέτη, Χρυσάφου, Γιοβάσκου Ἀθηναίου, Ἀθανασίου πατριάρχου, Ἀρσενίου τοῦ μικροῦ, Γερμανοῦ νέων Πατρῶν, παπᾶ Ἀντωνίου, Ἰωάννου λαμπαδαρίου καὶ Ἰωάννου Κουκουζέλη.

325. Τευχος χαρτῷον εἰς 8^{ον} ἐκ σελίδων 435 καὶ 26 φύλλων ἀσελιδώτων, ἐν οἷς περιέχεται ὁ τίτλος ὁ πρόλογος καὶ ὁ πίναξ τοῦ ἑξῆς βιβλίου, αὐτογράφου ὄντος· ἐν τέλει δὲ τοῦ προλόγου

σημείωσις· «ἐν τῇ κατὰ τὸ ἅγιον τοῦ Ἄθω ὄρος ἱερᾷ τοῦ Καυσοκαλυβίου σκήτῃ, ἔτει μὲν ͵αψξζ', μηνὶ δὲ μαρτίῳ». Ἐπιγραφή.

«Νομοκάνονον συλλεχθὲν ἐκ τῶν ἐν τῇ πανδέκτῃ ἱερῶν κανόνων καὶ βασιλικῶν νόμων καὶ εἰς κοινὴν ἤδη γλῶσσαν μεταφρασθὲν παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου Θεοκλήτου τοῦ Βυζαντίου, ὁμοῦ μὲ κάποιας ἑρμηνείας τῶν σχολιαστῶν τῶν κανόνων Βαλσαμὼν καὶ Ζωναρᾶ, ἔτι δὲ καὶ τοῦ Ματθαίου Βλαστάρεως». Ἐν τέλει τοῦ κειμένου· «ἐγράφη τὸ παρὸν εἰς τὴν ἱερὰν τοῦ Καυσοκαλυβίτου σκήτην παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς ταπεινοῦ Θεοκλήτου τῷ ͵αψοδ' ἔτει ὀκτωβρίου». Παρέπονται δύο ἀσελίδωτα φύλλα, περιέχοντα τὰ ἑξῆς σημειώματα· «καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις κἀμοῦ ὑπάρχει ἐμοῦ τοῦ κῦρ παπᾶ Θεοκλήτου Πολίτη Σαράφογλου, παρ' οὗ ἠγοράσθη παρ' ἡμῶν γρόσια 11 ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν καὶ στέλλεται τῷ παπᾷ Ἀρσενίῳ ἁγιοταφίτῃ διὰ τοῦ κῦρ Ἀγγελῆ. Ἀρχιδιάκονος τοῦ παναγιωτάτου Παρθένιος». — «Θεοκλήτου ἱερομονάχου Σαράφογλου Διονυσάτου, ἔτος 1775 μαρτίου 21».

326. Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐν κεφαλαίοις τθ', οὗ ἡ ἀρχή· «Πρέπει τὸν κριτὴν τουτέστι τὸν ἀρχιερέα» κτλ. Ἀπὸ φ. 193β «τακτικὸν τῆς ἐνορίας τῶν μητροπόλεων καὶ ἐπισκοπῶν τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ», οὗ ἡ ἀρχή· «Παρὰ τῆς ε' οἰκουμενικῆς» κτλ. Ἐγράφη κατὰ τὴν ΙΖ' ἑκατ. Φύλλα χαρτῷα 194 ὕψους 0,19 καὶ πλ. 0,15. Κατεχωρίσθη δὲ ἐν τοῖς ἑξῆς βιβλίοις· Γρ. Παλαμᾶ, Ἱεροσολυμιάδος σ. τοϛ'—τπβ'. Π. Νεοκλέους τὸ κανονικὸν δίκαιον κτλ., σ. 142—146.

327. Τεῦχος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς κατὰ τὸ νέον σύστημα. Φύλλα 203 ὕψ. 0,19 καὶ πλ. 0,135. «Ἀνθολογία σύντομος περιέχουσά τινα ἐκ τῶν ψαλλομένων ἐν τῇ ἱερᾷ λειτουργίᾳ χερουβικὰ καὶ κοινωνικὰ καὶ ἄλλα διαφόρων ποιητῶν», οἷον Γρηγορίου λαμπαδαρίου τοῦ Βυζαντίου, Πέτρου Πελοποννησίου, Μελετίου Σιναΐτου, Πέτρου Μπερεκέτη καὶ Δανιὴλ πρωτοψάλτου.

328. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 34 ὕψ. 0,193 καὶ πλ. 0,143· ἦν δὲ πρότερον κτῆμα Φιλοθέου ἱερομονάχου τοῦ Κυπρίου.

«Διήγησις τῆς τιμίας εἰκόνος τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν

θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας πῶς ἱστ(ορ)ήθησαν αἱ ἅγιαι αὐτῆς εἰκόνες καὶ ποῦ ἑκάστη μία ἐδόθη, καὶ ποῦ εὑρέθη ἡ εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἡ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Κύκκου (cod. κόκκου) καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν». Ἀρχ. «Γέγραπται γὰρ ἐν εὐαγγελίοις» κτλ. Ἐγράφη δὲ τῇ 20 σεπτεμβρίου 1695 διὰ τῆς ἀνορθογράφου μὲν χειρὸς Σωφρονίου ἱερομονάχου, προτροπῇ δὲ Μελετίου ἱερομονάχου καὶ καθηγουμένου τῆς μονῆς Κύκκου. Τὴν διήγησιν ταύτην μεταμορφώσας συνέγραψε κατόπιν ἐπιστημονικῶς Ἐφραὶμ ἱερομόναχος ὁ ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ μετὰ ταῦτα πατριάρχης γεγονὼς Ἱεροσολύμων· τὸ πόνημα δ' αὐτοῦ ἐξεδόθη Ἐνετίῃσι 1751 καὶ ἐπιγράφεται ὧδε· «Ἡ περιγραφὴ τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τοῦ Κύκκου. ἤτοι διήγησις περὶ τῆς ἐν Κύπρῳ ἀποκομίσεως τῆς θαυματουργοῦ ἁγίας εἰκόνος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς λεγομένης Κυκκιοτίσσης, νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα σπουδῇ μὲν καὶ προτροπῇ τῶν ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ πατέρων καὶ γερόντων τῆς συνάξεως, εἰς εὐεργεσίαν δὲ καὶ ὠφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν . . . . παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι».

329. Δύο χαρτῷα τεύχη συμπεπηγμένα ἐκ 269 φύλλων ὕψ. 0,192 καὶ πλ. 0,13.

α') Μαθηματάριον μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας εἰς τὰ ἑξῆς διδαχθέντα κείμενα· α') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ λόγοι εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν καὶ εἰς Καισάρειον· β') Βασιλείου Καισαρείας πρὸς τοὺς νέους λόγος, οὗ ἐν τέλει «͵αψπη' δεκεμβρίου 2 ἡμέρᾳ τετάρτῃ». γ') Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον· δ') Πλουτάρχου περὶ παίδων ἀγωγῆς· ε') τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀκούειν μετὰ τῆς σημειώσεως «͵αψπη' κατὰ τὰς τοῦ μαΐου 12 ἢ κατὰ τὰς 11 τὴν πέμπτην»· ς') τοῦ αὐτοῦ περὶ πολυπραγμοσύνης· ζ') Θεμιστίου περὶ φιλίας μετὰ τῆς σημειώσεως «͵αψπη' σεπτεμβρίου 11 ἡμαρ δευτέρα»· η') Γαβρίου τετράστιχα.

β') Ἀδήλου ἔμμετρον ἐγκώμιον ἀνατεθειμένον «τῷ ἐκλαμπροτάτῳ καὶ ἐνδοξοτάτῳ ἅμα δὲ εὐγενεστάτῳ συνετῷ καὶ λογιωτάτῳ μᾶλλον ἐπιφανεστάτῳ, ἔτι δὲ καὶ σοφωτάτῳ, τῆς τιμῆς τιμιωτάτῳ, ἄκρως τε χρησιμωτάτῳ περιφήμῳ ἐντιμοτάτῳ φίλῳ μου

ποθεινοτάτῳ Δελαδέτζιᾳ Φλόριᾳ τῷ ἐν τῇ Κεφαληνίᾳ». Ἀρχ. «Χριστέ μου πολυέλεε τῶν ὅλων πλαστουργέτα», φ. 262 κέ. Στίχοι 196. Παρέπονται «στίχοι ἠθικοὶ ἕτεροι τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν», ὧν ἡ ἀρχή· «Καὶ τέλος κάμνω τὸ παρὸν καὶ δὲν ἔχω πλειὸ καιρὸν», φ. 266.

330. Συλλογὴ χαρτῴων τετραδίων διαφόρων ἐποχῶν καὶ σχημάτων, ἐξ ὧν σημειῶ τὰ ἑπόμενα κείμενα· α') Ἀδήλου «ἐγκώμιον εἴτουν προσφώνημα ἐπὶ τῇ πανεκλάμπρῳ καὶ πανευτυχεῖ προόδῳ τὸ δεύτερον τοῦ ὑψηλοτάτου εὐσεβεστάτου καὶ μεγαλοπρεπεστάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγκροβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Ἀλεξάνδρου Ἰωάννου Ὑψηλάντου βοεβόδα. Εἰς τὸν πανέκλαμπρον αὐτοῦ αὐθεντικὸν θρόνον ἐν ἔπεσιν ἡρωϊκοῖς», ὧν ἡ ἀρχή· «Φέρτατε ἡγεμόνων, μέγα ἤπιε» κτλ. Στίχοι 520, φ. 1-8 καὶ 218-219. — β') «Ὀνειροκριτικὸν Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κατὰ ἀλφάβητον διὰ στίχων ἰάμβων», ὧν ἡ ἀρχή· «Ἄρχεε πρὸ πάντων καὶ παθῶν καὶ κοιλίας», φ. 220 κέ.—γ') Περὶ τερερισμοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς «ἀπόδειξις Ἐμμανουὴλ ἱερέως τοῦ Δεκάρχου καὶ Κρητὸς καὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου ταπεινοῦ κήρυκος», ἧς ἡ ἀρχή· «Οὐδένα πρᾶγμα ἡ καθολικὴ ἐκκλησία», φ. 260 κέ.

331. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 57 (0,188× 0,14)· ἦν δὲ πρότερον κτῆμα Νεοφύτου ἱερομονάχου τοῦ Μακεδόνος (1608) καὶ εἶτα Ἐφραὶμ πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

1. Ἀδήλου δύο ὁμιλίαι εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν, φ. 1.

2. Ἰλιάδος ἐκ τοῦ α στίχοι 252 μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας, φ. 12.

3. «Κυροῦ Γεωργίου τοῦ Ζηγαβηνοῦ περὶ τῶν ἑπτὰ φωνηέντων ποῦ δασύνονται καὶ ποῦ ψιλοῦνται καὶ περὶ ἀντιστοίχων. α. ε. η. ι. ο μικρόν, υ ψιλὸν καὶ ω μέγα. Τινὲς λέγουσιν ὅτι τοῦ Πτωχοπροδρόμου κυροῦ Θεοδώρου ὑπάρχουσιν, οἳ μᾶλλον οἶμαι ἀληθεύουσιν». Ἀρχ. «Βούλομαι φίλε πρὸς μικρὸν», φ. 19.

4. «Τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου πρὸς τὸν ἑαυτοῦ μαθητὴν πληρο-

φορικὴ διδασκαλία, ἀποσταλεῖσα εἰς μάθησιν τῶν ἀντιστοίχων». Ἀρχ. «Ἀπ' ἄρτι φίλε», φ. 25.

5. «Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου πρὸς τὸν ἑαυτοῦ μαθητὴν τὸν καθοδηγούμενον πάσας τὰς λέξεις». Ἀρχ. «Φίλε ἀρκεῖ σοι ἐνταυθοῖ», φ. 33.

6. «Κανὼν περὶ τῶν ἀντιστοίχων Θεοδώρου τοῦ πτωχοῦ Προδρόμου κατὰ ἀλφάβητον, ἦχος β': ἐν βυθῷ κατέστρωσε». Ἀρχ. «Ἀναφὴς καὶ ἄκτιστος», φ. 33β.

7. «Ἕτερος κανὼν κατὰ ἀλφάβητον περὶ ἀντιστοίχων, οὗ ἡ ἀκροστοιχὶς α—ω. Γαλακτίων». Ἀρχ. «Ἀεὶ τὸ ἐπίρρημα δηλοῦν», φ. 36.

8. «Ἕτερος κανὼν τοῦ αὐτοῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς α—ω. Γαλακτίων». Ἀρχ. «Ἀεὶ ὡσεὶ καὶ ὡσανεὶ», φ. 39.

9. «Ἕτερος κανὼν τοῦ αὐτοῦ», οὗ ἡ ἀκροστιχίς· «Ἑρμηνεία, ὥρμησεν ὁδόν», φ. 41β.

10. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τετράστιχα μετὰ τῆς ἑρμηνείας Νικήτα τοῦ καὶ Δαβὶδ (φύλλ. 43—50), ἧς ἡ συνέχεια συνεπληρώθη διὰ βιβλίου τυπωθέντος Ἑνετίῃσιν ἐν ἔτει 1563. E. Legrand, Bibl. hell. τ. I, σ. 314.

11. «Τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου Μάρκου πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον». Ἀρχ. «Δῶρον τοι τοῦτο», φ. 51 κἑ. Α. Π. Κεραμέως, Ἑλληνικὰ Ἀνέκδοτα, σ. 98—100.

12. Θεοδώρου διακόνου ἐπιτύμβιον ἐξ 24 στίχων εἰς Μᾶρκον τὸν Εὐγενικόν, οὗ ἡ ἀρχή· «Αὐτὸς ἄρ' ἔπτης ὦ μακάρτατε», φ. 56β.

13. «Ὁμιλία περὶ ἀχράντων καὶ ἀθανάτων μυστηρίων λεχθεῖσα παρ' ἐμοῦ ἐλαχίστου Μελετίου ἱερομονάχου Βλαστοῦ τοῦ Κρητός· τοὺς δὲ ταύτην ἀναγινώσκοντας παρακαλῶ μὴ καταγινώσκειν μου τῆς ἀμαθείας, ἀλλὰ μετὰ καθαρᾶς καρδίας ἀκούειν ταύτης τὰ λόγια· ψυχωφελῆ γὰρ ὄντα τυγχάνουσιν». Ἀρχ. «Ἕνας σπλαγχνικὸς καὶ γλυκὺς», φ. κἑ. 63. Τοῦ λογίου τούτου ἀνδρὸς οὐδὲν πόνημα ἐγινώσκετο· ἐπιστολὰς δὲ Μαργουνίου πρὸς Μελέτιον ὅρα παρὰ Lamii, Delic. erudit., 1739, σ. 296—318.

14. «Λέξεις ἐγκείμεναι τοῖς ἁγίοις εὐαγγελίοις». Ἀρχ. «Ἄννας, πηγὴ δυνάμεως», φ. 85.

332. Τεῦχος χαρτῷον (0,182 × 0,125) ἐκ φύλλων 123, γραφὲν μεσούσης τῆς ΙΖ' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 18 στίχοι (0,125 × 0,08)· ἀνῆκε δὲ πάλαι Δανιὴλ γραμματικῷ.

1. «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐρωταποκρίσεις τῆς παπαδικῆς τέχνης, περὶ σημαδίων καὶ τόνων καὶ φωνῶν καὶ πνευμάτων καὶ κρατημάτων καὶ παραλλαγῶν καὶ ὅσα ἐν τῇ παπαδικῇ τέχνῃ διαλαμβάνουσιν». Ἀρχ. «Ἐγὼ μὲν ὦ παῖδες ἐμοὶ ποθεινότατοι», φ. 1 κἑ.

2. Ἀδήλου «ἀκρίβεια κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν τῶν τόνων τῆς παπαδικῆς τέχνης». Ἀρχ. «Ἠρώτησέ τις τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· δέομαί σου διδάσκαλε διὰ τὸν Κύριον ἐξειπεῖν μοι καὶ ἑρμηνεῦσαι τὰ σημάδια» κτλ., φ. 35 κἑ.

3. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ Γαβριὴλ ἐξήγησις πάνυ ὠφέλιμος περὶ τοῦ τί ἐστι ψαλτικὴ καὶ περὶ τῆς ἐτυμολογίας τῶν σημαδίων ταύτης καὶ ἑτέρων πολλῶν χρησίμων καὶ ἀναγκαίων». Ἀρχ. «Περὶ τῆς προκειμένης ἡμῖν ὑποθέσεως», φ. 75 κἑ.

4. «Μανουὴλ τοῦ λαμπαδαρίου καὶ Χρυσάφου περὶ τῶν ἐνθεωρουμένων τῇ ψαλτικῇ τέχνῃ καὶ ὧν φρονοῦσι κακῶς τινες περὶ αὐτῶν». Ἀρχ. «Ἐμοὶ μὲν πολλάκις κατὰ νοῦν», φ. 96 κἑ.

5. Ἀδήλου «ἑρμηνεία τῶν φθορῶν ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οἴκους καὶ εἰς ταὶς δοχαίς, καὶ ἄλλα τινά». Ἀρχ. «Εἰς τὸν οἶκον τὸ ἄγγελος», φ. 114β κἑ.

6. «Ἑρμηνεία Παχωμίου ἱερομονάχου περὶ φθορῶν». Ἀρχ. «Φθορᾶς δὲ προτιθεμένης», φ. 123β.

333. Δύο χαρτῷα τεύχη συμπεπηγμένα, ἔχοντα ἐν ἀρχῇ τὴν εἰκόνα Ζώτου Ζηταράτου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, πρωτοσπαθαρίου τοῦ ἡγεμόνος Οὐγκροβλαχίας Πέτρου βοεβόδα.

α') Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐν κεφαλαίοις σϞγ', πλήρης ἀνορθογραφιῶν καὶ λήγων εἰς φ. 180, ἔνθ' ἀναγινώσκεται σημείωσις τοῦ ἀντιγραφέως «στουδίτου καὶ ἐλαχίστου Τζότζου ἀναγνώστη» (1700).

β') «Κοσμᾶ τοῦ παναγιωτάτου καὶ σοφωτάτου πατριάρχου πρώην Κωνσταντινουπόλεως, περὶ τῶν πρωτείων τοῦ πάπα ὅτι μήτε οἱ κανόνες μήτε ὁ λογαριασμὸς θέλει νὰ τὰ ἔχῃ καθὼς κρατοῦσιν οἱ Ῥωμᾶνοι, ἀλλ' ἁρπακτικῶς θέλει νὰ τὰ χρᾶται· συνετέθη δὲ ἐν ὄρει τῷ Σιναίῳ κατὰ τὸ ͵αψιζ' ἔτος τὸ σωτήριον, κατὰ μῆνα ἀπρίλιον». Ἀρχ. «Δὲν εἶναι ἄλλο διὰ τὸ ὁποῖον λέγουσιν οἱ Ῥωμᾶνοι», φ. 187—219. Ὁ πρόλογος ἀπὸ φ. 185. Βιβλιάριον αὐτόγραφον. Ἄλλα δὲ πονήματα τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου εἶδον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Καΐρῳ πατριαρχείου.

334. Λειτουργικὸν χαρτῷον καὶ φιλοκάλως γραφὲν κατὰ τὴν ΙΖ' ἑκατ. Σύγκειται δ' ἐξ 129 φύλλων (0,177 × 0,141) καὶ περιλαμβάνει τὰς λειτουργίας καὶ τὰς εἰκόνας τῶν ἁγίων Ἰωάννου Χρυσοστόμου Βασιλείου Καισαρείας καὶ Γρηγορίου Διαλόγου. Ἐν ἀρχῇ δὲ ἀναγινώσκεται ἡ φήμη Καλλινίκου μητροπολίτου Καισαρείας τῆς Φιλίππου (1645).

335. Μαθηματάριον χαρτῷον ἐκ φύλλων 196, γραφὲν ἐν ἔτει 1783 ὑπὸ Παπαγεωργοπούλου Δημητζαναίου καὶ περιλαμβάνον ψυχαγωγικὴν ἑρμηνείαν εἰς τὰ ἑξῆς διδαχθέντα κείμενα ἐν τῇ κατὰ Δημητζάναν σχολῇ· α') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν· β') τοῦ αὐτοῦ γνωμικὰ δίστιχα· γ') τοῦ αὐτοῦ τετράστιχα· δ') Φωτίου ἡ πρὸς Μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολή· ε') Θεόγνιδος γνῶμαι ἐλεγειακαί. Σημείωσις νεωτέρα ἐν ἀρχῇ· «ἐκ τῶν τοῦ Ἀθανασίου Μουνδανιώτου». Ὕψ. 0,177 καὶ πλ. 0,13.

336. Συλλογὴ τετραδίων ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς γραφέντων κατὰ τὴν ΙΗ' ἑκατ. καὶ περιλαμβανόντων α') Δανιὴλ λαμπαδαρίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καλοφωνικὸν ψαλλόμενον εἰς τὸν ἀκάθιστον, β') μαθήματα Μελετίου ἱερομονάχου Σιναΐτου τοῦ Κρητός, γ') Μπαλασίου ἱερέως φήμην εἰς τὸν Ἱεροσολύμων Χρύσανθον καὶ στίχους εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίαν τὸν τρίτον, δ') Χρυσάφου τετράφωνον καὶ μακαρισμόν, ε') Χρυσάφου τροπάριον τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ Μπαλασίου τροπάριον εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ, ϛ') Βασιλείου Στεφάνου Βυζαντίου χερουβικὰ

καὶ τροπάρια Δανιὴλ καὶ Μπαλασίου, ζ′) συνθέσεις διαφόρους Δαμιανοῦ, Μπερεκέτη, Χρυσάφου τοῦ νέου, Δημητρίου Μιτυληναίου, Ἰωακεὶμ Βιζύης, Δαμασκηνοῦ, Γερμανοῦ νέων Πατρῶν, Μπαλασίου, Ἰωάννου πρωτοψάλτου, Πετράκη καὶ Ἀντωνίου ἱερέως καὶ οἰκονόμου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

337. Τεῦχος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐξ 90 φύλλων (0,182 × 0,13). «Τὸ παρὸν ὑπάρχει κἀμοῦ Φιλήμονος μοναχοῦ τοῦ Κυπρίου τε καὶ ἁγιοταφίτου. 1813 ὠνάμην ἀργυρίοις εἰκοσιπέντε. — Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τοῦ ἀναστασιματαρίου, συντεθέντος παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου διδασκάλου κῦρ Πέτρου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, τοῦ Πελοποννησίου».

338. Τεῦχος χαρτῷον (0,175 × 0,135) ἐκ φύλλων 100, γραφὲν ἐν ἔτει 1610. Καθ' ἑκάστην σελ. 30 στίχοι (0,137×0,095)· ἦν δὲ πρότερον κτῆμα Κυρίλλου ἱερομονάχου ἁγιοταφίτου.

Ἀντωνίου μοναχοῦ τοῦ Πανδέκτου λόγοι 138. Ἀρχ. «Τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος» κτλ. Ἐν τέλει· «ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλιάριον διὰ χειρὸς ἐμοῦ ταπεινοῦ Γαυριήλου Ζαχαρίου τάχα καὶ μοναχοῦ ἐν ἔτη(-ει) ‚αχι′ ἐν μηνὶ αὐγούστῳ γ′».

339. Ἰατροσόφιον χαρτῷον (0,176 × 0,13) ἐκ φύλλων 99, γραφὲν κατὰ τὴν ις′ ἑκατ. καὶ περιλαμβάνον τὰ ἑξῆς κείμενα· α′) «Λεξικὸν τῶν ἐν τοῖς ἰατρικοῖς βιβλίοις φερομένων λέξεων κατὰ στοιχεῖον», φ. 4. Ἀρχ. «Ἄμης ἀραβιστὶ νανχοῦα καὶ ναναχοῦα· ἀμάρακον καὶ λευκάνθεμον τὸ χαμαίμηλον» κτλ. — β′) «Σκευασίαι ἀντιδότων καὶ ἱερῶν καὶ τροχισκιῶν καὶ πομάτων», φ. 20. — γ′) «Σκευασίαι τῶν ἐμπλάστρων», φ. $44^{β}$. — δ′) «Σκευασίαι τῶν ἐλαιῶν», φ. 60. — ε′) «Παύλου Αἰγινήτου ἰατροσοφιστοῦ κεφάλαιον κε′ ἐκ τοῦ ζ′ καὶ β′, τὸ ἐπιγραφόμενον περὶ ἀντιβαλλομένων». Ἀρχ. «Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φησὶν ἐπί τινος γυναικὸς κινδυνευούσης», φ. $64^{β}$. — ς′) «Σύνοψις ἐν ἐπιτόμῳ περὶ τῶν βοηθημάτων καὶ τοῦ τρόπου τῆς δόσεως αὐτῶν» κτλ. Ἀρχ. «Οὐκ ἐπὶ πάντων ἀνθρώπων τὸ αὐτὸ ὑγρόν», φ. 71. Μεταξὺ δὲ τῶν φύλλων 3 καὶ 4 φαίνεται ὅτι προϋπῆρχον πολλὰ τετράδια.

340. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ 207 φύλλων γραφὲν ἐν ἔτει 1692. Σημειώσεις· «κτῆμα εἴληφεν τοῦ ἐλαχίστου Κυριάκου τοῦ ἐκ Βάρνης χώρας ἐν τῇ Θράκῃ, 1819 ἀπριλίου ις'. — Καὶ τόδε ξὺν τοῖς ἄλλοις κτῆμα πέφυκεν Κυριάκου τοῦ ἐκ Τιβεριουπόλεως, ἡ νῦν λεγομένη Βάρνα».

«Ἐγχειρίδιον περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ἐν ᾧ καὶ περὶ σχημάτων καὶ ἰδεῶν τοῦ λόγου, συντόμως τε καὶ λίαν εὐκρινῶς μεθοδευθὲν παρὰ Ματθαίου μοναχοῦ τοῦ ἐκ Γανοχώρων, πρὸς χρῆσιν εὐχερῆ καὶ ὠφέλειαν τῶν φιλομαθῶν νέων, ἐν ἔτει σωτηρίῳ ͵αψϞβ' κατὰ μῆνα μάρτιον· ἡ γράψασα δὲ χεὶρ Κοσμᾶ τοῦ ἀπὸ Γάνου». Ἐτυπώθη ἐν Βιέννῃ τῷ 1795 ἔτει.

341. Τεῦχος χαρτῷον (0,168×0,116) ἐκ φύλλων 183, ἔχον ἐν τῇ πρώτῃ πινακίδι τὸ ἑξῆς σημείωμα τοῦ ἀντιγραφέως· «καὶ τόδε κτῆμα ἐμοῦ καὶ πόνος Κοσμᾶ τοῦ ἀπὸ Γανοχώρων, ͵αψϞδ'».

«Ἀπολλιναρίου μετάφρασις εἰς τὸν Ψαλτῆρα», ἧς ἡ ἀρχή· «Ὄλβιος οὐ πεπόρευται» κτλ.

342. Τεῦχος χαρτῷον (0,168×0,10) ἐκ φύλλων 136, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος. Ἐν ἀρχῇ σημείωσις· «Κυρίλλου καὶ τόδε ἁγιοταφίτου».

Θεοφίλου Κορυδαλλέως ἔκθεσις τῆς λογικῆς πραγματείας κατ' ἐρωταπόκρισιν. Ἀρχ. «Οὐδὲν τοῖς ἀνθρώποις» κτλ.

343. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 112, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. καὶ περικεκαλυμμένον διὰ μεμβρανίνου φύλλου ἀνήκοντος εἰς μαρτυρολόγιον τοῦ ια' αἰῶνος.

1. Ἀδήλου «λεξικὸν ἱστορικὸν περιέχον ἱστορίας τινὰς εἰς κατάληψιν συντεινούσας τῶν ψαλμῶν τοῦ Δαυίδ, μετὰ προσθήκης ἑτέρων τινῶν λέξεων». Ἀρχ. «Ἀαρὼν ὄνομα ἑβραϊκὸν ἄκλιτον παρ' Ἕλλησι».

2. Γερμανοῦ α' Κ/πόλεως «ἱστορία ἐκκλησιαστικὴ καὶ μυστικὴ θεωρία», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐκκλησία ἐστὶ ναὸς Θεοῦ, τέμενος ἅγιον, οἶκος προσευχῆς» κτλ.

344. Τεῦχος χαρτῷον (0,17×0,115), ἐκ φύλλων 182, γραφὲν μεσούσης τῆς ις' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 16 στίχοι

(0,105 × 0,065). Αὐτόγραφον πιθανῶς τοῦ συγγραφέως Παχωμίου Ῥουσάνου, περὶ οὗ ὅρα τὰς σημειώσεις Α. Μουστοξύδου ἐν Ἑλληνομνήμονι σ. 624 κἑ. καὶ Ν. Κατραμῆ φιλολογικὰ ἀνάλεκτα Ζακύνθου σ. 231 κἑ.

«Παχωμίου μοναχοῦ λόγοι δογματικοί».

α΄) «Λόγος πρῶτος· ὅτι ἔστι Θεὸς καὶ ὅτι εἷς ἐστι καὶ οὐ πολλοί, καὶ ὅτι λόγον καὶ πνεῦμα ἔχει αὐτῷ ὁμοούσια καὶ ἐξ αὐτοῦ τὴν ὕπαρξιν ἔχοντα, καὶ περὶ φύσεως καὶ ἀνθρώπων». Ἀρχ. «Ἐπειδή περ πολλοὶ τῶν θείων πατέρων», φ. 1. κἑ.

β΄) «Λόγος δεύτερος· περὶ τῆς θείας δημιουργίας καὶ τῆς τῶν πρωτοπλάστων παραβάσεως, καὶ περὶ εἰκόνος». Ἀρχ. «Ὁ Θεὸς τοίνυν σοφός», φ. 32.

γ΄) «Λόγος τρίτος· περὶ τῶν μετὰ τὴν παράβασιν, ἐξόχως δὲ περὶ τοῦ Κάϊν καὶ τῶν ὀνομασθέντων υἱῶν Θεοῦ παρὰ τῇ Γραφῇ, καὶ περὶ περιτομῆς καὶ νόμου ταυτότητος καὶ διαφορᾶς». Ἀρχ. «Ἀλλὰ μετέλθωμεν λοιπόν», φ. $56^{β}$.

δ΄) «Λόγος τέταρτος· περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐνσάρκου οἰκονομίας, ὅτι αὐτὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐσαρκώθη ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου, σάρκα λαβὼν ἐξ αὐτῆς ἔμψυχον, εἴτουν ἔχουσαν ψυχὴν λογικὴν καὶ νοεράν, φυλάξας τε ἐν αὐτῷ ἑκατέρας τὰς φύσεις ἀφθάρτους καὶ ἀδιαιρέτους μετὰ τῶν ἰδιωμάτων αὐτῶν καὶ μετὰ τὴν ἕνωσιν». Ἀρχ. «Ἄρτι τοῦ νομικοῦ χειμῶνος ἀπαλλαγέντες», φ. 76.

ε΄) «Λόγος πέμπτος· ἔτι περὶ τῆς τοῦ Κυρίου ἐνσάρκου οἰκονομίας, τοῦ τε βαπτίσματος αὐτοῦ καὶ τῆς μεταμορφώσεως, τοῦ δείπνου δῆτα τοῦ μυστικοῦ, τῆς τε σταυρώσεως καὶ ἐγέρσεως καὶ τῶν συμβάντων ἐν αὐτοῖς, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως καὶ κοινῆς ἀναστάσεώς τε καὶ ἀποκαταστάσεως» Ἀρχ. «Καιρὸς ἤδη λοιπὸν καὶ τὴν κορωνίδα τῇ θεορρημοσύνῃ ἐπιθεῖναι», φ. 110.

ϛ΄) «Τοῦ αὐτοῦ λύσεις διάφοροι κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν», ὧν ἡ ἀρχή· «Τίνος χάριν τὸν σταυρόν», φ. 151.

ζ΄) «Μηνὶ σεπτεμβρίῳ κθ΄. Ἀκολουθία ψαλλομένη εἰς τοὺς ὁσίους πατέρας τοὺς ἐν Στροφάσιν ἀναιρεθέντας, καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς παραπλήσιον τέλος λαχόντας, συντεθεῖσα δὲ παρὰ τοῦ μονα-

χοῦ Παχωμίου». Ἀρχ. «Ὦ τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν», φ. 166. Ἐξεδόθη τύποις Σ. Ῥαφτάνη ἐν Ζακύνθῳ 1863.

η') Τοῦ αὐτοῦ «ὅτι μέσον φθορᾶς καὶ ἀφθαρσίας ἐπλαστουργήθη ὁ Ἀδὰμ καὶ διὰ βρώσεως φθαρτὸς γέγονεν», φ. 180. Συλλογὴ τεμαχίων ἐκ συγγραμμάτων Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ, Χρυσοστόμου, Ἀναστασίου Σιναΐτου, Φωτίου, Γρηγορίου Θεσσαλονίκης, Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας, Ἐπιφανίου Κύπρου καὶ Ἀκακίου Καισαρείας.

345. Τεῦχος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς γραφὲν ἐν ἀρχαῖς τῆς ἐνεστώσης ἑκατονταετηρίδος. «Δοξαστικὰ κατ' ἦχον μετὰ τῶν δογματικῶν θεοτοκίων Ἰακώβου πρωτοψάλτου». Φύλλα χαρτῷα 123, ὕψους 0,175 καὶ πλ. 0,125.

346. Ἕτερον νεώτερον ἐκ φύλλων 40, περιέχον πασαπνοάρια καὶ χερουβικὰ σύντομα. Ὕψ. 0,18 καὶ πλ. 0,115.

347. Ἕτερον ἐκ φύλλων 118 ὕψους 0,168 καὶ πλ. 115. «Εἱρμολόγιον συντεθὲν παρὰ τοῦ μακαρίτου Πέτρου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, τοῦ Πελοποννησίου». Ἐν ἀρχῇ δὲ ὑπάρχει «ἐπίγραμμα ἰαμβικὸν ὡς ἐκ προσώπου τῆς βίβλου πρὸς τοὺς θεατάς».

Πέτρου μελῳδοῦ τοῦ Λάκωνος ἐξέφυν,
χειρὸς δ' ἐγεγράφην Πέτρου τοῦ Βυζαντίου,
κτῆμά τε προσπέφυκα τῷ ἐκ Τεινέδου
Μητρουφάνει, ᾧ τοῦ τέχνῃ ᾄδειν ἔρως
1809: φευρ: 10.

348. Ἕτερον ἐκ φύλλων 142 (ὕψους 0,175 καὶ πλ. 0,111) περιλαμβάνον Στεφάνου μοναχοῦ τοῦ Ξηροποταμηνοῦ χερουβικά τινα, ἕτερα Πέτρου Πελοποννησίου, «Φῶς ἱλαρὸν» τοῦ αὐτοῦ, δοξολογίας Ἰωάννου προτοψάλτου κτλ.

349. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΗ' ἑκατ. (0,168 × 0,115), περιλαμβάνον τὰ ἑξῆς κείμενα· α') Νεοφύτου τοῦ ἐξ Ἑβραίων «ἐκλογὴ τοῦ ψαλτηρίου παντός» — β') «στίχοι τινὸς ἐναρέτου ἀνδρὸς λίαν θαυμάσιοι καὶ ψυχωφελεῖς, πρὸς τὴν ἀμώμητον Θεοτόκον καθ' ἑκάστην ἐκφωνούμενοι ἐν κατανύξει»· ὧν ἡ ἀρχὴ «Χαῖρε

Μαρία ὁ ἀειλαμπής» — γ') «ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῆς πνευματικῆς καταστάσεως συγγραφὲν διὰ συντόμου ὑπὸ τοῦ μεγάλου Βασιλείου· κατήχησις καὶ παραγγελία πῶς δεῖ ὑπάρχειν τὸν πνευματικὸν καὶ ἑρμηνεύειν».

350. Τεῦχος χαρτῷον (0,165×0,115) ἐκ σελίδων 150, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 19 στίχοι (0,125×0,075).

Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ πηγὴ γνώσεως.

351. Τεῦχος χαρτῷον (0,168×0,115) ἐκ φύλλων 114, γραφὲν ἐν ἔτει 1784 κατὰ τὴν ἑξῆς σημείωσιν ἐπὶ τῆς πρώτης πινακίδος· «καὶ τόδ' ἐμὸν Κοσμᾶ τοῦ ἀπὸ Γάνου ͵αψπη'». Ἑτέρα σημείωσις· «͵αωκδ': ἰουνίου: ιε': ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐμὸν ἐγένετο τεῦχος καὶ κτῆμα Ἱεροθέου Γανοχωρίτου, ἐν ἱεροδιακόνοις ἐλαχίστου». Καὶ ἐν φ. 108β «Κυριάκος Βάρνης 1819 ͵αωιθ'».

1. Ματθαίου Γανοχωρίτου περίληψις τῆς λογικῆς Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως, φ. 1—108.

2. Θεοδώρου Προδρόμου τετράστιχα ἰαμβεῖα καὶ ἡρῷα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ παλαιᾷ Γραφῇ, φ. 110β κέ.

352. Τεμάχιον ἐντύπου βιβλίου συνερραμμένον μετὰ χειρογράφου τεύχους Κοσμᾶ Γανοχωρίτου, ὅπερ σύγκειται ἐξ 119 φύλλων καὶ περιέχει α') Νεοφύτου Πελοποννησίου τοῦ ἐξ Ἑβραίων «ἐκλογὴν τοῦ ψαλτηρίου παντὸς εἴς τε δοξολογίαν καὶ αἴτησιν», β') Ἀνδρέου Κρήτης ᾀσματικὸν κανόνα εἰς τὴν Θεοτόκον, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς «θρήνων ἐμῶν δέχοιο τὸν πρῶτον Κόρη ναί», καὶ γ') Θηκαρᾶ εὐχὰς θεολογικὰς κατανυκτικὰς καὶ ἕτερα τοιαῦτα.

353. Τεῦχος χαρτῷον (0,17×0,105) ἐκ φύλλων 111, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

1. «Ἔκθεσις ῥητορικῶν τινων κανόνων ἱεροκήρυξι μάλιστα συμβαλλομένων, οὓς ἐκ τῆς λατϊνίδος φωνῆς ὁ ἐν ἱεροδιακόνοις Μακάριος εἰς τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἀπανθισάμενος προὔθηκεν», φύλ. 1 — 87.

2. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ παραίνεσις πρὸς Σέλευκον μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας, φ. 88 κέ.

354. Τεῦχος χαρτῷον (0,165×0,111) ἐκ φύλλων 138, γραφὲν κατὰ τὴν ΙΖ' καὶ ΙΗ' ἑκατοντ. Σημειῶ δὲ τὰ ἑξῆς κείμενα.

1. «Καλαντάριον ἀνδρὸς σοφοῦ ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τῶν ἐφεξῆς ἐλευσομένων ἐνιαυτῶν». Ἀρχ. «Ὁ κυριεύων τὸν χρόνον», φ. 1.

2. Θεοφίλου Κορυδαλλέως «ὑπόμνημα περὶ ἀστρολογίας». Ἀρχ. «Μαλάττει ταῖς μούσαις», φ. 21.

3. «Σύμβολα πυθαγορικὰ λθ'». Ἀρχ. «Εἰς ἱερὸν ἀπιὼν προσκυνῆσαι», φ. 37 (**Iamblichi protreptricus** ἐκδ. **H. Pistelli** σ. 106—126). Ἐν τέλει· «τέλος τοῦ δευτέρου λόγου Ἰαμβλίχου».

4. «Βροντολογιοσεισμολόγιον». Ἀρχ. «Ἐὰν βροντήσῃ, οἴνου καὶ σίτου εὐθυνία καὶ καρποφορία πολλή», φ. 49.

5. «Ἱστορία τινὸς ἀνωνύμου, πλὴν ἔμπλεως νοημάτων πολλῶν, καὶ στοχασμοὶ ἀληθέστατοι περὶ τοῦ ἀντιχρίστου καὶ πάπα». Ἀρχ. «Ὁ ἀρχαῖος ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους», φ. 61β.

6. Αἰνίγματα διάφορα. Ἀρχ. «Ἕνας γέροντας καὶ υἱός», φ. 115.

7. Ἐφραὶμ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστολὴ τῆς α' μαΐου 1763. Ἀρχ. «Πολλάκις μοῦ ἔγραψες νὰ σχεδιάσω τίποτε», φ. 107β.

8. «Ἑρμηνεία τῶν δώδεκα λίθων» Ἀρχ. «Εἰς τοῦ ἐφοὺδ τὸ περιστήθιον ἦσαν οἱ δώδεκα λίθοι», φ. 121. Ἐν τῇ ὤᾳ σημείωσις· «Νεοφύτου τόδ' ἐστὶ κτῆμ' ἐρατὸν Ῥοδίου ἔστ' ἂν ῥεῦμα τύχης παρασύρῃ ἑτέρῳ»

9. «Ἑρμηνεία εἰς τὸν ἱερὸν νιπτῆρα, ἤτοι ὕλη λόγου», φ. 122.

10. «Ἐπιστολὴ γεγραμμένη ἐν ἔτει ͵αψοβ' ἑκατομβαιῶνος μεσοῦντος, ὄντων ἡμῶν ἐν πλοίῳ γαλλικῷ, δυσπλοούντων πρὸς τὴν Κωνσταντίνου μετὰ τοῦ γέροντος ἁγίου Ναζαρὲτ κυροῦ Νεοφύτου». Ἐπιστολὴ Γαβριὴλ ἱεροδιακόνου πρὸς Μάξιμον τὸν Συμαῖον καὶ τούτου ἀπάντησις πρὸς ἐκεῖνον, φ. 122.

11. «Προγνωστικὰ εἰς ἀσθενεῖς», φ. 124β.

355. Τεῦχος χαρτῷον (0,162×0,114) ἐκ φύλλων 421, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΖ' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 16 στίχοι (0,11×0,08). Ἐν ἔτει δὲ 1733 ἀνῆκεν Ἀγαθαγγέλῳ ἱερομονάχῳ Ἀτταλειώτῃ τῷ προχρηματίσαντι διακόνῳ τοῦ μητροπολίτου Ἰκονίου Ἰωακείμ.

Μαξίμου Πελοποννησίου «διδαχαὶ εἰς τὰς κυριακὰς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως τῶν πατέρων».

356. Τεῦχος χαρτῷον (0,163 × 0,115) ἐκ σελίδων ις'+275, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

Ἀδήλου ἐγχειρίδιον μυθολογικὸν μεταφρασθὲν ἐκ τῆς ἰταλικῆς καὶ τύποις ἐκδοθὲν παρὰ Πολυζώη Λαμπανιτζιώτου, Ἐνετίῃσι 1757.

357. Τεῦχος χαρτῷον (0,165 × 0,115) ἐκ σελίδων ι' + 321. Σημείωσίς τις δηλοῖ τάδε· «1822 ἰουλίου 8 ἡμέρᾳ σαββάτῳ περὶ ὥραν ἐννάτην ὁ σεβασμιολογιώτατος καὶ ἀξιοσέβαστος ἐπίτροπος κῦρ Προκόπιος ὁ συγγράψας ἰδίᾳ χειρὶ τὴν παροῦσαν βίβλον ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ».

1. «Λογικῆς τῆς τοῦ σοφωτάτου Εὐγενίου περίληψις τῶν ἀναγκαιοτέρων τε καὶ χρησιμωτέρων, πρὸς ἀπομνημόνευσιν φιλοπονηθεῖσα παρὰ Ματθαίου μοναχοῦ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει ,αωιζ', ἐν μηνὶ ἰουλίῳ. Ἐκ τῶν τοῦ Ἐπιφανίου ἱεροδιακόνου».

2. Ἀδήλου στοιχεῖα ἀριθμητικῆς, σ. 262—321.

358. Τεῦχος χαρτῷον (0,155 × 0,105) ἐκ φύλλων 183, γραφὲν κατὰ τὴν ΙΖ' ἑκατ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 16 στίχοι (0,115 × 0,07).

1. Νομοκάνων ἐν κεφαλαίοις σλς'. Ἀρχ. «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς», φ. 1—85.

2. Ἐρωταποκρίσεις περὶ ἀναθέματος καὶ ἀφορισμοῦ μετὰ σχετικῶν τινων εὐχῶν, φ. 88.

3. «Εὐχὴ συγχωρητικὴ τοῦ σοφωτάτου πατριάρχου κυροῦ Μαξίμου τοῦ λογίου». Ἀρχ. «Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ καὶ λόγε τοῦ Θεοῦ ὁμοούσιε», φ. 97β.

4. «Περὶ συνοικεσίων». Ἀρχ. «Συνοίκησις λέγεται, διότι ὅταν ἁρμοσθῇ ἕνας ἄνθρωπος» κτλ., φ. 104.

5. «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ», φ. 114.

6. «Διήγησις περὶ τῆς ἁγίας εἰκόνος τῆς Θεοτόκου τῆς Πορταϊτίσσης, πῶς ἦλθεν εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος εἰς τὴν μονὴν τῶν Ἰβήρων». Ἀρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου», φ. 130.

7. «Εὐχὴ συγχωρητική, ἥτις λέγεται παρὰ τοῦ ἀρχιερέως ἢ ὑπὸ πνευματικοῦ πατρὸς πρὸς τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν». Ἀρχ. «Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ υἱὲ καὶ λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος», φ. 163.

8. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος πάνυ ὠφέλιμος εἰς πάντα ἄνθρωπον χριστιανόν». Ἀρχ. «Δεῦτε πάντες πιστοὶ ἀδελφοί, γνωρίσωμεν τὸν ποιήσαντα», φ. 167.

359. Παράφρασις τῶν ἐπιστολῶν Συνεσίου ἐπισκόπου Πτολεμαΐδος, γραφεῖσα ὑπερμεσοῦντος τοῦ ΙΗ' αἰῶνος. Φύλλα 290 ὕψους 0,16 καὶ πλ. 0,11.

360. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς γραφεῖσα κατὰ τὴν ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 113 ὕψ. 0,16 καὶ πλ. 0,105.

361. Ἀντίγραφον Χαρίτωνος Γεωργιάδου τοῦ Τζεπχανελῆ ἐν φύλλοις 39 ὕψ. 0,222 καὶ πλ. 0,175. «Ἀνάκρισις καὶ ἔλεγχος τῶν ἐν Δαμασκῷ φονέων τοῦ παπᾶ Τομάζου, ᾗ συμπεριέχεται καὶ μετάφρασις πολλῶν περικοπῶν τοῦ Ταλμοὺθ ἐκ τῶν ἀραβικῶν τοῦ δικαστηρίου ἀντιγράφων, πρὸς γνῶσιν ἁπάντων εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς μεταφρασθὲν καὶ ἐκδοθὲν ὑπὸ Σπυρίδωνος Βαΰλου ἰατροῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει».

362. Τεῦχος χαρτῷον (0,225 × 0,16) ἐκ φύλλων 212, γραφὲν ἐν ἔτει 1783 παρὰ Παρθενίου μοναχοῦ τοῦ Θετταλοῦ.

1. Θεματογραφία μετὰ τῆς ἐν ἀρχῇ σημειώσεως «ἐκ τῶν τοῦ Παρθενίου μοναχοῦ τοῦ Θετταλοῦ, ͵αψπβ'», φ. 1—102.

2. «Ἀντίρρησις Νεοφύτου εἰς τὸ ὅτι ὁ ἱερεὺς μείζων τοῦ Χριστοῦ, δόξα τοῦ Προκοπίου ἱεροκήρυκος καὶ ἄλλων ἐν τῷ περὶ ἱερωσύνης· ͵αψπ'». Ἀρχ. «Ἰστέον δὲ ὅτι τοῦ θείου Χρυσοστόμου πολλαχοῦ» κτλ., φ. 107—111.

3. «Ἀπολογία Προκοπίου εἴς τινας παραλόγους ἀντιρρήσεις, ἃς ὡς ἰὸν ἀσπίδος μανικῶς κατὰ τῆς αὐτοῦ βίβλου ὁ Νεόφυτος ἐξέχεεν». Προτέτακται ἐπιστολὴ τοῦ ἀπολογουμένου πρὸς Θεόδωρον τὸν «ἐν τῷ τοῦ Βουκουρεστίου ἡγεμονικῷ μουσοτροφείῳ φιλόσοφον διδάσκαλον»· ἐγράφη δὲ ἐν ἔτει 1783. Ἀρχ. «Νεόφυτος ὁ γραμματικὸς ἐνάγει με σοὶ δικαστῇ» κτλ., φ. 116—138. Ἐν φ. 115 σημείωσις Παρθενίου τοῦ Θετταλοῦ· «αὕτη ἐστὶ ἡ ἀνα-

μεταξὺ τοῦ διδασκάλου μου καὶ τοῦ Νεοφύτου φιλονεικία, ἥτις ἐσυνέβη κατὰ τὸ ,αψπα΄ ἔτος ἐν Βλαχίᾳ, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου ἡγεμόνος τοῦ ἑπτὰ ἔτη ἤδη ἡγεμονεύσαντος καὶ ἄλλου Κροίσου γεγονότος».

4. Τοῦ αὐτοῦ Προκοπίου ἐπιστολὴ πρὸς Νεόφυτον, γραφεῖσα ἐν ἔτει 1781, φ. 136.

5. Κοσμᾶ Μπαλάνου ἱερέως καὶ οἰκονόμου καὶ διδασκάλου Ἰωαννίνων ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Δρυϊνουπόλεως Δοσίθεον, δι' ἧς κατακρίνεται ὁ συγγραφεὺς τῆς βίβλου «Αὐλὸς Ποιμενικός», ἤτοι Προκόπιος Πελοποννήσιος ὁ Μεγασπηλαιώτης (1781). Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ἔχει ἔφεσιν», φ. 143.

6. «Ἀπολογία Προκοπίου ἱεροδιδασκάλου εἰς τὰ ἐκδοθέντα παρὰ τοῦ Μπαλάνου κατὰ τῆς ἐκδοθείσης αὐτοῦ βίβλου»· ἐπέμφθη δὲ τῷ Ἱεροσολύμων πατριάρχῃ τῇ 3 νοεμβρίου 1781. Ἀρχ. «Εἶναι δεδοκιμασμένον», φ. 153β.

7. Θεματογραφία, φ. 175.

363. Τεῦχος χαρτῷον (0,225 × 0,15) ἐκ φύλλων 71, γραφὲν ἐν ἔτει 1797 καὶ περιλαμβάνον τὰ ἑξῆς κείμενα.

1. Ἀντίγραφον τῆς παρὰ Ἀθανασίου Ψαλίδα τυπωθείσης ἐν Βιέννῃ τῷ 1791 ἐπιστολῆς Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως, φ. 1 κέ.

2. «Ἐρωταποκρίσεις ἀναγκαῖαι ἑκάστῳ εὐσεβεῖ, ἑρμηνευθεῖσαι παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ ἐξοχωτάτου ἐν διδασκάλοις μεγάλου λογοθέτου κυρίου κυρίου Ἰωάννου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Καρυοφύλλου, διατρίβοντος ἐν Βουκουρεστίῳ». Ἀρχ. «Ἡ δέησαις τῶν ἀσεβῶν», φ. 9—31.

3. Ἀδήλου παράφρασις τοῦ περὶ ἐνυπνίων λόγου Συνεσίου ἐπισκόπου Πτολεμαΐδος, φ. 33—71.

364. Τρία χαρτῷα βιβλιάρια συμπεπηγμένα, συναποτελοῦντα φύλλα 74 καὶ γραφέντα τελευτώσης τῆς ΙΗ΄ ἑκατ. Ὕψ. 0,227 καὶ πλ. 0,168.

1. «Καλαντάριον (μεταγλωττισθὲν ἐξ οὐγγαρικῆς διαλέκτου εἰς πεζὴν φράσιν) ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τῶν ἐφεξῆς ἐλευσομένων χρόνων». Ἀρχ. «Ὁ ἥλιος μὲ τὸ ζῴδιον», φ. 1—13. Τὰ φ. 14—20 ἀφέθησαν ἄγραφα.

2. «Πολέμωνος φυσιογνωμικόν». Ἀρχ. «Εἴπερ τι ἄλλο» κτλ., φ. 21—67. Ἐν τέλει· «οἱ τοίνυν φυσιογνώμονες ταύτην τὴν φυσιογνωμικὴν ἐπιστήμην ἀναγινώσκοντες σὺν Θεῷ ἔρρωσθε, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀμαθοῦς καὶ ἁμαρτωλοῦ Διονυσίου μέμνησθε καὶ εὔξασθε... 1789 σεπτεμβ: 6».

3. «Διδασκαλία χριστιανικὴ κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν. διδασκάλου ἐρωτῶντος καὶ μαθητοῦ ἀποκρινομένου», φ. 69 κἑ.

365. Τεῦχος χαρτῷον (0,23×0,175) ἐκ φύλλων 208, γραφὲν ἀρχομένης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

1. «Ἐκ τοῦ χρονικοῦ τοῦ σοφωτάτου Μιχαήλου τοῦ Γλυκᾶ κατ' ἐκλογήν. Ἱστορία χρονικὴ διεξιοῦσα κατ' ἐπιτομὴν περί τε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, περί τε τοῦ φωτὸς αὐτοῦ καὶ πάντων ἁπλῶς τῶν ἀπὸ Θεοῦ δημιουργηθέντων ἐν ἡμέραις ἕξ, περί τε τῆς πλάσεως τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῶν λοιπῶν λίαν συντετμημένως», φ. 1 κἑ. Τέλος· «τοσαύτῃ δὲ ταπεινώσει πρός γε τὸν προεστῶτα καὶ ὑποταγῇ ἐχρᾶτο, ὡς καὶ θυρωρὸν αὐτὸν γενέσθαι». Εἶτα σημείωσις· «μέχρι τούτου παρά τισι τῶν ἀντιγράφων εὕρηται τῶν ταύτην τὴν χρονολογίαν γραψάντων». Ἐν ἄλλῳ τόπῳ· «Ἐνταυθὶ μὲν εἴληφε τέρμα ἡ παροῦσα χρονογραφία παρά τισι τῶν ἀντιγράφων τῶν μέχρι ἐνταῦθα συγγραψάντων· ἀντεγράφη δὲ παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐν σπουδαίοις ἐλαχίστου Κυριάκου Ἐφεσέως, διατρίβοντος ἐν Κίῳ τῆς Βιθυνίας, ἐν ἔτει σωτηρίῳ ͵αψε', κατὰ μῆνα ἰαννουάριον».

2. «Ὥρου Ἀπόλλωνος Νειλώου ἱερογλυφικά, ἃ ἐξήνεγκε μὲν αὐτὸς αἰγυπτίᾳ φωνῇ, μετέφρασε δὲ Φίλιππος εἰς τὴν ἑλλάδα διάλεκτον». Ἀρχ. «Αἰῶνα σημαίνοντες ἥλιον καὶ σελήνην», φ. 128 κἑ.

3. «Ἐκ τῶν τοῦ Μακαρίου Αἰγυπτίου ὁμιλιῶν ἐκλογαὶ πνευματικαί», φ. 149 κἑ.

4. «Γενναδίου μοναχοῦ τοῦ Σχολαρίου περὶ διαφορᾶς τῶν συγγνωστῶν ἁμαρτημάτων καὶ θανασίμων, σύντομον καὶ σαφές». Ἀρχ. «Ὁ μὲν ἀκριβέστερος», φ. 184 κἑ.

5. «Ἀκακίου μοναχοῦ Σαββαΐτου ἀπὸ τὸν μεγάλον κανόνα τοῦ Ἀνδρέου Κρήτης μέρος τῆς ἐξηγήσεως». Ἀρχ. «Θαυμάσαι δὲ ἄξιον», φ. 198 κἑ.

*

366. Τεῦχος χαρτῷον (0,228×0,165) ἐκ φύλλων 209, γραφὲν ἐν ἔτει 1720. Καθ' ἑκάστην σελίδα 19 στίχοι (0,165 × 0,105).

Ἀδήλου «σύντομος ἔκθεσις θεολογίας, ἐν ᾗ δείκνυται ὅτι ὁ Θεός ἐστιν εἷς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν». Ἀρχ. «Πρότασις α΄. Τό τε εἶναι καὶ τὸ νοεῖν πρώτην ἀρχὴν δεῖ εἶναι» κτλ. Ἐν τῷ μετώπῳ τῆς πρώτης σελίδος· «ἀρχὴ ὀκ: 31 : 1720».

367. Τεῦχος χαρτῷον ἐξ 150 φύλλων ὕψ. 0,23 καὶ πλ. 0,165· ἐγράφη δὲ περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ΄ ἑκατ. — «Φυσικὴ Ἰωάννου Φριδερίκου Βουχερήρ. Εἰσηγήσεως φυσικῆς μέρος τὸ κατὰ γένος». Ἀρχ. «Τὰς περὶ τῶν φυσικῶν πραγμάτων» κτλ. Ἐπὶ ἀγράφου φύλλου·

Φθόνῳ φθονήσας ῥᾳδιούργου τῶν πάνυ,
ὃς τήνδε βίβλον ἀναγνοὺς μὴ διδόναι
θέλων μ' ἀπεῖρξαι, ἧς τρόπους ὡς μὴ μάθω
ταύτ' ἀντιπαθῶς πᾶσαν ἀντεγραψάμην
ἀρχιθύτης Φιλαδέλφου Λεόντιος.

368. Τεῦχος χαρτῷον τῆς αὐτῆς ἐποχῆς ἐκ φύλλων 107 ὕψ. 0,228 καὶ πλ. 0,165. Θεοφίλου Κορυδαλλέως προοίμιον ῥητορικῆς καὶ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου ῥητορική. Ἀρχ. «Τὴν ἔμφυτον ἐπιθυμίαν» κτλ.

369. Ἕτερον ἐκ σελίδων 734 καὶ πέντε φύλλων ἀσελιδώτων. Ὕψ. 0,228 καὶ πλ. 0,16. Καθ' ἑκάστην σελίδα 22 στίχοι (0,166 × 0,125).

Ἰωακεὶμ ἱερομονάχου τοῦ Κυπρίου «ἐκλογὴ» μοναχικῶν διηγήσεων, ἀσκητικῶν λόγων καὶ θεολογικῶν ζητημάτων, ἣν ἐπέρανε, κατὰ τὴν αὐτόγραφον σημείωσιν, τῇ 10 ἀπριλίου 1776.

370. Τεῦχος χαρτῷον ἀπαρτισθὲν μεσούσης τῆς ις΄ ἑκατ. παρὰ Γερμανοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ὃς προσέθηκεν ἐν αὐτῷ καὶ λείψανα ἀρχαιοτέρων τευχῶν. Ἄγραφα δὲ φύλλα τὰ ἑπόμενα: 114, 200—215, 203, 204, 328—331, 340, 341, 425—428, 472—474.

1. Κανόνες ἀποστόλων καὶ συνόδων τοπικῶν τε καὶ οἰκουμενικῶν, φ. 1 κέ.

2. «Περὶ τῶν ἁγίων οἰκουμενικῶν ἑπτὰ συνόδων πότε καὶ ποῦ καὶ ἐκ πόσων καὶ κατὰ τίνων συνέστησαν, καὶ ἐκθέσεις τῶν ὅρων αὐτῶν». Ἀρχ. «Πρώτη σύνοδος γέγονε», φ. 10.

3. «Συνοδικὸν τῇ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας». Ἀρχ. «Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν», φ. 22.

4. «Ἐκ τοῦ λιβέλλου τῆς μετανοίας τοῦ μοναχοῦ Νείλου». Ἀρχ. «Εἴ τις κατὰ θέσιν ἢ κατὰ χάριν», φ. 26β.

5. «Ἐξ ἑτέρου λιβέλλου Θεοδώρου ἐπισκόπου Σκυθοπόλεως τῷ Ὠριγένει σύμφρονος γενομένου». Ἀρχ. «Εἴ τις λέγει ἢ φρονεῖ», φ. 27.

6. «Κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκδοθέντες διὰ Κλήμεντος», φ. 27β.

7. Κανόνες τοπικῶν καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, φ. 31β.

8. Βασιλείου Καισαρείας ἐπιστολαὶ πρὸς Ἀμφιλόχιον, φ. 69β.

9. Γρηγορίου Νύσσης ἐπιστολὴ κανονική, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἓν καὶ τοῦτο», φ. 78.

10. Κανόνες τῶν ἐν Σαρδικῇ καὶ Καρθαγένῃ συνόδων, φ. 82.

11. Διονυσίου Ἀλεξανδρείας πρὸς Βασιλείδην. Ἀρχ. «Τοὺς καὶ τῇ ἀναστασίμῳ», φ. 88β.

12. Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ «περὶ τῶν ἐν καταδρομῇ βαρβάρων τοῖς πιστοῖς συμβαινόντων». Ἀρχ. «Δοῦλοι ἐν αἰχμαλωσίᾳ», φ. 90.

13. «Ἐπίτομος ἔκθεσις τῶν κατὰ καιροὺς γενομένων αἱρέσεων, ἀρχομένη ἀπὸ τῶν κατὰ Ἰουδαίους αἱρέσεων». Ἀρχ. «Ὁ ἰουδαϊσμὸς ἀπὸ Ἀβραάμ», φ. 91.

14. «Περὶ τῆς φυσικῆς καὶ προπατορικῆς δικαιοσύνης καὶ ἁμαρτίας». Ἀρχ. «Λέγεται παρὰ τοῖς ἁγίοις», φ. 112.

15. Ἐξομολογητάριον ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων», φ. 115.

16. (Μανουὴλ Ξανθινοῦ) «ἔκθεσις ἁπλουστέρα τῶν γαμικῶν συναλλαγμάτων». Ἀρχ. «Ὁρισμῷ θείῳ καὶ προσκυνητῷ», φ. 149.

17. Ἐπιστολάριον, ἐν ᾧ καὶ ἐπιστολαὶ ἡγουμένων τῆς ἐν Ἄθωνι μονῆς Σίμωνος-Πέτρας καὶ ἄλλων μοναστηρίων, φ. 154β.

Εἰς τύπον συστατικοῦ γράμματος χρονολογία ἔτους ,ζμε', ἐν φ. 159. Ἀπὸ φ. 164β ἐπιστολὴ Γρηγορίῳ μητροπολίτῃ Ζιχνῶν, εἶτα τῷ Σερρῶν Δανιήλ, τοῖς ἐν Λήμνῳ χριστιανοῖς, τῷ μητροπολίτῃ Νικαίας, τῷ ἐπισκόπῳ Δομενίκου καὶ Ἐλασσῶνος, εὐχαριστήριος τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἄρχοντι Κωνσταντίνῳ τῷ Κουνούπῃ (διὰ 2000 ἄσπρα, ἅπερ ἀπέστειλε πρὸς ἀνάκτισιν τοῦ πανδοχείου τῆς μονῆς Βατοπεδίου), τῷ ἄρχοντι Μανουὴλ τῷ Σεβαστιανῷ «κτήτορι τοῦ καθόλου ἁγίου Ὄρους» [1], τῷ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἄρχοντι Δούκᾳ τῷ Κριτοπούλῳ.

18. Εὐχαὶ διάφοροι, φ. 172.

19. Ἰωακεὶμ ἱερομονάχου καὶ καθηγουμένου τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀρχιστρατήγου ἀπόδειξις παραλαβῆς ἄσπρων τῇ 10 ἰουλίου ἔτους ,ζμη' (1540) ἰνδικτ. ιγ', φ. 175β.

20. «Αἱ ὑποθέσεις τῶν πανσόφων λόγων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως τοῦ Θεολόγου». Ἀρχ. «α', ἄκων χειροτονηθεὶς», φ. 176.

21. Ἰωάννου Ζωναρᾶ «ἐγκώμιον εἰς τὸν Ψαλτῆρα». Ἀρχ. «Πατὴρ τοῦ παρόντος βιβλίου», φ. 193.

22. Ἐκ τοῦ χρονικοῦ τοῦ Θηβαίου, φ. 196β.

23. Ἑρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας, φ. 216.

24. Γρηγορίου ἱερομονάχου Σίμωνος-Πέτρας ἐπιστολὴ πρὸς ἄρχοντα καὶ ἑτέρα πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐξ εὐγενῶν Ἀσανίναν, ἧς σύζυγος Θεόδωρος Γεράκης· προτροπὴ εἰς εὐεργεσίαν ὑπὲρ τῆς μονῆς, φ. 217β.—Ἀπανταχοῦσαι τοῦ αὐτοῦ ἐκτιθεῖσαι τὴν κατάστασιν τῆς μονῆς, φ. 219.

25. «Ἐγχειρίδιον κατὰ Ἰουδαίων· παρεξεβλήθη δὲ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ μεγάλου οἰκουμενικοῦ φωστῆρος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου διὰ τοῦ μεγάλου οἰκονόμου (ὕστερον δὲ Μηδείας Θεοφάνους), αἰτήσαντός τινος τῶν ἱερέων». Διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα. Ἀρχ. «Ἐπαινῶ σου τὸ φιλομαθὲς», φ. 220. Ἄλλο ἀντίγραφον

[1] Ταύτην τὴν ἐπιστολὴν ἔγραψεν Ἄνθιμος ἱερομόναχος ὁ πρῶτος τοῦ ἁγίου Ὄρους, φ. 170.

σημειῶ ἔν τε τῇ Μαυρογορδατείῳ Βιβλιοθήκῃ (τ. Ι. σ. 135) καὶ ἐν τοῖς Ἑλλην. Ἀνεκδότοις (σ. 20).

26. Προθεωρία τῶν ἑξῆς λόγων. Ἀρχ. «Οἱ παρόντες λόγοι», φ. 248.

27. «Τοῦ μητροπολίτου Μηδείας πρὸς τοὺς νομίζοντας ἐὰν φύγωσιν ὅθεν οἱ λοιμώδεις ἀέρες καταπνέουσι, διασῴζονται· ἐμμένοντες δὲ ἐκεῖσε καὶ σπῶντες αὐτοὺς τὸν θάνατον ἐπισπῶνται. Λόγος ἀποδεικνύων κακῶς φρονοῦντας αὐτοὺς καὶ εἰς Θεὸν ἐξαμαρτάνοντας· συντέτακται δὲ ἐν σχήματι διαλόγου κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν, μύστου τινὸς διαποροῦντος καὶ πυνθανομένου, καὶ μυσταγωγοῦ ἀποκρινομένου καὶ λύοντος. Προλογίζει ὁ μύστης.— Ὥσπερ ἄλλοτε πολλάκις», φ. 248β—266. Λείπει τὸ τέλος.

28. Θεοφάνους Μηδείας καὶ Γεωργίου Ἀμηρούτζη ἐπιστολαί, φ. 267—274. Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἀπὸ καλλίστου μιτυληναϊκοῦ χειρογράφου ἀντιγραφεῖσαι κατεχωρίσθησαν ἐν τοῖς ἐμοῖς Ἑλληνικοῖς Ἀνεκδότοις τοῖς συντυπωθεῖσι μετὰ τῆς Μαυρογορδατείου Βιβλιοθήκης. Δυστυχῶς ὅμως κατὰ τὴν τύπωσιν οὐκ οἶδ' ὅπως παρελείφθησαν καὶ λέξεις καὶ φράσεις καὶ περίοδοι ὅλαι, αἵτινες προστιθέμεναι ὅπου δεῖ τὰς μὲν ἐπιστολὰς σαφεστάτας καὶ γλαφυρὰς ἀποδεικνῦσι, τὴν δ' ἔκδοσιν ἐκείνην προϊὸν συγγνωστέας ἀπροσεξίας, διότι τὸ πρῶτον ἀντίγραφόν μου τὸ ἄχρι καὶ νῦν φυλαττόμενον οὐ μόνον καλῶς ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ κατὰ πάντα σύμφωνόν ἐστι τῷ μιτυληναϊκῷ πρωτοτύπῳ. Πρὸς ἐκμηδένισιν οὖν τῆς πρώτης τυπώσεως δευτέραν ἡτοίμασα ἔκδοσιν.

29. Ἀνωνύμου «διατί Ἐκκλησιαστὴς τὸ βιβλίον καλεῖται». Ἀρχ. «Ὁ μὲν οὖν γράψας», φ. 305.

30. Ἐκκλησιαστὴς μετὰ σχολίων ἐν τοῖς μετώποις, φ. 305β.

31. Ἀνωνύμου «διατί Ἆσμα Ἀσμάτων καλεῖται καὶ τίς ὁ γράψας καὶ λαλήσας καὶ τὸ βιβλίον τοῦτο». Ἀρχ. «Τοῦ Σολομῶντός ἐστι», φ. 310β.

32. Ἆσμα Ἀσμάτων μετὰ σχολίων ἐν τοῖς μετώποις, φ. 312.

33. «Σοφία Σολομῶντος ἡ πανάρετος», φ. 316β.

34. Ἀκέφαλος λόγος, οὗ ἡ ἀρχή· «... σπωμένη Χριστόν.

Οὕτως ἡ καθιπταμένη τοῖς ἁγίοις παρὰ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων» κτλ., φ. 331.

35. Τριάδιον τοῦ ιε' αἰῶνος, περιέχον ἀκεφάλως τεμάχιον περὶ βαθμῶν συγγενείας, ὅπερ ἄρχεται ἀπὸ τῶν ἑξῆς λέξεων· «γαμικῶς ἀνάγκη πᾶσα δύο εἰσί, καὶ διὰ τοῦτο τοὺς δύο μόνους ἐκ τῶν ἀδελφῶν θεωροῦντες» κτλ., φ. 342—347.

36. Εὐχολόγιον γραφὲν διὰ χειρὸς Γερμανοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων, φ. 348—351· περιέχει δὲ εὐχὰς ἐπὶ μιαροφαγησάντων, ἐπὶ μαγαρίσαντος εἰς ἔθνος, ἐπὶ βρώμασι σκανδαλισθέντων, ἐπὶ ὀρύξει φρέατος καὶ εὑρέσει ὕδατος, εἰς εὐλογίαν οἴκου, εἰς ἀνομβρίαν, εἰς τὸ κατασκευάσαι πλοῖον, εἰς τὸ κατασπᾶσαι πλοῖον ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐπὶ ἀποδημούντων, εἰς ἄγραν, εἰς κάμινον, εἰς ἀγάπην ἤτοι εἰρήνην, ἐπὶ τοῖς ἀπὸ ἔχθραν εἰρηνεύουσι, ἐπὶ μέλλοντος κοινωνεῖν τῶν θείων δώρων, ἐπὶ ἐξομολογουμένων κτλ.

37. Μάρκου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ «ὁμολογία τῆς ὀρθῆς πίστεως, ἐκτεθεῖσα ἐν Φλωρεντίᾳ κατὰ τὴν πρὸς Λατίνους γενομένην σύνοδον». Ἀρχ. «Ἐγὼ τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι», φ. 355.

38. «Ἔκθεσις τῆς εὐσεβοῦς πίστεως ἡμῶν τῶν χριστιανῶν, ἐκδοθεῖσα τῷ ἀμηρᾷ παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Γενναδίου». Ἀρχ. «Πιστεύομεν ὅτι ἐστὶ Θεὸς δημιουργὸς», φ. 360. Crusii, Turcograeciae σ. 110.

39. «Γνῶμαι κατὰ στοιχεῖον ἐκ διαφόρων ποιητῶν», φ. 366.

40. Ἰγνατίου ἡγουμένου τῆς ἐν Ἄθωνι μονῆς τῶν Ἰβήρων ἐπιστολή, φ. 377β.

41. Γερμανοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐπιστολή, φ. 413. Κατεχώρισα δ' αὐτὴν ἐν τοῖς ἀναλέκτοις τ. I, σ. 216 κἑ.

42. Γερασίμου ἐπισκόπου ἔνταλμα εἰς πνευματικὸν πατέρα μηνὶ ἀπριλίῳ ἔτους ͵ζμδ' ἰνδικτ. ιγ', φ. 378.

43. Ἐξομολογητάριον, φ. 379—390.

44. Τεμάχιον χαρτῴου κώδικος τοῦ ιε' αἰῶνος, φ. 421—432. Ἐπιστολαὶ Λιβανίου κζ'. Ἡ πρώτη Θεοδώρῳ, ἧς ἡ ἀρχή· «Οἱ φῶρες προσεγκαλοῦσιν».

45. Τεμάχιον ἑτέρου κώδικος τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, φ. 433—

454. Περιεχόμενα· α') ἀκέφαλος πραγματεία περὶ ἐπιστολογραφίας ἀρχομένη ἀπὸ τῶν λέξεων· «... ὥσπερ γὰρ τῶν ἰατρῶν ὁ φέριστος .τομὰς καὶ φάρμακα τοῖς κάμνουσι σώμασι» κτλ.— β') «στίχοι ἰαμβικοὶ φιλοπόνου τινὸς εἰς τὸν κανόνα τοῦ μεγάλου σαββάτου», ὧν ἡ ἀρχή· «Βουλὴν Ἰωσὴφ σχηματίζει τὴν ἄνω».— γ') Ἀναστασίου Σιναΐτου «ὅροι σὺν θεῷ ἁγίων πατέρων διάφοροι κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς ἁγίας καθολικῆς ἐκκλησίας λεγόμενοι, συλλεγέντες ἀπό τε Κλήμεντος καὶ ἑτέρων ὁσίων καὶ μακαρίων πατέρων, οὓς δεῖ πρὸ παντὸς μαθήματος ἐκστηθίζειν τὸν βοηθείᾳ Θεοῦ προΐστασθαι τοῦ λόγου τῆς εὐσεβείας βουλόμενον» κτλ.

46. Κῶδιξ τῆς ιδ' ἑκατονταετηρίδος, φ. 455—471. «Τοῦ πρωτονοταρίου Τραπεζοῦντος Στεφάνου τοῦ Σγουροπούλου πρὸς τὸν βασιλέα κυρὸν Ἀλέξιον τὸν μέγαν Κομνηνὸν στίχοι ἐγκωμιαστικοὶ» καὶ ἕτερα τοῦ αὐτοῦ ποιήματα.

47. Σωφρονίου Ἀδριανουπόλεως ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς χριστιανοὺς τῆς ἑαυτοῦ ἐνορίας, ὅτι διώρισεν ἐν Ἀδριανουπόλει τὸν ἐπίσκοπον Γεράσιμον "ἐπίτροπον καθολικὸν καὶ τοποτηρητήν", φ. 478.

48. Ἐπιστολαὶ δύο Γερμανοῦ ἡγουμένου τῆς ἐν Παλαιστίνῃ λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα, γεγονότος εἶτα πατριάρχου Ἱεροσολύμων, φ. $478^{β}$. Ἡ μὲν πρώτη ἐπέμφθη πρὸς ἄρχοντα ἐγγεγραμμένον εἰς ἀδελφᾶτον τοῦ ἁγίου Σάββα, ἡ δὲ ἄλλη συνίστησιν ἱερομόναχον ἐλεημοσύνας ὑπὲρ τῆς λαύρας συλλέγοντα (1537—1538).

371. Τεῦχος χαρτῷον (0,23 × 0,15) τῆς ΙΕ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 80· ἀνῆκε δὲ πάλαι τῇ ἐν Ἱεροσολύμοις μονῇ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

1. «Παντολέοντος διακόνου, χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, θαύματα τοῦ μεγάλου ἀρχιστρατήγου τῶν ἄνω δυνάμεων». Ἀρχ. «Μεγάλαι καὶ πολλαὶ», φ. 1.

2. «Τοῦ αὐτοῦ Παντολέοντος διακόνου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ». Ἀρχ. «Ὁ τῶν ἀΰλων πνευμάτων», φ. 30.

3. «Θαῦμα τὸ γενόμενον ἐν ταῖς Χώναις παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ». Ἀρχ. «Ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων», φ. 37.

4. «Θαῦμα τοῦ μεγάλου ἀρχαγγέλου Ῥαφαήλ». Ἀρχ. «Ὁ μέγας καὶ ὑπερθαύμαστος», φ. 47β.

5. «Ἀκολουθία τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ: στιχηρὰ ἦχος δ': Ὡς γενναῖος ἐν μάρτυσι.—Τρισηλίου θεότητος» κτλ., φ. 57.

6. «Ἕτερος κανὼν φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε: Τὸν πρῶτον ὑμῶν τῶν ἀσωμάτων νόων», φ. 68.

7. «Κανὼν ψαλλόμενος εἰς τοὺς ψυχορραγοῦντας», οὗ ἡ ἀρχή· «Δεῦτε συνάχθητε πάντες», φ. 74β.

8. «Στιχηρὰ εἰς τὸν σωτῆρα Χριστόν· ἦχος πλάγιος δ'». Ἀρχ. «Βλέψον ἐπ' ἐμὲ», φ. 77.

9. Ὁ κανὼν τῆς ἁγίας βάτου. Ὠδὴ α' ἦχος πλ. β'. «Κύματι θαλάσσης», φ. 78β. Ἐλλείπουσιν αἱ δύο τελευταῖαι ᾠδαί.

372. Μαθηματάριον χαρτῷον ἐκ φύλλων 33 ὕψ. 0,23 καὶ πλ. 0,175· περιέχει δὲ ψυχαγωγικὴν ἑρμηνείαν εἰς τρεῖς λόγους τοῦ Ἰσοκράτους καὶ «ἐξήγησιν τῶν τοῦ Πυθαγόρου χρυσῶν ἐπῶν». Τεῦχος τοῦ ΙΗ' αἰῶνος.

373. Μαθηματάριον χαρτῷον γραφὲν ἐν ἔτει 1786. Φύλλα 715 ὕψ. 0,225 καὶ πλ. 0,185. Περιεχόμενα· α') Φωτίου ἐπιστολὴ πρὸς Μιχαὴλ ἄρχοντα Βουλγαρίας καὶ Πλουτάρχου ἀποφθέγματα βασιλέων καὶ στρατηγῶν· β') ἐπιστολαὶ Βασιλείου Καισαρείας καὶ Λιβανίου· γ') ἐπιστολαὶ Βρούτου· δ') ἐπιστολαὶ Ἰουλιανοῦ ἕξ· ε') ἐπιστολαὶ Φιλίππου, Ἀριστοτέλους, Ἀλεξάνδρου· ϛ') ἐπιστολαὶ Κράτητος καὶ Διογένους· ζ') Ἀλκίφρονος, Φιλοστράτου, Ἀρισταινέτου· η') Θεοφυλάκτου σχολαστικοῦ καὶ ἄλλων· θ') Αἰλιανοῦ καὶ Αἰνείου· ι') Διονυσίου σοφιστοῦ· ια') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ· ιβ') «ἐξήγησις τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Γρηγορίου, ἑρμηνευθεῖσα παρὰ τοῦ κυρίου Δανιὴλ διδασκάλου Πατμίου, ᾧ ἔστω κλέος ἀείμνηστον», φ. 248—455· ιγ') ἐπιστολαὶ Συνεσίου. Ἐν τέλει· «διὰ χειρὸς τοῦ Γρηγορίου Πατμίου ἐγράφθη»· ιδ') Δημοσθένους κατὰ Φιλίππου λόγος δεύτερος· ιε') παράφρασις τῶν ἐπιστολῶν Συνεσίου· ἐν τέλει «͵αψπϛ' ἰουνναρίου κγ', τέλος τῶν ἐξηγήσεων τῶν τοῦ σοφωτάτου Συνεσίου ἐπιστολῶν»· ιϛ') παράφρασις τοῦ προοιμίου τῆς ἱστορίας Ἡρωδιανοῦ.

374. Τεῦχος χαρτῷον (0,228×0,175) ἐκ φύλλων 482, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ′ ἑκατ.—Θεοφίλου Κορυδαλλέως ὑπόμνημα εἰς τὰ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως Ἀριστοτέλους. Ἐν ἀρχῇ πίναξ κεφαλαίων καὶ «ἐκ τῶν τοῦ Εὐκλείδου στοιχείων ὅροι τινές».

375. Τρία χαρτῷα τεύχη συμπεπηγμένα (0,215×0,17). Ἔσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος σημείωσις· «͵αωνη′ ἀπριλίου ε′ ἐγένετο ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου γέροντος Ἀνθίμου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, καὶ εὑρέθησαν τὰ λείψανα αὐτοῦ ἄξια τῆς εὐαρέστου πολιτείας του. Ἀξίωσον κἀμέ, Θεέ μου, τοιούτου τέλους· ἀμὴν γένοιτο· ἐτέθη δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάφῳ ὁ μακαρίτης Ἀμβρόσιος σκευοφύλαξ τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου τάφου, ὅς ἦν ποιήσας μεγαλόσχημον τὸν ἄνω Ἄνθιμον, τὸν καὶ σεβασμιώτατόν μοι γέροντα· ͵αωνη′ ἀπριλίου ε′ ἡμέρᾳ σαββάτῳ».

α′) Τεῦχος ἐκ σελίδων 179 καὶ 29 ἀσελιδώτων φύλλων, ἐν οἷς κατεχωρίσθησαν οἱ πίνακες καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν ἐμπεριεχομένων τῆς ἑπομένης συγγραφῆς. «Βιβλίον συνταγματικόν, ἐπικληθὲν θησαυρὸς τῆς ὑγιείας, τοῦ ταπεινοῦ Μιχαὴλ Κοντοπίδου Μαρκέλλου, Ναξιότου καὶ συνδούλου τοῦ περιφήμου κολεγίου τῆς Πάντοβας καὶ νέας Ἀθήνας. Ἐν ἔτει ͵αψ′ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, ἰουνίου ιε′». Ἀρχ. «Μεγάλον κόπον ἔκαμα» κτλ. Ἐν τέλει· «ἀντεγράφη ἐν ἔτει τῷ σωτηρίῳ ͵αψπη′, ἔτει δὲ τῆς κοσμογονίας ͵ζσϞς′. τῇ δὲ α′ σεπτεμβρίου ἐτελειώθη ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ».

β′) Ἕτερον ἐκ σελίδων 64 περιέχον τὰ ἑξῆς κείμενα: «Διάγνωσις τῆς τοῦ ἀνθρώπου διοργανώσεως καὶ τῶν τούτου παθῶν» ἐν κεφ. κη′, ὧν ἡ ἀρχή· «Τὸ κρανίον ὀστοῦν ἐστι».—«Περὶ τῶν αἰτίων τῶν τοῦ ἀνθρωπείου σώματος παθῶν καὶ τῆς τούτων ἰάσεως» ἐν κεφ. κε′, ὧν ἡ ἀρχή· «Ἀπορρέουσι μὲν αἱ τρίχες ἀραιότητι τοῦ δέρματος» κτλ.—Σεληνοδρόμιον καὶ βροντολόγιον.

γ′) Ἕτερον ἐκ σελίδων 160 περιέχον λεξικὸν τῆς ἑβραϊκῆς γλώσσης, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Χείλη ἕτερα τῇ ἑλληνίδι, ὧν σὺν θεῷ ζητηθήσεται ἡ διερμήνευσις, ἐν πάσῃ λαλοῦντα τῇ νέᾳ καὶ παλαιᾷ Γραφῇ, κἀνταῦθα ὡς ἐν ἀλφαβήτῳ καταλεγόμενα». Ἐν σελ.

160 προσετέθη τῷ 1801 σημείωσις περὶ μουσικῶν σημαδίων, ἥτις ἀντεγράφη ἀπὸ τοῦ 176 κώδικος.

376. Τεῦχος χαρτῷον (0,228×0,17) ἐκ φύλλων 348, ἐξ ὧν πάμπολλα ἀφέθησαν ἄγραφα· ἐγράφη δὲ ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. παρὰ ἱεροκήρυκος καὶ διδασκάλου ἐν Ἱερουσαλὴμ διατρίβοντος (πιθανῶς τοῦ Μακαρίου), ὃς ἐν μέρει προσθηκῶν καὶ διορθώσεων προσεκόλλησεν ἐν πολλοῖς τόποις ἄπειρα χαρτία.

1. Ἱεροκήρυκος ὁμιλίαι ἐγκώμια καὶ τύποι διαθηκῶν καὶ προικοσυμφώνων. Ἐν ἀρχῇ λόγος εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Ἀσωμάτων, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν λέξεων· «Ἂς ἐξετάζῃ ὅποιος θέλει». — Εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου, φ. 15β.—Λογίδριον ἐκφωνηθὲν τῇ κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, τὸ ἑσπέρας μετὰ τὸ ἀπόδειπνον ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, φ. 21β.— Λόγος ἐκφωνηθεὶς «ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ ἐπ' ἀκροάσει παρουσιαζόντων μόνων τῶν ἁγίων ἀρχιερέων καὶ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν»—Ἕτερος «εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου, ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Γεθσημανῆς», φ. 166.

2. «Περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ παράδειγμα διὰ στίχων πολιτικῶν τοῦ Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου». Ἀρχ. «Ὑπόθου εἶναι τύραννον ἀποστάτην κακοῦργον», φ. 85—87.

3. Βασιλείου Καισαρείας λόγος περὶ παρθενίας ἐν παραφράσει, φ. 91.

4. «Μετάφρασις εἴς τινα τῶν τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου», φ. 107.

5. «Περὶ τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων· διάλογος τοῦ σώματος πρὸς τὴν ψυχὴν διὰ στίχων πολιτικῶν». Ἀρχ. «Ὥσπερ χρυσὸς καὶ ἄργυρος», φ. 112.

6. «Τοῦ σοφωτάτου Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, διαλαμβάνων τήν τε γέννησιν καὶ τὴν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἴσοδον καὶ ἀνατροφήν». Ἀρχ. «Ἀκούω Μωσέα τὸν μέγαν», φ. 283. Fabricii, Bibl. graeca X, σ 277.

7. Γεωργίου Νικομηδείας λόγος εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ εἰς τὸ

σωτήριον πάθος τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Πρὸς ὑψηλοτάτην», φ. 291β.

9. Ἀδήλου λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀρχή· «Δὲν ἔλειψε ποτὲ μακρά», φ. 331.

377. Τεῦχος χαρτῷον (0,228×0,165) ἐκ σελίδων 409 καὶ 24 ἀσελιδώτων φύλλων· ἐγράφη δὲ περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΖ' ἑκατονταετηρίδος.

(Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων) «ἐκλογαὶ λόγων» διαφόρων τῆς ἐκκλησίας πατέρων καὶ διδασκάλων. Ἐν ἀρχῇ τῆς βίβλου «πίναξ τῶν ἐξ ὧν αἱ ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ ἐκλογαὶ λόγων», εἶτα πίναξ τῶν συγγραφέων, κατόπιν τὸ κείμενον τῶν ἐκλογῶν, καὶ πρὸς τὸ τέλος «πίναξ ἀκριβὴς τῶν ἐμπεριεχομένων ἐν ταύτῃ τῇ βίβλῳ κατὰ στοιχεῖον». Παντὸς δὲ κειμένου, οὗ ἀποσπάσματα περιέχει ἡ βίβλος, πρῶτον μὲν σημειοῦται ὁ συγγραφεύς, εἶτα δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου. Συγγραφεῖς δὲ εἰσὶν οἱ ἑπόμενοι. Ἰωάννης Δαμασκηνός, Ἀνδρέας Κρήτης, Φώτιος Κωνσταντινουπόλεως [1], Λέων βασιλεύς, Ἰάκωβος ἀδελφόθεος, Πρόκλος Κωνσταντινουπόλεως, Ἐπιφάνιος Κύπρου, Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, Γερμανὸς Κωνσταντινουπόλεως, Γεώργιος Νικομηδείας, Θεοφύλακτος Βουλγαρίας, Ταράσιος Κωνσταντινουπόλεως, Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας, Ἰωάννης Γαβρᾶς, Ἰωάννης Χρυσόστομος, Μεθόδιος Πατάρων, Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου, Κύριλλος Ἱεροσολύμων, Γρηγόριος ὁ Θαυματουργός, Σωφρόνιος Ἱεροσολύμων, Ἰωάννης Εὐχαΐτων, Μόδεστος Ἱεροσολύμων, Συμεὼν Μεταφράστης (ἐκ τοῦ βίου τῆς Θεοτόκου οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐχρῆν ἀληθῶς»), Νεκτάριος Κωνσταντινουπόλεως, Ἐφραὶμ Σύρος, Μάξιμος Πλανούδης, Παντολέων διάκονος, Ἀλέξανδρος μοναχός, Γρηγόριος Νύσσης, Γρηγόριος Ναζιανζηνός, Νικηφόρος Βλεμμίδης [2], Μιχαὴλ σύγκελλος, Φιλόθεος Σηλυβρίας, Νικήτας Παφλαγών, Βασίλειος Σελευκείας, Βασίλειος Ἰσαυρίας, Κοσμᾶς βεστήτωρ, Θεόδουλος Θετταλὸς μάγιστρος (ἐκ τοῦ λόγου εἰς τὸν

[1] Ἀποσπάσματα λόγου εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀρχή· «Πᾶσα μὲν ἑορτὴ καὶ πᾶσα», σελ. 17.

[2] Ἐκ τοῦ ἐγκωμίου εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην, οὗ ἡ ἀρχή· «Εὐαγγελιστῇ θεολόγῳ», σ. 183.

Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον), Θεόδωρος Στουδίτης, Ναυκράτιος, Φιλόθεος Κωνσταντινουπόλεως, Θεόδωρος Δαφνοπάτης, Ἀμμώνιος Μιχαὴλ μοναχὸς Στουδίτης, Γρηγόριος πρεσβύτερος Καισαρείας.

378. Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐκ κεφ. σνϛ' καὶ ἀδήλου «λόγος. εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν», οὗ ἡ ἀρχή· «Τὴν εὐσέβειάν σας προσκαλῶ» κτλ. Φύλλα χαρτῷα 111 ὕψ. 0,23 καὶ πλ. 0,165. Καθ' ἑκάστην σελίδα 23 στίχοι (0,17 × 0,10). Ἐγράφη δὲ ἀρχομένου τοῦ ιη' αἰῶνος. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου φύλλου·

Ἡ βίβλος αὕτη τοῦ Νεοφύτου πέλει
ἱερομονάχου, ἐκ Ῥόδου πεφυκότος,
ὑποκειμένου τῷ παναγίῳ τάφῳ.

379. «Ἀκολουθία ἱερὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ, διὰ συνδρομῆς δαπάνης τε καὶ ἐξόδων τοῦ πανοσιωτάτου ἁγίου πρωτοσυγκέλλου κυρίου κῦρ Δανιὴλ τοῦ Σαμίου. Ἀντεγράφη ἀπαραλλάκτως ἐκ τοῦ τύπου παρὰ ἀνωνύμου ἐν Ἱερουσαλὴμ 1865». Φύλλα 21 ὕψ. 0,228 καὶ πλ. 0,168.

380. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 106, γραφὲν ὑπερμεσοῦντος τοῦ ιη' αἰῶνος. Ὕψ. 0,23 καὶ πλ. 0,17. Ἀδήλου γραμματική, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «Ἡ μετὰ τῆς προσηκούσης ἀκριβείας καὶ πλήρους συντομίας καθεστηκυῖα καὶ λίαν κεκριμένη τεχνολογία, καὶ ἔκθεσις ἀναγκαίων τινῶν κανόνων εἰς τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου, ἐρανισθεῖσα ἐκ πολλῶν καὶ φιλοπονηθεῖσα χάριν τῶν πρωτοπείρων μαθητῶν κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν». Ἀρχ. «Περὶ διαιρέσεως τῶν γραμμάτων· τεχνολογία πρώτη. Τί ἐστι γράμμα; μέρος ἐλάχιστον φωνῆς ἀδιαίρετον» κτλ.

381. Ἀκολουθία εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, παράκλησις ἁμαρτωλοῦ πρὸς τὴν αὐτὴν καὶ καλαντάριον μεταφρασθὲν ἐκ τῆς οὐγκρικῆς γλώσσης. Φύλλα χαρτῷα 48, γραφέντα περὶ τὸ τέλος τοῦ ιη' αἰῶνος. Ὕψ. 0,235 καὶ πλ. 0,175.

382. Συνεσίου λόγος περὶ βασιλείας πρὸς Ἀρκάδιον μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας καὶ προοιμίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Οἱ τεχνογράφοι ἐν οἷς διαλαμβάνουσι περὶ ὕψους λόγων» κτλ. Ἐν ἀρχῇ

τοῦ τεύχους· «͵αψξδ' ἰουνίου α' ἄρχησα τὸν παρόντα λόγον κἀγὼ Ἰωακείμ». Φύλλα χαρτῷα 72 ὕψ. 0.215 καὶ πλ. 0,175.

383. Μικρὸν ἁγιασματάριον ἀντιγραφὲν ἀπὸ τῆς ἐν Μοσχοπόλει ἐκδόσεως Γρηγορίου ἱερομονάχου τοῦ Κωνσταντίνου (1734). Σελίδες 115. Ὕψ. 0,215 καὶ πλ. 0,155. Καθ' ἑκάστην σελίδα 14 στίχοι (0,16 × 0,115).

384. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 67 ὕψ. 0,23 καὶ πλ. 0,17. Τὰ φύλλα $21^{β}$—24, $34^{β}$—36, $42^{β}$, $43^{α}$, $51^{β}$, 52 ἀφέθησαν ἄγραφα.

1. «Γενναδίου πατριάρχου Σχολαρίου. Ἐκ τῶν ὁμιλιῶν ἃς ὡμιλοῦμεν ἐν τῷ δυστυχεῖ παλατίῳ κατὰ παρασκευὴν ἐν τῇ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ, εὑρημένων μετὰ τὴν ἅλωσιν· ἐγράφοντο δὲ μετὰ τὸ ἀγράφως ὁμιληθῆναι παρακλήσει φίλων· ὡμιλήθη δὲ αὕτη ἐν τῇ παρασκευῇ τοῦ Λαζάρου. Ὁμιλία περὶ τοῦ μυστηριώδους σώματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ τῇ διὰ τῶν ἱερῶν», φ. 1 κέ. Migne τ. 160, σ. 352.

2. (Τοῦ αὐτοῦ)· «τοῦτο ἐγράφη τῷ πνευματικῷ κῦρ Σαββατίῳ τῷ ἀπὸ τοῦ Σινᾶ ἐλθόντι εἰς ἡμᾶς: περὶ τῶν ψυχικῶν μετὰ τὴν ἐκ τῶν σωμάτων ἀνάλυσιν διαθέσεων· ἐπιβεβαιωτικὸν συγγράμματος, ὅπερ ἐκόμισεν αὐτὸς ὁ Σαββάτιος τοῦ μακαρίου Θεσσαλονίκης κῦρ Συμεῶν». Ἀρχ. «Ὁσιώτατε πάτερ Σαββάτιε», φύλλ. 9—$17^{α}$.

3. (Τοῦ αὐτοῦ) «περὶ διαφορᾶς τῶν συγγνωστῶν καὶ θανασίμων ἁμαρτημάτων σύντομον καὶ σαφές». Ἀρχ. «Ὁ μὲν ἀκριβέστερος», φ. $17^{β}$ κέ.

4. Ἀδήλου «ἐκλογὴ καὶ συγγραφὴ περὶ σφαίρας καὶ τοῦ αὐτῆς κέντρου· ἐξήγησις τοῦ ἄξονος καὶ τῶν πόλων τοῦ κόσμου, ἐκ τῆς λατίνων φωνῆς εἰς τὴν τῶν Ἑλλήνων». Κεφάλαια ε', ὧν ἡ ἀρχή· «Ἡ γνῶσις τῆς οὐρανίου σφαίρας», φ. 25. Ἐν τέλει· «τὸ ἑξῆς λείπει ὅλον».

5. Ἀδήλου «ἐκ τῶν ἀστρονομικῶν κατὰ πτολεμαϊκοὺς περὶ σφαίρας». Ἀρχ. «Σφαῖρα μέν ἐστί τι σῶμα» φ. 37.

6. Ἀδήλου «προγνωστικὸν ἐαρινοῦ καὶ χειμερινοῦ ἀέρος καὶ

ἐκ ποίων τεκμηρίων ὄμβρους καὶ ἀνομβρίας χρὴ προσδοκᾶν». Ἀρχ. «Τριταία καὶ τεταρταία οὖσα ἡ σελήνη», φ. 45. Εἶτα κεφάλαια σχετικὰ ἐκ τῆς παντοδαποῦς διδασκαλίας Ψελλοῦ.

7. Πρόκλου σφαῖρα μετὰ σχολίων ἐν τοῖς μετώποις, φ. 53.

8. «Σχόλιον εἰς τὸ ε' Εὐκλείδου στοιχεῖον, συντεῖνον εἰς ἑρμηνείαν τῶν ἐν τῇ παρούσῃ συνόψει τῆς ἀριθμητικῆς λόγων τε καὶ ἀναλογιῶν». Ἀρχ. «Σκοπὸς τῷ ε' βιβλίῳ περὶ ἀναλογιῶν» φ. 61.

9. Ἀδήλου «περὶ κυριολεξίας καὶ φράσεως ἑλληνικῆς». Ἀρχ. «Ἀσθενεῖ τὰ πράγματα, ἀσθενῶς ἔχουσι τὰ πράγματα», φ. 65.

385. Ἀντίγραφον τοῦ ἐν τῇ μονῇ Σεναγέβου τυπωθέντος κατὰ τὸ ἔτος 1697 «ἐγχειριδίου περί τινων ἀποριῶν καὶ λύσεων» τοῦ παρὰ Ἰωάννου Καρυοφύλλου συγγραφέντος. Φύλλα 42 ὕψ. 0,22 καὶ πλ. 0,155. Καθ' ἑκάστην σελίδα 23 στίχοι.

386. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 82 ὕψ. 0,22 καὶ πλ. 0,165. Ἐν ἀρχῇ ἑπτὰ ἄγραφα φύλλα, ὧν τὸ πρῶτον περιλαμβάνει τὴν ἑξῆς σημείωσιν· «καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Ἰωαννικίου ἱεροδιακόνου τοῦ πήκλην Ψάλτου ͵αψνβ' δεκεμβρίου 10» — «καὐτὸ πέφυκε σὺν ἄλλοις διακόνου Χρυσάνθου». Ἐκ τῶν ἐμπεριεχομένων δὲ σημειῶ τάδε· α') «Νείλου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης περὶ τοῦ καθαρτηρίου πυρὸς» διατριβή, ἧς ἡ ἀρχή· «Μετὰ τὴν ἀρχήν: τὴν μὲν ἀπὸ τῶν μακαβαϊκῶν», φ. 1 κέ. β') «Εὐστρατίου Ἀργέντου Χίου τοῦ ἰατροῦ, συνταγμάτιον κατὰ τοῦ παπιστικοῦ καθαρτηρίου πυρός», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία», φ. 6. γ') «Νείλου Θεσσαλονίκης περὶ τοῦ καθαρτηρίου πυρὸς» ἕτερον, οὗ ἡ ἀρχή· «Λοιπὸς δὴ Γρηγόριος», φ. 38β. δ') «Περὶ τῆς ἐσχάτης ἀνταποδόσεως ἐκλογαὶ καί τινα περὶ τοῦ καθαρτηρίου παπιστικοῦ ἐλέγχου», φ. 49. Ἐν τέλει· «ἐγράφθη παρ' ἐμοῦ Ἰωαννικίου ἱεροδιακόνου Ἀνδρίου τοῦ πήκλην Ψάλτου, ͵αψνβ' φεβρουαρίου ιβ'».

387. (Διονυσίου Κλεόπα) «στοιχεῖα τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς δογματικῆς θεολογίας», ὧν ἡ ἀρχή· «Θεολογία κατὰ τοὺς θείους πατέρας σημαίνει». Νεώτατον. Σελίδες 593. Ὕψ. 0,215 καὶ πλ. 0,175. Καθ' ἑκάστην σελίδα 18 στίχοι (0,152 × 0,11). Ἀνῆκε

δὲ πρότερον τῷ ἀρχιμανδρίτῃ Θεοκλήτῳ, τῷ χρηματίσαντι κατόπιν ἀρχιεπισκόπῳ Ἰορδάνου.

388. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 268 ὕψ· 0,215 καὶ πλ. 0,17. Σημειῶ δὲ κατ' ἐκλογὴν τὰ ἑπόμενα κείμενα.

1. «Νείλου ἐπισκόπου νουθεσίαι ψυχωφελεῖς», ὧν ἡ ἀρχή· «Ἀρχὴ σωτηρίας», φ. 8.

2. «Δημοφίλου ἐκ τῶν πυθαγορείων ἐπῶν», φ. 18.

3. «Τοῦ αὐτοῦ γνῶμαι πυθαγορικαί», φ. 20.

4. Ἀδήλου «περὶ Θεοῦ καὶ δημιουργίας ἀνθρώπου». Ἀρχ. «Ἡ ἐν μονάδι φύσεως ἀδιαιρέτου», φ. 24.

5. Νεοφύτου ἱερομονάχου ἑρμηνεία εἰς τὸ τροπάριον τῆς ἁγίας Παρασκευῆς "Τὴν σπουδήν σου τῇ κλήσει" κτλ. Ἀρχ. «Πολὺς τοῖς πολλοῖς ὁ λόγος», φ. 62.

6. «Ἀπάντησις πρὸς τὸν ζητήσαντα μετὰ καὶ τοῦ ὀφειλομένου ἐν Χριστῷ ἀσπασμοῦ». Ἀρχ. «Ἐζήτησας παρ' ἐμοῦ . . . πρὸς πληροφορίαν δῆθεν ζητήματά τινα, ὧν τὰ μὲν περὶ μοναδικοῦ βίου» κτλ., φ. 66—70. Ἐν τέλει «͵αψνθ'». Εἶτα· «ἰστέον ὅτι ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐστάλθη πρός τινα ἐν Κύπρῳ παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Ἐφραὶμ πατριάρχου Ἱεροσολύμων· ἀντεγράφη δὲ τῇ ἐμῇ χειρὶ Μακαρίου ἀναξίου ἱεροδιδασκάλου, εὑρεθεῖσα ἐν τῇ ἁγίᾳ λαύρᾳ τοῦ θείου πατρὸς ἡμῶν Σάββα παρὰ τῷ ἐκεῖ ἐνασκουμένῳ ἐνθέως πνευματικῷ πατρὶ κυρῷ Ἰωαννικίῳ ἱερομονάχῳ».

7. «Παραδείγματα Γεωργίου Κορέσση εἰς διάφορα προβαλλόμενα». Ἀρχ. «Ὥσπερ τὸ ἔχον μέρος τραῦμα», φ. 107.

8. «Εὐθαλίου διακόνου περὶ τῶν χρόνων τοῦ κηρύγματος τοῦ ἁγίου Παύλου καὶ περὶ τῆς διὰ μαρτυρίου αὐτοῦ τελειώσεως». Ἀρχ. «Ἀναγκαῖον ἡγησάμην», φ. 126β. Παρέπονται ὑποθέσεις αὐτοῦ τε καὶ Θεοδωρήτου εἰς τὰς ἐπιστολὰς Παύλου.

9. «Ψόγος νικοτιανῆς, ἤτοι τοῦ καπνοῦ, ἐξ οὗ ὁ κοινὸς λεγόμενος ταμπακὸς γίγνεται, ὑπὸ Νεοφύτου γραμματικοῦ τοῦ Καυσοκαλυβίτου». Ἀρχ. «Οὐαί φασι τοῖς λέγουσι τὸ γλυκὺ», φ. 138.

10. Ἀδήλου «ἀνακεφαλαίωσις τῆς ἐν Κουρὰν περιεχομένης τοῦ Μωάμεθ διδασκαλίας». Ἀρχ. «Ἀλλ' οὔτε θαυμαστὸν», φ. 140.

11. «Προσφώνημα τοῦ πανιερωτάτου καὶ σοφωτάτου πρώην Παλλαδίου καὶ Χερσῶνος κυρίου Εὐγενίου Βούλγαρη» εἰς τὴν αὐτοκράτειρα Αἰκατερίνην. Ἀρχ. «Ἡ πανυπέρλαμπρος αὕτη», φύλ. 146^{β}—148.

12. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «ἑρμηνεῖαι εἰς τὰς παραβολὰς τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου κατ' ἐρωταπόκρισιν», φ. 159^{β}.

13. Ἀδήλου «ζητήματά τινα κατ' ἐρωταπόκρισιν καί τινα αἰνίγματα μετὰ τῆς ἑρμηνείας αὐτῶν». Ἀρχ. «Πότε ἐχάρη ὁ κόσμος ὅλος», φ. 161^{β}.

14. Ἰωάννου Τζέτζου τέσσαρες καρκινικοὶ στίχοι, ὧν ἡ ἀρχή· «Νοσῶ σὺ ὃς ἠίαμα», φ. 163^{β}. Τοῦ αὐτοῦ τετράστιχον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀθλήσας ἤδη». — Τοῦ αὐτοῦ εἰς Διομήδους τάφον μονόστιχον. — Ἕτεροι τοῦ αὐτοῦ δίστιχοι.

15. «Ἡρωϊκοὶ στίχοι τοῦ σοφωτάτου Ἰωάννου Τζέτζου περιέχοντας ὁ καθ' ἕνας ἀπ' αὐτοὺς τὰ κδ' στοιχεῖα». Ἀρχ. «Ἁβροχίτων δ' ὁ φύλαξ», φ. 164.

16. «Τὰ παρόντα τροπάρια ἔν τινι παλαιτάτῃ σεβραΐνῳ κείμενα βίβλῳ, λεγομένῃ τοῦ συναξαριστοῦ, μετεγράφησαν ὡς ἀνέκδοτα καὶ πανωραῖα· ἔστι δὲ ἡ ῥηθεῖσα βίβλος ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ θεοσώστῳ λαύρᾳ τοῦ ὁσίου καὶ ἡγιασμένου Σάββα, περιέχουσα τὰς περὶ τῶν ἁγίων διηγήσεις ἐν φωνῇ ἑλλάδι, ἀλλά γε σὺν οὐκ ὀλίγῃ διαφορᾷ καὶ ἐπιτομώτερον τοῦ ἀνὰ χεῖρας ἐν πεζῇ φράσει καὶ τύποις ἐκδεδομένου συναξαριστοῦ». Ἀρχ. «Σεπτεμβρίου πρώτῃ τροπάριον ἦχος β': Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως» κτλ., φ. 165.

17. Ἀδήλου «ζητήματα τῆς λογικῆς πραγματείας». Ἀρχ. «Ὁπόσα δεῖ εἰδέναι», φ. 169.

18. Ἀδήλου «ὅροι γενικοὶ περὶ τὰς τῶν προτάσεων ποιότητας καὶ δυνάμεις». Ἀρχ. «Προτάσεως οἱασοῦν ὅροι», φ. 176.

19. «Ἀντίρρησις Νεοφύτου εἰς τὸ ὅτι ὁ ἱερεὺς μείζων τοῦ Χριστοῦ, δόξα τοῦ Προκοπίου ἱεροκήρυκος καὶ ἄλλων ἐν τῷ περὶ ἱερωσύνης λόγῳ αὐτοῦ». Ἀρχ. «Ἰστέον δὲ ὅτι τοῦ θείου Χρυσοστόμου», φ. 191.

20. Προκοπίου ἱεροκήρυκος ἐπιστολὴ πρὸς Θεόδωρον τὸν φι-

λόσοφον διδάσκαλον τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ ἡγεμονικοῦ μουσοτροφείου. Ἀρχ. «Νεόφυτος ὁ γραμματικός», φ. 194.

21. «Ἀπολογία Προκοπίου εἴς τινας παραλόγους ἀντιρρήσεις, ἃς ὡς ἰὸν ἀσπίδος μανικῶς κατὰ τῆς αὐτοῦ βίβλου ὁ Νεόφυτος ἐξέχεεν, ἢ στηλίτευσις τῆς τοῦ Νεοφύτου κακοηθείας». Ἀρχ. «Τὸ μὲν μὴ ἀντιλέγειν», φ. 194β.

22. Κοσμᾶ Μπαλάνου ἐπιστολὴ πρὸς Δοσίθεον τὸν ἐπίσκοπον Δρυϊνουπόλεως καὶ Ἀργυροκάστρου περὶ τοῦ «ποιμενικοῦ αὐλοῦ» τοῦ παρὰ Προκοπίου συγγραφέντος. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ἔχει ἔφεσιν», φ. 211.

23. Ἀδήλου περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν τοῦ λόγου μερῶν κατά τε τὴν ἑλληνίδα κοινὴν διάλεκτον καὶ τὰς τέσσαρας ἄλλας διαλέκτους, φ. 221.

24. Ἀδήλου «σημείωσις τῶν ἀλγεβρικῶν γραμματιδίων καὶ ἄλλων τινῶν ἀξιομνημονεύτων ἐκ τῶν τοῦ Σεγνέρου ἀριθμητικῶν», φ. 234.

25. Ἀδήλου «παραδείγματα διάφορα συντείνοντα ὑποθέσεσι κατὰ τῶν βλασφήμων καὶ παιζόντων χαρτία», φ. 266.

389. Τεῦχος χαρτῷον γραφὲν παρὰ Ἰωακεὶμ τοῦ Σμυρναίου καὶ συγκείμενον ἐξ 192 φύλλων ὕψ. 0,215 καὶ πλ. 0,165.

1. Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου περὶ συντάξεως, φ. 1 κέ.

2. Γερασίμου Βλάχου «ἐγχειρίδιον ἁπάσης τῆς μετρικῆς τέχνης», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἡ μελιτόρρυτος τῶν Μουσῶν κιθάρα», φ. 30 κέ. Τοῦ πονηματίου τούτου μνημονεύει ὁ κατάλογος τῶν ἀπολεσθέντων συγγραμμάτων τοῦ Βλάχου. Ἀ. Δημητρακοπούλου προσθηκῶν καὶ διορθ. σ. 56.

3. «Θέματα εἰς τὸ α' κεφάλαιον τῆς γραμματικῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου» Μαυροκορδάτου, φ. 45.

4. «Μακαρίου ἱεροδιακόνου εἰς τοὺς ἐπιστολικοὺς χαρακτῆρας» θέματα, ὧν ἡ ἀρχή· «Καὶ ἡ δοκιμὴ τὸ βεβαιώνει», φ. 99.

5. «Προγυμνάσματα εἰς τὴν ῥητορικήν», φ. 161. Εἰς φ. 169 «τέλος τοῦ διδασκάλου μου Γερμανοῦ τῆς τῶν προγυμνασμάτων διορθώσεως».

*

6. Ἰωακεὶμ Σμυρναίου ἐπιστολαὶ πρὸς Γεώργιον καὶ Δωρόθεον καὶ τούτου πρὸς ἐκεῖνον. Ἡ πρώτη ἐγράφη μηνὶ αὐγούστῳ 1745. Ἀρχ. «Ἐκ Παλαιστίνης ὁρμηθεὶς τὴν Πάτμον σπουδῇ κατέλαβον» κτλ., φ. 171.—Παρέπονται θέματα ἐπιστολογραφίας.

390. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 42 ὕψ. 0,22 καὶ πλ. 0,16. «Ἀκολουθία τῆς ἁγίας μεταλήψεως, ὡς εὕρηται ἔν τινι μεμβραΐνῳ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ παναγίου τάφου· ἐν ᾧ διὰ τὴν παλαιότητα ἔλιπε καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀκολουθίας ταύτης καὶ τὸ τέλος τοῦ βιβλίου, οὐχὶ τῆς ἀκολουθίας. Ὅθεν καὶ ἄγνωστος ἡμῖν ὁ χρόνος καθ' ὃν ἐκεῖνο ἐγράφη, ἔτι δὲ καὶ ὁ γράψας καὶ ὁ συνθεὶς καὶ ὅπου ἀφιέρωται· ὅπερ ἐν ἔτει ͵αω' ἀπὸ τῆς θείας οἰκονομίας, ἐν μηνὶ σεπτεμβρίῳ, ἀντεγράφη ἀπαραλλάκτως, πλὴν τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ τῆς πρώτης (ἥτις ἐλήφθη ἐκ τοῦ λόγου τοῦ «οὐ δεῖ γελᾶν καὶ μετεωρίζεσθαι, οὗ ἡ ἀρχή· Ἀρχὴ καταστροφῆς μοναχοῦ» κτλ. σελίδι ρϛ', ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῆς Ὀξονίας ἐν ἔτει ͵αψθ'), διὰ τὸ ἐλλείπειν τινὰ φύλλα καὶ πλὴν τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἰακώβου, ἥτις συνήφθη μετὰ ἑτέρας εὐχῆς τοῦ αὐτοῦ διὰ τὴν ὁμοιότητα ἐν πολλαῖς· εἰς δὲ τὰς ἄλλας εὐχὰς γέγονεν ἢ προσθήκη τινῶν λέξεων, ἢ μεταβολὴ ἐκ τῶν εὐχῶν τῆς μεταλήψεως τῆς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ, διὰ τὸ ὀρθότερον. Ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ». Ἀρχ. «Ἀκολουθία τῆς ἁγίας μεταλήψεως: μετὰ τὴν ἔναρξιν τὸ "Βασιλεῦ οὐράνιε", τὸ τρισάγιον κτ: εἶτα τὰ παρόντα κατανυκτικὰ ἐκ τῆς Παρακλητικῆς· ἦχος α'. Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ» κτλ. Ἀπὸ φ. 27β «ὕμνος συλλεγεὶς ἀπὸ τῆς νέας καὶ παλαιᾶς θείας Γραφῆς πρὸς τὸν Κύριον».

391. Τεῦχος χαρτῷον συντεθὲν ἐν ἔτει 1835 καὶ συναποτελούμενον ἐκ 350 φύλλων ὕψ. 0,225 καὶ πλ. 0,165.

«Βιβλίον καλούμενον ὀρθόδοξος ὁμολογία, ἐν ᾧ περιέχει ἀποδείξεις καὶ μαρτυρίας ἔκ τε τῆς παλαιᾶς καὶ νέας θείας Γραφῆς, ὅτι τὸ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀναδιδόμενον φῶς ἐπάνω τοῦ παναγίου καὶ θεοδέγμονος τάφου ἑσπέρας τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ ἐστὶν ἅγιον, θεῖον, ἐξ οὐρανοῦ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος, παρὰ Πατρὸς δι' Υἱοῦ τοῖς πιστοῖς χαριζόμενον εἰς δόξαν καὶ πίστωσιν

ἀψευδῆ τῆς ἐκ νεκρῶν τοῦ Κυρίου ἐγέρσεως καὶ βεβαίωσιν τῆς ὀρθοδόξου καὶ ἀκραιφνοῦς ἡμῶν πίστεως, αἰσχύνην δὲ καὶ ἀνατροπὴν τῶν θεοστυγῶν αἱρέσεων καὶ ἀναπολόγητον πρόφασιν τῶν ἀπίστων καὶ δυσσεβῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν ὅσων ἀθέων καὶ λοιπῶν τῶν ἐν σχήματι μὲν φαινομένων καὶ ἀναστρεφομένων μετὰ τῶν εὐσεβῶν, τῇ δὲ γνώμῃ καὶ φρονήματι ἀντιφερομένων τῇ ὀρθοδόξῳ καὶ μητρὶ αὐτῶν ἐκκλησίᾳ καὶ ἴσα τοῖς λοιποῖς ἀσεβέσι καὶ κακοδόξοις κακολογούντων κατὰ τοῦ θείου τούτου καὶ ἁγίου φωτός, ἴνδαλμα πλάνης καὶ τέχνασμα καλογήρων διὰ φωσφόρων καὶ πειραμάτων κατασκευαζόμενον τοῦτο ἀποκαλούντων» κλπ. Διαιρεῖται δὲ εἰς κδʹ κεφάλαια.

392. Ἀδήλου ἱεροκήρυκος ομιλίαι, ὧν ἡ πρώτη εἰς τὸ πάθος τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Ἄφησαι καὶ ἂς τὸ λέγει καὶ αὐτὴ ἡ ἀλήθεια, τὸ εὐαγγέλιον» κτλ. ΙΖʹ καὶ ΙΗʹ ἑκατ. τετράδια ἀκέφαλα καὶ κεκολοβωμένα, συναποτελοῦντα 198 φύλλα χαρτῷα ὕψ. 0,208 καὶ πλ. 0,16.

393. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ 214 φύλλων ὕψ. 0,215 καὶ πλ. 0,172.

«Τὸ τέταρτον βιβλίον τῶν εἰς τέσσαρα διῃρημένων διδασκαλιῶν τῆς εἰσαγωγῆς τῆς γραμματικῆς, τῆς διδασκούσης περὶ γραμματικῶν δηλαδή, τὴν ὁποίαν συνέταξεν ὁ Θεόδωρος (Γαζῆς)· ἔστι δὲ εἰσαγωγή, χειραγωγία τις καὶ ὁδήγησις ἀρχαρίων ἐπὶ τὰ τέλη τῶν διδασκομένων». Ἀρχ. «Λοιπὸν δέ· ὁ δὲ ἔστιν ἐπακολουθητικὸς» κτλ. Ἐν τέλει· «1808 φεβρουαρίου τῇ καʹ». — Ἀπὸ φ. 173 κέ «γραμματικῆς κανόνων πέρι», ὧν ἡ ἀρχή· «Κανών ἐστι λόγος ἔντεχνος δηλωτικὸς» κτλ. Ὅρα ἀριθ. 195.

394. Τετράδια μαθηματαρίων τῆς ΙΖʹ καὶ ΙΗʹ ἑκατ. συναποτελοῦντα 669 φύλλα ὕψ. 0,218 καὶ πλ. 0,155. Ἔσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος· «καὶ τόδε Κοσμᾶ τοῦ ἀπὸ Γάνου, ͵αψπεʹ». αʹ) Ἐπιγράμματα ἐκ τῆς πλανουδείου ἀνθολογίας, βʹ) Κάτωνος γνῶμαι, γʹ) Πυθαγόρου χρυσᾶ ἔπη, δʹ) Φωκυλίδης, εʹ) Ἀριστοφάνους Πλοῦτος, ϛʹ) Ἰλιάδος α—ι, ζʹ) Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι, ηʹ) Εὐριπίδου Ἑκάβη, θʹ) Εὐριπίδου Ὀρέστης, ιʹ) Σοφοκλέους

Αἴας μαστιγοφόρος, ια') Ἐπιγράμματα ἐκ τῆς ἀνθολογίας, ιβ') Πινδάρου διάφορα.

395. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς χαρτῷον τεῦχος, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τοῦ παπαδικοῦ μέλους». Φύλλα 136 γραφέντα κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ΙΘ' ἑκατ. Ὕψ. 0,222 καὶ πλ. 0,162. Μουσικοί: Πέτρος Μπερεκέτης, Κλήμης ἱερομόναχος, Γεώργιος Ῥαιδεστηνός, Γερμανὸς νέων Πατρῶν, Μπαλάσιος, Μανουὴλ Χρυσάφης, Ἰωάννης Κουκουζέλης, Ἀντώνιος ἱερεὺς καὶ νομοφύλαξ, Ἰωάννης Γλυκύς, Συμεὼν Ψυρίτζης, Μητροφάνης Καρύκης, Γρηγόριος Μπούνης Ἀλυάττης, Ξένος Κορώνης καὶ Ἰωάννης Κλαδᾶς.

396. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς χαρτῷον τεῦχος ἐκ φύλλων 184 ὕψ. 0,218 καὶ πλ. 0,16. Νέον σύστημα. Ἐν ἔτει δὲ 1835 ἀνῆκε τῷ ἐν Βερροίᾳ χρηματίσαντι πρωτοσυγκέλλῳ τοῦ παναγίου τάφου Προκοπίῳ. Μουσικοί: Γρηγόριος λαμπαδάριος, Πέτρος Πελοποννήσιος, Ἰάκωβος πρωτοψάλτης, Δανιὴλ πρωτοψάλτης, Ἰωάννης πρωτοψάλτης, Στέφανος, Κωνσταντῖνος Θετταλὸς (κοινωνικὸν ψαλλόμενον ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀναστάσεως), Γρηγόριος λαμπαδάριος. Ἀπὸ φ. 137 «χερουβικὰ κῦρ Πέτρου Πελοποννησίου, ἅτινα εὑρέθησαν μετὰ τὴν θανὴν αὐτοῦ· ἐξηγήθησαν ἀπὸ τὸ παλαιὸν εἰς τὴν νέαν γραμμὴν παρ' ἐμοῦ ἱεροψάλτου Κυπριανοῦ καὶ Ἰεζεκιὴλ τῶν Κυπρίων».

397. Νεφύτου Κυπρίου «ἱστορία τοῦ ἐμπρησμοῦ τοῦ ναοῦ τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου τάφου, ἤτοι τῆς Ἀναστάσεως, ἐν ἔτει ͵αωη' σεπτεμβρίου 30, ἡμέρᾳ δ'». Ἀρχ. «Ὦ πολυέλεε Χριστὲ σωτὴρ τοῦ παντὸς κόσμου» κτλ. Ἀπὸ φ. 19 «εὐχὴ εἰς γυναῖκα ἐγκύμονα, ποίημα Ἀνθίμου πατριάρχου Ἱεροσολύμων». Ἀρχ. «Ἀνείκαστε φιλάνθρωπε» κτλ. Κατόπιν εὐχαὶ διάφοροι. Φύλλα 23 ὕψ. 0,203 καὶ πλ. 0,175.

398. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς χρυσόδετον τεῦχος, γραφὲν ἀρχομένης τῆς ΙΘ' ἑκατ. Ἐν ἔτει δὲ 1811 ἀνῆκε Μητροφάνει τινὶ ἱερομονάχῳ καὶ ἁγιοταφίτῃ. — Ἀναστασιματάριον καὶ εἱρμολόγιον καλοφωνικόν, περιέχον συνθέσεις Χρυσάφη, Ἀρσενίου τοῦ μικροῦ,

Γερμανοῦ νέων Πατρῶν, Δημητρίου δομεστίκου, Μπαλασίου, Ἀθανασίου πατριάρχου, Πέτρου Μπερεκέτη, Παναγιώτου καὶ Ἰωάννου καὶ Δανιὴλ πρωτοψαλτῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου.

399. «Στιχηράριον καλόφωνον ποιηθὲν παρὰ κῦρ Γερμανοῦ ἀρχιερέως νέων Πατρῶν»· ἐγράφη δὲ μεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 292 ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,162. Ἐν ἔτει 1811 ἀνῆκε τῷ ἁγιοταφίτῃ Μητροφάνει ἱερομονάχῳ.

400. «Ἀναστασιματάριον σὺν θεῷ ἁγίῳ συντεθὲν παρὰ κῦρ Πέτρου λαμπαδαρίου ψάλλεσθαι κατὰ τὸ ὕφος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐξηγηθὲν δὲ ἤδη ἐσχάτως κατὰ τὸ νέον σύστημα τῆς μουσικῆς παρὰ κῦρ Γρηγορίου λαμπαδαρίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ διδασκάλου τῆς αὐτῆς νέας σχολῆς τοῦ γένους». Φύλλα 127 ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,155.

401. Τριῴδιον καὶ πεντηκοστάριον μετὰ παρασημάνσεως, γραφὲν μεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 136 ὕψ. 0,208 καὶ πλ. 0,16. Ἔσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος· «καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Βασιλικοῦ ἀναγνώστου τοῦ ἐξ Ἴμβρου, 1793 δεκεμβρίου—νῦν δὲ Κυρίλλου μοναχοῦ τοῦ αὐταδέλφου αὐτοῦ—τανῦν δὲ ἐγένετο Ἰωαννικίου ἱεροδιακόνου—ἤδη δὲ γέγονε κτῆμα Ἀρσενίου κτλ.—ἐν ἔτει δὲ 1811 τοῦ προμνησθέντος Μητροφάνους.

402. «Τόμος δευτερος παρὰ τοῦ δοξαστικαρίου τοῦ μακαρίτου κῦρ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου, περιέχων δοξαστικὰ τῶν ἑορτῶν τριῳδίου καὶ πεντηκοσταρίου, ἐξηγηθέντα ὡς εἴρηται κατὰ τὸ νέον σύστημα τῆς μουσικῆς παρὰ τῶν νέων διδασκάλων τῆς αὐτῆς σχολῆς». Φύλλα 145 ὕψ. 0,20 καὶ πλ. 0,158. Ἔσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος σημείωσις· «+ ἐκ τῶν τοῦ Προκοπίου πρώην πρωτοσυγκέλλου τοῦ παναγίου τάφου, τοῦ ἐκ Μιτυλήνης, ἐν Βερροίᾳ 1835 αὐγούστου 15».

403. Τεῦχος ἀνωνύμου ῥητορικῆς, γραφὲν μεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. Σελίδες 333. Ἀρχ. «Τέχνη τῆς ῥητορικῆς.—Ὠνομάσθη ἡ ῥητορικὴ ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν ῥῆμα» κτλ. Ἐν ἀρχῇ 8

φύλλα πίνακος κεφαλαίων καὶ τὸ ἑξῆς σημείωμα· «καὶ αὕτη ξὺν τοῖς ἄλλοις Μελετίου Κρητός».

404. Σημειωματάριον καὶ κατάστιχον τοῦ παπᾶ Ἀνθίμου, γραμματέως τῆς ἁγιοταφιτικῆς ἀδελφότητος ἐν ἔτει 1757, κατὰ τὴν ἐν φ. 117 ἀραβικὴν σημείωσιν. Σημειῶ δὲ τὰ ἑξῆς· α′) Θεωρητικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, οὗ ἡ ἀρχή· «Δεῖ τὸν διδάσκαλον γινώσκειν», φ. 1.—β′) Πρόλογος ἀραβιστὶ τοῦ βιβλίου «Τουφὰτ Φιδάϊ», τοῦ συγγραφέντος παρὰ Μωχάμετ Φιδάϊ τοῦ ἐξ Ἀϊντὰπ τῆς Τριπόλεως, φ. 8.—γ′) Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν συγγραμμάτων Ἰωσὴφ Βρυεννίου, φ. 9. — δ′) Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας περὶ Μελιχισεδέκ, φ. 16. — ε′) «Γνῶμαι μονόστιχοι ἐκ διαφόρων ποιητῶν», φ. 72. — ς′) Κείμενον ἀραβικὸν τοῦ βιβλίου "Τουφὰτ Φιδάϊ": ἔμμετρον ἀραβοτουρκικὸν φρασεολόγιον, φ. $89^{β}$—$117^{β}$.

405. Τεῦχος χαρτῷον (0,22 × 0,15) ἐκ φύλλων 122, γραφὲν διὰ χειρὸς τοῦ γνωστοῦ συγγραφέως Μανουὴλ Καλέκα ἀρχομένης ἢ μεσούσης τῆς ΙΔ′ ἑκατ. περικαλύπτεται δὲ διὰ μεμβρανίνου φύλλου ἀποσπασθέντος ἐκ χρυσοστομικοῦ κώδικος τοῦ ια′ αἰῶνος. Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν φύλλων 64 καὶ 65 φαίνεται ὅτι ἀπεσπάσθησαν ἱκανὰ τετράδια. Ἄγραφα δὲ φύλλα ἀφέθησαν τὰ ἑξῆς. $5^{β}$—8, $31^{β}$—33, $64^{β}$.

1. «Τοὺς Ἡρακλέους ἀνδρικοὺς δεκαδύο | ἐντεῦθεν ἐκμάνθανε φιλότης ἄθλους». Πρῶτον ἀπαρίθμησις τῶν ἄθλων καὶ εἶτα διήγησις περὶ αὐτῶν, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐξέμηνε τὸν Διὸς Ἡρακλῆν τὸ τῆς Ἥρας ζηλότυπον, εἰς δὲ Πυθῶνα μολὼν ὅπως ἀνανήψειε τῆς μελαγχολίας πυνθάνεται» κτλ., φ. 1 κέ. Τέλος· «ἀλλ' ἄγχων τὸ θηρίον διὰ Τροιζῆνος ποιησάμενος τὴν ἀνάβασιν ἤγαγεν Εὐρυσθεῖ, καὶ δείξας πάλιν εἰς Ἅδου κεκόμικεν».

2. «Πυθαγόρου Σαμίοιο ἔπη τάδ' ἔνεστι τὰ χρυσᾶ». Ἀρχ. «Ἀθανάτους μὲν πρῶτα», φ. $3^{β}$.

3. Δύο σημειώσεις «περὶ ἀθεϊῶν τινων δοξασάντων» καὶ «περὶ αἱρέσεων τῶν φιλοσόφων». Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι τρεῖς ἐλέγοντο παρ' Ἕλλησιν ἀθεΐαι», φ. 5.

4. Γραμματικὴ ἀνεπίγραφος, ἧς ἡ ἀρχή· «Ὀρθογραφία ἐστὶν ἡ κατὰ λέξιν ἠκριβωμένη γραφή. Πόσα εἴδη τῆς ὀρθογραφίας; τρία· σύνταξις, ποιότης, ποσότης· καὶ σύνταξις μέν ἐστιν θέσις στοιχείων περὶ κατάληξιν καὶ ἐπιφορὰν συλλαβῶν» κτλ., φ. 9—31. Ἐν φ. 14 ἐπιγραφὴ κατὰ τὴν ὤαν ἔχουσα οὕτως· «Ἐπιτομὴ τῶν γραμματικῶν κανόνων ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ». Ἀρχ. «Τὸ ὅμοιον ἐν τοῖς ὀνόμασι ἢ γένει ἢ εἴδει». Τέλος· «οἷον γυναῖκες γυναῖκας, θυγατέρες θυγάτρας... πάντες πάντας καὶ τὰ ὅμοια».

5. «Μιχαὴλ πρεσβυτέρου, συγκέλλου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, μέθοδος περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως σχεδιασθεῖσα ἐν Ἐδέσῃ τῆς Μεσοποταμίας, αἰτήσει διακόνου Λαζάρου φιλοσόφου καὶ λογοθέτου». Ἀρχ. «Ἡ περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως διδασκαλία», φ. 33—62.

6. «Ἡρωδιανοῦ» ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἔτι τῶν σημείων ἄν τις φαίη καὶ ταῦτα ὅσα ἀριθμοῦ σημεῖά ἐστι· καὶ γὰρ ταῦτα ἔν τε ταῖς γραφαῖς» κτλ., φ. $63^α$—$63^β$.

7. Ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἔστι δέ τινα χαρακτῆρι ἐνεργητικῷ κεχρημένα», φ. $64^α$.

8. «Ἱστορίαι ὧν ἐμνήσθη ὁ μέγας πατὴρ Θεολόγος ἐν τοῖς τέσσαρσιν αὐτοῦ λόγοις, φημὶ δὴ τῷ εἰς τὰ φῶτα, τῷ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον καὶ τοῖς δυσὶ στηλιτευτικοῖς κατὰ Ἰουλιανοῦ καὶ κατὰ Ἑλλήνων». Ἀρχ. «Οὐ Διὸς ταῦτα γοναὶ καὶ κλοπαὶ τοῦ Κρητῶν τυράννου. Οἱ θεολόγοι τῶν Ἑλλήνων ἐκ Κρόνου καὶ Ῥέας λέγουσι γεγεννῆσθαι τὸν Δία» κτλ., φ. 65—93. Τέλος· «γίνεται οὖν παρ' Ἕλλησιν ἑορτὴ τοῦ φάλλου, ἣν προσηγόρευσαν φαλλαγώγια: — Τέλος, ξένε, ἔλαβον αἱ ἱστορίαι | ὡς ἄρτι λεύσεις, ἅπασαι ὧδε, ξένε: — Μανουὴλ ὁ Καλέκας» [1].

9. «Τοῦ ὁσίου Ἀντιόχου πρόλογος». Ἀρχ. «Φησὶν ἐν τοῖς ᾄσμασιν ὁ Σολομών», φ. $93^α$.

10. «Ἐπιστολαὶ Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ», φ. $93^β$—$96^β$. Ἐν τῇ κάτω ὤᾳ τοῦ φ. $93^β$ ἡ ὑπογραφὴ τοῦ καλλιγράφου «Μανουήλ». Ἐπιστολαὶ δὲ εἰσὶν αἱ ἑπόμεναι: ἐκδ. Wolf ἀριθ.

[1] Ὅρα περὶ τοῦ Καλέκα τὰ παρὰ Φαβρικίῳ γραφόμενα, Bibl. gr. τ. XI, σ. 453.

1117, 1062, 1128, 304, 1121, 1597, 425, 1589 [1], 1598, 1556, 22, 72.

12. Ἀνεπίγραφον περὶ ῥημάτων, οὗ ἡ ἀρχή· «Τῶν ῥημάτων τὰ μέν εἰσιν ἐνεργητικά, τὰ δὲ παθητικά, τὰ δὲ οὐδέτερα, τὰ δὲ μέσα· τῶν ἐνεργητικῶν τὰ μέν ἐστι καὶ φωνῇ» κτλ., φ. 97α. Τέλος· «καὶ καλοῦνται σύνθετα κατηγορήματα, οἷον Σωκράτης περιπατεῖ».

13. «Παροιμίαι κατὰ ἀλφάβητον» Ἀρχ. «Αὕτη ἡ μήρυνθος οὐδὲν ἔσπασεν· ἀπὸ τῶν ἁλιευτῶν εἴρηται τῶν μηδὲν ἑλκυσάντων» κτλ., φ. 98—106β. Τέλος· «ἐπὶ καλάμης ἀροῖ· ἐπὶ τῶν εὖ καὶ καλῶς γεωργούντων».

14. Συνταγαὶ φαρμακευτικαί. Ἀρχ. «Κατὰ τὸ πρῶτον ἐχέτω κουκκία τοῦ Νικολάου, ὧν τὸ ὄνομά ἐστι "σίνε κίμπους ἔσαι νόλο", καὶ λαμβανέτω ἀπὸ τούτων ἅπαξ ἢ δὶς τῆς ἑβδομάδος», φ. 106β.

15. «Τὰ ἐκ τοῦ Εὐθύφρονος ἢ περὶ ὁσίου» ἐκλογαὶ ῥήσεων ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου πλατωνικοῦ διαλόγου. Ἀρχ. «Ὀρθῶς γάρ ἐστι τῶν νέων πρῶτον ἐπιμεληθῆναι», φ. 107α. Τέλος· «τὰ δὲ παρ' ἡμῶν εἰς ἐκεῖνον τιμὴ καὶ γέρα καὶ χάρις».

16. «Ἐκ τῆς τοῦ Σωκράτους ἀπολογίας». Ἀρχ. «Ῥήτορος μὲν καὶ αὕτη ἀρετὴ τὸ τοῖς λεγομένοις», φ. 107β.

17. «Ἐκ τοῦ Κρίτωνος ἢ περὶ πρακτέου». Ἀρχ. «Εἰ γὰρ ὤφελον, ὦ Κρίτων, οἷόν τε εἶναι οἱ πολλοὶ τὰ μέγιστα κακὰ ἐξεργάζεσθαι, ἵνα οἷοί τε ἦσαν» κτλ., φ. 108α.

18. «Ἐκ τοῦ περὶ ψυχῆς». Ἀρχ. «Ὁ δὲ Σωκράτης ἀνακαθιζόμενος εἰς τὴν κλίνην συνέκαμψέ τε τὸ σκέλος», φ. 108β.

19. «Ἐκ τῶν πολιτειῶν α'». Ἀρχ. «Ὁρᾷς οὖν ἔφη ὁπόσοι ἐσμέν; πῶς γὰρ οὔ; ἢ τοίνυν τούτων ἔφη κρείττους γένεσθε ἢ μένετε» κτλ., φ. 110β. Παρέπονται πολλὰ ἄλλα ἀποσπάσματα ἐκ τῶν τοῦ Πλάτωνος συγγραφῶν.

20. «Συμπόσιον ἢ περὶ ἔρωτος». Ἀρχ. «Πᾶσα πρᾶξις αὐτὴ ἀφ' ἑαυτῆς πραττομένη», φ. 122α.

[1] Μετὰ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἀναγινώσκετ' ἐν τῷ κώδικι ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐπειδή μοι τὴν σιωπὴν» κτλ.

21. Σημείωσις περὶ εὑρέσεως τοῦ πάσχα, φ. 122β. Εἶτα σημείωσις Ἀρσενίου μοναχοῦ κατὰ τὸν ιε΄ αἰῶνα, δηλοῦσα ὅτι «τοῦτο τὸ βιβλίον ἔναι τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάβ6α τοῦ ἡγιασμένου τῆς Ἱερουσαλὴμ».

406. Δύο χαρτῷα τεύχη συμπεπηγμένα (0,213×0,163), γραφέντα διὰ χειρὸς Γεωργίου τοῦ Ὑπομενᾶ. Καθ' ἑκάστην σελίδα 25 στίχοι, ἠριθμημένοι κατὰ πέντε παρ' αὐτοῦ τοῦ γραφέως (0,163×0,115). Ἐν ἀρχῇ δὲ ἐπὶ ἰδιαιτέρου φύλλου σημειοῦνται τάδε· «πέμπεται τῷ αὐταδέλφῳ μου Ἰωάννῃ τῷ Τραπεζουντίῳ Ἐνετίηθεν εἰς Βουκουρέστιον, διὰ τοῦ εὐγενεστάτου καὶ λογιωτάτου ἄρχοντος κυρίου Ἰωάννου Χρυσοσκουλαίου, 1712, μαρτίῳ· σὺν τούτῳ δὲ καὶ τὸ περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως». Εἶτα· «καὶ τοῦτο τὸ ἰδιόχειρον ἀφιερώθη τῷ ἁγίῳ μοναστηρίῳ τοῦ Σουμελᾶ παρὰ Γεωργίου Τραπεζουντίου, 1744, μαρτίῳ». Καὶ πάλιν· «ἠρξάμεθα τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν ἐν ἔτει ,αχҶθῳ· φευρουαρίου κϑ: ἐν ἀρχῇ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς, ἐν Βουκουρεστίῳ». Ἐν σελίδι 1· «ἐκ τῶν τοῦ Γεωργίου Τραπεζουντίου τοῦ Ὑπομενᾶ», «νῦν δὲ Νικοδήμου ἱερομονάχου».

1. (Θεοφίλου Κορυδαλλέως) «ὑπόμνημα συνοπτικὸν καὶ ζήτημα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν» Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Οἷόν τις νέηλυς εἰς πόλιν μεγίστην», σελ. 1—204. Ἐν τοῖς μετώποις σχόλια. Εἰς σελίδα 204· «ἐγράφη ἐν Βλαχίᾳ κατὰ τὸ ,αχҶηον ἔτος, μηνὸς αὐγούστου κεη, ἐν Τριγοβύστῳ». Παρέπονται 4 ἀσελίδωτα φύλλα, ὧν τὸ τρίτον περιέλαβε λύσιν εἰς τὸ ζήτημα «πότερον αἱ τῶν στοιχείων ποιότητες, διαφοραὶ τῶν αὐτῶν εἰσιν οὐσιώδεις ἢ ἐπουσιώδεις» κτλ.

2. (Θεοφίλου Κορυδαλλέως) ὑπόμνημα εἰς τὸ περὶ ψυχῆς Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Τὸ φυσιολογικὸν τῆς θεωρίας», σελ. 1—442. Ἐν τοῖς μετώποις σχόλια. Εἰς σελίδα 442· «ἐτελειώθη ἐν Τριγοβύστῳ μετὰ τὴν ἀπὸ Πιτεστίου ἐπάνοδον, 1700: — ὀκτωβρίου ζη:—κόλ: 85 c».

407. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 288 ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,155, γραφὲν ἐν ἔτει 1808. Ἔσωθεν τῶν πινακίδων προσεκολλήθη

τὸ πρωτότυπον ἀχρονολογήτου ἐπιστολῆς, ἣν ἔγραφε Γεράσιμος ὁ ἀπὸ Μετρῶν πατριάρχης Ἀλεξανδρείας πρὸς τὸν «λογιώτατον ἐν ἱεροδιακόνοις καὶ διδάσκαλον τοῦ κατὰ τὴν Αἴγυπτον συσταθέντος σχολείου Γεράσιμον».

1. «͵αωη΄ νοεμβρίου κς΄. Στοιχεῖα μεταφυσικῆς φιλοπονηθέντα Βενιαμὶν τῷ Λεσβίῳ». Ἀρχ. «Ἐκ φύσεως οἱ ἄνθρωποι», φ. 1—202. Ἐν τέλει· «ἐγράφη διὰ χειρὸς Βασιλείου Ἰωαννάδου Κονζᾶ Συμαίου, ἐν Σύμῃ». Δεύτερον ἀντίγραφον ἐσημειώθη ἐν τῇ ἐμῇ Μαυρογορδατείῳ Βιβλιοθήκῃ, τ. I, σ. 139, ἀριθ. 15.

2. «͵αωη΄ μαΐου κη΄. Περὶ μορίων τινῶν παρὰ Δανιὴλ τοῦ Πατμίου, καὶ πρῶτον περὶ τῆς πρὸς τὸ ὄνομα συνεπείας τοῦ ὑποτακτικοῦ ἄρθρου», φ. 202—275.

3. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τετράστιχα μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας, φ. 278 κἑ.

408. Δύο χαρτῷα τεύχη συμπεπηγμένα, γραφέντα τὸ μὲν ἐν ἔτει 1725, τὸ δὲ ἐν ἔτει 1728. Σελίδες 127+319.

α΄) Ἀδήλου λογικὴ ἀνεπίγραφος, ἧς ἡ ἀρχή· «Τὸ μέσον δι' οὗ ἕκαστος ἐν ἁπάσῃ ἐπιστήμῃ καὶ τέχνῃ διαλέγεσθαι δύναται». Ἐν τέλει· «͵αψκε΄ αὐγούστου».

β΄) Ἀναστασίου παπᾶ Βασιλοπούλου «λευχειμονοῦσα ῥητορικὴ» μετὰ τῶν ἐπιγραμμάτων Ἰακώβου ἱεροδιακόνου τοῦ Κυπρίου [1]. Ἐν τέλει· «τέλος ἐν ἔτει ἑπτακοσιοστῷ χιλιοστῷ εἰκοστῷ ὀγδόῳ». — Παρέπονται θέματα ῥητορικοῦ ὕφους καὶ — «Διδασκαλία περὶ τοῦ ἀκριβοῦς τρόπου τοῦ διδάσκειν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον, ἐκδοθεῖσα παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητός, ταπεινοῦ τῶν ἐπιστημῶν διδασκάλου, κήρυκος τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου καὶ καθηγουμένου τοῦ τῆς Παλαιοπόλεως σεβασμίου μοναστηρίου». Ἀρχ. «Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον», σ. 271—319. Τοῦ ἀντιγράφου τούτου ἐμνήσθη ὁ Δημητρακόπουλος ἐν ταῖς προσ-

[1] Χ. Φιλητᾶς ἐν τ. VIII τῆς «Πανδώρας», σ. 550. Α. Δημητρακόπουλος ἐν ἀριθ. 875 τῆς «Κλειοῦς». Μ. Παρανίκας ἐν Σχεδιάσματι σ. 82. Ἄλλα δὲ ἀντίγραφα σημειοῖ ὁ C. Erbiceanu ἐν Riv. Teolog. τ. III. σ. 21, 79, οἷς πρόσθες τὸ παρ' ἐμοῦ περιγραφὲν ἐν τῇ Μαυρογ. Βιβλιοθ. τ. I, σ. 145.

θήκαις καὶ διορθώσεσι, σ. 53· δεύτερον δὲ ἀντίγραφον, ἀνῆκον πάλαι τῷ Ἀλεξάνδρῳ Τυρναβίτῃ, ἀπόκειται τανῦν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου [1].

409. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 64 ὕψ. 0,212 καὶ πλ. 0,168· ὅπερ κατὰ τὸ ἐν τέλει πασχάλιον ἐγράφη ἐν ἔτει 1737. Ἐκ τῶν περιεχομένων δὲ σημειῶ τὸ ἑξῆς· «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κῦρ Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου καὶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως οἱ ὑπόλοιποι τῆς ἀκολουθίας ψαλμοὶ τοῦ ἡμερονυκτίου ἐτέθησαν ἐνταῦθα, τῶν εὐχῶν μόνον ἐκλεγεισῶν». Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τὸ ἔθος», φ. 1—34.

410. Ψαλτήριον χρυσόδετον, ἐπιμελῶς γεγραμμένον κατὰ τὴν ις′ ἑκατ. καὶ συγκείμενον ἐκ 225 φύλλων στιλπνοῦ χάρτου ὕψ. 0,208 καὶ πλ. 0,152. Καθ' ἑκάστην σελίδα 18 στίχοι (0,152×0,09). Τὰ πρῶτα τρία φύλλα περιέχουσιν εἰκόνας α′) ἀγγέλου εὐλογοῦντος, β′) Δαυὶδ τοῦ προφήτου προσευχομένου, γ′) Δαυὶδ καθημένου καὶ γράφοντος. Τὸ δὲ κείμενον περιλαμβάνει ὡραῖα κεφαλαιώδη στοιχεῖα κεχρωματισμένα καὶ κεχρυσωμένα· πολλαχοῦ δὲ κοσμεῖται καὶ μετὰ ταινιωδῶν κοσμημάτων, αἱ δὲ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί.

411. Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐν κεφ. τια′, γραφεὶς ἐν ἔτει 1596 καὶ συγκείμενος ἐκ 227 χαρτῴων φύλλων ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,16. Καθ' ἑκάστην σελίδα 22 στίχοι. Ἀρχ. «Πρέπει τὸν κριτὴν» κτλ., φ. 10. Τὸ τελευταῖον κεφάλαιον ἐπιγράφεται «περὶ πῶς γράφει ὁ ἀρχιερεὺς τὸ διαζύγιον ὅταν ὁ ἄνδρας λείπῃ χρόνους πέντε» κτλ. Μεθ' ὃ σημειοῦνται διάφορα κανονικὰ κεφάλαια ληφθέντα ἐκ πονημάτων ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων. Ἐν φ. $18^{β}$ ὑπάρχει εἰκὼν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καθημένου ἐντὸς θρόνου. Εἰς φ. $210^{β}$ δύο σημειώσεις ἀπεσβεσμέναι, ἡ μὲν τοῦ κατόχου Παρθενίου ἱερομονάχου, ἡ δὲ τοῦ καλλιγράφου· «ἔτει ἀπὸ τῆς τοῦ Κυρίου σαρκώσεως ,αφϥϛ′ μηνὶ μαρτίῳ ιη′, ἰνδικτιῶνος θ′».

412. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΗ′ ἑκατ. ἐκ φύλλων 107 ὕψ. 0,218 καὶ πλ. 0,165. Τὰ φύλλα 57—61 ἀφέθησαν ἄγραφα.

[1] Ἐσημειώθη παρὰ Μ. Χαμουδοπούλου ἐν τῇ Ἐκκλ. Ἀληθ. τ. Ι, σ. 2—3.

1. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ πηγὴ γνώσεως μετὰ τοῦ πρὸς Κοσμᾶν προοιμίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Τὸ μὲν στενὸν τῆς διδασκαλίας», φύλλ. 1—56.

2. Νικηφόρου Βλεμμίδου ἐπιτομὴ λογικῆς ἀπὸ τοῦ κϛ′ κεφαλαίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὄνομά ἐστι φωνή», φ. 62 κἑ.

413. Ἐπιστολάριον ἀνώνυμον ἐκ σελίδων 122, γραφὲν κατὰ τὴν τετάρτην δεκαετηρίδα τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος. Ὕψ. 0,216 καὶ πλ. 0,158.

414. Τεῦχος ἐκ φύλλων 138 στιλπνοῦ χάρτου, ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,155. Καθ' ἑκάστην σελίδα 26 στίχοι (0,15 × 0,09). Ἐγράφη δὲ περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΖ′ ἑκατ. Ἐν φ. 138^{β} σημείωσις τοῦ καλλιγράφου· «καὶ τόδε ἐκ τῶν βιβλίων Κυρίλλου ἱερομονάχου τοῦ ἁγίου τάφου, τοῦ ἐκ χώρας Δελβίνου, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐγράφη ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ, ἔνδον τοῦ ἁγίου τάφου, ἐπὶ κυρίου Δοσιθέου πατριάρχου».

1. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου συγγραφαὶ καὶ ἐπιστολαί, φ. 1-126.

2. «Πολυκράτους διαδόχου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου, ἐκ τῆς ἐπιστολῆς πρὸς Βίκτορα τὸν διάδοχον καὶ ἀρχιεπίσκοπον τῆς μεγάλης Ῥώμης». Ἀρχ. «Καὶ γὰρ κατὰ τὴν Ἀσίαν», φ. 127^{α}. Migne τ. 5, σ. 1357.

3. «Κλήμεντος πρεσβυτέρου Ἀλεξανδρείας, ἡγουμένου τῆς σχολῆς, ἐκ τοῦ ἐπιγεγραμμένου αὐτῷ λόγου τίς ὁ σωζόμενος πλούσιος». Ἀρχ. «Ἵνα δὲ ἔτι θαρρήσῃς», φ. 127^{β}. Migne τ. 9, σ. 648.

4. Ἑπτὰ τεμάχια «Φίλωνος περὶ τῶν ἐκ περιτομῆς πιστευσάντων ἐν Αἰγύπτῳ χριστιανῶν ἅμα καὶ μοναχῶν, ἐκ τοῦ ἐπιγραφομένου λόγου αὐτῷ περὶ βίου θεωρητικοῦ, περὶ ἱκετῶν». Ἀρχ. «Πολλαχοῦ μὲν οὖν τῆς οἰκουμένης», φ. 129. Ἐκδ. Schwickert τ. V, σ. 308.

5. «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου», οὗ ἡ ἀρχή. «Μετὰ τὴν μακαρίαν», φ. 131. Migne τ. 4, σ. 669.

415. Πατερικὸν ἐκ φύλλων χαρτῴων 308 ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,15· ἐγράφη δὲ ἐν ἔτει 1626.

1. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος περὶ ματαίου βίου καὶ εἰς ὠφέλειαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν». Ἀρχ. «Ὅσοι τὰ τοῦ βίου», φ. 1.

2. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ ἀρχή· «Πάλιν Ἡρωδιάς», φ. 24.

3. «Καὶ ἕτερα περὶ γυναικῶν εἰς παρθένους φιλοθέους» διηγήματα ἀσκητικά, φ. 54β κέ.

5. Ἰωάννου διδασκάλου Κωνσταντινουπόλεως, διήγησις αὐτήκοος περὶ προφητείας τινὸς γέροντος διδασκάλου περὶ τῆς μετὰ πεντεκαίδεκα ἔτη ἁλώσεως τοῦ Βυζαντίου. Ἀρχ. «Κατὰ τὸν καιρὸν βασιλέως τοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα κρατοῦντος κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Παλαιολόγου ἦν τις γυνή» κτλ., φ. 70.

5. «Διήγησις περὶ τοῦ ἰσαποστόλου Κωνσταντίνου βασιλέως, ἀπὸ τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Κολοβόν». Ἀρχ. «Διηγήσατο ὁ ἀββᾶς Ἰωάννης», φ. 93.

6. «Περὶ μετανοίας, λόγος τοῦ Χρυσοστόμου», οὗ ἡ ἀρχή· «Διὰ τοῦτο συνεχῶς», φ. 117.

7. «Περὶ διδαχῆς καὶ νουθεσίας λόγος ζ'», οὗ ἡ ἀρχή· «Πρώην μὲν ἐνεκαλούμην», φ. 152.

8. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος. Ἀρχ. «Τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν», φ. 202. Εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ βίου γέγραπται σημείωσις κρυπτογραφική, ἣν οὕτως ἀναγινώσκω· «ἐγράφη ὁ παρὼν βίος δι' ἐμοῦ Λαυρεντίου ἱερομονάχου Κυπρίου ἐκ πόλεως Ἱεροσυτίας γεννηθέν, τραφὲν δὲ ἐν τῖ (=ῇ) ἐπαρχίᾳ τοῦ ἁγίου Λαζάρου, ἤγουν εἰς τὸν Λάρνακαν, καὶ ἐγράφει(=η) εἰς τοῦ Φερούχου-όγλοῦ τὸν κερὸν(=καιρὸν) τοῦ στραβοῦ μετ' ἐκεί(νους) τοὺς φόβους καὶ ἀδικίαις, ἐν ἔτει ͵αχκε', ἐν μηνὴ(=ὶ) δεκεμβρίῳ κη'. Καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσται(=σθε) καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ ξωθυμζ'πκε· νκμωγκξ· οειθύκε:-συνεργίᾳ τοῦ ἁγίου πνευματικοῦ παπὰ κὺρ Δανιὴλ, ͵αχκς' ἐν μηνὴ(=ὶ) δεκεμβρίῳ κη'».

416. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 167 ὕψ. 0,213 καὶ πλ. 0,169, γραφὲν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

1. Βασιλείου Καισαρείας ὁμιλίαι εἰς τὸ ἑξαήμερον, φ. 1 κέ.

2. Θεοφίλου Κορυδαλλέως «ἔκθεσις περὶ ἐπιστολικῶν τύπων».

μετὰ τῆς προτεταγμένης ἐπιστολῆς πρὸς Παχώμιον Δοξαρᾶν, φ. 97 κέ. Ἐκδ. Νικοδήμου Μεταξᾶ σ. 1—59.

3. «Ἐπιστολαὶ Ἑλλήνων μεταγενεστέρων καὶ καθ' ἡμᾶς ἀκμασάντων», φ. 135 κέ. Ἐκδ. Μεταξᾶ σ. 68—126.

417. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ σελίδων 297 καὶ 91 ἀσελιδώτων φύλλων ὕψ. 0,212 καὶ πλ. 0,115. Καθ' ἑκάστην σελίδα 30 στίχοι ἠριθμημένοι παρὰ τοῦ καλλιγράφου Γεωργίου Ὑπομενᾶ (0,163 × 0,105). Ἐν ἀρχῇ φύλλα 34, ὧν τὸ πρῶτον περιλαμβάνει τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ βιβλίου: «εἰς τὴν τοπικὴν πραγματείαν τοῦ Ἀριστοτέλους ἑρμηνεία τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει σοφωτάτου διδασκάλου Σεβαστοῦ τοῦ Κυμινήτου». Ἐν τῷ δευτέρῳ φύλλῳ ἀναγινώσκονται ὀκτὼ ἐπιγράμματα εἰς τὴν βίβλον, ἀπὸ δὲ τοῦ 5 μέχρι τοῦ 30 φύλλου ὑπάρχει πίναξ αὐτῆς ἀναλυτικός τε καὶ ἀλφαβητικός· τὸ δὲ κειμένον εὕρηται μετὰ τέσσαρα ἄγραφα φύλλα. Ἀρχ. «Τέτταρά εἰσι τὰ γένη τῶν ἐπιχειρημάτων» κτλ. Ἐν τῷ ἐπάνω μετώπῳ τῆς α' σελίδος· «καὶ τόδε Γεωργίου Τραπεζουντίου τοῦ Ὑπομενᾶ», εἶτα πρὸς τὰ κάτω «νῦν δὲ Νικοδήμου ἱερομονάχου». Μετὰ δὲ τὸ κείμενον ὑπάρχουσιν ἑπτὰ ἄγραφα φύλλα, καὶ πάλιν 50 ἀσελίδωτα, ἐν οἷς περιέχεται ἡ τῆς ἑρμηνείας περίληψις.

418. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 158 ὕψους 0,214 καὶ πλάτους 0,16.

1. Ἀδήλου ἱεροκήρυκος αὐτόγραφα σχέδια ὁμιλιῶν, ἐκφωνηθεισῶν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1698 καὶ 1701, φ. 1—143.

2. Δύο τετράδια τῆς ιζ' ἑκατ. περιέχοντα ὁμιλίας Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου, φ. 144 κέ.

419. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 99 ὕψ. 0,213 καὶ πλ. 0,168. Ἔσωθεν τῆς α' πινακίδος σημείωσις· «κτῆμα Ἀμβροσίου ἱεροδιακόνου»· ἑτέρα εἰς τὸ τέλος τῆς βίβλου· «τὸ παρὸν δῶρον δέδωκέ μοι ὁ Βηρυτοῦ ἀείμνηστος Ἰωαννίκιος, ὄντι ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας Ἰόππης καὶ Πτολεμαΐδος ἐκεῖσε». Τὰ φύλλα 71—73 ἀφέθησαν ἄγραφα.

1. Ἀδήλου «περὶ συλλαβῆς· συλλαβή ἐστι κυρίως σύλληψις συμφώνων μετὰ φωνήεντος ἢ φωνηέντων, οἷον Κᾶρ, βοῦς. Κυ-

ρίως σύλληψιν ἐνταῦθα τὴν ἀληθινὴν περικράτησιν νόησον· περικρατοῦσι γὰρ ἀλλήλοις τὰ στοιχεῖα» κτλ., φ. 1.

2. Ἀδήλου «ἑρμηνεία τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου». Ἀρχ. «Ὄνομά ἐστι μέρος λόγου, πτωτικὸν δὲ λέγεται» κτλ., φ. 3.

3. «Τοῦ φιλοσοφωτάτου κυρίου Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου περὶ ῥημάτων αὐθυποτάκτων στίχοι πολιτικοί», ὧν ἡ ἀρχή· «Φέρε μικρόν τι παίξωμεν πολιτικοῖς ἐν στίχοις», φ. 18β. Τέλος· «καὶ πνευστιᾶν ὡς ἔοικεν, οὐκοῦν ἀναπαυστέον». Ὀλίγους στίχους ἐξέδοτο Bekker, Anecdota graeca, σ. 1089—90.

4. «Ἕτεροι τρόποι ποιητικῆς κζ΄. δηλωτικοὶ συνεσκιασμένης φράσεως ῥητορικῆς καὶ λογικῆς παιδείας». Ἀρχ. «α΄ ὑπερβολή, β΄ ἔμφασις κτλ.... Ὑπερβολή ἐστιν φράσις ὑπεραίρουσα τὴν ἀλήθειαν» κτλ. φ. 21. Πρβλ. Γεωργίου Χοιροβοσκοῦ τὸ περὶ τρόπων ποιητικῶν παρὰ Spengel, Rhet. Graeci, τ. III, σ. 252.

5. «Γνῶμαι διαφόρων ὠφελιμώταται». Ἀρχ. «Τὸ βασιλέως μὴ φυλάττειν μυστήριον», φ. 25.

6. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν συντάξεων· πῶς δεῖ ὀφείλειν συντάσσειν ῥημάτων λέξεις ἐν ταῖς τοῦ ὀνόματος πτώσεσιν. Ἀρχὴν στοιχεῖον τὸ ᾱ». Ἀρχ. «Ἀγορανομῶ γενικῇ: ἀγορανομῶν Ῥωμαίων ἐτελεύτησε δίκαιος» (sic), φ. 29. J. A. Cramer, Anecdota Oxoni. τ. IV, σ. 275.

7. «Στίχος ἡρωελεγεῖος εἰς τὰ πεντήκοντα βιβλία, ἃ συνέγραψεν ὁ ἱστορικὸς Κώνων»—καὶ αἰνίγματα τῶν σοφῶν, φ. 40β.

8. «Φράσεις τρόπων ποιητικῶν». Ἀρχ. «Φράσις ἐστὶν λόγος ἐγκατάσκευος ἢ λόγος κατά τινα» κτλ., φ. 41.

9. Ἀδήλου «περὶ ῥαψῳδίας». Ἀρχ. «Τί ἐστι ῥαψῳδία; ποίημα ἐμπεριειληφὸς» κτλ., φ. 45.

10. Ἀδήλου «περὶ ἐγκλινομένων». Ἀρχ. «Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ ἐγκλινόμενα», φ. 46β.

11. Ἀδήλου «περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ σολοικισμοῦ». Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι ὁ βαρβαρισμὸς ἐν λέξει γίνεται», φ. 49.

12. «Τοῦ ὑπερτίμου (cod. περιτίμου) ἐν φιλοσόφοις κυρίου Μιχαὴλ σύντομος ἐξήγησις περὶ τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου, τοῦ

μὴ βαρβαρίζειν καὶ σολοικίζειν ἐν ταῖς τοῦ λόγου συντάξεσι». Ἀρχ. «Χρὴ οὖν γινώσκειν, ὦ προσφιλέστατε, ὅτι ὡς οἶδας πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου», φ. 50.

13. «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν ἐρωτημάτων». Ἀρχ. «Τί ἐστι προσῳδία; ποιὰ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς ὑγιοῦς» κτλ., φ. 57.

14. Ἀνεπίγραφοι ἐτυμολογικαὶ ἐρωτήσεις ὧν ἡ ἀρχή· «Πόθεν Ξενοφῶν; παρὰ τὸ ξένος καὶ τὸ φῶς» κτλ., φ. 74.

15. Ἀδήλου «σημαινόμενα λέξεων διαφόρων καὶ περὶ ὀρθογραφίας». Ἀρχ. «Τὸ κ μετὰ τοῦ υ. Κυρήνη πόλις, ἐξ ἧς καὶ Κυρηναῖος», φ. 88 κέ.

420. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 147 ὕψ. 0,215 καὶ πλ. 0,165. Καθ' ἑκάστην σελίδα 27 στίχοι (0,166 × 0,96).

(Θεοφίλου Κορυδαλλέως) «ὑπόμνημα συνοπτικὸν καὶ ζήτημα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν» Ἀριστοτέλους, μετὰ πολλῶν σχολίων ἐν ταῖς ᾤαις. Ἀρχ. «Οἷόν τις νέηλυς εἰς πόλιν». Εἰς τὸ τέλος τοῦ κειμένου· «ἐγράφθη μὲν παρὰ τοῦ εὐτελοῦς Ἰακώβου ἱερομονάχου Ἀναστασίου».

421. Θεματογραφια Ἰωακεὶμ Σμυρναίου, ἐν ᾗ εὕρηται καὶ ἐπιστολὴ Γεωργίου τοῦ Κρητὸς πρὸς τοὺς συμφοιτητάς, καὶ ἄλλη τοῦ ἱερέως Ἰωακεὶμ πρὸς ἐκεῖνον· ἄλλο δὲ ἐπιστολιμαῖον θέμα ἐγράφη ἐν ἔτει 1733. Ἐν τῷ βιβλίῳ ὑπάρχουσιν ἔτι «θέματα... εἰς τὴν γραμματικὴν τοῦ ἐξ ἀπορρήτων (Ἀλεξάνδρου) καὶ περὶ συντάξεως τῶν προτακτικῶν». Ὕψ. 0,215 καὶ πλ. 0,165.

422. Δύο χαρτῷα τεύχη συμπεπηγμένα, συναποτελοῦντα σελίδας 191 + 198 καὶ 14 ἀσελίδωτα φύλλα ὕψ. 0,213 καὶ πλ. 0,165.

α') Θεοφίλου Κορυδαλλέως «ῥητορικῆς τέχνης προοίμιον» καὶ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου ῥητορική, ἔχουσα ἐν τέλει αὐτῆς τὸ ἑξῆς σημείωμα· «ἔλαβε πέρας ἡ παροῦσα δέλτος διὰ χειρὸς κἀμοῦ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἁμαρτωλοῦ Ἰακώβου ἱερομονάχου Ἀναστασίου ἐκ νήσου Πάτμου, κατὰ μῆνα νοέμβριον ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ εἰκοστῷ πρώτῳ· ἥτις ἑρμηνεύθη ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἀπο-

καλύψει (= ἐν Πάτμῳ) ὑπὸ τοῦ λογιωτάτου ἡμῶν διδασκάλου κυρίου κυρίου Μακαρίου».

β') ('Αλεξάνδρου Μαυροκορδάτου) ἐπιτομὴ ῥητορικῆς κατ' ἐρωταπόκρισιν, ἔχουσα εἰς τὸ τέλος αὐτῆς τὴν ἑξῆς δήλωσιν· «ἐγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ 'Ιακώβου ἱερομονάχου 'Αναστασίου κατὰ τὸ ͵αψκβ' ἀπριλλίου 26».

423. Ἕτερον ἀντίγραφον τῶν αὐτῶν κειμένων ἐν φύλλοις 168 ὕψ. 0, 218 καὶ πλ. 0, 166. Εἰς φ. 85β σημείωσις τοῦ ἀντιγραφέως· «ἔλαβε πέρας κατὰ τὸ ͵αψμον ἔτος, μαΐου κα', διὰ χειρὸς τοῦ εὐτελοῦς Σωφρονίου διακόνου Σύρου». Καὶ πάλιν ἐν ἀρχῇ τοῦ τεύχους· «Σωφρονίου Πτολεμαΐδος κτῆμα καὶ γράψιμον ἡ παροῦσα ῥητορική». 'Ανέβη δὲ οὗτος κατόπιν τὸν πατριαρχικὸν θρόνον 'Ιεροσολύμων, καὶ κατὰ μετάθεσιν τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει οἰκουμενικόν.

424. Συλλογὴ διαφόρων τευχῶν τῆς ΙΖ' καὶ ΙΗ' ἑκατ. Ὕψ. 0, 21 καὶ πλ. 0, 16.

1. «'Επιστολαὶ κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ σοφωτάτου Θεοφίλου Κορυδαλλέως. 'Επιστολὴ πρώτη τοῦ ἐγκωμιαστικοῦ χαρακτῆρος», ἧς ἡ ἀρχή· «Χρῆν οὐχ ἥκιστα», φ. 1 κέ.

2. 'Ιακώβου τοῦ Μηλίου ἐπιστολὴ τῷ ἐλλογιμωτάτῳ ἀδελφῷ Νεοφύτῳ, Χίοθεν 19 ὀκτ. 1741. 'Αρχ. «Ἡδέα μέν σου καὶ τὰ πρότερον», φ. 15. Πρὸς τὸ τέλος δὲ ὑπόσχεται πέμψαι «τὰ πονηθέντα μοι εἰς τὴν ῥητορικὴν γυμνάσματα, ἵνα τὴν λίθον ποτὶ τὰν Σπάρταν ἀγάγῃς τῆς σαυτοῦ διανοίας, καὶ βασανίσας πέμψῃς, διδάσκων ἡμᾶς ᾗ χρὴ ξυγγράφειν» κτλ. Περὶ 'Ιακώβου Μηλίου ὅρα Γ. Ζαβίρα νέας 'Ελλάδος σ. 376.

3. Νεοφύτου ἀπάντησις πρὸς τὸν 'Ιάκωβον, Πατμόθεν 26 ὀκτωβρ. 1741. 'Αρχ. «Εὖγε τῆς οὐκ ἂν» κτλ., φ. 15β. Περὶ τὸ μέσον τῆς ἐπιστολῆς ἀπαντῶν λέγει· «οὐ γὰρ ῥητορικὴν ἀκριβοῦμεν, ὦ τῶν ἀγαθῶν ῥητόρων ῥητορικώτατε σύ».

4. Νεοφύτου πάλιν πρὸς 'Ιάκωβον. 'Αρχ. «'Ιδού σοι καὶ ἄλλος ἥκει», φ. 16β.

5. 'Ιακώβου Μηλίου πρὸς τὸν αὐτὸν Νεόφυτον ἱεροδιάκονον. Χίοθεν νοεμβ. 1741. 'Αρχ. «Παιζόντων μὲν ἦν τὰ πρόσθεν», φ. 17.

6. Νεοφύτου ἱεροδιακόνου τοῦ Καυσοκαλυβίτου ἐπιστολὴ γραφεῖσα γαμηλιῶνος ζ' μεσοῦντος, ἔτει 1767, πρὸς Ἐφραὶμ τὸν πατριάρχην Ἱεροσολύμων· ζητεῖ δὲ παρ' αὐτοῦ συστατικὰ γράμματα καὶ χρηματικήν τινα συνδρομήν. Περὶ δὲ τὸ μέσον τῆς ἐπιστολῆς γράφει· «ὧν ἑκάτεροι τὸ τῆς Πάτμου ποτὲ κλεινὸν ἔδαφος ἔχοντες συμμετέσχομεν, παιδείας τέ φημι καὶ τῶν αὐτῶν διδασκάλων τῶν τῆς μακαρίας λήξεως, ὧν καὶ τῆς ἐν λόγῳ τε καὶ βίῳ ἀρετῆς κληρονόμους ὑμᾶς εἰδότες, μακαριώτατε, ἣν ἐκεῖνοι πρὸς ἡμᾶς ἐπεδείκνυντο φιλοστοργίαν, καὶ παρ' ὑμῶν θαρροῦντες ἐξαιτούμεθα. Τῆς γοῦν τῶν γραμματικῶν ὑπομνημάτων ἐκδόσεως, μᾶλλον δὲ τῆς τῶν μαθητιώντων ἐπιδόσεως ἕνεκα ἀποδημεῖν, σὺν Θεῷ δὲ εἰρήσθω, μετ' οὐ πολὺ μέλλοντες εὐχετικοῖς ὑμῶν καὶ ἱεροῖς γράμμασι, κατὰ τὴν ἀψευδῆ ὑμῶν ἐκ φιλοστοργίας ἐπαγγελίαν, ἐφοδιασθῆναι ἀξιοῦμεν τά τε ἄλλα καὶ μάλιστα διὰ τοὺς ὧν μῶμος ὁ λόγος· δίκαιον γὰρ οἶμαι, μακαριώτατε, ὑπὲρ ὧν αὐτοὶ ξύμπαντα μικροῦ δεῖν τὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν χρόνον ἐπ' οὐδενὶ σωματικῷ κέρδει ἐδαπανήσαμεν, ἀδάπανόν τινα χάριν καὶ τὴν ὑμετέραν ξυνεισενεγκεῖν καὶ ἔμμουσον καὶ φιλόμουσον μακαριότητα, συστατικοῖς ὡς εἴρηται γράμμασι τὰ διαβήματα ἡμῶν κατευθύνουσαν» κτλ.

7. Ἀρσενίου Μονεμβασίας ἐπιστολὴ πρὸς Παῦλον γ' πάπαν Ῥώμης. Ἀρχ. «Εἰ καὶ πρὶν περιττῶς», φ. 18β. E. Legrand, Bibliographie hellénique τ. I, σ. 220—224.

8. «Ἐπιστολαὶ φιλικαὶ» Δημητρίου καὶ Παναγιώτου, φ. 21.

9. «Ἐπιστολὴ τοῦ κὺρ Εὐγενίου πρὸς Νικηφόρον Θεοτόκην, ὄντα ἐν Γιασίῳ τῆς Μολδαβίας διδάσκαλον καὶ τῆς ἐκεῖσε σχολῆς καθηγητήν· καὶ εὐθέως ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν διέβη εἰς Σλαβώνιον» κτλ. Ἀρχ. «Τίς ὁ κατὰ τὴν ἀρτίως», φ. 21β. Ἀτελὴς ἐν τῷ κώδικι.

10. Μακαρίου διακόνου τε καὶ γραμματέως τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἐπιστολαὶ πρὸς διαφόρους καὶ ἀπαντήσεις εἰς τὰς αὐτὰς (1786—1805), φ. 23 κέ.

11. Νεοφύτου Καυσοκαλυβίτου ἐπιστολὴ πρὸς πατριάρχην ἀπὸ Βουκουρεστίου, ἐν ᾗ γράφει ἀπολογούμενος· «νεκρός τε ἅμα καὶ ἄταφος καθ' ὁδὸν ἐκριφθήσεται· ὃ μικροῦ ἂν καὶ ἔπαθον πρὸ

ἓξ ἢ ἑπτὰ καὶ δέκα ἐτῶν ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως ἐνταῦθα ἀποδημῶν... ἐτάχθην δὲ ὧδε τῆς αὐθεντικῆς σχολῆς ἔφορος... γηροκομίας καὶ μόνης ἕνεκα».

12. Μακαρίου πάλιν «ἀποσημειώματα πρὸς διαφόρους ὑποθέσεις συντείνοντα· εἰσὶ δὲ κατὰ ἀλφάβητον», φ. 127.

13. Τοῦ αὐτοῦ «ἀποσημειώσεις ὁμηρικῶν στίχων, προσφυῶν εἰς παντοίας ὑποθέσεις ἀστείως νὰ προσκολλῶνται, κατὰ ἀλφάβητον διὰ περισσοτέραν εὐκολίαν, φ. 150—161.

14. Ἐπιστολαὶ αὐτόγραφοι Ἐφραὶμ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, φ. 164—216. α') «Ἡ πρὸς τὰ προβληθέντα ἀπάντησις» ἐσχάτῃ ἰουλίου 1762. Ἀρχ. «Τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ τριχῇ διαιρουμένων μυσταγωγίᾳ» κτλ.—β') «Ἑτέρα ἐπιστολὴ ζητήματα περιέχουσα», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀδελφὲ Ζαχαρία εἴης ὑγιαίνων».—γ') «Πρὸς τὸν Χοῦρι Ἰωσὴφ ζητήσαντα ἐνθέρμως τοὺς λατινικοὺς νεωτερισμοὺς κατὰ ἀπαρίθμησιν μόνον» (σεπτ. 1761). Ἀρχ. «Ἐζήτησας παρ' ἐμοῦ ἀδελφὲ ἐν Χριστῷ» κτλ. — δ') Ἴσον τῆς ἐπιστολῆς ζητήματά τινα περιεχούσης», ἐκ Βηρυτοῦ 1762 μηνὶ ἰουλίῳ. — ε') Ἄλλη ἐπιστολὴ γραφεῖσα μηνὶ νοεμβρίῳ τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

15. «Ἰδιόχειρός ἐστι τοῦ ἀοιδίμου Ἐφραίμ»—«Τοῦ σοφολογιωτάτου ἐν Βουκουρεστίῳ διδασκάλου κυρίου Ἀλεξάνδρου, πρὸς τὸν ζητήσαντα εὐσεβέστατον αὐθέντην Ἰωάννην Κωνσταντῖνον Νικολάου Μαυροκορδᾶτον διήγησις πάνυ συνοπτικὴ περὶ τοῦ ἀοιδίμου διδασκάλου κυρίου Μακαρίου τοῦ ἐκ νήσου Πάτμου». Ἀρχ. «Ἐπεί γε ἡ φιλόμουσος», φ. 217 — 221. Κ. Σάθα μεσαιων. βιβλιοθ. τ. III, σ. 504—514.

15. Δυάδιον τοῦ ιζ' αἰῶνος, περιλαμβάνον δύο ἐπιστολὰς τῆς συνάξεως τῶν Σιμωνοπετριτῶν, ὧν ἡ μὲν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ῥωσσίας Μιχαὴλ Θεοδωροβήκην, ἡ δὲ πρὸς τὸν Μοσχοβίας πατριάρχην Φιλάρετον (1630 μαρτ.), φ. 222—225.

16. Ἀπόσμασμα ἐπιστολαρίου τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, φ. 226 κἑ.

425. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἀκέφαλος καὶ βεβλαμμένη ἐξ ὕδατος. Φύλλα χαρτῷα 159, γραφέντα κατὰ τὴν ΙΔ' ἑκατ. Περιλαμβάνει δὲ συνθέσεις Κορώνη, Ἰωάννου Κουκου-

ζέλη, Μιχαὴλ Ἀνεώτου, Χριστοφόρου, Παναρέτου Μανουήλ, Γρηγορίου, Μανουὴλ Παγκρατίου ἱερέως, Κορνηλίου μοναχοῦ, Ἀβαγιώτου καὶ Γεωργίου τοῦ Παναρέτου.

426. Κῶδιξ αὐτόγραφος Γερασίμου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, περιλαμβάνων ὁμιλίας τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς κυριακὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὧν ἡ πρώτη «περὶ εἰκόνων τῶν ἁγίων». Ἀρχ. «Καθὼς ὁπόταν ἕνας καὶ καλὸς βασιλεὺς» κτλ. Σελίδες 805 καὶ ἓξ ἀσελίδωτα φύλλα ὕψ. 0,215 καὶ πλ. 0,162. Ἐν σελίδι 345 ἡ ὑπογραφὴ τοῦ συγγραφέως, εἰς σελίδα δὲ 133 γέγραπται τὸ ἑξῆς· «τὸ παρὸν ὑπάρχει Παρθενίου πρωτοσυγκέλλου τοῦ ἁγίου τάφου».

427. Θεοφίλου Κορυδαλλέως ὑπόμνημα ἀκέφαλον εἰς τὰ περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως Ἀριστοτέλους, μετὰ πολλῶν σχολίων ἐν τοῖς μετώποις· ἐγράφη δὲ περὶ τὸ μέσον τῆς ΙΖ′ ἑκατ. Φύλλα θ′—τξ′. Ὕψ. 0,212 καὶ πλ. 0,16.

428. Τεῦχος χαρτῷον γραφὲν μεταξὺ τῆς ΙΖ′ καὶ ΙΗ′ ἑκατ. Φύλλα 34 ὕψ. 0,218 καὶ πλ. 0,17.

Μεταφράσεις ἀραβικῶν τε καὶ τουρκικῶν βασιλικῶν ἐγγράφων δοθέντων εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων· α′) «πίναξ τῶν χάτ-σιεριφίων καὶ τῶν ὁρισμῶν περὶ τῶν ἁγίων προσκυνημάτων»· β′) «διαθήκη τοῦ Μωάμεθ ὁποῦ ἔδωσε διὰ τοὺς μοναχοὺς καὶ ἁπλῶς περὶ πάντων τῶν χριστιανῶν»· γ′) «ἶσον τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ χασρὲτ Ὅμερ»· δ′) «ὁρισμὸς τοῦ Μωαβία τοῦ τῶν Σαρακηνῶν ἀρχηγοῦ περὶ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν»· ε′) «ἶσον τοῦ χατίου τοῦ σουλτὰν Σελὴμ ὁποῦ ἐπῆρε τὴν Ἱερουσαλήμ· λέγεται τὸ τρίτον»· ϛ′) «ἶσον τοῦ ἀχτιναμὲ τοῦ σουλτὰν Σουλεημάν· λέγεται τὸ τέταρτον»· ζ′) «ἶσον τοῦ χάτ-σιεριφίου τοῦ σουλτὰν Μουρὰτ διὰ τὴν ἁγίαν Βηθλεὲμ καὶ τὸν ἅγιον Γολγοθᾶ· λέγεται τὸ ἕβδομον». η′) «ἶσον χατίου Μουρὰτ διὰ τὸ ἅγιον φῶς· λέγεται τὸ ὄγδοον»· θ′) «ἶσον χατίου τοῦ σουλτὰν Μουράτ»· ι′) «ἶσον χατίου τοῦ σουλτὰν Ἡμπραχήμ»· ια′) «ἶσον χατίου τοῦ νῦν σουλτὰν Μεχμέτ, υἱοῦ σουλτὰν Ἡμπραχήμ»· ιβ′) ἕτερον τοῦ αὐτοῦ· ιγ′) «ἶσον τοῦ νέου χατίου τοῦ σουλτὰν Μεχμὲτ διὰ τὸ ἡμέτερον μωάφη κατῆ καὶ πασιᾶ»· ιδ′) χάτ-σιερίφι τοῦ σουλτὰν Ἀχμέτ,

υἱοῦ τοῦ σουλτὰν Μεχμέτ· ιε΄) διάταγμα πρὸς τὸν κριτὴν τῆς Ἱερουσαλήμ, μηνὶ ζιλχιτζὲ 1115· ις΄) «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ γράμματος ὁποῦ ἐπέμφθη παρὰ τοῦ ἐνδοξοτάτου βεζίρη εἰς τὸν πασίαν τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀκόμι τὸ ἴδιον ἴσον εἶναι ὁποῦ ἔγραψεν ὁ αὐτὸς καὶ πρὸς τὸν καδδὴν τῆς αὐτῆς πόλεως»· ιζ΄) «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ φερμανίου, ὅπερ ἔγινεν ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Μελετίου, εἰς τὸ νὰ μὴ γίνωνται οἱ ὀρθόθοξοι Φράγκοι»· ιη΄) διάταγμα πρὸς τὸν ἔπαρχον Δαμασκοῦ περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνημάτων· ιθ΄) ἕτερον πρὸς τὸν πασᾶν τῆς Ἱερουσαλήμ· κ΄) διάταγμα πρὸς τοὺς κριτὰς Δαμασκοῦ καὶ Ἱερουσαλήμ.

429. Ἀκολουθία εἰς τὸν προφήτην Σαμουήλ, ψαλλομένη τῇ 20 αὐγούστου. Τετράδιον γραφὲν ἀρχομένου τοῦ παρόντος αἰῶνος.

430. Ἐξομολογητάριον γραφὲν παρὰ Ἰωαννικίου τοῦ Ἁγιοσαββίτου περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ΄ ἑκατ. Ἀρχ. «Περὶ ἐξομολογήσεως: μετὰ τὸν εὐλογητὸν "Βασιλεῦ οὐράνιε", τὸ τρισάγιον, τὸ "Πάτερ ἡμῶν" κτλ. Φύλλα 10 ὕψ. 0,22 καὶ πλ. 0,16.

431. "Ἄμωμος" μετὰ παρασημάνσεως κατὰ τὸ νέον σύστημα, ψαλλόμενος εἰς νεκρώσιμον ἀκολουθίαν. Φύλλα 11 ὕψ. 0,218 καὶ πλ. 0,152.

432. Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Σάββα, οὗ ἐλλείπει τὸ α΄ τετράδιον καὶ τὸ τέλος· ἐγράφη δὲ μεσούσης τῆς ις΄ ἑκατ. καὶ σύγκειται νῦν ἐκ φύλλων χαρτῴων 156 ὕψ. 0,206 καὶ πλ. 0,155. Ἀρχ. «εἶτα σημαίνει τὸ μέγα καὶ συναγόμεθα» κτλ.

433. «Κλήμεντος ἱερομονάχου νέα σύνοψις τῆς γραμματικῆς ἐκ διαφόρων», ἧς ἡ ἀρχή· «Γραμματική ἐστι λέξις διδάσκουσα ἡμᾶς τὰ νοούμενα γράφειν» κτλ.— «τέλος κατὰ τὸ 1706 νοεμβρίου 9». Φύλλα χαρτῷα 78 ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,153. Περικαλύπτεται δὲ τὸ βιβλίον διὰ δύο μεμβρανίνων φύλλων τῆς δεκάτης ἑκατονταετηρίδος, ἐν οἷς περιέχεται τεμάχιον τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου

434. Συμεῶνος Σὴθ «Στεφανίτης καὶ Ἰχνηλάτης ἢ σοφία τῶν Ἰνδῶν», ἧς ἡ ἀρχή· «Τὸ παρὸν φυσιολογικὸν βιβλίον τὸ

ἤφερεν ἀπὸ τὴν Ἰνδίαν» κτλ. Εἰς τὸ τέλος τοῦ κειμένου· «αὐτὸ τὸ βιβλίον ὀνομάζεται ἀραβικὰ Κύλιλε καὶ Δίμνε, ἡ δὲ ἑλληνικὰ Στεφανίτης καὶ Ἰχνηλάτης, καὶ τὸ ἔγραψα ἐγὼ ὁ Γεωργάκης ἐν μηνὶ ἰουνίου ἕκτῃ ἐν ἔτει χιλίους ἑπτακοσίους πενῆντα ἐννέα: Γεωργάκης». Σελίδες 257. Χαρτῷα φύλλα ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,15.

435. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ σελίδων 10 + 382 καὶ 5 φύλλων ἀσελιδώτων ὕψ. 0,205 καὶ πλ. 0,16. Ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς λογιωτάτου ἀνδρός, οὗ τὸ ὄνομα, ὡς φαίνεται, ἀπεσχίσθη· ὅρα τὴν σελ. 382.

Νικολάου Μαυροκορδάτου φρασεολόγιον τῆς ἀττικῆς γλώσσης (μετὰ προτεταγμένου ἀλφαβητικοῦ πίνακος), ἔχον εἰς τὸ τέλος τὴν ἑξῆς σημείωσιν· «ἐν ἔτει ͵αψμα′ ἰουνίου ιε′». Προσετέθη δὲ καὶ τὸ αὐτόγραφον τοῦ συγγραφέως προοίμιον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Νικολάου τοῦ Μαυροκορδάτου περὶ γραμμάτων σπουδῆς καὶ βιβλίων ἀναγνώσεως»· ὅπερ ἀπ' ἄλλου κώδικος ἐξέδοτο τὸ πρῶτον ὁ ἀρχιμανδρίτης Κύριλλος Ἀθανασιάδης. Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου, ἑρμηνεία εἰς τοὺς ἀναβαθμοὺς τῆς ὀκτωήχου, σελ. νε′—ξα′.

436. Τεῦχος χαρτῷον, γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ΙΗ ἑκατ. καὶ συγκείμενον ἐκ φύλλων 152 ὕψ. 0,202 καὶ πλ. 0,15. Καθ' ἑκάστην δὲ σελίδα εἰσὶ στίχοι 17, ὧν ὁ χῶρος 0,15×0,10.

1. «Καλλίστου Καταφυγιώτου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κ/πόλεως, μαθητοῦ δὲ χρηματίσαντος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου, κεφάλαια τελειότατα καὶ ὑψηλότατα περὶ θεωρητικοῦ βίου καὶ τελειοτάτης νοερᾶς προσευχῆς». Ἀρχ. «Ἐκ τοῦ πεφυκότος πᾶν ζῶν», φ. 1—99. Ἐγράφησαν δὲ 92 κεφάλαια, ἐπειδὴ τὸ πρωτότυπον ἦν, ὡς φαίνεται, ἐφθαρμένον· διὸ καὶ τὰ φύλλα 100—106 ἀφέθησαν ὅλως κενά. Τὸ δὲ κείμενον ὅρα παρὰ Migne τ. 147, σ. 836 κέ.

2. «Ἐκ τῶν τοῦ Συμεῶνος τοῦ Θεσσαλονίκης ἐν οἷς περὶ τῆς τοῦ "Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ υἱὲ τοῦ Θεοῦ" θεοποιοῦ προσευχῆς αὐτῷ γίνεται λόγος: σελ. 210: σειρ: 5 [1]. Περὶ τῶν μακαρίων ἡμῶν πατέρων Καλλίστου πατριάρχου καὶ Ἰγνατίου κεφ. σηε′»,

1 Κατὰ τὴν ἔκδοσιν Δοσιθέου Ἱεροσολύμων.

Αρχ. «Ἐξαιρέτως δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν», φ. 107 κέ. Τὰ μεθεπόμενα φύλλα 109—123 ἀφέθησαν ἄγραφα.

3. «Ἐκ τῆς πρὸς Νικόλαον ἐπιστολῆς τοῦ ἀββᾶ Μάρκου» τεμάχιον, οὗ ἡ ἀρχή· «Εἰ βούλει, τέκνον, οἰκεῖον λύχνον φωτὸς» κτλ., φ. 124.

4. «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν σκϛ' κεφαλαίων», φ. 126β.

5. Ἀσκητικῆς φιλοσοφίας ἐκλογαί, ὧν ἡ ἀρχή· «Ἀγῶνες καὶ πόνοι πνευματικοὶ» κτλ., φ. 130.

6. «Ἐκ τῶν κεφαλαίων Νικήτα τοῦ Στηθάτου». Ἀρχ. «Οἱ πνεύματι στοιχοῦντες», φ. 138 κέ.

437. (Μαξίμου τοῦ Συμαίου) γραμματικὴ ἐν φύλλοις 137 ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,153. Ἐν τέλει τοῦ τεύχους· «1791, αὕτη ἡ γραμματικὴ ἐγράφθη διὰ ἐπιμελείας Ἰωὴλ ἱεροδιακόνου τοῦ Πελοποννησίου».

438. Αἱ θεῖαι λειτουργίαι τῶν ἁγίων Ἰωάννου Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου, ἔτι δὲ ἡ τῶν προηγιασμένων. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ σελίδων 121, ἔχον εἰς τὸ τέλος τάδε· «,αψα' ἐτελ(ε)ιώθη ἰουνίου ιβ'· ἐπροεγράφη διὰ χειρὸς Σωφρονίου μοναχοῦ». Ὕψ. 0,212 καὶ πλ. 0,15.

439. Ἀδήλου ἑλληνικὸν φρασεολόγιον μετὰ προτεταγμένου ἀλφαβητικοῦ πίνακος καὶ προλόγου, ἐν ᾧ ὁ ἄγνωστός μοι συγγραφεὺς τάδε λέγει· «Τοιγαροῦν ἐγὼ ἐν τῷ τῶν Γραικῶν φροντιστηρίῳ χρόνον ἤδη συχνὸν περί τε τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν ὑψηλοτάτην θεολογίαν ἐνασχοληθείς, ἔτι δὲ καὶ δημοσίᾳ τοὺς παῖδας ἅπαντα διδάξας ὅσα εἰς τὸ τοῦ λόγου κατάλληλον τείνουσι, καὶ τοὺς πάλαι περί τε ἱστορίαν περί τε κάλλη λόγων διαπρέψαντας Ἕλληνας εἰς τὸ τὴν ἑλληνικὴν εὐφραδίαν ἀνακτήσασθαι οὐχ ἧττον συντελοῦντας ἐξηγησάμενος, ἐξ αὐτῶν ὡς ἐκ πολυανθεστάτων καὶ εὐωδεστάτων λειμώνων τὰς τούτων ἀπηνθισάμην φωνάς, πληρεστάτην τε ἑλληνικῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων ἀνθολογίαν συνέταξα, καὶ ταύτην ἅπασιν ὡς κοινὴν πανδαισίαν προβάλλειν προήρημαι, ἵνα μὴ τῷ λάθε βιώσας περιπέσω» κτλ. Τὸ τεῦχος οὖν σύγκειται ἐκ φύλλων χάρτου 228 (ὕψ. 0,207 καὶ πλ. 0,15), φαί-

νεταί μοι δὲ περὶ τὸ μέσον τῆς ΙΖ' ἑκατ. γραφὲν παρ' αὐτοῦ πιθανῶς τοῦ συγγραφέως. Σειμειώματα δὲ νεώτερα φέρονται τάδε· ἐν ἀρχῇ μὲν τοῦ τεύχους «καὶ τόδε ξὺν τοῖς ἄλλοις 'Αγγελῇ Μπαλῇ τοῦ ἐξ 'Επιβάταις», εἶτα· «τοῦτο ἐγράφθη παρὰ τοῦ 'Ιωάννου Ζαγοραίου 1802 αὐγούστου 12». Ἔσωθεν δὲ τῆς δευτέρας πινακίδος ταῦτα· «ἡμέρᾳ δευτέρᾳ ͵αωα' ἰουνίου 17 ἔγινε ἡ μαζηλεία τοῦ παναγιωτάτου κῦρ Νεοφύτου, καὶ ἔγινε ὁ Νικαίας παναγιώτατος κῦρ Καλλίνικος, καὶ μέγας πρωτοσύγκελλος ἔγινε ὁ ἴδιος κῦρ 'Ιωαννίκιος Σμυρναῖος, καὶ μέγας ἀρχιδιάκονος ἔγινε τοῦ 'Εφέσου ὁ Κύριλλος, καὶ δευτερεύων ὁ ἀνεψιὸς τοῦ κῦρ . . . Τοῦ αὐτοῦ ἰουνίου 22, ἡμέρᾳ σαββάτου ἔγινε ἡ μαζηλεία τοῦ αὐθεντὸς τῆς Μπογδανίας, ὁ υἱὸς τοῦ 'Υψηλάντου ὁ μπεϊζαντὲς Κωνσταντῖνος, καὶ ἔγινε αὐθέντης ὁ μέγας δραγομάνος 'Αλέξανδρος Σούτζιου, καὶ μέγας δραγομάνος ἔγινε τοῦ Καλλιμάχη ὁ υἱὸς ὁ μπεϊζαδές».

440. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 251 ὕψ. 0,212 καὶ πλ. 0,15.

1. Γαβριὴλ Σεβήρου «ἐναντίον ἐκείνων οἱ ὁποῖοι λέγουσι καὶ γράφουσι καὶ διδάσκουσιν ἀμαθῶς καὶ παρανόμως, ὅτι ἡμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι 'Ρωμαῖοι ἤμεθα σχισματικοὶ ἀπὸ τὴν μίαν καὶ ἁγίαν καθολικὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ», φ. 1 κέ. 'Α. Δημητρακοπούλου ὀρθοδ. 'Ελλάδος σ. 144. Τοῦ αὐτοῦ προσθ. καὶ διορθ. σ. 32.

2. «Λειτουργία μεταγλωττισθεῖσα ἀπὸ λατινικὸν εἰς ῥωμαϊκόν· παρακίνησις Μανουὴλ τοῦ Χρυσολουρᾶ» φ. 227β.

3. Γαβριὴλ Σεβήρου «περὶ τοῦ πότε ἁγιάζονται καὶ μεταποιοῦνται τὰ τίμια δῶρα» κτλ., φ. 236β.

441. Αὐτόγραφος κῶδιξ Σεβαστοῦ Κυμινήτου ἐκ φύλλων 17 ὕψ. 0,22 καὶ πλ. 0,155. Καθ' ἑκάστην σελίδα 30 στίχοι (0,158 × 0,102). 'Επὶ τῆς πρώτης σελίδος γέγραπται τόδε· «τὸ παρὸν σύγγραμμα ὑπάρχει Τραπεζουντίου σχολαρίου ἐν τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει σχολ(ε)ίῳ Σεβαστοῦ, ὅπερ συνέγραψε δι' ἡμετέρας ἐπιταγῆς. † 'Ο 'Ιεροσολύμων Δοσίθεος».

1. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «μονόστιχα ἑξάμετρα κατὰ ἀλφάβητον» μετὰ ἑρμηνείας τοῦ Σεβαστοῦ, φ. 1β.

2. Παράφρασις τοῦ περὶ παρθενίας λόγου τοῦ αὐτοῦ, φ. 4 κέ.

442. Τεῦχος χαρτῷον γραφὲν παρὰ Λαυρεντίου ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ (1593—1617) καὶ συγκείμενον ἐκ φύλλων 182 ὕψ. 0,208 καὶ πλ. 0,153. Καθ' ἑκάστην σελίδα 19 στίχοι (0,14 × 0,09). Εἰς φ. 122˙ «† τὸ παρὸν βιβλίον ἔγραψεν ὁ ἐπίσκοπος Λαυρέντιος ὅταν εἶτον (= ἦτον) ἀρχάριος, καὶ νὴν ἀφιέροσεν (= νῦν ἀφιέρωσεν) εἰς τὸ ἅγιον μοναστήριον· καὶ ὅποιος βουληθῇ κτλ. . . † ὁ ταπεινὸς ἐγὼ ἀρχιεπίσκοπος Λαυρέντιος τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ». Εἰς φ. 84[β] ὑπογραφὴ διὰ μονοκονδυλίας· «ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος Ἰωάσαφ τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ».

1. «Περίοδοι τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου, συγγραφεῖσαι παρὰ Προχώρου μαθητοῦ αὐτοῦ». Ἀρχ. «Σαλπίσατέ φησιν ἐν νεομηνίᾳ», φ. 1—83.

2. «Βιβλίον τοῦ σοφωτάτου Σολομῶντος τρίτον, τὸ Ἆσμα τῶν Ἀσμάτων, ἐξηγηθὲν παρὰ τοῦ Ψελλοῦ διὰ στίχων πολιτικῶν», ὧν ἡ ἀρχή· «Ἐπείπερ τὸ φιλομαθὲς τὸ σόν, ὦ στεφηφόρε, | ἑρμηνευθῆναι γλίχεται τὴν ξένην καὶ ποικίλην» κτλ., φ. 85 κέ. Migne τ. 122, σ. 540.

443. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, συμπληρωθεῖσα παρὰ Νικοδήμου μοναχοῦ Ναξίου τοῦ Ἁγιορείτου, καὶ ἀντιγραφεῖσα φιλοκάλως ἐν ἔτει 1865 παρὰ Διονυσίου μοναχοῦ τοῦ Ἁγιοσαββίτου. Φυλλάδιον ἐκ 33 φύλλων ὕψ. 0,208 καὶ πλ. 0,165. Καθ' ἑκάστην σελίδα 17 στίχοι (0,162 × 0,155). Ὅρα Νικοδήμου Συναξ. τ. 1, σ. 95 ἐν ὑποσημειώσει.

444. Ψαλτήριον χαρτῷον, οὗ ἐλλείπει τὸ τέλος. Τεῦχος τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 130 ὕψ. 0,205 καὶ πλ. 0,155. Καθ' ἑκάστην σελίδα 22 στίχοι (0,155 × 0,09).

445. Τεῦχος χαρτῷον (0,202 × 0,15) ἐκ σελίδων 1010, γραφὲν ἐν ἔτει 1627.

«Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου κυρίου Γεωργίου Κορέσση τοῦ Χίου, θεολόγου κατὰ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ ἰατροῦ, περὶ τῆς κατ' ἐξοχὴν θεολογίας». Ἀρχ. «Ἡ θεολογία κατὰ τὸν θεῖον Διονύσιον» κτλ.

446. Τόμος δεύτερος τοῦ αὐτοῦ τεύχους ἐκ φύλλων 449, ἔχων ἐν τέλει τὴν ἑξῆς σημείωσιν· «ἐτελ(ε)ιώθει (=η) τὸ παρὸν κατὰ τὸ χιλιοστὸ(ν) ἑξακοσιοστὸν χζ' ἐν μηνὶ αὐγούστῳ κα'».

447. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλ. 291 ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,155.

1. Κατάστιχον ἐξόδων εἰς κατασκευὴν τέμπλου διά τινα ἐκκλησίαν ἀνατεθειμένην τῇ ἁγίᾳ Παρασκευῇ (1683), φ. 1.

2. Ἀποσπάσματα διάφορα, φ. 3.

3. «Γεωργίου Κορεσσίου, ἰατροῦ καὶ θεολόγου τοῦ Χίου, περὶ εὐαγγελικῶν ἐξηγήσεων». Ἀρχ. «Εἰς τὸν Ματθαῖον: περὶ ἐξηγήσεων εὐαγγελικῶν τινων λόγων» κτλ., φ. 18 κέ.

4. «Γεωργίου Κορεσσίου ἰατροῦ καὶ θεολόγου τοῦ Χίου, ἐξήγησις εἰς τὴν τοῦ Ἰωάννου ἀποκάλυψιν». Ἀρχ. «Περὶ τοῦ Ἰωάννου πρῶτον ζητεῖται», φ. 150 κέ. Εἰς φ. 220· «τέλος τῆς ἐξηγήσεως τῆς ἀποκαλύψεως, 1675 ἀπριλλίου 26, διὰ χειρὸς Ἰγνατίου ἱερομονάχου Πετρίτζη τοῦ Χίου».

5. Τοῦ αὐτοῦ θεολογικαὶ διατριβαί, ὧν πρώτη ἡ περὶ τῆς θείας θεουργίας», φ. 221.

448. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΕ' ἑκατ. ἐκ σελίδων 118. Ὕψ. 0,205 καὶ πλ. 0,15. Καθ' ἑκάστην σελίδα 30 ἢ 35 στίχοι (0,153 × 0,102).

Γεωργίου Κορεσσίου περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ κατὰ τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ συνόδου. Ἀρχ. «Ἐχομένοις ἡμῖν τῆς προόδου περὶ τοῦ θείου» κτλ.

449. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ σελίδων 440, γραφὲν διὰ χειρὸς Ἰγνατίου Πετρίτζη. Ὕψ. 0,205 καὶ πλ. 0,15.

1. Γεωργίου Κορεσσίου ἐξηγήσεις εἰς τὴν Γένεσιν, τὴν Ἔξοδον, τὸ Λευιτικὸν καὶ εἰς τὸν Ἰώβ, σ. 1—423, ἔνθα τὸ «τέλος 1687 ἀπριλίου α'».

2. Γεωργίου Κορεσσίου «ζητήματα περὶ τοῦ βαπτίσματος». Ἀρχ. «Ζητήσεις πρῶτον ὁ μὴ ἔχων», σ. 424.

3. Τοῦ αὐτοῦ «σημείωμα εἰς τὰς εἰκόνας», οὗ ἡ ἀρχή· «Δῆλόν ἐστι τὸν χαρακτῆρα», σ. 427.

4. Τύποι ἐπιστολῶν, σ. 439.

450. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 85, γραφὲν παρὰ Ἰγνατίου Πετρίτζη καὶ συμπηχθὲν ἐν ἔτει 1692 διὰ χειρὸς Σπυρίδωνος ἱερέως τοῦ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Δρυϊνουπόλεως καὶ Ἀργυροκάστρου.

1. «Τοῦ σοφωτάτου θεολόγου κατὰ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν κυροῦ Γεωργίου Κορεσσίου διάλογοι περὶ τοῦ παναγίου καὶ ζωαρχικοῦ Πνεύματος». Ἀρχ. «Ἐγκαίρως ἔμοι γε δοκεῖ τῇ σῇ περιτετυχηκέναι λογιότητι», φ. 2—82. Τὰ φ. 65—72 ἀφέθησαν ἄγραφα.

2. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν λατινικῶν ἁμαρτημάτων». Ἀρχ. «Πολλάκις τῶν Ἰταλῶν ἐθαύμασα», φ. 83 κέ.

451. Τεῦχος χαρτῷον γραφὲν ἀρχομένης τῆς ΙΗ' ἑκατ. καὶ συγκείμενον ἐκ φύλλων 421 ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,16.

1. Θεοφίλλου Κορυδαλλέως «ἔκθεσις κατ' ἐπιτομὴν τῆς λογικῆς πραγματείας». Ἀρχ. «Οὐδὲν οὕτω τοῖς ἀνθρώποις τίμιον», φ 1 κέ.

2. «Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐξ ἀπορρήτων σύνοψις τέχνης ῥητορικῆς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν». Ἀρχ. «Τί ἐστι ῥητορική; ῥητορική ἐστι τέχνη» κτλ., φ. 111 κέ.

3. Θεοφίλου Κορυδαλλέως προοίμιον ῥητορικῆς καὶ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου ῥητορικὴ κατ' ἔκτασιν, φ. 214 κέ. Εἰς φ. 421· «τέλος τῆς ῥητορικῆς ταύτης. Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Εὐθυμίου πόνος, τῷ συντελεστῇ δὲ τῶν καλῶν Θεῷ δόξα· εἰς Πάτμον».

452. Τεῦχος χαρτῷον (0,213×0,158) ἐκ φύλλων 149, γραφὲν κατὰ τὴν τρίτην δεκαετηρίδα τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος.

(Ἀνθίμου μοναχοῦ τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου) ἐξηγήσεις τῶν τροπαρίων διαφόρων ᾀσματικῶν κανόνων, ψαλλομένων εἰς δεσποτικὰς ἑορτάς· ἄρχονται δ' ἀπὸ τοῦ κανόνος τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ λήγουσιν εἰς τὸν δεύτερον κανόνα τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς, ὅς ἐστι ποίημα Ἰωάννου τοῦ Ἀρκλᾶ. Εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ βιβλίου προσετέθη πίναξ τῶν ἐμπεριεχομένων.

453 καὶ **454.** Μαθηματάριον χαρτῷον δίτομον, ἀποτελούμενον ἐκ σελίδων 1052 καὶ περιλαμβάνον παραφράσεις διαφόρων κειμένων. α') Χρυσολωρᾶ γνῶμαι μονόστιχοι, μετὰ τῆς σημειώσεως· «τέλος τῶν ἐξηγήσεων τοῦ Χρυσολωρᾶ παρὰ Ἰωάννῃ Ἑνε-

τίησι ,αψμ', ἰουλίου ις'». β') Ἀντωνίου χρηστοήθεια, ἧς ἡ παράφρασις ἔληξε τῇ 29 ἰανουαρίου 1743. γ') Κέβητος πίναξ λήξας τῇ 13 ὀκτωβρίου 1742. δ') Φωκυλίδης. ε') Κάτων Ῥωμαῖος λήξας τῇ 26 ἀπριλίου 1743. ς') Πυθαγόρου χρυσᾶ ἔπη. ζ') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τετράστιχα. η') Λουκιανοῦ διάφορα συγγραμμάτια. θ') Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον. ι') Συνεσίου ἐπιστολαί. ια') Τοῦ αὐτοῦ περὶ βασιλείας πρὸς Ἀρκάδιον. ιβ') Ὁμήρου Ἰλιάδος α β γ δ. — Ὕψ. 0,208 καὶ πλ. 0,17.

455. Συνεσίου ἐπιστολαὶ μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας καὶ τῆς ἑξῆς σημειώσεως· «τέλος ,αψκδ' ἰαννουαρίῳ κε'. + Ἰάκωβος ἱερομόναχος Ἀναστάσιος, ἐν Πάτμῳ». Φύλλα χαρτῷα 178 ὕψ. 0,203 καὶ πλ. 0,158.

456. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 125 ὕψ. 0,213 καὶ πλ. 0,158. Σημειῶ α') Μαθουσάλα μοναχοῦ Σιναΐτου πρὸς Ἀθανάσιον Ἀλεξανδρείας «περὶ τῶν Φραγκῶν πότε ἐσχίσθησαν». Ἀρχ. «Ἃ δὲ ἐπέταξάς μοι γράψαι σοι περὶ τῶν Φραγκῶν καὶ Κοπτῶν». — β') «Κεφάλαια μεταληφθέντα ἐκ τῆς βίβλου ἀποφθεγμάτων καὶ πράξεων τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, ἧς ἡ ἐπιγραφὴ "παράδεισος" καὶ Νείλου». Ἀρχ. «Ἀνθεμόεις παράδεισος», φ. 21 κέ. — γ') «Τοῦ Χρυσολωρᾶ γνῶμαι μονόστιχοι» μετὰ ψυχαγωγίας, φ. 66. — δ') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «μονόστιχοι κατὰ στίχον» καὶ «ἑτέρα ἀλφάβητος παραινετικὴ πρὸς φιλόπονον», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἄνω πτέρωσον» κτλ. Καὶ πάλιν «ἑτέρα ἀλφάβητος παραινετικὴ τοῦ αὐτοῦ», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἄκουσον υἱὲ» κτλ., φ. 92 κέ. — ε') «Τοῦ αὐτοῦ γνωμικὰ δίστιχα» μετὰ ψυχαγωγίας, φ. 97. — ς') Βασιλείου Καισαρείας «ὁμιλία ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός», φ. 107 κέ.

457. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 152 ὕψ. 0,212 καὶ πλ. 0,16.

1. «Μιχαὴλ πρεσβυτέρου καὶ πρωτοσυγκέλλου τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, μέθοδος περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως σχεδιασθεῖσα ἐν Ἐδέσῃ τῆς Μεσοποταμίας». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ περὶ λόγου εἰπεῖν προεθέμεθα», φ. 1 κέ.

2. (Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου) περὶ συντάξεως. Ἀρχ. «Χρώμεθα τοῖς προτακτικοῖς», φ. 52.

3. «Τοῦ μεγάλου Βασιλείου περὶ γραμματικῆς γυμνασία» μετὰ εὐχῆς πρὸς τὸν Θεόν. Ἀρχ. «Δεῖ σε γινώσκειν, ὦ παιδίον, ὅτι ὀκτὼ εἰσι πάντα» κτλ., φ. 87. Ἐν τέλει· «ἐγράφθη τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἡ παροῦσα γραμματικὴ διὰ χειρὸς τοῦ Σωφρονίου ἱεροδιακόνου Σύρου, ͵αψλε΄ αὐγούστου ιε΄, ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις».

4. «Συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν στηλιτευτικῶν», φ. 103—150.

5. Τεμάχιον θεματογραφίας, φ. 151.

458. «Βιβλίον συνταγματικὸν ἐπικληθὲν θησαυρὸς τῆς ὑγιείας, τοῦ ταπεινοῦ Μιχαὴλ Κοντοπίδου Μαρκέλλου Ναξιότου, σπουδαίου καὶ συνδίκου τοῦ περιφήμου κολεγίου τῆς Πάντοβας καὶ νέας Ἀθήνας· ἐν ἔτει ͵αψκς΄ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, ἰουνίου ιβ΄». Σελίδες 327 καὶ φύλλα 21 ἀσελίδωτα μετὰ ἀλφαβητικοῦ πίνακος. Ὕψ. 0,212 καὶ πλ. 0,16.

459. Τεῦχος χαρτῷον (0,21×0,15) ἐκ φύλλων 172, γραφὲν ἐν ἔτει 1640. Καθ' ἑκάστην σελίδα 19 στίχοι (0,145×0,09). Ἐν φ. 2 ἡ ὑπογραφὴ τοῦ κτήτορος Ἰωάσαφ μητροπολίτου Πτολεμαΐδος.

1. Παραφράσεις βίων τῶν ἁγίων Αἰκατερίνης, Φιλαρέτου, Ἰωάννου Καλυβίτου καὶ Ἀλεξίου, φ. 2—75.

2. Διήγησις περὶ ἐξομολογήσεως, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἕνας γέροντας καὶ θεοφόρος ἦτον εἰς τὸν βουνὸν τοῦ Ὀλύμπου τῆς Προύσης», φ. 76.

3. «Περὶ τῶν καιόντων τοὺς Βουλκολάκους» Ἀρχ. «Ἂν τύχῃ καὶ εὑρεθῇ νεκρὸς καταχθόνιος» κτλ., φ. 77.

4. «Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας, μεταφρασθεὶς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου ἱερομονάχου». Ἀρχ. «Ἄλλο δὲν εἶναι ποθεινότερον», φ. 80. Ἐν τέλει· «† ἐγράφη ͵ζρμη΄, μηνὶ μαρτίῳ ιγ΄».

5. Βίος τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος ἐν παραφράσει, φ. 139.

6. Ἀναστασίου Σιναΐτου «λόγος περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν καὶ περὶ τῶν ἀχράντων μυστηρίων». Ἀρχ. «Ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἡ τοῦ παναγίου», φ. 155β.

460. Δύο ἰατροσόφια χαρτῷα, τὸ μὲν ἐκ σελίδων 128 καὶ 8 φύλλων πίνακος, τὸ δ' ἐκ φύλλων 53, γραφέντα περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος.

461. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΖ' ἑκατ. γραφὲν διὰ χειρὸς τοῦ Ἰγνατίου Πετρίτζη. Φύλλα 7 + τκα' ὕψ. 0,215 καὶ πλ. 0,16.

1. Ἀδήλου 14 ἐπιγράμματα, ὧν τὸ πρῶτον εἰς κώνοπα. Ἀρχ. «Ὡς φωνῆεν ἔχεις στόμα κώνωψ», φ. 1.

2. Πίναξ κεφαλαίων, φ. 5.

3. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας «ἐξήγησις ὑπομνηματικὴ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον, τόμος δ'». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ δὲν ἦτον μικρὸς ὁ θόρυβος», φ. α'—σοα'.

4. «Γεωργίου Κορεσσίου, ἰατροῦ καὶ θεολόγου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, εἰ χρὴ τὸν αἱρετικὸν ἀναβαπτίζεσθαι, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως». Ἀρχ. «Πρέπει νὰ ζητήσωμεν καὶ νὰ ἐξετάσωμεν πέντε ζητήματα», φ. σοβ'—σοϛ'.

5. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς Πέτρον καὶ Παῦλον τοὺς ἀποστόλους ἐγκώμιον». Ἀρχ. «Εἰς τὸν οὐρανὸν εὑρισκόμενοι», φ. σοζ'.

6. Σχέδια πανηγυρικῶν ὁμιλιῶν, φ. σϡ' κέ.

462. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΔ' ἑκατ. ἐκ σελίδων 535, ἐξ ὧν αἱ πρῶται 58, ὡς καὶ αἱ τέσσαρες τελευταῖαι, προσετέθησαν κατὰ τὸν ιϛ' αἰῶνα. Ὕψ. 0,205 καὶ πλ. 0,15.

Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν ἀποστόλων μετὰ πίνακος τῶν κεφαλαίων, μετὰ συναξαρίου καὶ μετὰ ὑποθέσεων.

463. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 167 ὕψ. 0,202 καὶ πλ. 0,105. Τὰ φύλλα 159—167 ἐγράφησαν παρ' ἄλλης χειρός. Περιεχόμενα· α') «Χρηστοήθεια» Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου μετὰ ψυχαγωγίας.—β') Πλουτάρχου περὶ παίδων ἀγωγῆς, περὶ τοῦ ἀκούειν καὶ περὶ πολυπραγμοσύνης, μετὰ ψυχαγωγίας. Εἰς φ. 154β· «τέλος... κατὰ μῆνα ἰούλιον 1785».—γ') Ἐκλογαὶ ἐξ ὁμιλιῶν τοῦ Χρυσοστόμου.—δ') Ἀδήλου διήγησις περὶ

τοῦ ὅτι οἱ Λατῖνοι ἀτάφους καταλιμπάνουσι τοὺς ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν ἀποθνήσκοντας ὀρθοδόξους· μαρτυρίας δὲ χάριν ὁμιλεῖ ὁ συγγραφεὺς περί τε Ἀντωνίου τοῦ Μυκωνίου καὶ περὶ Δημητρίου Πελοποννησίου, τοῦ μὲν ἐμπορευομένου καὶ ἀποβιώσαντος ἐν Ἀγκῶνι ἔτει 1758, τοῦ δὲ διδασκομένου τὴν ἰατρικὴν ἐν Βωνωνίᾳ καὶ ἐκεῖσε τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος ἔτει 1762. — ε') «Τὰ τοῦ ἐπαράτου πάπα μωρολογήματα» κτλ.—ς') Περὶ αἱρέσεων.—ζ') «Πρόχειρος ἀπαρίθμησις τινῶν αἰτίων, δι' ἅ τινες τῶν ἀβεβαίων ἀνθρώπων μεταπηδοῦσιν εἰς ἑτέρας θρησκείας». — η') Τεμάχια Ἱπποκράτους. — θ') Εὐσεβείου Καισαρείας περὶ Σιβύλλης τῆς Ἐρυθραίας.

464. Μαθηματαρίων λείψανα τῆς ΙΗ' καὶ ΙΘ' ἑκατ. Φύλλα 200. Πρὸς τὸ τέλος δὲ κεῖται τετράδιον ἐμπεριέχον «ἀκολουθίαν τῶν εἰς ἐξομολόγησιν προσερχομένων Χριστιανῶν, καὶ ἑρμηνείαν πρὸς τὸν πνευματικὸν πῶς δεῖ δέχεσθαι καὶ ἐρωτᾶν αὐτούς»· ἥτις «συνετέθη κατὰ τὸ ‚αψογ' ἔτος, αὐγούστου κδ', παρά τινος ἐξορίστου εἰς Μιτυλήνην, πρὸς χρῆσιν τῶν πνευματικῶν πατέρων» κτλ.

465. Ἀδήλου «τῆς πρακτικῆς γραμματικῆς βιβλίον τρίτον· σύνταξις», ἧς ἡ ἀρχή· «Συμφωνίαι εἰσὶ τρεῖς». Φύλλα 64 ὕψ. 0,206 καὶ πλ. 0,155, γραφέντα περὶ τὸ τέλος τοῦ ιη' αἰῶνος.

466. «Ἱστορία τοῦ ἐμπρησμοῦ τοῦ ναοῦ τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου τάφου, ἤτοι τῆς Ἀναστάσεως, συντεθεῖσα καὶ στιχουργηθεῖσα παρὰ Νεοφύτου μοναχοῦ ἁγιοταφίτου Κυπρίου, ἐν Ἱερουσαλὴμ ‚αωθ'». Ἀρχ. «Ὦ πολυέλεε Θεὲ» κτλ. Σελίδες 43. Ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,153.

467. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 268 ὕψ. 0,22 καὶ πλ. 0,15. Καθ' ἑκάστην σελίδα 23 ἢ 25 στίχοι (0,16 × 0,09). Εἰς φ. 263β σημείωσις ἔχουσα οὕτως ἀπαραλλάκτως· «† ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἁμαρτωλοῦ τάχα καὶ θυτορακενδύτου Διονυσίου τοῦ Πελωπονήσσου, καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαί μοι διὰ τὸν Κύριον καὶ μὴ καταράσθαι, ὅτι ἀμαθεῖς εἰμὶ τῆς θείας γραφῆς καὶ τῶν ἀντιστίχων· ἔτυχεν δὲ καὶ τὸ ἀθηβόλεον διεφθαρμένον τῶν ἀντιστίχων, καὶ ἐγὼ ἄπειρος καὶ διατῶν

σφαλμάτων μου μή με μέμφεσθαι παρακαλῶ διὰ τὸν Κύριον, ἀμὴ εὔχεσθαι καὶ συγχωρήτε μοι, ὅπως διὰ τῶν ἁγίων ἡμῶν λυτροθῶ τῆς αἰωνίου κολάσεως: ἔτους ς,ϡϟε΄ (1487) ἰνδ. ε΄, μηνὶ ἰουνίω κ΄, ἡμέρα δ΄, ἐν τῇ πόλει Γαζέων: ςϟλνχ΄ωϟλωλχ᾽ψλέκϟποϟλνξθ΄-ϟςλω ἐππθ΄δλχ πλϡϟ΄ναλχψθ΄υθπθϟαχψλ ϡθπενςχ΄ψβω θξβγ» (=Διονύσιος ὃς τὸ ἐπίκλιον Μάϊδος ἐκ κάστ[ρ]ου Κορίνθου τάχα καὶ θυτορακενδύτης· ,αυηζ΄). Εἶτα· «ἐγράφη δὲ διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου Κυριακοῦ τοῦ Κυπρίου».

1. Ἀκέφαλος ᾀσματικὴ ἀκολουθία μετὰ συναξαρίου, ψαλλομένη εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Γρηγεντίου ἐπισκόπου Τεφάρ. Ἀρχ. «Ὁ ἐκ νηδύος μητρὸς ἡγιασμένος», φ. 1 κέ.

2. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου «Γρηγεντίου ἀρχιεπισκόπου Τεφὰρ τῶν Ὁμυριτῶν πόλεως τῆς Αἰθιοπίας». Ἀρχ. «Βίον ἀσκητικὸν ἀγαπητοί», φ. 22.

3. Διαλέξεις τοῦ ἁγίου Γρηγεντίου μετὰ τῶν Ἰουδαίων, φ. 141 κέ.

4. «Νομοθεσία τοῦ ἁγίου Γρηγεντίου ὡς ἐκ προσώπου τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Ἀβραμίου». Ἀρχ. «Τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν καὶ παντοδυνάμου», φ. 249 κέ.

468. Μαθηματάριον χαρτῷον τῆς ΙΗ΄ ἑκατ. ἐκ φύλλων 333 ὕψ. 0,212 καὶ πλ. 0,155. α΄) «Τὰ εἰς αἰτιατικὴν τοῦ πρώτου εἴδους τῶν ἐνεργετικῶν δοθέντα (θέματα) παρὰ τοῦ λογιωτάτου Ἀνανίου» τοῦ Ἀντιπαρίου. Ἐν τῇ ὤᾳ· «τὸ παρὸν βιβλίον μου ἐξηγήθη ἀπὸ τὸν ἡμέτερον θεῖ[ον] Νεόφυτο[ν]».— β΄) «,αψλ΄ ὀκτωβρίου ιζ΄, θέματα εἰς τὴν γραμματικὴν τοῦ ἐξ ἀπορρήτων» Ἀλεξάνδρου, φ. 194. Εἰς φ. 260· «τέλος τῆς τοῦ ἐξ ἀπορρήτου γραμματικῆς καὶ τῷ Κυρίῳ ἀείμνηστον κλέος· πόνος μὲν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Γεωργίου Χίου, Δαμασκηνοῦ δὲ τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐν Λαίρῳ σχολῆς εἰσηγοῦντος· οἱ ἐντυγχάνοντες ἔρρωσθε· κατὰ τὸ ,αψλα΄ δεκεμβρίου α΄».—γ΄) Ἐπιτύμβιον τοῦ ἑρμηνέως Παναγιώτου Μαμμωνᾶ, 22 σεπτ. 1673. Ἀρχ. «Ἐνθάδε κεῖται Παναγιώτου δέμας». — δ΄) Ἐπιτύμβιον εἰς Καλλίνικον β΄ Κ/πόλεως, 8 αὐγούστου 1702. Ἀρχ. «Οἰκουμενικὸν Καλλίνικος»

κτλ.—ε') Ἐπίγραμμα εἰς φρέαρ ὀρυχθὲν δαπάναις μὲν Κωνσταντίνου Βραγκοβάνου ἡγεμόνος Οὐγκροβλαχίας, ἐκλιπαρήσει δὲ Ἱεροθέου Σίδης, 28 ἰουλίου 1705.—ς') Θέματα διάφορα.—ζ') Θεοδοσίου «ἐγκώμιον πρὸς μέδοντα τῆς Βλαχίας». — η') «Ἕτερον πρὸς τὸν αὐτόν».

469. Μαθηματάριον χαρτῷον τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 348 ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,18. Κείμενα· α') «Νικοβούλου πρὸς τὸν υἱὸν» ἔμμετρον, οὗ ἡ ἀρχή· «Τέκνον ἐμὸν μύθους ποθέων» κτλ., φ. 4. — β') Ἰσοκράτους «Νεοκλῆς ἢ συμμαχικός», φ 12.— γ') Ἀντωνίου χρηστοήθεια. — δ') Βασιλείου Καισαρείας ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ βάπτισμα, φ. 60. — δ') «Παρὰ Νικοβούλου πρὸς τὸν πατέρα». Ἀρχ. «Ὦ πάτερ, εἰ μ' ἔφυσας, βαιὴ χάρις» κτλ., φ. 78. — ε') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ λόγος εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον, φ. 87.—ς') Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον, φ. 109.— ζ') Τοῦ αὐτοῦ Βούσιρις, φ. 133. — η') Γρηγορίου Ναζανζηνοῦ ἀπολογητικὸς τῆς εἰς Πόντον φυγῆς, φ. 149. — θ') Εὐριπίδου Ἑκάβη, φ. 206. — ι') «Θεμιστίου λόγος περὶ τῆς φιλονεικίας τοῦ βασιλέως», φ. 251. — ια') «Λυκόφρονος τοῦ Χαλκιδέως Ἀλεξάνδρα τὸ σκοτεινὸν ποίημα καὶ πολυμαθέστατον», φ. 271. — ιβ') Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι.

470. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 159 ὕψ. 0,221 καὶ πλ. 0,16.

1. Μελετίου μοναχοῦ περὶ φύσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ἀρχ. «Ὁ μὲν γὰρ Ἱπποκράτης», φ. 1.

2. Ἀνώνυμος ἐπιστολιμαία διατριβή, ἧς ἡ ἐπιγραφὴ «Σελήνη οἰκουμένη». Ἀρχ. «Προσκυνητέ μοι κύριε, τὸ ζήτημα ὁποῦ ἐσεῖς μοὶ προβάλλετε», φ. 73β.

3. «Περὶ τῆς αἰτηθείσης δυνάμεως τῆς τοῦ ἀέρος βαρύτητος». Ἀρχ. «Φιλομαθέστατε κύριε, ἀπειρότατον εἶναι τὸ ὑμέτερον», φ. 80.

4. Λεξικὸν ἐκ τῆς φυσικῆς ἱστορίας. Ἀρχ. «Ἄκορον, ὅμοιον τοῦ κρίνου φύλλα καὶ ρίζες», φ. 83.

5. «Στίχοι ἴαμβοι χρηστοηθείας πλήρεις, παραφρασθέντες

ἀπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰσαγωγικῶν χάριν». Ἀρχ. «Ψυχὴ καὶ σῶμα οὐσία βροτῶν πέλει», φ. 104.

6. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «ἐπιστολὴ στιχηρὰ πρὸς Σέλευκον τὸν πνευματικὸν αὐτοῦ υἱόν», μετὰ σχολίων, φ. 123.

7. «Κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου τετράστιχα ἰαμβεῖα καὶ ἡρῷα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ παλαιᾷ πάσῃ Γραφῇ», φ. 135 κἑ.

471. Αὐτόγραφον Νεκταρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Φύλλα χαρτῷα 48 ὕψ. 0,217 καὶ πλ. 0,165. Καθ' ἑκάστην σελίδα 27 ἢ 28 στίχοι (0,17 × 0,115).

«Νεκταρίου πρώην Ἱεροσολύμων πατριάρχου, ἐνοχλουμένου παρὰ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις φρατόρων, πρὸς ἅσπερ προτείνουσι διδάσκοντες καινὰς διδασκαλίας». Ἀρχ. «Τὰς τῶν μεγίστων πολέμων ἀφορμὰς» κτλ. Ἐν ἀρχῇ τοῦ τεύχους ἐπίγραμμα·

Κρήτη πατρὶς ἐμὴ φίλη, οἱ δὲ τοκῆες ἔθεντο
τλήμονι γειναμένῳ τοὔνομα Νικόλεως,
οἵτινες εὐσεβίῃ πάσῃ οἴκοι μ' ἔτρεφον ἁβρῶς·
εἰκοτέτιν δ' ἥβης ὁππότε μέτρον ἔσχον,
ἀζυγέων βιοτῆς πόθος εἷλέ με, οἵ γε καὶ ἄλλο ἔθεντο
οὔνομά μοι, τὸ νῦν ἔχω, τοῦτο τὸ Νεκτάριος,
νεκταρίης ἀρετῆς ἵν' ἐραστὴς δῆθεν ὑπάρξω·
λῆσε δὲ καὶ τούτους τοὔνομα τὴν ἀρετὴν
ὅττι φέρειν οὐκ οἶδε, θεουδέα δ' ἔργματα κοσμεῖ
πάντας τοὺς ἀγαθοὺς κρείττονα τοὐνόματος.

472. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 38 ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,158. Καθ' ἑκάστην σελίδα 26 στίχοι (0,17×0,118).

1. Ἀδήλου «τῶν Φαίδρου μύθων μετάφρασις εἰς τὴν ἡμετέραν ἁπλῆν διάλεκτον», φ. 1—36.

2. «Προσθήκη τῶν μύθων, πάλαι μὲν ἀπὸ Μαρκβάρδου Γουδίου ἀντιγεγραμμένων ἀπὸ παλαιοῦ τινος χειρογράφου, τανῦν δὲ παρ' ἐμοῦ ἐς φῶς ἐκδεδομένων», φ. 37.

473. Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐν κεφ. 309, καὶ «τάξις γινομένη ἐπὶ τοῖς ἀπὸ Σαρακηνῶν ἐπιστρέφουσι πρὸς τὴν καθαρὰν καὶ ἀληθῆ πίστιν ἡμῶν τῶν χριστιανῶν», ἧς ἡ ἀρχή· «Προηγου-

μένως μὲν ὁ προσιὼν» κτλ. Φύλλα 14+175 ὕψ. 0,205 καὶ πλ. 0,16. Καθ' ἑκάστην σελίδα 24 στίχοι (0,19×0,95). Τὸ 303 κεφάλαιον τοῦ νομοκάνονος ἀποτελεῖται ἐκ τύπου διαζυγίου ἐγγράφου τοῦ 1699 ἔτους.

474. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 44 ὕψ. 0,205 καὶ πλ. 0,15. Καθ' ἑκάστην σελίδα 17 στίχοι (0,14×0,10).

Λειτουργία τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἄνευ τοῦ τέλους, καὶ ἡ τῶν προηγιασμένων· ἐγράφη δὲ παρὰ Παρθενίου ἱερομονάχου, ὃς καὶ ἀφιέρωσε τὸ τεῦχος εἰς τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις μονὴν τῆς Θεοτόκου.

475. «Βιβλίον καλούμενον φυλλάδα τῆς ἐκκλησίας τοῦ μεγαλομάρτυρος ἁγίου Δημητρίου (τῆς ἐν Ἱερουσαλήμ), ἐν ᾗ καταγράφονται τὰ τῶν ὀρθοδόξων ὀνόματα καὶ μνημονεύονται εἰς τὰς ἱερὰς μυσταγωγίας, ἅτινα καὶ εἰσὶ σαρανταλείτουργά τε καὶ προθέσεις» (1755 — 1848). Φύλλα χαρτῷα 22 ὕψ. 0,198 καὶ πλ. 0,163. Τὸ τρίτον φύλλον κοσμεῖται μετὰ εἰκόνος τοῦ ἁγίου Δημητρίου· ὀνόματα δὲ ἡγουμένων τῆς αὐτοῦ μονῆς σημειοῦνται τάδε. 1755 Ἱερεμίας Κρὴς πρωτοσύγκελλος—1758 Μητροφάνης ἱερομόναχος—1760 ἀπρ. γ' Νικόδημος ἱερομόναχος Κρής—1768 Ἰάκωβος πρωτοσύγκελλος—1772 Λεόντιος πρωτοσύγκελλος—1773 ἀπριλ. κζ' Βαρνάβας ἱερομόναχος—1781 Ἀγάπιος—Ἰάκωβος—1794 μαΐου 11 Ἀνδρέας—1796 Σαμουὴλ Πελοποννήσιος—1798 Νεόφυτος Κρής—1805 Ναθαναὴλ Ἄνδριος—1810 Γαβριήλ—1811 Ἀρσένιος ὁ ἐκ Πύργου τῆς Πελοποννήσου—1821 Νεόφυτος ὁ ἐκ Λευκοσίας Κύπρου—1846 Ἰωαννίκιος Καισαρεύς.

476. Πεντάδιον γραφὲν παρὰ Ἰωαννικίου τοῦ Ἁγιοσαββίτου καὶ δωρηθὲν παρ' αὐτοῦ Ἰεζεκιὴλ τῷ ἱεροδιακόνῳ. Ὕψ. 0,212 καὶ πλ. 0,158.

«Τίς ἡ τῶν πειρασμῶν αἰτία καὶ τίς ἡ ἐκ τούτων ὠφέλεια, καὶ τίς ἡ διαφορά· ἐκ τῶν πατέρων». Ἀρχ. «Παράμενε τῇ διανοίᾳ» κτλ. Ἐν τέλει· «1787, μαΐου 20».

477. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 39 ὕψ. 0,205 καὶ πλ. 0,15. Καθ' ἑκάστην σελίδα 16 στίχοι (0,135×

0,08). Ἐν τέλει τοῦ κειμένου ὑπογραφὴ τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Σωφρονίου.

«Σύνοδος ἤγουν τὸ μάζωμα ὁποῦ ἔγινε καὶ ἐμαζόχθη ἐναντία κατὰ τοῦ πατριάρχου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου». Ἀρχ. «Εἰς ταύτην τὴν σύνοδον ἦσαν» κτλ.

478. Λόγοι καὶ βίοι ἁγίων εἰς τουρκικὴν μὲν γλῶσσαν ἀλλὰ χαρακτῆρσιν ἑλληνικοῖς γεγραμμένοι, οὓς μετέφρασεν Ἀναγνώστης ὁ ἐκ Πόρου τῆς ἐπαρχίας Ἰκονίου ἐν ἔτει 1711. Αὐτόγραφον τεῦχος ἐκ σελίδων 421. Ὕψ. 0,202 καὶ πλ. 0,155.

479. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐξ 93 φύλλων ὕψ. 0,208 καὶ πλ. 0,155.

1. Ἀδήλου ἀκέφαλον ὑπόμνημα εἰς τὴν λογικὴν πραγματείαν. α') «Περὶ τῶν πέντε φωνῶν» κεφ. θ'—κε'. Ἀρχ. «Ἡ φωνὴ ἢ ἔναρθρός ἐστιν ἢ ἄναρθρος» κτλ., φ. 1.—β') «Περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος» κεφάλαια ε', ὧν ἡ ἀρχή· «Ὄνομά ἐστι φωνὴ σημαντική» κτλ., φ. 40β.—γ') «Περὶ συλλογισμοῦ καὶ ἀντιστροφῆς» κεφάλαια δ'. Ἀρχ. «Συλλογισμός ἐστι λόγος» κτλ., φ. 52β.—δ') «Περὶ τῶν ὑποθετικῶν συλλογισμῶν». Ἀρχ. «Πᾶς ὑποθετικὸς συλλογισμὸς», φ. 61.—ε') «Ἡ διαίρεσις τῶν τόπων τῶν διαλεκτικῶν· διεῖλεν αὐτοὺς τῶν Ἰταλῶν τις καλούμενος Βοήτιος, οἳ δὴ καὶ μετηνέχθησαν πρὸς τὴν ἑλλάδα διάλεκτον». Ἀρχ. «Εἰδέναι χρὴ ὅτι τεττάρων» κτλ., φ. 64.

2. «Ποίημα Γεωργίου τοῦ σοφωτάτου διακόνου, πρωτέα δὲ καὶ δικαιοφύλακος τοῦ Παχυμέρη ἐκ τῶν εἰς τὸ α' βιβλίον περὶ λογικῆς». Ἀρχ. «Τῶν δὲ ὑποθετικῶν δυσὶ τὸ δι' ἀδυνάτου χρῆται» κτλ., φ. 67—93. Κεφάλαια κθ'.

480. Νικηφόρου Βλεμμίδου ἐπιτομὴ λογικῆς, ἧς ἐν τέλει σημείωσις τοῦ καλλιγράφου· «τέλος λογικῆς Βλεμμίδου φιλοσόφου 1644 εἰς Γιάσιον τῆς Μπογδανίας»· εἶτα «διὰ χειρὸς τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Βοθροκτοῦ καὶ Γλυκέων κυρίου Πορφυρίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων». Ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ τρίτου φύλλου «ἐκ τῶν τοῦ Δακιανοῦ Νικολάου τοῦ Γαβριηλίδου» κτλ. Εἰς φ. 140 «τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχι(-ει) τοῦ Ἰωάννου Ἀποστάκη παχάρνικου».

Φύλλα χαρτῷα 140 ὕψ. 0,208 καὶ πλ. 0,151. Καθ' ἑκάστην σελίδα 17 στίχοι (0,155×0,102).

481. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐξ 82 φύλλων ὕψ. 0,20 καὶ πλ. 0,15. Καθ' ἑκάστην σελίδα 19 στίχοι (0,147×0,92).

Αἱ τρεῖς συνήθεις θεῖαι καὶ ἱεραὶ λειτουργίαι, ἐξ ὧν ἡ τῶν προηγιασμένων προσετέθη γραφεῖσα ἐν ἔτει 1739. Παρέπονται δὲ τὰ ἑξῆς κείμενα· α') «εὐχὴ ἐπὶ μετανοούντων· β') «αἱ ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, λεγόμεναι εἰς τὸν ἑσπερινὸν εἰς τὸν ὄρθρον καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν»·—γ') «τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου καὶ ψάλτου»· δ') «τάξις ἐπὶ χειροτονίᾳ ὑποδιακόνου»· ε') ἕτεραι τρεῖς ἐπὶ χειροτονίᾳ ἢ διακόνου ἢ πρεσβυτέρου ἢ ἐπισκόπου.

482. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐξ 29 φύλλων ὕψ. 0,202 καὶ πλ. 0,135.

Ἀδήλου «λόγος τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ», οὗ ἡ ἀρχή· «Ὦ ὑμεῖς οἱ παραπορευόμενοι» κτλ. Εἰς φ. 29· «τέλος εἴληφε διὰ χειρὸς τοῦ ἐν ἱερεῦσιν ἐλαχίστου παπᾶ Χάννα Βηθλεεμίτου»—«καὶ ἐπληρώθη ἡ τιμή του ἀσλανία ι' παρὰ τοῦ πρωτοσυγκέλλου Χρυσάνθου».

483. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ 53 φύλλων ὕψ. 0,198 καὶ πλ. 0,142. Ἐγράφη δὲ παρὰ Ἰωαννικίου τοῦ Ἁγιοσαββίτου.

Συλλογὴ μοναχικῶν διηγήσεων καὶ νουθεσιῶν, ἐξ ὧν σημειῶ α') «Θεογνώστου ἱερομονάχου» νουθεσίας, ὧν ἡ ἀρχή· «Βούλει σοι καὶ ἑτέραν σωτηρίας» κτλ. β') «Λόγος τοῦ μακαρίτου πατριάρχου κῦρ Ἐφραὶμ Ἱεροσολύμων». Ἀρχ. «Χρειάζονται τώρα ἀληθῶς διὰ τοὺς ἔξωθεν» κτλ.

484. «Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον προδιοίκησις, ἤτοι εἰσαγωγή, συντεθεῖσα παρὰ Γεωργίου ἱερέως Σουγδουρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων». Ἐν τέλει· «τέλος εἴληφε ἡ παροῦσα 1716 ἰουλίου 25». Φύλλα χαρτῷα 38 ὕψ. 0,20 καὶ πλ. 0,145. Καθ' ἑκάστην σελίδα 23 στίχοι (0,143×0,102).

485. Τεμάχιον βιβλίου τῶν ἱερῶν λειτουργιῶν, γραφέντος κατὰ τὴν ΙΖ' ἑκατ. Φύλλα χαρτῷα 45 ὕψ. 0,20 καὶ πλ. 0,15. Ἐπὶ ἀγράφου φύλλου σημείωσις· «καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Σερρῶν Ναθαναήλ». Ἀπὸ φ. 1 κέ. Φιλοθέου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως «διάταξις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας», ἧς ἡ ἀρχή· «Ὅταν μέλλῃ ὁ ἱερεὺς νὰ τελέσῃ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν, κάμνει χρεία» κτλ.

486. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΖ' ἑκατ. (γραφὲν διὰ χειρὸς Νεκταρίου Ἱεροσολύμων) ἐκ φύλλων 51 ὕψ. 0,207 καὶ πλ. 0,138. Καθ' ἑκάστην σελίδα 29 στίχοι (0,16 × 0,09).

«Ἀσπὶς ὀρθοδοξίας ἢ ἀπολογία καὶ ἔλεγχος πρὸς τοὺς διασύροντας τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν αἱρετικοὺς φρονεῖν ἐν τοῖς περὶ Θεοῦ καὶ τῶν θείων ὡς κακοφρονοῦσιν οὗτοι, αὐτοὶ οἱ Καλουῖνοι δηλονότι, συντεθεῖσα παρὰ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις τοπικῆς συνόδου ἐπὶ Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων, κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑξακοσιοστὸν ἑβδομηκοστὸν δεύτερον ἔτος τῆς Χριστοῦ ἐνσάρκου ἐπιφανείας». Τὸ πρωτότυπον ἐξεδόθη παρὰ J. Aymon, Monuments authentiques de la réligion des Grecs κτλ. La Haye 1708, σ. 259—446.

487. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 170 ὕψ. 0,192 καὶ πλ. 0.156.

Σαμουὴλ Καπασούλη, πρωτοσυγκέλλου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου, εἶτα μητροπολίτου Λιβύης καὶ κατόπιν πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, αὐτόγραφος κῶδιξ, ἐν ᾧ περιέχονται κυρίως ἔργα αὐτοῦ γραφέντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐν τοῖς πατριαρχείοις Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας τακτικῆς ὑπουργίας αὐτοῦ, ἤτοι ἐπιστολαὶ σιγίλλια καὶ συνοδικαὶ πράξεις, ὧν συντάκτης αὐτὸς ὡς ἔοικεν ὑπάρχει [1].

1. Σαμουὴλ Καπασούλη, πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας,. ἡρωελεγεῖον ὀκτάστιχον πρὸς τὸν ἡγεμόνα Οὐγκροβλαχίας Ἰωάννην Κωνσταντῖνον Μπασαράμπαν, «διὰ τὸ ὅπερ μέλλει

[1] Τὰ σπουδαιότερα τῶν ἐγγράφων τούτων καταχωρισθήσονται ἐν τοῖς ἀναλέκτοις τῆς ἱεροσολυμιτικῆς σταχυολογίας μου.

τῷ τύπῳ παραδοῦναι οἰκείοις ἀναλώμασι ῥητορικὸν βιβλίον» (26 νοεμβρίου 1692). Ἀρχ. «Ὑψιφαὴς τελέθεις», φ. 2α.

2. «Σαμουὴλ τοῦ μεγάλου πρωτοσυγκέλλου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐπίγραμμα ἐπιτύμβιον τῇ κυρίᾳ Αἰκατερίνῃ, μητρὶ τοῦ ἀρχιδιακόνου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κὺρ Γαβριὴλ» (12 ἰαν. 1694). Ἀρχ. «Μητέρ' ἀριστογόνον προέδρου», φ. 2β.

3. Τοῦ αὐτοῦ πρωτοσυγκέλλου ὄντος τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας, ἡρωελεγεῖον πρὸς τὸν σοφώτατον πάπαν καὶ πατριάρχην Ἀλεξανδρείας Γεράσιμον τὸν Παλλαδᾶν «διὰ τὸ ὅπερ ἐξέθετο οἰκείοις πόνοις βιβλίον ῥητορικὸν» (26 νοεμβρίου 1692). Ἀρχ. «Ἀρχὸς Ἀλεξάνδροιο ἱρᾶς καθέδρας», φ. 3.

3. Προοίμια σιγιλλίων καὶ γραμμάτων πατριαρχικῶν, φ. 4 κἑ.

4. Μελετίου ἀρχιμανδρίτου τοῦ παναγίου τάφου ἐπιτροπικὴ ἀπόδειξις δοθεῖσα «τῷ διασημοτάτῳ καὶ εὐγενεστάτῳ ἐν πραγματευταῖς μισὲρ Ἀμβροσίῳ Ῥάλῃ Χίῳ», περὶ 2500 γροσίων, ἅτινα ἐδάνεισεν ὁ Μελέτιος «εἰς Σμύρνην δι' ὑπηρεσίαν» τοῦ ἁγίου τάφου τῷ Γεωργίῳ Ζαραχάνῃ Χίῳ· τούτου δὲ ἀποβιώσαντος, προτρέπεται ὁ Ἀμβρόσιος ἵνα λάβῃ ἐκ τῆς περιουσίας ἐκείνου τὸ ἀναλογοῦν μέρος τῆς πρὸς τὸν ἅγιον τάφον ὀφειλῆς, φ. 20.

5. Προοίμια σιγιλλίων καὶ πατριαρχικῶν γραμμάτων, φ. 20β—27.

6. Γερασίμου Παλλαδᾶ «τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας πρόλογος εἰς τὸ ὅπερ ἐξέθετο ῥητορικὸν βιβλίον», ἤτοι ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Οὐγκροβλαχίας ἡγεμόνα Ἰωάννην Κωνσταντῖνον Μπασαράμπαν. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ καὶ οὐχὶ μόνον δι' ἀκοῆς καὶ φήμης», φ. 28. Κ. Σάθα μεσαιων. βιβλιοθ. τ. III, σ. 85—86 καὶ C. Erbiceanu, Cronicarii greci σ. 99—101.

7. Σαμουὴλ Καπασούλη, μητροπολίτου Λιβύης, ἔγγραφον πληρεξούσιον δοθὲν εἰς Πάνον Στράτην καὶ ἐντελλόμενον παραλαβεῖν τὸ παρὰ «τῆς εὐσεβεστάτης καὶ ἐλεημονικωτάτης προκουρατείας σόπρα» δωρηθὲν αὐτῷ ποσὸν ἐξ ἑκατὸν δουκάτων «διὰ τὸ ὑπέρογκον χρέος τῆς ἐξαγορᾶς τῶν εἰς Τρίπολιν τῆς Βαρβαρίας κατενεχθεισῶν αἰχμαλώτων ἕνδεκα ψυχῶν, τοῦ ἱερέως δηλαδὴ Δημητρίου καὶ

τῆς ἰδίας πρεσβυτέρας, ὀκτώ τε τέκνων αὐτῶν καὶ ἄλλης γυναικὸς γηραιᾶς συγγενοῦς αὐτῶν» (ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 24 αὐγ. 1703), φ. 29β.

8. Νεοφύτου μητροπολίτου Ἡρακλείας πρᾶξις ἐπὶ χειροτονίᾳ τοῦ πρωτοσυγκέλλου Νικομηδείας Μακαρίου εἰς ἐπίσκοπον Μετρῶν καὶ Ἀθύρων, ἅτε τοῦ ἐν αὐτοῖς ἀρχιερατεύοντος Γεδεὼν παραίτησιν οἰκειοθελῆ ποιησαμένου (μηνὶ μαΐῳ ἰνδικτ. γ', ἔτους 1695). Ἀρχ. «Ὅπερ ψυχὴ ἐν σώματι», φ. 30. Συλλειτουργοὶ δὲ προσκληθέντες ἦσαν ὁ πρώην Καισαρείας Γερμανός, ὁ πρώην Σάμου Ἰγνάτιος καὶ ὁ πρώην Μετρῶν Γεδεών.

9. Προοίμιον σιγιλλίου περὶ ἱερωσύνης συντεθὲν ἐπὶ Διονυσίου δ' πατριάρχου Κ/πόλεως, φ. 32β.

10. Διονυσίου δ' Κ/πόλεως πρᾶξις ἐπὶ χειροτονείᾳ Μελετίου τοῦ Τυπάλδου εἰς μητροπολίτην Φιλαδελφείας (ὀκτ. 1687). Ἀρχ. «Τὴν μὲν διαφορὰν τῶν ἐπιστημῶν» κτλ., φ. 34. Ἰωάννου Βελούδου, Χρυσόβουλλα καὶ γράμματα κτλ., ἐν Βενετίᾳ 1873, σ. 56—61.

11. Παρθενίου α' Κ/πόλεως «πατριαρχικὸς καὶ συνοδικὸς χρυσόβουλλος λόγος» περὶ τῶν προνομίων τοῦ Φιλαδελφείας Ἀθανασίου (μηνὶ μαΐῳ 1644), φ. 36. Ἰωάννου Βελούδου, Χρυσοβ. σ. 32—35.

12. Ἰωαννικίου β' Κ/πόλεως ἐπικυρωτικὸν σιγίλλιον τοῦ αὐτοῦ χρυσοβούλλου λόγου (1651), φ. 37. Ἰωάννου Βελούδου, Χρυσόβουλα κτλ., σ. 36—42.

13. Καλλινίκου β' Κ/πόλεως πρᾶξις ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀρχιερέως διὰ τὴν μητρόπολιν Φιλίππων καὶ Δράμας, «ἅτε τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύσαντος κὺρ Μελετίου παραίτησιν οἰκειοθελῆ ποιησαμένου ταύτης οἰκειοθελῶς καὶ ἀβιάστως διὰ τὰς κωλυούσας αὐτὸν περιστάσεις» (ὀκτ. 1692), φ. 38β. Ἐξελέγη δὲ ἀντ' αὐτοῦ ὁ ἱερομόναχος Γρηγόριος, τῶν ψήφων γενομένων ἐν Ἀδριανουπόλει παρὰ τῶν ἐκεῖσε ἐνδημούντων ἀρχιερέων Νικαίας Ἰωαννικίου, Ἀδριανουπόλεως Ἀθανασίου, Διδυμοτείχου Ἱερεμίου καὶ Δέρκων Νικοδήμου.

14. Γερασίμου Ἀλεξανδρείας ἀπανταχοῦσα, ἐγχειρισθεῖσα τῷ

μητροπολίτη Λιβύης Σαμουήλ πρὸς συλλογὴν βοηθημάτων ὑπὲρ ἀπολυτρώσεως τῶν προμνησθέντων ἐν Βαρβαρίᾳ χριστιανῶν αἰχμαλώτων (αὐγ. 1730). Ἀρχ. «Τὸ τοὺς ἀτόνως ἔχοντας ἀντιστηρίζειν», φ. 39β.

15. «Τὸ ἴσον τῆς κατὰ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας δοθείσης ἀποφάσεως ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου ἡγεμόνος τῆς Ἰουδαίας κατὰ τὸ ιζ' ἔτος τῆς ἀρχῆς Τιβερίου καίσαρος βασιλέως Ῥωμαίων, καταχρινάσης αὐτὸν εἰς θάνατον σταυρικὸν ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κε' μαρτίου· ἥτις εὑρέθη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τινων παρ' ἐλπίδα εἰς τὴν χώραν Ἄκυλλαν ἐντὸς πέτρας ὡραιοτάτης, ἐν σιδηρῷ κιβωτίῳ, οὗ ἔνδον ἦν ἕτερον κιβώτιον μαρμάρινον θαυμαστόν, ἔχον κεκλεισμένην τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν γράμμασιν ἑβραϊκοῖς γεγραμμένην ἐν μεμβράναις ἔχουσαν οὕτως: Ἔτους ἑπτακαιδεκάτου Τιβερίου» κτλ., φ. 40β. Εὑρέθη δὲ κατὰ τὸ 1580 ἔτος καὶ ἐμφανισθὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐβεβαιώθη διὰ τῆς χειρὸς τοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου β' μηνὶ ἀπριλίῳ τοῦ 1581 ἔτους.

16. Ἔγγραφον ἔχον αὐτολεξεὶ οὕτω· «† Διὰ τοῦ παρόντος ἐπιβεβαιωτηρίου γράμματος γίνεται δῆλον, ὅτι τοῦ ἐντιμοτάτου ἄρχοντος κυρίτζη Χρυσοσκούλου υἱοῦ τοῦ Γεωργίου πώλησιν τελείαν διὰ χοντζετίου τῆς βασιλικῆς κρίσεως ποιησαμένου τὸ ὀσπίτιον αὐτοῦ πρὸς τὴν τιμιωτάτην ἀρχόντισσαν κυράτζαν Μαρȣώραν Μαυροκορδάτην τὴν ἑαυτοῦ σύμβιον, καὶ δι' ἐνυπογράφου καὶ ἐμμαρτύρου γράμματος ὁμολογησαμένου καὶ ἐπιβεβαιώσαντος ὅτι πᾶσα ἡ περὶ αὐτὸν φαινομένη περιουσία, εἴτε κινητὴ εἴτε ἀκίνητος, ἔστι καὶ λέγεται ἀναμφιβόλως οἰκεία τῆς αὐτῆς κυράτζα Μαρȣώρας, αὐτὸς δὲ ἀμέτοχος ὅλως τῶν τε πραγμάτων καὶ χρημάτων ὁμολογεῖται καὶ πάντη ἀνοίκειος καὶ μέχρι ὀβολοῦ, τῆς δὲ διαληφθείσης ἀρχοντίσσης κυράτζα Μαρȣώρας ἀβιάστως θελησάσης καὶ ἀποφηναμένης ὅτι εἴπερ τύχῃ τῇ αὐτῆς τιμιότητι τῶν τῇδε ἐκδημία πρὸ τῆς τελευτῆς τοῦ ἰδίου συμβίου κυρίτζη Χρυσοσκούλου, τοῦ φυλάττεσθαι τοῦτον εἰρηνικὸν καὶ ἀνεπηρέαστον παρὰ τῶν εὐγενεστάτων ἀρχόντων καὶ κληρονόμων αὐτῆς, εἰς χρῆσιν

ἰδίαν ἔχοντα τὸ ὀσπίτιον καὶ ἐν αὐτῷ κατοικοῦντα καὶ μένοντα μέχρις ἐσχάτης αὐτοῦ ἀναπνοῆς καὶ κατὰ πᾶσαν ὑπηρεσίαν ἐξυπηρετούμενόν τε καὶ κυβερνώμενον, ὁ τιμιώτατος καὶ σοφώτατος ἄρχων μέγας λογοθέτης τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἐξοχώτατος ἑρμηνεὺς τῆς κραταιᾶς βασιλείας κύριος Ἀλέξανδρος ὁ αὐτάδελφος αὐτῆς ὡς ἀπὸ προσώπου αὐτῆς καὶ τῶν λοιπῶν εὐγενεστάτων κληρονόμων τῇ ἀδελφικῇ θελήσει ἐπικαμφθεὶς ὑπεσχέθη ταῦτα πάντα ἀγαθοπροαιρέτως συντηρηθῆναι καὶ ἐν τῷ ὀσπιτίῳ τὸν ἴδιον γαμβρὸν κυρίτζην Χρυσόσκουλον διαμένειν ἄχρι τῆς ἐκείνου ἀποβιώσεως· διὸ καὶ τὸ παρὸν παρὰ τῆς αὐτοῦ ἐξοχότητος ἐπεβεβαιώθη καὶ ἐδόθη τῷ διαληφθέντι ἄρχοντι κυρίτζῃ Χρυσοσκούλῳ εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν, ἐν ἔτει ͵αχϙδʹ, ἐν μηνὶ δεκεμβρίῳ ςʹ», φ. 43β.

17. Γερασίμου Ἀλεξανδρείας τοῦ Παλλαδᾶ, ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ ὀρθοδόξους προτρεπομένους εἰς χρηματικὰς συνδρομὰς διὰ τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μονὴν τοῦ ἁγίου Σάββα. Ἀρχ. «Οἱ ὑπὸ τὸν καθ' ἡμᾶς ἁγιώτατον θρόνον», φ. 44β.

18. Τοῦ αὐτοῦ γράμμα τοῦ μηνὸς ἰανουαρίου ἔτους 1697, δι' οὗ ἀναγορεύεται λογοθέτης τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας ὁ χατζῆ Ἀθανάσιος ὁ ἐξ Ἀτταλείας, φ. 46.

19. Νεοφύτου μητροπολίτου Ἡρακλείας ἔγγραφον ἀποδείξεως ὅτι ὁ ἰατρὸς Ἰωάννης ὁ Μόλυβος κατάγεται ἐκ τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας τῶν Κομνηνῶν (1695 σεπ.). Ἀρχ. «Μηδὲν ἀποδείξεως ἄνευ» κτλ., φ. 46β. Κατεχωρίσθη δὲ τοῦτο μετά τινων παρατηρήσεών μου ἐν τῷ δελτίῳ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος, τ. II, σ. 667—679.

20. Μελετίου Τυπάλδου, μητροπολίτου Φιλαδελφείας, ἔγγραφος ἀπόφασις συνοδικῶς ἐκτεθεῖσα ἐν Βενετίᾳ μηνὶ ἰουνίῳ τοῦ 1700 ἔτους περὶ τῶν κληρονομικῶν δικαίων τοῦ ἐκ Χίου Ματθαίου Καλυμμαύχου. Ἀρχ. «Πρὸς οἰκοδομὴν ὁ θεῖος φησὶ» κτλ., φ. 49β. Ὑπογραφαί: Φιλίππων καὶ Δράμας Γρηγόριος, Λιβύης Σαμουήλ, Ἄνθιμος ἱερεὺς Πρασινίκος, Γεώργιος ἱερεὺς Κύπριος, Μεθόδιος ἱερεὺς Ἀνθρακιώτης, Γρηγόριος ἱερεὺς Μαρᾶς, Μελέτιος

ἱερομόναχος Παπαδόπουλος, Ἰωάννης ἱερεὺς Λαμπούδης καὶ Ματθαῖος Καλόμμαυχος στέργων τὴν ἀπόφασιν.

21. Παρθενίου δ' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα συστατικὸν ὑπὲρ Μελετίου τοῦ πρώην Ἀχριδῶν ἀρχιεπισκόπου (1680), ἐν ᾧ λέγονται τάδε· «διὸ δὴ καὶ ὁ τὸ παρὸν ἐπιφέρων μακαριώτατος καὶ λογιώτατος ἀρχιεπίσκοπος πρώην Ἀχριδῶν τῆς πρώτης Ἰουστιανῆς κύριος Μελέτιος... ὑπ' ἀνάγκης καὶ στενοχωρίας τῶν ἀνυποφόρων χρεῶν τῆς ῥηθείσης ταύτης ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχριδῶν, συμβάντων ἀπό τε τῶν τοῦ καιροῦ ἀνωμαλιῶν, ἀπό τε τῆς τῶν κρατούντων καταδυναστεύσεως καὶ ἀπὸ τῶν πρὸ τούτου χρηματισάντων ἐκεῖσε ἀρχιεπισκόπων, τῆς τε ἀρχιεπισκοπῆς ταύτης ἀπέστη καὶ τὴν προστασίαν ἐκείνης καὶ διοίκησιν ἐναπέθετο ἄλλῳ, φιλήσυχος ὢν καὶ τὴν εἰρηναίαν ζωὴν ἀσπαζόμενος. Ἀλλὰ τῶν κατὰ τὴν παροῦσαν ζωὴν ἀναγκαίων ὑστερούμενος, τροφῶν δηλονότι καὶ ἐνδυμάτων, ἅτε ἐκεῖθεν ἐξερχόμενος καὶ ἀπορῶν τούτων δεῖν ἔγνωκε προσδραμεῖν εἰς τὴν ἐλεημοσύνην καὶ βοήθειαν καὶ συνδρομὴν τῶν φιλευσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ὅπως τὰ τῆς ἐνδείας καὶ ἀπορίας αὐτοῦ διὰ τῆς ἐκείνων βοηθείας καὶ ἐλεημοσύνης θεραπεύσῃ. Καὶ καθ' ὁδὸν ἐντυχὼν τῇ ἡμῶν μετριότητι ἐζήτησε τὸ παρὸν συστατικὸν γράμμα» κτλ., φ. 51.

22. Γαβριὴλ β' Κωνσταντινουπόλεως συνοδικὴ ἀπόφασις τῆς 12 ἰαν. 1702 περὶ τοῦ ἱεροκήρυκος Ἠλιοῦ Μηνιάτη, φ. 52β. Ἐξεδόθη δὲ ἀπὸ τοῦ παρόντος ἀντιγράφου ἐν τ. XV τῆς Πανδώρας, σ. 589—590.

23. Γερασίμου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Μοσχοβίας πατριάρχην ὑπὲρ τοῦ ζημιωθέντος κατὰ ναυτικὸν ἐμπόριον Ἰωάννου λογοθέτου Ἀλεξανδρείας (1672). Ἀρχ. «Πολλὰς μὲν καὶ πολυτρόπους πρὸς ἀρωγὴν», φ. 53β.

24. Τοῦ αὐτοῦ ἀναφορὰ πρὸς τὸν μέγαν μάγιστρον Μάλτας ὑπὲρ τοῦ λογοθέτου τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας Ἀλεξάνδρου, οὗ τὸ πλοῖον διήρπασαν χριστιανοὶ κουρσάροι (1672). Ἀρχ. «Κατὰ τὴν Αἴγυπτον ὅπου παροικοῦμεν» κτλ., φ. 54.

25. Προοίμιον ἐγγράφου περὶ ἐλεημοσύνης, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ

μέγας ἐκεῖνος καὶ οὐρανοδρόμος», φ. 55. Τέλος· «Ἀμβρόσιος Παντοκράτορος . . . Κέρκυρα».

26. Γερασίμου Ἀλεξανδρείας ἔγγραφον καθαιρέσεως κατὰ τοῦ ἱερομονάχου Παρθενίου τοῦ Χίου, υἱοῦ τῆς Μπάρμπαρας, ἐφημερεύσαντος ἐν Καΐρῳ καὶ κατὰ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμονὴν τοῦ πατριάρχου ἀφελόντος χρηματικήν τινα παρακαταθήκην, δι' ἣν ὁ πατριαρχικὸς θρόνος ζημιοῦται καὶ συκοφαντεῖται (σεπ. 1696). Ἀρχ. «Τοῖς ἀνὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν», φ. 59.

27. Τοῦ αὐτοῦ ἔγγραφον καθαιρέσεως κατὰ τοῦ ἱερομονάχου Γαβριὴλ Νταρόδου τοῦ ἐκ Κρήτης, ὃς χρηματίσας μέγας ἀρχιμανδρίτης τοῦ πατριαρχείου ὑπεξήρεσε χρήματα καὶ ἀντικείμενα διάφορα, καὶ τέλος ἀπέδρα ἄφαντος γενόμενος. Ἀρχ. «Πᾶσι τοῖς ὑπὸ σελήνην διατελοῦσι», φ. 57.

28. Τοῦ αὐτοῦ ἔγγραφον καθαιρέσεως κατὰ τοῦ ἐν Ῥαχητίῳ πατριαρχικοῦ ἐπιτρόπου Μελετίου διὰ δολιότητας καὶ κακὰς πράξεις (ὀκτ. 1699). Ἀρχ. «Ἐννοῶν ἐπιμέλειαν», φ. 59β.

29. Τοῦ αὐτοῦ ἀπόκρισις πρὸς κανονικὴν ἐκ Ζακύνθου ἐρώτησιν, εἰ χρὴ θεωρεῖν μοναχὴν τὴν βίᾳ καὶ ἄκουσαν καρεῖσαν Λουκρεσίαν, νεάνιδα ἀρχοντικὴν (νοεμβρ. 1702), φ. 61β.

30. (Διονυσίου δ', πρώην Κωνσταντινουπόλεως) ἐπιστολὴ πρὸς Ἀδριανὸν τὸν πατριάρχην Μοσχοβίας, δι' ἧς συνιστᾶται Χριστόφορος ὁ ἱερομόναχος, ἀντιπρόσωπος διορισθεὶς τῆς ἐν Ἄθωνι μονῆς τῶν Ἰβήρων καὶ ἡγούμενος τοῦ ἐν Μόσχᾳ μετοχίου τοῦ ἁγίου Νικολάου (νοεμβρ. 1694), φ. 63β—65.

31. Ἰωάννου Ἀλεξιοβίτζη καὶ Πέτρου Ἀλεξιοβίτζη, αὐτοκρατόρων Ῥωσσίας, ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχην Διονύσιον δ' ἀγγέλλουσα τὰς παρ' αὐτῶν γενομένας εὐεργεσίας εἰς τὸν Χαλκηδόνος Γαβριὴλ καὶ τὴν μονὴν τῆς ἁγίας Εὐφημίας (2 ἰουλίου 1694), φ. 66β. Κ. Σάθα, Μεσαιων. βιβλιοθ. τ. III, σ. 79—81. C. Erbiceanu, Cronicarii greci σ. 94—95.

32. Ἀδριανοῦ πατριάρχου Μοσχοβίας ἐπιστολὴ πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως (μάϊος 1694), φ. 67β. C. Erbiceanu, Cronicarii greci σ. 93—94. Παρὰ Σάθᾳ τεμάχιον, σ. 78.

33. Τοῦ αὐτοῦ πιττάκιον πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τοῦ συλληφθέντος καὶ φυλακισθέντος ἐν Μόσχᾳ καὶ ἐκεῖσε καθαιρεθέντος Ἀρσενίου, ὃς πρῶτον μὲν ἐπίσκοπον Ἰόππης ἑαυτὸν ἐκάλει, εἶτα δ' ἐγνώσθη ὢν ἐπίσκοπος Ἀνδρούσης. Ἀρχ. «Ἀθάνατον χρῆμα ἡ ἀλήθεια», φ. 60β—71.

34. Καλλινίκου β' Κωνσταντινουπόλεως εὐχαριστήριος ἀπάντησις πρὸς τοὺς αὐτοκράτορας Ῥωσσίας περὶ τῶν εἰς τὴν μητρόπολιν Χαλκηδόνος εὐεγεσιῶν αὐτῶν (μάϊος 1695). Ἀρχ. «Ὥσπερ τῷ πυρὶ αὐτομάτως», φ. 71β—73 (Κ. Σάθα, Μεσ. βιβλ. τ. III, σ. 76—78. C. Erbiceanu, Cronicarii greci σ. 90—91). Μεταξὺ τῶν φ. 73 καὶ 128 κεῖνται πολλὰ ἄλλα ἔγγραφα, ἀλλ' αἱ περὶ αὐτῶν σημειώσεις μου καθ' ὁδόν, ὡς ἔοικεν, ἀπώλοντο.

35. Μελετίου Τυπάλδου, μητροπολίτου Φιλαδελφείας καὶ τοποτηρητοῦ καὶ ἐξάρχου «τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου ἐν ὅλῳ τῷ στάτῳ τῆς γαληνοτάτης τῶν Ἑνετῶν ἀριστοκρατίας», ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους τῶν ἐνετικῶν κτήσεων, δι' ἧς ἀγγέλλεται ὅτι τὸ «ἱερὸν τῆς ἐξαρχίας λειτούργημα» ἀνετέθη «τῷ ἐν ἱερομονάχοις εὐσεβεστάτῳ καὶ λογιωτάτῳ κὺρ Ἰωάννῃ Στάγγῃ τῷ ἐκ πόλεως Κυδωνίας τῆς Κρήτης», καὶ ὅτι δέον αὐτὸν «λέγεσθαι περιοδευτὴν καὶ μέγαν θεολόγον καὶ διδάσκαλον ὅπου περ ἂν τύχῃ»· λεπτομερῶς δὲ ἀναγράφονται καὶ τὰ λοιπὰ αὐτοῦ προνόμια, ὡς τὸ ἀποκείρειν μοναχοὺς καὶ μοναχάς, ἀναγνώστας σφραγίζειν, ἐπιγονάτιον φέρειν καὶ πολυσταύριον φαιλόνιον ἀμφιέννυσθαι κτλ., 16 ἰουλίου 1697. Ἀρχ. «Πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὴν γαληνοτάτην» κτλ., φ. 129 κέ.

36. Καλλινίκου β' Κωνσταντινουπόλεως ἐγκύκλιος ἀκυροῦσα τοὺς τίτλους Μελετίου τοῦ Τυπάλδου,· καταδικάζουσά τε ὀξέως τὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ καὶ καταργοῦσα τὸ κῦρος τοῦ ὑπὲρ Ἰωάννου Στάγγη προσημειωθέντος γράμματος (αὐγ. 1698). Ἀρχ. «Οἱ κατὰ πᾶσαν τὴν ἄσπρην θάλασσαν», φ. 128β. Ὑπογραφαί: Νεόφυτος Ἡρακλείας, Κυζίκου Κύριλλος, Παρθένιος Νικομηδείας, Γαβριὴλ Χαλκηδόνος, Ἰγνάτιος Θεσσαλονίκης, Νικόδημος Δέρκων.

37. «Ἀναφορὰ τῶν ὁμογνωμόνως διακειμένων Γραικῶν τινων

τῷ Φιλαδελφείας εἰς τὰς Ἑνετίας», ἤτοι ἐπιστολὴ αὐτῶν πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Γαβριὴλ καὶ τὴν περὶ αὐτὸν σύνοδον ὑπὲρ τοῦ Μελετίου Τυπάλδου, ὃν λέγουσι κατεσυκοφάντησεν ὁ εἰς Κωνσταντινούπολιν παραγενόμενος ἱερεὺς Ἠλίας Μηνιάτης (12 ἀπρλ. 1705). Ἀρχ. «Κάλλιστον ὥσπερ πάντως», φ. 131.

38. Γαβριὴλ β' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα συνοδικὸν σιγιλλιῶδες περὶ τῆς μονῆς «Παναγίας Ῥευματικῆς καὶ Χρυσοσπηλαιοτίσσης», τῆς ἐν τῷ χωρίῳ Μεγάλης Βρύσεως κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Βρεστένης ἐν Πελοποννήσῳ, ἣν ἀνέκτισεν «ὁ ἐντιμότατος ἄρχων κῦρ Ζαχαρίας τοῦ Θεοδωρῆ Μακρῆ, ὁ κασάπ-μπασᾶς τοῦ βασιλικοῦ χάσ-μπαχτζὲ καὶ μουσελίμης» (φεβρ. 1704). Ἀρχ. «Δεῖξον τὴν πίστιν σου», φ. 132.

39. Σαμουὴλ Καπασούλη ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος πρὸς ἀρχιερέα, ἧς ἡ ἀρχή· «Προβάλλεται πᾶσιν ἡ διάθεσις», φ. 135β.

40. Ἑτέρα πρὸς λόγιον ἄνδρα, ἧς ἡ ἀρχή· «Οὐκ ἐξ ὁμιλίας καὶ συναναστροφῆς», φ. 136β.

41. «Τὸ περὶ ἀρχιερωσύνης ὑπόμνημα» κατὰ τὸν τύπον τοῦ 1600 ἔτους, φ. 137.

42. Τύπος τοῦ μικροῦ μηνύματος μετὰ τῆς τυπικῆς διατάξεως, φ. 137.

43. «Ἑρμηνεία θέλωντας νὰ κάμῃς μελάνι τοῦ τυπώματος». Ἀρχ. «Ἔπαρε μίαν ὠκὰν καναβόλαδον», φ. 138.

44. Λαυρεντίου Καββάκου ἐπιστολὴ πρὸς Γεώργιον Κορέσσιον, ἧς ἡ ἀρχή· «Μέγα τι καὶ ὑπέρογκον», φ. 139. Ἀπὸ ἄλλου ἀντιγράφου ἐξέδωκα αὐτὴν καταχωρίσας ἐν τῷ Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. XVII, σ. 58—59 καὶ 80—81.

45. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. Ἀρχ. «Ὑποβέβηκε μὲν ἀναντιρρήτως», φ. 139β. Ἑλλ. Φιλλ. Συλλ. τ. XVII, σ. 81.

46. «Τὸ παρὸν γράμμα ἔστειλεν ὁ μέγας δραγουμᾶνος (Ἀλέξανδρος Μαυροκορδᾶτος) πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Σινᾶ ὄρους ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅτε ἦλθε νὰ εἰρηνεύσῃ μετὰ τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου» (28 δεκ. 1694). Ἀρχ. «Ἐπαινῶ τὸν ὑπὲρ εἰρήνης», φ. 140β.

47. Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου ἐπιστολὴ πρὸς ἱερέα τῇ 30 μαρτίου 1694. Ἀρχ. «Ἐγκαλεῖς μοι, ὦ θεσπεσία», φ. 48.

48. Μελετίου Τυπάλδου, μητροπολίτου Φιλαδελφείας, ἀπαντα-χοῦσα ὑπὲρ Δημητρίου ἁγιογράφου τοῦ Κρητὸς ἱερέως, τοῦ σὺν τοῖς ὀκτὼ τέκνοις καὶ τῇ συζύγῳ ζωγρηθέντος ὑπὸ πειρατῶν καὶ εἰς Τρίπολιν τῆς Βαρβαρίας αἰχμαλώτου κομισθέντος, κἀκεῖθεν πάλιν διὰ τοῦ Λιβύης Σαμουὴλ ἐξαγορασθέντος (ἀπριλ. 1701), φύλλ. 142β.

49. Σαμουὴλ Λιβύης συστατήριον γράμμα δοθὲν τῷ παρ' αὐτοῦ χειροτονηθέντι διακόνῳ Νικηφόρῳ (ἀπρ. 1697). Ἀρχ. «Μηδένα τῶν ἱερωθέντων», φ. 144β.

50. «Οἱ βασιλεῖς καὶ ῥηγάδες τῆς οἰκουμένης», φ. 145.

51. Πολυχρονισμοὶ τῶν πατριαρχῶν Καλλινίκου Γαβριὴλ Κυπριανοῦ καὶ Ἀθανασίου Κωνσταντινουπόλεως, Σαμουὴλ Ἀλεξανδρείας, Κυρίλλου Ἀντιοχείας, Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων, Ἀδριανοῦ Μοσχοβίας, Γερμανοῦ καὶ Ἰακώβου ἀρχιεπισκόπων Κύπρου, φ. 146.

52. «Αἱ ἐπαρχίαι τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχριδῶν καὶ ὁ τίτλος αὐτῆς», φ. 146β.

53. «Αἱ ἐπαρχίαι τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ὑπεκίου καὶ αἱ ἐπισκοπαὶ αὐτῆς», φ. 147.

54. «Ὅσοι πατριάρχαι ἐπατριάρχευσαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀφ' οὗ ἐβασίλευσαν οἱ Τοῦρκοι ἐν αὐτῇ», φ. 147β.

55. Τύπος ὁμολογίας πίστεως ὑποψηφίου ἀρχιερεώς, φ. 148.

56. «Ἡ τάξις τῆς χειροτονίας τοῦ ἀρχιερέως». Ἀρχ. «Τίθενται ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας», φ. 149.

57. «Κατάλογος τῶν ἀρχιερέων τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου», τοῦ τε κλίματος Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Κύπρου, φύλλ. 149β—153.

58. «Ὁ κατάλογος τῶν ἀρχόντων τῆς αὐθεντίας Οὐγκροβλαχίας», φ. 153β.

59. Ἐπισκοπαὶ τῆς μητροπόλεως Οὐγκροβλαχίας, φ. 155.

60. Φῆμαι τῶν αὐθεντῶν Βλαχίας καὶ Μπογδανίας, καὶ ἡ τοῦ Μάνζα-μπέη, ἤτοι τοῦ ἡγεμόνος Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, φ. 55β.

61. Σαμουὴλ Καπασούλη αὐτοβιογραφικαὶ σημειώσεις ἀπὸ ἔτους 1661 μέχρις ἔτους 1701, φ. 156.

62. Διονυσίου δ' Κωνσταντινουπόλεως εἰρηνική, ἤτοι ἀγγελτικὸν γράμμα πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας Γεράσιμον περὶ τῆς εἰς τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον ἀποκαταστάσεως αὐτοῦ (αὐγ. 1693). Ἀρχ. «Εἰς ἐμμελῆ κατασκόπησιν», φ. 156β.

63. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν φιλικὸν γράμμα (ὀκτ. 1693), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἅμα μὲν εἶναι τοὺς φίλους», φ. 157β.

64. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν δεύτερον γράμμα κατὰ νοέμβρ. 1693, φ. 158β.

65. Γερασίμου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολὴ φιλική τε καὶ ἐγκωμιαστικὴ πρὸς τὸν μέγαν λογοθέτην Ἰωάννην Καρυοφύλλην, γραφεῖσα μουνυχιῶνος ὀγδόῃ ἐπὶ δεκάδι ἔτους 1693. Ἀρχ. «Μικρόν πως ὁ νοῦς», φ. 159β.

66. Σαμουὴλ Καπασούλη ἐπιστολὴ πρὸς ἀνώνυμον λόγιον, ἐξ Αἰγύπτου 16 ἰουλίου 1695. Ἀρχ. «Ἐν ταῖς μετά τινων συνομιλίαις», φ. 161.

67. Τοῦ αὐτοῦ σχέδιον ἐπιστολῆς, φ. 161β.

68. Τοῦ αὐτοῦ ἀνεπίγραφος καὶ ἀχρονολόγητος ἐπιστολὴ πρὸς ἡγεμόνα, οὗ ὁ γαμβρὸς ἐξώσθη τῆς ἡγεμονείας. Ἀρχ. «Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν ἐδεξάμεθα», φ. 162.

69. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος, ἧς ἡ ἀρχή· «Πολλὴν ἡμῖν τὴν χαρμοσύνην», φ. 164.

70. Ἑτέρα ὁμοίως, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐγκαλεῖς μοι διὰ τοῦ γράμματός σου», φ. 165.

71. Γράμμα τῆς κοινότητος Χίου πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Γαβριὴλ (9 ἰαν. 1704), φ. 166.

72. Σαμουὴλ Καπασούλη ἐπιστολὴ πρὸς διδάσκαλον εὐχετική τε καὶ ἐπαινετική, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐφέσιόν τι χρῆμα», φ. 166β.

73. Τοῦ αὐτοῦ ἀνεπίγραφος πρὸς φίλον (1693). Ἀρχ. «Τὸ σεβάσμιόν σου τῶν ἑκατέρων», φ. 167.

488. Φύλλα τινὰ χαρτῷα συμπεπηγμένα μετὰ ἐντύπου τεύχους (τοῦ τρίτου βιβλίου τῆς Τουρκογραικίας), ἐν οἷς περιέ-

χονται τὰ ἑπόμενα κείμενα, γραφέντα, ὡς ἔοικε, μεσοῦντος τοῦ ιη' αἰῶνος.

α') «Ἴσον τοῦ σταλέντος γραψίματος παρὰ τοῦ πάπα εἰς Βηρυτὸν ἐν ἔτει ͵αψμδ' ὀκτωμβρίου μηνί». Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν πατριάρχην τῶν Ῥωμαίων, ἧς ἡ ἀρχή· «Ὅτε παρέδωκε κύριος ὁ Θεὸς» κτλ.

β') Ἐπιστολὴ τῶν μοναχῶν τῆς μονῆς Βαζελῶνος πρὸς τοὺς αὐτοκράτορας Ῥωσσίας Ἰωάννην Ἀλεξιοβίτζην καὶ Πέτρον Ἀλεξιοβίτζην, πρὸς οὓς γράφουσιν ὅτι ἀποστέλλουσι τὸν ἀρχιμανδρίτην Λαυρέντιον, τὸν ἱερέα Χρύσανθον, τὸν μοναχὸν Γαβριὴλ καὶ τὸν λογιώτατον ἱερέα Γερβάσιον· λέγουσι δὲ αὐτολεξεί· «ὁ παρὼν πανοσιώτατος καὶ λογιώτατος ἡμῶν ἀδελφὸς παπὰ κῦρ Γερβάσιος σπουδάξας χρόνον μερικὸν εἰς τὸν σοφολογιώτατον κύριον κῦρ Σεβαστόν, ὁ ὁποῖος Σεβαστὸς ταχθεὶς εἰς φροντιστήριον ὑπὸ τῶν πολιτῶν Τραπεζοῦντος καὶ μὴ εὐαρεστηθεὶς κατέλιπε τὸ φροντιστήριον, καὶ ἡμεῖς μὴ ὑποφέροντες τὴν στέρησιν αὐτῆς τῆς Θεοῦ σοφίας πέμπομεν αὐτὸν αὐτόθι εἰς τοὺς πόδας ὑμῶν τῶν κραταιῶν βασιλέων. Διὸ δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμεν μετὰ δακρύων ἐκ μέσης ψυχῆς καὶ καρδίας τὴν κραταιὰν ὑμῶν βασιλείαν, ἵνα καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀνοίξῃ τοὺς ἐνδεεῖς καὶ πτωχοὺς τὰ φιλάνθρωπα καὶ φιλεύσπλαγχνα καὶ φιλελεήμονα σπλάγχνα τῆς πλουσιοβραβεύτου αὐτῆς δωρεᾶς τε καὶ χάριτος, καὶ τὸν μὲν πανοσιώτατον καὶ λογιώτατον παπᾶ Γερβάσιον ἀξιοῦν εἰς τὸ εὐλογημένον (ἐν Μόσχᾳ) φροντιστήριον, φροντίζοντες αὐτῷ τροφῆς καὶ ἐνδύματος, μέλανος καὶ χαρτίου καὶ τῶν ἀναγκαίων βιβλίων, τοῦ ἀμερίμνως καὶ ἀφροντίστως σπουδάζειν χρόνους ὁπόσους βούλεται», εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς δώσωσι «μικράν τινα ἐλεημοσύνην διηνεκῆ καὶ ἀδιάλειπτον, τιμῶντας αὐτὴν (τὴν μονὴν) μὲ θεῖον αὐτῆς χρυσόβουλλον, ἀναπληρώνοντας τὴν χρείαν τῶν παλαιῶν ἐκείνων Κομνηνῶν, τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς μονῆς Μανουὴλ Βασιλείου Ἀλεξίου καὶ Ἀνδρονίκου, διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν ἡμεῖς μὲν οἱ εὐτελεῖς νὰ κυβερνήσωμεν ἀλληλοδιαδόχως τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς ἡμῶν» κτλ. Περὶ δὲ τῆς μονῆς λέγουσιν·

«ἡ ὁποία ᾠκοδομήθη ἐν τοῖς μετὰ τὸν αὐτοκράτορα ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Ἰουστινιανὸν βασιλέα (χρόνοις) βασιλικῇ χάριτι καὶ προμηθείᾳ, καὶ ἐτιμήθη μὲ χρυσόβουλλα παλαιὰ καὶ ἀφιερώματα πάμπολλά τε καὶ πλούσια· καὶ μετὰ τούτων δὲ βλέποντες τούτου τοῦ ἀειμνήστου Ἰουστινιανοῦ καὶ τῶν λοιπῶν οἱ ἀείμνηστοι καὶ ἀξιομακάριστοι Κομνηνοὶ βασιλεῖς, καθὰ ὁ κώδηξ δηλοῖ, ὅ τε Μανουὴλ καὶ Βασίλειος, Ἀλέξιός τε καὶ Ἀνδρόνικος, ἐτίμησάν την καὶ αὐτοὶ μὲ θεῖα αὐτῶν χρυσόβουλλα καὶ ἀφιερώματα πάμπολλά τε καὶ πλούσια. Ἀλλ' ὅμως εἰς τοὺς ὑστερινοὺς καιροὺς καὶ ἔτι μᾶλλον περίπου τὰ ἐννενήκοντα ἔτη ἀπὸ κάποιον αἰσχρὸν καὶ πολέμιον Ταβίλην ἐπικαλούμενον, ἀσεβέστατον καὶ θηριόγνωμον ἄνθρωπον, ᾐχμαλωτίσθη καὶ αὐτὴ ἡ ἡμετέρα μονὴ μετὰ τῶν πέριξ χωρίων καὶ αὐτῆς τῆς περιωνύμου πόλεως Τραπεζοῦντος, καὶ ἐγυμνώθηκεν αὐτὴ ἡ κατὰ πάντα πλουσιωτάτη καὶ κατὰ πάντα σεβασμιωτάτη καὶ βασιλικὴ μονὴ ἀπὸ ὅλα τὰ παλαιὰ κειμήλια καὶ βιβλία καὶ ἱερὰ ἄμφια, χρυσόβουλλα καὶ κατάστιχα τῶν εὐσεβῶν ἀφιερωμάτων, καὶ ἔμεινεν εἰς πολλοὺς χρόνους ἔρημος καὶ ἀοίκητος, ἕως οὗ ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἐκίνησε μερικούς τινας εὐλαβεῖς ζηλωτάς τε τῆς μοναδικῆς πολιτείας καὶ φιλερήμους ἄνδρας, οἵτινες μετὰ πολλῶν μόχθων καὶ πόνων καὶ ἀναλωμάτων καὶ χρεῶν ἀνεκαίνισαν ἐκ δευτέρου Θεοῦ συμβάλλοντος τὴν περιώνυμον ταύτην καὶ βασιλικὴν μονὴν» κτλ.

γ') Ἰωάννου Σερβάνου Καντακουζηνοῦ Μπασσαράμπα, βοεβόδα Οὐγκροβλαχίας, χρυσόβουλλον διὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ἱδρυθεῖσαν μονὴν Κατρατζάνι. Ἀτελές.

δ') «Περὶ τοῦ ποίᾳ ὥρᾳ ἀνέστη ὁ Κύριος ἡμῶν». Ἀρχ. «Ἐναντιοφανῆ δοκοῦσι ταῦτα» κτλ.

ε') «Ἀθανασίου ἱερέως Ἀμβρακιώτου διάλογος, ἐν ᾧ εἰσάγεται πάπας καὶ Πέτρος διαλεγόμενοι, ὁ μὲν πάπας ὡς ἀποθανὼν καὶ παταγῶν αὐτῷ ἀνοιγῆναι τὴν πύλην τῆς βασιλείας, ὁ δὲ Πέτρος ἔσωθεν ἀποκρινόμενος· ἔχει δὲ ὁ διάλογος περὶ τὸ τέλος ἑκάστου στίχου ἓν ῥησίδιον ἐκ τοῦ Πάτερ ἡμῶν». Κείμενον ἔμμετρον, οὗ ἡ ἀρχή· «Πάπας: ἄνοιξόν μοι τὰς πύλας, Πέτρε, τῷ σῷ πάπᾳ».

ς') Ἱερεμίου γ' Κ/πόλεως πρᾶξις ἐπὶ χειροτονίᾳ Ἀνανίου εἰς μητροπολίτην Τραπεζοῦντος. Ἀρχ. «Ἡ ὑπερφυὴς καὶ ὑπεράρχιος». Ὅρα καὶ κώδ. 124, φ. 87β.

ζ') «Ἴσον τοῦ περὶ ἀναβαπτισμοῦ ἐγκυκλίου γράμματος», οὗ ἡ ἀρχή· «Πολλῶν ὄντων τῶν μέσων». Εὐστρατίου Ἀργέντη, Ῥαντισμοῦ στηλίτευσις, ἐν Κ/πόλει 1756, σ. ριγ'. Κ. Οἰκονόμου τὰ σωζόμενα, τ. Ι, σ. 478.

489. Ἀνθολόγιον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς παρὰ Χρυσάφου τοῦ νέου καὶ Γερμανοῦ νέων Πατρῶν, ἔχον ἐν τέλει σημείωμα ἀνορθόγραφον· «,αψπη' μαρτίου κα' ἐτελειώθη ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ ἐλαχίστου Ἰακώβου ἐκ Σκαφιδίας τοῦ Πελοποννησίου, καὶ οἱ ἔχοντες εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ». Φύλλα 361 στιλπνοῦ χάρτου ὕψ. 0,212 καὶ πλ. 0,158.

490. Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ λαμπαδαρίου, ἀνθολογία στιχηραρίου, εἱρμολόγιον καὶ ἀναστασιματάριον. Εἰς φ. 199· «τὸ παρὸν ἐγράφη παρ' ἐμοῦ λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας Πέτρου τοῦ Βυζαντίου ἐν ἔτει ,αψξε', ἐν μηνὶ δεκεμβρίῳ». Φύλλα 199 ὕψ. 0,219 καὶ πλ. 0,148. Ἐν τῷ μετώπῳ τῆς πρώτης σελίδος· «,αωιγ', ἐκ τῶν τοῦ πατριαρχείου τοῦ παναγίου τάφου».

491. Στιχηράριον μετὰ παρασημάνσεως, ἀκέφαλον, κεκολοβωμένον καὶ βεβλαμμένον δι' ὕδατος. Φύλλα 358 (ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,156) γραφέντα κατὰ τὰς πρώτας δεκαετηρίδος τοῦ ιη' αἰῶνος.

492. Δύο χαρτῷα τεύχη συμπεπηγμένα (0,205 × 0,102).

α') Καλλινίκου Κωνσταντινουπόλεως διδασκαλία πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ διακόνους, ἀντιγραφεῖσα ἀπὸ τῆς βιενναίας ἐκδόσεως τοῦ 1791 ἔτους· σελίδες 70.

β') «Νομοκανόνιον πάνυ πλούσιον» ἐν κεφ. σλ'. Ἀρχ. «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς» κτλ. Φύλλα 69 γραφέντα ἐν ἔτει 1798 «διὰ χειρὸς Δημητρίου εὐτελοῦς καὶ ἱερόπαιδος». Παρασυνάπτονται τρία φύλλα, ἐν οἷς ἀναγινώσκεται εὐχὴ συγχωρητικὴ καὶ τύπος διαθήκης καὶ προικοσυμφώνου.

493. Στιχηράριον μετὰ παρασημάνσεως ἐκ φύλλων χαρτῴων 344, ὕψ. 0,205 καὶ πλ. 0,15· ἐγράφη δὲ κατὰ τὴν ΙΖ' ἑκατονταετηρίδα.

494. Ἀναστασιματάριον μετὰ τῆς συνήθους περὶ σημαδοφώνων διατριβῆς, ὅπερ ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα χαρτῷα 126 ὕψ. 0,208 καὶ πλ. 0,153.

495. Τεῦχος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς περιλαμβάνον τὴν περὶ σημαδοφώνων μέθοδον, κεκραγάρια, ὀκτώηχον καὶ στιχηρὰ διάφορα· ἡ ἀντιγραφὴ δὲ πέρας εἴληφε τῇ 4 μαΐου 1718, διὰ χειρὸς Ἰγνατίου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ τῆς νήσου Σκοπέλου. Φύλλα 235 ὕψ. 0,205 καὶ πλ. 0,138.

496. Κατάστιχον ἀδελφάτων τῆς Μακεδονίας ὑπὲρ τοῦ παναγίου τάφου (1780—1792).

497. Στιχηράριον χαρτῷον μετὰ παρασημάνσεως, οὗ ἡ ἀντιγραφὴ ἔληξε τῇ 15 ἰουλίου 1757 διὰ χειρὸς Μιχαήλου τοῦ ἐκ Ῥαιδεστοῦ, υἱοῦ τοῦ ποτὲ Γεωργάκη· ἀνῆκε δὲ πάλαι τῷ ἁγιοταφίτῃ ἱερομονάχῳ Σαμουὴλ τῷ Πελοποννησίῳ. Φύλλα 502 ὕψ. 0,202 καὶ πλ. 0,165.

498. «Εἱρμολόγιον σὺν θεῷ ἁγίῳ, ὅπερ συνετέθη κατὰ τὸ ὕφος τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου ἡμετέρου διδασκάλου λαμπαδαρίου κῦρ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου, ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν χριστιανῶν». Τὸ τέλος μὲν ἐλλείπει, ἀλλ' ἐγράφη διὰ χειρὸς Πέτρου τοῦ Βυζαντίου, οὗ ἕτερον αὐτόγραφον ὅρα εἰς ἀριθ. 490. Φύλλα χαρτῷα 77 ὕψ. 0,208 καὶ πλ. 0,148.

499. Στιχηράριον χαρτῷον, ἀκέφαλόν τε καὶ κεκολοβωμένον, γραφὲν περὶ τὸ μέσον τῆς ΙΗ' ἑκατ. Ἀνῆκε δὲ πάλαι Εὐγενίῳ ἱερομονάχῳ Ἰβηρίτῃ τῷ ἐξ Αἴνου. Φύλλα 325 ὕψ. 0,205 καὶ πλ. 0,155.

500. Τεῦχος χαρτῷον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, περιλαμβάνον ἀνθολογίαν στηχαρίου, ἥτις ἄρχεται ἀπὸ τῆς 7 σεπτεμβρίου. Ἐν τέλει σημείωσις τοῦ καλλιγράφου· «καὶ τόδε ξὺν τοῖς ἄλλοις Ἰωακεὶμ ἱεροδιακόνου Πελοποννησίου ἐκ κώμης παλαιᾶς Πάτρας».

ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 216 ὕψ. 0,193 καὶ πλ. 0,15. Τὰ πρῶτα φύλλα ἐγράφησαν παρ' ἄλλου, ἐνέχουσι δὲ δοξαστικά τινα μετὰ νεανισμάτων.

501. Τεῦχος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ὅπερ ἐπιγράφεται οὕτως· «ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τοῦ ἀνθολογίου, περιέχον καὶ τριῴδιον καὶ πεντηκοστάριον, καλλωπισθὲν παρὰ κῦρ Γερμανοῦ ἀρχιερέως νέων Πατρῶν». ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 162 ὕψ. 0,206 καὶ πλ. 0,16.

502. Τεῦχος χαρτῷον (0,213×0,155) γραφὲν ἐν ἔτει 1668 καὶ συγκείμενον ἐκ φύλλων 302, ἐξ ὧν τὰ τελευταῖα ἐγράφησαν παρ' ἄλλης χειρός. Ἀνῆκε δὲ πάλαι Βαρνάβᾳ ἀρχιερεῖ Ναζαρέτ.

1. Ψαλτήριον ἀκέφαλον διῃρημένον εἰς καθίσματα καὶ ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων· «ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον (20, 13). Ἐν τέλει τοῦ 266 φύλλου σημείωσις τοῦ καλλιγράφου ἔχουσα οὕτως ἀπαραλλάκτως· «ὁ ταποινὸς Χριστόφορος καλάμῳ γράψας ταύτην· ὦ πατρὶ μακαρίζω μοι σὺν τῶν λοιπῶν γονέων· — Ἐν ἔτῃ ἀπὸ Ἀδὰμ ζ^{ω}. ρ^{ω}. ο^{ω}. ς^{ω}. ἢ δὲ ἀποΧριστοῦ. α^{ω}. χ^{ω}. ξ^{ω}. η^{ω}. μὴν ἰούνιος ιη'».

2. Δύο εὐχαὶ πρὸς τὴν Θεοτόκον, φ. 267.

3. «Τὸ ἅγιον σύμβολον ῥητορικόν», φ. 271.

4. «Εὐαγγελιστήριον ἀρχαῖον καὶ ἀψευδὲς τοῦ προφήτου Χαλήθ, ἑνὸς τῶν ἑβδομήκοντα τῶν ἐν τῇ παρε(μ)βολῇ τῶν Ἰουδαίων προφητευόντων ἐπὶ Μωυσέου (=ως)». Ἀρχ. «Ἡ μέθοδος αὕτη τῷ προφήτῃ Χαλὴθ ἀπεκαλύφθη δι' ἀγγέλου Κυρίου», φ. 272.

5. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «πρὸς Μαρκελῖνον προοίμιον εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῶν ψαλμῶν». Ἀρχ. «Ἄγαμαί σε τῆς ἐν Χριστῷ προαιρέσεως», φ. 276.

503. Τεῦχος χαρτῷον (0,20×0,143) τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 411, ἐξ ὧν ἐλλείπουσι τὰ φύλλα 1—54 καὶ 56—59. Καθ' ἑκάστην σελίδα 18 στίχοι (0,144×0,09).

1. Βίος ἀκέφαλος τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν λέξεων «ὁ Λουκιανὸς πρὸς τὸν ἅγιον», φ. 55.

2. «Λόγος ἁπλοῦς καὶ ὠφέλιμος κατὰ πολλὰ περὶ τοῦ ἀπέχεσθαι τοῦ ἔργου τῆς ἁγίας κυριακῆς» κτλ. Ἀρχ. «Πᾶσαν νύκτα καὶ καθ' ἑκάστην», φ. 69.

3. «Περὶ τοῦ πότε καὶ διὰ τίνα αἰτίαν ἔκοψαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ τὴν χεῖρα καὶ πῶς ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος πάλιν τὴν ἐκόλλησεν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς». Ἀρχ. «Ὁπόταν ἦτον βασιλεὺς», φ. 76β.

4. «Ὁμιλία περὶ τῶν ἀχράντων καὶ ἀθανάτων τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων». Ἀρχ. «Ἕνας σπλαγχνικὸς καὶ γλυκὺς», φ. 86.

5. Λόγοι ἐκλελεγμένοι ἐκ τοῦ γεροντικοῦ πολλὰ ὡραῖοι καὶ ὠφέλιμοι». Ἀρχ. «Διηγήσατο ἡμῖν τις», φ. 110.

6. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος. Ἀρχ. «Αἱ ἑορταὶ καὶ αἱ πανηγύρεις», φ. 175.

7. «Περὶ τοῦ ἁγίου Γερασίμου διὰ τὸν λέοντα». Ἀρχ. «Διηγήσατό τις τῶν γερόντων», φ. 208. Παρέπονται διάφοροι περὶ ἄλλων ἀσκητῶν διηγήσεις.

8. Βίος τοῦ ἁγίου Βασιλείου Καισαρείας. Ἀρχ. «Ὁ μέγας καὶ περιβόητος», φ. 331β.

9. Λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ περὶ τῶν θαυμάτων αὐτῆς. Ἀρχ. «Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἡμῖν», φ. 355β.

10. Βίος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου. Ἀρχ. «Βίον καλὸν καὶ ἀμόλυντον», φ. 363.

11. Βίος τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος. Ἀρχ. «Διηγήσατό τις ἅγιος γέρων», φ. 375.

12. «Λόγος κατ' ἐπιτομὴν διαλαμβάνων περὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου». Ἀρχ. «Πάλιν εἰς ἡμᾶς». φ. 390.

13. Βίος τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου. Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς βασιλείας Ὁνορίου», φ. 401.

504. Τετράδιον γραφὲν παρὰ Ἰωαννικίου τοῦ Ἁγιοσαββίτου πνευματικοῦ πατρὸς περὶ τὸ τέλος τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος. Ὕψ. 0,215 καὶ πλ. 0,152.

1. «Εὐχὴ τοῦ μεγάλου Βασιλείου», ἧς ἡ ἀρχή· «Εὐλογῶ σε Κύριε τὸν μακρόθυμον», φ. 1.

2. «Περὶ ταπεινοφροσύνης». Ἀρχ. «Ἐγὼ μὲν Κύριε οὐκ εἰμὶ ἄξιος», φ. 1β.

3. «Λόγος ὠφέλιμος ἐκ θείων πατέρων καὶ εὐαγγελικῶν διδαγμάτων περὶ τῶν ἀποιχομένων, ἀποδεικνύων ὅτι καλόν ἐστι τὸ εὐποιεῖν ὑπὲρ αὐτῶν». Ἀρχ. «Στασιώδης ὁ παρὼν βίος», φ. 2.

4. «Περὶ διαγωγῆς πνευματικῆς». Ἀρχ. «Ἀναγκαιότατον εἶναι ἀκόμη καὶ τοῦτο», φ. 8β.

505. Κατάστιχον ὕψ. 0,375 καὶ πλ. 0,172, οὗ ἡ ἐπιγραφή. «Περὶ τῆς βιβλιοθήκης. Ἐπὶ τῆς θεοδωρήτου εὐκλεοῦς πατριαρχείας τοῦ πατρὸς καὶ πατριάρχου τοῦ κλεινοῦ κυρίου Πολυκάρπου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, ἐπὶ τῆς θεοδοξάστου ἐπιτροπικῆς τοῦ σεβασμιωτάτου καὶ γεραροῦ ἁγίου Πέτρας κυρίου Μισαὴλ τοῦ ἐξ Ἀγκύρας, τῶν ἀμφοτέρων θεοσόφων καὶ σπουδαίᾳ κρίσει σπουδῇ τε καὶ ἐπιθυμίᾳ, φιλοτίμῳ τε δαπάνῃ, ἀνηγέρθη ἐκ τοῦ μηδενός, ὡς ὁρᾶται, ἡ θαυμαστὴ ἱερά τε αὕτη βιβλιοθήκη εἰς τὸ πατριαρχεῖον, προθυμίᾳ πολλῇ καὶ κόπῳ τοῦ ὁσιωτάτου κυρίου Παρθενίου Θετταλοῦ χαμαράση, σωτηρίῳ ἔτει τῷ ͵αωιζ´ νοεμβ. α´, εἰς μνημόσυνον αἰώνιον». Κατάλογος τῆς ἐν ἔτει 1817 βιβλιοθήκης τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἐπικεκυρωμένος ταῖς ὑπογραφαῖς τοῦ μητροπολίτου Πέτρας Μισαὴλ καὶ ἐπιτρόπου, τοῦ Λύδδης Δοσιθέου, τοῦ Γάζης Θεοδοσίου καὶ τοῦ Φιλαδελφείας Προκοπίου. Εἰς φ. 2 ποιημάτιον Ἀνθίμου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου διὰ τὴν βιβλιοθήκην· εἰς φ. 3 «εἴδησις καὶ διασάφησις περὶ τοῦ καταλόγου», μεθ' ἣν ὁ κατάλογος τῶν τότε ὑπαρχόντων ἐντύπων τε καὶ χειρογράφων βιβλίων.

506. Κατάστιχον ὕψ. 0,34 καὶ πλ. 0,225, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Κατάλογος ἀλφαβητικὸς τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ παναγίου τάφου διατηρουμένων χειρογράφων διαφόρων, ἐπὶ περγαμηνῆς ἢ χάρτου γεγραμμένων, καὶ ἐντύπων βιβλίων εἰς διαφόρους γλώσσας, καταστρωθεὶς ἐπὶ τῆς εὐκλεοῦς πατριαρχείας Κυρίλλου τοῦ β´ παρὰ Κυρίλλου Ἀθανασιάδου ἀρχιμανδρίτου τοῦ

παναγίου τάφου καὶ πρώην σχολάρχου τῆς θεολογικῆς τῶν Ἱεροσολύμων σχολῆς. Ἐν Ἱεροσολύμοις 1865». Σελίδες ι'+292. Προοίμιον περὶ τῆς βιβλιοθήκης καὶ κατάλογος ἀλφαβητικὸς συνοπτικώτατος.

507. Κατάστιχον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «εἴδησις καὶ διασάφησις περὶ τοῦ καταλόγου τῆς ἔνδον βιβλιοθήκης».

508. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων γεγραμμένων 61 ὕψ. 0,30 καὶ πλ. 0,21.

1. Ἀγαθαγγέλου χρησμοί, φ. 2.

2. Παύλου Τζιτζακὸβ ἐπιστολὴ ἀπὸ Βουκουρεστίου (6 ἰουλίου 1812) πρὸς τὸ διβάνι τῆς Βλαχίας, κοινοποιοῦσα τὴν μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας συνθήκην, φ. 19.

3. «Ἄρθρα ἀφορῶντα τὴν Μολδαβίαν καὶ Βλαχίαν, ἤτοι περίληψις τοῦ τρακτάτου τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, ὑπογραφθέντα εἰς Βουκουρέστιον τῇ 16 μαρτίου 1812», φ. 19β.

4. «Ἡ συνθήκη τοῦ Ἀκκερμανίου· σύμβασις ἐξηγηματικὴ τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου», γραφεῖσα τῇ 25 σεπτ. 1826, φ. 24.

5. «Ἔγγραφον ἰδιαίτερον ἀναφερόμενον εἰς τὰς ἡγεμονείας Μολδαβίας καὶ Βλαχίας»· ἐγράφη ἐν Ἀκκερμανίῳ τῇ 25 σεπτ. 1826 καὶ ὑπεγράφη παρὰ Μ. Βουροντζὸφ καὶ Ῥομπσπιέρ, φ. 29.

6. «Ἔγγραφον ἰδιαίτερον ἀναφερόμενον περὶ Σερβίας», φ. 32.

7. «Ἄρθρα ἀφορῶντα τὴν Ἑλλάδα», συνταχθέντα ἐν Λονδίνῳ τῇ 24/6 ἰουλίου 1827, φ. 33β.

8. «Προσθήκη εἰς τὰ τῆς Λόνδρας ἄρθρα», φ. 35β.

9. Προκήρυξις αὐτοκρατορικὴ ἀπὸ Πετρουπόλεως 14 ἀπριλίου 1828, φ. 37.

10. «Ἐξηγηματικαὶ παρατηρήσεις» εἰς αὐτὴν παρὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, φ. 64.

11. «Μετάφρασις ἀπαράλλακτος μετὰ ἐπιστολῆς τοῦ μεγάλου βεζύρου πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Νεσσελρόδην ἀπὸ 27 τοῦ μηνὸς Τζεμὰτ-ζονεβὰλ 1247, ἤτοι 30 νοεμβρίου (12 δεκεμβρίου) τοῦ 1827», φ. 47.

12. «Ἀποκριτικὴ ἐπιστολὴ τοῦ ἐξοχ. κόμητος Νεσσελρόδη πρὸς τὸν μέγαν βεζύρην, 14 ἀπριλίου 1828», φ. 48β.

13. «Συνθήκη εἰρήνης μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ τῆς ὀθωμανικῆς Πόρτας, ἐν Ἀδριανουπόλει 2 (14) σεπτ. 1829», φ. 50β.

14. «Ἰδιαιτέρα συμφωνία περὶ τοῦ πριγγιπάτου Μολδαβίας καὶ Βλαχίας», φ. 56.

15. Ὄθωνος βασιλέως τῆς Ἑλλάδος προκήρυξις ἀπὸ Ναυπλίου 1833, φ. 57β.

16. Τοῦ αὐτοῦ ἐγκύκλιος τῇ 20 μαΐου 1835, φ. 59β.

509. Κατάστιχον ἀδελφάτων ὑπὲρ τοῦ παναγίου ταφου, ἅπερ συνεκρότησεν ὁ ζηλωτὴς καὶ ἀκάματος ἁγιοταφίτης Μακάριος ἱερομόναχος ὁ Κρὴς (1649—1669). Φύλλα ἠριθμημένα 286 ὕψ. 0,295 καὶ πλ. 0, 21. Ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ σημειώσεις τινές, ἐξ ὧν ἀντιγράφω τάςδε· «✝ εἰς τοὺς 1650 σεπτεμβρίῳ 30 εὑρισκόμενοι ἡμεῖς εἰς νῆσο(ν) Λέρο(ν) κυριακῇ βράδι ἐβρόντα ὡσὰν νὰ πολεμοῦν, καὶ ἔλεγαν ὅτι ἐχάλασεν ὁ Θεὸς τὴν Σαντορήνην· ἡμεῖς ἐρχόμενοι εἰς Πάτμον νῆσον ἐψοφοῦσαν τὰ ὀψάρια εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ τὸν βρῶμο(ν) τῆς Σαντορήνης καὶ τοῦ κηρσῆρα ἕως τὴν Ἀνατολήν.—Ἀκόμη εὑρισκόμενοι εἰς τὰ Κούλλα 1651 μαΐῳ 28, ἔγινε σεισμὸς τετάρτῃ ξημέρωμα ἐν χώρᾳ Χώναις καὶ Λαοδίκειαν. καὶ ἐσκοτώθησαν Ἀγαρηνοὶ 700· χριστιανὸς οὐδείς.—1654 ἔγινε σεισμὸς φοβερὸς εἰς τὸ Κιζὴλ-ἀσσάρη καὶ ἀνωκάτησε πόλι κάστρο καὶ μιναρέδες, καὶ ἐθανατώθησαν Ἀγαρηνοὶ καὶ ζῷα πολλά». Ὄπισθεν τοῦ αὐτοῦ φυλλου σημειοῖ ὁ Μακάριος, ὅτι ἀφίκετο ἐκ Κρήτης εἰς Ἱεροσόλυμα ἐν ἔτει 1648· κατωτέρω δὲ ἀπαριθμεῖ τοὺς ἐπισκεφθέντας τόπους μέχρι τῆς εἰς Ἱεροσόλυμα ἐπανόδου τῇ 20 ὀκτωβρίου 1662. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ φύλλῳ περιέχεται ὁ πίναξ καὶ ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ βιβλίου. ποιηθέντος «μετὰ πολλοῦ κόπου διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς παρ᾽ ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς ἀναξίου Μακαρίου ἱερομονάχου τοῦ Κρητός, μὲ τὴν συνοδία μου κὺρ Γαλακτίου κὺρ Ἰωνάν, ἢ ἀδελφός μου Ἀθανάσιος ἱεροδιάκων» κτλ. Αὐτόθι καὶ πρᾶξις ἰδιόχειρος Νεκταρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων (16 ὀκτ. 1661), εἶτα ἐπιστολὴ τοῦ Μα-

χαρίου πρὸς τὸν αὐτὸν πατριάρχην περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ὑπὲρ τοῦ παναγίου τάφου περιοδειῶν αὐτοῦ, καὶ Παϊσίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἀπανταχοῦσα. Ἐν τοῖς ἑξῆς δὲ φύλλοις ὑπάρχουσι κατάλογοι συνδρομητῶν καὶ ἀδελφάτων κατὰ πόλεις καὶ κώμας καὶ νήσους, ὡς Λέσβον (1653), Καστελλόρριζον (1649), Ἄγραφα καὶ Γραμμένα (1662), Θεσσαλονίκην (1661), Κυδωνιαὶς Ἀνατολῆς (1653, Τύρναβον, Καβάλαν, Λάρισσαν, Τρίκκαλα, Ἀλάσσαρι, Κούλα, Κιζιλασσάρι, Τζαγκλή, Θυάτειρα, Μαγνησίαν, Χορόσκιοϊ, Σμύρνην, Σέριφον, Σίφνον, Πάρον, Ἀντίπαρον, Θερμία, Μοσχολοῦρι, Βλαχοβέλεσσο, Κουσάντασι, Ζαγορὰν Ῥούμελης, Δράκια, Μακρινίτζαν, ἅγιον Λαυρέντιον, Σέρβια, Κοζάνην, Κλεισοῦραν, Καστορίαν κλπ. Εἰς φ. 50 σημειοῦται ἀφιερωτήριον Παναγιώτου Νικολάου τοῦ ἐξ Ἀγράφων, ὅπερ ἐπεκυρώθη τῇ 14 ἰουλίου 1661 παρὰ τοῦ Θεσσαλονίκης μητροπολίτου Ἰωακείμ.

510. Συλλογὴ τῶν ἑξῆς χειρογράφων.

α') Τέσσαρα φύλλα μεμβράνινα τῆς ιγ' ἑκατ. ὕψ. 0,285 καὶ πλ. 0,208· ἔχουσι δὲ καθ' ἑκάστην σελίδα κείμενον μονόστηλον ἐκ 30 στίχων (0,23 × 0,124), ὅ ἐστι τεμάχια Σιμπλικίου εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως Ἀριστοτέλους· περιεκάλυπτον δὲ ταῦτα πρότερον ἔντυπον βιβλίον.

β') Δύο φύλλα λεπτῆς μεμβράνης ὕψ. 0,325 καὶ πλ. 0,233, ἅπερ περιεκάλυπτον πρότερον βιβλίον τι ἔντυπον· ἀνήκουσι δὲ εἰς κώδικα ἀπολεσθέντα τῆς ἐννάτης ἑκατονταετηρίδος, οὗ τὸ κείμενον ἦν δίστηλον καὶ ἐκ στίχων 27 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,225 × 0,14). Ἔχουσι δ' ἀμφότερα μέρος τῶν Παραλειπομένων μετὰ ἐνίων διαφορῶν (ΙΙ, 32, 1—15. 33, 11—25. 34, 1).

γ') Ἓν μεμβράνινον φύλλον γεγραμμένον μετὰ κεφαλαιωδῶν στοιχείων τῆς Ζ' ἢ Η' ἑκατ. Τεμάχιον ἑρμηνείας εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους α' ἐπιστολὴν Παύλου. Κείμενον δίστηλον ἐκ 36 στίχων.

δ') Ἓξ φύλλα μεμβράνινα ἀπολεσθέντος προφητολογίου τῆς Θ' ἢ Ι' ἑκατ., οὗ τὸ κείμενον δίστηλον καὶ ἐξ 21 στίχων καθ' ἑκάστην σελίδα (0,184 × 0,14). Ὕψος τῶν φύλλων 0,244, πλάτος 0,184.

Ἀναγνώσματα μετὰ παρασημάνσεως ἐκ τῆς Ἐξόδου, τῶν Βασιλειῶν καὶ τῶν προφητειῶν Ἰεζεκιὴλ καὶ Ἡσαΐου· τὰ τοῦ Ἡσαΐου δὲ ἀνεγινώσκοντο «μηνὶ αὐγούστῳ ζ', διὰ τὴν ἐπέλευσιν τῶν Βαρβάρων».

ε') Ἓν μεμβράνινον φύλλον καὶ τὸ ἥμισυ δευτέρου φύλλου κώδικος ἀπολεσθέντος τῆς ΙΒ' ἑκατ., οὗ τὸ κείμενον δίστηλον καὶ ἐκ στίχων 29 καθ' ἑκάστην σελίδα (0,275 × 0,18)· ἐμπεριέχουσι δὲ τεμάχιον ὁμιλίας εἰς τὸν προφήτην Ζαχαρίαν. Ὕψ. 0,325 καὶ πλ. 0,245.

511. Συλλογὴ χαρτῴων τετραδίων τῆς ΙΗ' καὶ ΙΘ' ἑκατ.

α') Ἀντωνίου Βυζαντίου χρηστήθεια μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας. β') Μελετίου μοναχοῦ περὶ φύσεως ἀνθρώπου· ἓν τετράδιον. γ') Μπαλάνου Βασιλοπούλου ἐξήγησις τῶν ἀφορισμῶν Ἱπποκράτους· δύο τετράδια. δ') Ἐννέα τετράδια γραφέντα ἐν ἔτει 1819 καὶ περιλαμβάνοντα Θεοδώρου Προδρόμου ἰαμβεῖα τετράστιχα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ παλαιᾷ Γραφῇ. ε') Πεντάδιον «ἐκ τῶν τοῦ Παρθενίου Γαλατζιάνου καὶ καμαράση, αωιε'»· ἐν ᾧ ἀναγινώσκεται διήγησις περὶ τοῦ ἀββᾶ Γερασίμου, ἑτέρα περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου τοῦ ἐν τῇ πόλει Ἀτρὰβ τῆς Αἰγύπου καὶ περὶ τῆς μελετηθείσης καταστροφῆς αὐτοῦ παρὰ Μαμοῦν, ἔτι δὲ περὶ τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου σημειώσεις τινές. ϛ') Τετράδιον γραφὲν τῇ 25 ὀκτωβρίου 1822· ἐπιγράφεται δὲ οὕτω· «Γύμνασμα μουσικῆς διῃρημένον εἰς κεφάλαια ε', ὧν τὸ μὲν α' περὶ τοῦ ἴσου, ὅπερ καὶ θέμεθλον ταύτης· τὸ β' περὶ τῶν φωνῶν καὶ διαφόρων τρόπων αὐτῶν, τὸ γ' περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν φωνῶν καὶ περὶ τόνων καὶ στιγμῶν αὐτῶν, τὸ δ' περὶ τῶν ὀκτὼ ἤχων, ὀνομασιῶν φθορῶν καὶ ἐνεργειῶν αὐτῶν· τὸ ε' καὶ τελευταῖον ἐξηγημένα τὰ μεγάλα σημεῖα· φιλοπονηθὲν παρὰ τοῦ Νήφωνος ἱερομονάχου ἁγιοταφίτου, εἰς χρῆσιν τῶν πρωτοπείρων τῆς μουσικῆς». ζ') Τετράδιον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς θεοπρεποῦς συλλήψεως καὶ γεννήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ὅσα μέχρι τῆς ζωηφόρου αὐτῆς συνέδραμε

τελευτῆς, ἔτι δὲ καὶ περὶ τῆς φανερώσεως τῆς τιμίας αὐτῆς ἐσθῆτος». Ἀρχ. «Καθὼς ὁ μονογενὴς υἱὸς» κτλ. η′) Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Φιλαρέτου ψαλλομένη τῇ α′ δεκεμβρίου.

512. Δώδεκα κατάστιχα εἰς δεύτερον σχῆμα, ἐν οἷς περιέχεται καταγραφὴ τῶν εἰς Ἱεροσόλυμα προσελθόντων ὀρθοδόξων προσκυνητῶν κατὰ τὰ ἔτη 1801, 1802, 1803, 1805, 1811, 1814, 1816 καὶ 1817. Ἐν ἀρχῇ μὲν σημειοῦται ὁ τόπος, ὅθεν ὁ προσκυνητὴς ὁρμᾶται, εἶτα δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ποσὸν τῆς δοθείσης παρ' αὐτοῦ «προσφορᾶς ἢ μᾶλλον ἐλεημοσύνης» τῷ κοινῷ τῶν ἁγιοταφιτῶν.

513. Συλλογὴ ἐγγράφων καὶ τετραδίων, ἤτοι α′) τὸ πρωτότυπον ἐγκυκλίου γράμματος πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς Λακεδαιμονίας, ὅπερ ἀπέστειλε τῇ 25 σεπτ. 1830 ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ λοιπῶν γραμματεὺς τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας· β′) «προσευχὴ πρὸς τὸν φοβερὸν θεὸν τοῦ Σινᾶ κατὰ τοῦ πρώην Σιναίου Κυρίλλου», συντεθεῖσα μὲν τῇ 10 δεκεμβρίου 1866, ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ ἐπιόντος ἔτους ἐπιδιορθεῖσα ἐστάλη πρὸς τοὺς Σιναΐτας πατέρας, ἵν' ἀναγινώσκηται παρ' αὐτῶν κοινῇ τε καὶ κατ' ἰδίαν· γ′) τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς Παλαιολόγου Ἀποστόλη τοῦ ἐκ Ταμιάθι πρὸς ἀρχιερέα, 14 ἀπριλίου 1757· δ′) τὸ πρωτότυπον προσκλητηρίου ἐπιστολῆς πρὸς ἀρχιερέα, ὑπογεγραμμένον παρὰ Γερασίμου ἐπιτρόπου τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχείου· ε′) τεμάχιον κώδικος τῆς ιζ′ ἑκατ. ἐκ φύλλων 23, ἐν ᾧ περιέχεται τὸ περὶ ἐνοριῶν τῶν πατριαρχικῶν θρόνων συγγραμμάτιον Νείλου τοῦ Δοξαπατρῆ· ϛ′) «εὐχὴ σύντομος ὡραία καὶ πάνυ προσφυὴς λέγεσθαι ἐπὶ τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ, ἔχουσα καὶ τὴν πρέπουσαν ἐπίκλησιν τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐπ' εὐλογίᾳ καὶ ἁγιασμῷ τοῦ προκειμένου ὕδατος»· ζ′) ἑξάδιον ἐν ᾧ περιέχεται ἀκολουθία εἰς τὸν ὅσιον Φιλάρετον, διάφορος τῆς προσημειωθείσης· η′) ἑξάδιον ἐμπεριέχον δύο παρακλητικοὺς κανόνας εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον, οὓς ἔγραψεν ὁ ἱερομόναχος Θωμᾶς τῇ θ′ νοεμβρίου 1861 ἐντὸς τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις μονῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἡγουμενεύοντος τοῦ ἀρχιμανδρίτου Ἰωάσαφ. θ′) τεῦχος τῆς ιη′

εκατ. ἐκ φύλλων 98, ἐν ᾧ περιέχονται αἱ εἰς τὸ ἑξαήμερον ὁμιλίαι τοῦ ἁγίου Βασιλείου.

514. «Κῶδιξ ἱερὸς τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ Γεθσημανῇ σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἐν ᾧ καταγράφονται αἱ παρρησίαι τῶν τιμίων ὀνομάτων τῶν εὐλαβεστάτων καὶ θεοσεβεστάτων προσκυνητῶν, ἐκ τῶν παλαιῶν κωδίκων συναχθεὶς καὶ ἀπαραλλάκτως καταστρωθεὶς ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ἐπιτροπικῆς τοῦ πανιερολογιωτάτου καὶ θεοπροβλήτου μητροπολίτου ἁγίου Ναζαρὲτ κυρίου κυρίου Κυρίλλου, δι' ἐπιμελείας τοῦ πανοσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις καθηγουμένου τῆς αὐτῆς ἱερᾶς μονῆς κυρίου Σαμουὴλ Πελοποννησίου, ἐν ἔτει ͵αωδ', ἐν μηνὶ αὐγούστῳ». Φύλλα χαρτῷα 74, περιέχοντα σημειώσεις ἀπὸ τοῦ 1760 μέχρι τοῦ 1866 ἔτους. Ἡγούμενοι δὲ τῆς ἁγίας Γεθσημανῆς σημειοῦνται οἱ ἑξῆς. 1778 Παΐσιος ἱερομόναχος Εὐριπιώτης — 1779 Παρθένιος ἱερομόναχος ἐκ Γκιουμουσχανέ — 1795 Ζωσιμᾶς ὁ ἐξ Ἰωαννίνων — 1787 Κύριλλος ἱερομόναχος Πελοποννήσιος — 1789 Ἀβράμιος Ἰωαννίτης—1791 Ἀνανίας Τριγλιανός—1793 Δαμασκηνὸς Μιτυληναῖος—1797 Πανάρετος πρωτοσύγκελλος Κύπριος «τὸ δεύτερον μείνας ἐπὶ τὴν ἡγουμενείαν ἐν ὅλοις ἔτεσι πέντε»—1802 Γρηγόριος ἱερομόναχος Κῷος—1804 Σαμουὴλ Πελοποννήσιος— 1807 Προκόπιος ἱερομόναχος Κύπριος—1811 Ἰωὴλ ἱερομόναχος Πελοποννήσιος — 1814 Ναθαναὴλ ἱερομόναχος Ἄνδριος — 1816 Μόδεστος ἱερομόναχος ἐξ Ἁγιάσου τῆς Λέσβου—1819 Παρθένιος ἱερομόναχος Βυζάντιος — 1821 Κύριλλος ἱερομόναχος Σάμιος—1830 Ἱερόθεος ἱερομόναχος Γανοχωρίτης—1831 Βενιαμὶν ἱερομόναχος Κύπριος—1836 Ἀγάπιος ἱερομόναχος Πελοποννήσιος — 1839-1843 Γεράσιμος ἱεροδιάκονος Πελοποννήσιος.

515. Ἰατροσόφιον καὶ Ἀγαθαγγέλου προφητεῖαι κατὰ τὴν μετάφρασιν Θεοκλήτου. Φύλλα χαρτῷα 52, γραφέντα περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος. Ὑψ. 0,225 καὶ πλ. 0,162.

516. Μυθολογικὸν Συντίππα ἀπὸ τῆς ἑνετικῆς ἀντιγραφὲν ἐκδόσεως τοῦ 1755 ἔτους. Σελίδες 90.

517. Εἰλητὸν μεμβράνινον τῆς ΙΔ΄ ἑκατ. πλάτους μὲν 0,93, μήκους δὲ 4 μ. καὶ 93 ἑκτ. Ἀκέφαλος λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου μετά τινων μεγάλων κεφαλαιωδῶν στοιχείων πορφυρῶν· ἄρχεται δὲ νῦν ἀπὸ τῶν ἑξῆς λέξεων «εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» κτλ. Ἐν μὲν τοῖς διπτύχοις τῶν κεκοιμένων σημειοῦται τὸ «μνήσθητι Κύριε τοῦ δούλου σου Ἰγνατίου ἱερομονάχου καὶ πατρὸς ἡμῶν», ἐν δὲ τοῖς τῶν ζώντων εὐχόμενος ὁ ἱερεὺς λέγει «μνήσθητι Κύριε τοῦ δούλου σου Δωροθέου ἀρχιερέως».

518. Εἰλητὸν μεμβράνινον γραφὲν παρὰ τοῦ αὐτοῦ καλλιγράφου, πλ. 0,285 καὶ μήκους 5,50. Λειτουργία τοῦ ἁγίου Βασιλείου μετὰ «εὐχῆς ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ ἅγια» καὶ μετὰ σημειώσεως τοῦ καλλιγράφου δυσδιακρίτου.

519. Εἰλητὸν μεμβράνινον τῆς ΙΒ ἑκατ., πλ. 0,22 καὶ μήκους 3,20. Τάξεις χειροτονιῶν μετὰ κοσμήματος ἐν σχήματι πλατέος Π, μετὰ κεφαλαίων τινῶν στοιχείων κεχρωματισμένων καὶ κεχρυσωμένων καὶ μετὰ χρυσῶν ἐπιγραφῶν. Εἰς τὸ τέλος δὲ ὑπάρχει μονοκόνδυλος ὑπογραφὴ τοῦ κτήτορος· «ὁ ταπεινὸς Εὐθύμιος μητροπολίτης Καισαρείας καὶ Λύδας, καὶ ὑπέρτιμος πρωτοθρόνου Ἱεροσολύμων»· ἀραβιστὶ δὲ ὑπέγραφεν οὕτω· «κτῆμα τοῦ ταπεινοῦ ἐν ἀρχιερεῦσιν Εὐθυμίου ὑπηρέτου τοῦ θρόνου Καισαρείας Φιλίππου πρωτοθρόνου Ἱεροσολύμων καὶ τῶν πέριξ, ἤτοι τῆς πόλεως Δαμασκοῦ Λύδδας καὶ Ῥέμλης, καὶ τοῦτο ἐν ἔτει ͵ςωπς΄ (=1377-1378), πατριαρχεύοντος ἀμπαχούμη Δωροθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων τοῦ περιφήμου ὡς ἡγουμένου Ἐλσίκ». Κατὰ τὴν σημείωσιν ταύτην πλουτίζεται ἡ περὶ τοῦ πατριάρχου Δωροθέου ἡμετέρα ἔρευνα, διότι ἀποδείκνυσιν αὐτὸν πρὸ τοῦ 1382 ἔτους πατριαρχεύοντα· τοῦθ᾽ ὅπερ ἀλλαχοῦ ἐλέγομεν. Ὅρα ἀναλέκτων τῆς ἱεροσολ. σταχυολογίας τ. Ι, σ. 246 ἐν ὑποσημειώσει, ἔνθα ἀντὶ τοῦ 1382 ἔτους ἀνάγνωθι νῦν 1377 ἢ 1378.

1. «Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου καὶ ψάλτου ἧς ἡ ἀρχή· «Προσαγόμενος τῷ ἀρχιερεῖ» κτλ.

2. «Ταξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ διακόνου». Ἀρχ. «Τοῦ ἀρχιερέως ἱσταμένου πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης τῆς ἐν τῷ διακονικῷ ἢ καὶ πρὸ τῶν μεγάλων τοῦ ναοῦ πυλῶν ὅτε μέλλει εἰσοδεύειν, προσάγεται ὁ χειροτονεῖσθαι μέλλων φορῶν φαινόλιον» κτλ. Ὅρα τὰς παρὰ Goar διαφόρους ἀναγνώσεις κατὰ τὸ ἀπόγραφον τῆς Κρυπτοφερράτης ἐν σελ. 204.

3. «Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ διακόνου», ἧς ἡ ἀρχή· «Μετὰ τὸ γίνεσθαι τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν καὶ τὰς θύρας ἀνοιγῆναι καὶ τὸν ἀρχιερέα ἐκφωνῆσαι» κτλ. Goar σ. 211.

4. «Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ πρεσβυτέρου, ὀφείλοντος εἶναι χρόνων λ' τελείων». Ἀρχ. «Μετὰ τὸ εἰσενεχθῆναι καὶ ἀποτεθῆναι τὰ θεῖα δῶρα εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν» κτλ. Goar σ. 244.

5. «Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ ἐπισκόπου», ἧς ἡ ἀρχή· «Μετὰ τὴν (τοῦ) τρισαγίου συμπλήρωσιν (ἄνεισιν) ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὴν κρηπῖδα τὴν πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης» κτλ. Goar σ. 243—251.

6. «Τάξις γινομένη ἐπὶ προχειρίσει κηροφόρου καὶ δεποτάτου», προστεθεῖσα κατὰ τὴν ιγ' ἑκατ. Ἀρχ. «Προσαγόμενος ὁ τοιοῦτος τῷ ἀρχιερεῖ» κτλ. Goar σ. 198.

7. «Τάξις γινομένη ἐπὶ καταβολῇ θεμελίου, ἐπὶ οἰκοδομῇ τείχους πόλεως καὶ ἀνθρώπων κατοικίας»· προσθήκη τῆς ιγ' ἑκατ. Ἀρχ. «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν» κτλ.

520. Εἰλητὸν μεμβράνινον τῆς ΙΔ' ἑκατ., πλ. 0,165 καὶ μήκους 1,98. Τεμάχιον τῆς λειτουργίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

521. Εἰλητὸν μεμβράνινον τῆς ΙΒ' ἑκατ. συμπληρωθὲν ἐν τῇ ἀρχῇ διὰ χάρτου κατὰ τὸν ιδ' αἰῶνα. Μήκους 4, 53 καὶ πλ. 0,15. Ἀκέφαλος ἀκολουθία τῆς ἱερᾶς μεταλήψεως, μετά τινων κεφαλαιωδῶν στοιχείων κεχρυσωμένων καὶ κεχρωματισμένων καὶ μετὰ χρυσῶν ἐπιγραφῶν.

522. Εἰλητὸν ἐκ βομβυκίνου χάρτου μήκους 7 μ. 127 καὶ πλ. 0,252. Ἀκέφαλος ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ κατὰ τὴν

ἡμέραν τῶν Θεοφανείων, ἔχουσα εἰς τὸ τέλος τὸ ἑξῆς σημείωμα· «✝ εὔξου μοι τὸν γράψαντα, ὦ θύτα, | ὅπως λάβω λύσιν σφαλμάτων | Ἰωάννου τοὔνομα (χ. τ' οὔνομα) παρεπιδήμου (χ. παρεπηδίμου) ξένου· | ἔτους ,ςωμδ', μηνὶ μαρτίῳ η', ἰνδικτιῶνος δης» (1336). Προσετέθη δὲ κατόπιν ἀραβικὴ μετάφρασις μιᾶς τῶν ἐν τῷ εἰλητῷ μεγάλων εὐχῶν.

523. «1685 ὀκτωβρίου α'. Κατάστιχον σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν ἐξόδων ὁποῦ κάμνομεν εἰς τὴν ἀνακαίνισιν τῶν ἓξ ἰβηρικῶν μοναστηρίων, Σταυροῦ, ἁγίου Νικολάου, ἁγίου Βασιλείου, ἁγίων Θεοδώρων, ἁγίου Γεωργίου καὶ Σαντανάϊας, καὶ ἔτι πασῶν τῶν ἐξόδων ὁποῦ γίνονται διὰ τὰ ῥηθέντα μοναστήρια εἴς τε τὸν πασιὰν καὶ κατὴν καὶ σιέχιδες καὶ εἰς ἄλλας χρείας καὶ ὑποθέσεις, ἀφ' οὗ ὁ μακαριώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης ἀπεδήμησεν ἀπὸ τῆς ἁγίας πόλεως εἰς τὴν βασιλεύουσαν τῶν πόλεων». Ὕψ. 0,34 καὶ πλ. 0,234. Δώδεκα φύλλα μόνον γεγραμμένα, περιέχοντα πράξεις δαπανῶν ἀπὸ τῆς α' ὀκτ. 1665 μέχρις κε' μαρτίου 1696.

524. Τεῦχος ἐκ στιλπνοῦ χάρτου ὕψ. 0,31 καὶ πλ. 0,21, ἔχον τὰ ἑξῆς αὐτόγραφα σημειώματα ἐν τῇ ὤᾳ τῆς γ' σελίδος· «ἐκ τῶν τοῦ Ἰγνατίου ἱεροδιακόνου τοῦ Λεσβίου ,αψϞ'», καὶ «ἐκ τῶν τοῦ Ῥαλάκη Καριοφύλλη», περὶ οὗ ὅρα Ἰωάννου τοῦ Καρυοφύλλου ἐφημερίδας ἐκδεδομένας ὑπὸ Π. Γ. Ζερλέντη (ἐν Ἀθήναις 1890), σ. 10—11. Καθ' ἑκάστην σελίδα 23—27 στίχοι (0,215 × 0,135).

Μελετίου τοῦ Πηγᾶ, πάπα καὶ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ἐπιστολαὶ 340 περίπου διὰ χειρὸς τοῦ ἀρχιδιακόνου αὐτοῦ Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου γραφεῖσαι μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1600 καὶ 1601. Τὸ τεῦχος μέντοι σύγκειται ἐκ σελίδων 564 καὶ τριῶν ἀσελιδώτων φύλλων· ἀλλ' αἱ μὲν δύο πρῶται σελίδες παλαιόθεν ἀπώλοντο, αἱ δὲ σελίδες 45—48 ἄγραφοι ἀρχῆθεν ἀφέθησαν. Ἐλλείπουσιν οὖν ἐκ τῆς ἀρχῆς μία ὅλη ἐπιστολὴ καὶ τὸ πρῶτον τμῆμα τῆς δευτέρας, ἧς ἡ συνέχεια ἐν τῇ τρίτῃ εὑρισκομένη σελίδι ἄρχεται νῦν ἀπὸ τῶν λέξεων τῶνδε· «... μένοντας τῷ τῆς πρὸς

αὐτὸν ἀγάπης εἰλικρινεῖ, ἥνπερ οὐδ' αἱ τοιαῦται προσβολαὶ καταβαλεῖν ἴσχυσαν» κτλ. Μεθ' ἣν ἀναγινώσκονται τεσσαρεσκαίδεκα ἐπιστολαὶ εἰς τὴν μδ' λήγουσαι σελίδα, ἔνθα καὶ τὸ ἑξῆς κεῖται σημείωμα· «χειρὶ Μαξίμου ἀρχιδιακόνου Ἀλεξανδρείας, τοῦ ͵αχ' ἔτους Χριστοῦ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ νοεμβρίου ια'». Ἀπὸ τῆς πεντηκοστῆς δὲ πρώτης σελίδος κεῖται ἐπιστολῶν συλλογὴ ἀδιάκοπος τὴν ἑξῆς ἔχουσα κεφαλίδα· «Ἐπιστολαὶ τοῦ μακαριωτάτου καὶ παναγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότου πάπα καὶ πατριάρχου τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κριτοῦ τῆς οἰκουμένης κυρίου Μελετίου», ὧν πρώτη μὲν ἡ πρὸς Μάξιμόν τε τὸν Μαργούνιον καὶ Γαβριὴλ τὸν Σεβῆρον, τελευταία δὲ ἡ πρὸς Γαβριὴλ μόνον τὸν Φιλαδελφείας, γραφεῖσα «ἐν Αἰγύπτῳ ͵αχα', ε' φθίνοντος βοηδρομιῶνος». Μεθ' ἣν ὁ καλλιγράφος σημειοῖ τάδε· «αὕτη δὲ ἡ ἐπιστολὴ συνεγράφη τῷ σοφωτάτῳ καὶ ἁγιωτάτῳ ἐκείνῳ ἀνδρὶ κυρίῳ Μελετίῳ ὀλίγαις πρότερον ἡμέραις τῆς ἐν Κυρίῳ αὐτοῦ ἀποβιώσεως, κατεχομένῳ μὲν τῇ ἀσθενείᾳ, οὔπω δὲ κλινοπετεῖ τυγχάνοντι· μεθ' ἣν οὐδεμίαν ἄλλην συνεγράψατο, οὐδὲ ὅλως σχεδὸν τῆς γραφίδος ἥψατο. Ἔστι δ' αὕτη οἱονεὶ πασῶν ἡ κορωνίς, ἧς μετὰ πάντων τῶν ἄλλων αὐτῷ συγγραφέντων — συνεγράφη δὲ πλεῖστα ἑλληνιστί τε καὶ λατινιστί· ἦν γὰρ ἑκατέρων τῶν γλωσσῶν ἐς τὸ ἀκρότατον ἐπιστάμενος — πρό τε τῆς πατριαρχικῆς ἀξίας καὶ μετ' αὐτὴν τὴν ψῆφον (οὐ γὰρ ἐθάρρει ἑαυτῷ πάντα εἰδέναι) τῇ μητρὶ αὐτοῦ ᾗ φησιν ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ παρατίθησι τὴν ἣν ἐπεθύμει ἀεὶ ἀνάλυσιν αὐτοῦ, ὡς ἂν Χριστῷ συγγένοιτο προεγνωκώς. Ἐπατριάρχευσεν οὖν δέκατον καὶ μικρόν τι πρὸς ἔτος, ἔζησε δὲ τὸν ἅπαντα αὐτοῦ βίον πεντήκοντα δύο ἔτη, ἐκοιμήθη δὲ ιγ' σεπτεβρίου, συνόντος κἀμοῦ αὐτῷ τέως· ὅστις συνῆν τεσσαρεσκαιδέκατον αὐτῷ ἔτος μέχρι τελευτῆς, ἀφ' οὗ καὶ ἐχειροτονήθην ἀναγνώστης τε καὶ ἱεροδιάκονος καὶ τῆς τῶν ἀρχιδιακόνων τάξεως ἠξιώθην, ἐν ᾗ τό γε νῦν Θεοῦ χάριτι τυγχάνω γε ὤν, πρότερον μαθητευθεὶς αὐτῷ ἀπὸ τῆς στοιχείων ἀρχῆς· ἡνίκα δ' ἔμελλον καὶ μείζονος ἀπολαῦσαι πρὸς αὐτοῦ τῆς παιδείας, κατελ(ε)ίφθην ὀρφανὸς πάντων στερηθεὶς ὑφ' ἕν: — Μά-

*

ξιμος ἀρχιδιάκονος Ἀλεξανδρείας: - Προστίθημι καὶ ταυτὶ σποράδην που κείμενα εὑρών, ἅτινα πρὸ τῆς πατριαρχικῆς ἀξίας ἐγράφη αὐτῷ, ὡς ἐκ τοῦ ἔτους δῆλον», ἤτοι τρεῖς ἐπιστολὰς πρὸς Θεοδόσιον, Κωνσταντῖνον Κουρνιακτὸν καὶ Πέτρον βοεβόδα [1].

525. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ις' ἑκατ., ὕψ. 0,31 καὶ πλ. 0,21. Σελίδες 511 ἢ τετράδια λβ'. Κείμενον δίστηλον καθ' ἑκάστην σελίδα ἐξ 27 στίχων (0,204 × 0,13).

Ἐφραὶμ Σύρου ἀσκητικὰ ἔργα, ὧν τὸ πρῶτον ἐπιγράφεται οὕτω· «παραίνεσις τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ψυχῆς· τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μονάζοντα περὶ ὑπομονῆς καὶ τοῦ μὴ ἀπατᾶσθαι τοῖς λογισμοῖς προφάσει δικαιωμάτων καὶ λέγειν ὅτι "βοσκὸς καὶ πορεύομαι", καὶ περὶ σωφροσύνης». Ἀρχ. «Πολλὰ παραινέσαντες» κτλ.

526. Τεῦχος βομβύκινον ἀλλὰ καὶ διάτρητον ἐκ φύλλων 108 ὕψ. 0,315 καὶ πλ. 0,214. Κείμενον δίστηλον καθ' ἑκάστην σελίδα ὕψ. 0,245 καὶ πλ. 0,152, ὅπερ ἐγράφη ἐν ἔτει 1502.

Εὐαγγέλιον λειτουργικὸν μετὰ συναξαρίου, ἔχον ἐν ἀρχῇ μὲν κόσμημα ἀπειρόκαλον καὶ κεχρωματισμένον, ἐν δὲ τῷ κειμένῳ κεφαλαιώδη τινὰ στοιχεῖα ὑπερμεγέθη, κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἀναγνώσματος. Ὁ βιβλιοπηγὸς δὲ τέσσαρα προσέθηκε φύλλα, ἐν οἷς ἀναγινώσκεται ἀκέφαλος τριαδικὸς κανὼν ψαλλόμενος καθ' ἑκάστην κυριακήν. Σημειώσεις δὲ δύο τοῦ καλλιγράφου ὑπάρχουσιν ἐν τέλει τοῦ τεύχους, οὗ τὰ τελευταῖα πεντεκαίδεκα φύλλα εἰσὶν ἐκ κοινοῦ χάρτου· ἔχουσι δὲ αὗται οὕτω, παραλειπομένων τῶν γραφικῶν σφαλμάτων· «† ἐτελειώθη τὸ παρὸν εὐαγγέλιον ἐν μηνὶ καὶ ἐν χρονίᾳ τοῦ Ἀδὰμ ἔτος ͵ζι', ἰδέα τοῦ Χριστοῦ ͵αφβ' ἰνδικτιῶνος ε', ☉ κύκλος ι', ☾ῆς κύκλος ιη', θεμέλιος ☾ῆς κα', μην(ὶ) δικεμβρίῳ κγ', ἡμέρᾳ ε'». — «Ἐτελειώθη τὸ παρὸν εὐαγγέλιον ὑπὸ χειρὸς κἀμοῦ Νικολάου ἀναγνώστου καὶ

[1] Τὰς πρὸς Θεοδόσιον καὶ Κωνσταντῖνον ἐπιστολὰς ἀπ' ἄλλου κώδικος ἀντιγράψας κατεχώρισα ἐν Ἑλλ. Φιλολ. Συλλ. τ. XVII, σ. 71. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἱεροσολυμιτικοῦ τεύχους ἐξέδωκα νῦν τὰς πρὸς Παΐσιον τὸν Ἁγιαποστολίτην ἐπιστολάς, ἅσπερ ἀνάγνωθι ἐν τέλει τῆς τοῦ Παϊσίου ἱστορίας τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ, σ. 156—164.

εὔχεσθέ μοι διὰ τὸν Κύριον, ὅπως εὕρω ἔλεος ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· διότι πολλὰ γὰρ ἔσφαλλον: — † νηπλοθλω θνθζνσωψβω» = Νικόλαος ἀναγνώστης. Εἰς φ. 108β· «† ἀφιερόνω ἐγὼ ὁ παπὰ Μακάριος ἱερομόναχος ὁ Πολίτης τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον εἰς τὸ μοναστῆριν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ τῶν Ἰβήρων εἰς τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλήμ, διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν ..... ἔτους ,ζπγ' ἰνδ. γ', ἰούνιος κβ. — † ἀφιερόνω ἐγὼ ὁ παπὰ Μακάριος ἱερομόναχος ὁ Πολ(ίτης)» = 1575.

527. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 203 ὕψ. 0,292 καὶ πλ. 0,21, ὧν τὰ μὲν πρῶτα δώδεκα περιλαμβάνουσι τὴν συνήθη περὶ «σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης» διδασκαλίαν, τὰ δ' ἐπίλοιπα ἀνθολογίαν διαφόρων ᾀσμάτων, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῆς ἡδυτάτης καὶ μελιρρύτου παπαδικῆς· ποιήματα πάμπολλα ὑπὸ διαφόρων ποιητῶν καὶ κρατήματα καὶ κεκραγάρια» κτλ. Περιέχει δὲ τὸ τεῦχος συνθέσεις Ξένου Κορώνη, Ἐμμανουὴλ Χρυσάφου, Ἰωάννου Κουκουζέλη, «Ἀνθίμου τοῦ ἐκ Θεσσαλίας καὶ ἐμοῦ διδασκάλου», Ἰωάννου Κλαδᾶ, Ἰωάννου Κακουμᾶ, Κωνσταντίνου Μαγουλᾶ, Γαζῆ, Γερμανοῦ νέων Πατρῶν, Κοσμᾶ Μακεδόνος τοῦ Ἰβηρίτου, Μπαλασίου ἱερέως, Ἰωάννου Γλυκέος, Μελχισεδέκ, Θεοφάνους Καρύκη καὶ Ἀρσενίου τοῦ μικροῦ, ἔτι δὲ φήμην τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Διονυσίου τονισθεῖσαν ὑπὸ Μπαλασίου, ἑτέραν τοῦ Ἀλεξανδρείας Παρθενίου καὶ τρίτην τοῦ Ἀντιοχείας τονισθείσας ἐπίσης παρὰ τοῦ αὐτοῦ Μπαλασίου.

528. Τεῦχος μεμβράνινον ἐκ φύλλων 234 ὕψ. 0,292 καὶ πλ. 0,205, γραφὲν μεταξὺ τῆς ΙΒ' καὶ ΙΓ' ἑκατ. Τοῦ πρώτου δὲ τετραδίου ἐλλείπουσι δύο φύλλα, ἤτοι τὸ πρῶτον καὶ τὸ τελευταῖον. Στιχηράριον τετονισμένον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, οὗ τὸ κείμενον καταλαμβάνει χῶρον ὕψ. 0,208 καὶ πλ. 0,15.

529. «Ἀνθολογία στιχηραρίου περιέχουσα πάντα τὰ δοξαστικὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ, τῶν τε δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ ἄλλων ἑορταζομένων ἁγίων, συντεθέντα παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας

κῦρ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου εἰς ἰδίαν καὶ κοινὴν ὠφέλειαν». Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 103 ὕψ. 0,278 καὶ πλ. 0,205, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

530. Εὐαγγέλιον λειτουργικὸν ἑλληνικοῖς μὲν γράμμασιν ἀλλ' εἰς γλῶσσαν τουρκικὴν γεγραμμένον. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ σελίδων 279 καὶ 9 ἀσελιδώτων φύλλων, ἐν οἷς κατεγράφη ὁ τῶν ἐμπεριεχομένων πίναξ. Ὕψ. 0,278 καὶ πλ. 0,18. Καθ' ἑκάστην σελίδα 22 ἢ 23 στίχοι, ἤτοι ὕψ. 0,206 καὶ πλ. 0,11. Εἰς σελ. 279 σημείωσις τοῦ γραφέως, ἐξ ἧς παραλείπονται ὧδε τὰ ἐσφαλμένως γεγραμμένα· «τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον τὸ ἐμεταγλώττισεν ὑπὸ (=ἀπὸ) τὴν ῥωμαϊκὴν γλῶσσαν εἰς τὴν τούρκικην φράσιν ὁ πανιερώτατος καὶ λογιώτατος μητροπολίτης τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Πισιδίας, ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος Σίδης Μυρέων καὶ Ἀτταλείας, κύριος κῦρ Κοσμᾶς μὲ ἐπιμέλειαν καὶ κόπον πολλήν, διὰ ψυχικὴν αὐτοῦ σωτηρίαν, οὗ μέμνησθε οἱ ἀναγινώσκοντες· ἡ δὲ χεὶρ ὑπάρχει Ἀνανίου ἱερομονάχου· ἐτελειώθη δὲ ͵αψμδ' αὐγούστῳ κγ', ἀπὸ δὲ Ἀδὰμ 7252». Ἔσωθεν δὲ τῆς πρώτης πινακίδος ταῦτα ἀναγινώσκονται· «τὸ παρὸν ἅγιον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον ὑπάρχει κἀμοῦ Ἀγαπίου ἱερομονάχου τοῦ Προυσααίου, ἁγιοταφίτου καὶ παραγιοῦ τοῦ μακαριωτάτου Ἱεροσολύμων, καὶ μὲ τὸ ἐχάρισεν ὁ πατριάρχης κῦρ Ἀβράμιος, καὶ ὁ Θεὸς νὰ τὸν πολυετῇ· καὶ τὸ ἔχω ἀφιμένο εἰς φύλαξι εἰς τὸν τιμιώτατον κῦρ χατζῆ-Βασίλη, εἰς τοὺς 1768 ἐν μηνὶ ἰουνίου 20».

531. «Στιχηράριον σὺν θεῷ ἁγίῳ περιέχον τὰ ἰδιόμελα τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ πάντων τῶν ἑορταζομένων ἁγίων, καλλωπισθέντα δὲ παρὰ κῦρ Χρυσάφου τοῦ νέου καὶ πρωτοψάλτου». Ἀτελές. Φύλλα χαρτῷα 114 ὕψ. 0,265 καὶ πλ. 0,19, γραφέντα περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΖ' ἑκατ.

532. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 97 ὕψ. 0,24 καὶ πλ. 0,172.

«Νικηφόρου τοῦ Βλεμύδους ἐπιτομὴ λογικῆς», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐπειδή περ ἡ λογικὴ ἐπιστήμη» κτλ. Εἰς φ. 97· «τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα, ͵αψοε' μαρτίου α'». Ἔσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος·

Τήνδε τὸν γράψαντα δέλτον Νικόλαον ἀγαστὴν
εὔθυμον τήρει Χριστ' ἄνα ὑψιμέδων.

Ἡρωϊκά.

Οὐκ ἔστ' ἐμμέτρως ἄμετρον πάντη ξυγγράφεμμεν.
Στιχουργοῦντ' ἀμέτρως οὖν μὴ ἀπόρει Νικολάῳ·
μέτρῳ γὰρ γ' ἀγνοεῖ πᾶσιν δ' ἔργοις τε λόγοισι.

Καὶ ἐπὶ τῆς δευτέρας πινακίδος·

Μνῆμα τόδ' ἀείμνηστον ἔχει κλέος, ὅττι Σαμουὴλ [1]
σῶμα φέρειν ἱερὸν εὔχεται εὐκλεέος,
φωσφόρος ὃς ζωοῖσι καὶ ἕσπερος ἐν φθιμένοισι
μνημοσύνῃ σοφίης ἔνδικα φρυκτωρέει.
Τοιὸν δ' ἡμετέρη γενεὴ μέγαν ὀψέποτ' εἶδε
κοίρανον ἀρχιθυτῶν, φέρτατον ἐλλογίμων,
εὖ μάλα ταῖς πραπίδεσσιν ἀρηρότα . . . . .
πεπνυμένον ἀρεταῖς, τλησίπονον χαμάτοις,
ἱρῆς τ' ἐκκλησίης μέγ' ὄνειαρ, ἄεισμά τε πιστῶν.
Ὄλβια πάντ' ἔλαχε καὶ φθόνον οὐ φέρεται.

533. Τεῦχος μεμβράνινον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, συγκείμενον ἐκ φύλλων 310, ὕψ. 0,224 καὶ πλ. 0,17, καὶ γραφὲν μεταξὺ τῆς ΙΒ' καὶ ΙΓ' ἑκατονταετηρίδος.

Ἀκέφαλον καὶ πεπηρωμένον στιχηράριον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἀρχόμενον νῦν ἀπὸ τῶν ἑξῆς λέξεων· «....ρον καὶ θαύμασι | πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο» κτλ. Τέλος· «ἐν τῷ θλίβεσθαί με δαβιτικῶς ᾄδω σοι, Σωτήρ μου· ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας».

534. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 61 ὕψ. 0,23 καὶ πλ. 0,17.

Καλλινίκου Κ/πόλεως «ἑρμηνεία πῶς χρεωστεῖ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ νὰ ἑτοιμάζωνται διὰ τὴν ἱεροπραξίαν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ εἰς ἀνάγκας τινὰς καὶ ἀπορίας συμβαινούσας ἐξαίφνης, καὶ πῶς γίνεται ἡ διόρθωσις αὐτῶν· μετεφράσθη ἐκ τοῦ σλοβανοῦ». Ἀρχ. «Εἰς τὸν νόμον τῆς χάριτος». Εἰς φ. 61· «τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα, δεκεμβρίου β', διὰ χειρὸς τοῦ ἀναξίου παπᾶ

[1] Ἐννοεῖται ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης Σαμουὴλ ὁ Χαντζερῆς.

Χάννα Βηθλεεμίτη, ὃν οἱ ἀναγινώσκοντες μέμνησθε». Ἐγράφη δὲ περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος.

535. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 70· ἀλλ ἐλλείπουσι νῦν τὰ ἑξῆς φύλλα, ἀποκοπέντα ὡς φαίνεται διὰ ψαλλίδος· α', κς', λδ'—μ', ξβ', ξε'—ξη'.

Θέματα ἐπιστολογραφίας. Μεταξὺ τῶν φύλλων λα'—λγ' παρενεβλήθη «θέμα ἓν ὁλόκληρον περὶ ἀρετῆς, ὃ δὴ παρὰ τοῦ ἐλλογιμωτάτου κυρίου Ἰωακεὶμ Παρίου τοῦ διδασκάλου τῆς σχολῆς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει» (συνετέθη).

536. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 338 ὕψ. 0,22 καὶ πλ. 0,168. Καθ' ἑκάστην σελίδα 23 ἢ 24 στίχοι (0,165×0,11). Ἐπὶ ἀγράφου φύλλου σημείωσις· «καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Γαβριὴλ ἀρχιμανδρίτου ἁγιοταφίτου, τῷ χρηματίσαντι εἰς Λάρισσαν τῷ ἐξ Ἄνδρου». Ἐν ταῖς ὤαις τοῦ πρώτου φύλλου· «ἐκ τῶν τοῦ Κωνσταντίνου Τριανταφυλλίδου τοῦ ἐκ Ζαγορᾶς», «αὐτὸ χαρτὶ εἶναι τοῦ Ἀντώνη· τοῦ ἔδωσε ὁ δασκαλὸς Γεώργιος τοῦ Γκίκα Ζαγοριανός».

«Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλλέως τοῦ Ἀθηναίου εἰς τὰ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία ὑπομνήματα», ὧν ἡ ἀρχή· «Τὸ φυσιολογικὸν τῆς θεωρίας μέρος» κτλ. Μετὰ τὸ κείμενον· «τέλος τῆς ὅλης περὶ ψυχῆς πραγματείας· γέγραπταί μοι καὶ τόδε Κωνσταντίνῳ τῷ Ζαγοραίῳ ἐν Βουκουρεστίῳ διατρίβοντι ἐν ἔτει ,αψνγ', παραδοθὲν παρὰ τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου κυρίου Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐκ Τυρνάβου Λαρίσσης».

537. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 219 ὕψ. 0, 14 καὶ πλ. 0,12, γραφὲν ἐν ἔτει 1470. Καθ' ἑκάστην σελίδα 20 στίχοι (0,075×0,05). Ἐν ἀρχῇ τοῦ βιβλίου τέσσαρα πρόσθετα φύλλα, ὧν τὸ τρίτον περιέχει σημείωμα ἀνορθόγραφον λέγον ταῦτα· «Ἀπὸ Ἀδὰμ ,ζσλζ' ✝ ἔτους 1729 φεβρουαρίου 28, τέλος τοῦ βισέκτου. ✝ Ἐνθύμησις ὅταν ἐκατέβασεν ἡ Σαλαμπρία καὶ ἔπνιξεν τὴν Λάρισσα, τὸν Πέρα-Μαχαλά, τὸν Ταπακίδων-Μαχαλὰ καὶ Ἀρναούτ-Μαχαλὰ καὶ ἄλλα χωρία, τὴν πέπτη τὸ βράδι, παρασκευῇ ξημερόνοντας· ὁμοίως καὶ εἰς Τρίκκαλα καὶ εἰς τὸ Μοσχολουρὶ καὶ τὸν

κά(μ)πο νέος κατακλυσμὸς τοῦ Νῶε ἔγινε. Ἰουστῖνος ἱερομόναχος ἁγιοταφίτης». — Τέσσαρα πρόσθετα φύλλα καὶ ἐν τέλει τοῦ τεύχους, ἐν οἷς ὑπάρχουσι τὰ ἑξῆς αὐτοβιογραφικὰ σημειώματα τοῦ Γάζης μητροπολίτου Χριστοδούλου [1]. «Ἐτοῦτον τὸ ψαλτήριον ὑπάρχει ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου ἐν ἱερομονάχοις Χριστοδούλου κτλ.— Χριστοῦ 1663 εἰς τοὺς ‚ζροα′ τὸν μῆναν τὸν ὀκτώβριον ἠξίωσέν με ὁ Κύριος τοῦ θείου καὶ ἱεροῦ ἀξιώματος τῆς ἱερωσύνης· οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεστε ὑπὲρ ἐμοῦ διὰ τὸν Κύριον ἵνα τύχω ἀφέσεως.—Εἰς τοὺς 1666 τὸν μῆνα τὸν νοέμβριον εἰς τὴν ι′ ἦλθα εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπροσκύνησα τὸν ἅγιον καὶ ζωοδόχον τάφον τοῦ Χριστοῦ καὶ τὰ ἄλλα ὅσα εὑρίσκονται ἱερὰ καὶ σεβάσμια. — 1671 μαΐου 14 κυριακῇ τοῦ παραλύτου ἐχειροτονήθην ἀρχιερεὺς ἀπὸ τοῦ μακαριωτάτου καὶ παναγιωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Δοσιθέου, αὐθεντὸς καὶ δεσπότου μου· πολλὰ τὰ ἔτη». — «1702 ἰανουαρίου 15 ἐκοιμήθη ὁ ἄνωθεν ἀρχιεπίσκοπος Γάζης κῦρ Χριστόδουλος ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ἁγίᾳ Σιών, ἄνθρωπος ἀσκητικώτατος καὶ ἁγιώτατος, οὗ καὶ τὸ παρὸν ἦν ψαλτήριον».

1. Ψαλτήριον πλῆρες εἰς φύλλα 156, ἔχον μετὰ τὴν Ἐζεκίου προσευχὴν τὸ ἑξῆς σημείωμα τοῦ καλλιγράφου· «✝ Χριστὲ δίδου πονέοντι τεὴν πολύολβον ἀρωγήν: τέλος: ἐτελειώθη μηνὶ σεπτεμβρίῳ εἰς τὰς ιγ′, ἔτους ‚ςϠοθ′».

2. «Στιχηρὰ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὸν ἀκάθιστον». φ. 156β—169.

3. «Ἀκολουθία τοῦ ψαλτηρίου», ἤτοι τροπάρια καὶ εὐχαὶ τῶν καθισμάτων, φ. 170—215.

4. «Κανὼν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου», φ. 215β—219.

538. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, γραφεῖσα περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΗ′ ἑκατ. καὶ περιλαμβάνουσα συνθέσεις πολυαρίθμων ψαλτῶν, ὡς Γρηγορίου Μπούνη, Ξένου Κορώνη, Ἰωάννου Κου-

[1] Ὅρα περὶ αὐτοῦ τ. Ι, σ. 247, τῶν ἀναλέκτων τῆς ἱεροσολυμιτικῆς σταχυολογίας καὶ σ. 85—87 τοῦ μουσείου καὶ τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Σμύρνῃ εὐαγγελικῆς σχολῆς (1876), ἔνθα κατεχώρισα ἀξιόλογον ἱστορικὸν ποιημάτιον τοῦ Χριστοδούλου Γάζης.

κουζέλη, Ἰωάννου Ξηροῦ, Μανουὴλ Χρυσάφου τοῦ παλαιοῦ, Γεωργίου Παναρέτου, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Κοντοπετρῆ, Ἀρκαδίου μοναχοῦ, Γεωργίου Σγουροπούλου, Δοκιανοῦ, Ἀγαλλιανοῦ, Χαλιβούρη, Ἀθανασίου μοναχοῦ, Τζακνοπούλου, Ἀγάθωνος Μοσχιανοῦ, Στυλιανοῦ ἱερέως, Δούκα Λαοσυνάκτου, Μιχαὴλ Φωκαέως, Κουκουμᾶ, Γαβριὴλ Ξανθοπούλου, Μπαλασίου καὶ ἄλλων· ἔτι δὲ περιέχονται ἐν αὐτῇ μέλη ἁγιορειτικά, ἁγιοσοφιτικά, φραγκικὰ καὶ πολυχρονισμοὶ τῶν πατριαρχῶν Παϊσίου Κωνσταντινουπόλεως, Γερασίμου Ἀλεξανδρείας, Νεοφύτου Ἀντιοχείας καὶ Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 580 ὕψ. 0, 254 καὶ πλ. 0,18.

539. «Δοξαστικάριον σὺν θεῷ ἁγίῳ περιέχον πάντα τὰ δοξαστικὰ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἁγίων, συντεθὲν κατὰ συντομώτερον τρόπον ἐκ θέσεων στιχηρῶν τε καὶ εἱρμολογικῶν παρὰ τοῦ πρωτοψάλτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κῦρ Ἰακώβου, δι' αἰτήσεως τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου ἁγίου Δημητριάδος καὶ Ζαγορᾶς κῦρ Ἀθανασίου». Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 118 ὕψ. 0, 248 καὶ πλ. 0,182, γραφὲν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ νῦν αἰῶνος.

540. Κρατηματάριον συντεθειμένον ἐκ μαθημάτων διαφόρων ψαλτῶν, ἔχον δ' ἐν ἀρχῇ «κοντάκιον μετὰ τῶν οἴκων ψαλλόμενον τῷ σαββάτῳ τῆς ἀκαθίστου· κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, ἦχος πλ. δ'». Μετὰ τὸ κείμενον τοῦ βιβλίου σημείωσις ἐρυθρά, ἧς παραλείπονται ὧδε τὰ ἐσφαλμένως γεγραμμένα· «ἡ παροῦσα αὕτη ᾀσματομελομελομουσουργικὴ βίβλος ἡ περιέχουσα τοὺς οἴκους τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀκολούθως τὸ κρατηματάριον ὁλόκληρον ἐγράφθη ἰδιοχείρως παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Δημητρίου Λότου ἐκ τῆς νήσου Χίου καὶ ποτὲ ψάλτου τῆς τῶν Σμυρναίων ἐκκλησίας, ἐπιμελείᾳ δὲ καὶ ἀναλώμασι τοῦ ὁσιωτάτου καὶ μουσικωτάτου ἐν ἱεροδιακόνοις κυρίου κῦρ Ἰωακεὶμ τοῦ ἐκ τῆς παλαιᾶς Πάτρας, τανῦν δὲ ἀφιερωμένο καὶ ὑποτεταγμένο σὺν τοῖς λοιποῖς τῷ παναγίῳ καὶ ζωοδόχῳ τάφῳ τοῦ Κυρίου. Ὅθεν ὅσοι τῶν εὐσεβῶν κτλ.... ͵αψξθ (=1769), μαρτίου λ'». Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 200 ὕψ. 0, 238 καὶ πλ. 0,175.

541. «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν κατ' ἦχον θεοτοκίων μαθημάτων τε καὶ ποιημάτων διαφόρων ποιητῶν», ὧν τὸ πρῶτον Κλήμεντος ἱερομονάχου. Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 236 καὶ 22 ἀγράφων ὕψ. 0,233 καὶ πλ. 0,17. Εἰς φ. 236· «1768 ἰουνίου 10, ἡ βίβλος πρὸς τὸν ἔξοντα· Γίνωσκέ με ἄριστε ὁ ἐν χερσὶ κατέχων | κτῆμά τε καὶ πόνημα Ἰωακεὶμ τελέθον(τα), | οὗ τὸ γένος τε καὶ ἡ πατρὶς αἱ παλαιαὶ Πάτραι, | ἐξ ὧν στολὴν λαμβάνουσιν αἱ Ἀχαΐαι πᾶσαι, | χιλίῳ δὲ μετὰ Χριστὸν ἑβδόμ' ἑκατοντάδι | ἑξηκοστῷ ὀγδόῳ τε μηνὶ 'κατομβαιῶνι. | Τὰ μέγιστα 'κοπίασε ἕως μοι τέλος βάλλει· | ὅθεν χρεώστης ἔμεινας τοῦ δι' αὐτὸν διδόναι | ψυχὴν πρὸς μόνον τὸν Θεὸν ἀπαλλαγὴν εὑρῆναι, | τοσοῦτον κοπιάσαντα ὥστε μοι τέλος θεῖναι | καὶ ἐν ταῖς γε σαυτοῦ χερσὶ μετὰ χαρᾶς ἀφεῖναι: — Ἡ βίβλος πρὸς ἑαυτήν: Ἐγὼ εἰμὶ μουσουργικὴ ψαλτεῖρα τοῦ Δαβίδου | , ἣν ἔψαλλεν μετὰ χαρᾶς πρὸς δόξαν τοῦ Κυρίου· | ὅθεν τὴν ἀπαλλαγὴν εὕρατο ἐκ τοῦ Κυρίου. — Ἡ βίβλος πρὸς τὸν μουσικόν: Ποίησον τοίνυν καὶ αὐτὸς ὡς ὁ ἡμῶν προπάτωρ, | ὅπως συγχωρήσῃ σοι Κύριος παντοκράτωρ».

542. «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ στιχηράριον καλόφωνον περιέχον πᾶσαν τὴν ἀκολουθίαν τῶν τροπαρίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ κατὰ τάξιν συντεθεῖσαν εἰς νέον καλλωπισμὸν παρὰ κῦρ Χρυσάφη καὶ πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας». Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 166 ὕψ. 0,242 καὶ πλ. 0,165. Εἰς φ. 1 σημείωσις· «ἐδόθη μοι δῶρον παρὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου παπᾶ κῦρ Εὐγενίου τοῦ Πελοποννησίου». Καὶ εἰς φ. 2 «ἐδόθη μοὶ δῶρον παρὰ τῷ πανιερωτάτῳ μοι δεσπότῃ κυρίῳ Ἀνανίᾳ. ,αψμζ' ἰουνίου α'». Καὶ ἔσωθεν τῆς δευτέρας πινακίδος· «ἐν τῷ ,αψπε' ἐν μηνὶ μαΐῳ κ' ἐδόθη μοι τῷ εὐτελεῖ Προκοπίῳ ἱερομονάχῳ Σμυρναίῳ εἰς μάθησιν· αὐτῷ καὶ πάλιν νὰ δίδεται τῷ κοινῷ», ἤτοι τῇ χαμαρασίᾳ τῆς ἁγιοταφιτικῆς ἀδελφότητος.

543. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς χαρτῷον τεῦχος ἐκ φύλλων 53 ὕψ. 0,24 καὶ πλ. 0,176. Ἐν ἀρχῇ δὲ κεῖται «ἀκάθιστος ποιηθεῖσα παρὰ κυρίου Ἰωάννου λαμπαδαρίου τοῦ Κλαδᾶ, μιμου-

μένου κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν παλαιάν, ὡς αὐτὸς γράφει». Εἰς φ. 52· «τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα· ἐγράφη δὲ παρὰ Νεκταρίου ἱερομονάχου τοῦ Μιτυληναίου κατὰ τὸ ͵αψλη΄ ἔτος, κατὰ μῆνα ἀπρίλιον, καὶ οἱ ἐν τούτῳ ἐντυγχάνοντες εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ». Εἶτα· «Ἀθανασίου Ἡρακλείας διακόνου σὺν ἄλλοις πέλω | καὶ μαθημάτων πάντερπνον σύνθεσιν ὧδε φέρω».

544. «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῆς παρούσης ἀνθολογίας τοῦ στιχηραρίου, ἥτις περιέχει τὰ δοξαστικὰ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ ἄλλων ἑορταζομένων ἁγίων τοῦ ἐνιαυτοῦ, συντεθέντα παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου ἡμετέρου διδασκάλου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κῦρ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου». Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 128 ὕψ. 0,235 καὶ πλ. 0,168. Μετὰ τὸ κείμενον· «τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα· τὸ παρὸν ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Δοσιθέου Ἀμπελακιώτου 1805, ἰουνίου 27». Εἶτα· «ὠνήθη δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ Φιλήμονος τοῦ Κυπρίου ἁγιοταφίτου ἀργυρίοις πεντήκοντα· 50· ἐν Κωνσταντινουπόλει, ͵αωιβ΄ μὴν νοεμβρ. Τῷ ͵αωλζ΄ ἐχειροτονήθην ἀρχιερεὺς τῆς Γάζης, μὴν ἰανουάριος τῇ 11 τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης».

545. «Εἱρμολόγιον σὺν θεῷ ἁγίῳ πλουσιώτατον, νεωστὶ τονισθὲν παρὰ κῦρ Μπαλασίου ἱερέως καὶ νομοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καθὼς τανῦν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει ψάλλεται». Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 137 ὕψ. 0,228 καὶ πλ. 0,171, γραφὲν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος.

546. Τεμάχιον δοξασταρίου τῆς ΙΖ΄ ἑκατ. ἐκ φύλλων 148 ὕψ. 0,234 καὶ πλ. 0,162· ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς παρασκευῆς ἑσπέρας τῆς τυροφάγου ἑβδομάδος.

547. Πέτρου λαμπαδαρίου «ἀνθολογία, ἤτοι συλλογὴ μαθημάτων καὶ ποιημάτων καὶ ἐξηγήσεων ἐκ τῶν παλαιῶν συνθέσεων διαφόρων νέων ποιητῶν». Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 315 ὕψ 0,23 καὶ πλ. 0,16, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ΄ ἑκατονταετηρίδος.

548. «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ στιχηράριον καλόφωνον, περιέχον πᾶσαν τὴν ἀκολουθίαν τῶν τροπαρίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ

κατὰ τάξιν συντεθεῖσαν εἰς νέον καλλωπισμὸν παρὰ κυρίου Χρυσάφου καὶ πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας». Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 286 ὕψ. 0,223 καὶ πλ. 0,16. Εἰς φ. 283· «εἴληφε τέλος ἡ παροῦσα ᾀσματομελιρρυτόφθογγος βίβλος ἐν ἔτει ἀπὸ Ἀδὰμ ͵ζρϙγ', ἀπὸ δὲ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ͵αχπε', ἰνδικτιῶνος η', ἰουλίου γ', ἡμέρᾳ παρασκευῇ, διὰ συνδρομῆς καὶ δαπάνης τοῦ τιμιωτάτου καὶ μουσικωτάτου κυρίου κυρίου κῦρ Σάββα υἱοῦ χατζῆ Γρηγόρη· ἐγράφη δὲ καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἁμαρτωλοῦ τε καὶ ἀμαθοῦς Ἀντωνίου ἱερέως· ὅσοι δὲ τῶν εὐσεβῶν» κτλ. Εἰς φ. 286· «τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει κἀμοῦ Ἰωακεὶμ Πελοποννησίου ἀπὸ παλαιὰν Πάτραν».

549. «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν δοξαστικῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, τῶν τε δεσποτικῶν καὶ λοιπῶν ἁγίων ἑορτῶν». Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 134 ὕψ. 0,22 καὶ πλ 0,162.

550. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῶν ᾀσμάτων μεμελισμένων καὶ τετονισμένων παρὰ διαφόρων ψαλτῶν, ἧς προὐτάχθη ἡ συνήθης περὶ σημαδοφώνων διδασκαλία. Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 864 ὕψ. 0, 222 καὶ πλ. 0,162.

551. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεῦχος, γραφὲν ἀρχομένης τῆς ἐνεστώσης ἑκατονταετηρίδος (0,223 × 0,167). «Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ παπαδικοῦ μέλους. Πολυέλεος τοῦ κῦρ Πέτρου τοῦ Βυζαντίου τοῦ Μπερεκέτη· ἄρχεται δὲ ἐκ τοῦ πα». Ἐν τέλει· «τοῦ Κουκουζέλους ἐπιφωνήματα». Φύλλα 137.

552. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεῦχος (0,226 × 0,165) γραφὲν τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. «Δοξαστικὰ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἁγίων, καί τινα ἰδιόμελα τοῦ τριῳδίου καὶ πεντηκοσταρίου, συντεθέντα κατὰ συντομώτερον τρόπον παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κῦρ Ἰακώβου, δι' αἰτήσεως τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου ἁγίου Δημητριάδος καὶ Ζαγορᾶς κυρίου Ἀθανασίου, φιλομούσῳ γνώμῃ κινηθέντος πρὸς πλείονα καλλωπισμὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας». Φύλλα 126.

553. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεῦχος (0,215 × 0,158) ἐκ φύλλων 258, γραφὲν ἐν ἔτει 1749 καὶ ἀποτελούμενον νῦν ἐκ τῶν τετραδίων κε'—νϛ'. Στιχηράριον καὶ δοξαστάριον ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 1 φεβρουαρίου, ἔχον δ' ἐν τέλει τὸ ἑξῆς σημείωμα· «ἐγράφη ἡ παροῦσα ᾀσματομελίρρυτος καὶ ψυχοσωτήριος βίβλος διὰ χειρὸς Ἰγνατίου καὶ ἐλαχίστου τῶν ἱερομονάχων εἰς τοὺς ,αψμθ'».

554. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεῦχος (0,218 × 0,158) ἐκ φύλλων 341 ἢ τετραδίων λδ' + η' 5/8, γραφὲν ἐν ἔτει 1684. «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν στιχηρῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ποιηθέντων παρὰ διαφόρων ποιητῶν, καλλωπισθέντων δὲ παρὰ τοῦ Κουκουζέλη, ὕστερον δὲ παρὰ κῦρ Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφη». Ἐν φ. 9 στιχηρὸν εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου ποιηθὲν παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις Γρηγορίου τοῦ ἐκ Σηλυβρίας. Ἐν φ. 105β σημείωσις ἐντὸς κεχρωματισμένου κοσμήματος, ὅτι «τὸ παρὸν ὑπάρχει Ἰωακεὶμ ἱεροδιακόνου Πελοποννησίου ἐκ τῆς παλαιᾶς Πάτρας». Ἐν φ. 320 τὸ «ἔτος ,ζρϞβ'», καὶ ἐν τέλει τοῦ τεύχους ἐρυθρὰ σημείωσις λίαν ἀνορθόγραφος, «ὅτι πέρας ἔλαβεν τὸ παρὸν βιβλίον παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου Γαβριὴλ ἱερομονάχου ἐμπόνως καὶ μετὰ πολλοῦ κόπου, ἤγουν τὰ στιχηρὰ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ μετὰ καὶ τῶν ἀναγραμματισμῶν αὐτοῦ, καθὼς εὑρέθησαν ἐν τῷ ἰδιοχείρῳ βιβλίῳ κῦρ Μανουὴλ τοῦ ἀληθῶς μαΐστορος τοῦ Χρυσάφη, καὶ οὐχὶ καθὼς ἐγράφησαν καὶ ἐποιήθησαν παρὰ τοῦ Μαρουλᾶ ἐκείνου καὶ ἑτέρων ποιητῶν· καὶ οἱ μέλλοντες ἐν αὐτῷ ᾄδειν εὔχεσθέ μοι, εἰ ἐνδέχεται· καὶ γὰρ ἕνεκεν τούτου κεκοπιάκαμεν· τὸ δὲ ἔτος ὑπῆρχεν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ζρϞβ' κρατ'μττλε».

555. Ἐκκλησ. μουσικῆς τεῦχος (0,212 × 0,162) ἐκ φύλλων 304, γραφὲν τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἢ ἀρχομένης τῆς ΙΘ' ἑκατ. «Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν κεκραγαρίων μετὰ τῶν ἀναστασίμων δογματικῶν». Πρὸς τὸ τέλος ὑπάρχει «πολυέλεος, ποίημα Δαβὶδ ἱερομονάχου τοῦ Μπεναρδὶ ἐν νήσου Σκοπέλου» εἰς ἦχον δ'.

556. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεῦχος κατὰ τὸ νέον σύστημα (0,215 × 0,15)· σύγκειται δ' ἐκ φύλλων 266. «Ἀνθολογία, ἤτοι συλλογὴ μαθημάτων καὶ ἐξηγήσεων ἐκ τῶν παλαιῶν συνθέσεων

διαφόρων νέων ποιητῶν. Ψάλλεται τὸ παρὸν εἰς τὰς ἀγρυπνίας· σύνθεσις Πέτρου λαμπαδαρίου. Δεξιὸς χορὸς ἦχος πλάγιος δ΄. Ἀνὴρ ἀλληλούϊα μακάριος» κτλ.

557. Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐν κεφαλαίοις 293 κατὰ τὸν προτεταγμένον πίνακα· σύγκειται δ' ἐκ φύλλων χαρτῴων 308 ὕψ. 0,21 καὶ πλ. 0,155. Μέχρι φ. 19 ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων. ἐκεῖθεν δὲ τὸ κείμενον, οὗ ἡ ἀρχή· «Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθὴς καὶ νὰ μηδὲν πιστεύῃ λόγον τινὸς χωρὶς νὰ ἐξετάζῃ. Ματθαίου τοῦ νομοθέτου, ὃς ἦν ἱερομόναχος καὶ πάνυ σοφώτατος, τὸ ἐπίκλη Βαστάρης. Πρέπει τὸν κριτὴν τουτέστι» κτλ. Ἐν φ. 292 σημείωσις τοῦ καλλιγράφου· « † ἐγράφη τὸ παρὸν νόμιμον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ οἰκτροῦ καὶ εὐτελοῦς Ῥηγίνου καὶ ἐλαχίστου τῶν ἱερομονάχων: - μηνὶ δικεβρίω κ΄: - ἐπὶ ἔτους ,ζρκβ ἰνδικτ. ιβ΄» (1613). — Φύλλ. 292[β] «λόγος περὶ μετανοίας συνοπτικὸς καὶ πάνυ ὠφέλιμος», οὗ ἡ ἀρχή· «Μέγα τίποτες καλὸν εἶναι» κτλ. — Φύλλ. 298 «λόγος ἁπλὸς καὶ ὠφέλιμος κατὰ πολλὰ περὶ τοῦ ἀπέχεσθαι ἔργου τῆς ἁγίας κυριακῆς καὶ τῶν μεγάλων ἀρετῶν» κτλ., οὗ ἡ ἀρχή· «Πᾶσαν νύκτα καὶ καθ' ἑκάστην».

558. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεῦχος (0,212 × 0,163) ἐκ φύλλων 123, γραφὲν μεσούσης τῆς ΙΗ ἑκατ. «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ ἀνθολόγιον περιέχον πᾶσαν τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων, ποιηθὲν δὲ καὶ καλλωπισθὲν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου κῦρ Χρυσάφου τοῦ νέου».

559. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεῦχος (0,20 × 0,16) ἐκ φύλλων 290, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΖ΄ ἑκατ. «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν κανόνων, ὡς καθὼς τανῦν ᾀσματομελῳδοῦνται ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ποίημα παπᾶ κῦρ Μπαλασίου καὶ νομοφύλακος».

560. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεῦχος (0,125 × 0,08) ἐκ φύλλων 228, γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ΄ ἑκατ. Μικρὰ ἀνθολογία, ἧς ἐν ἀρχῇ κεκραγάρια μετὰ τῶν «κατευθυνθείτω».

561. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεῦχος (0,152 × 0,106) ἐκ φύλλων 196, γραφὲν ἀρχομένης τῆς ΙΖ΄ ἑκατ. Ἐν φύλλῳ 12

ὑπάρχει τύπος σφραγῖδος μετὰ τοῦ ἔτους 1684. Περιεχόμενα· α') «είρμοὶ κεκαλλωπισμένοι εὐθυμίας χάριν»· β') «εἱρμολόγιον σὺν θεῷ ἁγίῳ κεκαλλωπισμένον παρὰ κῦρ Θεοφάνους τοῦ Καρύκη», φ. 3—178· γ') εὐχαὶ παρακλητικαί· δ') κεκραγάρια μετὰ παρασημάνσεως.

562. Δοξαστάριον ἀκέφαλον καὶ ἀνώνυμον, γραφὲν ἀρχομένης τῆς ΙΗ' ἑκατ. καὶ συγκείμενον ἐκ φύλλων 187. Ὕψ. 0,224 καὶ πλ. 0,162.

563. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἧς προτέτακται ἡ συνήθης περὶ σημαδίων διδασκαλία. Σύγκειται ἐκ φύλλων 442, ἐγράφη δὲ ἀρχομένης τῆς ΙΗ' ἑκατ. Ὕψ. 0,211 καὶ πλ. 0,161.

564. Στιχηράριον τοῦ ἐνιαυτοῦ μετὰ παρασημάνσεως, οὗ προὐτάχθησαν ἐν πεζῷ λόγῳ εἱρμοὶ καὶ καταβασίαι· ἐγράφη δὲ ἀρχομένης τῆς ΙΖ' ἑκατ. Φύλλα 223. ὕψ. 0,215 καὶ πλ. 0,16.

565. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐμπεριέχουσα μελῳδίας πολυαρίθμων μουσικῶν· προτέτακται δὲ ἡ συνήθης περὶ σημαδίων διδασκαλία. Ἐγράφη ἀρχομένης τῆς ΙΗ' ἑκατ. καὶ σύγκειται ἐκ φύλλων 393.

566. «Ἀνθολόγιον σὺν θεῷ ἁγίῳ πλουσιώτατον περιέχον ἅπασαν τὴν πρέπουσαν ἀκολουθίαν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ» μετὰ παρασημάνσεως· ἐγράφη δὲ τελευτώσης τῆς ιη' ἑκατ. παρὰ Σταματίου διακόνου, καὶ σύγκειται ἐκ φύλλων 200.

567. Ἀνθολόγιον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, γραφὲν ἀρχομένης τῆς ιζ' ἑκατ. καὶ ἀποτελούμενον ἐκ φύλλων 240 ὕψ. 0,192 καὶ πλ. 0,145. Ἐν ἔτει δὲ 1697 ἦν κτῆμα Ἀβραμίου ἱερομονάχου ἁγιοταφίτου τοῦ ἐκ Κύπρου.

568. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἀνθολόγιον περιέχον καί τινας καλοφωνικοὺς εἱρμούς· ἐγράφη δὲ τῇ 8 ἀπριλίου 1823 καὶ σύγκειται ἐκ φύλλων 153 ὕψ. 0,188 καὶ πλ. 0,141.

569. Ὀκτώηχος μετὰ παρασημάνσεως ἐκ φύλλων 85, ἧς ἐν τέλει τὸ «ἐν μηνὶ αὐγούστου 14: 1809».

570. Εἱρμολόγιον ἀκέφαλον μετὰ παρασημάνσεως, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ιη' ἑκατ. καὶ ἀποτελούμενον ἐκ φυλλων 93.

571. Ἀνθολόγιον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς γραφὲν ἀρχομένης τῆς ἐνεστώσης ἑκατ. καὶ ἀποτελούμενον ἐκ φύλλων 264 ὕψ. 0,17 καὶ πλ. 0,119.

572. Ἀνθολόγιον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς γραφὲν ἐν ἔτει 1745 καὶ συγκείμενον ἐκ φύλλων 169 ὕψ. 0,175 καὶ πλ. 0,118· προτέτακται «ἀκάθιστος ποιηθεῖσα παρὰ κῦρ Ἰωάννου λαμπαδαρίου τοῦ Κλαδᾶ καὶ ἐν μουσικοῖς ἀρίστου». Ἐν τέλει σημείωσις «ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἐν ἔτει ͵αψμε' μαΐῳ».

573. «Ἀναστασιματάριον σὺν θεῷ ἁγίῳ συντεθὲν κατὰ τὸ ὕφος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κῦρ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου ἐπ' ὠφελείᾳ ἡμῶν τῶν χριστιανῶν». Νέον σύστημα. Φύλλα 111 ὕψ. 0,18 καὶ πλ. 0,122.

574. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐκ φύλλων 493, γραφεῖσα κατὰ τὴν ΙΗ' ἑκατ. Ὕψ. 0,17 καὶ πλ. 0,11.

575. Ἀναστασιματάριον καὶ κεκραγάριον ἐκ φύλλων 254, γραφὲν κατὰ τὴν ΙΗ' ἑκατ. Ὕψ. 0,182 καὶ πλ. 0,13. Ἐν τέλει· «ἑωθινὰ σὺν θεῷ ἁγίῳ, σύνθεσις κῦρ Ἰακώβου πρωτοψάλτου· ἐξηγήθησαν δὲ παρὰ τοῦ λογιωτάτου Ἀποστόλου Κώνστα Χίου». Ἐν ἀρχῇ σημειώσεις· «κτῆμα τοῦ ἀπὸ Πελοποννήσου ἱεροδιακόνου Παρθενίου ἐκ Δημητζάνης — νῦν δὲ Ἰωακεὶμ ἱεροδιακόνου ἐκ παλαιᾶς Πάτρας».

576. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἔχουσα ἐν ἀρχῇ τὸν μέγαν ἑσπερινὸν τοῦ Κουκουζέλη κατὰ τὴν ἐξήγησιν Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου. Φύλλα 197 εἰς μικρὸν σχῆμα· ἐγράφη δὲ κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἑκατονταετηρίδα.

577. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐκ φύλλων 685, γραφεῖσα κατὰ τὴν ΙΗ' ἑκατ. Ἄρχεται δὲ ἀπὸ κεκραγαρίων. Ὕψ. 0,12 καὶ πλ. 0,09.

578. Παρθενίου Σγούτα ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Φύλλα 238 ὕψ. 0,17 καὶ πλ. 0,111.

579. Ἀνθολογία ἧς ἐν ἀρχῇ μὲν κοινωνικά, ἐν τέλει δὲ τροπάρια τετονισμένα, ψαλλόμενα εἰς διαφόρους τόπους τοῦ ναοῦ

τῆς Ἀναστάσεως, καὶ πασαπνοάριον Μανουὴλ τοῦ Γαζῆ· ἐγράφη δὲ τελευτώσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 95 ὕψ. 0,165 καὶ πλ. 0,12.

580. Ἀνθολογία, ἧς προὐτάχθησαν κεκραγάρια Πέτρου τοῦ Βυζαντίου· ἐγράφη δὲ ἀρχομένης τῆς ΙΘ' ἑκατ. Φύλλα 218 ὕψ. 0,17 καὶ πλ. 0,12. Ἐν ἀρχῇ σημείωσις τοῦ ἔτους 1815, ὅτι «ἐτελεύτησεν ὁ ἡμέτερος διδάσκαλος κῦρ Γεώργιος Κρήτης μηνὶ δεκεμβρίῳ 7, καὶ ἐνταφιάσαμεν αὐτὸν ἡμέρᾳ τρίτῃ ἐν Κυδωνίαις ἐν τῇ τοῦ Προδρόμου ἐκκλησίᾳ μετὰ παρρησίας καὶ τιμῆς οὐκ ὀλίγης· ἐξεφωνήθη δὲ καὶ λόγος παρὰ τοῦ σοφολογιωτάτου κυρίου Γρηγορίου ὡραιότατος καὶ ἀρίστου διδασκάλου τῆς σχολῆς τῶν Κυδωνιῶν».

581. Ἀνθολογία, ἧς προὐτάχθη διατριβὴ περὶ σημαδοφώνων· μεθ' ἣν οἱ παρὰ Χρυσάνθου καλλωπισθέντες ἀναστάσιμοι καὶ κεκραγάριοι ὕμνοι. Ἐν τέλει δὲ κεῖται «μάθημα εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ποίημα παρ' ἐμοῦ τοῦ ἰδίου γραφέως», οὗ τὸ ὄνομα Νήφων ἱερομόναχος ὁ ἁγιοταφίτης. Εἰς φ. 119 σημείωσις· «ἔλαβε πέρας ἡ παροῦσα βίβλος κατὰ τὸ 1811 ἔτος αὐγούστου α'». Φύλλα 214 ὕψ. 0,171 καὶ πλ. 0,118.

582. «Ἔκθεσις ῥητορικῶν τινων κανόνων ἱεροκήρυξι μάλιστα συμβαλλομένων, οὓς ἐκ τῆς λατινίδος φωνῆς ὁ ἐν ἱεροδιακόνοις Μακάριος εἰς τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἀπανθισάμενος τοῖς φιλολόγοις προὔθηκεν». Ἐγράφη ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατ. ὑπὸ «Ἰακώβου ἱερομονάχου Ἀναστασίου». Σελίδες ρξς' καὶ 5 φύλλα ἀσελίδωτα. Ὕψ. 0,161 καὶ πλ. 0,106. Καθ' ἑκάστην σελίδα 18 στίχοι (0,13 × 0,084).

583. «Νομοκάνων τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ συναγμένος ἐκ πολλῶν διδασκάλων, ὁποῦ περιέχει τοὺς κανόνας τῶν ἁμαρτιῶν: Περὶ πνευματικοῦ πῶς πρέπει κτλ. ὁ πνευματικὸς ὁποῦ δέχεται τοὺς συλλογισμοὺς» κτλ. Ἐγράφη κατὰ τὴν ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 90 ὕψ. 0,16 καὶ πλ. 0,11.

584. Πέτρου λαμπαδαρίου ἀναστασιματάριον, γραφὲν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἡμετέρας ἑκατ. Φύλλα 142 ὕψ. 0,148 καὶ πλ. 0,105.

585. Πέτρου Δαμασκηνοῦ λόγοι, τοῦ αὐτοῦ ὑπόμνησις πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν, ἀδήλου βίος τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου ἐν παραφράσει καὶ διηγήσεις γεροντικοῦ. Ἐν φ. 218 «ἐτελειώθη σὺν θεῷ διὰ χειρὸς Μιχαὴλ Ἀνδρίστου ἐν ἔτει ͵αχη′ σεπτεμβρίου ιγ′». Κατὰ σημείωσιν ἐν τέλει λίαν ἀνορθόγραφον «ἐτοῦτο τὸ χαρτὶ ἤγου(ν) τὸ πατερικὸ(ν) ὑπάρχει τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Σεραφεὶμ τοῦ ἐπονομαζομένου Δόμπα, εἰς τὰ μέρη τῆς Παλιοβούνας» κτλ. Φύλλα 279 ὕψ. 0,15 καὶ πλ. 0,10.

586. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐμπεριέχουσα σὺν ἄλλοις χερουβικὰ Μπαλασίου, ἕτερα σύντομα Ἀντωνίου ἱερέως, νάϊον περσικὸν Θεοφάνους Καρύκη κλπ. Ἐγράφη δὲ ἀρχομένης τῆς ΙΗ′ ἑκατ. Φύλλα 96 ὕψ. 0,14 καὶ πλ. 0,10.

587. Παρθενίου τοῦ ἐξ Ἐλασσῶνος περιήγησις ἐν Παλαιστίνῃ καὶ Ἀραβίᾳ, ἧς ἡ ἀρχή· «Τὸ λοιπόν, φίλε μου ἄριστε, ἀπ' ἐδῶθεν καὶ ἐκεῖθεν θέλω σᾶς διηγηθῇ» κτλ. Ἀντίγραφον νεώτατον. Φύλλ. 98 ὕψ. 0,15 καὶ πλ. 0,10.

588. «Ἀναστασιματάριον παλαιὸν σὺν θεῷ ἁγίῳ ποιηθὲν ὑπὸ τοῦ πρωτοψάλτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κῦρ Χρυσάφου τοῦ νέου». Ἐν ἀρχῇ διατριβὴ περὶ σημαδοφώνων. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ′ ἑκατονταετηρίδος. Φύλλα 100 ὕψους 0,182 καὶ πλάτους 0, 125.

589. Ἀναστασιματάριον Πέτρου Πελοποννησίου κατὰ τὸ νέον σύστημα, ὅπερ ἠγόρασεν ὁ Γάζης ἀρχιεπίσκοπος Φιλήμων διὰ 35 γροσίων. Φύλλα 101 ὕψ. 0,18 καὶ πλ. 0,125.

590. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς μετὰ τῆς συνήθους περὶ σημαδοφώνων διατριβῆς, γραφεῖσα κατὰ τὴν ΙΖ′ ἑκατ. Ἀνῆκε δὲ πάλαι Δημητράκῃ Γιαβρῇ ψάλτῃ τῷ Σινωπεῖ. Φύλλα 205 ὕψ. 0,168 καὶ πλ. 0,11. Περικάλυμμα δὲ ἔχει μεμβράνινον, ἐν ᾧ ἀναγνώσκεται τεμάχιον χρυσοστομικῆς ὁμιλίας.

591. «Εἱρμολόγιον σὺν θεῷ ἁγίῳ συντεθὲν παρὰ τοῦ μακαρίτου λαμπαδαρίου Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου» καὶ ἀντιγραφὲν ἀρχομένης τῆς ἐνεστώσης ἑκατ. Φύλλα 110 ὕψ. 0,171 καὶ πλ. 0,121.

*

592. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς μετὰ τῆς συνήθους περὶ σημαδοφώνων διατριβῆς. ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 228 ὕψ. 0,175 καὶ πλ. 0,121.

593. Ἑτέρα ἀνθολογία ἀρχομένη ἀπὸ πολυελέου τοῦ λαμπαδαρίου Δανιήλ. ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 230 ὕψ. 0,171 καὶ πλ. 0,12. Μετέπειτα δὲ προσετέθησαν χερουβικὰ τοῦ πρωτοψάλτου Πέτρου. Ἐν φ. 54 δοξολογία Θεοδοσίου ἱεροδιακόνου.

594. Ἀνθολογία ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη κατὰ τὴν ἐξήγησιν Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου. Ἀρχ. ΙΘ' ἑκατ. Φύλλα 345 ὕψ. 0,171 καὶ πλ. 0,115.

595. Στιχηράριον, οὗ ἐν τέλει· «διὰ χειρὸς Διαμαντῆ θύτου τε καὶ ἱερέως τοῦ ἐκ Χαλδίας, ͵αψιε' αὐγούστῳ δ'». Κατὰ σημείωσιν δὲ τῆς 1 σεπτ. 1769 ἐδόθη τῷ ἁγιοταφίτῃ πρωτοσυγκέλλῳ Χρυσάνθῳ τῷ Σινωπεῖ. Φύλλα 157 ὕψ. 0,175 καὶ πλάτους 0,115.

596. Ἀνθολογία ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τῶν ἀντιφώνων Μανουὴλ πρωτοψάλτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Ἀρχ. ΙΘ' ἑκατ. Φύλλα 152 ὕψ. 0,165 καὶ πλ. 0,115.

597. «Καταβασίαι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, συντεθεῖσαι κατὰ τὸ ὕφος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κῦρ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου». Εἰς φ. 125· «τὸ παρὸν ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Σταυρῆ τοῦ πρωτοψάλτου κῦρ Δανιὴλ ἐν ἔτει ͵αψοδ'». Ἀπὸ φ. 126 ψάλλεται τὸ "Μακάριος Ἀνήρ", «ὅπερ συνετέθη παρὰ τοῦ κῦρ Ἐμμανουὴλ πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ κῦρ Γρηγορίου τοῦ Πελοποννησίου, τῇ αὐτοῦ ζητήσει: ͵αωη'». Φύλλα 131 ὕψ. 0,166 καὶ πλ. 0,113.

598. «Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς παρούσης ἀνθολογίας, ὅπερ (= ἥτις) περιέχει ποιήματα νέων ποιητῶν»· ἄρχεται δὲ ἀπὸ πολυελέου τοῦ πρωτοψάλτου Δανιήλ. ΙΗ'—ΙΘ' ἑκατ. Φύλλα 80 ὕψ. 0,163 καὶ πλ. 0,12.

599. Κεκραγάρια Πέτρου τοῦ Βυζαντίου καὶ καθίσματα καὶ ἀναβαθμοὶ τοῦ Χουρμούζη. Φύλλα 201 ὕψ. 0,17 καὶ πλ. 0,118.

600. Εἱρμολόγιον Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου γραφὲν ἀρχομένης τῆς ΙΘ' ἑκατονταετηρίδος. Φύλλα 116 ὕψους 0,175 καὶ πλάτους 0,115.

601. «Εἱρμολόγιον σὺν θεῷ ἁγίῳ περιέχον πάντας τοὺς εἱρμοὺς τῶν τε δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ· ποίημα κῦρ Πέτρου πρωτοψάλτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, τοῦ Βυζαντίου». ΙΗ'—ΙΘ' ἑκατ. Φύλλα 215 ὕψ. 0,172 καὶ πλ. 0,118.

602. Ἀνθολογία ἀρχομένη ἀπὸ μαθημάτων τοῦ Μπερεκέτη. ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 226 ὕψ. 0,16 καὶ πλ. 0,108.

603. Ἀνθολογία ἀρχομένη ἀπὸ δοξαστικῶν ἀνωνύμων καὶ γραφεῖσα κατὰ τὴν ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 235 ὕψ. 0,162 καὶ πλάτους 0,112.

604. Ἀνθολογία, ἧς ἐν ἀρχῇ «σημάδια κατ' ἦχον κῦρ Ἰωάννου μαΐστορος τοῦ Κουκουζέλη». Πρὸς τὸ τέλος εἱρμοὶ ἀναστάσιμοι Ἰωάννου πρωτοψάλτου. ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 256 ὕψ. 0,165 καὶ πλ. 0,118.

605. «Καταβασίαι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, συντεθεῖσαι κατὰ τὸ ὕφος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κῦρ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου». Τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 132 ὕψ. 0,165 καὶ πλ. 0,115.

606. Ἀναστασιματάριον Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου, ἀρχόμενον ἀπὸ μουσικοῦ γυμνάσματος Νήφωνος ἱερομονάχου ἁγιοταφίτου, οὗ ἡ ἀρχή· «Μουσική ἐστιν ἐπιστήμη μέλους» κτλ. Φύλλα 155 ὕψ. 0,17 καὶ πλ. 0,122.

607. Ἀναστασιματάριον ἐμπεριέχον συνθέσεις Δανιὴλ πρωτοψάλτου, «ἀναστάσιμα καλλωπισθέντα παρὰ κῦρ Χρυσάφου καὶ πρωτοψάλτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας» καὶ σύντομα ἑωθινὰ ἀνωνύμου. Ἐν τέλει· «καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις πέφυκε κτῆμα Φιλήμονος μοναχοῦ τοῦ Κυπρίου· ὠνάμην ἀργυρίοις 25—1810, νῦν δὲ ἀρχιερατεύων τῷ ,αωλζ' τῆς Γάζης τοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων». Φύλλα 110 ὕψ. 0,17 καὶ πλ. 0,116.

608. Εἱρμολόγιον Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου γραφὲν μηνὶ ἰουνίῳ τοῦ ἔτους 1796 παρά τινος Μανουήλ. Φύλλα 135 ὕψ. 0,17 καὶ πλ. 0,113. Ἀνῆκε δὲ πρότερον τῷ ἱερομονάχῳ Σαμουὴλ Πελοποννησίῳ τῷ ἁγιοταφίτῃ.

609. Ἀνθολογία ἀκέφαλος, ἀνήκουσα πάλαι τῷ ἁγιοταφίτῃ ἀρχιδιακόνῳ Ἰωακείμ. ΙΖ' ἑκατ. Φύλλα 189.

610. Μανουὴλ Χρυσάφου τοῦ νέου κεκραγάρια μετὰ τῶν αὐτῶν ἀναστασίμων. Ἐν ἀρχῇ ἡ συνήθης περὶ σημαδοφώνων διατριβή. ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 99 ὕψ. 0,168 καὶ πλ. 0,12.

611. Ἀνθολογία κεκραγαρίων καὶ πασαπνοαρίων Χρυσάφου τοῦ νέου, πολυελέων Πέτρου Μπερεκέτη κτλ. Τεῦχος τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 321 ὕψ. 0, 168 καὶ πλ. 0,108. Ἐν ἀρχῇ σημείωσις· «ἐκ τῆς τοῦ παναγίου τάφου βιβλιοθήκης, ͵αωιε'. Καμαράσης Παρθένιος».

612. Χρυσάφου τοῦ νέου κεκραγάρια καὶ ἑωθινὰ τονισθέντα παρὰ Θεοδοσίου ἱεροδιακόνου. Τεῦχος τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 58 ὕψ. 0, 166 καὶ πλ. 0, 112.

613. Ἀνθολογία διαφόρων μουσικοδιδασκάλων, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς συνήθους περὶ σημαδοφώνων διδασκαλίας καὶ λήγουσα εἰς εἱρμοὺς διαφόρων ψαλτῶν. Τεῦχος τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 262 ὕψ. 0, 167 καὶ πλ. 0,11.

614. Ἀνθολογία κεκολοβωμένη, γραφεῖσα περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. καὶ ἐμπεριέχουσα τρισάγιον τοῦ Σταυροῦ ἐξηγηθὲν παρὰ Πέτρου λαμπαδαρίου, χερουβικὰ τῆς ἑβδομάδος σύντομα τοῦ αὐτοῦ, ἕτερα κατ' ἦχον Πέτρου δομεστίκου, κοινωνικὰ κατ' ἦχον καὶ ἔντεχνα Δανιὴλ λαμπαδαρίου κλπ. Ἔσωθεν τῆς πρώτης πινακίδος· «͵αως' ἰουλίου πρώτη»—«ἐκ τῶν τοῦ Θεοχάρη Κυπρίου· ἐπωλήθη παρά τινος καὶ ἐπριάθη παρ' ἐμοῦ ἐν ἔτει ͵αω' 22 ὀκτωβρίου α'». Ὕψ. 0, 163 καὶ πλ. 0, 115.

615. Ἀναστασιματάριον μετὰ τῆς περὶ σημαδοφώνων διδασκαλίας, ἔτι δὲ εἱρμοὶ χερουβικὰ καὶ κοινωνικὰ Πέτρου Μπερεκέτη. Εἰς τὸ τέλος· «ἔγειναν ὅλα τὰ γραμμένα φύλλα 366: κάνουν ὅλα τετράδια 45 καὶ 6 φύλλα. Πρωτοσύγκελλος Διονύσιος

Πελοποννήσιος». Τεῦχος τῆς ΙΗ' ἑκατ., ὕψους 0, 158 καὶ πλάτους 0, 11.

616. Ἀκέφαλος τετονισμένη ὀκτώηχος, γραφεῖσα περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 178 ὕψ. 0, 162 καὶ πλ. 0, 105.

617. Ἀκέφαλον δοξαστάριον τῆς ΙΖ' ἑκατ., ἐμπεριέχον συνθέσεις Γερμανοῦ νέων Πατρῶν, Ἰὼβ πρωτοψάλτου, Ἰωάννου Κουκουζέλη καὶ ἄλλων· Φύλλα 237 ὕψ. 0, 165 καὶ πλ. 0, 116. Ἐπὶ κενοῦ δὲ φύλλου προσετέθη ἡ ἑξῆς σημείωσις· «† ἐσταχώθη παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου Θεοφάνους ἱερομονάχου εἰς τοὺς χιλίους ἑπτακοσίους δεκαεπτὰ ἐν μηνὶ σεπτεβρίου 26, καὶ εἶναι τοῦ πανοσιωτάτου ἁγίου πρωτοσυγκέλλου ἁγιοταφίτη παπᾶ κυρίου κῦρ Ζαχαρίου ἐκ τῆς περιφήμου Ναούσης».

618. Ἀναστασιματάριον τῆς ΙΗ' ἑκατ. μετὰ τῆς περὶ σημαδοφώνων διδασκαλίας. Φύλλα 185 ὕψ. 0, 157 καὶ πλ. 0, 105.

619. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, γραφεῖσα περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΖ' ἑκατ. καὶ ἀρχομένη ἀπὸ κεκραγαρίων· εἰς δὲ τὸ τέλος προσετέθησαν «κατ' ἦχον σύντομα χερουβικὰ τοῦ οἰκονόμου». Φύλλα 323 ὕψ. 0, 16 καὶ πλ. 0, 11. Κτήτορες δὲ σημειοῦνται Ἰωακεὶμ διάκονος ἐκ παλαιῶν Πατρῶν (1766) καὶ Βαρνάβας ἱερομόναχος ἁγιοταφίτης (1799).

620. «Ἀνθολόγιον τοῦ στιχηραρίου» σητόβρωτον, γραφὲν κατὰ τὴν ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 200 ὕψ. 0, 157 καὶ πλ. 0, 108.

621. Μικρὰ ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἀποτελουμένη ἐκ τετραδίων τῆς ΙΖ' ΙΗ' καὶ ΙΘ' ἑκατ. Φύλλα 189 ὕψ. 0, 162 καὶ πλ. 0, 11. Ἐν ἀρχῇ δὲ κεῖνται πολυέλεοι χερουβικὰ καὶ καταβασίαι Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ λαμπαδαρίου.

622. Ἑτέρα ἀνθολογία ἀρχομένη ἀπὸ χερουβικῶν τοῦ αὐτοῦ Πέτρου. Σελίδες 303 γραφεῖσαι περὶ τὸ τέλος τῆς ΙΗ ἑκατ. Ὕψ. 0, 163 καὶ πλ. 0, 111.

623. Ἑτέρα ἀρχομένη ἀπὸ καταβασιῶν καὶ ἐμπεριέχουσα συνθέσεις διαφόρων ψαλτῶν, ὡς Φιλαρέτου ἱερομονάχου τοῦ Κουζίνου, Παρθενίου ἱερομονάχου Νομπίλου καὶ ἄλλων· ἐγράφη δὲ περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΗ' ἑκατ. Φύλλα 240 ὕψ. 0, 16 καὶ πλ. 0, 11.

642. Τεῦχος ἐξ 27 φύλλων ὕψ. 0, 448 καὶ πλ. 0, 312, ἐμπεριέχον πίνακας εἰκόνων καὶ ἑρμηνείαν αὐτῶν, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «Δήλωσις τῶν ἐν ἑκάστῳ τῶν τεσσαράκοντα καὶ τριῶν καταλυμάτων τοῦ ἔμπροσθεν πίνακος διαπραχθέντων τε καὶ συμβάντων τοῖς Ἑβραίοις, ὅτε διὰ τοῦ προφήτου Μωυσέως ἐξ Αἰγύπτου ἐπορεύοντο εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, πλανώμενοι δι' ὀργὴν Κυρίου ἐν τῇ ἀβάτῳ ἐρήμῳ ἔτη τεσσαράκοντα· ὅρα καὶ τὸ ἐν τῇ ια' σελίδι διάγραμμα, ἤτοι πίνακα τῶν καταλυμάτων». Ἐγράφησαν δὲ ἐχαράχθησάν τε καὶ ἐχρωματίσθησαν ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος.

643. Ἕτερον μεῖζον ὕψ. 0, 525 καὶ πλ. 0, 382, ἐμπεριέχον εἰκονισμένας σκηνὰς ἐκ τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας Διαθήκης εἰλημμένας· ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς πλάσεως τοῦ γηίνου πλανήτου.

644. Ἀκολουθία τοῦ ἱεροῦ νιπτῆρος κατὰ τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις τάξιν, γραφεῖσα ἐν ἔτει 1855 διὰ χειρὸς Πορφυρίου ἱεροδιακόνου καὶ τυπωθεῖσα κατόπιν παρὰ τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου πρώην Ἱεροσολύμων κυρίου Νικοδήμου τοῦ Α'.

645. «Actes, attestats, passeports de la chancellerie du Consulat Impérial de Russie à Jérusalem». Κατάστιχον ἐπίσημον, οὗ ἐνέα φύλλα περιλαμβάνουσι ἰταλιστὶ γεγραμμένας πράξεις τῶν ἐτῶν 1843—1847.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ἑλληνικῶν κωδίκων τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης κατὰ τὸ 1817 ἔτος [1].

(Ἀνθίμου μοναχοῦ τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου στίχοι εἰς τὴν βιβλιοθήκην) [2].

Ψωμὶ ὁ πεινασμένος
βρύσιν ὁ διψασμένος
ζητῶν περιπατεῖ
καὶ δὲν ἀγανακτεῖ.
Ὕδωρ σὺ ζῶν γυρεύεις,
ἄρτον ζωῆς μαστεύεις·
ποῦ ἀεροβατεῖς
καὶ κέντρα σὺ λακτεῖς;
Μὴ ζήτει Κασταλίαν
τὴν μύθου βρύσιν θείαν
(ἐκλείπει γὰρ τανῦν),
μηδὲ τὴν ἀμβροσίαν
μακάρων πανδαισίαν,
λέξιν μόνον κενήν.
Ἰδοὺ ἡ Κασταλία,
ἐδῶ ἡ πανδαισία·
μὴ βραδύνῃς, ἐλθέ.
Ῥέει ἀνεξαντλήτως,
τρέφει ἀδιαλείπτως·
γεύθητι καὶ ἰδέ.
Γραφῶν αἱ ἀναγνώσεις
καὶ τοῦ Θεοῦ ἡ γνῶσις
σὲ ἀπαθανατοῦν.
Τὰ τούτων ἐναντία

[1] Ὁ κατάλογος οὗτος κεῖται ὑπ' ἀριθ. 505, τὴν δὲ περιγραφὴν αὐτοῦ ὅρα ἔμπροσθεν ἐν σελ. 457.—[2] Οἱ στίχοι οὗτοι ζῶντος τοῦ συγγραφέως κατεχωρίσθησαν τὸ πρῶτον ἐν τῷ ἑξῆς βιβλιαρίῳ· «Διατριβὴ περὶ τῶν ἀληθῶν αἰτίων τῆς κορυφώσεως τῶν χρεῶν τοῦ Κοινοῦ τοῦ παναγίου Τάφου, καὶ περὶ τῶν τρόπων τῆς γενομένης ἀναμορφώσεως ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Ἀθανασίου γ΄, σχεδιασθεῖσα ὑπὸ τοῦ λογιωτάτου κυρίου Γ. Κ[ωνσταντινίδου] ἐν ἔτει ͵αωλζ΄ κατὰ μῆνα ἰούνιον· δαπάνῃ δὲ τοῦ Παναγίου Τάφου ἐκδίδοται ἤδη πρῶτον εἰς φῶς ἐπὶ τὸ διανεμηθῆναι δωρεὰν εἰς τοὺς εὐλαβεστάτους ὁμογενεῖς. Ἐν τῇ τοῦ βασιλικοῦ πανεπιστημίου τυπογραφίᾳ, ἐν Μόσχᾳ 1837», σ. 31.

καὶ κόσμ' ἐπιθυμία
στὸν Ἅδην σὲ γκρεμοῦν.
Θεὸς καλὸν διδῴη,
κατ' ἄμφω εὖ βιῴη
Πολύκαρπος κλεινός,
πατὴρ καὶ πατριάρχης
καὶ θεῖος ποιμενάρχης
τῆς Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ὁ ἐπιτροπάρχης,
τὰ πάντα ἀριστάρχης,
Πέτρας ὁ Μισαήλ·
ὧν προσταγῇ τῇ θείᾳ
ἄκρᾳ φιλολογίᾳ
εἰργάσθη τὸ καλὸν
μετὰ κόπου τοῦ πολλοῦ
τοῦ καμαράση ἀρχηγοῦ
Παρθενίου Θετταλοῦ.

͵αωιζ' νοεμβρίου α'.

Εἴδησις καὶ διασάφησις περὶ τοῦ καταλόγου.

Ἰστέον ὅτι ἐν τῇ ἐνδοτέρᾳ βιβλιοθήκῃ κεῖνται τὰ βιβλία καὶ τὰ ἀρμάρια κατ' ἀλφάβητον, καθὼς εἶναι κατεστρωμένα καὶ εἰς τὸν παρόντα κατάλογον, ἐν τῇ ἀρχῇ· μετὰ δὲ τὸ τέλος αὐτῶν ἕπονται τὰ χειρόγραφα, τὰ ὁποῖα ἐμπεριέχονται ὅλα εἰς πέντε ἀρμάρια τῆς ἔνδον βιβλιοθήκης κατὰ τάξιν καὶ ἀλφάβητον· εἶτα ἐξακολουθοῦσι τὰ μεμβράϊνα, καὶ αὐτὰ κατὰ τάξιν, ὡς ἐν τῷ καταλόγῳ· ἐμπεριέχονται δὲ εἰς δύο ἀρμάρια τῆς ἔνδον βιβλιοθήκης. Μετὰ δὲ τὸν κατάλογον αὐτῶν ὁ τέταρτος τὸν ἀριθμὸν κατάλογος εἶναι τῆς ἔξω βιβλιοθήκης, καὶ αὐτὸς κατὰ τάξιν καὶ κατ' ἀλφάβητον καὶ κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῶν ἐπιγραφάς· ὁ δὲ πέμπτος κατάλογος εἶναι τῶν λατινοϊταλικῶν βιβλίων, τὰ ὁποῖα φύρδην καὶ ἀναμὶξ κεῖνται, ὡς μὴ ἐγχωροῦντος τοῦ τόπου, ἀλλ' οὐδὲ τοῦ καιροῦ ἐνδιδόντος ὅπως καταστρώσω καὶ αὐτὸν ὡς καὶ τὰ ἄλλα.

ΧΑΡΤΙΝΑ.

1. Αἰκατερίνης τῆς ἁγίας μαρτύριον (τανῦν ἀριθ. 205).
2. Ἀλεξάνδρου εἰς τὸ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τοῦ Ἀριστοτέλους 3 (ἀριθ. 83, 119, 158).
3. Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐξ ἀπορρήτων εἰς τὸ περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως καὶ περὶ οὐρανοῦ ὑπόμνημα.
4. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.
5. Ἀνθρώπου φύσεως πέρι.

6. Ἀπομνημονεύματα Σιλβέστρου Συροπούλου τῶν συμβάντων καὶ προγεγονότων ἐπὶ τῇ μελετηθείσῃ συνόδῳ τῇ ἐν Φλωρεντίᾳ (ἀριθ. 154).

7. Ἀποφθεγματάριον καὶ παροιμίαι ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐξωτερικῶν σοφῶν (ἀριθ. 273).

8. Ἀντιόχου κατὰ παθῶν καὶ περὶ ἀρετῶν καὶ περὶ πίστεως (ἀριθ. 338).

9. Βασιλείου τοῦ μεγάλου εἰς τὴν ἑξαήμερον καὶ τοῦ Κορυδαλλέως ὁμοῦ ἐπιστολάριον (ἀριθ. 416).

10. Βίος τοῦ ἁγίου Σάββα (ἐλλείπει).

11. Βίος Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου καὶ τῆς ὁσίας Εὐπραξίας καὶ τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος, καὶ περὶ ἐξομολογήσεως (ἀριθ. 459).

12. Βίος τῆς ὁσίας νέας Παρασκευῆς (ἀριθ. 161).

13. Βίος τοῦ ὁσίου Βαρλαὰμ καὶ Σεραπίωνος καὶ Ἰωάσαφ ὁμοῦ, καὶ εἰς τὸν ἀκάθιστον (ἀριθ. 178).

14. Βίος Θεοδώρας μοναχῆς καὶ τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος καὶ τῶν δύο αὐτοῦ υἱῶν (ἀριθ. 97).

15. Βίος τοῦ ἁγίου Κλήμεντος Ῥώμης καί τινες ἐρωταποκρίσεις ἐκκλησιαστικαὶ (ἀριθ. 204).

16. Βίοι ἁγίων, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Προδρόμου (ἀριθ. 206).

17. Γενναδίου Σχολαρίου διάφορα ὠφέλιμα καὶ περὶ θανασίμων ἁμαρτημάτων καὶ περὶ σφαιρῶν (ἀριθ. 384).

18. Γαβριὴλ Φιλαδελφείας κατὰ Λατίνων (ἀριθ. 440).

19. Γεωργίου Παχυμέρη εἰς τὴν ἀριστοτέλειον φιλοσοφίαν. (ἀριθ. 479).

20. Γεωργίου Κορεσσίου περὶ προορισμοῦ (ἀριθ. 130).

21. Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὐαγγελικῶν ῥητῶν ἑρμηνεία (ἀριθ. 447).

22. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος (ἀριθ. 448).

23. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως (ἀριθ. 103).

24. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Ἰὼβ εἰς τὴν Γένεσιν καὶ ἕτερα (ἀριθ. 449).

25. Τοῦ αὐτοῦ θεολογικὸν περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος, περὶ τῆς ἐνσάρκου θείας οἰκονομίας, περὶ τῶν θείων μυστηρίων, καὶ περὶ τῆς κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου 6 (ἀριθ. 126, 127, 128, 129. 143, 445, 446).

26. Γραμματικὴ ὁμοῦ καὶ θεματογραφία.

27. Γραμματικὴ ἀνώνυμος.

28. Γραμματικῆς θεωρίας περίεργα (ἀριθ. 419).

29. Γραμματικὴ καὶ λογικὴ Γεωργίου Χοιροβοσκοῦ (ἀριθ. 210).

30. Γραμματικῆς ἐγχειρίδια 3.

31. Γρηγεντίου μετὰ τοῦ Ἐρβὰν διάλεξις καὶ ἀκολουθία (ἀριθ. 467).

32. Γεωργίου Τραπεζουντίου εἰς τοὺς τόπους τοῦ Ἀριστοτέλους (ἀριθ. 417).

33. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἔπη μετὰ σχολίων (ἀριθ. 441).

34. Διάλογος ψυχῆς καὶ σώματος, ἔτι περὶ θεολογίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου γεννήσεως Σπληνίου φιλοσόφου καὶ ἐπιστολῶν τύποι καὶ ζητήματα ἐκκλησιαστικὰ καὶ διήγησις τῶν θαυμάτων τοῦ Ἀρχαγγέλου (ἀριθ. 281).

35. Διαταγαὶ τῶν ἀποστόλων μετὰ σχολίων. (Τανῦν ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ βιβλιοθήκῃ Πετρουπόλεως ὑπ' ἀριθ. CCXLI· ἠγοράσθη δὲ ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ ἐπισκόπου Πορφυρίου Οὐσπένσκη) [1].

36. Διηγήσεις ψυχωφελεῖς καὶ ἁγίων μαρτύρια.

37. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου περὶ ἱεραρχίας (ἀριθ. 414).

38. Δοσιθέου πατριάρχου κατὰ Σιναϊτῶν (ἀριθ. 141).

39. Εἰκόνων πέρι τῶν τριῶν τοῦ Λουκᾶ (ἀριθ. 328).

40. Ἐπιστολαὶ διάφοροι (ἀριθ. 424).

41. Ἐγχειρίδιον κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα (ἀριθ. 223).

42. Ἐκλογαὶ ἐκ τοῦ χρονικοῦ Μιχαὴλ τοῦ Γλυκᾶ καὶ ἱερογλυφικὰ καὶ λόγοι Μακαρίου Αἰγυπτίου (ἀριθ. 365).

[1] Отчетъ Императорской Публичной Библіотеки за 1887 годъ, с. 94.—В. К. Ернштедтъ, Списокъ датированныхъ греческихъ рукописей Порфиріевскаго собранія, с. 6—7.

43. Ἐκλογαὶ περιόδων καὶ περικοπῶν ἐκ διαφόρων λόγων καὶ διάφοροι ὑποθέσεις (ἀριθ. 377).

44. Ἐκλογαὶ περιόδων προσαρμοζομένων εἰς διαφόρους ὑποθέσεις (ἀριθ. 98).

45. Ἐπιστολάριον Μελετίου τοῦ Πηγᾶ (ἀριθ. 524).

46. Ἐρωταποκρίσεις ἐκκλησιαστικαὶ (ἀριθ. 226).

47. Ἡσαΐου τοῦ προφήτου τῶν προφητῶν ὑπόμνημα (ἀριθ. 155).

48. Ἡσαΐου τοῦ ἀββᾶ καὶ ἀναχωρητοῦ λόγοι (ἀριθ. 109).

49. Ἡσιόδου μέλη μετὰ σημειώσεων τοῦ Ψελλοῦ (ἐλλείπει).

50. Θαύματα τῶν Ἀρχαγγέλων (ἀριθ. 371).

51. Θεματογραφία πολλῶν διδασκάλων 2.

52. Θεολογικὸν ἀνώνυμον 2 (ἀριθ. 366 καὶ?).

53. Θρηνητικοὶ λόγοι Συμεὼν μοναχοῦ κατὰ τῶν παθῶν ὡραιότατοι (ἀρθ. 303).

54. Θεοφίλου Κορυδαλλέως εἰς τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ εἰς πᾶσαν τὴν φιλοσοφίαν 2 (ἀριθ. 118, 164).

55. Θωμᾶ τοῦ Ἀκουΐνου 3 (ἀριθ. 145, 156, 157).

56. Ἰατροσόφιον καὶ ἄλλα περίεργα (ἀριθ. 148).

57. Ἱστορίαι αἱ μνημονευθεῖσαι ἔν τισι λόγοις Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ ἄλλα ἀξιοπερίεργα σημειώματα (ἀριθ. 405).

58. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος λόγοι ἐσχολιασμένοι καὶ ἐν τῷ τέλει λεξικὸν αὐτοῦ (ἀριθ. 140).

59. Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος καὶ ἄλλων ὁσίων βίος.

60. Ἰωάννου Ζωναρᾶ σχόλια τῶν ὀκτωήχου κανόνων.

61. Ἰωάννου τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ καὶ Γρηγεντίου διάλεξις καὶ Λέοντος τοῦ σοφοῦ περὶ ἀρετῶν (ἀριθ. 63).

62. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἡ περίοδος καὶ εἰς τὸ Ἆσμα τῶν Ἀσμάτων ἑρμηνεία τοῦ Ψελλοῦ (ἀριθ. 442).

63. Ἰωάννου τοῦ Ξιφιλίνου κυριακοδρόμιον ἐλλη: 2 (ἀριθ. 132, 147).

64. Κανόνες ἀποστολικοὶ καὶ συνοδικοί· ἐξηγήσεις τοῦ Βαλσαμῶνος 2.

65. Κανόνες τῶν ἱερῶν σύνοψις παρὰ Βλάσταρι Ματθαίου (ἀριθ. 162).

66. Κανόνος τοῦ μεγάλου τοῦ ἐν τῷ τριῳδίῳ σχόλια (ἀριθ. 225).

67. Κυριακοδρόμιον ἑλληνιστί.

68. Κορυδαλλέως εἰς τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους (116).

69. Λαυσαϊκὸν πατερικὸν (ἀριθ. 112).

70. Λειτουργίαι 6 (ἀριθ. 74, 99, 122, 169, 172, 173).

71. Λεξικὸν κέρας Ἀμαλθείας (ἀριθ. 131).

72. Λογικὴ καὶ ῥητορικὴ Ἀναστασίου Παπᾶ Βασιλοπούλου (ἀριθ. 408).

73. Λογικὴ καὶ κανόνες ἀποστολικοὶ καὶ συνοδικοὶ καὶ θεολογικὸν (ἀριθ. 191).

74. Λόγοι χειρόγραφοι διάφοροι 16 (ἀριθ. 64, 80, 98, 241, 242, 251, 376, 392, 418, 426 καὶ ?).

75. Λόγοι πανηγυρικοὶ διαφόρων ἁγίων πατέρων ἀπὸ σεπτεμβρίου ἀρχομένου ἕως τέλους αὐγούστου εἰς τόμους τρεῖς (ἀριθ. 133, 134, 135, 136).

76. Λύσεις ἀποριῶν καὶ ζητήματα ἐκκλησιαστικὰ διὰ στίχων (ἀριθ. 209).

77. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου λόγοι (ἀριθ. 250).

78. Μαξίμου Μαργουνίου περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος (ἀριθ. 216).

79. Μαξίμου τοῦ ἁγίου πρὸς Ἐλπίδιον περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας, καὶ Μάρκου περὶ νόμου πνευματικοῦ καὶ συμβουλία νοός, καὶ περὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος καὶ ἀντίρρησις πρός τινα σχολαστικόν, καὶ Διαδόχου τοῦ ἁγίου ἀσκητικὰ (ἀριθ. 181).

80. Μετεωρολογία περὶ τῶν Ἀριστοτέλους (ἀριθ. 212).

81. Μῦθοι διάφοροι 2.

82. Νομοκάνονα 5.

83. Νομοκάνονον μετὰ καὶ ἄλλων χρειωδῶν ἀποφθεγμάτων, καὶ ἐγκώμιον εἰς Στέφανον τὸν πρωτομάρτυρα, καὶ τοῦ Σγουροπούλου πρὸς τὸν Κομνηνὸν Ἀλέξιον, καὶ κατὰ τῶν Ἰουδαίων (ἀριθ. 270).

84. Νομοκάνονον, ἐν ᾧ καὶ τύποι τῶν ἐκκλησιαστικῶν γραμμάτων παρὰ τῶν ἀρχιερέων διδομένων.

85. Νείλου Θεσσαλονίκης κατὰ τοῦ καθαρτηρίου τῶν Λατίνων πυρὸς ἢ πουργατουρίου (ἀριθ. 386).

86. Παχωμίου μοναχοῦ λόγος δογματικὸς καὶ εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ κατὰ αἱρέσεων (ἀριθ. 344).

87. Πατέρων ἁγίων ἀποφθέγματα περὶ ἀρετῆς (ἀριθ. 113).

88. Πρακτικὰ τῆς κατὰ Νίκαιαν οἰκουμενικῆς ἁγίας συνόδου καὶ τοῦ Βρυεννίου λόγοι καὶ κατὰ Λατίνων καὶ ἄλλα ὠφέλιμα (ἀριθ. 111).

89. Πρακτικὰ τῆς δ' καὶ ε' ἁγίας συνόδου καὶ σχόλια εἰς τὸν Κλίμακα καὶ εἰς τὸν Ἐκκλησιαστὴν (ἀριθ. 138).

90. Περὶ πραγματείας οὐρανοῦ ὑπόμνημα (ἀριθ. 406).

91. Παρακλητικοὶ κανόνες εἰς τὸ δεκαπενταύγουστον ὅλον περὶ τῆς μεταστάσεως τῆς Κυρίας μας (ἀριθ. 194).

92. Ῥητορικὴ τοῦ Κορυδαλλέως, Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαυροκορδάτου, ῥητορικαὶ τοῦ Βλάχου τοῦ Μακαρίου καὶ ἄλλων πολλῶν διδασκάλων, ἔτι καὶ εἰς ἁπλῆν φράσιν 8 (ἀριθ. 104, 115, 159, 288, 422, 423, 451).

93. Σημειώματα διαφόρων περίεργα.

94. Συμεὼν μοναχοῦ λόγοι κατὰ τῶν παθῶν κατανυκτικοὶ καὶ θρηνητικοὶ (ἀριθ. 123).

95. Σχόλια εἰς τοὺς λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (151).

96. Σχόλια εἰς τοὺς κανόνας τῆς ὀκτωήχου καὶ λογικὴ καὶ περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως (117).

97. Σχόλια τοῦ μεγάλου κανόνος τοῦ τριῳδίου καὶ σημειώματα ἄλλα χρειωδέστατα (225?).

98. Σχόλια εἰς τοὺς ᾀσματικοὺς κανόνας τοῦ πτωχοῦ Προδρόμου (ἀριθ. 213.)

99. Φιλοθέου μοναχοῦ λόγοι ἀσκητικοὶ καὶ Ἀναστασίου Σιναΐτου περὶ τῶν ἁγίων τεσσαρακοστῶν, καὶ Νικολάου Κωνσταντινουπόλεως ὁμοίως περὶ τῶν ἁγίων τεσσαρακοστῶν καὶ περὶ ἀρετῆς καὶ κατὰ παθῶν (ἀριθ. 171).

100. Φρασάριον (ἀριθ. 435? 439?).

101. Φυσικὴ Ἰωάννου Βουχερὲρ (ἀριθ. 165).

102. Φωνὰς εἰς τὰς πέντε τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ διαιρέσεις τῶν διαλεκτικῶν τοῦ Βοητίου, καὶ λογικὴ Γεωργίου Παχυμέρη (479).

103. Χρησμοὶ διάφοροι 3 (ἀριθ. 121, 153, 160).

104. Χρονολογικὸν διὰ στίχων καὶ ἄλλα ἀξιοθεώρητα (ἀριθ. 65).

105. Χρονογραφικὸν ἐν συνόψει Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως καὶ σύναξις διαταγῶν καὶ κανόνων τῶν ἀποστόλων καὶ συνοδικῶν καὶ τῶν Ἰουστινιανοῦ βασιλέως καὶ τοῦ Ἐπιφανίου Κύπρου κατὰ αἱρέσεων.

106. Χρυσόβουλλα βασιλέων καὶ πατριαρχῶν μετὰ ἄλλων σχεδίων καὶ σημειωμάτων χρησίμων τε καὶ περιέργων (ἀριθ. 276).

107. Ψαλτήριον μετὰ τῶν σχολίων Εὐθυμίου τοῦ Ζυγαβηνοῦ (ἀριθ. 78).

108. Ψαλτήρια μετὰ ὑποσημειώσεων 6.

109. Ψαλτηρίου ἐκλογὴ Γενναδίου πατριάρχου (ἀριθ. 409).

110. Ψελλοῦ τοῦ κυροῦ Μιχαὴλ λόγος πρὸς τὴν αὐτοῦ μητέρα καὶ περὶ θεολογικοῦ χαρακτῆρος καὶ ὅτι οὐχ ὅρον ἔχει ἡ τοῦ ἀνθρώπου ζωή· ἔτι καὶ Θεοφυλάκτου Σιμοκάτου περὶ διαφόρων φυσικῶν προβλημάτων, περὶ θεολογικοῦ, περὶ ψυχῆς, περὶ ὁμοουσίου, περὶ τῆς ἁγίας τριάδος καὶ περὶ ἀστρονομίας, καὶ Μαξίμου λόγος εἰς τὸ «Πάτερ ἡμῶν», καὶ Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας πολλὰ ὠφέλιμα, καὶ Λέοντος βασιλέως ὑποτύπωσις, καὶ Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισιέως ἰατρικῶν καὶ φυσικῶν ἐκλογαὶ ἐκ τοῦ Ἀριστοτέλους, καὶ σχόλια εἰς τὸ περὶ ζῴων Ἀριστοτέλους· Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου ποίημα εἰς ἅπασαν τὴν θεογονίαν καὶ κατάλογος τῶν ἐπὶ Τρωάδος Ἑλλήνων καὶ Φωτίου κατὰ Λατίνων, Ἰωάννου τοῦ Φουρνᾶ πρὸς αὐτὸν ἀντίρρησις, ῥητορικαὶ μελέται καὶ ἠθοποιίαι. Καὶ ἄλλα πάνυ πλεῖστα ὠφέλιμα καὶ περίεργα ἐν αὐτῷ περιέχονται. (Τὸ τεῦχος τοῦτο διῃρέθη εἰς δύο· ὅρα ἀριθ. 106 καὶ 108).

111. Ψελλοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπόμνημα εἰς τὸ ὄργανον τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως 2 (ἀριθ. 150, 163).

ΜΕΜΒΡΑΝΙΝΑ.

1. Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου ἐρωταποκρίσεις καὶ ἄλλων πατέρων λόγοι (ἀριθ. 34).

2. Γρηγορίου πάπα Ῥώμης διάλογος (ἀριθ. 35).

3. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου λόγοι μετὰ σχολίων (ἀριθ. 44).

4. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου λόγοι (ἀριθ. 10).

5. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου λόγοι μετὰ ἱερῶν εἰκόνων καὶ ἱστοριῶν ἐν τῷ τέλει (ἀριθ. 14).

6. Γρηγορίου καὶ Ἰωάννου ὁμοῦ τοῦ Χρυσοστόμου λόγοι (ἀριθ. 29).

7. Γραφὴ θεία καὶ παλαιὰ (ἀριθ. 2).

8. Δωροθέου τοῦ ἀββᾶ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας ὁμοῦ καὶ τοῦ ἱεροῦ Μαξίμου καὶ ἑκατοντάδες (ἀριθ. 32).

9. Θεοφυλάκτου ἑρμηνεία εἰς τὰς πράξεις εἰς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ ἀποστόλου Παύλου καὶ εἰς τὰς καθολικὰς καὶ ἀποκάλυψιν (ἀριθ. 38).

10. Ἰωάννης τῆς Κλίμακος ἐσχολιασμένος, ὁμοῦ καὶ βίος καὶ θαύματα τῶν ἁγίων Ἀναργύρων 2 (ἀριθ. 21 καὶ 26).

11. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον καὶ Ἰωάννην εὐαγγέλιον ὑπόμνημα (ἀριθ. 4 καὶ 16).

12. Ἰώβ· σειρὰ τῶν θείων ὑπομνηματιστῶν μετὰ ἱερῶν εἰκόνων κατὰ νόημα θαυμάσιον (ἀριθ. 5).

13. Εὐαγγέλια τὰ μὲν μετὰ σχολίων, τὰ δὲ μετὰ ἱερῶν εἰκόνων 10 (ἀριθ. 28, 31, 37, 41, 47, 48, 49, 56, 59, 60).

14. Ἐκλογαὶ τῶν θείων ῥητῶν κατὰ ἀλφάβητον μέχρι τοῦ Ε, προσαρμοζόμενα εἰς διαφόρους ὑποθέσεις (ἀριθ. 15).

15. Μαξίμου τοῦ ἁγίου πρὸς Θαλάσσιον περὶ διαφόρων ἀποριῶν τῆς θείας Γραφῆς ἐξηγήσεις (ἀριθ. 19).

16. Νομικὰ τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν συνόδων, καὶ διάταξις τῶν τεσσάρων πατριαρχικῶν θρόνων καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῖς μητροπολιτῶν (ἀριθ. 39).

17. Ὅροι διάφοροι τῆς ἁγίας ἐκκλησίας καὶ ἐρωταποκρίσεις

*

τῶν μεγάλων διδασκάλων καὶ Φλαβιανοῦ περὶ τῆς ἐνσάρκου θείας οἰκονομίας (ἀριθ. 57).

18. Ῥητορικὰ προγυμνάσματα καὶ ἐγκώμια τεχνικώτατα εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον, Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν, Κωνσταντῖνον τὸν ἰσαπόστολον καὶ ἄλλους ἁγίους παρὰ τοῦ Ἀκροπολίτου Γεωργίου (ἀριθ. 40).

19. Σειρὰ ὑπομνηματιστῶν εἰς τὴν Γένεσιν (ἀριθ. 3).

20. Σειρὰ ὑπομνηματιστῶν εἰς τὸν Ἰώβ.

21. Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ ὑπομνήματα τῶν ἐν ὅλῳ τῷ χρόνῳ ἁγίων ἑορτασίμων τε καὶ μὴ ἑορτασίμων.

22. Ψαλτήρια μετὰ ἱερῶν εἰκόνων 2.

23. Ψαλτηρίου σειρὰ ὑπομνηματιστῶν (ἀριθ. 45).

Ὑπῆρχον ἔτι τὰ ἑξῆς δύο τεύχη, ἅτινα ὁ δοὺξ de la Trémoille ἀγοράσας ἐν Ἱεροσολύμοις τῷ 1881 προσήνεγκε δῶρον εἰς τὴν ἐν Παρισίοις ἐθνικὴν βιβλιοθήκην (H. Omont, Inventaire sommaire des manuscrits grecs du supplement grec de la bibliothèque Nationale. Paris, 1883, σ. XIII, 96).

Ἀριθ. 911. Evangelium S. Lucae, gr.-arab. — Copié en 1043 par Euphemius clericus et lector. Parch. (S. Sépulcre)[1].

Ἀριθ. 913. S. Nazianzeni orationes duae in S. Pascha (1);—in novam dominicam (31 v⁰);—in Pentecostem (40 v⁰);—in Macchabaeos (54);—in Cyprianum (66 v⁰);—in Iulianum exacquatorem (81);—in sanctam Christi nativitatem (92 v⁰);—in laudem Basilii magni (105);—in sacra lumina (171 v⁰);—in sanctum baptisma (186);—in Gregorium Basilii magni fratrem (227 v⁰); — in laudem Athanasii (234); — de pauperam amore (260 v⁰); — valedictoria coram CL episcopis (292); — in patrem tarentem propter plagam grandinis (313);—XII s. Parchemin (S. Sépulcre).

[1] Δύο φύλλα τοῦ αὐτοῦ κώδικος προαποσπάσας Πορφύριος ὁ Οὐσπένσκης προσήνεγκε τῇ ἐν Πετρουπόλει αὐτοκρατ. βιβλιοθήκῃ, ἔνθα καὶ φυλάττονται νῦν ὑπ' ἀριθ. CCXC.

ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΙΣ

τῶν παλαιῶν ἀριθμῶν πρὸς τοὺς νέους [1].

Παλαιὸς ἀριθ.	Νέος ἀριθ.	Παλαιὸς ἀριθ.	Νέος ἀριθ.	Παλαιὸς ἀριθ.	Νέος ἀριθ.	Παλαιὸς ἀριθ.	Νέος ἀριθ.
1	2	26	40	50	28	87	113
2	5	27	39	51	31	88	135
3	3	28	43	52	41	89	136
4	15	29	52	53	37	90	133
6	10	30	59	54	46	91	134
7	4	31	58	55	47	92	147
8	44	32	14	56	24	93	132
9	11	33	61	57	27	94	62
10	22	34	42	58	139	95	192
11	8	35	48	59	13	97	126
12	7	36	49	60	36	98	127
13	9	37	56	61	177	99	129
14	1	38	51?	71	381	100	143
15	6	39	60	72	147?	101	103
16	18	40	57	74	29	102	130
17	17	41	53	75	30	103	128
18	21	42	410	76	23	104	121
19	26	43	45	77	12	105	160
20	19	44	50	78	137	106	170
21	20	45	55	82	108	107	153
22	34	46	78	83	100	108	120
23	32	47	16	84	151	109	119
24	35	48	25	85	114	110	158
25	38	49	33	86	109	111	163

[1] Σημειοῦνται ὧδε οἱ μέχρις ἔτους 1887 διασωθέντες παλαιοὶ ἀριθμοὶ οἱ ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Κυρίλλου τοῦ Ἀθανασιάδου προσκολληθέντες ἐπὶ τῆς ῥάχεως τῶν κωδίκων ἐν ἔτει 1865. Ἐξ ὧν τινὲς μὲν οὐδόλως διεκρίνοντο, προστριβῇ ἢ ἄλλῃ τινὶ αἰτίᾳ παντελῶς φθαρέντες· τινὲς δὲ μόλις ἐφαίνοντο, ἄλλοι δὲ πάλιν ἄλλοις συμπαρίσταντο ἀριθμοῖς, ὕστερον ἀτάκτως καὶ ἀνεξελέγκτως δι' ἄλλης προσεπικολληθεῖσι χειρός.

Παλαιὸς ἀριθ.	Νέος ἀριθ.	Παλαιὸς ἀριθ.	Νέος ἀριθ.	Παλαιὸς ἀριθ.	Νέος ἀριθ.	Παλαιὸς ἀριθ.	Νέος ἀριθ.
112	150	158	162	206	467	253	328
113	164	159	166	207	515	254	64
114	116	160	168	208	302	255	397
115	118	161	167	209	463	256	383
116	104	162	479	210	292	257	181
117	152	163	582	211	367	258	276
118	115	164	420	212	304	259	457
119	142	165	368	213	364	260	247
120	374	166	444	214	365	261	282
121	422	168	222	215	244	263	79
122	423	169	69	216	82	264	241
123	350	170	462	217	267	266	486
124	94	171	225	218	246	267	472
125	357	172	378	219	265	268	298
126	288	174	174	220	266	269	300
127	447	175	85	221	83	270	299
128	427	176	411	222	371	271	261
129	484	177	272	223	377	272	480
130	446	178	67	224	405	273	485
131	449	179	221	225	252	274	474
132	445	180	473	226	98	275	99
133	450	181	231	227	218	276	74
134	448	182	235	228	80	277	337
135	105	183	234	229	268	278	481
136	102	184	237	230	263	279	179
138	451	185	370	231	66	282	339
139	406	186	275	233	264	283	460
140	417	187	183	234	348	284	458
141	407	188	358	235	253	285	438
142	232	189	409	236	426	286	260
143	403	190	352	237	250	288	184
144	353	191	188	238	482	289	196
145	191	192	248	239	251	290	393
146	408	193	373	240	392	291	433
147	96	194	81	241	404	292	210
148	171	196	239	242	97	293	195
149	180	197	212	243	376	294	389
150	175	198	240	244	303	295	211
151	84	199	470	246	254	296	201
152	155	200	220	247	255	297	229
153	117	201	436	248	213	298	200
154	122	202	215	249	226	299	197
155	145	203	216	250	332	301	340
156	156	204	413	251	252	302	199
157	157	205	214	252	242	306	416

Παλαιὸς ἀριθ.	Νέος ἀριθ.	Παλαιὸς ἀριθ.	Νέος ἀριθ.	Παλαιὸς ἀριθ.	Νέος ἀριθ.	Παλαιὸς ἀριθ.	Νέος ἀριθ.
307	487	332	206	358	77	389	394
308	424	333	204	359	93	390	335
309	63	335	390	361	144	391	182?
310	359	336	361	362	159	392	301
311	366	337	205	363	107	393	455
312	223	338	202	365	124	394	372
313	386	339	73	366	311	395	456
314	227	340	89	367	185	396	283
315	442	341	349	368	293	397	284
316	178	342	341	369	292	398	464
317	193	343	391	371	189	399	469
318	384	344	415	372	273	400	452
319	190	345	428	373	207	401	453
320	362	346	224	375	412	402	454
321	194	347	344	377	233	403	249
322	165	348	281	378	262	404	306
323	112	349	219	379	461	405	439
324	111	350	356	380	418	406	421
325	138	351	90	381	71	407	468
326	131	352	351	382	72	408	330
327	110	353	343	383	291?	409	257
328	123	354	278	384	286	410	342
329	140	355	228	385	256	411	280
330	161	356	217	386	287	412	471
331	154	357	187	387	290		

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙΣ.

Σελὶς	Στίχ.		Γράφε.
2	22	Catologue	Catalogue
8	12	τὴν δὲ ἀπογραφὴν	τὸ δὲ ἀπόγραφον
8	20	Θεοδοτίονα	Θεοδοτίωνα
10	4	ἡ ἀπογραφὴ	τὸ ἀπόγραφον
14	6	ἀναπληρωτικὰ	ἀναπληρωματικὰ
14	20	ἐρυθροῦν	ἐρυθρὸν
15	19	»	ἐρυθρὸν
30	24	»	ἐρυθρὸν
33	18	»	ἐρυθρὸν
48	9	»	ἐρυθρὸν
15	8	Ὁ Ἀγκύρας?	Ὁ Ἀγκύρας (Μακάριος?).
17	21	τεχραχῆ	τετραχῆ
19	14	ὅπέρ ἐστι	ὅπερ ἐστὶ
28	1	Κείμενον ἀνέκδοτον καὶ τέως ἀγνοούμενον	Acta Sanctorum τ. III Ἰουνίου, σ. 167—171.
29	2	Νιμομηδείας	Νικομηδείας
32	26	Migne τ. 85	Migne τ. 31
34	2	Migne τ. 87 pars 3, σ. 3677.	Analecta Bollandiana τ. I, σ. 586.
61	17	τὴν πρῶραν	τὸ ἔμβολον
62	5	Migne τ. 38,	Migne τ. 36, σ. 1057,
78	5	triumphi κτλ.	triumphi κτλ., σ. 258.
94	28	Τοῦ αὐτοῦ	«Τοῦ αὐτοῦ
95	21	σ. II	τ. II
98	28	κεφαλαώδη	κεφαλαιώδη
161	22	ὁμεῖς	ὑμεῖς
177	16	κώδικας 106 καὶ 107	κώδικας 107 καὶ 108
179	25	ἔδοσιν	ἔκδοσιν
201	9	ὑπερμεσούσης	μεσούσης
209	14	1613	1615
214	12	(σελ. 1722)	(σεπτ. 1722)
224	17	1592	1582
230	23	1580	1582

Σελίς	Στίχ.		Γράφε.
244	18	Παλαιλογίνα	Παλαιολογίνα
254	18	1688	1678
257	25	ἐν τῷ II	ἐν τῷ I
289	5	1507	1509
309	23	('Αντώνιον Βυζάντιον)	('Αντώνιον Βυζάντιον?)
309	25	Ἦν δὲ τέως ἐπίτροπος τοῦ 'Αλεξανδρείας ἐν Κ/πόλει	(ἐξαλειπτέον).
351	7	Γαβριὴλ δ'	Γαβριὴλ γ'
351	8	1774	1704
361	11	'Αριστείδου Κ. Κυπριανοῦ	ὑπὸ Α. Κ. Κ.
366	23	Τοῦ διδασκάλου	«Τοῦ διδασκάλου
378	16	'Αντωνίου	'Αντιόχου
379	2	1692	1792
382	10	1784	1788
385	20	1783	1782—1783
406	18	Γρηγόριος λαμπαδάριος	(ἐξαλειπτέον)
428	18	τῆς ΙΕ' ἑκατ.	τῆς ΙΖ' ἑκατ.
443	3	1730	1703
445	21	Γαβριὴλ β'	Γαβριὴλ γ' [1].
448	6	» »	Γαβριὴλ γ' [1].
453	23	δεκαετηρίδος	δεκαετηρίδας
454	31	στηχαρίου	στιχηραρίου
483	22	ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ ἑκατ.	ὑπερμεσούσης τῆς τρίτης δεκάδος τοῦ ΙΗ' αἰῶνος
489	10	**634**	**635**

Σελίδι 1, στίχῳ 17, ὑπάρχει ἀριθμὸς ὑποσημειώσεως, ἣν ὁ τυποθέτης εἰς τὴν 2 σελίδα μετέθηκεν. — Σελ. 4, στίχ. 6: ἡ αὐτόθι ὑποσχεθεῖσα ἀντιβολὴ περιελήφθη νῦν ἐν τῷ κατ' ἰδίαν ἐκτυπουμένῳ βιβλίῳ διαφόρων συγγραμμάτων τοῦ πατριάρχου Φωτίου, ἐν οἷς καὶ ὁ προκείμενος λόγος μετετυπώθη.—Αὐτόθι ἀριθ. 11, τὸ κείμενον τοῦ μαρτυρίου τῆς ἁγίας Περπετούας ἐξεδόθη νῦν: The acts of the martyrdom of Perpetua and Felicitas; the original greek text now first edited from a MS in the library of the convent of the Holy Sepulchre at Jerusalem by I. Rendel-Harris and Seth K. Gifford. Cambridge, 1890, εἰς 8ον. —

[1] Ομοίως ἐν ὑποσημειώσει τῆς σελίδος 214.

Σελ. 19, ἀριθ. 5 τοῦ 6 κώδικος· τὸ τεμάχιον τοῦτο ἀνήκει εἰς βίον τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.'— Σελ. 25 ἀριθ. 60: ἡ τῶν ὑπολοίπων τοῦ προφήτου Ἱερεμίου ἔκδοσις: The rest of the words of Baruch; a christian apocalypse of the year 136 a. D. The text revised with an introductiou by J. Rendel-Harris. Cambridge, 1889, εἰς 8ον. Ἄλλο ἀντίγραφον, οὗ ἡ ἀρχὴ «Ἐγένετο ἡνίκα», κεῖται ἐν κώδικι τῆς ἐν Ἄθωνι μεγάλης Λαύρας. Νικοδήμου Συναξαριστ. τ. II, σ. 12 ἐν ὑποσημειώσει.—Σελ. 27, ἀριθ. 75: περὶ τοῦ ὁσίου Παχωμίου ὅρα τὴν μονογραφίαν E. Amélineau, Étude historique sur St Pachôme et le cénobitisme primitif dans la Haute Égypte, d'après les monuments coptes. (Bulletin de l'Institut Égyptien, année 1886. Le Caire 1887, σ. 306—399).—Σελ. 40, ἀριθ. 4: ἡ περὶ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ διήγησις ἐξεδόθη ὑπὸ Max Bonnet ἐν Analect. Bolland., 1889, τ. VIII, σ. 308 κέ.—Σελ. 53, ἀριθ. 8: ἓν φύλλον τοῦ σημειουμένου ἐνταῦθα λόγου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εὕρηται νῦν ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ βιβλιοθήκῃ Πετρουπόλεως ὑπ' ἀριθ. CCCXXXIV· ἀπεσπάσθη δὲ ὑπὸ τοῦ Πορφυρίου Οὐσπένσκη ἐκ τοῦ ὡραίου 14ου ἱεροσολ. κώδικος καὶ ἐμπεριέχει τέσσαρας εἰκόνας, ἤτοι α') τὴν ἐμφάνειαν τοῦ ἀγγέλου εἰς Ἰωσὴφ τὸν μνήστορα, πρὸς ὃν λέγει τὸ «ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον» κτλ., β') τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ μετὰ τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ βρέφους, καὶ γ' καὶ δ') φόνους παιδίων ἐν Βηθλεὲμ ὑπὸ Ἡρώδου. Отчетъ Имп. публ. библіотеки за 1883 годъ, σ. 132, ἀριθ. 77. — Σελ. 92, στίχ. 17: ἡ λέξις «δύο» ἡ μετ' ἐρωτηματικοῦ σημειωθεῖσα, ἐν μὲν τῷ κώδικι οὐχ εὕρηται· ἐσημειώθη δὲ πρὸς ἑρμηνείαν τοῦ ἐν αὐτῷ δὶς κειμένου μονογράμματος, ὅπερ ἐκ X καὶ P συναπετελέσθη, σημαίνοντος ἴσως καὶ «χρόνους» ἀορίστους. — Σελ. 98, κῶδ. 27: ἡ σημείωσις τοῦ πατριάρχου Πολυκάρπου διασαφηνίζεται τοῖς ἑξῆς ῥήμασι τοῦ Henry John Todd (16 μαρτίου 1825): « . . . many volumes of various sizes, containing greek manuscripts, biblical und classical, which the late professor Carlyle and his friend Dr Hunt collected in the East; and

which, after the death of the professor, were purchased by the present archbishop of Canterbury for the Library at Lambeth Palace. Among these codices four were distinguished by the letter C, and were delivered with a notification that they should be reserved for the demand of the Patriarch of Jerusalem, from whose Library at Constantinople they had been borrowed for the purpose of collation. These four were three copies of the Gospels, and one of the acts of the Apostles; and accordingly were never entered in the Lambeth Catalogue. Concerning the rest, no communication of this kind was made, until about ten years after they had been deposited in the Lambeth Library; when the four reserved manuscripts, and others also of the number which had been believed to have been the professor's property, were reclaimed, as having been only lent to the professor by the same Patriarch. These where seven in number and are described in the Lambeth Catalogue, together with twenty-six others of this eastern collection, which still remain in the Archiepiscopal Library; as they are also in a subsequent account of the Carlyle manuscripts only, which the archbishop of Canterbury directed to be printed, and which details the loss that his Grace's Library has sustained». (Transactions of the Royal Society of Literature of the United Kingdom, τ. I, μέρος I, London 1827, σ. 158. Τινὲς τῶν ἐπιστραφέντων κωδίκων (ἔτει 1817) διακρίνονται νῦν ἐκ τοῦ δεσίματος. - Σελ. 101, ἀριθ. 3: τὸ αὐτόθι μνημονευόμενον ἀρμενικὸν χειρόγραφον κεῖται ὑπ' ἀριθ. 1268 ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀρμενικοῦ πατριαρχείου· ἐγράφη δ' ἐν ἔτει 1167.—Σελ. 116, ἀριθ. 3: τὸ τεμάχιον Πέτρου Ἀντιοχείας εὕρηται ἐν τῷ Συντάγματι τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων (Ῥάλλη καὶ Ποτλῆ), τ. IV, σ. 404.—Αὐτόθι, ἀριθ. 4: τὰ αὐτόθι σημειωθέντα τρία τεμάχια Λέοντος ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας ὅρα ἐν τῷ αὐτῷ Συντάγματι, τ. IV, σ. 409 κέ. Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ τέσσαρες περὶ ἀζύμων ἐπιστολαὶ τοῦ

Λέοντος Βουλγαρίας ἐξεδόθησαν νεωστὶ ὡς ἔργα Δημητρίου τοῦ Χωματηνοῦ. J. B. Pitra, Analecta sacra et classica spicil. Solesmense parata. Romae 1891, σελ. 745-782. — Σελ. 117, ἀριθ. 5: τὸ τεμάχιον Βασιλείου ἰδὲ ἐν τῷ αὐτῷ Συντάγματι, τ. IV, σ. 391. — Αὐτόθι, ἀριθ. 6: κεῖται ἐπίσης ἐν τῷ Συντάγματι, τ. IV, σ. 415. — Σελ. 118, ἀριθ. 16: τὸ περὶ τῆς λάρνακος τοῦ Μαρτυρίου κανονικὸν κείμενον ἐξεδόθη ὑπὸ Ἰβὰν Βιτζκώβ, Описанie пергаменнаго греческаго номоканона XIII вѣка, ἐν Πετρουπόλει 1884, σ. 44-46. — Σελ. 119, ἀριθ. 23, 26: ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κώδικος προαντέγραψε ταῦτα Πορφύριος ὁ Οὐσπένσκης. П. Сырку, Описанie бумагъ епископа Порфирiя Успенскаго, ἐν Πετρουπόλει 1891, σ. 308. —Σελ. 120, κῶδ. 40: περιεγράφη ἀτελῶς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Πορφυρίου, ὃς καὶ ἀπέδοτο ἐσφαλμένως τὰ ἐν αὐτῷ πονήματα εἰς Γεώργιον τὸν Ἀκροπολίτην. Первое путешествie въ Аѳонскie монастыри и скиты. Часть II приложенiя κτλ., ἐν Μόσχᾳ 1881, σ. 467.—Σελ. 149, ἀριθ. 5 πρόσθες: J. B. Cotelerii, Ecclesiae graecae monumenta, Lutetiae, 1678, τ. I, σ. 1-27.— Σελ. 157, ἀριθ. 5: πρόσθες ὅτι τὸ κείμενον τῆς περὶ Ἀσενὲθ διηγήσεως ἐξεδόθη πλῆρες ὑπὸ Batiffol, Studia Patristica 1891.— Σελ. 160, κῶδ. 79: ὁ παρὼν κῶδιξ εἰς Λονδῖνον ἀποκομισθεὶς (1800) μετ' ἄλλων χειρογράφων ὑπὸ Carlyle, καὶ εἶτα εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Κανταουρίας ἐναποτεθείς, περιεγράφη ἐν λεπτομερείᾳ ὑπὸ Henry John Todd μηνὶ μαρτίῳ 1825: An account of a codex containing several greek manuscripts, belonging to the Patriarch of Jerusalem (Transactions of the Royal Society of Literature of the United Kingdom, τ. I, μέρος I, London 1827, σ. 158—170). Πρβλ. R. Foerster, Mittheilungen über Handschriften des Libanios ἐν τοῖς Sitzungsb. d. kön. Akademie der Wiss. Berlin 1885, σ. 903.—Σελ. 183, κῶδ. 107: ὅρα περὶ τοῦ αὐτοῦ κώδικος σημείωσιν τοῦ Foerster ἐν Sitzungsb. d. Akad. zu Berlin 1885, σ. 904. — Σελ. 185, ἀριθ. 25, πρόσθες: Choricii ἐκδ. Boissonade, σ.

203. — Αὐτόθι, ἀριθ. 29 πρόσθες: Choricii ἐκδ. Boissonade, σ. 202. — Σελ. 196, ἐν ὑποσημειώσει πρόσθες: Χρύσανθος ὁ Ἱεροσολύμων εἶδε τὸ πόνημα τοῦ Μακαρίου Ἀγκύρας καὶ ἐν τῇ κατὰ τὸν Ἄθωνα μονῇ τοῦ ἁγίου Διονυσίου· «σημειωτέον δέ, λέγει, ὅτι ἐν τῇ τυπωθείσῃ (ἀνωνύμως βίβλῳ τοῦ Μακαρίου) λείπει κεφάλαιον ὁλόκληρον ἕν, ἐν ᾧ δείκνυται τὸν Κωνσταντινουπόλεως μόνον ἔχειν τὴν ἔκκλητον· λείπει δὲ καὶ ἕτερά τινα, ὅσα πρὸς τοῦτον φέρουσι τὸν σκοπόν. Ἐν μέντοι τῇ παρούσῃ, κἀν τῇ ἐν τῷ πατριαρχείῳ τῶν Ἱεροσολύμων, εὑρίσκονται πάντα καὶ ὅλως ἀπαραμείωτα τὰ τοῦ συγγραφέως». Κ. Σάθα, Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη, τ. I, σ. 275.—Σελ. 209, ἀριθ. 24: τοῦ ἐγγράφου τοῦ πατριάρχου Τιμοθέου ἐσφαλμένον καὶ ἐλλιπὲς ἀντίγραφον κατεχωρίσθη ἐν ταῖς Κανονικαῖς Διατάξεσι τοῦ Μανουὴλ Γεδεὼν (τ. II, ἐν Κωνσταντινουπόλει 1889, σ. 383). Τὸ ἔτος 1615 ἐφανέρωσεν ὁ ἱεροσολυμιτικὸς κῶδιξ διὰ τῆς ὑπὸ τὸ ἔγγραφον σημειουμένης ιγ' ἰνδικτιῶνος.—Σελ. 219, ἀριθ. 1: τὰ αὐτόθι σημειούμενα ἐπιγράμματα ἐξεδόθησαν ἤδη ἀπὸ τοῦ ἐν Πάτμῳ κώδικος. Ἰ. Σακκελίωνος, Πατμιακὴ Βιβλιοθήκη, Ἀθήνησιν 1890, σ. 154-155. — Σελ. 226, ἀριθ. 14: πρόσθες εἰς τὸ τέλος: Ἑλληστὶ H. Usener, Sophronii, de praesentatione Domini. Bonnae 1889 (index lect.) — Σελ. 259, ἀριθ. γ': τεμάχιον τοῦ βίου τῆς Θεοτόκου ἐντεῦθεν ἀντιγράψας Πορφύριος ὁ Οὐσπένσκης ἐξέδοτο ἐν τῇ Исторія Аѳона, μέρος II, ἐν Κιέβῳ 1877, σ. 133-134. — Σελ. 277 μετὰ τὸν πέμπτον στίχον πρόσθες ὅτι νεοελληνικὴ παράφρασις ἐξεδόθη, ἐπιγραφομένη οὕτω: Περὶ τῶν παραδόξων μυστηρίων τὰ ὁποῖα ἔγιναν εἰς τὴν Περσίαν κτλ. . . ἐκδίδοται ὑπὸ Ἀκακίου ἱερομονάχου, ἐν Σάμῳ 1882, εἰς 8ον σελίδες 32. — Σελ. 291, κῶδ. 212, ἀριθ. 3 πρόσθες: ἐξέδωκε Hase ἐν τῷ Rheinisches Museum τ. VI, 1839, σ. 127-156. — Αὐτόθι, κῶδ. 213. Ἐν τῇ ἐκδόσει Pitra ἐλλείπει τὸ προοίμιον. Theodori Prodromi, Commentarios in carmina sacra melodorum κτλ. Romae, 1888.—Σελ. 292, ἀριθ. 2: τὸ «βιβλίον τῆς ζωγραφικῆς τέχνης» ἀντιγραφὲν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κώδικος μετεφράσθη ῥωσ-

σιστὶ ὑπὸ τοῦ Πορφυρίου Οὐσπένσκη. Труды Кiев. Дух. Акад. 1867, τεῦχος 12, σ. 463-508. — Σελ. 323, κῶδ. 255, ἀριθ. 1: τοῦ ἐν ἔτει 1449 γραφέντος κώδικος ἓν φύλλον ἀποσπασθὲν ὑπὸ Πορφυρίου Οὐσπένσκη εὕρηται νῦν ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ βιβλιοθήκῃ Πετρουπόλεως, ἀριθ. CCCCXLV. — Σελ. 326, κῶδ. 264, ἀριθ. 2 πρόσθες εἰς τὸ τέλος: Λέοντος τοῦ σοφοῦ πανηγυρικοὶ λόγοι, ἐκδοθέντες σπουδῇ καὶ ἐπιμελείᾳ Ἀκακίου ἱερομονάχου ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους τοῦ Ἄθωνος, ἐν Ἀθήναις 1868, σ. 33-47. — Σελ. 328, κῶδ. 271, ἀριθ. 1 συμπληρωτέον τὴν ἐπιγραφὴν ὧδε: «Δαμασκηνοῦ ἀρχιερέως συνάθ[ροισις ἀπὸ τὰ βιβλία τῶν παλαιῶν] φιλοσόφων βιβλίων, ὅσοι ὅσα εἶπαν [περὶ τῶν πετεινῶν ὀρνέων καὶ περὶ τῶν χερσαίων] ζῴων κτλ. Ὅρα τὸ ὑπὸ Πορφυρίου Οὐσπένσκη σημειωθὲν ἀντίγραφον τοῦ αὐτοῦ φυσιολόγου. Второе путешествiе по святой горѣ Аѳонской, ἐν Μόσχᾳ 1880, σ. 57. — Σελ. 330, κῶδ. 273, ἀριθ. 6 πρόσθες εἰς τὸ τέλος: Μυθογράφοι ἐκδ. Westermann, σ. 268-310. — Σελ. 354, κῶδ. 280: τοῦ ἐν αὐτῷ κειμένου ἀπογράφου τοῦ ἀποκρύφου εὐαγγελίου τοῦ Νικοδήμου ἐξεδόθη ἐσχάτως πλῆρες ἀντίγραφον, οὗ ἡ ἐπιγραφή. "Ἱστορία ἀκριβὴς περὶ τῶν κατὰ τὴν σταύρωσιν καὶ ἀνάστασιν τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τελεσθέντων, συγγραφεῖσα τὸ πρῶτον ὑπὸ Ἰουδαίου τινὸς Αἰνέα, συγχρόνου τοῦ Κυρίου· μεταφρασθεῖσα μὲν εἰς τὴν λατινίδα γλῶσσαν ὑπὸ Νικοδήμου τοπάρχου τοῦ ἐκ Ῥώμης, μετενεχθεῖσα δ' εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὑπὸ μοναχοῦ ἀνωνύμου σώζεται ἔν τινι χειρογράφῳ ἐν τῷ Ἁγ. Ὄρει καὶ ἐκδίδεται τὸ πρῶτον ἤδη εἰς φῶς"! Ἐν Ἀθήναις 1889, εἰς 8ον, σελίδες 48. — Σελ. 359, δ'. Ἡ ἀπολογία τοῦ Βουλγάρεως ἐξεδόθη μετ' ἐσφαλμένης χρονολογίας ὑπὸ Γεωργίου Αἰνιᾶνος: Συλλογὴ ἀνεκδ. συγγραμμ. τοῦ ἀοιδίμου Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως, ἐν Ἀθήναις 1838, τ. I, σ. 54-64. — Σελ. 360, κῶδ. 291, ζ'. Γεωργίου Αἰνιᾶνος, Συλλογὴ ἀνεκδ. συγγραμμάτων κτλ., τ. I, σ. 1-5. — Σελ. 372, κῶδ. 325. Μέρος ἐκ τοῦ προοιμίου τοῦ νομοκανόνου Θεοκλήτου τοῦ Βυζαντίου ἐξέδοτο Πορφύριος ὁ Οὐσπένσκης. Второе путешествiе по свя-

той горѣ Аѳонской (ἐν Μόσχᾳ 1880, σ. 56 καὶ 276 - 279) κατ' ἀθωϊτικὸν κώδικα· τὸ δὲ μέρος τὸ περὶ ἀρχῆς καὶ συστάσεως τῶν πολιτικῶν νόμων διαλαμβάνον ἐξετύπωσε Μηνᾶς ὁ Χαμουδόπουλος ἐν Ἐκκλησ. Ἀληθ. (1882, σ. 566-7, 581), προσθεὶς διορθώσεις καὶ συμπληρώσεις. — Σελ. 386, κῶδ. 363. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Βουλγάρεως εὕρηται καὶ ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Αἰνιᾶνος, τ. Ι, σ. 5 — 13, ἡ δὲ προτέρα ἔκδοσις ἐπιγράφεται οὕτω κατὰ τὸν κώδικα. "Ἐπιστολὴ Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως τοῦ πρώην ἀρχιεπισκόπου Σλαβονίας καὶ Χερσῶνος, σταλεῖσα μὲν εἰς Τριέστι πρὸς ἀναίρεσιν τινὸς φληνάφου δυσσεβοῦς, ἐκδοθεῖσα δὲ ἐπιμελείᾳ Ἀθανασίου Ψαλίδα τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. Ἐτυπώθη ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀουστρίας: 1791: ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας ἔτει: παρὰ Ἰωσὴφ τῷ Βαουμαϋστέρῳ". Ἐν τέλει τοῦ 7 φύλλου σημειοῖ ὁ ἀντιγραφεὺς τὸ «͵αψϟζ' σεπτεμβρίου ια'». Εἶτα μετὰ τὸν περὶ ἐνυπνίου λόγον πρόσθες παράφρασιν τῆς «πρὸς Νικόβουλον ἐπιστολῆς», φ. 69 - 71. — Σελ. 387, κῶδ. 364, ἀριθ. 2, πρόσθες ἐν τέλει: Scriptores physiognom. ἐκδ. Franz, σ. 168-310. — Σελ. 387, κῶδ. 365. Ἰστέον ὅτι ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐξεδόθη: Ἱστορία Χρονικὴ περιέχουσα ἅπασαν τὴν κοσμοποιίαν καὶ διεξιοῦσα κατ' ἐπιτομὴν περί τε οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, περὶ τοῦ φωτὸς αὐτοῦ καὶ πάντων ἁπλῶς τῶν ὑπὸ Θεοῦ δημιουργηθέντων ἐν ἡμέραις ἕξ, περί τε τῆς πλάσεως τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὔας καὶ τῶν λοιπῶν καθεξῆς θεολογικῶς πως καὶ φυσικῶς. Συντεθεῖσα μέν ποτε παρὰ τοῦ ἀοιδίμου καὶ ἀειμνήστου Μιχαὴλ Γλυκᾶ τοῦ ἐκ τῆς νήσου Κερκύρας, φιλοπόνως δὲ ἐπεξεργασθεῖσα καὶ ἐπιμελῶς διορθωθεῖσα καὶ διαιρεθεῖσα εἰς κεφάλαια τεσσαράκοντα καὶ τρία ὑπὸ Χριστοδούλου Εὐθυμιάδου Ὀλυμπίου νῦν πρῶτον τύποις ἐκδίδοται πρὸς χρῆσιν ἑκάστου φιλομούσου καὶ φιλομαθοῦς ἀναγνώστου. Ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας Κ. Δαρζηδοβίτου, ἐπιμελείᾳ Πανταζῆ Χ. Γαμβρίσσου. 1858. Εἰς μικρὸν 8ον, σελίδες ιδ'+208.—Σελ. 394, κῶδ. 371, ἀριθ. 9: ἡ ἀκροστιχὶς τοῦ κανόνος τῆς ἁγίας Βάτου· «τὸ φρικτὸν ὑμνῶ τῆς πυροφλέκτου Βάτου».—Σελ. 401, κῶδ. 388: πρὸ τοῦ ἀριθ. 1 πρόσθες δύο

ἀνώνυμα κείμενα: α΄) «ὅτι εἰς τὸ κοινωνικὸν τῆς προηγιασμένης λειτουργίας δὲν πρέπει ὁ λειτουργός, ἀφ' οὗ μεταλάβῃ ἐκ τοῦ ἁγίου ἄρτου, νὰ κοινωνήσῃ καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου, ὡς καὶ εἰς τὰς τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου λειτουργίας» κτλ. β΄) «περὶ τῶν τοῦ τριῳδίου ἀρκτικῶν ἑβδομάδων», φ. 1—7. Μετὰ τὸν 3 ἀριθμὸν πρόσθες: «Δημοκράτους γνῶμαι χρυσαῖ», φ. 22—23. Καὶ πάλιν μετὰ τὸν 5 ἀριθμὸν πρόσθες: «Διήγησις τῶν ἐν ἑκάστῳ τῶν τεσσαράκοντα καὶ τριῶν καταλυμάτων τοῦ ἔμπροσθεν πίνακος διαπραχθέντων τε καὶ συμβάντων τοῖς Ἑβραίοις» κτλ. (ὅρα κώδ. 642), φ. 54—59. Εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ 9 ἀριθμοῦ πρόσθες, ὅτι ὁ «Ψόγος νικοτιανῆς» ἐξεδόθη ἐπ' ὀνόματι Νικολάου Μαυροκορδάτου ὑπὸ Σοφοκλέους Οἰκονόμου (ἐν Βενετίᾳ 1876, σ. 75 — 87) καὶ ὅτι τά τε ἡμαρτημένως ἀναγνωσθέντα καὶ παραλειφθέντα ἐν τῇ ἐκδόσει ῥησίδια ἐσημειώθησαν παρ' ἐμοῦ ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος, τ. II, σ. 447 - 449. — Σελ. 405 πρόσθες εἰς τὸ τέλος τοῦ κώδ. 391. Ἕπονται τάδε: α΄) «Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων ἀντιλογίαι εἰς τοὺς λογισμούς», ὧν ἡ ἀρχή· «Ἡ νῆψις, ἤγουν ἡ προσοχή, εἶναι μία τέχνη», φ. 217. β΄) «Ἑρμηνεία ἀναγκαιοτάτη εἰς τὰ ἑπτὰ θεῖα μυστήρια τῆς ἐκκλησίας μας», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀναγκαιοτάτη νὰ τὴν ἠξεύρουν ἐντελῶς», φ. 273. γ΄) «Λύσις ἀπορίας περὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν χριστιανῶν πότε γίνεται· ἀπὸ τὴν προφητείαν τοῦ Ἀγαθαγγέλου». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ καὶ πολλοὶ τῶν μεταγενεστέρων», φ. 323. δ΄) «Κανὼν ἰαμβικὸς εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς διὰ στίχων ἡρῳελεγείων: Σταυροτύποις παλάμῃσιν» κτλ., φ. 345. — Σελ. 410, ἀριθ. 13: τεμάχιον ἐκ τῆς ἀρχῆς τῶν παροιμιῶν. «Αὕτη ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν· ἀπὸ τῶν ἁλιευτῶν εἴρηται τῶν μηδὲν ἑλκυσάντων. Ἀφροδίσιος ὅρμος οὐκ ἐποίνιμος. Ἀγορὰ Κερκώπων· ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων. Κέρκωπες γάρ τινες ἀπατεῶνες ἐγένοντο ἐν Ἐφέσῳ. Ἀετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης· παρ' ὅσον καὶ γηράσκων ἀετὸς κρείττων ἐστὶ νεάζοντος ὄρνιθος. Ἀγαθὰ Κιλίκων· ἐπὶ

τῶν οὐ καλῶς πλουτούντων· προδότης γὰρ Κίλιξ τις Μίλητον προδοὺς εὐπόρησεν. Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος. Ἀδώνιδος κῆπος· ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων καὶ ἀώρων. Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖον τελέθειν καὶ χώρᾳ ἕπεσθαι· ὅτι προσήκει τινὰ ἐξομοιοῦν ἑαυτὸν τοῖς ἤθεσι τῶν πόλεων καὶ τόπων, ἐν οἷς ἂν γένοιτο· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πολυπόδων. Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε· ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων δώσειν ἔτι καὶ τοῖς αἰτούμενα εἰωθόσι λαμβάνειν. Ἄδεις ὥσπερ εἰς Δῆλον πλέων· ἐπὶ τῶν ἀφροντίστως καὶ φιληδόνως βιούντων. Ἅλα καὶ κύαμον· ἐπὶ τῶν μὴ εἰδότων καὶ προσποιουμένων· οἱ γὰρ μάντεις ἅλα καὶ κύαμον τιθέασιν. Αἴρειν μασχάλην, ἀντὶ τοῦ εὐωχεῖσθαι· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἀγροικικῶς ὀρχουμένων. Αἲξ τὴν μάχαιραν. Ἄδακρυς πόλεμος καὶ Καθεύδοντος τρόπαιον· ἐπὶ τῶν ῥᾷστα καὶ παρ' ἐλπίδα κατορθούντων. Corpus paroemiographorum Graecorum. Göttingae 1839-1851. τ. II, σ. 93 - 115. — Σελ. 415: μετὰ τὸν 5 ἀριθμὸν πρόσθες: «Διήγησις περὶ ἑτέρου γέροντος σημειοφόρου καὶ τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου». Ἀρχ. «Γέρων τις ἐκαθέζετο ἐν τῇ ἐρήμῳ», φ. 102. — Σελ. 423, κῶδ. 428: μετὰ τὸν ιε' ἀριθμὸν πρόσθες: «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ μπερατίου τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Χρυσάνθου». Ἀρχ. «Οἱ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες». Ἐγράφη τῇ 15 ζιλκαδὲ ἐν ἔτει 1118 εἰς Κ/πολιν, καθ' ἡμᾶς δὲ μηνὶ μαρτίῳ τοῦ ἔτους 1707. — Σελ. 434, κῶδ. 468 γ': πρόσθες ὅτι τὸ εἰς Παναγιώτην Μαμμωνᾶν ἐπιτύμβιον ἐξεδόθη ὑπο Θ. Ἀριστοκλέους: Κωνσταντίου, Συγγαφαὶ αἱ ἐλάσσονες. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1866, σ. 74. — Σελ. 427, κῶδ. 443: ἀπὸ φύλλου 13 περιέχεται «Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Ὕμνον προσᾴδω τῷ Ἀρεοπαγίτῃ: ἐν δὲ τῇ ὀγδόῃ καὶ ἐννάτῃ ᾠδῇ: Νικοδήμου. Ἦχος δ'». — Σελ. 473, κῶδ. 538: ἐπὶ τοῦ πρώτου φύλλου γέγραπται τόδε· «καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Νεκταρίου ἱερομονάχου Ῥαιδεστηνοῦ, τοῦ ἁγίου Ἡρακλείας συγκέλλου ταπεινοῦ».

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ.

---

*

295, 334, 343, 352, 371, 379, 381, 383, 390, 409, 429, 432, 438, 443, 452, 474, 481, 485, 486, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 534, 644.

Πανηγυρικὰ καὶ συναξάρια. — Κῶδ. 1, 6, 7, 8, 9, 11, 17, 18, 22, 29, 66, 73, 80, 133, 134, 135, 136, 178, 192, 202, 204, 205, 206, 238, 280, 328, 377, 459, 467, 478, 503.

Κλασικοὶ συγγραφεῖς καὶ φιλοσοφικά. — Κῶδ. 61, 79, 83, 94, 96, 103, 106, 107, 108, 116, 118, 119, 120, 142, 150, 158, 163, 164, 191, 207, 212, 217, 219, 232, 257, 266, 298, 342, 357, 374, 406, 417, 420, 427, 479, 480, 484, 532, 536.

Γραμματικὰ καὶ λεξικά. — Κῶδ. 52, 75, 88, 131, 144, 184, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 210, 211, 229, 265, 273, 286, 331, 340, 380, 389, 393, 419, 433, 435, 437, 439, 457, 465.

Ῥητορικά. — Κῶδ. 40, 104, 115, 152, 159, 277, 288, 353, 368, 403, 408, 422, 423, 451, 582.

Ἱστορικὰ καὶ γεωγραφικά. — Κῶδ. 27, 81, 101, 124, 125, 141, 154, 176, 185, 186, 187, 230, 276, 297, 361, 397, 428, 466, 477, 487, 488, 496, 508, 509, 512, 514, 523, 587, 641, 645.

Μαθηματάρια. — Κῶδ. 182, 188, 228, 248, 249, 283, 284, 301, 305, 306, 329, 335, 362, 372, 373, 382, 394, 421, 453, 454, 463, 464, 468, 469.

Ἐπιστολάρια. — Κῶδ. 189, 203, 233, 252, 359, 413, 416, 424, 455, 524, 535.

Ἰατρικά. — Κῶδ. 77, 95, 102, 148, 243, 256, 260, 261, 299, 300, 339, 375, 458, 460, 515.

Ἀστρονομικὰ καὶ μαθηματικά. — Κῶδ. 87, 190, 261, 267, 354, 384.

Φυσικὴ καὶ φυσικὴ ἱστορία. — Κῶδ. 165, 208, 271, 367.

Χρησμολογικά. — Κῶδ. 121, 153, 160, 244.

Ἀνάμικτα.—Κῶδ. 57, 63, 65, 89, 108, 215, 263, 279, 281, 287, 290, 291, 292, 293, 330, 351, 363, 364, 365, 370, 384, 388, 404, 405, 407, 456, 470, 510, 511, 513.

Ἐκκλησιαστικὴ μουσική. — Κῶδ. 146, 294, 296, 307—324, 327, 332, 336, 337, 345—348, 360, 395, 396, 398—402, 425, 431, 489—491, 493—495, 497—501, 527—529, 531, 533, 538—556, 558—581, 584, 586, 588, 640.

Μυθολογία. — Κῶδ. 14, 210, 356, 434, 472, 516.

Κατάλογοι. — Κῶδ. 505, 506, 507.

ΚΩΔΙΚΕΣ

μετ' εἰκόνων (miniatures) ἢ κοσμημάτων.

Κῶδ. 4, 5, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 23, 27, 31, 33, 37, 38, 39, 41, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 51, 52, 53, 55, 56, 59, 60, 61, 105, 114, 123, 142, 154, 161, 172, 173, 334, 410, 475, 519, 521, 642, 643.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΑΧΡΟΝΟΛΟΓΗΤΟΙ

τοῦ πρώτου τμήματος.

Αἰῶνος.	
V.	Κῶδ. 2· ὅρα σελ. 14.
VII—VIII.	Κῶδ. 510, γ'.
IX.	Κῶδ. 2, 510 β', δ'.
IX—X.	Κῶδ. 6, 24.
X.	Κῶδ. 1, 13, 23, 32, 34, 36 (σελ. 109 καὶ 111), 510 δ'.

Αἰῶνος,		
X—XI.	Κῶδ.	11, 16, 28, 30, 33.
XI.	Κῶδ.	4, 7, 8, 10, 12, 14, 15, 18, 19, 20, 22, 25, 29, 31, 35, 38, 42, 44, 45, 47, 48, 49, 56, 60.
XI—XII.	Κῶδ.	41, 50.
XII.	Κῶδ.	17, 37, 43, 46, 51, 52, 55, 59, 510 ε', 519, 521.
XII—XIII.	Κῶδ.	3, 39, 528, 533.
XIII.	Κῶδ.	5, 26, 36, 40, 104, 107, 108, 181, 510 α'.
XIII—XIV.	Κῶδ.	58.
XIV.	Κῶδ.	61, 79 ε', 110, 132, 135, 136, 137, 139, 150, 167, 171, 177, 405, 370 46, 285, 425, 462, 517, 518, 520, 640.
XIV—XV.	Κῶδ.	79.
XV.	Κῶδ.	66, 71, 72, 138, 148, 157, 163, 222, 274, 285, 370 44—45, 371.
XV—XVI.	Κῶδ.	27, 65, 233.
XVI.	Κῶδ.	63, 70, 73, 87, 97, 112, 147, 151, 175, 213, 215, 220, 225, 247 β' δ', 254, 255, 261, 275, 289, 331, 339, 344, 370, 410, 432, 442, 477, 525, 624, 636.
XVII.	Κῶδ.	67, 74, 90, 94, 96, 100, 103, 114, 123, 129, 130, 131, 140, 141, 143, 152, 156, 161, 169, 172, 206, 207, 209, 212, 219, 223, 226, 232, 236, 247 α' γ', 258, 276, 278, 279, 280, 288, 326, 332, 334, 355, 358, 377, 384, 414, 417, 419, 426, 427, 439, 440, 441, 444, 448, 450, 456, 461, 471, 474, 479, 481, 485, 486, 493,

Αἰῶνος.		
		503, 527, 531, 542, 546, 559, 561, 564, 567, 590, 609, 617, 619, 625, 626, 631, 637, 638, 641.
XVII—XVIII.	Κῶδ.	354, 392, 394, 424, 428.
XVIII.	Κῶδ.	83, 88, 91, 101, 102, 117, 118, 119, 120, 127, 142, 146, 149, 155, 166, 174, 179, 180, 183, 188, 189, 194, 195, 199, 200, 201, 204, 211, 216 β', 228, 231, 233, 234, 238, 239, 240, 241, 243, 244, 245, 248, 249, 252, 256, 257, 260, 266, 267, 268, 269, 270, 273, 277, 284, 286, 298, 302, 304, 306, 324, 336, 342, 343, 349, 350, 352, 353, 356, 359, 360, 364, 365, 367, 368, 372, 374, 376, 378, 380, 381, 383, 385, 388, 389, 399, 401, 403, 412, 416, 420, 430, 436, 451, 460, 465, 469, 470, 472, 482, 483, 488, 491, 494, 498, 499, 500, 501, 504, 516, 529, 534, 535, 538, 547, 549, 550, 552, 558, 560, 562, 563, 565, 566, 570, 574, 575, 577, 579, 583, 586, 588, 592, 593, 599, 602, 603, 604, 605, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 618, 620, 622, 623, 627, 628, 629, 632, 634, 639.
XVIII—XIX.	Κῶδ.	263, 464, 511, 555, 598, 601.
XIX.	Κῶδ.	81, 92, 144, 162, 176, 184, 186, 189, 198, 227, 282, 294, 295, 296, 297, 305, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 327, 337, 345, 346, 348,

361, 387, 395, 396, 397, 398, 400, 402, 413, 429, 431, 452, 507, 508, 515, 539, 545, 551, 556, 571, 573, 576, 578, 580, 584, 587, 589, 591, 594, 596, 600, 606, 607, 630, 633, 642, 643.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

μετὰ χρονολογίας.

Ἔτος.	Κῶδιξ.
1053—1054	53. Ψαλτήριον.
1056	54. Κλήμης Ῥώμης, Διδαχὴ τῶν ἀποστόλων κτλ.
1079	21. Ἰωάννου Σχολαστικοῦ λόγοι.
1182	57. Ἀναστάσιος Σιναΐτης, Φώτιος κτλ.
1336	522. Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ.
1338	178. Βίος Βαρλαὰμ καὶ Ἰωάσαφ.
1449	255. Ἰωάννης Ζωναρᾶς.
1464—1465	68. Νομοκάνων καὶ εὐχολόγιον.
1470	537. Ψαλτήριον.
1487	467. Γρηγέντιος Ταφρῶν.
1502	86. Ψαλτήριον.—526 Εὐαγγέλιον.
1509	210. Γεώργιος Χοιροβοσκός, Φιλόπονος κτλ.
1547	281. Διόπτρα καὶ ἕτερα.
1555—1556	84. Ἑορτολόγιον.
1588—1591	111. Πρακτικὰ συνόδων.
1582	133. Πανηγυρικόν.— 134 ἐπίσης.
1594	250. Μακάριος Αἰγύπτιος.
1595—1596	271. Δαμασκηνοῦ Στουδίτου φυσιολόγος.
1596	411. Μαλαξοῦ νομοκάνων.
1597	85. Μαλαξοῦ νομοκάνων.

Ἔτος.	Κῶδιξ.
1599	208. Δαμασκηνοῦ Στουδίτου φυσιολόγος.
1600—1601	524. Μελετίου Πηγᾶ ἐπιστολαί.
1608	585. Πέτρου Δαμασκηνοῦ λόγοι.
1610	338. Ἀντιόχου Πανδέκτου λόγοι.
1613	557. Μαλαξοῦ νομοκάνων.
1616	192. Πανηγυρικόν.
1624	173. Λειτουργίαι.
1625—1626	415. Πατερικόν.
1626	99. Λειτουργίαι.
1627	445, 446. Γεωργίου Κορεσσίου θεολογικόν.
1640	459. Πατερικόν.
1644	480. Νικηφόρου Βλεμμίδου λογική.
1649—1669	509. Μακαρίου Κρητὸς κατάστιχον.
1655	634. Δοξαστάριον.
1656	160. Παϊσίου Λιγαρίδου χρησμολόγιον.
1660	122. Λειτουργίαι.
1666	217. Θεόφιλος Κορυδαλλεὺς καὶ Λιβάνιος.
1667	121. Χρησμολόγιον.
1668	502. Ψαλτήριον.
1671	154. Σιλβέστρου Συροπούλου χρονικόν.
1672	113. Πατερικόν.
1674	214. Στιχηράριον. — 247 ε', Μιχαὴλ Ψελλοῦ ἰατρικά.
1675	447. Γεωργίου Κορεσσίου θεολογικόν.
1676—1687	242. Ὁμιλίαι ἀδήλου.
1677	116. Θεοφίλου Κορυδαλλέως περὶ ψυχῆς.
1678	251. Μανουὴλ Δεκάρχου ὁμιλίαι.
1679	89. Ἀνάμικτα.
1683—1684	554. Μανουὴλ Χρυσάφου στιχηράριον.
1685	523. Κατάστιχον. —548 Μανουὴλ Χρυσάφου στιχηράριον.
1686	145. Μακαρίου μητροπολίτου Ἀγκύρας κατὰ Λατίνων.

Ἔτος.	Κῶδιξ.
1687	449. Γεωργίου Κορεσσίου θεολογικόν.
1688	158. Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς.
1691—1694	64. Ὁμιλίαι ἀδήλου.
1692—1705	487. Σαμουὴλ Καπασούλη ἔγγραφα.
1692	75. Ἱλαρίωνος Κιγάλα καὶ Ἀλ. Μαυροκορδάτου γραμματικά.—205 Βίος τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.
1695	328. Διήγησις περὶ τῆς ἐν Κύκκῳ εἰκόνος τῆς Θεοτόκου.
1696—1698	191. Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου ὑπομνήματα καὶ Φωτίου ἀμφιλόχια.
1696—1701	264. Ἀδήλου ὁμιλίαι.
1698—1701	418. Ἀδήλου ὁμιλίαι.
1698—1700	406. Θεοφίλου Κορυδαλλέως ὑπομνήματα.
1699	216. Μαξίμου Μαργουνίου περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.—473 Μαλαξοῦ νομοκάνων.
1700	333, α΄. Μαλαξοῦ νομοκάνων.
1701	438. Λειτουργίαι.
1704	237. Ματθαίου Βλαστάρεως νομοκάνων.
1705	221. Μαλαξοῦ νομοκάνων.—365 Μιχαὴλ Γλυκᾶ χρονικόν.
1705—1709	80. Πανηγυρικόν.
1706	433. Κλήμεντος ἱερομονάχου γραμματική.
1711	478. Πανηγυρικὸν εἰς τουρκικὴν γλῶσσαν.
1715	595. Στιχηράριον.
1716	484. Γεωργίου Σουγδουρῆ λογική.
1717	333, β΄. Κοσμᾶ Κωνσταντινουπόλεως περὶ τῶν πρωτείων τοῦ πάπα.
1718	495. Παπαδική.
1720	366. Ἀδήλου θεολογικόν.
1721	422, α΄. Θεοφίλου Κορυδαλλέως καὶ Ἀλ. Μαυροκορδάτου ῥητορική.

Ἔτος.	Κῶδιξ.	
1722	104.	Ὅμοιον.—422 β', Ἀλ. Μαυροκορδάτου ἐπιτομὴ ῥητορικῆς.
1723	126.	Γεωργίου Κορεσσίου θεολογικόν.
1724	62.	Τετραευαγγέλιον ἑλληνιστὶ καὶ τουρκιστί.—455 Συνεσίου ἐπιστολαί.
1724—1740	124.	Κῶδιξ Σιλβέστρου πατριάρχου Ἀντιοχείας.
1725	408,	α'. Ἀδήλου λογική.
1726	458.	Μιχαὴλ Κοντοπίδου θησαυρὸς τῆς ὑγιείας.
1728	253,	β'. Νικηφόρου Ξανθοπούλου περὶ τῶν ἀναβαθμῶν.—272 Νομοκάνονον.—408 β', Ἀναστασίου παπᾶ-Βασιλοπούλου ῥητορική.
1730—1731	468.	Μαθηματάριον.
1733	128.	Γεωργίου Κορεσσίου θεολογικά.—421 Ἰωακεὶμ Σμυρναίου θεματογραφία.
1734	323.	Ἀνθολογία ἐκκλ. μουσικῆς.
1735	457.	Βασιλείου Καισαρείας γραμματική.
1737	409.	Γενναδίου Σχολαρίου εὐχαὶ τοῦ Ψαλτηρίου.
1738	259.	Ἑρμηνεῖαι τῶν ᾀσματικῶν κανόνων.—543 Τεῦχος ἐκκλ. μουσικῆς.
1739	481.	Λειτουργίαι.
1740	164.	Θεοφίλου Κορυδαλλέως περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως.—246 Μεγαλυνάρια.—423 Κορυδαλλέως καὶ Μαυροκορδάτου ῥητορική.—453, α'. Χρυσολωρᾶ γνῶμαι μονόστιχοι.
1741	435.	Νικολάου Μαυροκορδάτου φρασεολόγιον.
1742	94.	Σημειωματάριον ἱεροκήρυκος. — 453, β'. Κέβητος πίναξ.
1743	453,	β', ε'. Ἀντώνιος Βυζάντιος· Κάτωνος Ῥωμαίου γνῶμαι.
1744	159.	Ῥητορικαὶ διαφόρων.—530 Εὐαγγέλιον.
1745	572.	Ἀνθολογία ἐκκλ. μουσικῆς.
1748	293,	δ'. Βικεντίου Δαμῳδοῦ ἐγχειρίδιον ῥητορικῆς.
1749	553.	Στιχηράριον καὶ δοξαστάριον.

Ἔτος.	Κῶδιξ.
1751	77. Ἰατροσόφιον.—115 Θεοφίλου Κορυδαλλέως πονήματα.
1752	386. Ἀνάμικτα κατὰ Λατίνων.
1753	235. Μαλαξοῦ νομοκάνων.—283 η', Ὁμηρόκεντρα.—536 Θεοφίλου Κορυδαλλέως περὶ ψυχῆς.
1755—1848	475. Φυλλάδα τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις μονῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου.
1756	253, γ'. Σχέδιον ἐγκωμίου.
1757	404. Ἀνθίμου ἱερέως σημειωματάριον. — 497 Στιχηράριον.—513 γ', Παλαιολόγου Ἀποστόλη ἐπιστολή.
1759	434. Στεφανίτης καὶ Ἰχνηλάτης.
1762	105. Εὐαγγέλιον.
1764	382. Συνεσίου λόγος περὶ βασιλείας.
1767—1774	325. Θεοκλήτου Βυζαντίου νομοκάνονον.
1768	541. Θεοτοκία.
1769	283, ς'. Ἡσιόδου ἔργα. — 540 Κρατηματάριον.
1771	218. Ἑρμηνεῖαι ᾀσματικῶν κανόνων καὶ ἀναβαθμῶν.
1771—1780	182. Μαθηματάριον.
1773	464. Ἀκολουθία ἐξομολογήσεως.
1774	597. Πέτρου Πελοποννησίου καταβασίαι.
1775	532. Νικηφόρου Βλεμμίδου ἐπιτομὴ λογικῆς.
1776	369. Ἰωακεὶμ Κυπρίου ἐκλογή.
1777	187. Ἀθ. Κομνηνοῦ Ὑψηλάντου κατάλογοι πατριαρχῶν.
1778	165. Ἰω. Φρ. Βουκερὲρ φυσική.—168 Μαλαξοῦ νομοκάνων.—273 Ἀνάμικτα.
1779	303. Συμεὼν λογοθέτου λόγοι διάφοροι.
1780	182, γ'. Ἀντωνίου Βυζαντίου χρηστοήθεια.
1780—1783	362. Ἀνάμικτα.

Ἔτος.	Κῶδιξ.
1780—1792	496. Κατάστιχον.
1781	170. Πατερικόν.
1783	335. Μαθηματάριον.
1785	76. Πατερικόν.—463, β′ Πλουτάρχου περὶ παίδων ἀγωγῆς.
1786	190. Μαθηματικά.—373 Μαθηματάριον.
1786—1814	287. Ἀνάμικτα.
1787	287, 4. Παλαιφάτου περὶ ἀπίστων ἱστοριῶν. — 301 Ματθαίου Γανοχωρίτου θεματογραφία.—476 Περὶ πειρασμῶν.
1788	230. Διονυσίου Ἁγιοσαββίτου ἔμμετροι διηγήσεις. —245 Ἀνάμικτα.—329 Μαθηματάριον.—375 α′, Μιχαὴλ Κοντοπίδου θησαυρὸς τῆς ὑγιείας. — 489 Ἀνθολογία ἐκκλ. μουσικῆς.—351 Κοσμᾶ τοῦ ἀπὸ Γάνου περίληψις λογικῆς.
1789	265. Θεοδώρου Γαζῆ τὸ περὶ συντάξεως.—300 Καπέλου λεξικὸν φαρμακευτικόν.—364 Πολέμωνος φυσιογνωμικόν.
1790	153. Χρησμολόγιον κτλ.—299 Μπαλάνου Βασιλοπούλου ἑρμηνεία τῶν ἀφορισμῶν Ἱπποκράτους.
1791	437. Μαξίμου Συμαίου γραμματική.
1792	340. Ματθαίου Γανοχωρίτου περὶ συντάξεως.
1794	341. Ἀπολλιναρίου μετάφρασις εἰς τὸν Ψαλτῆρα.
1795	292, θ′. Παναγιώτου Παλαμᾶ γυμνάσματα. — 490 Πέτρου Πελοποννησίου στιχηράριον.
1796	608. Πέτρου Πελοποννησίου εἱρμολόγιον.
1797	196. Μαξίμου καὶ Ἰωὴλ περὶ συντάξεως.—198 τῶν αὐτῶν περὶ προσῳδίας καὶ ὀρθογραφίας.—363 Ἀνάμικτα.
1798	492, β′. Νομοκανόνιον.

Ἔτος.	Κῶδιξ.
1800	390. Ἀκολουθία τῆς Μεταλήψεως.
1801—1817	512. Κατάστιχα.
1802	292, η'. Ἐπιθαλάμιον.
1803	290, γ'. Νικολάου Κυπρίου περὶ ἐκλείψεως ἡλίου.
1804	262. Μαλαξοῦ νομοκάνων.
1804—1827	95. Ἰατροσόφιον καὶ κατάστιχον.
1805	544. Πέτρου Πελοποννησίου στιχηράριον.
1806	197. Μαξίμου καὶ Ἰωὴλ γραμματική.—291 Ὁμήρου Ἰλιάδος α.
1808	229. Θεοδώρου Γαζῆ περὶ συντάξεως. — 292 δ', Κλήμεντος διδασκάλου ἐπιστολή. — 393 Θεοδώρου Γαζῆ περὶ συντάξεως.— 407 Βενιαμὶν Λεσβίου μεταφυσικὴ καὶ Δανιὴλ Πατμίου περὶ μορίων.
1809	347. Πέτρου Πελοποννησίου εἱρμολόγιον. — 466 Νεοφύτου Κυπρίου στιχούργημα. — 569 Ὀκτώηχος.
1811	582. Μακαρίου Πατμίου ῥητορική.
1812	93. Ἀντίγραφον ἐντύπου βιβλίου.
1813	293, η'. Ἰωακεὶμ Κρητὸς ὁμιλίαι.
1816	313. Γρηγορίου λαμπαδαρίου εἱρμολόγιον.
1817	82. Γεροντικοῦ ἐκλογαί.
1819	511, δ'. Θεοδώρου Προδρόμου τετράστιχα.
1820	185. Προκοπίου Ναζιανζηνοῦ κατάλογος τῶν πατριαρχῶν τῆς Ἱερουσαλήμ.
1822	511, ς'. Νήφωνος γύμνασμα μουσικῆς.
1823	568 Ἀνθολόγιον ἐκκλ. μουσικῆς.
1830	513, α'. Γράμμα ἐγκύκλιον.
1832	193. Νικοδήμου Ναξίου ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον Μᾶρκον τὸν Εὐγενικόν. — 290 Ἀνθίμου μοναχοῦ διήγησις.
1835	391. Ὀρθόδοξος ὁμολογία.

Ἔτος.	Κῶδιξ.
1836	202. Βίος τοῦ ἁγίου Νείλου τοῦ Ἀθωνίτου.
1841	290, β'. Κωνσταντίνου Βασιλείου ἐπιστολή.
1843—1847	645. Ἔγγραφα προξενείου.
1851	125. Φιλήμονος Γάζης χρονογραφικόν.
1855	644. Ἀκολουθία τοῦ ἱεροῦ Νιπτῆρος.
1861	513, η'. Παρακλητικοὶ κανόνες εἰς Θωμᾶν τὸν ἀπόστολον.
1865	379. Ἀντίγραφον ἐντύπου βιβλίου. — 443 Νικοδήμου Ναξίου ἀκολουθία. — 506 Κυρίλλου Ἀθανασιάδου κατάλογος.
1866	513, β'. Προσευχὴ κατὰ τοῦ Σιναίου Κυρίλλου.

ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΟΙ ἢ ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΙΣ

καὶ αὐτόγραφα συγγραφέων τινῶν.

Ἀβέρκιος ἱερομόναχος XVII, κῶδ. 172.
Ἀθανάσιος Σαρασίτης ὁ ἐκ Χαλδίας πρεσβύτερος 1762, κῶδ. 105.
Ἀλέξανδρος Τυρναβίτης 1778, κῶδ. 273.
Ἀνανίας ἱερομόναχος 1744, κῶδ. 530.
Ἀντώνιος μοναχὸς XIV, κῶδ. 177.
Ἀντώνιος ἱερομόναχος, υἱὸς Νεοφύτου τῆς Τουρκίαις 1547, κῶδ. 281.
Ἀντώνιος ἱερομόναχος Ἁγιοσαββίτης 1582, κῶδ. 133, 134.
Ἀντώνιος ἱερεὺς 1685, κῶδ. 548.
Αὐξέντιος ἱεροδιάκονος 1832, κῶδ. 193.
Βασίλειος Ἰωαννάδης Κονζᾶς ὁ ἐκ Σύμης 1808, κῶδ. 407.
Γαβριὴλ ἱερομόναχος 1683—1684, κῶδ. 554.
Γαβριῆλος Ζαχαρίου μοναχὸς 1610, κῶδ. 338.
Γαλακτίων XIV, κῶδ. 285.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΑΙ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ ΚΑΙ ΚΤΗΤΟΡΕΣ.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΡΩΤΩ ΤΟΜΩ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΟΣΙΩΝ ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΩΝ

πατριαρχῶν ἀρχιερέων κληρικῶν λαϊκῶν χωρῶν πόλεων καὶ ἄλλων [1].

---

[1] Προστίθενται παρὰ τὰ ὀνόματα καὶ αἱ ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπαντῶσαι χρονολογίαι πατριαρχῶν ἀρχιερέων ἀναγνωστῶν καὶ ἄλλων ἀτόμων· ὅτε δ' ἐλλείπει καθωρισμένος χρόνος, παρασημειοῦται ὁ αἰὼν λατινικοῖς γράμμασιν.

*

*

[1] Δύο πονήματα Θεοδώρου τοῦ ἐκ Δρύστρας ἐγνώσθησαν ἤδη, α') «Σημειώσεις τινὲς εἰς τὸ ἐπιστολάριον τοῦ Κορυδαλλέως παρὰ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου διδασκάλου τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ ἡγεμονικοῦ γυμνασίου κυροῦ Θεοδώρου τοῦ ἐκ Δρύστρας, κατὰ τὸ αψπη' ἔτος τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος» (K. Erbiceanu ἐν Riv. Teolog. III, σ. 29—30). — β') Παράφρασις τῶν παραινετικῶν Βασιλείου βασιλέως Ῥωμαίων πρὸς τὸν αὐτοῦ υἱόν, ἧς τεμάχια ἐξέδοτο Δ. Π. Οἰκονομίδης διὰ τῆς «Ἑλλάδος», Leiden 1891, τ. III, σ. 131—134.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΙΝΑΚΑ.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ.

Σελὶς	Στίχος		Γράφε
88	16	ἐρυθρᾶ	ἐρυθρά.
203	18	ἐρυθρᾶ	
169	20	Καισαρείας Παλαιστίνης	Πετρας 'Αραβίας.
391	20	ἀποδεικνῦσι	ἀποδεικνύασι
434	31	Μαμμωνᾶ	Μαμωνᾶ.
463	32	Συντίππα	Συντίπα
479	10	Βαστάρης	Βλαστάρης
496	33	ἀριθ. 270	ἀριθ. 370.
514	25	Μαμμωνᾶν	Μαμωνᾶν

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΜΟΥ.

ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΓΡΑΦΗΣ ΠΑΛΑΙΩΝ ΤΙΝΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΔΙΑ ΦΩΤΟΤΥΠΙΑΣ ΑΠΕΙΚΑΣΘΕΝΤΑ.

Σελίς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

